

الحمد لله فاتح ایات المعنی * بمناجیح ایات الجلد الثانی * جاعل کلمات اولیائه المصابیح الروحانی * لاضاءة لؤلؤ
 الانسان * والصلوة علی نبیه محمد الدای الی جواره بالایات القرآنی * والذینات القرآنی * وعلی آله واصحابه الذین
 اتصفوا باوصاف الالهی * وتخلقوا باخلاق الربانی * بعد حمد الله عزوجل یوفقه برزلی بعد شرح ایات السفر الاول
 مشرتبان علم وحکمتی اقل * ومتاع وسلعة معرفتی بین الاخوان کساده * ومتبذل یوفقه * وقوال خلق جهانی
 دخی یوجاهه میل ومحبتدن مغفل ومغفل * مشاهده قیلدقه مایه شوق تحریر * ونصفه نقصان وخلل کابو خاطر
 فایز یطول امدن نجه مدت فارغ اولدی * بیت * جذب سمعت از کسی را خوش لیست * کرمی وحدم علم از صبیست
 کربودی کوشهای غشیکر * وحی ناوردی ز گردون یک بشیر * پس بعد زمان بعض بارانک فتح ایات سفر ثانی به شه رغبت
 ومیلانی ظهوره کلوب یوفقه * بال برملانی در حال مقالی حامد الله المتعالی تالی اولوب دید که الحمد لله علی الاله
 الا لا تحزن * فان متاع الحکمة لا تفسد * وطلب متاع المعرفة لا یفسد * ولو کان فیما بین الناس طالبوا احدا یعدل
 لا کاف * ولو کان فی الصورة حقیرا بعد من الاشراف * پس یونلر لرغبت ومیلانی جان وجشانی غبار فتور یوانیدن
 بالک ایدوب شرح ایات سفر ثانی به مجدود جلالنا بلدی امید در که فو فی الهی قرین وعنا یات ربانی معین اولوب انامی
 میسر واختتامی سهواتله مقدار اوله * بر شافعین بیناوبین قومنا بالحق وانت خیر الفاعلین آمین یارب العالمین * بیان
 بعض از حکمت ناخیر این جلد دوم * یوابکنجی مجملد ثانی خیر اولمسنک حکمت نازندن بعض سنک سیانند در روایت
 اولور که جلد اول تمام اولد قد نصکره حضرت خداوند کار برایکی سنه مقداری کوهر تشار اولوب منشی
 بیورمد یلر سبب ناخیر وحکمت تقدیردن بعض سنکه ضمیر منیر لرش لایع اولدر راجالا بودی باجده دستطیر
 وغریر بیوروب در لر * که اگر جلله حکمت الهی بنده را معلوم شود * که اگر حکم الهیه نیک جلله سی قوله معلوم اولسه
 (دروغوا) آن کار بنده ازان کار فرما نماند * اول کار که فائده نرنده قول اول کار ده عاجز فالور (وحکمت بی بابان حق ادراله
 اورا وبران کند) وحق تعالی سنک حکمت بی بابانی آلم ادر اکنی وبران ایلر (بدان کار نیردازن) حال خبر تندن بنده اول
 کار ده و زانر یعنی مشغول اولمز (پس حق تعالی شمه ازان حکمت بی بابان مهار بینی اوسازد) پس حق تعالی
 بر شمه بی اول حکمت بی بابانندن اول قولک بورتنه یولاردوزر یعنی اول کار که بعض نفعی وحکمتی بنده به روشن ایلر
 حق آلم فانی اول کار داولر نفع واسطه سیله مائل ومجذب اولور (وارا بدان کار کشد) اول قولی اول بر شمه سیله
 اول عمله جکر * که اگر ازان فائده هیچ خبر نکند * که اول قوله اول کار که فائده سندن هیچ خبر ایلر سده (هیچ تجنبند) هیچ
 اول قول بر کار حرکت ایدوب مباشرت ایتمز (زیر اجنباننده از بهرهای آدمیانست) زیرا خبر لک درون ودوای و تاضای

بطون ایدسلرکله بیره وفالده سندن اولونیدر که ازهر آن مصلحت گنم که اول بیره وفالده دن او یوری مصلحت ایدر هر کسیم
 مجله کند دخی نسخه در (وا کر حکمت این روی فروریزد) واکر کارکله حکمی و سیری اول قولک اوزر نه منصب
 اولوب بالکلیه دو کورسه یعنی جبعاً کاعلوم اولورسه (هم توند جنیدن) هم نه اول کارکله علمنه حرکت قادر اولور
 (چنانکه اگر دیر بی شتر مهار نبود) مثالی انک کبی که اکر دونه نورتده ولار اولورسه (برود) طوغری بولده کیده من
 (وا کرخت برزل نودهم فر و خسید) واکر اول بولار قتی بول اولورسه مثلاً قرق الی بظمان زنجیردن بر ولاری اولسه
 هم شنه باور بولده کیده من ته که الله تبارک و تعالی سورة حجر ده یورور که (وان من شی) اننی اییوندر من زاندر
 تا کیدیلجون ای مان شی من الاشیاء الممکنه (الاعتدنا خزائنه) الاول شیکل خزانه لری بزم عنده دهر یعنی اول
 شیکلر ایجاد و تکیونه قادر و یورب مثلدر جناب عزتک کمال قدرته که مقدورات الهی اشیا ی مخزونه بنسبیه
 اولندی اخراج و ایجادنده کافت و زحمت احتیاج اولدیغی مشعردر (وما نتره) بزاو شیکلری خزانه قدر ندن تنزیل
 ایترز (الابقدر معلوم) الامقدار معینه ملتبس اولدیغی حالده تنزیل ایدر که اقتضای قدرت واستدعای مشیت
 و حکمت اودر پس حضرت مولانا یورور که (خال بی آب کاوخ نشود) طراوق صومر کریم اولور بوم و جود ایتسر
 خال کاوخ اولور بوجه اوزره خال آبه مضافدر (و چون آب بسیمار بومهم کاوخ نشود) و چون که صوجوق اوله
 هم نه کریم اولور فاسد اولور پس هر شیده عدالت لازمدر کرتوبه و عدالت اولسه انتظام اشیا باوندری ته که حق
 تعالی سورة فرق ده یورور (والسما رفعها و وضع المیزان) حق تعالی سما ی مرفوع قیلدی محلا و نه بشول حبشید که
 منشا احکام و اقصیه و منزل امار و محل ملائکه قیلدی و دخی وضع میزان ایلدی و عدله شروع ایلدی هر حق متحققه
 و هر شی مستعدنه ایصال ایتمکله حتی امور عالم انتظام بولوب احوال اشیا مستقیم اولدی کا قال عم (بالعدل
 قامت السموات و الارض) * پس بوانته استقدا دیور دقدنص کیره در که (میزان ده دهر جیز رانی بی حساب و بی
 میزان) امدی الله تعالی هر شیه بر جیزی عدله و میزانله و بر حسابسر و میزانسر مقتضای عقلدن خارج و بر من
 الاکافی که از عالم خلق بمعدل شده اند (حساب و میزانسر کسبه برشی و برزدیکدن سوال لازم کدیکه اولیا و انبیاء
 دخی بومثال اوزر معیدرس انلری که عالم ندن استقنا یورور دیر که الا شول کسره میزانله و بر من که آنرا عالم
 خلقدن و من شیه بشر بدتن سبقل اولمشدر (و بر زق من بشا بعر حساب کشته اند) والله تعالی دبلد یکنه رزق و بر
 بفر حساب اولشکال قولنک مظهری اولمشدر (و من لیدقلم ایدر) و هر شول کسه که بوسری طاقدی بیلز وادامک
 بر کسه بر مرتبه واصل اولیه اول مرتبه صاحب رتبه احوالک مطلع اولمه از کجه علماء علوم ایدر نورسه ده حالیه من
 بومعنا به تمثیل قورور بریت یورور که (رسید یکی که عاشق چیست) صوری بر کسه بکا که ای مولانا عاشقنک ندر
 کتم که جومن شوی بذاتی دیدم که چون بتم کبی اوله سن یلورسن عشق و محبت بی حسابست عشقه محبت بی نهایه
 بی حسابدر بعض نسخه ده عشقه محبتک مایننده و او عطفه بوقدر و تقدر اوزره معنی عشق حسابسر محبتدر
 (جهت آنکه گفته اند صفت حقیقت تحقیقت) اول جهتد که دیمدر در عشق و محبت صفت حقدر حقیقتده و عشق
 و محبت نهایت بوقدر که حق تعالی نیک صفتید و اوصاف حقد ایه نهایت بوقدر (و نسبت اویه بنده مجازست) و او
 محبتک نسبتی قوله مجازادر حقیقتده محبت حقددر زیرا کنت کز انجفا فاحجب ان اعرف یوروری محبت حقل
 صفت قدیمه سیدر (بهم تمامت و محبونه کدامت) یعنی الله تعالی بومو منزه محبت ایدر کلاهی غام و کافیدر
 و حقیقتدر هم مقدمدر و محبونه و مو منزه الله محبت ایدر رتبه در یعنی اصل محبت قولر شیه اشد حقددر پس
 بعد محبت حق قولده محبت ظهور ایدر حد اتمده حق عبده محبت انلر دن اول عبده محبت ایاک ممکن و قابل دگادر
 پس عبده حقا و لان محبتی مجاز و اعتباری اولور بوانت سورة مائده دهر راقی بودر (یا اهل الذین آمنوا) ای اهلک
 و خدا نیشته تصدیق ایدر (من برتدمنکم عن دینه) شول کسه که سزدن دیندن بجمع ایدوب می ند اولسه بوانت
 که بمقبول الوقوع غیبک حالی اخبار ایدر محصل کلام بودر که بعد وفات النبی عم مریدین بر نیجه کرده من د اولدیلر
 مسیله الکذاب و طلقه من خولد کبی که بی اسد قبیله سندن ایدی بونلر باشنه نبیه که و جع اولوب نبوته اعتراف
 ایلدیلر الله تعالی خبر و بر یورور هر کد ندندن می تد اولورسه (فسوف بانئ الله بقوم عن قرب) الله تعالی کشور
 بر قوی بونلری هلاک ایلد کد نصکره (بهمهم) اوله قومه که الله بونلر محبت ایلر (و محبونه) و بونلر الله محبت ایلر
 بهمهم و محبونه جمله سلف ایدر بدن محلی مجرور و موصفدر عا ناک بهمهم و محبونه دما قابل کثیره سی وارد و علما ظاهر
 و بعض متکلمین بواکذا هب اولمشدر که الحتمه میل النفس الی شی بکمال ادراک شیه و دخی دیر که محبت برفع ارادتدر
 و تلقی ارادت و احداثه و خدمت و طاعت و منافعه اولور بوحسبه ذات و صفات حقه تلقی بخالد و دخی

در لکه قول خدا بحیاتی انعام واحسانه و خدمت و طاعت و غفرانه محبت و خدا نك بنده بحیاتی انصال
 خیر و منفعت در اما اولیام محققین قنده ضعیف در زرار باب تحقیق قنده محبت حق قدیم و محبت بنده محمد نذر
 و در لکه فان محبة العبد لله انما بالناسوتی فی بقائه الالهوتیة و محبة الله للعبد ابقاء الالهوتیة فی فناء الناسوتیة
 اگر بصیرت و دیدة سیرت نظر اولیام جله امر آیدن هر مریه ده حضرت حقدن غیری محب و محبوب بودن *
 بیت * بیچیم و بیچونه چه گفتارست * درون برده مکر خویش را خبر نداشت * ما حاصل بوجبت خصومنده
 صاحبنة کثیره وارد و بختصمده در کوی قابل دکار * اذلة علی المؤمنین * اذلة جمع ذلیلدر یعنی اولیام قومه که در حاد
 متذللین و متواضعین در مؤمنانرا و زوره * اعز علی الساکفرین * کافر را و زوره * اشد در متغلبین در و الله اعلم بحقایق کلامه
 (اول ایات المنوی) مدنی این منوی تا خیر شد * میهای بایست تا خون شیر شد * بر نیجه زمان بومنوی باز آمدن
 و رشتة تخریر و تفریر در بکندن تا خیر اولدی و باعث تا خیر فی الحقیقه مؤخر لک تجلی و تأثیریدر که اول الالهت اسماء
 حسنا سندن بر اسمی مؤخر در و الهی و تخریر الاشیاء بعضها عن بعض فی الوجود و الزمان و بعضها فی مواضعها علی
 مقتضی الحکمة الباقیة * التقدیم قدمه و ما استحق التأخیر اخره پس جناب حقدن مؤخر اسمی هر بر شتی مدت
 و وقتند دلتا تا خیر ایدر و مقتضای عقل و ادراک منع ایدوب حکمت بالغه او زوره تدبیر و تأثیر ایدر نتم که حضرت یغمبر
 صلعم و حیث ظهور فی این مریه کون من ادا بیوب مشرک را اول حضرت بدن روحی و اصحاب کبیری و اسکندری سؤال
 ابلد کند * ساختیم که غدا بیوردی و جناب حق اول وحی نیجه مدت تا خیر ایددی کاروی عن ابن عباس رضه قال
 ان الوحي تأخر عن النبي ع اما ما حتى قال المشركون ان محمدا و دعوه و قتله قتل ما و دعه و نك و ما قتل پس حضرت
 یغمبر ع م متبوع اصفا و مودة عنه جمع ایدار و وارث کامل اولدر که اول حضرت نك بر آیدن حصه دار اوله پس
 حضرت مولانا کل و زمانی محمد به در نتم که حضرت یغمبر دن مع الواسطه اولان وحی نیجه مدت تا خیر اولدی
 حضرت مولانا دن دخی و بلا واسطه اولان وحی قلبی نیجه مدت تا خیر قیلندی تا کم متبوعه تابع ما بینده و موروثه
 وارث ما بینده و مناسبت نامته و مشابیه کامل بولندی معنی مصرع ثانی اولدر که فروغ اذله علت منزله سنده اولور
 زیر ابرمهلت کرد که تا خون شیر ایدر نك در جناب حضرت جلت قدرته و علت هر شیء ایچون بر اجل و مدت تعیین
 ییورمندر بر خرای الامور مریه بانه باوقا تها هر امری و کار لظهور و بطوفی بر وقت معنی مریهون و بر مقتضای
 حدیث (ولكن كل شيء عند الله اجل مسمى) هر شئیك حصول و زوالی بر اجله مقر و ندر که (فاذا جاء اجلهم لا يستأخرون
 ساعة ولا يستقدمون) قوی بومعنا به و هغوندر نتم که طعامك خون اولسی برمهلته موقوف و مقر و ندر که ذلك
 خونك این صورته گلمی نیجه مدت ظهور و لده مریه و طومری هوند نتم که یورور (منوی) تا زاید بخت و فرزند نو
 خون نك در دشبرین خوش شنبوی ای طالب این منوی تا کم سنك مادر بختن بر یکی و لدمعنوی طوغریه عروق
 جاندم خون کبی مطون اولان علم لدنی شیر برین کبی اولز وستان لسانه کلوب صورت کلات موزونه ظهور قیلز
 خوش دکه و او کلاه کلبه صورتك حصولده اصح اولان قول بودر که اشیا ما کوله منتهضه نك اجزاء لطیفه سندن
 متولد اولان دمك بعض اجزاسندن حاصل اولور خلافا لکلی کاروی یا ستادابی صالح عن ابن عباس قال ان الحيوان
 اذا اعتلف و اطبع العلف فی کرشه کان اسفه فرنا و واسطه لبنا و اعلا ده ما بوسور آر بجهج ابن عباس حضرت تزلزل
 اولور سه تاویل اولنور یعنی اوسطی ماده این و اعلا می ماده دم بدن اولور ديك اولور زیر کرش حیوانده و بدن اولنور پس
 قول اصح حضرت مولانا نك و بمحقق اولان علماتك قولیدر که لن بعض اجزای دم بدن حاصل اولور و اصل اشدا ی
 ظهور دم بدن اولدر که جن حیوان غدا سنی تناول ایلسه و اول غداك كشنده هضم و منطبخ اولسه هضم اولده ایکی
 قسم اولور بغایت اعلا و لطیفی جکره کیدر و اسفل و کثیفی اعبایه نزول ایدر اندنصکره اول کیدده اولان منطبخ
 اولوب و هضم ثانی مریه سن بولوب دم اولور مخلوط مع الصفراء و السوداء و فضله الماء اصغر مریه ایدر کیدر یعنی اوده
 و سودا طبعه کیدر یعنی طاعنه و زاده ما یه و نکه کیدوب اندن مثانه به نزول ایدر و دم صرف کیددن بجماری عرفه
 بجران ایدر و هضم ثالث حاصل اولور پس کیددن شرع متصل اولنسان عروقدن کلوب شرع منصب اولور پس
 الله ظهوره کیدر که اول شرعده اولان دم محل این علم ایض رخوه داخل اولدقه و هضم رابع بولدقه در حال باذن
 الله صورت دم بدن صورت لبینه منقلب اولوب خون شیر اولور این صورتك ظهوری بوکونه اولور اما غدا ی روح اولان
 لن معنوی کلام و علوم و معارف الهیه در که حروف جان و جنان مریه دم کی مضمره و مستور بودر بوکندگی ظهور
 و بر وزی تولد و قدسیه به متوقفدر و فرزند قلبی دیکلری شول وجود روحانی و قوت علیدر که مشتی عمل لدن
 و جاذب کلمات حضرت حق مطالب قلبنده بوقوت روحانی تولد ایلسه مریه بدن اشنامی مقداری جلب لطایف فهم

و جذب معارف و علوم البروم می اولوب مکمل اولدقده ملکوت معناه و حقایق و یواطن اشیا به داخل اولور ما یو ولادت
 ثابته حاصل اولسه بو ذکر اولناندن محروم قالور کما قال عیسی علیه السلام (ان یبلغ ملکوت السعاسین من یولد) مر تبین
 مننوی چون ضیاء الحق حسام الدین عنان * باز کردانید ز اوج آسمان * چون به راج حقایق رفتید بود * بی هارش
 غنچهها شکفته بود * حضرت مولانا حسام الدین جلی به ضیاء الحق تعبیر ییور ملزنده اول حد نرک قطیبت
 وغوثیت و شمسیت و سائر اولیا نیک تبعیت و عرضیت و فقریت اشارت ییورر زرا ضیاء ما بالذاته درلر نوردن
 اقوی در نور اولر عرضه درلر ضیادن ضعیف قدر تنه حق تعالی شمس نیر بالذات و فقری نیر بالذات العرش قبول ییوردی اهو
 الذی جعل الشمس ضیاء و القمر نورا حق باطل اولان معدومک ضد بدر و شول موجود حقیقتک الله بیدر که وجودی
 دائما متحقق در و ثابت اندر ما سائر موجوداتک فی حد ذاتها ممکنه اولدیغی حقیقتندن وجود و شوقی یوقدر کما قال علیه
 السلام (اصدیق کلمه شعر العرب الاکل شئ ما خلا الله باطل) بس حسام الدین جلی بنک ضیاء الحق اولمزنده نکتہ
 بودر که دائیات خدادن جداد کادر و جناب حقدن فیضی اول بلا واسطه آلوب ز مائده اولان سائر اولیا اندن استفاده
 واستناره ایدر در دیک اولور کما ان مر تبه الفوت الاعظم مثل مر تبه الشمس و مر تبه سائر الاولیاء مر تبه القمر
 و الکواکب کلهم یستفیدون منه مثل استفاده القمر من الشمس * بیت * فانه خمس فضل هم کواکب * بنظهن
 انوارها للناس فی الظلم * و حسام سیف طاعه دبرلر دین طاعت و انقیاد و عادت دبر اولر حضرت حسام الدین
 کنیتی اهل دینک سیف صرمی و بی دین اولان اهل کفر و عصیانک قاطعی و عادت بدعتک قاسمی
 اولدیغی یوندر تنه کم حضرت رسول حقدن کعب بن زهیر بدیدی * بیت * ان الرسول لسیف یستفیه * به مهند من
 سیوف الله معلول * آسماندن مراد یورده آسمان اعیان ثابته در که حقایق اشیا اندن عبارتدر تنه کم ثابته
 اولان معراج حقایق بواج آسمانی مفسر در معراج اسم التدر عروندن نرد مائه درلر و منه لیل المعراج حقایق
 حقیقتک جعیدر مراد هر شیک ماهیتی و با خود مننوی نیک ماهیتی و حقایق اوله که اجماعا لحقایق اشیا الله بیدر
 و هر ابرار تدر حسام الدین جلی بنک ربع صفت اولان توجه و حیانتش اولان همتندن و غنچهها استعار تدر
 انکار معانی و اسرار نهانیدن و تقدر معنی * بیتین شریفین اولدر که یورر چونکم حقل ضیاء اولان حسام
 الدین عنان توجه و عزتک کبر و دوندردی ذروه آسمان معنوی دن ارشاد ناسه و نظم مننوی به زرا چونکم مر تبه
 حقایق کونه و معارج اسماء الهیه و اعیان مشاهده سنه کش ایدن آتک بهار همت حیات کرار
 و لطافت شعار سز معانی و حقیق غنچه لری باغ دلده آچلمش و مننوی شرای اندن اول ایچلمش ایدر که آتک بهار اقتضا
 و اراد تدر غنچههای حقایق و معانی کشاده و آماده ایلن (مننوی) چون زدر سوسی ساحل باز کشت * چنک
 شعر مننوی با سائر کشت * دریا مر تبه احدیتدن و عالم الوهیتدن عبارتدر که (والله بكل شئ بحیط) و خوا سجه
 جمیع افواج آسمانی و امواج اشیائی بحیط و غار قدر مر تبه احدیتده سوسی و غار قیوق و مر تبه الوهیتده ماسوی و اغیار
 امواج بحار کبیرد و الا نیند یو بحر حقیقت یوله در عند اهل الله کما قال الخنید * بیت * البحر یجر علی ما کان فی قدم *
 ان الحوادث امواج و انهار * لا یجئک امواج تغیرها * عن تشکیل فیها و هی استار ییو وعوالم صورت و بشریت
 عالم وحدته نسبتله بر و ساحل کبیرد و بر مقتضای (ولقد کرمتنا نیا آدم و جعلناهم فی البر و البحر) نیا آدمدن مکرم
 اولیا و انبیاسی یو بحر و برده مایه و اترقیلشدر زبر اهرزی و ولینک ابکی حالی وار بری لی مع الله حالیکه اکمل مقرب و بی
 مرسل صغیر یو حلاله نبوت و رسالت و ارشاد انام و تبلیغ احکام اولر و بر حال دخی نبوت و رسالت و مقتضای بشریت
 حالدیر کذلک هر ولی به علی طریق الوراثت وراثتی و قداری یو ابکی حال مقرر در کادریای وحدته مشغول و مستغرق
 اولوب و محو و فنا شه سن یولوب غیر سوسی قیدندن زها و مرید و محب صیدندن میرا و معرا اولور و که ساحل
 بشریت کلوب و تربیه آغ ز قیلوب عاشقانه کلمات لطیفه لریله سلوت و لطافت و برلر و نفوس مشتاقانه انقاس
 نفس لریله راحت ابر کورلر بس یو جلده دن اول مقتدی مشایخ کزین و یدشوی اصحاب ممکن اولان جلی حسام
 الدین حضرت تدر لریک زمان شمر یفلزده محو و فنا حالتی غلبه ایدوب دریای وحدته مستغرق اولمزلر و غیر مننوی
 و تقریر کلام معنوی دن فراغت قیلشدری چونکم دریای وحدته مستغرق اولتی خالندن ساحل کثره و بر بشریت
 کبر و دوندی مسره اقدومه الشرب و فرحه لرجوعه الماطیف چنک شعر مننوی با سائر اولدی یعنی دوزادی
 و معانی و معارف منظومه شه استینافا بازلدی * یونیدن معلوم اولان اولدر که باعث تأخیر مننوی اول حضرتک محو
 و مستغرق اولسی و بادی حق بر و تقریری آتک عقل و محو و کلسیدر که وجودش یفلزی کاعلت غایبه و سبب و آتک
 مستغله اولمشدر (مننوی) مننوی که صیقل ارواح بود * باز گفتش رزا * مفتاح بود * مننوی که شول منظر حقایق

و شرب نفسا شدن و غذای جسمانیدن سدا بلیوب صائم اول ریاضت و مجاهده به اشتغال قبل تا کم اول در الهید
اولان و عالم باطلدن ظهور کلاش شربت اندر شربتی عیاناً کورده سن و دهان و وحی اکابر کورده سن اول جهان
معنوی نیک چشم بندی خلق و دهاندر بونیکه باغلیه سن بصر بصیرت کندن چشم بندی زائل اولوب اول جهانی عیاناً
کورده سن (منشوی) ای دهان تو خود زبانه دورخی * وی جهان تو بر مثال برزخی * نورانی پهلوی دنیای دون * شیر
صافی پهلوی جوهی خون * اول جهان حقیقتک و حلق و دهان چشم بندیدرید کد نصکره دهان وجهانه علی
طریق الانفتاح خطاب ادیب بیورر که ای دهان سن خود زبانه دورخسن یعنی دورخ نفسک بالکی سن هر قدر
غدا بیسک بنه طویعوب (هل من مزید) نعره مسندن خالی دکسن و ای جهان مشدخی بین الوجوب والاسکان
برخط فاصل و مثالنده سنکه نه صافی معدوم زنه صافی موجود سن بلکه بین العدم والوجود و الامکان والوجوب
برحاجت و حالسن برانخ قتی جو قدر کمی صوری و کمی معنوی در برزخ صوری ملائین البحرین اولان برزخ کبی
و برزخ معنوی بین الاجساد الکثیفه و الارواح اللطیفه و بین الدنیا والاخره اولان برزخ کبی دخی نور الهی الی دنیای دون
و وجودها غده مشله خون ماینده اولان برزخ کبی نه کم و برزخ معنوی به اشارت ادیب بیورر نور بایک ذرات
وصفات الهید دن عبارتدر بودنیای دونک پهلوسنده درک بودنیای و ما فیها کا مظاهرا درع هذا ینتم ما برزخ
لا یغیب اندر (زیرا بوی ممکن الوجود در حقیقتده معدومدر وارل واجب الوجود در پس ممکن واجب اولان و معدوم
حقیقی موجود حقیقی اولان که قب حقایق قابل دکدر کذلک شرب صافی (من بین فرث و دمن با نیا خاصا نفعنا للشاربین)
آینک ظهور اسخه خون بر مقدار شرب پهلوسنده در حال کو ینتم ماده برخط حائل معنوی مقرر در که بری برنه فرشت
اصل برزخ جامع وجود انساندر که بین الوجوب والامکان بالربوبیه و العبودیه و الروحانیة و النفسانیة برخط مستقیم
کبی واقع اولمشدر مثلاً روحانی طرف فاین کیدر پس انسان هر تقدیر که لاین روحانیت طرفه مائل اوله ضرر و برمر
خون نفسانی روحانیتهم بدکل اولور و هر بار که خون نفسانیت جانبته میسل ایلسه کمال و احتیاط و اتمام لازمدر
ناحد الهیدن شیاور ایتمه و نفسانیت جانبته ایتمه نه کم بیورر (منشوی) چون در دو کما ینی فی فی احتیاط
شیر تو خون می شود از اختلاط * چون تکم اول خون نفسانیت طرفه بر آتی قیاس و بر آدمی اوره من بلا احتیاط
ولا اتمام در حال شیر و روحانیت نفسانیتهم بدکل اولور و خون من به سن یولور اختلاط دن یعنی حفظ نفس در شفقن
ولایت جسمانی به محتاط و مشغول اولقندن دیک اولور (منشوی) بان قدم زد آدم اندر ذرق نفس * شد فزنی صدر
جنت طوق نفس * حضرت آدم علیه السلام نفسنک ذرق ایچره بر قدم او ردی یعنی اکل کنکدن قیادی
جنت صدرنک فراقی نفسنه طوق اولدی و مدت عمری قدراناک افتراقنده قالدی (منشوی) هجود یوازی فرشته
می ریخت * هر باری چند اب چشم ریخت * اول ذات سبیل فرشته اول آدمدن شیطاندن قاجد یعنی کبی قاجری
بر ناندن اتری تقدیر کوزایشی دو کدی یعنی اولقدر اغلده که چهره مبارک اری آب دیده شق ابلد بکندن ماعدا من تدب
و اد بلندن جاری اولوب کوزی باشندن قرنفل و بعض نبات شدیکی حدیثه ثابت اولمشدر (منشوی) اگر چه بکمو
بدکنه کوجسته بود * لیک آن مورد در دیده رسته بود * اگر چه برخیل ایدی کنه که اول آدم دیش ایدی یعنی حضرت
آدمک مراد ابلد یکی کتا * اگر چه برخیل قدر حقیق ایدی لیکن اوسوی ایکی کوزده بقی ایدی پس قیل کوزده بقیه
عظیم ضرر در کذلک اگر چه اولقدر کاه سائر اعضا مانند ای اولان انسانده بقیه ضرر و برمر لکن مانند دیده اولان
انسان کاه نسبت ضرر و برمر پس اول قدر زلت آدمه نسبت ضرر و بردی (منشوی) بود آدم دیده نور قدیم * موی
در دیده بود کوه عظیم * حضرت آدم نور قدیمک دینمی ایدی که هر نی نور قدیم انسان العین منزه سنده در دیده
موی اولوطاغ اولور پس کذلک وجود نده آدمی نه خطا و زلت عظیم معصیت عقدا و نور اماناسا خلقه اضافت
اولنه اول من به ضرر و برمر (منشوی) کردان آدم بگردی مشورت * در بشیانی تکفی * معذرت * کر حضرت
آدم علیه السلام اول حفظ نفسی مقتضای امور اکل خطه ابله ملائکه ایشمشورت قیله ایدی پیشانلقده
معذرت دهمزدی یعنی نجه زمان غم و الم یروب (رباططنا) دیوا اعتنا را باز دی بودند تنبیه بود که انسان کنه و دن عاقل
و من به جهندن کند و دن اعلا اولان کسه را مشورت ابله تا انزل را یله کند و اری قوت یولوب خطا و زلت بری
اون (منشوی) زانکه باغلی چوعقلی جفت شد * مانع بد فعلی و بد گفت شد * زیرا که چون بر عقل بر عقل جفت اولدی
بد فعل کلک و بد گفتک یعنی بر امر ایشک و بر امر سوزک مانعی اولدی و کم ایش ایشکدن و قیوح سوزمو بلکه دن آتی دفع
قیادی منشوی) نفس بانفس دگر چون بار شد * عقل جزوی عاقل و بیکار شد (نفس بر غیر نفسله چون تکم بار اولدی عقل
جزوی عاقل و بیکار اولدی و علمدن و کار خیردن معطل قالدی (منشوی) چون زنتیابی تو نمیدی شوی * فرسایه یار

خورشیدی سوری چون تنها قدن سن برنومیدگی اوله سن لازم اولان اولدر که خورشید حقیقه منسوب اولان بارلک
 سامعی الله اوله سن یعنی برمی شد می به خدمت قبله سن و آنک صحبتته و ارادته و اصل اوله سن دبل اولور
 مننوی (برجیو یا برحدائی را نوروز * چون چنان کردی خدایار تو بود * یوری سن خدای تعالیه منسوب راسته
 بتوقف چونک المجلین ایله سن خدای تعالی سنلک بارلک اولدی (مننوی) آنکدر خلوت نظر بردوخت * آخر
 اراهم زیار آموخت * بویست سوال مقدره جواب اولور کان برکسه در که خدایه منسوب اولان یاری طالب ایلک
 نه لازم در چوق که وارد در که خلوت اختیار ایدوب نظر برین ماسودن دیکشله و خلقدن منقطع اولوب حضرت حمله
 آشنائی ایشلهر شدی کند و باشه خلوت اختیار ایدوب یزی زجت مرشد نظر ماسودن دیکسم اولمز جواب
 سیورر اول کسه که خلوتده نظری ماسودن دیکمش و حضرت حقه دیده دلی کشاده ایشلهر آخر آقی هم باردن
 اوکر تمندر یعنی نظری ماسودن قطع ایدوب حق جانبته کشاده ایلکی بریار خدایی و مرشدی ایدن ارک نمشد یوخسه
 مجردی مرشد خلوت اختیار ایتکله برکسه ماسودن خلاص اولوب واصل حق اولور که یونله وسیله دینور پس
 ایدده واصل حق اولور برولنک روحا تنلک هدایت و معاوتیله واصل حق اولور که یونله وسیله دینور پس
 بار خداییدن جدا اولوب خلوت اختیار ایلک عندالاولیه رضا و جواز یوقدر (مننوی) خلوت از اغیار باندنه زیار
 بوستن هر دی آمدنی بهار * خلوت اغیاردن کرلاردن کرکز کورلک قیشدن اوتری کادی بهاردن اوتری کادی
 اولیا که خلوتده کشلرم بدلرین دخی خلوت اختیار ایتکله ترغیب و تخریص ایشلهر بهر اغیاردن خلاص اولغه
 وسیله دین اوتریدرس خلوت موضوعی اغیاردن اجتناب ایلک ایچون ندرته کم بوستن قیش ایچون موضوع اولش
 و مناسبت کلدنر پس باردن خلوت ایلک مذمومدر و نقصان دینه و ضلالتیه باعثدر (مننوی) عقل با عقل ذکر
 دوتا شود * نور افزون گشت و ده داشود (عقل بر غیر عقل ایدوتا اولور و قوت یولور اول مفارقت و مصاحبتدن نور
 افزون اولدی و طریق الهی سدا اولور و سالک قوت قبله عیسا سالک قیلور (مننوی) نفس با نفس ذکر خندان شود
 فلک افزون گشت و ده نهان شود) اما نفس آخر فله خندان اوله و قارنت قیله اول مفارقتدن فلک زیاده اولدی
 و راه الهی نهان اولور (مننوی) یار چشم آستای می دشکار * از حسن و ناشائو و پاد دار) بار یعنی مرشد هدایت
 کدر دارای مرشد شکار سنلک کوزلک کیدر آتی حسن و ناشائو کدن بالطوط یعنی ای شکار آری مرشد
 کامل سنلک چشم حقیقت منزله شنده در کر که قلبی برنجیده ایلک حسن و ناشائو کدن بالطوط سن (مننوی
 هین بیچاره زیار کردی مکن * چشم را از حسن ره آوردی مکن) آگاه اولدیل سپوره سیه بر غبار ایلک چشمه
 خندان برره وارد ایلک یعنی چشم منزله شنده اولان باره حسن و خاری دل خراش کدن اغیاف ارغان کتورمه و آنک
 قلبی ایتکله مرتبه سه بنورمه (مننوی) چون که مؤمن آینه مؤمن بود * روی او از لودگی این بود) چونک
 مؤمن مؤمنک آینه سیدر * کما قال علیه السلام المؤمن مرآة المؤمن) آنک یوزی آوده لکدن با کدر اول سیدن
 سنلک شکل باطنی و صورت جانکی سکا کوستر (مننوی) بار آینه ست جانر ادر حزن * درخ آینه ای جان دم وزن
 بار حزن و غمده جانک آینه سیدر ای جان آینه نلک یوزنه نفس ادرمه و کسنا خلق ایدوب کاسقابل طورمه تاسنلک
 فعلکدن و قوا کدن رنجیده اولیه و روی قلبی ستر قیله نه کم سیورر (مننوی) تاشو شد روی خود ادر دم
 دم فرو خوردن * سایه هر دم * تا که دردم یعنی علی الفور سکا کندو یوزنی او رقیه پس هر دم سکا خاموش اولتی
 کر که دردم یونده علی الفور دیکدر بعض استخذه از دمات واقع اولمشدر سنلک سوز کدن دیک اولور (مننوی
 کم رزخی کی چون رزخی کی یار ایت * از بهاری صد هزار اوار ایت * خا کدن کم مین یعنی کم دگلس چونکه بر شاخ
 بهار ه منسوب اولاندن بار یولدی صد هزار ازهار یولدی بهاری ده انبست ایچون اولورمه معاودر و بهار منسوب
 اولاندن مراد باد و باران اولور بوده جائز اولور که یانست ایچون اولیه بقدر راوزره معنی خا کدن کم دگلس چونک
 خا کدر بهاردن بار یولدی صد هزار شکوفه و ازهار یولدی (مننوی) آن درختی کشود بار بار جفت * آرزوی خوش
 ز سر تابا شکفت * اول بردخت که باره جفت و قرین اوله لطیف هوادن باشند آباغه دل آجادی و اوراق و انهاره
 مزین اولدی (مننوی) درختران چون دید اوار خلاف * در کشید او و و سر زیر لطاف * خزان و قشده چونک
 اودرخت بار مخالف کوردی اول درخت یوزنی و باشی بورغان آینه جکدی یعنی استرا ایدوب برلک و بارنی اخضا
 ایلدی پس سالک اولنره یونده تنبیه و اشارت اولور که اشعار ذوی العقولدن دکل ایکن بار موافق یولدری
 و قشده ازهار و انهار و باطنلر سنلک اسماری ظهوره کتوروب شاد و خندان اولور و بار شفاف کوردن کونده
 اخضا و استقامت اولور پس سالک دخی بوصفه متصف اولتی لازمدر (مننوی) گفت یارب بلا آشفقتست * چونکه

او آمد بطریق خفتنست درخت لسان حاله ایندی بر ارض یارب لایک ظهور و شدتیدر چونکم یارب دکادی بنم
 طریق عادت او بود مقدار کجه گفت کفالتی درخت در اکن یارب و افی بار خفالتن تمیز یارب یارب دردن مجتنب اولان
 کسینه مراد اولور (منوی) پس بنسب بانشم از احباب کف کف * به زدیابوس ان مجبوس کف * مجتنب
 اولان عارف دیگر که او یورم احباب کف هندن اولورم مغاره نک خوائی دقیا نوسدن یکدر زراد قیابوس بر کافر پادشاه
 ایدی یونری صم برستلک دعوت ایلدی پس آنک مصاحبتنده کافر اولوب بیدار اولقندن مؤمن و سلمان مغاره ده
 اولوقی هزار بار اولی ایلدن یکدلکری ایچون آنک نشنندن فرار ایلوب مغاره ایچره اختفا ایلد بلر قصه سی
 مشهور در تخر بر حاجت یوقدر بعض نسخده به زدیابوس ان مجبوس لطف واقع اولمشدر معنی اولهف و کسرنک
 مجبوس دقیا نوسدن یکدر دملک اولور (منوی) بقض شان مصروف دقیا نوس بود * خواب شان سرمایه
 ناموس بود * اول احباب کف کف بقطعی یعنی بیدار فانی دقیا نوسک مصروفی اولدی یعنی اوانقلی حالده عمرلی
 دقیا نوسک خدمت و محبتنه خرج اولوب تلف اولدی آنلرک خوائی عرض و ناموسک سرمایه سی اولدی و قرب
 حقه انلری واصل قیلدی پس یچر دیدار اولق مقبول دکادر چونکم جهاد معصیله اوله کذلک خواب دخی مذموم
 دکادر چونکم علم و معرفتله اوله (منوی) خواب بیداریست چون با دانشت * رای بیداری نه با دانان نشت
 خواب معنای بیدار لدر چونکم علم و معرفتله دروای اول بیداره که نادانله اوزوردی یعنی شول عالم که جاهل
 و غافل ایه محبت قیلدی علمه نام اولنک نوبی اندن هزار بار اولی اولدی (منوی) چونکه زانغان خیمه برهم زدند
 بلبلان پنهان شدند و نوزدند چونکم زانغان دنیا و پیوده تازان هوا باده کوان خطایه جمعی بهم ضلالت
 اوزره اوزره و جتر اتفاق و اتحادی شتای فساد و غوایت اوزره قورول بلبلان باغ هدایت و عندلیبان کلزار
 ولایت پنهان اولور و سکوت قیورلور (منوی) زانکه فی کلزار بلبل خامشت * غیبت خورشید بیداری کشت
 انکونکه کلزار سن بلبل خامشدر یعنی غیبت کلزار و بهار مقتضی سکوت بلبل گویدار نته که غیبت خورشید
 برضای بیدار کش و جاذب نومدر مصرع ثانی مصرع اوله مثال اولور کافترنا و پیونده کایه بودر که بلبلان باغ
 ولایت و عندلیبان روضه طریقت مادام که کلزار حقیقت اولیه و بهار آخرت فایوره نگیه حقیقت حالی سو بلکدن
 صامت و مافی البالی تفر بر ایلکدن ساکت لدر زرا احجاب خورشید حقیقت مزیل ابتیاب و بیداری و جاذب غفات
 و استتار ایدر پس غیبت خورشید معنای بیدار اولدی بوعالم غیبت و غروبیه اشارت ایه خطاب ایلوب
 یورور که (منوی) آفتاب لرلدا ان کاشن کنی * تا که تحت الارض راروش کنی * آفتاب معرفت رانقل نیست
 مشرق او غریبان و عقل نیست * ای آفتاب روح انسانی آخر بو کاشن چه فی ترک ایدرسن و تحت الارض کیدرسن
 تا که لرلک التی روشن ایلده سن معرفت آفتابنه نقل یوقدر یعنی اگر مشرق آفتاب معرفت اولد کسه پس بیلکه حتی
 بیلک آفتابنه نقل یوقدر و آنک مشرقی جان عقلندن غیری دکادر هر شول کده نک که عقل و جانی آفتاب معرفت
 اولدی نور و بانی مر ته سن بولدی (منوی) خاصه خورشید کالی کلن سر بست * و زو شب کردار او روشنکریست
 علی الخصوص شول کاله منسوب اولان خورشید حقیقتنه نقل یوقدر که اول جانبیه منسوبدر و روز
 و شب آنک اعلی روشنکر لکدر (منوی) مطلع شمس ای اگر اسکندری * بعد از ان هر جاروی یکو فری * اگر اسکندر
 مشرب ایلک مطلع شمس حقیقت اولان عقل و جان عالمه کل اندنضکره هر نه منته و جانبیه کیده سن یکو فر
 و رانورسن نته که حضرت اسکندر ذوالقرنین مطلع شمس سبب اولان طریقه تابع اولوب حتی مطلع شمس باغ اولوب
 اول شمس رفوق عالینک اوزر نه طالع بولدی که اول قومه شمس ماینه جناب حتی برستور برده قیلشدی کافول
 الله تعالی فی حقه (ثم اربع سباحتی اذا بلغ مطلع الشمس وجدها مطلع علی قوم لم یجعل لهم من دونه اسما) پس
 سندی ای سالک طریق الهی مغرب شمس روح اولان جسمانیت و نفسانی سیر ایدن کد نضکره اسکندر وار مطلع
 شمس حقیقت اولان جان و دله موصول اولان طریقه اتباع ایه حتی مطلع شمس حقیقتنه واصل ایلده سن وارل شمس
 حقیقتی رفوق عالی اوزر مختل و طالع بوله سکه آنلره شمس حقیقتک بیدره بر جاب یوقدر الا درخت نور و کمال ظهور
 (منوی) بعد از ان هر جاروی مشرق شود * شرقه بر مغرب عاشق شود * بعد الوصول الی مشرق شمس الحقیقه هر نه
 جانبیه که کیده سن و هر قنی شسته فوجده سن مشرقی نور حتی مطلع ظهور وجود و مطلق اولور (وایة اولوا فیم
 وجه الله) سری ظهوره کار و رومار آیت شهادت الاور آیت الله فیه معانی سکادخی عیان اولور جمیع کائنات که مشارق
 مجوس اسما و صفات لرلکدن وجودک مغربنه عاشق اولور که سنک وجودک شمس حقیقتنه حجاب اولدنی چوتدن
 و آفتاب هورت آنکه محبت اولدنی حیدتدن مغرب کبی اولور (منوی) حس خفاش سوی مغرب دوان * حس

اولان جانا نه خطاب ایدوب نور و حدنک غلبه سی واسطه سیده در حال مظهر دن ظاهره و می آید ناظره انتقال یوروب
خطا با علی المحبوب الحقیق در ترک سندن ای ذاتی به نقش و بی رنگ اولان محبوب حقیق بود در صورت کثیره و اوصاف
و استاء مشو عدا به هم مشبه اولان و هم توحید و تنزیه قبلتر خبره سر در موجدک حیران ایلسی جمال مطایق مرآت
مقدمه مشاهده قبله قلبی و قدیده اولور و مشبهان حیرتی تنزیه و توحید و اطلاق و عدم تقدیر و حنه غالب اولده اولور
نه کم یورر از نوازی نقش یعنی سندن ای بی نقش و بی رنگ اولان بادشاه با چندین صور بود در تصاویر کثیره
و تماثل بی نظریه و هم موجد اولان نوادی معرفتده حیران و فیافی مشاهده خیره سرواله و مرکبان در زر
وی نقشدن مرادات احد بتدریج وجود من حیث هو هو غیر وجود ذهنی و خارجی یعنی لا بشرط شی اطلاق
و تقیددن و کلی و جزئی و عام و خاص و تشبیه و تنزیهدن میراد بوجه سی بحسب مراتب و مقامات لازمه ذاتدر
و چندین صوردن مراد اسما و صفات و شؤنات و تجلیات متنوعه در و بود در تعینات و تکثرات و شخصیات و تمثلات که
محسوس و می یتر جلوه سی مرای مظاهر اسما و صفاتدر پس کثرات اسما و صفات و تجلیاتدن کثرات مظاهر لازم
کای بود بود نقش و شؤن حاصل اولدی مشبه ایکی قصدر بری صوری و بری معنیدر مشبه صوری جناب حقه
جسم اطلاق ایدندر کیمی جوهر در بر لر و کیمی عرض در بر لر و کیمی متشابهاتدن اولان آیتلر مظاهر معنسانه اعتقاد
ایدوب (یدالله فوق ایدیم) و خلقت یددی (الرحمن علی العرش استوی) و اولر امثال آیتلر مظاهر اعتقاد ایدوب
حقه جوارح و اعضا و مکان اثبات ایدر نعوذ بالله و اما مشبه معنوی اولدر که حتی بحسب الظاهر قولا تنزیه ایلر لیکن
بحسب الباطن یقینی اولدی یغندن جناب حق و ایشادن با خارج اکثر و اداخل و عرش و کرسیده اعتقاد ایدوب
باطلدن و اسفادن و وارندن تنزیه ایدوب پس اعتقاد لر نه مناسب الیه مجهول قبله قلندرن مشبه معنوی اولشدر
اما موجد آنلدر که جمیع اشیا بی مظاهر و مجالی حق یایوب هیچ وجود مطلقدن غیر بر شئی و و رز (مشوئی)
که مشبه راموحد می کند که موجد را صورتی در زندگی اول محبوب حقیق هر بار که تجلی و وحدت مطلقه ایلر قلوب
مشبهنه تجلی ایلیمه مشبهی موجد را بر هرگاه که من حیث المظاهر و الصورة قلوب موجد نه تجلی ایلیمه تجلی فیه
اولان صورت آنک یولن اوررا کر اطلاق و تنزیهدن غافل قیلولسه والا فلا تعبیر حرکت اولور که اول محبوب حقیق جمال
و حدنک نقیبات کثرت و قیغیای رفع ایدوب تجلی احدیله قلوب مشبهنه تجلی قیلر پس هر مشبهه یورر و سیدیه
عین موجد اولور که اولور ایدوب موجد نه من حیث المظاهر و الصورة الظاهر تجلی قیلوله یورر مشاهده نلنا استخر اقدیده
موجد مرسته تنزیهدن دور اولورسه صورت آنک یولن اورر اولور و لهذا قال سید الطائفة (الجمع لافترقه زندقه
والتفرقه بلا جمع تعطیل و الجمع مع التفرقه توحید) پس صورتک یولن اورر سی وجود مطایق مظاهر دن برسته معید
قلوب جمیع اشیا و مظاهر مشاهده قبلتدن دور اولقد رسته کم مناقب حضرت شمس الدین تبریزیده مسطور دور که
بر کون اولحد الدین کرمانی بی کرور سوال ایلد یلر که درجه کاری گفت ماه و ادر طشت بی یم گفت در کردن اگر دبل
نداری برادر آسمان نه یعنی اوج الدین کرمانی حضرت یلر شمس الدین شاعرباز ویا بکار زلفه مشهور ایددی حضرت
شمس نور الله با نوازده سوال ایلد یلر که نه مقام ونه مریده سن جواب و بر د یلر که ماه حقیقی و شاه احدی بی طشت
وجود مهر و یانده و مطلع طلعت محبوبانده مشاهده قیلولر حضرت شمس بیورد یلر که اگر کردن جانکده من وجه
مرض معنوی اولیب یددی ماه حقیقی بی آسمانی جمیع موجوداتده مشاهده قیلولر که اما یومر تبه الله اعلم حضرت
اوج الدینک اوائل خالی اولقددر حضرت مولانا معید مرآت اولنر ایچون یورر ییت بی ای برادر بی نهایت
در که یست بر هر آنچه می بینی بالله مشیت (مشوئی) که ترا گوید زمستی و الحسن به اصغر السن یا رطب البدن
حضرت مولانا یورر که ای محبوب حقیقت وای مرغوب و مطلوب اهل محبت کاه اولور که کال مستلک کندن
سکاد برای و الحسن اولان مولانا با صغر السن دیر یعنی ای سنی کو چکل یا رطب البدن وای بدنی تازه محبوب دیر
ابوالحسن کویدک فالعیدر و ابوالحسنندن مراد حضرت مولانا کتبد و لیدر دلیل و برهان بودر که یورر غم غزلدر که
دیوان شرفا نریده مسطور دن بنامه اول غزل بودر ییت با غزلابین غزلان العین انت عینی انت روحی فی البدن
یا صغیر السن یا رطب البدن یا قریب العهد من شرب اللبن صغیر السناسی عاشق غیر لم یعرفوا عشقی لمن
روحده روحی و روحی روحه من رأی روحی عاشقی البدن قطعوا واصلی وان شئت صابوا بکل شی منکم عندی حسن
بوسنی الوجه ترکی القفا و دلی الخدر و می الذقن اما حضرت کتبد و لورده ابوالحسن کتبی مشهور کابدر و یاخود
ابوالحسن دیمکدن مراد حسن حسام الدین جلینک نامیدر و حضرت خد اوند کارا کاب حقیقی دیر و یورر تبه
کتبد و لره ابوالحسن بیورد یا لره و یاخود ابوالحسن دیمک صاحب الفعل الحسن و یا عقل الحسن و یا شایع الحسن دیمک

اوله امارش این بوعتبه مطلع همش ای طالب اسرار الهی وی راغب رموز نامشاهی اکابر اولیا و سلاطین اصفیا
 جمال با کمال حتی یکی قسم اعتبار ابلش در بری جمال مطلقه اول جمال وحدت ذاتی در من حیث هی و عارف
 جمال مطلق فتای الله و بقا بالله حالده مشاهده قیل و بری دخی جمال مقید و جمال مقید اولدر که محبوب حقیقی
 مظاهر روحانی و مجازی و مرامی جسمانند تجلی قیل و قدحه موحداول جمالی آینه اشیا ده مشاهده قیل و قدحه عین جمال
 مطلق انوار برترین مشاهده ایدر نه کم این فاضل بیورر بیت * وکل ملیح حسنه من جماله * معارله بل حسن کل
 ملحه * پس هر قدر در ملاحظت کردار و مهوش صاحب آثار و اوابسه اول محبوب حقیقت جمال با کالند
 مستعار در پس موحدا * جمال مطلق بلا قید و لا اطلاق مشاهده ایدر لولا که * بحسب المظاهر و الجمالی مشاهده
 ایدر لرسته که سلطان الموحدين یوزید البسطامی بیورر انا کالم الله وانا اسمع منه سنه ثلثین سنة و الناس یظنون انی
 اکلمهم هر بار که بویاره انوار لا هوت غالب و اسرار جبروت طالع و لامع اوله ظاهر و مظهر و نور الچشم شهودیه واحد
 اولوب الثنیت و غیرت مرتفع اولور پس ظاهر خطاب ایلد لر مراد لر اول مظهر ده تجلی اولندر لیکن خلق عالم
 بوسری فهم ایدر نه کم این فاضل بیورر بیت * وادهمت صحی ان شرب شرابهم * به سرسری فی اتشانی
 شطره * معاذ الله که سلاطینک مخاطبه و معامله سی سائر مجموع بان بشریت و محبوبان معین طبیعت و شهوت
 کبی اوله حفظ الله و ایاکم * سو الخواطر الی الاکار زبرا بوضه من اول علم سکون و سر مخزنند در که حضرت
 حبیب خلق بیجون بوعده اشارت بیورر ان من العلم که بیته الکتون و لا یعلم الا العلیه بالله و لا یکره الا انما قوا به
 الا اهل الفرحه و حضرت حسن بن علدن مریدر که بیورر مشر بیت * ووب جوهر علم الواحیه * (تعلیل فی انت هم بعبد
 الوشا) پس برکسه که بوعلم حقیقتنه و اتقا اولیه اول علم اهل البینه انکار جائز کادر نه کم بوبت برهان ساطع و نص
 فاطعدر (لا تقف مالمس الیه علم السمع والبصر و الفؤاد کل اولک کان عنه مسؤول) قال البضاوی و لا تتبع عالم
 یعلق به علم تقلید اکر ذات انسانند تجلی حتی جمال کور نور سه بویا جواب بودر که جمیع علماء مفسرین و اولیا
 موحدين معتقددر که حضرت موسایه تجلی شجره عنابدن و بارشجر اخضرند اولشدر نه کم آیه مذکور در که
 بیورر لکه (فلما اتوا نوحی من شاطئ الوادی الی الین فی البقعة المبارکة من الشجرة ان اموسی فی ان الله رب العالمین
 پس شلی حتی احسن اشیا دن ظاهر و ایدر یحک اشرف اشیا که انساندر و اقد کر نما کرامیه حق و عز و مکرهم) و اقد خلقنا
 الانسان فی احسن تقویم) شریفه مشرف و مغفم اولشدر پس بطریق الاولی فی حق انساندن ظاهر و ایدر
 بوحله تحقیق نهایی بودر اما بوقدر اکتفا اولندی احتیازا عن التطویل (مشوی) که نقش خویش ویران
 می کند (از فی تنزیه جانانی کند) که اولور که جانانک تنزیه و تقدیر بسندن و اتری اول ابو الحسن کند و نقش ظاهرین و الوان
 اوصاف باطن ویران ایدر که کمال تنزیه افشای ظاهر و باطنده و نور و مع بقیه الوجود کمال تنزیه موجود اولز
 فافهم تعبیر آخر که اولور که اول ابو الحسن کند و وجودی نقش ویران ایدر وجودی ویران ایدر جانانک تنزیه بدن
 اوتریدر مادام که نقش وجود موهومی ویران اولد بجه تشبیه بدن و تقیمه بدن خالی اولز پس عارف محقق و کامل مدقق
 نه صرف متر و نه صافی مشبه اولور بلکه عارف بالله اولدر که تنزیی و تشبیهی جمع ایدر بجماند تنزیه و شملده تشبیه
 ایدر نه کم حضرت شیخ اکبر بیورر بیت * فان قلت بالتزیه کنت مقیدا * وان قلت بالتشبه کنت مجتهدا * وان قلت
 بالامرین کنت مستدرا * و کنت اماما فی المعارف سیدا * هر عارف که تشبیه و تنزیی جمع قیل و معارفه سید و امام اولدر
 نه کم بویا که در تشبیه ایدر بجه تشبیه بدن و تقیمه بدن خالی اولز پس عارف محقق و کامل مدقق
 الوجود فی ایلدی (وهو السمع العلیم) که ایدر زبیرا حقه و غیره به هم جمع و هم علیم دیور (مشوی) چشم حس را
 هست مذهب اعتزال * دیده قلقت سنی در وصال * حبس طاهر چشمک مذهبی اعتزال در عقاب کوزی وصال
 و مشاهده سیدر یعنی معتزله طائفه سی که رؤیت الهی به منکر در کذلک ظاهر کوزی و اسیر حس اولان کسه که
 حالا معتزله مشر بنده در رؤیت الهی به و مشاهده حقه قادر اوله من اعاقل معاد کوزی وصال الهی و مشاهده
 ربانیده سیدر که رؤیت حقه اگر نباده و اگر آخرتده منکر کذلک زبیرا عقاب کوزی حقه تعالی فی مشاهده ایلک ممنوع
 و جمال دکندر نه کم حضرت عمر (رایت ربی بقلی) و حضرت علیک لا عید ربالمه یورر لری بوضه
 مؤید اولور (مشوی) سخره حسنه اهل اعتزال * خویش راستی نماید اضلال * اعتزال اهل حس ظاهر لزون
 و مغفولیدر لیکن کندر لر سنی کوسر لر ضلالتنندن یعنی معتزله طائفه سی که در باره اهل سنت و اصحاب عزالت
 اصل برز و ادعا ایلوب و اهل سنته طائفه مجرّه دیوسو بلوب جهالتنندن کندر لر سنی کوسر لر لیکن من
 و طریق عدالتدن خارج اولوب اسیر حس فالتنندر زبیرا کتاب و سنت رؤیت حقه دلالت و شهادت ایلر چونکه انرا کتاب

وستند رؤیت حقه دلالت ایلین آیات و اخباری تاویل ایدوب رؤیت الهی انسکار ایدر لر میس کند باری سنی
کوسترنلی ضلالت وجه التزلزل اولوروزون واسیر حس اولدق نرسه دخی مدخلیری شهادت قیلور (منشوی) هرکه
در حس ماند او معترالیست * هرچه کوبد سنی ام از جاهلیست * هرکه که حس ظاهرده قاله اولد معترالدر که رجما اولد اسیر
حس اولان کسه سنی یم درسه باهلککند ندر زبرامذهب سنی اولدر که حق تعالی نیک رؤیتی و مشاهده سنی مقر
و معتقددر (منشوی) هر که بیرون شد ز حس سنی ویست * اهل بینش چشم عقل خوش ویست * هر شول کسه که
حس قیلندن بیرون اولدی و بصیرت بصرته جناب حق مشاهده قیلدی سنی اولدر اهل بینش خوش بی اولان عقل
چشمیدر یعنی اهل مشاهده خوش روشل و لطیف کید شل و اولان عقل سنبل چشمیدر که مشاهده حق مقر
و معتقددر (منشوی) کربدیدی حس حیوان شاه را * پس بدیدی کا و نحر الله را * اکر حیوانک حس شاهی کوریدی
حیوانک حسندن مراد بوحس ظاهر در که رؤتده حیوان الهی مشترکدر یعنی اکر بوحس حیوانی بادشاه حقیقی
مشاهده قیلیدی پس کا و نحر اللهی کوریدی کا و نحر حضرت حق کورمک خود بحالدر منشوی) کربودی حس دیگر
مر را * بحر حس حیوان ز بیرون هوا * اکر سنک بوحس ظاهر دن غیری حسک اولمیددی هوا و هوسک طشره سنسندن
حس حیوانیدن غیری یعنی هوا و هوسک خارجندن اولان حس حیوانیدن ماعد استکبون بر آکر حس دخی
اولمیددی بوشه می هوند (منشوی) پس بی آدم سکر کی بدی * کی بحس مشترک شرم شدی * پس بی آدم بجن مکرم
اولور دی بجن حیوانله مشترک اولان حس سبیلده محرم اولور دی یعنی اکر بی آدمک حواس باطنیه سی اولمیددی و آنکله
ادراک معانی و حقایق قیلیدی مکرم اولور دی و مجرد حیوانله مشترک اولان حس سبیلده محرمیت مرتبه سن
بولر دی بومصر عده اولان حس مشترکدن مراد حیوان حسیلده مشترکد دیکدر انسانده اولان حس مشترک مراد
دکدر بوحس مشترک بجن محرم اولور دی دیک دخی معنی دکادر (منشوی) نامصویرا بصور کفنت باطل آمدی
ز صورت رفت * نامصویرا بصور پیش اوست * کوهمه مغرست و بیرون شد ز پوست * اولکی مصورون نافیله
و نافی مصور تختنده ابکی نقطه سی اولان یا یله درنا مصور دن مراد مرتبه احدیت یعنی ذات بخت الهیدر که تصور
و تصور اولمیدنی حیثندن نامصوردر بلکه من حیث هی هی اطلاق و تقیددن و تعریف و توضیقدن مبرامتره
اولدنی جهندن نامصور تعبیری تعجب اولور و مصور دن مراد مرتبه واحدیت در کذات الهی بومرتبه جمع
اسما و صفاتله متصف و مصوردر و جناب حقه صورت اطلاق عند المشایخ الصوفیه و الکلامیه جائز و ناآزدر نه کم
لسان شرعده دخی وارد قال علیه السلام ان الله خلق آدم علی صورته ای علی اسمائه و صفاته دیکدر یاخود
نامصور دن مراد جناب حق اوله مشهود و معین اولدنی حیثندن و مصور دن مراد انبیا و اولیاء اوله یاخود
صورت جمیع اشیا اوله پس معنی دیک اولور که ای سالک سنک نامصور اولان ذاتن و یاخود متصور اولان اسما
و صفاتن و یاخود نامصور اولان ذات خدادن و مصور اولان انبیا و اولیاء دن و سائر اشیا دن سو بلککل باطل کادی
و بی معنی و بی حاصل اولد صورتدن نکمکتر و کند یکی بشریت و حیوانیتدن خلاصا یتکسر مصور اولان ذات
ربانی و یاخود مصور اولان اسما و صفات الهی و انبیا و اولیاء و اشیا نامتناهی اول کسه نیک علمنک او کند و شهود قلبنک
نظر نده در که اول کسه لب لباب معنوی مرتبه سن بولش و قشور عقول جری پوست فهم و ادراک صوریدن منسلط
اولمیدر و صوریدن معنایه کدر قیلشدر و علم و عرفانی حقدن آلمشدر (منشوی) گرو کوری نیست بر اعی حرج
و نه رو کا بصیر مفتاح الفرج * اکر سنی اسیر حس اولان کسه مشاهده الهیدن کورایسک (لیس علی الاعنی حرج
مقتضی اسبجه اعی اوزره حرج و تکلف بوقدر واکر کوردر کل ایسک یوری صبرایله که صبر فرجک مفتاحیدر
و انصبر ضیا و غفر و انصبر ایسک قلب ضیا و مصباحیدر (منشوی) بردهای دیده راداری صبر * هم بسوزدم
بسازد شرح صدره کوزل برده لبی صبر داروسی هم باقر هم صدرلک شرحی دوزر یعنی دیده دلک برده لبی که لندن
مراد غفلت وجهالت و محبت دنیا و میل ماسوا در صبر قیلق و نفسی آرزوسندن منع ایسک داووسی اول برده لبی
باقر و هم انصراح صدر و فصحت قلب دوزر بجن سینه انسانی منشع و منفسح اولسه علامتی اولدر که داد غرور دن
متباعدا اولور و در سر وره اناب قیلور و موت کلز دن اول کامتنی اولور (منشوی) آینه دل چون شود صافی بولک *
نقشای بیرون ازاب رخالک * کوکل آینه سی چونکه محبت ماسوا با سندن صافی بولک اوله آینه دلده آب
و خاکدن خارج نقشلر کوررسن یعنی عالم غیبک صور و اشکالی مرآت قلبده مظاهر اولوب کانظر اکر کوررسن (منشوی
هم بی نقش و هم نقاش را * فرش دولت را و هم نقشی و هم نقاشی کوررسن دولت فرش دی و هم آتک
فراشی مشاهده قیلور سن فراشدن مراد بر موجب (والارض فرشاها فتم الماهدون) حق تعالی دیر و غرض دواتدن

مراد از مرض جنت یا از مرض حقیقه در که اکامال مثال دخی در بر (منشوی) چون خلیل آمد خیال یار من * صورتش
 بت معنی او بت شکن * خلیل دوسته و صدقه در در و نه و قلبه متخلل اولد یغسدن اوزری خلیل تسبیح اولندی
 کمال الشاعر بیت * قد تخلل مصلک الروح منی * و به سعی الخلیل خلیلا * و بوحلده معنی صدق اولسده جان زور
 لکن معنی متخلل اولسده دخی اعلا در تقدیر معنی چونکم بنم درون و باطنه متخلل کلدی حق بولنده اولان یار من خیالی
 اول خیال صوری بت و معنای بت شکن درو یا خود اول یار صوری بت شکن دوم و مطمع نظر اولد بخی
 و معنای بت شکن در جمیع اصنام صوری و معنوی بی نی و ازاله ایدوب اثبات فوحد حقانی بلدی یکی جهندن یعنی دین
 محمد مبارک دلد اولان شیخ ولایت شعار صوری مخدوم و معظم و محبوب اولد بخی جهندن (اغتدا
 احبارهم و رهبانهم اربابان دون الله) آیتک خواستجه الاهدن غیری مخد اولان به و نه نوعا مشابیه اولور لکن
 بولنرم دون الله اولان ارباب اصنام کی اصنام ذکادر بلکه بولنرلک معنای حضرت خلیل کی ارباب متفرقه بی
 کسر لیدی و اصنام مشنوعه بی نی اید بجهند رو بولر اولان خدمت و عبودیت عن خدا به در (منشوی) شکر
 بر تار که چون اشد بدید و در خیال جان خیال خود بدید * تعظیم و ثنا اول الله که چونکم اول بار حقیقی بدید
 و طاهر اولدی آتک خیال ندن جان کندی خیال و جهان کوردی یعنی اول کمال جمال و کمال خیالی چونکم
 مرآت با کده بدید اروا شکار اولدی بر موجب حد بت (المؤمن من آة المؤمن) جام اول حضرتک آینه خاند کدی
 جمال با کانتک خیالی مشاهده قیلد که اولیا میزان خدا آینه محلی در که هر کس کندی مقداری بیلک استه
 آنرا میزانله بیور (منشوی) خالدر که ایت دل را می فریفت * خالک بروی کوزنا کت می شکفت * عابدن مشاطبه
 التفات یور و بر در که ای بار حقیقی سنل در که ولا بیاها کت خا کی بنم قلبی فرشته ایلدی طهار اولسده نل
 اوزر شه اولسونکه خا ککدن تعجب ایلدی یعنی کندوسی خا ککدن زاده بکندی و اخو دسنگ خا ککدن ظهور
 ایلدی بویند یار حقیقی اولان مر شده کال تعظیم و تعظیم لازم اولد یغنه تنبیه بیور (منشوی) کتنم اریخو بیدرم
 این اوزر و نه خود خندن بر من رشت رو و محاط بدن متکلمه التفات ایدوب بیور بر کن کندی کنده بدیم که
 اگر بن نفسده و محدثه اذمه محبوب اسم فو فرشته لکی و خالک در کاهنه اولان شیفته لکی قبول ایدرم اولان
 حقیقیدن و اگر بوم سه فرشته لکی قبول ایتزم خود بنم اوزر به کور زشت و زشت رولر بر کسیه که کوله
 نه وجهه خو بر اولور (منشوی) چاره آن باشد که خود را بیکدم و نه او خندم را من چون نرم * او جلیست و
 محب الجمال * کی جوان نوکر بند بر زال (بر کسیه کندی کندی به بار حقیقین محبت و آن قنده کندن محب بلکل
 بلکه چاره اولدر که کندی به نظر ایلد اگر کنده بار حقیقی به کال میل و محبت کور سه یله که یار دخی کال میل
 و محبتی وارد که محب محبتی محب بولنر محبه اولان جهندن حاصلدر و لهذا قال علیه السلام (من کان محباً ان یعلم منزله
 عنده الله فلیس من منزله الله عنده فان الله یزل العبد من حیث ایزله العبد من نفسه) آنکیون حضرت مولانا بیور
 چاره اولدر که بن کنده نظر ایلد اگر بن اول یاره کالیه محب اسم اول دخی بکا کالیه محب و اگر دکل اسم اول بکا
 کور و استر زایلر بن آتی نبه آورم که بن زشتلک صفتیه که عدم میل و بجهند موسوم اولش اولور پس خوب زشتی
 سوملک و ملج فیه محبت ایلک عاده اللهده مشهور و موجود اولمشدر و لهذا قال علیه السلام (ان الله جیل محب
 الجمال منی محب الصفی و ایدوب محب الخواص و یحب النفاة) رواه ابو سعید و الجمال یقع علی الصور و المعانی
 و المعنی ای جیل الافعال و کامل الاوصاف یحب جیل الافعال و کامل الاوصاف پس ان الله طیب لا یقبل الاطیبا
 حدیث دخی بوعنایه دلیل و الجنس الی الجنس ییل قوی دخی برهان جلیلدر و حسنیت علمه انضام اولور مثلاً
 کور من زمین بقی بر ترازه جوان بر توجه قری بی آلوب اکامجت و التام فیلوری زیرا عدم جنسیت علت مایاندر
 بیت * کند هر جنس با هم جنس پرواز * کبوتر با کبوتر با یاز * کمال الله تعالی فی کاهه المیز (الغیثات للغبین
 و الغیثون للغبینات و الطیبین للطیبین و الطیبون للطیبات) بآیت کره اگر چه حضرت عائشه حقهده و ارده
 اولمشدر لکن مثل مجراسته جاریه در که هر طیب طیب و خبیث خبیث نل مقارنت و تادمقی ایچون ضرب مثل
 اولور (منشوی) خوب خوبی را کند جذب این بدان * طیبات الطیبین بر وی بچوان * خوب خوبلغی جذب ایل
 اگر مای وحدت ایچون اولور سه خوب اولان بر خوبی جذب ایلر بوی ییل یعنی قائده محبوب اولان کندی کی
 بر محب صید ایلر و کامل فیلور بوعنایه اقرار ایلر اگر بکا دلیل استر سک (الطیبات للطیبین) آیتی بولنک اوزر به
 اوقو که طیب طیبی جذب ایلد بکنه و شاهده ویدر (منشوی) در جهان هر چیز چیزی جذب کرد * کرم کرمی را کشید
 و سر در * جهانه هر سنه هر سنه فی جذب ایلدی آنکیون که ما بیلنر نه قدر مشترک البته بر جنسیت اولدی اسی

ای بی و صوفی و صوفی چندی زیر حرارت حرارت جنس و کذلک برودت برودت جنس در پس هر جنس جنسی
 کندی جای نه جذب اید (منشوی) قسم باطل باطل را می کشند * اقبال از اقبالان هم سرخوشند * باطل قسمی
 باطل را می جگر و کذلک حق و باقی و باقی اولن دردن هم سرخوشند برادر صالحاندر هر نه دن
 اولور سه اولسون کمال الله تعالی (والا باقیات الصالحات) (منشوی) ناریان مر ناریان آیدند * وریان مر وریان
 طالبند * ناریان را بری جذب اید جگر در یعنی ناره منسوب اولان و ناردن وجوده کلان طائفه جنس بشری حسبیه
 بری بری جاذبه نور بری طالب در یعنی نوره منسوب اولان نوردن ظهوره کلان قوم هم بری بری
 طالب در نور بریدن مراد انبیا و اولی و ملائکه و صلحا و مؤمنین اولور (منشوی) چشم چون بستی ترا تاسه کرم * نور
 چشم از نور روزن کی شکفت * چشم چون بستی ترا جان کند نیست * چشم را از نور روزن صبر نیست * تاسه * نور جذب
 نور چشم بود * تابه * یونند دنور روز روز * وایات شرفه فی جنسیت علت شمع اولد بغنه و هر شئی کندی جنسی
 جذب و تسخیر قیلد بغنه مثال یورور که مثلا چون کرم کوزکی بغلیه سن سنی تاسه و غم طوتر زرا نور چشم نور روزن دن
 چن صبر اید کوزکی چونکم بغلیه سن سکا جان کند نطف یعنی کال اضطراب و الم وارد زرا چشم نور روزن صبری
 نور در پس تاسه و غلط معارف جنسیدن حاصل اولور و سنک تاسه لاجذب نور چشم اولور تا کم علی الفور
 کندی جنسی اولان نور روز اوله شور معلوم اولد بکه جنسیت علت شمع و عدم جنسیت علت تاسه و غم اولی مقرر در
 (منشوی) چشم بازار تاسه کرم ترا * دانکه چشم دل به بستی برکشا * ان تقاضای دو چشم دل شناس * کوه می
 چوید ضیائی بی تاسه * اگر کوز لاجتی ایکن سنی تاسه طوتر سه * بلکه کوزکی بغلیه سن سنی تاسه و غم طوتر زرا نور چشم نور روزن دن
 خلاص اوله سن کو کاده اولان اول تاسه و اضطرابی قیلک ایکی کوز نطف تقاضای کله که اول دیده دل ضیائی
 بی تاسه * تاسه آورد کندی چشمهات * چونکم وایکی بی ثبات اولان نور لاجتی یعنی نور چشم نور روزن دن
 افتراق سکا تاسه و انتقباض کتوردی ضبرای غیوب کوز لاجتی (منشوی) پس فراق آن دیوور بایدار * تاسه بی آرد
 مر آرا پس دار * پس آمدی اول ایکی بایدار اولان نور لاجتی یعنی تاسه کتور تحقیق آتی حفظ طوط مراد قیلک ایکی
 کوز نطف نور روز اول ایکی کوزدن مراد بری دیده عقل و بری دیده قلب در کاه بصیرت در بر لیس دیده و دیده قلب
 نور لایساکه حفظ ایلک لازم اولن در ندر تالک زواله غلط دائمیه به متلا اولیه وادی تاسه و نغاره قائمه
 (منشوی) او جوی خواند مر امن بکرم * لائق جذم واید بکرم * اول محبوب حقیقی چونکم بی دعوت ایلر نه که
 والله بدعوالی دار السلام) و دخی والله بدعوالی غیر (کم) آتیلر نطف خواستجه اول جمیع بنده لای دار سلامه و مغفرت
 و قرب مر نه سنده دعوت ایلر نظر ایلیم آنک جذب نه لایقیم و یاخود نالایق بد بکرم * اگرچه اول حضرتک
 دعوی جمیع عباد نه عام در لکن آنک جذب نه و قرب نه لایق و مستعد اولین کسره نسبت اول دعوت معنی استعزاء
 و تمکدر (منشوی) کز لطیف زشت رادری کند * تسخیری باشد که اوبای کند * مثلا اگر بر لطیف محبوب زشتی
 ارد نه ایلیه و دار سعادت نه کل سنی خوان و صلاطه طوبیله دیوسو بلیه بر مسخره لایق و استعزاء اولور که اول محبوب اول
 زشت و قبیحه ایلر ای دعوت حقه مدعو اولان کسره که ذکر که اول کندی یوزنی کور رسن ملیح الوجه مبسن و یاخود
 قبح الشکل مبسن مقدم کندی امتحان ایلوب بر خوشه کور (منشوی) کی بیستم روی خود را ای عجب
 تاج در کم هجور ورم با جوش * ای عجب کندی یوزنی چن کور برم تا که در کم روزگی مین و یاخود شب طلمانی کبی
 مین و یوننده امحاض نفع الکن ایچون کند یلرین محل نفعه ادخال ایدوب علی قاعده اسلوب الحکیم غیر بله تعرض
 مر اید در (منشوی) نقش جان خویش می جسمت بسی * هیچ می نمود تقسیم از کسی * کندی حاکم نقشی و صورتی
 جو قلی طلب ایلد تار کسه نه مرآت وجود نه مشاهده ایلیم بر کسه دن مکاهی جانک نقشی کور غدی (منشوی)
 کفتم آخر آینه از هر چیست * تاباند هر کسی کو چیست گشت * کندی ایدم آخر آینه ندن اتریدر یعنی آینه
 یونند اتریدر ناهر بر کسه کوره که اونه شیدر و حد داشته کیدر (منشوی) آینه آخن برای پوسته است * آینه
 سبای جان سنکی به سامت * آینه دن اولان آینه و زجاده دن اولان مرآت و ستار دن و ظاهر ده اولان صورتلر دن
 اتریدر اما جان سبای سنک آینه سنی یعنی علامه جانی کوسرن آینه سنکین به الودر یعنی زاده ذی قیمت و آغیر الودر که
 بغایت کیا بدر (منشوی) آینه جان نیست الا روی بار * روی آن بار که باشد از دایر * جانک آینه سنی دکدر الا بار
 یوزیدر که هر کسک اشکال باطنی صفات جانی انده نمایان اولور اول بر بارک یوزی که ایل بار اول دایرن اوله و حقیقت
 شهر نه تسلی قیله (منشوی) کفتم ای دل آینه کلی بچو * وید بیا کار بر ناید زجو * حضرت خداوند کار نلب

شیر بغیر نه خطاب بیورر که دیدم کندی قلبه کهای کوکل آینه کلی طلب اله آینه کادن مراد اسم ذات و مستجمع
جمع صفات اولان اسم الله الاعظم آینه بی اولان کامل انساندر که حضرت حق آینه جمع اسماء و اوصافله روحا
اولاند و یوکل بصر محیط اسماء و اوصاف اولاند و یوکل بصر محیط اسماء و اوصاف اولاند و یوکل بصر محیط اسماء و اوصاف
زنا را سر ارخدا به کهای دل انهار کی اولاند و کار حاصل اولمز اولاند سالک مراد کلی بولمز (منشوی) طلب
بند بنگوی نور سید دیدم مریم را بجز مریم کشید بول آینه کلی طلب انبیکدن و بصر اسماء را جانبته کشید ای
مرشد بنگوی نور سید دیدم مریم را بجز مریم کشید بول آینه کلی طلب انبیکدن و بصر اسماء را جانبته کشید ای
درد ظهوری و دل روحانی بر خدای (فایده ها الخاص الی جذع الخله) سن نخله ریا نیک ظل جانبته کشوردی بودند
مراد با حضرت شمس الدین تبریزی و با خود برهان الدین محقق ترمذی اوله با خود حضرت خداوند کاره مرآت اولوب
جمال با کالاری انزل مرآت وجود نده کورد کلی ملا به اله حضرت صلاح الدین و با خود حسام الدین اوله دخی
قالند (منشوی) دیده چون دلم رانیده شد این دل نادیده غرق دیده شد ای بار سئسندیده و ای دلدار بر کردی
چون تو کم سنک دیده لبم کو کلمه دیده اولدی یعنی سنک رؤیت بقینک و مشاهده فاعی انک اولدمده که نم قلبه کادی
و قلب دیده منزله سنده اولدی بولدی بصورت سر تا سر غرق عین رؤیت اولدی (منشوی) آینه کلی ترادیدم ایله دیدم
اندر چشم من نقش خود ای بار حقیقی آینه کلی یعنی مظهر جمع اسماء و صفات الهی سنی کوردم ایدی وازی
و ایدی آینه کلی روح محمدید پس اول روح اعظم هر درده بر وارث اکی آینه کاید رادی آینه شامل و انسان
کامل بن سنک عینکده کندی نقشنی کوردم و صورت حقیقی می مشاهده قیلدم (منشوی) کتم آخر خوش رامن
یا تم درود چشمش را دروین یافتیم گفت و هم کان خیال نست هان ذات خود را از خیال خود بدان اولد که
سنک عینکده احسن التقویم اولان صورت اصلیه می کوردم دیدم که آخر حقیقه کندی و ذاتی بن بولدم و اول
بارک ابکی گوزنده بن را دروین بولدم یعنی اول بار لعین قوت علمیه و علمیه سنده و با خود عین ظاهر و باطن در راه
روشن و طریق بر مهران اولان صراط مستقیم بولدم دیدم پس قوت و هم در حال غلط انداز اولوب و دغدغه و مغطله
و روبر دید که آگاه اولد که کورد بکل صورت سنک حقیقت ذاتک دکادر بلکه خیال کدر کندی ذاتکی خیال کدن
کبر و یل ذات اصلیه کی خیال کدن تمیز قیل بویته تنبیه و ارد قوت و اهمه نک انسان کمال مغطله سندن وزاده
حکومت و سلطنتدن زیر انسان هر قدر کامل العقل اوله شبه مغطله و همدن خلاص ممکن دکادر کا فاعل الشیخ
الا کبر (اعلم ان الوهم هو السلطان الاعظم فی هذه العالمات الانسانیة و لا بد ان یحکم علی العقل فان العقل یولع فی عطفه
کالا لا یخلص عن احکام الوهم علیه) (منشوی) نقش من از چشم نو آواز داد که منم نو فونی در اتحاد کادر بن
چشم منبری روال از حقایق را می باید خیال اولد که قوت و اهمه بکا و معارضه فی قلبی بن نقش اصلیه
و صورت ازایم ای بار حقیقی سنک مرآت عینکدن بکا آواز و یردی و علی طریق التقویة و الایعانة خبر ابر کوردیکه
صقین مغطله و همه باقه و کندی نار تغرقه باقه که سن بن و سن عین بن سن اتحاد مدغایر و انشینی بوقدر و عالم
و حد نده اتحاد عند الکلامه شی مغایر نک بر اولسسته در بر و عند المشایخ الصوفیة شی واحد اوزره اعتبارات
و همه و خاله اله حاصله اولان مغایر نک مر تفع اولوب شی واحد و حدی ظهوره نک سسته در بر پس بعد ظهور
کمال الاتحاد الازلیة فی مرآت ذات الالهیة بعین منبری زوال و لا یزاله حقایق اسماء و صفات دن هم و خیال نیجه بول
بولور و مکس وهم و خیال رضال آسمان اعیانه نوجهله پرواز قیامور مرآت ذات انسان کاملده مرئی اولان صورت
اصلیه حقیقتدر فاطحیة لا تقاب خوا سبج بجر دقوت و همه نک منقلب و متغیر بولدم انبیسله متغیر و حال
و خیال کبی مخول و متبذل اولمز (منشوی) درد و چشم غیر من نونش خود که بیستی ان خیالی دان و در بزانکه
سرمه نسی درمی کشد باده از تنو بر شیطان می چند اول بار حقیقی بکایدیکه ای رفیق طریق وای شفیق
شفیق اگر نقش ازلیه و صورت اصلیه کی بنم ابکی کوزمدن غبیره کورسک یعنی عین قوت علمیه و علمیه دن غبیره
و با خود عین ظاهر و عین باطن دن غبیره مشاهده قیلسم و شدن غبر نک دخی ابکی عینی سکاسنک نقش و صورتی
کو ستره رواندن سکاخبر بر سه لری خیال و مر دویل انکچون که انزل هر بری عین وجود لیه و خلق سرمه سنی
و فنا به منسوب اشیا ناک میل و هجی تکلی جکر دوهان دلاری بادی تصویر شیطان دن ایجر پس کال نو ایتله منور
اولین چشم بر آفات و بغایت صفوت و جلایله مصفا و مجلا اولین مرآت بر نقش کاهو حقد نیجه کور و نوجهله
کو ستر بوزن کورمک استین آینه مجلا ده کور و جلال کورمک استین دیده نه باه کو ستر فافیم هذه النکات
الشریفة و لا تغفل عن اسرارها الخاطیفة (منشوی) چشمشان خانه خیالست و عدم نیسما را هست یند لا یرحم

انزل کوزی عدلکم وخیالک خانه سیدر لاجرم بواسطه نوری وار کورر یعنی دنیا و مافیها یوق منتره شده در
وار کورر و آخری و مافیای یوق کورر چشم نای مقام خیال و عدم اولان کسه لرل شای بودرا مننوی چشم من
چون سرمه دیدار از زلال جلال خانه هستیست به خانه خیل اما بن چشم ذوالجلال من سرمه کوردی پس وجود
و مقام خانه سیدر خیال خانه سی کادر (مننوی) نایکی میباش از فویش چشم درخبات کوهی باشد چو چشم
مادامکه ماسودن سنک چشمک اوکنده بر روی ارله سنک خیالکده بر کوه چشم کبی اولور یعنی معنی جوهری
ذی قیمت اولان شی سکادون و حقیر کورر نور (مننوی) بنم رانکه شناسی از کهر که در خیال خود کبی کلای عبر
پنهی کوه ردن اول وقت کلایس یعنی ایوبی کدن اول زمانده فرق ایلمن که کندی خیال کدن تا تمام عبور و گذار
ایلمن (مننوی) بان حکایت بشنوی کوه شناسی تا بدانی نوعی از قیاس * و خصوصه ای کوه شناس
بر حکایت اینست و اندن حصه پذیرا و لوپ آنکده ایش ایت تاسن عیانی قیاس دین یله سن و مشاهدی مقایسه دن فرق
و غیر ایلمن اول حکایه بودر (هلال) شدشتن آن شخص در عهد عمر رضی الله عنه خیال را (مننوی) ماه روزه
کشت در عهد عمر بر سر کوهی دیدند آن نفر حضرت عمر لر زمان شریفنده رمضان آبی اولدی بر طالع باشی اوزره
اول زمانده اولان نفر بلر و صعو دایلد (مننوی) تا هلال روزه را کینده قال * آن یکی گفت ای عمر اینک هلال
تا رمضان شریفک هلالی قال طوطی یعنی بن و تبرک لایوب ماه رجته مسرور اولر بر کسنه حضرت عمر خطاب
ایوب ابندی ای عمر هلال شته (مننوی) چون عمر بر آسمان مینانید * گفت کین مه از خیال تودمید * چونک
حضرت عمر آسمان جانبیه نظر ایلدی آسمان اوزره ماهی کورمیدی حضرت عمر اول کسبه دیدی که بومه سنک
خیال کندن ظاهر اولدی (مننوی) ورنه من بناترم افلاک را * چون غمی بین هلال بانرا * یوخه بن افلاک کیندن
زیاده کورچی پالان اولان هلالی بن نیچون کورم (مننوی) گفت ترک دست و برابر و عال * آنکچن تو بر کور
سوی هلال * حضرت عمر اول کسبه ایلدی الکی باش ایله و فاشک اوزره سوراند نصکره سن هلال جانبیه نظر ایله
(مننوی) چونکه او ترک دار برمه ناید * گفت ای شه نیست مه شد ناید * چونکه اول کسه فاشی باش ایلدی یعنی
برمه قیله سیدی ماهی کورمیدی اول کسه حضرت عمر ایلدی ای شه ماه بودر ناید اولدی (مننوی) گفت آری
موی ابروش کمان * سوی فاشکند تیری از کمان * حضرت عمر ایلدی بی فاشک قیلی کمان اولدی سنک جانیک کمان
کاندن بر خیال تیری بر اقدی (مننوی) چون یکی موکشید او را راند * ناید عوی لاف دیدی ماه راند * چونکه
بر اکر خیال اول کسه به رادن اولدی وافی غلطه بر اقدی تا کمر دعوالله ماهک کورمه سی لافنی اوردی (مننوی)
موی کز چون پرده کرون بود * چون همه اجزات کژ شد چون بود * بر اکر قیل چونکم طرح کردی برده اوله
چونکه سنک جمیع اجزای کری اوله نیجه اولور یعنی جمیع اعضا و افعاله استقامت اولمسن من نه هر سه لاف و دعوالله
مغرور اولورسن و نه هر سه مشاهده و معاینه لافن اوردن سن فاشک ایله (مننوی) راست کن اجزات را از راستان *
سرمکش ای راست روزان آستان * جز لری راست لردن راست ایله یعنی ای مدی اولان اعل ضلالت جمیع اجزا
و اعضا کی طریق حقه راست و صادق اولان صالح لردن راست و مستقیم ایله طوری غیری یوری اول آستاندن باش
چکمه یعنی راست لردن کاهندن معرض اوله تا کمر راست اولمسن و استقامت هر سه سن بولاسن (مننوی)
هم ترازو و ترازو راست کرد * هم ترازو را ترازو کاست کرد * هم ترازوی ترازو راست ایلدی هم ترازوی ترازو ناقص
ایلدی یعنی بقی ترازو صحیح وزن و کامل العیار اوله و خلق صحیح الوزن اولمسن اعتدال قیله بر ناقص اولان
ترازوی کوروب انک سنک و قیله سیله راست ایلدن بعضی زمانده بر صحیح الوزن و کامل العیار اولان ناقص میرا
بر ترازوی وزن ایلدن و اولان ناقص اولان و قیله سنک به اعتدال و بوی حالی اوزره و وزن اولان قیاس اولان
ترازو ناقص قالور و موصل اولور شول کسه لر حقه که بر کامل و مکمله راست کله و انک اعمال و احواله کندی
وزن قیله اخر الامر اولدی کنی کامل اولور شول کسه که بر ناقص کسبه راست کله و کندی انکه وزن قیله و کامل اولان
واصل اولغه بدل همت قیله آخر الامر اولدی کنی ناقص قالور (مننوی) هر سه با نارا راستان هم سنک شد *
در کی افتاد و عقابن دنک شد * هر شول کسه که ناراست لرله هم سنک اولدی یعنی صادق و مستقیم اولمان ناقص لرله
کندی سی وزن قیله و انرا مفسارن و صاحب اولدی اول کسه که مکمله و ناقص لغه دوشدی و انک عقل دنک و حیران
اولوب شاشدی (مننوی) روا شده علی الکفار باش * خال بر دلارای اعتبار باش * یوری کفار اوزره ادا و اول اغیارا
دوستلنی و دلدارانی اوزره خال صاحب اصحاب رسول حقه و سوره فقهده اولان نوبت که عیه اشارت یوردر قال الله
تعالی محمد رسول الله و الذین آمنوا معه اشداء علی الکفار رجاء بنهم * محمد که الاله رسوید و رسول کسه که الاله

ورسولنه ایمان کتوردیلر و انکسه یله درلر یونلر کافرلر اوزره شدید و غلبه فلدر یعنی کافرلره ترجملری یوقدر کندیلر
 اور تاسنده یعنی بری برسنه ترجم ایله یجیلدر پس سندخی بارصادق اولنلره رحیم و رفیق اول و اغیار و ناخرم اولوب
 سکاد و مستقی و محبت قیلنلرله و ستلغنه و محبتنه طبراق صاحب انلردن معرض اول و انلار اوزره شدت و غفلت قیل
 منوی برسر اغیار چون شمیرباش * هنن مکن رویا عیازی شیدباش * اغیارلن باشی اوزره شمیرکی اول اغیاردن
 مر ادموسن و موحد اولمیلر و طاعت حق قبول قیلنلردر اگاه اولنلر کولک ابله یعنی اغیار مرسته سندن اگاه اولان
 طاعتنلک بعض شتیرنه و دوستقلر نه طمع ایلوب انلره عتقی و تصبص قیلله شیر اول و انلرله اوزره مذهب و دلیر
 اول (منوی) ناز غیتر از قیاریان نسکلند * زانکه آن خاران عدوانی کاند * تا کم غیر نلردن یاران سندن منقطع اولمیلر
 یارانندن مر اداهل حق و صلحا در کفن اهل طریقه دن برکسه فی اهل نفس و اهل صورت اولان کسه لره * مقارنت
 ایلر و مصاحبت و ملائمت قیلر کورسه (غیر نلردن اول کسه فی ترک ایلدوب اندن منقطع اولورلر زیرا اول خارلر یونلر
 دشمنلریدر یعنی اول خار طبیعت اولان اغیار یونلر باغ حقیقت اولان بارلرک دشمنلر یونلر اولادن منقطع اولورلر یونلرک مشرب
 شربی دخی اول اغیار سیرت اولان اهل صورتله مخالطه و مصاحبت ایلن اهل طریقه دن منقطع اولوب نفرت ایلدرلر
 منوی) آتش اندرین بکرکان چون سینه * زانکه آن کرکان عدو یوسفند * قوردره آتش اور سندی آتسه
 اوردیغک کی زیرا که اول قوردر یوسفک دشمنلریدر یوسفدن مر اداهل باطن صاحبیلر اولان صالحلر و سالکدر
 و کرکاندن مر اداهل حسد و مصاحبت بعض وعداوت اولان اهل نفس و اهل صورت کسه لر در پس سالک لازم اولان
 اولدرکه یواهل حسد و مصاحبت عداوت اولان حیوان طبیعتلره آتش ترکی اوره و آنلردن مفارقت قیلر یونلرک سیرت
 و درنده طبیعت اولان اهل نفس و اهل صورتلر سالکان طریقه دن اولان مکر و خدبعین بیات ایللرک شروع ایلدوب
 بیوردر (منوی) جان بابا کویدت ایلیرس هین * تابدیم بفر سیدت دیولعین * ای طالب حق اولان و بارصادقه خدمت
 و مصاحبت قیلان کسه آگاه اول سالک ایلیرس ای بابانک جاننی دیرو سنک بعض حالکه ترجم ایلدوب سنجکون غم برنالین
 شیطان خی سوزا له الهیه و سنی یونلرک کلمات موهمه ایلر فریقته ایلر (منوی) اینجین تلبیس بابا بات کرد * ادبی را
 این سیه من مات کرد * یونجیلن جلدی سنک بابا که ایلدی آدمی یوقاره و زولوش شیطان مان ایلدی وین سیز ناهلدرنم
 دیو حضرت آده له جوابه دوستلق عرض ایلدوب قتلر قیلوب انلری مغرور ایلدوب آخرا لمر کورکه انلره یلدی
 یوشیطان جنک اولیاسی اولان شیاطین انس مکر و حیللرله اندن دخی اشددرلر و یونلرک برنکنا خ و مهر بائی
 دیلملر نه دخی اعتقاد ایلنک جائز اولنلردن دکادر (منوی) برسر شطرنج چیست این غراب * فوسین بازی
 بچشم نیم خواب * شطرنج بائی اوزره یوغراب چیست در سن آلتا باز یسنه نیم خواب چشمه نظر ایلر یعنی عالم
 شطرنجند یوغراب کی اولان شیطان قتی چیست و حیللرله باز در سن آلتا یونلر غفلت خوابه آلوده اولمش کوزا ایلر یانته
 بلکه کوزلر بر خوشه آج و آنک مکر و حیللرله سندن استعاذه ایلدوب حق جانته قاج (منوی) زانکه فرزین بندها
 داندبسی * که بکیرد در کلاوت چون خسی * زیرا که اول لعین چوق فرزین بندر ییلور که بر خسی سنک یوغاز کده
 طو تلور فرزین بند شطرنج باز ما یبندنه برا یونلر که اهل اولان آتی ییلور اما یونلر نه زیاده حیللر و خدعه دن عبادت اولور
 و خدند مر اده ایدوکی یونلر نه ظهوره کاور (منوی) در کلاوت خدس اوسالها * چیست آن خس مهر جا
 و مالها * اول ایلیرک خبی نیجه ییلر یوغازده قالور اول خس ندره نصبک و ماللرک محبتیدر (منوی) مال خس باشد
 جو هست ای بیات * در کلاوت مانع آب حیات * مالی فی المثل خدسرای راه طاعتده فی بیات اولان کسه چونکم
 سنک جانک یوغازنده اول خس وارد مانع آب حیات در جو هست لفظی سهوات معنیدن اورتی مصرع نانه مصرع
 اولور بعض نسخه ده ای بیات بر نه آن فی بیات واقع اولمیلر یوقدر اوزره معنی مالی فی الحقیقه خدس چونکم
 اول فی بیاتدر سنک جانک یوغازنده مانع آب حیاتدر دیگ اولور (منوی) کربرد مالت عذوبرفی * ره زنی را برده
 باشد ره زنی * اگر سنک مالکی بر برغن عدو بلته و بر حیللر کسار قی سرقه ایلدی فی المثل بر ره زنی بر ره زنش اولور
 در قاطع طریق بری آخر قاطع طریق اخلا دیوب کان قتل ایتش اولور پس عاقل اولان کسه ره زن اولان مالنک مسروق
 و موصوب اولسی ایچون نه فراد و فرع ییلور (دزدیندن مار کیری ماری را زمار کیردیکر (منوی) دزدکی
 از مار کیری ماردر * زاهلی اراغیت فی سحره * برتر سزجک برمار کیردن مارا تلدی یعنی اتمک مایر سرقه ایلدی
 اول خسر زاله لکندن آتی غنیمت صابدی (منوی) و ارهید آن مار کیر از زخم مار * مار کشت آن دزد اوار از زار
 اومار کیر مارک مسروق اولمیلر زخم ماردن قورتلدی مارا اول مار کیرک دزدکی زهر ییلوب زار از دله دی (منوی)
 مار کیرش دیدیس بشناختش * کفت ازجان مارمن برداختش * اول دزد ماری مسموم و مقتول کوردی پس آتی

آکادی دیدی جاستدن بنام مرقی برداخت ایلدی یعنی اول مار که جان و دلدن دیدی بنام مارم اول سارق عام ایلدی و آتی هلاک قیلدی (منشی) در دعای مجنوسی جام از و کش سیام ماری ستام از و عبادته بنام جام استردی اول خدادن که اول سارق ماری بولماری آندن الم (منشی) شکر حق را کان دعایم درید شد و من زبان بند آشتن آن سوز شد حق تعالی به شکر اوسون اول دعایم درود اولدی مقبول اولدی بر دعایم مردود اولسنی زبان قیاس ایلدم اول سود اولدی (منشی) بس دعاها کان زانست وهلاک و زکرم یمنی سوزد بران باله جوق دعا را کاول صاحبته زبان وهلاک در و کرمندن بران باله اول دعاری قبول ایلار اول دعا لکه معنایب هلاک و باعث زیان هات اولور یوتفر بر سوره جفاری حکایتدن معلوم اولور) انقاس کردن همراه عیسی علیه السلام زند کردن خنوخا از عیسی علیه السلام (منشی) کشت با عیسی یکی ایله رفیق استخوان ایدیدر حقیر عقی * بر ایله حضرت عیسی الیه رفیق اولدی بر دلی چقوره داول ایله استخوان کوردی (منشی) گفت ای همراه آن نام سی * که بدن نومه زند سیکتی ایل اوله حضرت عیسا یادی ای همراه اول عالی اسمی که اول نام سی ایلن من مردی زند ایلرین (منشی) مر مرا آموزنا احسان کنم * استخوان ایلدن با جان کنم * اول اسم اعظمی بیکانعلم ایله نا احسان ایلیم اول اسم اعظم ایله استخوانی جانلور ایلیم (منشی) گفت خاموش کن که آن کار تو نیست * لایق انقاس و کفایت تو نیست * حضرت عیسی اول ایلها یادی ایلسم اول که اول سنک کارلک دکادر سنک انقاس و کفایت که لایق دکادر (منشی) کان نفس خواهد زیار ان باله تور و زفر شسته در روش درالتر * که اول اسم اعظم باراندن با کتر نفس استور و روش و عله ملاک کردن زیاده ادراک ایلدی یعنی انک نفسی حرامله ملوث اولمه و فرشته کی عصیان ایلجه اول نام اعظم بولم بر کسه استر (منشی) عمره هایست تادم باله شد * تا من یخن افلاک شد * عمر لکر کرد تادم باله اوله تا افلاک یخنرته امن ایله بولدی عت مدیده و عومو بعدیه مر و ایلان کر کرد بر کسه نکل نفسی باله اوله و دعای مستجاب اولی من * یمن من حق تعالی اول کسه کی عیسی خلاقه اوله که بولم کسه انما اهلهدن اوله (منشی) خود کفرتی این صادر دست راست * دست راستان موسی انکاست) متلافرض ایلدم خود عیسی الکره راست و حکم طو تدا اوله حضرت موسانک قصه سی فتنه در یعنی فی المثل حضرت موسانک اوله ایلدی که عیسی سن السکه طو نکل مادام که سنده قوت موسی ایلمه اول عیسی سن آژدر ایلکه قادر ایلرین و فرضی آژدر ایلرله ضبطنه قادر دکلسن پس مجرد اول عیسی موسانک ایله کله سنده فائده اولدی و کذلک فسون عیسی بر کسه بعینه حفظ و ضبط ایلمه مادام که اول حضرت تدا اولان طهارت و زنا هت اول کسه دده اولدی تقدیر جده فسون عیسی ایلر ابرایم کن اگاه منفعت ظهور کادی (منشی) گفتا کرمین نیست اسرار خوان * هم بو برخون نام را بر استخوان * اول ایل حضرت عیسا یادی عیسی اکرن اسرار خوان دکل ایسم هم اول نام شر بنی استخوان اوزره سن اوقی (منشی) گفت عیسی یارب این اسرار چیست * میل این ایلدیرین سیکار چیست * حضرت عیسی نهج ادب دیدی یارب بوسار نذر بوالهبل بوجنل وجد الهیمل نذر لایق اولان بولاید که مجاهدی تر لایق ادب نصیحت ذبر اولدی کندی نفسنک اصلاحه میل قیلیدی (منشی) چون غم خود نیست این بیار را * چون غم جان نیست این مر دار را * بویاره نیچون کندی غمی بوقدر الهی بوخوبی و مر داره نیچون کندی جانینک غمی بوقدر کلا بیک کندی جانینک غم بیدیدی بنی اصلاح و احیا ایلدیدی (منشی) مر ده خود در اهره کرد ست او * مر ده بیکانه را خود بدو * اول ایله کندی مرده سی رها و تر لایق ایلشد و بیکانه اولان مرده بیامه استر یعنی کنده سنک جهل و غفلته مرده و معصیت و ضلالتله بزم مرده اولش نفسی و قلبی احیا ایلدی که تر لایق ادب اول اثر سیرت غیری کسه لرک مرده سی احیا ایلنک استر یونه ج * فتنه و نه غفلت وجهال تندر دیدی و فتنه دن حصه اولدر که جوق احققر بر عیسی نفس مرده سی جنبه و صوابت اولور و اولک صاحبته بول بولور لکن کنسی نفس و قلبنک ایلدی و اصلاحتی فراموش ادب آندن استخوان نصیحت نسفایه سنک ولایز دیمه سنک حیات بولیدی و ظهوره کلسنی غنی قایلور چونکم حضرت حق تعالی بولم بولونه منجات ایلدی حق سبحانه و تعالی دخی اولک قلب شر بنه بطریق الوحی بولم بولونه سوزلیدی (منشی) گفت حق ایدبار کر ایدبار جوست * خارجو شده جای کست اوست * حق تعالی حضرت عیسی حضرت تر شری دیدی با عیسی ایدبار کر یعنی ایدبار ایلدی بخت ایدبار ایدبار و سعادت جانیند قوجه ای تبویب شفاوت و بدبختی کسه میل ایلچیدر ایلک ایلدی بخت قشعل جزیی بتمش خار در یعنی مقدما ایلدی بکی عیالک محصولی حال ظاهره کلش شفاوت و ایدبار دیدی بس حضرت خداوند کار و مونس ایلله هر کس نه که آرخار ک محصول و جزیانی بولقی مقرر اولدیغنه (منشی) و من بعمل متفائل ذر نه مراره) معفو و محبه اشارت ادب سورر (منشی) آنکه یمن خار کار در در جهان * هان وهان اورا مجروح کاستن * اول

کسکه که جهانده خار تخمی اگر آکا اول آکا آتی کاتانده استجه یعنی بدکار و فحیح کردار اولنه دار جنت میسر اولمز بلکه آکا لایق اولان مقرر سفرد (منثوی) که کرکی کبریکف خاری شود و و سوری باری رد ماری شود و نرا که اول بد بخت التدها که بر کل طونه خارا ولوروا کر بر ارجانه کیده اول بار آن نکبت و بد بختلکی سببیه اکابر مار اولور تنگ حضرت عباسیه رفیق اولان بد بخت کپی که حضرت عیسی بویه سعادت کردار ایاکن اول صاحب ادبانه عاقبت بر مار کپی اولدی (منثوی) که بیای زهر مارست آن شیء برخلاف کپیای منی بوشقی زهر مار کپیاسیدر متعین کپیاسنک خلاف اوزره کپی نلک خاصیت و شانی اولدر که بر شقی مغیر و مبتدل اوله پس حقیر و دنی اولان شیء شریف و عالی قدر و عالی قدر ایلیمه کپی ایدر لر و کاه اولور که بونک عکس و نقیضنده دخی استعمال ایدر و حق برنی شریف و عالی قدر اولان شیء حقیر و دون ایلسه تنه کم بویتده واقع اولمشدر زراشی اولنلر زهر مار و هلاک ایدار کپیاسیدر که جوق نلک کار لری و عالی قدر لری نلک ایدر بد کردار و خبانت شعار ایدر لراماستی اولنلر نظر اکثر ناظر لری بونک ضدیدر که انلرنجه حقیر لری شریف زنجیه بد بختلری اهل سعادت ایدر و تربیه و ارشاد ایلار لری تشریف ایدر لری تنه کم خلاف منی اولنلر زهر مار کپی اولان کپیاسنک بیساته ووحکا نلک تنیه ایدر و یورر (اندر کردن صوفی خادمی ادر تیار داشتن بجه و لا حول و لا قوه تنه کم خادم صوفینک وصیت ایلسنک بیاتسنده در بجه سنک تیار و طوق غلغله خادمه و خادم آکا لا حول و لا قوه دجه سنک بیاتسنده در لا حول و لا قوه کله سنک تفسیری عن قریب معلومک اولور اندرز وصیت آنکه در لرخادم مشایخ صوفیه میاتسنده فقر انک خدمتچون نصب اولان کسیدر لری (منثوی) صوفی می کشت در در افق ناشی در خاتهای شد فقی بر صوفی دور افتاده یعنی اطراف عالم میر و سیاحت ایلدی تاریکیه بر خاتفا هه قونی اولدی و اقامت قیلدی (منثوی) یک بجه داشت در آخر نیست و اوبصد رفقه باباران نیست بر حیوان طور دزدی آتده آتی بغدادی اوصوفی صد رفقه دیارانه اوردی (منثوی) چون مرآب کشت باباران خوب بدهتری باشد حضور بارخویش یعنی اول صفة خانقا هه اقامت نیف قیام صوفی چونک مرآب اولدی کندی بارانیه حصیفه دله متوجه اولوب و حق جانبیه انتظار قبول حق حالکه ناظر بولق و آنکله معادله قیلقد یعنی کندی بارانیه مرآب اولدی زیرا بد فتر کپی اولدی بارلک ارنک کنک حضور یعنی بارلک ارنک کنده حاضر اولقی حضور پیش یار بقدر برنده در بعض نسخه ده پس مرآب کشت واقع اولمشدر بوقدر اوزره معنی اول صوفی صد رفقه ده اوردی مکره کندی بارانیه مرآبیه واردی بارلک حضوری صوفینک تنده بر دقتدر دیک اولور (منثوی) دفتر صوفی سواد حرف نیست جز دل اسید همچون برف نیست زادنشدن آثار دلم زادن صوفی چیست آثار قدم صوفینک دفتری حرف سواد ی دکلدر یعنی طریق تصوفه ذاهب اولان صوفیلر دفتر با صوایی سواد کتاب حروف و کتاب برار نیاب دکلدر برف کپی بیاض و صافی اولان دلدن غیری کابلی بوقدر و اوان کتاب دلی قوم اغیار و سوادن و نقوش دنیا و ما فی دن برای قبول فیوضات الهی ساده و صافی ایدر غل و غشیدن بری و عاری قبلشدن (بیت) خاطر کی رقم فیض بذر دهیات مکر از نقش بر آکنده دلت ساده کنی و دانشنده علم و عقلدن بفرمشد اولنلر زادن و ذخیره سی آثار قلم و محصولات خطوط و ریزدر و زادن و ذخیره صوفی ندر آثار و محصولات قدم در قدم کسر قافله و تنه دخی جائز در زرا اکثر کار صوفیه نلک آثار از ایه زادن و غدا سیدر لکن فتح قافله قرأت اولقی اولی در سباق و سباقه مناسبت اولدی بجهون و نفسنده زادن صوفی آثار دسلولنلر ازا اصول و صول بولق و قواعد و عقایدی بیلک بالاستقرا ایکی طریقه بکه ممکن اولور یا بطریق فکر و مطالعه کتب و رسائل حاصل اولور و بطریق علماء کلامیه و حکما مشائیه نلک اولیدر که بونلر زادن و ذخیره سی آثار قلم و حروف و نگلدن حاصل اولان حکمه در باخود بطریق ریاضت و تصفیه دل حاصل اولور و بطریق حکما اشراقیه و مشایخ صوفیه نلک اولیدر و بونلر زادن و غدا سی آثار روش طریق الهی و انوار اسرارنا سنا هیدر (مثل الفربین کالاعی و الاصل و البصر و السمع هل یستویان مثلا افلا ندکرون) زیرا طریق اولی اساسی ظن و قیاس و استدلال عقلی اوزره در (وما یبع اکثرهم الا الظن ان الظن لا یغنی عن الحق شیئا) اما طریق ثلثه صوفی سالک لری و مذهب نصرنک مانک لری دلائل عقلیه و براهن نقلیه بهتحتاج دکلدر آنکجه و نه که بری عقل کل باغنده کلدر بونلر اول طائفه علیه در که دائما کوشش لری علوم و حکم خدا اوزره و روشلری آثار قدم مصطفی اوزره در که دائما کوشش لری علوم دینیه کپیورر (منثوی) همچو صیادی سوی اشکار شد کلام اهودیدر نارشد چنک کاش کلام اهودی خورست بعد از ان خود ناف اهور هیرت و مثلا صوفی شول صیاد کیندر که شکار جانیته کندی و آهونک ابرنی کوردی و آنک اناری اوزره سلوک ابتدی یعنی صوفی صفوت شعار شکار معارف اسرار ایچون توجه قیلد قده صحرای هویت اولان بی مختارک علایم و آثارن کور و پ و سلف مشایخ

کارگاه اثرش که در بخت و جوارید چند کاما کا آهوی حقیقتش اردنجه تنگ درخورد و لا بقدر انصکره ناف
 آهوا کاره بردن تا کند و فاته دل بهی بعد السلوک علی اثر انبی علیه السلام و علامه قدیم الولی و الوصول الی فایحه
 مسلک علمه و رایحه سلمه ترشده رایحه علمه علیه السلام الی حقیقت و تومیل الی ذاته (منشی) چونکه شکر کام کور در
 برید * لاجرم زان کام کور کا می رسید * رفتن بزمین بر وی ناف * بهتر در صدمینزل و کام طواف * انار قدیم بی بجای
 و منت سینه حضرت مصطفی علیه السلام فی الحقیقه سالک نعمت عظمی و سعادت کبری در حق سالک بوعت
 شکری ادا قبله یعنی قلبا و الفا بطریق حقه سالک اولوب یولی قطع ابله (لن شکرتم لاندیکتم) آیتک موجب
 لاجرم اول روش رکادن مراد و مرسته بشور و دلدار و دلارامنه بشور (من عمل باعلم و ترکه الله علم مالم یعلم)
 حد بینک مضبوط بیدایک علمه وارث اولور برمنزل نافه رایحه سی اوزره کیمک یعنی نافه کی محل مسلک علم لدنی
 اولان و اینک رایحه فایحه سی ایچون برمنزل سفر اینک بهتر در صدمینزل و کامدن که طواف ایچون اوله زبر اطواف
 و حج عبادت علدر (و العلم افضل من العمل و خیر من العباده) حد بینک موجب علم طواف حجد فضیلتی
 زیاده در کورح علدر (منشی) ان دلی کو مطلع مهتا هاست * بهر عارف فیتح ابوا هاست * شور و کول که
 مهتا بلرک مطلعیدر یعنی شول برکول که الله تبارک و تعالی نیک احما و صفاتی مهتا بلرک مظهر و مطلعیدر
 عارف بالله ایچون اول ابواب جنات حقایق مفتوح اولم سیدر هر بر اسم الهی جانب حقه بر در کبیدر که عارف
 ابواب اسماء الهییدن جنات حقیقی مشاهده ایدر (منشی) باقودورست و ایشان درست * باقودورست و باعز بران
 کور هست * عارفان اولین سکانسته اول مطلع اخبار اسماء الهی اولان کولک دیواردر که انجیق جسد کوررس
 و اول عارفدر در که اول بادن جمال با کمال صفات الهی بی مشاهده ایدر و سکا نسته سنک فی رهنک و عز برزله
 نسته کور هر بر اورد (منشی) انجه تودر آینه یعنی عیان * بیراند رخست بیند بیش از ان * اول نسته فی کس
 آینهده عیان کوررس بر لراتی کر بجد اندن زیاده کوررر یعنی شول اموریک سن آینه وجودده ظهور کلوب
 صورت کورستدر که عیان کوررس لکن بر لراتی مرتبه تر ایدر و عالم نابیده کوررر زونه صورت بغلیه جغن بیلورر
 پس بومقام صاحبی اولان کلد راتی توشیح و تفسیر بیلورر (منشی) بیرایشانده کین عالم بسودجیان ایشان
 بودر در رای جود * بیراند رکه بو عالم یولی انزلر کجانی جود و کرم دریا سنده ایدی یعنی جود و کرم دریایی اولان
 حق تعالی نیک نموده موجود اولمشلردی (منشی) بیش ازین تن عمرها بگذاشند * بیشتر از کشت بربر داشتند *
 بو تندن اول عمر کوردیلر و عیش و صفار سوردیلر زراعت ازین مقدم محصول قالدیلر یعنی اول صاحب
 سعادت لک ارواحی بو عالم اشباحه کلزیدن اول تن لباسیله ملبس اولزیدن مقدم اعیان نامه مرتبه سنده و عالم
 ارباحه نیجه عمر و صفار سوردیلر و یونیا به کلوب عمل تخمین ازین و خدمت و طاعت غراس کلزیدن مقدم
 بو نلر و محصول کورتر مشلر یعنی بونلرک وجودنده اولان دولت و سعادت عبادت و طاعت لک اثری و عمری دکل
 بلکه (ان الذین سبق لهم مثال الحسنی) آیت کریمه سنک مقتضای نسخه بونلر حقهده سبقت ایلن عبادت ازایه نل اثری
 و غیریدر پس بونلر اول نفع و عمری بو عالم کلزیدن و منرعه دینده زراعت قیلزیدن اول حاصل ایلش اولورلر (منشی)
 بیشتر از نقش جان پذیرفته اند * بیشتر از جودرها سفته اند * چون نقشندن اولرک لک ایلش قبول ایلشدر نه انکه انزلر کجانی
 بدنلر یله ظهوره کادی خلافا لافاسفه که انلر روح بدنه یله خلق اولور و بدن موجود اولدند انصکره حق تعالی
 اکاروشی نفع قیلوردر بونلر دیان اولرک در لدر لدر دیان مراد صور موجودات اولور یعنی بجر موجودات
 خلق اولزیدن اول بوسط انلر ارواحی مرتبه اعیانده معانی در لدر لدر لدر و جواهر اسرار و اوصل اولمشلر
 و کثر مخفی مرتبه سنده قرار قیلشلردی (حکایت مشهورت کردن خدای تعالی بافرشتگان در ایجاد خلق) (منشی)
 مشهورت بی رفتن در ایجاد خلق * جانسان در بجر قدرت تا بجل * چون ملائک مانع آن می شدند * بر ملائک خفیه
 خنبک می زدند * بیومشلر دیکه بیراند رکه بو عالم بو عینک انزلر کجانی دریای جود الهیهده موجود ایدر بو تندن اول
 بجلی الهیه الیه عمر لک بکوردیشلردی و اعمال برین کلزیدن اول محصول قالدیشلردی و نوشتن تندن مقدم حیات
 حقیقیه بی قبول ایشلردی و بوجور وجود خارجیدن اول در رماقاصدی دیشلردر یعنی هر تقدیر سعادت فائز و عا
 اولد برسه ازله اولمشلردی پس توکاملرک موجوداتی اولد یعنی جناب حق ملائکه سته بدلرمیوب (واذ قال ربک
 للملائکه انی جاعل فی الارض خلیفه) آیتک مقتضای نسخه خلق اجساد خلفا حقهده بونلرک مشاوره ایدای قال
 صاحب المادرات فی تفسیر هذه الایة و انما اخرهم تعالی بذلك لبعلمهم طرق المشاررة فی امورهم قبل ان یقدموا علیها
 و هو غنی بعلمه و حکمته البالغه عن المشاررة و خلقه و اولیایک جانلری بجر قدرت الهیهده بو عا زنه دکل مستغرق

ایدی چونک ملائکه (الجبیل فیما بین یسجد فیها و یسفلک الدما) آیتک خواستج ایجاد خلفایه مانع اولد بر سر نبه
اعیان نباشنه دن هر یک کامل عینی لسان علم واستعداد له ملائکه تک و تعریفضنه خفیه خبیل جالدیلر یعنی
آغاز اولتدر یار خبیل اصلق جالغه دریر و یونلر بوله دیدکاری ایچون استیاز اولوم مراد ایدلر و خبیل لفظنک حمله
لمعه می زند دینسه ردی نقطه خلل فکری بیس خبیل لفظی ایراد ایلرنده نکته و در که خبیل بلا تر کب حروف
و کلام معنای استیازی متضیی بر بسط صوتدر بیس مکالمه اعیان و ارواح و ملائکه کند می سه لرند حروف
و کلمات ملفوظه اهل دکل ایکنه اشارت بیور و یونلر و بیان تا آخر نه دل و یونلر هر حال ازی اولدر بغنه اشارتدر و یوحله
مناسب اولان تفصیلی شرح خبره معیه ابن فارضده و قصیده نایبه نیک دخی وائلنه قریب و نبیتی فی سبیل روحی
بنیتی یشنده ذکر ایلشدر فایده طلب فیها (منشوی) مطلع بر نقش حرکت هست شد یش از آنکه نفس کل بایست
شد یش هر شول کسه نک نقشی اوزره که وار اولدی یونلر مطلع اولدی اندن مقدمه کسه نفس کل بایست اولدی نفس کل
عرش و عرشک در و شنده اولان تقدیرش و ابرسه آیت نفسیدر یعنی جمیع اشیا نکل وجود خارجیی وجوده کلزدن
اول و آیات بقایوب وجود هر سه بنده مقید اولرندن مقدمه بوحقیقت بیر لک روح بر قلبی جله تقوی کاتاتک
اسرار سه مطلع اولشدر و حقایق مشاهده قیلشدر (منشوی) بیشتر افلاک کیوان دیده اند یشتر از ایهامان
دیده اند یونلر افلاک کدن مقدمه کیوان کوردلر کیوان زحل بلذنه در لر مراد قبل وجود افلاک زحل حقیقتی
و خاصیت و آناری کوردلر دکل اولر دانه لرندن مقدمه لئان کور مشلدر یعنی دانه لرندن حاصل اوله حق شایجه
نظر ابر کور مشلدر بمحصل هر شیک اصلنده فرعی مشاهده قیلر و ما هیات اشیا بهام اولوب اندن ظهوره کله چکی
بیلشدر (منشوی) دماغ دل پر از فکر ت بندند یش سباه و جنگ بر نصرت زندند دماغ سر و قلب سر فیکر تندن
بر ایدلر عسکر سر و جنگ سر کندلری نصرت اوزره اولدر یعنی حق تعالی نکل نصرت و معاونته اولره کندلری
مقارن قیلدر (منشوی) آن عیان نسبت بایشان فکر تست یوزره خود نسبت بایشان افرست یش بیت سوال مقدره
جواب اولور بی دماغ دل پر از فکر ت بندند دیدکاری یش کی کان بر سائل در که فکر ت خود صورات ذهنیه و ترتیب
مقدمات عقیده در یو خود البته دماغ دله محتاج بدری دماغ و دل فیکر حاصل اولق ممکن کادردر بیس یونلر بی دماغ
و دل فیکر تندن ییخ بر اولور جواب بیور لر اعیان نباشنه سه بنده اول مر سه بنده ها سه بنه فیکر ت تعبیر اولنسی ایلدکاری
یونلر نسبت کو افکار تدر نه که فکر ت صورت ذهنیه در یونلر اول مر سه بنده ها سه بنه فیکر ت تعبیر اولنسی ایلدکاری
صور علمیه در بیس یشمده ناعا مناسبت اولد یغیونر یونلر عا سه بنه فیکر ت تعبیر اولنسی اولور که کو ایل اول عیان
انلر مر سه بنه نسبت فیکر ت کی اولور و انلر عظم شانی و کمال عنوانی یان قیلور یوخسه یونلر نسبت خود
رؤسدر یعنی یو خلق عالمه نسبت اول فیکر ت تعبیر اولنسی عیان رؤسدر خلاصه کلام اول صاحب سعادت لر
مر سه بنه نسبت اول عیانه فیکر ت تعبیر اولدی انلر عظم شانی اشعار دن اوتری یوخسه انلر دن ماعد اولان
خلاصه نسبت اول فیکر ت دید بک عیان عین رؤسدر عین اولور (منشوی) فیکر ت ازمانی و مستقبل بود چون کزین
دورست مشکل حل شود زرافکرت ماضی و مستقبلدن اولور چونک عیان و اهل عیان یونلر دور دور و ماضی
و مستقبل قیلندن مجبور در مشکل حل اولور زیرا ارواح مجرده نکل ماضی و مستقبلدن و فیکر ت دور اولرنده
شبهه و اشکال بود (منشوی) دیده چون بی کیف هر با کیف را * دیده یش از کان حجج و زبیرا * هر کیفه
اولای بی کیف کی کور مشلدر یعنی هر حاله متصفه اولان اشیا بی قبل الظهور بی کیف بی کلام معناده
مشاهده قیللدر معدن اول حجج و زبیری کور مشلدر محض اصل فطر تندن مقدمه نظر ایدر کور مشلدر
(منشوی) در دل انکور می رانیده اند * در دماغی محض شی رانیده اند * انکور لک در و شده می کور مشلدر محض فنا
و عدمده شی کور مشلدر یعنی هر شیک نتایج و آثار سه قبل الظهور عالم اولشدر و محض عالم عدمده ایکن وجودی
مشاهده قیللدر دل انکرده می کور مشلدر و محض فناده ایکن شبهه نظر ابر کور مشلدر کوزر اوانسان معنادن عبارت
اولور (منشوی) بیشتر از خلقت انکور عا یش خورده میا و غوده شورها * انکور لر لک خلقتندن مقدمه لک میل
ایچمشر و شور و مستلک کور مشلدر نه کم ابن فارضک انداء خبره بی و معنایه دلالت ایدلر بیست * شرنا
علی ذکر الحیبه مدامه * سکرنا هم من قبل ان یخلق الکرم (منشوی) در غموز کرم یش بنددی * در شعار شمس
می بنددی یش عوزده شانی کور لر آفتابک شعاعنده سایه کور لر یعنی هر شیک وجودنده آنک ضدی مشاهده
قیلور لک وجه عقلا وجود خارجده ایلد یعنی تقدیر وجه مانع ایچمشر امام سه بنه عقله غوزده شانی کور مشلدر
شعاع یش ایچمشر ظاهر ابر کور مشلدر یونلر شانی اولان اضدادی بر برده مشاهده قیلق مانع ایچمشر کدندر بلکه یونلر

علمه نسبت بگویند علوم غریبه قی سلسله (مثنوی) این قلم در درویشان جرعه نوش * آفتاب از جودشان
زیب تر نوش * آسمان انزل دوزنده جرعه نوش در یعنی انزل فیضش بقیه و فضله سی نوش ای مجید و آفتاب انزل
جود و کمند زینت کجیدر یعنی یوزر بخت کبی اولان شعاع و نوری آفتاب انزل جود فیضی واسطه سبیل
بولشدر پس بونلر عالم ارواحه اولان مرتبه لر بیان ایلر کد نصکره عالم اجداده اولان مرتبه لر بونلر اتحاد لر سنک
بیانته شروع ایدوب یورور (مثنوی) چون از ایشان مجتمع بی دیوار * هم بکی باشند و هم شصدهزار * چونکه
اندرن ایکی باری برده مجتمع کوره سن هم بر اولور و هم آئی یوزیک اولور یعنی یویدان طریق و دلبان میدان
حقیقت اولان صاحب دولت لر دن ایکی باری بر نزلده مجتمع اولش کورسک بویکسی حقیقت لر نه نظر اولاندی
چو تندن متحد نفس واحد حکمنده اولور و قوت لر نه و قدرت لر نه نظر اولاندی چو تندن نیچ یوزیک اولور
واحد کایف بونلر حقیقتده بنور بونلر لر نه رجل بعدل الالف دینسه لائی اولور (مثنوی) بر مثال موجها
اعد شدن * در عدد اوردده باشد بادن * انزلر نظاها اولان عدد لر دیانک موج لر سنک * اولی اوزر بادی انزل
عدده کنورش اولور یعنی دیانک امواجی بادم تعدد و معین ایلدی بکی کبی اهل وحدت اولان بر لر لر صور نظاها سنی
باد اراده الهی و تفهیم ربانی و نفس رحمانی متعدد و معین ایلشد لر کن فی الحقیقه عین واحد اولقدن خالی دکادر
و نظاها ده اولان تعدد و تکثر لر باطنده اولان اتحاد لر نه خلل و بر منزه نه کم تعدد اوجدن بجرک متعدد اولسی لازم
کتر پس اتفاق مشایخ کلین بونلر اوزر سنه در که حقیقت ارواح بر در که اول روح اعظم و حقیقه الحقائق و حقیقت
محمده دیدک لر بر پس ارواحک متعدده اولسی هر کسک تعین و بدنتک متعدد اولسی اعتبار لیه در و الاصل
و حقیقتنه نظر اولسنه حقیقت واحد در نه کم بوعیانی تفهیم ایچون ضرب مثل ایدوب بوی بی مشکل
موقعده ابراد لر (مثنوی) متفرق شد آفتاب چانها * در درون روزن ابدانها * مثلا چانلر آفتاب: متفرق اولدی
چانلر آفتاب ندن مراد حقیقه الحقایق و روح الارواح اولان حقیقت محمدیه یعنی آفتاب ارواح متفرق یستعد اولدی
بدنلر روزنک ایچنده یعنی قرص آفتاب روازن بیومه القای شعاع! بخت اعتبار لیه متفرق یستعد اولوب لکن من
حب الحقیقه ذات واحد اولقدن خالی اولدی بکی حقیقه الحقایق دخی بدنلر یوزنک در یومه القای نوراً بیکله
و تنویر خانه بدن قیامله حد ازانده متفرق اولسنی مستانم ایلر بیکه فی الحقیقه عین واحد و تعدد و کثرات انحق صورت
ظاها ره اولی لازم کاور (مثنوی) چون نظر در قرص داری خود بیکست * وانکه شد محجوب ابدان در شکست *
چونکم قرص آفتابه نظر طوینسن آفتاب خود بر در و اول کسه که ابدانک مجموعی اولدی زاده شده در یعنی ظاها
تعداد ابدانله نظر ابدان کسه ارواحک حقیقتنک بر اولسنده شک و شبهه دن خالی دکادر (مثنوی) تفرقه در روح
حیوانی بود * نفس واحد روح انسانی بود * تفرقه و تعدد روح حیوانیه اولور اماروح انسانی نفس واحد اولور
والفان مر تبسته داخل اولان کندی وجود نه حقیقت واحدی بولور پس جمیع ارواحک متحد و حقیقت واحد
اولدی بی انسانیت مر تبسته بیکسه و اصل اولدنده مشاهده قبولور بویه مناسب تحقیقات چوق کسه که کرده
بر قدر اردی در دخی جلنده اوللنه قریب (انما المؤمنون اخوة) شرحنده بیان اولشدر (مثنوی) چونکه حق
رش علیم نور * متفرق هرگز نکدر دورا * چونکم حق تعالی حضرت یو ارواح اوزر نورنی صادقی اول خداتک
نوری هرگز نکترق و پراکنده اولوز و وحدت شریفه اشارت یورور (قال علیه السلام ان الله خلق الخلق فی ظلمة ثم رش
علیم من نورهم فاصابه من ذلك النور اهتدی ومن اخطاه فقد ضل) یوحید شریفش شی جلد اولده حکایت
بادشاه جهودیکر سر خنده و آن شار نور را وافته بنینده مر و ایتدی (مثنوی) بک زمان بکدای هر مهلال *
تا کوم وصف خالی زان جمال * در بیان ناید جمال خال او * هر دو عالم جیست عکس خال او * چونکه من از خال
خویش دم زنم * نطق مخواه که بشکافد تنم * و همی و موری اندرین خرمن خوشم * ناز و ناز خویش باری می کشم
یورمه شاردیکه سغمه علیه السلام یورددی که حق تعالی ارواح اوزر کندی نورنی رش ایلدی و صادقی نور هویت
الهیة خود من حیث الحقیقه هرگز متفرق اولوز مثلاً نقطه خال کبی اوله اولیچ بر زمان ارفیق و همزه ملالت
و شامی تر لایله ناول جمال حقیقتدن برخاک و صغنی سکا سو بلیم مع ذلایانه کتر و مقاله صغیر اول مجلوبان خالک
چو لبا کالی هر دو عالم ندر در یسک اول حضرتک خالک عکسیدر خال دن در نقطه وحدت مطلقه و هویت ذاتیه
انهمیدر که دنیا و آخرت و ظاها و باطن انک نقطه ذاتنک عکسی و بر قیدر اکثر تحقیق هویت الهیه بی خاله و کوفی
خویش خواره نشیمه ایدوب یورور (ب) اکنون خدق بدامن خاله * و لند قی خاله من خده * و بعضی درخی بر عکس
تشبیه ایدوب کون بر خال کبیدر انک وجه ذاتنده در عکس (ک) قال المغربی علی العکس (ب) اکنون خال قدبدامن

(خده) ولفه فحلی خده من خاله) پس حضرت مولانا نال یورد قلی اولکی مذهبه کوره درودخی یوررلر چونکه بن اول
 محبوبک خال خوشیدن دم اورم وحدت مطلقه سندن سوز و بلیم نطق استر که نیم نفی یاره و یاره ابله زیرا که
 وحدت مطلقه نفی تعین و کثرت اقتضایدر پس بن که موجب تعین و کثرت در نقطه وحدتند دم اورمقی تعین و کثرت
 از الهی اقتضایدر جمع حجاب اسماء و صفات و ذوات کائنات اولدین اعتبار اهل نقطه هویت بر خرمه مناهم بدر که
 هر کسک مورور بودی اندن دانه کش و رکونه فحلی ابله خوشسدر انکسور یوررلر که بر مورور کی بن نورمن هویت
 الهیه مد خوشم حتی کندی وجود بشر تمدن زیاده و مقدار مدن افزون بارامانی جگریم تا یورنم الوهیتدن خوش
 اولدیم همتک شکر فی ادالیدرم (بسته شدن تقریر معانی حکایت بسبب میل مستمع با جماع صورت ظاهر حکایت
 (مثنوی) کی گذارد آنکه رشن روشنیست * تا بکرم آنکه فرض کفنیست * بجر کف پیش آرد سدی کند *
 بگر کند وز بعد جرم دی کند * مستمعنا استماع معانی و حقائق حکایه عدم رغبتی ایچون و تقریر بصورت حکایت
 میل و محبتی اولدین تقریر معانی حکایت بسته اولوب تعبیر صورت حکایت بواجلند شروع قیلدی پس
 یو بتلری یوبانه علت ایدوب یوررلر زیر باغن قوری اول محبوب که جله روشنی کل رشکی و مغبوطی در تا سولیم
 اول معانی و حقائق که فرض کفنیست در سوز و بلیم لازم و واجبدر یعنی جمیع انوار لمغبوط و مطلوبی اولان حکیم
 مطلق رور کورم و انبیا و اولیای سنده اجازت یورم که مستمعین و مسترشد بنک فهم و عقولندن و استعداد و قبولندن
 خارج و محتار و سوز و بلیم و تقریر بر اینلنسه انکسور حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم و سنان سنده امر ایدوب
 یوردر بلر (ظواهر الناس علی قدر عقولهم لای علی قدر عقولکم) و بر حدیث صحیح درودخی یوررلر (نحن معاشرا لانبیاء
 امرنا ان نزل الناس منازلهم و نکلم الناس علی قدر عقولهم) زیرا بجر حکمت بالغه الهی البتة یو فاعده فی
 مقتضیدر که امر با استعداد در عایت اولنه اکر می نه و استعداد انسان صورتدن سوز و بلیم انکسور سده صورتدن سوز و بلیم
 و اکر معنادن تقریر اینلن اقتضا ایلر سده معنادن تقریر بر ایلر و سکوت اقتضایدر سده سکوت ایلر و کلام اقتضایدر سده
 کلام سوز و بلیم نه که بجر کاه اولور که کنی ایلری و اوکنه کثور و روین سده و حجاب ایلر و کاه اولور که کنی ایلر با بجر و چکر
 و یوزن (آخروا) نه معنادین اول کنی ساحله چکر کذلک بجر وحدانیت خدای متعال امواج افواج اعمال و متوجه
 و متخیله در کف صورت و نقوش اشیا فی اظهار ایدوب روی وحدانیت حجاب و سدا ایلر و کاه بجر اسم القاضی و الباطن
 آقی باطن عالم جبر ایلر و کاه بجرک الباعث و الباسط آقی سدا ایدوب اخراج ایلر پس یو بجرک مظهر لری اولان انبیا
 و اولیای دخی احوال یو کونه در که یونلر بجر قلی کاه اولور که کف الفاظ و حکایتی ایلر و کثور و ب روی معنای
 سده برده ایلر و کاه اول کف الفاظ و کلماتی درونه جبر ایدوب وجه بجر معنای کوسر تر و کاهی سده و اخراج ایدوب
 صورتنه کثور (کأن البحر کذا) و معلوم اولدیم (مثنوی) این زمان بشنوجه مانع شد مکریم مستمع رافت
 دل جای در که یوزمان دکله که تقریر معنای بسته اولمنه باعث و تعبیر حقایق و معارف مانع نه اولدی مکریم معنی
 قلی استماع معانی ایلکدن بر غیری محله کذر قیلدیکه اول فنی اولان صوفینک حکایه سید پرس لازم کادیکه یو مقالندن
 مستمع خاطر ی خانقاده فنی اولان صوفینک قصه سی جانبته کندی اول ذکر و سوده عقده دکن آشفه کندی
 مثنوی) لازم آمد باز قرین مقال * سوی آن افسانه بهر وصف حال * یو مقالندن کیر و نکال لازم کادی اول قصه
 جانبته صوفینک حانی وصف ایلکدن او قوری (مثنوی) صوفی آن صورت مینداری عز رب * هجو طفلان تا کی
 آرزو و مور رب * ای عز بر صوفیدن مراد اول صورت صانع یعنی هر صوف کینی و صوف با سده بلیس اولانی
 بجز صورت صوفیده اولقله صوفی ظن ابله و اغلغل کلر کی جوز و مورزدن تالخنه دل یعنی نوصورت جسمانه که
 جوز و مور زمانه سنده در تاه زمانه دل نوصورتدن خطا اله سن و طفولیت می نه سندن کذر ایلر و ب باطن بین
 اولیدن (مثنوی) جسم ما جوز و مور زست ای پسر * کوزمردی زن دوجیز اندر کادی ای پسر ریم جسم فی المثل
 جوز و مور زدر کرس مراد بلیس و ابکی نسنه دن کی یعنی جوز و مور زمانه سنده اولان صورتدن و جسمدن فراغت
 ابله یعنی یونله مقید اولقدن و صورت و جسم اهلله دخی مخالطه قیقلدن فراغت ابله (مثنوی) و رواندر کذری
 اکرام حق * بگذراندمی ترانه یو طبق * واکرس صورت و جسم قیدندن کجیمه سن حق تعالی کرام و عتایی سنی
 طقور فلکدن کجور و سنی کانه و حدیث و صفوت شرای ایچورر (مثنوی) بشنوا کنون صورت افسانه را *
 لیکن این از که جدا کن دانه را * امدی شدی صورت افسانه فی ابست و صوفینک قصه سنک ظاهری کوش ابست
 و لیکن آکا اول دانه فی صانندن جدا و تمیز ابله یعنی قصه دن حصه اولوب صورت حکایه دن دانه معنای آله کور

(الترام کردن خادم تعهد بهجه راوتخلف نمودن (مثنوی) حلقه آن صوفیان مستفید * چون نادر وجد و طرب آحررید * اول مستفید اولان صوفیان حلقه و معانی چون که وجد و طربند آخره ابرشده (مثنوی) خوان یاروند بهر مهمان * از بهجه یاد کرد اولان زمان * اول مهمان اولان صوفیان اوتری خوان و طعام کثور بد اول زمان بهجه ندان کثوردی یعنی هر کبی تذکر ابلی (مثنوی) گفت خادم را که در آخر بر * راست کن بهر بهجه سگ و جو * گفت لاجول این چه افزون گفتیست * از قدیم این کارها کاره نیست * اول خانقاه مهمان اولان صوفی خدمت قراچون نصب اولان خادمه دید که آخره بوری راست و بهیاله اول حیواندن اوتری کا و جوری خادم و متخادم و خادم من و زکدر ذکر اولندی و بوحلده اولان خادمه خادم من و زکدر بر که متشبهه بمطلد که صورنا خادم و معنا همدار پس اول خادم کذاب اول صوفی و محنت ما به دید که لاجول و لاقوة تونه چوق سو بلکلکدر یعنی نه زائد سوز در قدیدن و کونه کارلر بن کارمدر و بوحلده صورنا و معنا طریق نصوفی و ادب فقرای بیان ایدر صورنا بیان ایدر یکی خادم اساتندن صوفی مهمان نه ادب نصوفی تعلیم در که بقی بر اهل طریق بر خانقاهه کلکده و انک خادم و شیخ خالص و صافی اعتقاد قیلند قد بهجه نفسی انلر سپارش قیلوب مالا بعیندن و کثرت کل آمدن خاموش اولغه و مؤنث نفس فراموش قیلغمه معنی قبله و تسبیح و تهلیل مشغول اوله و معنا مان ایلس اولدر که بقی صوفی بر خانقاهه کاسه و انک خادم و شیخنده و زور و نیل * کورسه بهجه نفس تریسه و اصلاح ایچون انلر تسلی قبله و مداهنه و زور بر لیه مغرور اولیه بلکه اوزم تنفسه کندی مقید اولقدن خالی ایله تا کم طریق حقه ذهاب اولد قد صوفی مغرورنک لاجول خورد اولان هر کبی کی خایط و ساقط اولیه و افتان و خیزان کتبه (مثنوی) گفت ترک آن جوش را از خفت * کان خزل بیست و دندانهاش سست * صوفی خادمه ایدی اول هر کبی که اریه سنی اولدن یاش ایدر ارا اخرج قوزچه در و انک دیشلری سست و ضعف در (مثنوی) گفت لاجول این چه میگویدی * از من آموزندان تربیا * خادم صوفی به ایدی لاجول و لاقوة ای اولو تونه نه در پس غیر کسه لر تربیاری بندن او کورلر (مثنوی) گفت بالانش فروغه دیش دیش * داری منیل نه بر پشت دیش * صوفی ایدی اول خرنلانی آشفه قوزیاده مقدم دیش لغظن مکرر اولسی تا کیدافاده ایدر و ابکیسی بله یا فارسی ایله اولقی اولی اولور و اگر چه صکره کی دیش با عریله زیاده معنا سنه اولوب مصرع ثانی به مصروف اولسه دخی جا اولور شوقه در اوزره که زیاده داری منیل قوا نکت پشت ریشی اوزره یعنی اول هر کبی که لاجول اوزره سی اوزره قوی داروق منیل * اگر چه معاند تبدیل معنا سنه در ما نوبنده قوی بریدن فالقمچی داروق دیدن استعاره اولور (مثنوی) گفت لاجول آخران حکمت کذاب * جنس و مهمان آمدن صحرای خدام صوفی به ایدی لاجول و لاقوة ای حکمت کذاب یعنی ای حکمت سو بلجی و اکثر کلام بلجی بکاشنک جنسک و بیزیک مهمان کادی (مثنوی) جمله را شی رفته اند از دیش ما * هست مهمان جان ما و خوش ما چه عیبی بزم قنزدن را شی کشلدر مهمان بزم جانغزدر و اقریامدر (مثنوی) گفت آیش ده و لیکن سیر کرم * گفت لاجول از توام بکورت شرم * صوفی در دمنده اول کذاب و منافق صادق ظن ایلوب تریسه بهجه ایچون احتیاط برله سو بلوب دید که اول هر کبی صویر و لیکن صوق و برمه زیاده ایچنی و برکه ضعیف المزاجه ما بارد برامزدر و تو قدر برجه سیر نوبنده زیاده معنا سنه اولور یا خود معنی صوفی خادمه ایدی حاره صویر برام نام غلو بنجه و برمه و تو قدر اوزره کرم غلام معنا سنه اولوب معنی غلام بنجه صویر عک اولور پس خادم مکار و غدار دید که (لا حول و لاقوة الابانه) ای مهمان بن سندن شرم طویرم از تو بکورت شرم تو قدر برنده در یا خود معنا سنندن بی شرم طویر یعنی بکا اعتماد ایچوب بود را ه تمام و ابرام و الحاح ایدی بکندن شره نده اولدم (مثنوی) گفت اندر جو کو کتر گاه کن * گفت لاجول این سخن کوتاه کن * صوفی خادمه ایدی سن اریه ایچنه صمانی آزلنلایه خادم صوفی به ایدی لاجول و لاقوة بوسری قصه ایلر بر کاسو بلک لازم دکادر و لاجول و لاقوة الابانه قولنل معنا سی لار که و لاقوة الابانه شسته الله دیکر در زرا حال الشخص بحول در لر بقی تحزل ایلسه پس حول بوراده حرکت معنا سننه در (وقال الشيخ الا کل فی شرح المشارق قبل معنا لاجول فی دفع شر الابانه شسته الله و الاستطاعة فی جلب خیر الابانه و الله و عن ابن سعید رضی الله عنه قال علیه السلام الا خبرک تعبیر لاجول و لاقوة الابانه قال علیه السلام لاجول عن معصیه الله الابعه الله و لاقوة علی طاعة الله الابون الله هکذا اخبری جبرائیل (مثنوی) گفت جایش رابور ارسنک ویشک * و رودتر بر زیری خال خشن * گفت لاجول ای پیر لاجول کن * بارسل اهل کتر کوشن * احتیاط را عایقه الحار نه ذکر ایدید که اول هر کبی جانی سو بر سنک ویشکندن اگر آتی یاش اولور سه دولک اوزره خال خشن کن پس خادم غدار نه تکرار دید که لاجول ای پیر احروی سندن خال لاجول ایواهل اولان رسوله

سوزی از سوله ته که ارسل الحکیم ولا توصه د عیشر یعنی برخدمته بر عاقلی کوندر واکلوصت و سبارش ابله دوعقلا
 بوقوله تنبیه ایله ابردرکن بوراده فارسیذر یعنی لاحول فی ذکر ابله د عیشر نه که او بیعی و طبری و یوحید بی اوب
 حضرت تله نه اسناد ایدوب روایت یوردرلر (قال علیه السلام اکثر والاحول ولا قوة الا بالله فانها کثر من کونز الحیة)
 پس یوحید نیک و جنتجه مشایخ طریقت اهل سلوک بو کلمات حق د ذکر ابله نه ترغیب ایدرلر حتی السنه اهل
 سلوک د ووردن ایلوب هر کار و حاله (لاحول ولا قوة الا بالله) د برلر یو حول قوتی ناک ذکر ابله حقه اظهار فقر و احتیاج
 ایدرلر (کا قال ابن الاثیر فی التهایه الماراد بهذ الکلمات اظهار الفقر الی الله بطلب المعونة منه علی ما یطلب من الاور
 (پس مشایخ نیک یونند مرادی جناب حقه عرض افتقار و عیوبیت و هر کاره اندن طلب معانوت ایلدکن لکن
 بعض مبطل دمر و خادیم کبی) بقولون بالسنه مالم یس فی ذلویهم) فقر و اسخه بو کونه الفاظ و کلماتی اگر چه ذکر ایدرلر
 اما درون لری انک ذوق و معنائندن غافل اولوب همان خلقی بو کونه اقا و بلله فر بفته قبولورسته که از سلام علیک شأن کم
 جوامان یتنده کاور و آنک ما بعد نه اولان ایات دخی بومعنا به دلیل اولور (مثنوی) گفت بستان شانه بشت خربخار
 گفت لاحول ای ایدر شری مدارم صوفی خادمه ابدی قشنی آل خیر لافه سنی قشنی صوفی به خادم ابدی (لاحول
 ولا قوة الا بالله) ای ایدر بر شرم طوط اکثر کلام ایلط بر بقده فی شرم اولغه دلالت ایلر (مثنوی) خادم این گفت
 و میا ترا بستی چیست گفت رفتن کاه و جوارم نخست خادم بوسوزلری دیدی بلنی علی الفور بغلدی صوفی به
 دیدی کیدیم اول همان و آری به کتوره (مثنوی) رفت و زار خرن کرد اویچ یاد به خواب خرگوشی بد آن صوفی بداد
 خادم اولردن کندی و آخر دن هیچ یاد ایلدی خادم اول صوفی به طوشان او یقوس و بردی یعنی آتی مغرور بلدی زیرا
 طوشان کوزلری آچی اولدی بلی حاله ایدور آتی کورن او یاق صغور اما اویله ایدور پس خواب خرگوش مغرور ایلدکن
 و کندی بر دیگرد کس و بر نام اقلدن عبارت اولور (مثنوی) رفت خادم جانب او باش چندم کرد بر اندر ز صوفی
 و شخند خادم رنج به او باش چاینه کندی یعنی رفایح و لذت خسر ز چاینه کندی کدوب انزله مصاحبت
 و معاشرت ابدی صوفینک و صبی و شیاری اوزره ر شخند ایلدی یعنی صوفینک صقالته کولوب اکاسه تزا قیلدی
 (مثنوی) صوفی از ره مانده بود و شد دراز خوابی دید با چشم فراز صوفی بولدن فالمشدی و ورغون اولمشدی
 دراز اولدی یعنی اوز او باب باندی و واقعه لر کوردی چشم فرازه چشم فرازدن مراد حس مشرق اولی محله ملاعدر
 اگر چه بومیش چند بد نسه دخی قابلدور (مثنوی) کان خرش در چنل کرکی مانده بود به بارها زبشت و رانش
 می رود که آنک جباری بر قوردن بجه سنده فالمشدی اول قورد اول خرنل بشت و رانشدن پاره لافه قاردی یعنی آنک
 ضرر نشدن و اوبلوغدن اثر و بردی (مثنوی) گفت لاحول این چه مانع اولیاست ای عجب آن خادم مشفق
 بحکمت صوفی اوز او باب اخطر ایدن دیدی و واقعه نه کونه مال خولیدر مال خولیا شول خیالات فاسده در که
 غلبه سودادن حاصل اولور و مال خولیا بی اولان خیالات حقیقت زعم قبولورای عجب اول شفت ایدمی خادم
 فنده در که خرنک حالی اندن سؤال ایدم دیدی (مثنوی) بازی دید آن خرش در اورو که بجای می ختا و کبکو *
 کرد او یوب کوردی آنک اول خری بوله کتد که کاهی بر توبه دوشردی و کاهی بجه خوره (مثنوی) کونه کون می دید
 ناخوش واقعه به فتنه جواند و انقارعه و شبه او یوب کونا کون ناخوش واقعه کوردی پس فتنه و انقارعه
 او قوردی واقعه و فاعره ده احوال قیامتی کوردیکندن کایه واردر زیرا واقعه اسم قیامتدر (کا قال فی جمع البیان
 انقارعه البلیه الی تفرع القلب شد فتنه و انقارعه و انما سمیت به لانها تفرع القلب بالشدائد پس تقدیر معنای بت اولدر که
 صوفی کونا کون ناخوش واقعه لر کوردی یعنی احوال قیامتی مشاهده قیلدی و انک دخی ایچون فتنه او قوردی
 دخی فاعره او قوردیکه بوسوریدی بر کسه او قوسه فتنه و خیال و قیامتدن امین اوله کاروی عروین ثابت عن الی جعفر
 قال علیه السلام من قرأ الفاعرة امن من فتنه الدجال و شد اید یوم القیامة (مثنوی) گفت چاره چیست باران
 جسته اند رفته اند و جله درها بسته اند صوفی کند یسینه ابدی چاره ندر باران سحر ایشلر یعنی برا کنده اولم لدر
 خاقانندن کیشلرد و جله قبولری بغلش لدر (مثنوی) بازی گفت ای عجب آن خادم که نه کد با ما کنت همان
 و غل که کورد و به ابدی ای عجب اول خادم چنل که بر مله هم فان و غلک اولمدی یعنی مقدر در که بر مله هم فر اولدی
 فان و غلک نمکه اول صوندی پس مقتضای طریقت خود یوایدیکه فان و غلک نیکد نصکره خدایت و سکر و خدایت
 ایلمدی (مثنوی) من نکردم بای الاطفا و این اوجرا یمن ککندر عکس کین بن اول خادم ایلدم الاطفا
 و ملاعیت ایلدم او خادم نیچون بکاک نلک عکسی اوزر کین و انتقام ایلر (مثنوی) هر عدوت راسب ایدم * و ربه
 جنسیت و فائقین کند هر عدو نه سب کزلش کد بخسه جنسیت و فائقین ایلر یعنی اول خادم خود بر جنسیت

صوفیدرس جنس جنسه میل ایلک و وفا یلک مقتضای طریقت ابندی پس یونک سری نه اوله دیوت فکره دوشدی
(مثنوی) بازی گفت آدمی بالغ وجود کی بران ایلکس جوری کرده بود کی رو کند و به دیدی اطفاله وجوده اولان
حضرت آدم علیه السلام اول ایلکس اوزره یقین بر جور ایلدی حال بوکه ایلکس بر تلکس اول آدمه بوقدر خیانت
واهانت قیلدی (مثنوی) آدمی مرمار و کزدم راجه کرد کی کوهمی خواهد سر از مارک و درد کی آدم اوغلی مار
و عقر به نه ضرر ایلدی که اول مار و عقر بی آدمه مرل و در دایستروانک هلاکنه قصه دایر (مثنوی) کرل زار خود
طبع و خود بدید نیست این حسد در خلق آخر روشنست کی قورلک طبیعت و خاصیتی خود بر بقدر آخر یوسد لر
خلفه رو شنیدرس احتمالدر که اول خادم بندها خیانت حیلده سنک مقتضای اوزره بنم آکا ایلر بکم معظم
واحسان مقابله سنده اونکا اساعت قیلش اوله دیدی (مثنوی) بازی گفت این کان بد خطاست بر برابر این چنین نظم
بحرست صوفی کیر و کند بسنه ابدی ایلک حلقه ده بوکان بد خطا و بوکونه سوظن (ان بعض الظن اثم) غواصه و یال
و اغر بر آدم اوزره بنم بو یجین نظم نیچوندر که اذ اطنفت فلا تحققی یوراشدر (مثنوی) بازی گفتی حزم سوء الظن
نسب هر که بدظن نیست کی ماند درست کی رو ایلدی حزم سنک سوء ظنکدر کمال قال علیه السلام الحزم سوء الظن
هر شول کسه که بدظن کادر یقین درست قالور یعنی شول انسانکه اکثر بخلد سوء الظن قبیله و بدکان اولیده اول
اعد شتر ندن نیجه امین اولور و مکر و خدیعت خلقدن نوجه سلامت و نجات یولور (مثنوی) صوفی اندر وسوسه
وان خرچنان کی که حنانه ادا جزای دشمنان صوفی وسوسه و فکاردده اول خراجیلین یعنی بلا و محنت ایچره آج
و محنت کی دشمنلر جزای الخیالین اولسون (مثنوی) آن خر مسکین میان خالک و سنک کیز شده بالان دریده
بالهنگ اول مسکین خرنالک و سنک ایچنده بالانی صرندن آکلش و قوصوفی بر تلش ایدی (مثنوی) کشته
اوزره جله شنبی علف کی که درجان کندن و که در تلف کی یولدن دوکلی کجیه صباحه دلی علف اولش کاغی جان
چکنه کده و کاغی تلف و هلا کده یعنی یول زنجندن و جله شنبی علف کاغ جان چکنه کده و کاغی تلف مرتبه سنده
اولمشیدی (مثنوی) خر همه شب کرمی کردای اله کی جو رها کرم کم ازیک مش کاک مسکین خردو کلی کجیه
صباحه دلناله حاله ذکر ایلوب دیدیکای اله وای دوکلی مخلوقه ملجا و ناله آری بی رها ایلدم و دم بر آوج صنادن
اکدن یوقی بومصر سامع صبح سکوت افاده ایلان استقام اولغله و ابخش افطلق تقدیر بانه که یونری اسلوب
کلام ایدر در تقدر کلام خدا یا جور ایلر کرم باری که ازیک مش کاهیده با بخش دیک اولور یا خود یوله دینمده
چادر در در دوکلی کجیه زبان حاله ذکر ایلدی یوله دوکلی اله آری بی و دم و آره دن و آز کلام بر آوج صنادن کرم
(مثنوی) بازیان حال کی گفت ای شیوخ کی حجتی که سوختن زین خام شوخ و زبان حاله بردی ای شیخ بر مر حمت
ایله که یو ایدرس نماندن ای مردم (مثنوی) آنچه آن خردید از رفیع و عذاب مرغ خا کی بند آندرسیل آب بر ریج
و عابدن اول نسنه سکه اول خر کوردی سیل صوفی ایچره خا که منسوب اولان قوش کوردی سیلاب ایچره مرغ
خا نه مرتبه عذاب کورمه اول خراول کجیه اوله عذاب کوردی (مثنوی) پس بپلوشنت آن شب تا صحر کی آن خر
بیتیره از جوع البقر اول کجیه صحر دلی پلوسیده دوندی و یوالندی اول بیچاره خر بقر آچلغندن جوع البقر
بر مر خدر که انسان اکسبتلا اولسه طویعی یلر (مثنوی) روز شب خادم یامد بامداد روز بالان جست بر پیش
تیا روز اولدی خادم صباحه و قنده کادی علی الفور خرنالک بالانی استدی و آنک ارقه سی اوزره قودی (مثنوی) خر
فرستاده دوسه زینش زرد گرد باخر ایچدن آن سگ می سزد خادم اول خره خر فر و شتر کی ایکی اوج زخم اوردی خره
اون نسنه بی ایلد که اول کایدن لایق اولور (مثنوی) خرجهانده کشت از تیزی نیش کی کو زبان تاخره کوبد حال
حریش نیشک حدت و تر لکندن خرقه القی ایلدی قنی زبان و گفتار تاخر کسندونک حالی سوبله کان بردن
کاروان که بیجه صوفی ریچورست (مثنوی) چونکه صوفی بر نشت و شدروان و رود افتادن گرفت او هر زمان
چونکه صوفی جاری اوزره او قوردی و یوله روانه اولدی اول حار هر زمان قوزی اوزره دوشکه باشلیدی (مثنوی)
هر زمانش خلق برید داشتند جله ریچورس همی شد داشتند هر زمان خلق اول جاری قالدور لردی جوع کاروان
خلق آتی خسته صافور لردی (مثنوی) آن بی که کوشش همی بیدار سخت و آن ذکر در بر کاش جست نشت باور
بررسی اول جمارک و لاغلی محکم یورردی و او بررسی اول خرنالک دماغی السند یاره و قوردی یعنی نیایله که آنک اولمشیدر
(مثنوی) وان ذکر در علف اوی جست سنک وان ذکر در چشم اوی دیدنک و اول بررسی خرنالک آکندده نش
یوقدری آنک دوشی بلکه آغنه طاش باغده دندر دیو و او بررسی جمارک چشمند باس اووردی یعنی جمارک کوزنه
یوقدری آنک کوزنه کی سی و او میرد دیو (مثنوی) بازی گفتند ای شیخ این چیست کی دینی گفتی که شکر این

خودست * بولدشایر کبر و تدبیر برای شیخ یوندر دوند بنویسید که حضرت خدایه شکر اولسون بوخودیدر
(مثنوی) گفت آن ترکوشب لاجول خورد * جزیدن شیوه نداندره کرد * چونکه قوت خرب لاجول بود * شب
مسیح بود روز اندر مجود * پس صوفی بار اتمه دید که اول ترک کعبه ده لاجول سیه پوشیدن غیری را با غلک بیلز
چونکه ترک قوت و غدا سی کعبه لاجول اولدی کعبه مسیح اولدی و کوندن سجده و توبی اوزره دوشکده اولدی
اعلم ای حضرت منور ملک اسکندر محلی رموز کائنات و ایاغ و اشارتد بویتلر ده دخی کائنات و اشارت و ایدر صوفی
لسانند شول خرله که بودنا کعبه سنده برمز و کذابل لاجول سنیه یعنی لا ترسه نفس ولا تغدیه روح اسقاط
اضافات ایدوب حرکات و سکنات خدایک مشبته اسناد ایدوب و جبر و تله کسستی قبول ایله و انک بوکونه توحیده
و بلا عمل اولان تسبیحه فرفته اولسه خط و سقوط شیوه مسندن غیری روز آخر تده کار بیلز و دوشکدن و سور
چکدن خالی اولمز مکیا علی وجهه سجده بی اول زمان ایدوب صراطه یوزی اوزره کیدر (مثنوی) آدمی خوانند
اغلب مردمان * از سلام علیک شان کم جوانان * بویت و یونک مابعدنده اولان آیات تادریزین مردمان خانه مکن
دینه کعبه دل قصه دن حصه دریغی اکثر خلق جهان و اغلب مردمان خادم غدار کی آدمی خوار لر در یونک
نظاره اسلام سنک اوزیره اولسون دینلرندن و سگلسان ایلدعا و شوا بیلرندن آرزمان دلنه که ایلر اسلام علیک سی
خادمک لاجول سنک کیدر (مثنوی) خانه دوست دلهای همه * کیدر برازدیوم دمدمه * جیجسنک کوکرای
شیطان ایدر انسان شیطانتند دمدمه قبول ایلر بر ظاهر الاف و کزانی ایدر و باطنامکر و بدعت منته کیدر لر
(مثنوی) از دم دیوانکه اولاجول خورد * همچوان خرد سر ایدر نبرد * شیطانتک نفسندن اول کسه که اول
لاجولی بی یعنی شیطان سرت اولان کسه نیک آغز ندن ظه و رابین توحید و تسبیحه اعتقاد ایدوب انک سوزن قبول
ایلدی اول ترک بی باشی اوزره کاور چکده یعنی صوفینک اول لاجول خورد می کی کی بوله عزیمت ایلر کده باشی
اوزره نیجه افتان و خیزان اولدیه شیطان سرت اولان آدمدن دخی حیلله آمیز اولان سوزی قبول ایلمن نفس
و شیطان جنگل ابلک و قنده باشی اوزره دوشملک مقرر اولور (مثنوی) هر که در دنیا خورد تلبیس دیو و زعد و دوست رو
تعظیم و ربو * هر یک که دیناده ابلینک تلبیس سییه دوست روا اولان عدودن تعظیم و حیلله قبول ایلدی (مثنوی) ادره
اسلام بر یول صراط * در بر ایدر همچوان خراز خباط * اسلام بولنده و صراط کو بر یوسی اوزره اول ترک بی ضعف
و سر اسیم لکدن دهمی اوزره کور (مثنوی) عشوهای یارب منیوش هین * دام بین این مرو بو بر زمین * آگاه اول
برامن بارل مکر اوزره عشوه لر فی استماع ایلد براوزره این یورومه طوزاق کور یعنی بر یوزنده زیاده بصیرت و احتیاط
اوزره اول نرا که نفس و شیطانک و انسان شکنده اولان حیوانک حیلله و خدعه سی و دام مکر و غدیری قتی چوقدر
تاجنی دامه دوشر میله (مثنوی) صدهزار ایل لاجول آریمن * آتما ابلین رادرمایمن * یوزین لاجول کتور بی
ابلیس کورای آدم ابلسی مارا بچنده کورمشور حکایتد که جنتک دریائی مار ایددی و لکن اول زمانده قتی خوب
صورت و ملیح الشکل ایدی شیطان کندی صورتله جنته داخل و حضرت آدمه مقارن اوله میوب اول مارا لاشنالق
ایدوب انک جودنه حلول ایلدی بعدله انک شکنده جنته داخل اولدی حضرت آدمه مقارنت قبول اکل کنده
تخریص و ترغیب ایلدی حضرت آدم انک شیطان ایدو کنی یله میوب اکل کنده میل قیلدی پس آخر الامر حق
نعالی اول ماری بوشکل قبه مسیح ایلدی کذلک نیجه مار سرت و شیطان طبیعت بارلر واردر که صور الطیف و ملیح
براسند لرکن باطن اول مار و شیطاندر پس ای آدم اوغلی ابلسی اول مار سرت اولان انسانده کور (مثنوی)
دم دهد گوید ترای جان دوست * تاج و قضا فی کشد از دوست یوست * سکا ای جان وای دوست دیوم دیوم بر رابر
قصاب کی دوستندن یوستی چکه یعنی بر شیطان سرت انسان سکا خوش آنده سوز سولسی قصابک فیه نفع
ایلی و آغا غنه باشی قومه سی کیدر انک مرادی قوتندن یوستی چیه قاره قدر کذلک و شیطان سرت دخی دوستی
اضلال ایدوب دین و دیناده بنام و مخدول قلهدر (مثنوی) آدم دهد تا یوست بر یون کشد وای او سکدر دشمنان
افزون جند * سکام بر ناسنک یوستی طشره چکه وای اول کسه که دشمنلرندن افیون داده و اذوق ایدر جک
کسه بر ترکسبه کالیده و سئل اطهار ایدوب کا بر لطیف کیدر و نقر مح طبعه و قوت دینه سیدر و یوسف مدح
ایله رکدن با خصوصه که قرتد فکده عدس مقداری عکه حکایت دخی تجویزی واردر یوسف یله رکدن آقی باله
اهل کیف ایلر بعدله شیطان بر کسه ای آرزوب دوستی آندن کسید کی کوی اول صورت دوست و باطن دشمن اولان
دخی آندن دوستی قطع ایلر و اول بیچاره مدت عمر نه اسیر کیف اولوب مشرب انسانیتندن چیقوب نه مرده زنده
بر بعب دام بلایه رفتار اولور پس استنداده اگر بغایت دوستک ایسه ده انک لندن افیون بکدن حذر ایلد تا کم معصوم

معنوی اولیه من (مثنوی) سرتهد برای فوصاب واردم دهد تا خونت بر دزار زار به اول شیطان سیرت اولان
انسان سنک آیا غنه خلق و جابلو سلق ایوب باش خور صاب کی سکادم ورور و مغرور و قمر ته سینه ایرگور در تاکم
زار زار عاقبه الا سمنک فانی دو که (مثنوی) هم و شیری صید خود را خویش کن و ترل عشو فاجبی و خویش کن
بر اسلان کی کنیدی شکاری کند لاله اجنبی و خشمک عشو و خوش آمدنی ترل لاله (مثنوی) هم جو خادم دان
مراعات خسان بی کسی بهتر عشو فاکسان دانی و خسر ملک مراعاتی خاندن مراعاتی کی ییل ناکسر ملک
عشو و حیل ه سندن بی کس لک بکد زرار انزل خوش آمدی و ریختن دهنده فائده اولد یغندن ماعدا انجه مضرت
و خسارت مقرر اولور (مثنوی) در زمین مردمان خانه مکن کار خود کن کار سیکانه مکن هم در ملک برنده خانه
ایلمه ز راغری کس لر برنده خانه و مکان اتحاد ابلسک یو فالتلری حسبله سنی اندن اخراج ابلیس و اضطراب د
خالور سن بود جانزد که زمین می دماند می ادو دنیا اوله یعنی دنیاده خانه و مکان اتحاد ایوب یونلنا هلیله معاشرت
و مصاحبت قیله کنیدی ایشلک ای سیکانه نلک ایشلک ایلمه پس سیکانه دهنه می اذکم لیدیکن بیان ورور (مثنوی) تا تو تن را
جرب و شیرین می دهی جوهر خود را بنی فریبی تا کهن تنکه جرب و شیرین وره سن کنیدی جوهری کی فریه
کروم سن بهی روخی قوی و عظیم و نورانی بولور سن (مثنوی) کرمان سنک تن را باشو و ورور من کنیدا و
سید اشو و اگر ته سنک ایچمنده بر اوله و بر کسه آقی سنک و غیره ایچره پرور سن قیله اولن کوی افک می دار
رایجه بی بد اولور (مثنوی) مسک ابرتن مرن بدل مال مسک چه دو نام الدو لخلال مسکی تن اوزره اوره اوره
کو کل اوزره سور یعنی لطیف رایجه لرله جسمک معطر قیله بلکه قلبی معطر و جسمک ایلمه سنک در ذوالخلال اولان
اللاهک نام آکید که قلب و روح الله تعالی سنک نام شریفه و ذکر لطیفه لرله مسک به معطر اولور (مثنوی) آن منافق سنک
برتن می نه روح را در قمر کلغن می نه اول منافق مسکی تن اوزره قور ما بعد نده اولان بیت یونده اولان ایهای
تفسیر ایلر و چی کلغن کفر نه قور (مثنوی) بر زبان نام حق و در جان او کنده اها ز فکر بی ایمان او اول منافق زانی
اوزره نام حق وارد و نام جانی اوزره اولان منافق ایمان سر فکر ندن قیج رایجه لر وارد پس نام الهی و ذکر بایک
مسک در دوزخ منافق آفی جسم اوزه قویوب لسانده اظهار و جاری ایلر لکن جانی اوزره کفر و معصیت رایجه لر ندن
خبیث و قیج رایجه لر وارد (مثنوی) ذکر با و هجو سبزه کلغنست بر سر میز کاست و سوسنست اول منافقه
ذکر الله کلغن سبزه کی کیدر مثل انضانه او سندن کل و سوسن کیدر یعنی منافق کلغن و انجانه کیدر نام الهی
سبزه و کل و سوسن کیدر چونک انک وجود نده به کلغنده و مز بدنه تن کل و سوسن کی اولور (مثنوی) آن نبات
الحج بقین عاریتست جای آن کل مجلسست و عشرتست اول نبات اند بی شک عاریتدر اول کل بری مجلسدر
و عشرتدر کذلک نام الهی منافق دهائنده عارضی و عاریتدر نام محلی اصل خالص و مجلس اولان کس لر مجلس قلبی
وروضه درویندر (مثنوی) طبیب آید بسوی طبیب و الغیبین الحیثیاتست هن زرا طبیبات طبعین جانیته کاور
(و انضیبات لطبعین و الظبیون للطبیات) خواسی اوزره بال و طبیب اولن در چی طبیبات و طاهرات اولان اشییات
بولور خیبتین ایچون خیبتات وارد را کاه اول کاهال الله تعالی (الخیبتات الغیبین و الخبیثون الغیبیات) پس هر خیبت
اولان کس لر جسد لر و فعل و عمل لری دخی کدیده مناسب اولور و خویش و خصلت لری دخی نفس خیبتات مقرر لره
کوره ظهور قیلولر (مثنوی) کین مدارا نه که از کین کور هند کورشان پهلوی کین داران نهند کین طومعه اول کسره
که کیندن کراهدر یعنی حقوق اولن لر و بر مؤمنه کین طومعه کین زرا انزل کین کیندار قیلولر کین سنکه
قورور و خود و حسود اولان طاقیه کین طومعه کین کرا اولان کس بی الحاق قیلولر زرا جنسیت علت انضمام
اولور و کینه صاحبی کیندار مله سنه دخول قیلولر (مثنوی) اصل کینه دوزخست و کین نو برزان کاست
خضم دین نو و کینه نلک اصلی دوزخ و دوزخ کینک اول کلک جزو در سنک دینک دشتن در یعنی انسانده اولان
کین صفتی جهنم بر جزو در سنک دین و ایمانک عدوسدر و عاقبت الامر (کل شیء رجع الی اصله) خواسیه اول
صفتی کدی اصل اولان دوزخ جانیته حکمک مقرر اولور (مثنوی) چون تو جزو در دین پس هوشدار بر جزو سوی
کل خود کیدر قرار چونک سن دوزخ جزو سن پس هوش طوط جزو کینک کلی جانیته در طوط پس اول
کین صفتی سی ای کیندار عاقبت جهنم آخر (مثنوی) اوزر جزو جنسی ای نامدار عیش یو باشد زنجت ایدار و کرسن
جینک جزوی ایشلک ای نامدار یعنی کیندار اولیوب نلک کردار و صلاح شعبار اولور و سنک عیشک جنتدن بایدار
اولور (مثنوی) تلخ با تلخان بقین ملحق شود کدی م باطل قرن حق شود باقی بقین بودر که آجیلر ملحق اولور یعنی
خیبت و بدخو اولان تلخ لیه کنیدی جنسی اولان خیبت و تلخه ملحق اولوب دارا اهل خیبتات اولان جهنم دخول

قبول رخن باطل سوز و قیج عمل اهل حقه قرین اولور زیرا حقه باطل ضد درایکی ضد بربره جمع اولسی قابل د کدر
ولهذا قال الله تعالی (وقل جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل كان زهوقا) (مثنوی) ای برادر تو همان اندیشه * مابق
فواستخوان و ریشه * ای برادر سن همان اندیشه سن سنک باقی اولان شینک استخوان وریشه در یعنی ای انسان سن
همان محل اندیشه اولان نفس ناطقه سن دیمکدر پس ذکر حال و اراده محل قیلمندن اولور ذکر مسبب اراده سبب
دنبسه و دخی ذکر مزاج و اراده لازم قیلمند در دنبسه ده جائز در زیرا اصل انسان همان حیوان ناطق در پس
همان سن اندیشه سن دیو تعبیر میورد قندرن نکنه بود که اندیشه اثر نفس ناطقه و صورت قوه سدر که در پس حقیقت
انسانیه نلک اولکنلکم و کم لکنلک بیلتغی صورت عقلیه سندن و اثر نفسیه سندن معلوم اولور اگر اندیشه اولیه دی
حقیقت انسانلک مرتبه و مدار معلوم اولور (مثنوی) اگر کشت اندیشه تو کشتی * و و رودناری
تو حقیقت کشتی * اگر کل ایسه اندیشه لظفر ایله کور کشتی سن و اگر اندیشه لشار دل آزار ایسه سن لگفته منسوب
ارطون سنکه فکر المرقه حقیقت د غشدر مراد بود در که بالفکر و لطیف نیت اولان کسه نلک مکانی دخی کاشن جنت
اولور و بد نیت و قیج فکر اولان کسه نلک مقری کفن سقر اولور (مثنوی) کرکلابی بر سر جیت زنده * و و رو چون
بولی بر نیت افکند * اگر کلاب ایسلک سنی جیبک با سنی اوزره اورور لوار کرس بول کی ایسلک سنی طشره برا غور لری یعنی
اگر لطیف الحاصل و جیل الفعل کلاب رایحه طویه صاحبی ایسلک سنی مقبول ایدر واکر بول کی خیت و نایله
ایسلک سنی منبع خباثت آملر (مثنوی) طبله لادریش عطاران بین * جنس ربابا جنس خود مکرده بین * مثلا
عطار لر لاکونه طبله لری کور عطار لر جنسی کندی جنسه سن قرین و قرب ایلش (مثنوی) جنسما با جنسما افکند *
زین مجانس زینتی افکند * جنس لری جنسه لری شورش و بختا سندن بر زینت سدا ایلش یعنی بر شنی بر شنه
جنس ایلک جهنندن بر زینت اظهار ایلش (مثنوی) کرد آینه عدس باشکرش * بر کز نیک یلک از یکد بر کش
اکسر عدس عطارلک شکرنه قرشه عطار بر بر آئی او بر آخرندن اورند بلر و قیج ایلر (مثنوی) طبله لایست
رجانه ریختند * نلک و بد در هم دگر آفکند * طبله لر صندی و جانر دو کد بلر یعنی احواح طبله لری صنوب مرتبه
ارواح دجن جانر بوعلی اشباحه دو کد بلر او و رامن بوعلی ماده بری مرتبه قشدر بلر (مثنوی) حق فرستاد انبیا را باورق *
تا کز بدان دانه را بر طبق * و اندلصکره حق تعالی ورقه انبیا کوندردی و رفتن مراد کتب الهی در تا کز بوانسان
دانه لرین طبق عالم اوزره اورند بلدی مؤمنی کافرون و موافقی مناققدن غیر ایلدی (مثنوی) بی اثرین طاعت
واحد بدیم * کس ندانسی که مایک و بدیم * بودند اول برامت واحده ایدلک یعنی بر طاقه ایدلک کسه بمیزد که برابوز
واخود برامرز (مثنوی) قلب و نیک و در جهان بودی روان * چون همه شب بود و ما چون شب روان * جهانده قلب
و اوروان ایدی و زو فله نقد حاصل بر ابر ایدی چونکم دوکلی کجه کی ایدی و بر کجه کید کی کسه لر کی ایدلک (مثنوی)
تا برامد آفتاب انبیا * کفت ای غش دور و صافی با * تا کز انبیا عظامک وجودی آفتابی ظهوره کادی و طلوع
قیلری آفتاب وجود انبیا خلقی غیر ایدوب غش مرتبه سنده اولمره ای غش سن دور اول و صافی مرتبه سنده اولمره
ای صافی ایلر و کل دیدی (مثنوی) چشم داند فرق کردن رنگ را * چشم داند لعل را و سنک را * رنگی فرق و غیر ایلمکی
چشم بیوراعلی و سنکی چشم بیلور چشمدر مراد انبیا عظام در و نلر وارث اولان اولیای کرامدر که بونلر انسان
العین منزله سنده پس هر کسک رنگ باطنی فرق ایلمکی انبیا و اولیا بیلور و ابوبی کتوند بونلر تمیز قیامور (مثنوی)
چشم داند کوهر و خاشاک را * چشم رازان می خلد خاشاکها * کوهر و خاشاک کی چشم بیلور چشمه خاشاکر اول
سیدن تا بر یعنی انبیا عظام و اولیای کرام که چشم منزله سنده در کوهر و خاشاک کی بیلور کوهر مرتبه سنده اولمره رعایت
تمیز لری و خاشاک مرتبه سنده اولان کفره و بخیره و متحقر و اهانت ایلمکازی ایلندن بونلر اکسر خرس و خاشاک
منزله سنده اولان کفره و بخیره اذ اوجا ایدر لر و خس و خاشاک کوزه با و برب مجیده قیلمدی کی بونلر دخی اول صاحب
سهادت لری و مجیده قیلمور (مثنوی) دشمن روز ندان فلا بکان * عاشق روز ندان زهرای کان * بوقلاب چکار روزلک
دشمنیدر اول کالک التوت لری روزلک عاشق ایدر لری فلا بکاندن مراد می ای و اهل نفاق اولان مزور در که روز کی منور عالم
اولان مرتبه لک دشمنیدر اما معدن زر کی خاص و مختص اولنلر آنلری دوست طور لر روزدن مراد روز قیامت
اولسه دخی جائز (مثنوی) زانکه روزست آینه تعریف او * نایبنداشنری نلر یفا او * زیرا که اول قلاب چکرلک
نلر بفتلک آینه سنی روز در و تخمیری زر کانه راجع اولسه دخی جائز در یعنی زیرا که اول زر کان کی اولان کان خالص
آینه تعریفی روز در تا کم اشرف اولان کسه اول روزلک تشریف کوره یعنی کوره یعنی اشرف منسوب اولان اول و زم مشابه سنده
اولان مرشد لک تشریف و تکریم ایلمسی مشاهده قیله (مثنوی) حق قیامت را شب زان روز کرد * روز نماید جمال سرخ

و زردی حق تعالی حضرت تباری قیامت اول سیدن روز آفتاب ابدی و یوم قیامت دو سوبلدی زیر او و سرخ و زردن جانی
 کو ستر کندلک یوم قیامت دخی هر کسل اسرارانی (یوم تلی السرائر) خوا سجده ظهره که توروب تمیز ابله (مثنوی)
 پس حقیقت روز سرب اولیاست * روز پیش ماه شان چون سایه است * پس حقیقت در روز اولیامانک سیدر که انزلک شمع
 منیر لیک روشد الکیه لیک و بد فرق اول نور روز انزلک ماهی قندسه سایه لک کبیرد یعنی یونهارده اولان روز انزلک ماه
 باطنه نسبت کولکه (مثابه سنده در (مثنوی) عکس راز سرب دخی دایند روز * عکس سترش شام چشم دوزخ
 روزی مرد حق راز نیک عکسی و پروی سلکز یعنی روز روشن مرد کاملک باطنده اولان راز نیک عکس و اثریدر
 اول مرد حق ستر انزلک عکسی چشم دوز اولان یعنی کوز اور تیجی اولان شیدر نه که یونک حقیقتی یوبیدن دخی
 معلوم اولور (مثنوی) زان سبب فرمود بزادان والضحی * والضحی نور شمع مصطفی * حق تعالی حضرت تباری یوم سیدن
 قرآن عظیمه والضحی یوردی حقیقتده والضحی حضرت مصطفایک علیه السلام روشن شعر نیک یوبیدن نه که حق
 تعالی یورر (والضحی واللیل اذ انبی) ای اقسام وقت ارتفاع الشمس و تخصیصه لان النهار بقوی فیه یعنی ضعی
 حقیقون که وقت ارتفاع شمعدن و ضعی به فسک تخصیصی اول و قدده نهار قوی اولد یغندن اوریدر و لیل
 حقیقون که اهل ساکن اولوب اولیایک ظلامی را کد اوله بی الصبر سجود بر لیلن امواج سکن اولسه (ماودعک
 ربک وما قلی) جواب شمعدری ما قطع قطع المودع یعنی سرب تر لیل ابدی با محمد و ما قلی دخی سکا بفسده ابدی
 مغفولی محمد و قدر رعایه للفاصله تقدیری و ما قلیک دیکدر یونفسر ظاهر در اماند انقضی قدیم حادثه نسبی
 غیر جائز پس مضاف مقدار اوله تقدیر کلام و رب الضحی دیکدر و با خود ضعی من در اندور باطن مصطفی ولیدن
 مرد جسد ظاهر محمد یعنی اوله تقدیر کلام او ارباطنه مصطفی حقیقون و جسد ستره محمد یعنی حقیقون که قوی
 جسد انبی ساکن و را کد اولوب مرتبه اطمینانه شمعدن پس حضرت خداوند کار و مظهر ارباط ظاهر کلام
 اصحاب تحقیق مرانته یوقی یوروب در رکعت جناب و در کلام نور و شب تاره ضعی وارد دخی قصد المبالغة
 تغنی الشان رسول الله کان جناب خدا یورور که ای ستم جبین بنم خصایه قسم سنک نوریا که مشایخی و ایلده قسم تن
 تابا که عاقلی اولد یغندن اوریدر یوخسه فانی اولان اشیا سنک بنم یا محمد نه مقسم به اولغه لیاقتی وارد آمدی
 سنک نور که من وجهه سایه اولنه یوبله قسم ایدیلک نور که تعظیم و ذاتیک تکریم نمر سایه یکنی خلق یوندن منقسم اوله
 (مثنوی) قول دیگر کن مختار خواست دوست * هم برای آنکه این هم عکس اوست * قول دیگر که دوست یونخی بی
 دلدی یعنی اهل تفسیر کدیلکری قول که حق تعالی بوضوری اولان ضعی بی دلدی و یوک * قسم ابدی
 هم آنکچوندر که یونخی صوری هم آنک عکسیدر یعنی حضرت مصطفایک شمعنده اولان نور اهلینک بر ویدر
 (مثنوی) زربه بر فانی قسم گفتن خطاست * خود فنا نه لایق گفت خداست * یوخسه فانی اوزره بانیک قسم
 دیمی خطا در اما کندی یورنک عکس و اثری اولد یعنی اعتبارله قسم ابلک روادر فنا خود خدای تعالی سنک کلامنه
 و قسم ایلمسته نه لا بقدر (مثنوی) از خلیلی لا احب الاقلین * پس فنا چون خواست رب العالمین * برخیلیدن
 لا احب الاقلین (یعنی حضرت ابراهیم بن اقل و زائل اولنری سوم زم دعک صادر اولدی پس عالم لک ربی و مالکی
 فانی نیجه استدی و آگاه و جهله تعظیم ایدوب قسم ابدی (مثنوی) لا احب الاقلین گفت آن خلیل * فی دنیا خواهد
 از رب جلیس * اول خلیل (لا احب الاقلین) ابدی و زائل و فانی اولنره محبت و تعظیم ابدی رب جلیل یونجه
 حق فنامی ادب یعنی حضرت حق تبارک و تعالی یوفانی اولان شیده قسم ایلمی یا کندی سنک صفات علیه سنه مظهر
 اولد یعنی ملائسه سله و یا خود من وجه آکاشا بی اولد یعنی مناسبته در والا جلیل و عظیم اولان پادشاه مجرد فانی
 اولان شیده قسم قلمی برنده اولنر (مثنوی) باز والیلمست ستاری او * وان تا کی * زنگاری او * کبر و والیل آنک
 ستر اسکیدر و اول حضرت ک خاک اولان تن زنگار یسیدر یعنی کبر و الضحی دیوقسم ابلد کد نکره والیل
 دو قسم ایلمی اول حضرت ک کیده ستار لکی مراد اولور و اول ستار اولان ایلدن مراد اول حضرت ک زنگه منسوب
 اولان خاک که منسوب اولان بدن شیر بقیدر که فی المثل ایلمه سایه در اول جهته کد باطننک نورانی ستر ایدوبی و روح
 پر او را بی و رجبدر (مثنوی) آفتابش چون بر آسیدن فلک * ناش تن گفت هب ماودعک * اول رسولک آفتابی
 چون که فلک در فوری کدی آنک آفتابی تن شیده ابدی آگاه اول خدا سنی ترک ایلدی یعنی یغمبر علیه السلام
 وجود شریفه حاکم رب اولان آفتاب حقیقی چون که فلک الهیه دن یوفاری کادی یعنی طلوع و ظهر و قیلدی پس
 سنت سببه الهیه و عادت رایه یونک اوزر نه در که (ان کانت الشمس طالعة فالنهار یكون موجودا واللیل غایباً متروکاً)
 پس اوبه اولسه دیده اغیار اول حضرت ک شب تنی من وجهه شمس حقیقندن معبود و متروک کوروب (ان محمد اودعه

به وقوله دید بر سه آفتاب حقیقت محمدری یعنی ناسه اجدری اول حضرت تک جسم شریفه تسلیه و روبرو کندی نوریه و آنک جسم بر جبرونه قسم ایتمکله دید که آگاه اولکه ماقطع ربك قطع المودع یعنی مائرک اسکرسن در سنک که حضرت رب العالمین جابندن تا خبر وحی مبین حین امتحان الاعداء المنکرین انکسار و بخت انتضایدر پوایسه عین بلا فو قلا در جواب بود که بیوردر (منثوی) وصل پیدا کشت از عین بلا فو قلا در حلاوت شد عبارت مافلا عین بلا فو وصل پیدا اولدی مافی اول حلاوتدن عبارت اولدی یعنی وصل معقوف عین بلا عاشقندن پیدا اولدی و محب صادق حشای یاره صبردن ظهوره کمدی اولد و لایق اول عین بلا و جفادن حاصل اولان و صلاک حلاوتدن مافلا عبارت اولدی زیرانقر بر معنی (ما بغض ربک تا خبر الوحی عنک عند امتحان الکفار بل ابتلاک ما قطع اباما تجد بعد انقطع لذة الوصال وحلاوة الوجدان بعد الفقدان (منثوی) هر عبارت خود نشان حالتست *

حال چون دست و عبارت آنست * آلت زر کدست کفشکر * هجو دانه کشت کرده ریلدر * مافلا بعد القطع اولان و صلاک حلاوتدن عبارت اولدی یعنی مقرر اولد بر سه قرآن عطفیدن خود عبارت بر حلال و صغلت نشاید رحال و معنامثال کبی و عبارت لفظ اکالت کبیرد پس هر حاله و معنایه مناسب و لایق بر عبارت وارد هر استاده مناسب و مطابق بر آلت اولدی کبی قویمینک آلتی بشمعینک اندمه اندمه قلا و مدله کلش دانه کبیرد که محلی دکادر کذلک عبارت قرآینه دن هر عبارت که بر حلاله و بر معنایه آلت اولمشدر اکر اول عبارت لایق اولین معنایه آلت فیلسک عدم مناسبی غرایه معلوم اولور (ولو کان بحسب اللغات مناسبه مثلاً (جبروه يومئذ نأشرة الی برده ناطر) آیتند که فی ناطرة لفظی اهل اعتزال منتظره دیو تاویل قیلد بر یونیک اسامی آیات و اخباری مناسب اولان محمله غیره بر صارف اولد (منثوی) و آلت اسکاف پیش برز کر * پیش سنک که و امتحان در پیش خر * پس آلت اسکاف برز کر و آتند و صمان سنک و آتند و امتحان خرا و آتند و بر یعنی یونانیه می تبیه می مناسب اولد و بر سه اول عبارت عقل و شاعر مناسب اولین معنایه صرف ایلک بود کرا و لنان غشیلانه دوزر پس هر عبارت بر معنی ایچون موضوع اولوب اول معنادار استعمال اولند قدسه مناسب و مقبول و آتند غیره استعمال اولند قدسه نامناسب و نامعقول اولدی کبی هر کس دخی بر شیه اهل اولمشدر پس اول شی اکر اهلندن صادر اولور سه مناسب و مقبولدر و اهلنک غیرین صادر اولور سه نامناسب و نامقبولدر نه کم یومعناقی تحقیق ابدی بویتری مشل و عقیده ایرادی ورور (منثوی) بودا الحق در اب منصور نور * بودا الله در اب فرعون زور * مثلاً الحق دیک منصور کلدنده نور اولدی زیرانصو اول کلام سر نه اهل ابدی و مرادی نفسنک کال فناسندن و حقیقتک ظهورندن اعلام ایلک ابدی اما ان الله سورفی فرعونک لبند کذب اولدی زیرانفرعون اولقی ممکن دکل و آنک بوسوزدن مرادی مجرد کندی خود بیلکندن قدرت و سلطنت مجازی به مغرور اولد بغندن الوهیت دعوائی ابدی (منثوی) شد عصا اندر کف موی او * شد عصا اندر کف ساحر هیا * مثال آخر حضرت موساک الله عصا ایلک صدقنه شاهد اولدی اما سارک الله عصا هیا اولدی و آنک کذ نه شاهد قیلدی (منثوی) زین سبب عسی بدان همراه خود دینا سوزید آن اسم صمد نور بیدن حضرت عسی کندی سنک اول اولد الله یعنی نا اهل و نامستحق اولدی سیدن عسی حضرت تری اول کندی به مقارن اولان ایلکه که قصه سی عنقریب ذکر اولندی حضرت محمد اول اسم اعظمی اکا علم ایلدی (منثوی) گویند اند نقص بر آلت نه * سنک بر کل زن و آتش کی جهده * انکچون او کزد که اول اسم اعظمک عظم شان بیلز نقص آلت او زره و قور یعنی اکر اول اسمی مرادی او زره بر شیه اوقوسه و اول شی حاصل اولسه و ظهوره کلسه اول اسمک بر آلتدر اکر نقص قور و عدم تأیری کندی نقصا تندن بیلوب آتدن یاور واتی مهم قیور حال بوک کندی سنک اول اسم اعظمه اهل حق اولد بغندن مراد حاصل اولز مثلاً سنک بالجعه و کذلک بالجی سنکه آتش ظهورندن اکر طایر بالجعه اورسن اکیسینک انضامندن آتش اولز مثلاً سنک بالجعه و کذلک بالجی سنکه آتش ظهورندن اتری اهل دکادر بلکه و خصوصه سنک آهنه اهلدر پس طر بقنده اولان کلمات و حلالی دخی بوک کوره قیاس ایله مادام که بر سه بر شیه اهل اولیه و اول شیه مالک اوله اکا آتدن فائده حاصل اولز (منثوی) دست و آلت هجو سنک و آهنت * جفت باید جفت شرط زادنست * ال و آلت فی المثل سنک و آهن کبیرد محصل جفت کرک زبر جفت طوغنن شرطیدر یعنی آهن سنکه جفت اولوب آتدن شراره طوغدی کبی بر سه نک دخی الله آلت جفت اولقی کرک تا آنک الله اول آلت میانندن بر شیه ظهوره کله مادام که بر آلت بر استاد الله جفت ولایتی اولیه اول الله ازلدن بر شیه * حاصل اولز (منثوی) آنکه بی جفت و بی آلت بیکست * در عدد شکست و آن یک شکست * و آنکه بی جفت و بی آلتدر بر در که می ادا و حد حقیقی اولان خدا در عدد شک و وارد و اولی بشکدر که آنک وحدانیستدر رب

بعض نسخه ده علم آن بازست و کوازشه که بخت واقع اولش یعنی اول علم بازه بکر که شاهدن فاجدی دیک اولور
 منشی تا که تباری برد اولاد را دید آن باز خوش خوش زاد را تا که کبیر فرزند لری ایچون بر تراج بشوره اول خوش
 زاد اولان خوش طوغانی کوردی یعنی کویلو قازیبی اول اصلی لطیف اولان و یا خود غدا سی خوش اولان خوش
 طوغانه نظر بر کوردی (منشی) یا بکش بست و برش کوتاه کرد و ناخنش برید و قوشگاه کرد و طوغانی طوطی الیک
 آغایی بغدی و برقی قصه ایلدی ایلک طوغانی کسیدی و ایلک آغایی صمان ایلدی (منشی) گفت نا اهلان تکیر دندت
 بسار و بر فرزند از حد و ناخن شد دراز و اول کبیر طوغانه خطاب ایدوب ایدنی اهل لرستی سازا ایلدیلر یعنی
 سنی دوز سکه زنت قیلدیلر تا که حدن زیاده اولدی و طر ناغک اوزون اولدی (منشی) دست هر نا اهل بمارت
 کند و سوی مادر آ که تبارت کند و هر نا اهل ای سنی بیمار و تراب ایدر مادر جانینه کل که سکا بیمار ایدر پس قصه دن
 حصه به اشارت ایدوب بیورر (منشی) و هر جاهل را چنین دان ای رفیق و زانکه دایم کز روست او در طریق
 ای رفیق جاهل محبتی بویه یل زبرد اتم جاهل طر بقده اگری و بر بجدیر یعنی جاهل اکر سکا همه ملک کو ستره
 عاقبت جاهل لکندن سکا زخم او در یعنی سکا نعم قصد ایلر کن کلی ضرر ایشدر (منشی) و روزه در جست و جو
 بیکاه شد و سوی آن کبیر و آن خرگاه شد و فرار ایدن باز که طلبنده شاهک کوفی بیکاه اولدی یعنی پادشاه آتی وافر طلب
 ایدوب اشخام ایشدی بالضر وری اول کبیر لوز آنک خرگاهی جانینه کتدی (منشی) دید نا که باز ادر دود و کرد
 شه برو بکر بست زار و فوج کرد و پادشاه ناگاه کند بسندن فرار ایدن بازی دود و کرد ایچنده کوردی شاه آنک
 اوزر نه وافر اعلدی و فوج ایلدی (منشی) گفت هر چند این جزای کار نیست که نباشی در فوای مادرست
 پادشاه باز ایدنی هر فوج را بسج و حالت سنک کار کل جزا سیدر زیر ایزم و فامنده ثابت و درست اولمسن (منشی)
 چون کنی از خلدن دوزخ قرار و غافل اولایستوی اصحاب نار و سوره خشرده و آتش تلج بیورر که ولا تکونوا
 کالذین جناب عزت بیورر که ای مؤمنلر سز اولمک شول کسه که بی (نصواته) اللهم اکرمی و عطفی او توبتیلر
 (فانهم انفسهم) ای عجلهم ناسن لهما حتی لم یسعه و اما یفقهها و لم یفقهها و اما یفقهها یعنی حق تعالی بولره نفس لری
 او توبتیلر حق تعالی نفس لره نافع اولای اجتماع ایلدیلر دخی نفس لره خالص اولان عمل ایشدیلر (اولمک هم انفسهم)
 ای الکاملون فی الفسق (لایستوی اصحاب النار و اصحاب الجنة) یعنی شول کسه لکه تکمیل نفوس ایدوب معارف
 و علوم ایلدیلر اجتماع و تفحص ایلدیلر بر ابر کادر شول کسه لکه که عصیان و خطایه نار مستحق اولر (اصحاب
 الجنة هم القائلون) همان اصحاب جنتدر نفیم و لذات عظیمه فائز و حائر اولمک معنی میت چون کنی از خلدن
 دوزخ قرار ایدر خطایه و بازدن مراد طریق اولیاده نیجه ذوق شوق و مرسته تحصیل ایلدیلر که نصیحه و هوای نفسانیه
 و وسوس شیطانیه سبیلده مقتضای تنه مشغول و منهم اولان سالکدر پس حضرت خداوند کارون لری اول
 شهباز تسمیه ایدر که پادشاهک باز وسند ساسکن اوله بعد اول دولتک قدرین بلیوب اول شاه عالجق دارلر
 خدمتندن فرار ایدوب خانه دیناده بیزن نفس مکاره و گرفتار اوله پس بیورر که ای باز طریقت نیچون خلدن
 فرار ایدوب دوزخده قرار ایلر سن (لایستوی اصحاب النار و اصحاب الجنة) آیتندن امدی کمال مرسته بعد
 الانقیدار تدادن و بعد الحور کوردن استعاده لازمه درسته که حضرت علیه السلام استعاده ایدر در بیکه اللهم افرغ
 بطن من الحور بعد الکور و وجه آخر و موجدله بازدن مراد شول عالم کار ساز اولیق دخی و چه در که منبع راز اولان شاه
 ممتازدن قرار و خانه دینابه کذار ایلدکه بیزن نفس و هوا به گرفتار اولوب پس نفس بیکدر اراک بر و مال با کابرین
 قطع ایدوب مقصود الجناح و مقصود الجناح اولدقد نصیحه و شاه عالی جناب آکتابت آمر خطایه قیلدقد نصیحه
 مع الاتین و العشر اعه و اتوبه و الا نایه اعتماد علی العنایه الالهیه و ربها من الرحمة السابقه الالهیه دعا و زاری ایدوب
 دیرک (منشی) این سزای آنکه از شاه خیر و خیر بکر زدن خانه کنده بپر و جفا و اهانت اول کسمیه لایقدر که خیر
 شاهدن قوش بیرونک خالسته عبت بره قوش خیره بونده بیوده معنایه اولور (منشی) بازی مالید بر بردست
 شاه و زبان می گفت من کردم گاه و باز قباحتی بیلوی فتادی شاهک ای اوزر سوروی زبانش زیدی بن کاه
 ایلدم یعنی زبان حاله جرمنه معترف اولوب اعتذاری موهم تذلل و غفلت قیلدی (منشی) پس بخار زدن کاه نالدم
 کوفت بیری بجز نیک اکریم پس لایم اولان کسه قنده زار بلاق و قنده ناله ایلر اکر سن ای کرم پادشاه اودن
 غیر بی قبول ایلر سنک (منشی) لطف شه جانا ایچنا بیهو کند و زانکه شه هر زشت ایتیکر کند و پادشاهک
 لطفی جانی جنابت طلب ایدو بی ایلر یعنی عدلک حاکم کاهه میل ایلدی پادشاه کرم لطفی واسطه سبیلده در زرا که
 شاه هر زشت و کاکهاری اوبلر و جنابین عقوبت ایدوب (ان الله یغفر الذنوب جمیعاً) خواستجه جیع ذنوبی مغفرت

قیلور اکثر بنده نك جانك حنا بنحو اولسي اطف ومغفرت حقه اعتمادی اولدیغی واسطه ابد رس اطف حقه
اعتمادیوب جرم وعصیان ایلکی بو طریقه نهی ایدوب یوردر (منثوی) رومکن زشتی کی تکیوهای ما * زشت آمد
یش آن زیبا ی ما * پوری زشتلک وسیات ابله که بزم حسنا تر اول بزم زیبا اولان مجبو عزم حضورنده زشت وسیته
کادی (منثوی) خدمت خود را سزا نداشتی * قیلوی جرم ازان افراشتی * کندی خدمت وطاعتکی اول زیبا اولان
حضرت لایق وسزاظران ابلدلسن جرم اواسنی اول سیددن و حلتدک (منثوی) چون ترا ذک کرده استور شد * زان
دعا کردن دلت مغرور شد * چونکم سکا ذک کرده استور اولدی یعنی حق تعالی سکا ذک کرده ایلکی میسر
قیلدی اول دعا ابلدکن سنک کوکاک مغرور اولدی (منثوی) هم سخن دیدی نو خود را با خدا * ای بسا کس زین
کاکان افتد جدا * پس کندبکی حضرت خدا ابله هم محض ومصاحب کوردلای جوق کسه که او بو گونه کاندن خدای
آعالی دن جدا دوشر (منثوی) اگر چه شه باو نشیند بر زمین * خویشتن شناسنیکو نشین * اگر چه بادشاه منگله
زمنده ما و تره کرمندن منگله مصاحبت تنزل ایده کندبکی اگله راپورک او نور مراد اولدر که اگر بادشاه حقیقت ای
بند منکله سه که کال کرمندن تنزل قیله و تقریب ایلسه کندی حد و طوری یل و بغایت ادب اوزره اولور اول
حضرت کسقا بخی کندی استه دار کدن بیلیه سن بلکه ایلک اطف و کرمندن یلوب کسقا خانه وضع قیله سن
(منثوی) باز گفت ای شه پیشان می شوم * توبه کردم نو مسلمان می شوم * باز بادشاه ابدی ای بادشاه فعل قیچمدن
پشیمان اولورم توبه ایلدم یک مسلمان اولورم یعنی اشد بکم فعلدن رجوع ایلدم اگر کارن اولامسده تکرار اسلامه
داخل اولورم دیدی (منثوی) آنکه نو سمش کنی و شیر کیر * کز زمستی کرورد عذرش بیز * او کسه کسن آقی مست
و شیر کیر ایلرسن اول کسه مستلکندن کری کیدرسه ایلک عذرنی قبول ابله (منثوی) اگر چه ناخن رفت چون
باشی سرا * برکنم من جرم خورشید را * اگر چه ناخن کشدیه چونکم بنم ایچون اولسن ویکا التفات قیله سن
بن خورشیدلک برچی قوردم یعنی بر مرسته قوت و قدرته واصل اولورم که خورشیدلک شعاعنی قرضندن آبرمغه
قادر اولورم برچم دیده اولان صاحب دیرونده خورشیدلک شعاعدن عبارت اولور و آنک برچی قورمسی
کال مرسته تصرف و قدرندن کایت اولور (منثوی) و رجه برم رفت چون بوازم * برچم باز کد کنددر باز *
و رجه قنادم کندی چونکم بن او خشیه سن برچم حرکت قنده لعین ناقص ایلر یعنی بن کابل اولان کارم نسبت
آنک کاری ناقص اولور یعنی کم فتح کاف عبرتله اولدی اوزره در ضمن کاف فارسیله اولسه دخی جا زدر نو تقدیر اوزره
معنی برچم لب و حرکت قنده کندی لعب و حرکتی کم وضایع ایلر توبه بر لعب و حرکت مالک اولورم دیک اولور
(منثوی) اگر کر بخشیم که را برکنم * کردی کاسکی علما بشکنم * اگر بکا کر بغشیه سن طای قورم
اگر بکا برقل و برسن علاری صرم یعنی اگر بنم میانه قوت و یرسلک برزور با اولورم که طاعلری برندن قورم و اگر
بنم ابله که قدرت و یرسلک نیجه عسکر لری صرم و مننرم قیلورم دیک اولور (منثوی) آخر ایزنه نه که باشدنم *
ملک غرودی بپرهم زنم * آخر بنم نه ناکص و ضعیف دکادر غروده منسوب اولان ملکی قنادمه بری برسته
اورم و خراب قیلورم مراد اولدر که هر قدر ضعیف ایسم الهی چونکم بن ضعیفه قوت و قدرت و روبر مویذ
و منصور ایلیمه سن غرود مثابه سنده اولان نفس و شیطانک ملکتن بلکه غرود سیرت اولان طایغی و باغدارلک
ملکتن شراب ایلکه قادر اولورم و سنک عنا بکله هر قدر غائب و قاهر اولسه ایلک اوزر نه غلبه قیلورم (منثوی)
درضعتی نو مر ایلل کیر هر یکی خصم مر اچون یل کیر ضعیف لکده سن بنی فی مثل ایلل قوشی طوط بنم
بر خصم می یل کی طوط (منثوی) قدر قدرتی آفکنم بشدق خریق * بشدق در فعل صد چون مخبونی * بشدق اول
یشدن اولان قدر قدرتی ثانی بضم الباء و الدال البندق الذی برمی به یعنی مدور ایلر بو فکندن آیلن قدر قدر
خر بن خانه جماله اولورم برینی و حاصمه لاله اولورم یا قیچی معنای سنه اولورم بس قدر کلام الهی و سیدی فرضی
کاک ضعه دسن بنی طرا ایلل کی طوط و هر خصمی یل کی طوط قدر قدرتی یا قیچی یا خور برینی قدرتی
اگر ول خصم اوزره براغم بشدق فعلده و تأثیرده ووز مخبونی قدر فعل ایدردیک ولور قدر حجه آفکنم بشدق خریق نسخده
(منثوی) اگر چه سنکم هست مقدار خود ایلک در حیاهه سر مانده خود * اگر چه بنم آلدنم طیش خود مقدار
ایسه دکلن چنکده نه باش ونه توغلغه خور خود و توغلغه به برلر مراد ایلل قوشلک قصه سته اشارتد بر یعنی
ضعفه ایلل کی ایسم و اعدا اوزره وی ایلدیکم سچیلن خود مقدار ایلک ایلده چونکم سنک ازان ککله
ایلم بنم دشمن اصحاب قیل کی قوی اولسده اول خود در سنک آنرا نه باش ونه حجه و توغلغه سن قور بلکه
آنرا باره باره ایلدوب هلاک ایلدی ایلک اولور (منثوی) موسی آمد دروغا یلک عصا * زدن ازان فرعون و بر شمشیر خاش

مثلا حضرت موسی علیه السلام و غایه بر عصا اله کادی کند بی اول فرعون و آنکشمیری اوزره اوردی یعنی ذوالاوتاد اولان فرعونی و قدر عساکر به غایت حقه زبون ابدی (مثنوی) هر رسولی بکنه کان در دست * برجه افاق تنه ابرزدست * هر رسول بانکر که اول قیو به تقمشد در جمیع آفاق اوزره کند بی تنه اوزر مشدرونک سری بود که عون الهی آنرا هر بر نه معاون اولشدر (مثنوی) لوح چون شمیر در خواهد داو * موج طوقان کشت از شمیر خو * حضرت نوح علیه السلام چونکه اول خدادن قومک هلال اولسی بیجون شمیر بدلی طوقانک موجی حضرت خدادن شمیر خوبو اولدی یعنی حضرت نوح معاون اولوب انک اعداسی هلال قیلدی (مثنوی) اجد اخو دگست اسباب زمین * ماء بین بر رخ و بشکافش جبین * بویتک ماقبله مناسبتی بوجوه اولور که حضرت اجد هم حق تعالی بدین نصرت و قوت طلب بادی حق تعالی جاببدن کاد بیلدی ای اجد برک جنودی کچدر یعنی بر روزنده اولان عسکر نه شیدر فلک اوزره اولان ماهه نظر اله و انک آننی یار یعنی حق سبحانه و تعالی اول حضرت نه بر که بر روزنده اولان خلایق و عساکر سکا مغلوب و مسخر اولتی نه شیدری بنم جبین سکا اولانکه اولان اشیا بی دخی مسخر قیلدم جرج اوزره ماهی کور * کراسر تلک آق شواله کسکا بومر به قوت و قدرت و بر شمش دیدی و فی الحقیقه اول حضرت یک اشانه فری دونیم قیلدی نه که بوایت کریمه بومعنا به شاهد اولدی (اقرب الساعه و انشاق النعم) بونک تفسیری جلد اولده ضبافت تاویل کریمک مکس سرخنک ماقبلده می و رابلسدر (مثنوی) تابدا نده عدو نخس فی خبر * دورست این دورنی دورق * تا که بنخبر اولان سعدو نخس الهیکه می ادمغیم بدین راه دور و در سنک دور کردی قلدوری دکدر اگرچه حضرت بنی علیه السلام دور کردی ظهور بادی کنک انک حکم و تأثیری اول حضرتک تصرف و تأثیر نه معدوم اولد بغدن اوزرید راول دور دور و راجدی دینک عندا هل الفهم ثابت الملسدر خلافا لاهل النجوم دوری قره اسناد ابلک اول زمانده صحیح اولورد بکه قرک اول حضرتک وجود نده حکم و تأثیری اولدی چونکه اول حضرتک حکم و تأثیری قرک وجود نده ظاهر اولدی پس اول دور دور اجدی دینک مناسب کادی (مثنوی) دورست ابرا که موسی کلیم * ارزوی برین درت * تنه سنک دور کردی زرا که موسی کلیم سنک دور کردن ایان آرزو بیلدی مقیم بونده دایم معنا سندر (مثنوی) چونکه موسی رؤیای دور کردید * کادر و صبح بخو می دید * چونکه حضرت موسی سنک دور زمانک رؤیای و طافتنی کوردیکه اول دورده صحیح یعنی ذات وصفات ظاهر اولدی (مثنوی) کت یارب آن چه دور رحمت * آن کذشت از رحمت انجار نیست * حضرت موسی ایستدی یارب اول نه عجب دور رحمت و نه غریب عصر سعادت راول دور رحمتن بکدی اول دورده رؤیت وارد یعنی اول دور اجدی مرسته رحمتن ایلر و کجوب کال فریت مرسته ایلر بیکه انده رؤیت و مشاهده حاصل اولوب اول حضرت سنک جمال با کمالی کوردی و اکارث کامل اولنرخن بحسب استعداد هم بوعیان و مشهود می بسته ابردی (مثنوی) غوطه ده موسی خود را در بحار * از میان دور * ادرار * الهی کنیدی موسی که بحار ایچره غوطه ویر یعنی بوبحار عالمده بنی طالدر و حضرت اجد دوری میانه بنی ظهوره کتور پس جناب حق اول حضرت نه جواب و یروب یوردی (مثنوی) کفت ای موسی بدان بعودت * رمان خلوت بدان بکشودت * که بوزان دوری دیرین دورای کلیم * بانکش زرا در ازست این کلیم * جناب خدایدیکه موسی سکا آنرا فضلانی و اول درو شرفی یاد و مرست سیدله اول دوری کوستر دم اول خلوت اسرار و مخزن اوارک یونی سکا انک عزتی و رفعتی اعلام ابلک واسطه سیدله اجدم بوخسته بنی اول دورده کتور سکدن اوزری کوستر ب اچدم زراسن اول دوردن دور و بعد سن بودوده ای کلیم آیین چک و وامیدی قطع ایلر زرا که بوی کلیم دور اجدی اوزرندر یعنی اول دورده مدت سیدله و عهد و عهد سیده وارد عالم ازایه ده سکا اول دورده کلک مسیر کادردیک اولور قتال موسی علیه السلام اللهم اجعانی من امه قتل و لذل قال علیه السلام لو کان موسی حیما و اسعد الانسانی (مثنوی) سن کریم نان تمام سیدره را با بکر یا ند طمع آن زندان بن کریم بنده مه نان کوستر برم و آق امید و ایلریم طامع و امید اول زندانی غلامه (مثنوی) بی و طفلی بمالدمادری * تا شودیدار و واجید خوری * مثلاً برمار بر طوقان پورتی اووار تا طفل خرابدن بیدار و نه و طعام ایستیمه (مثنوی) گو کر سنه خفته باشد بی خبر * و آن دوستان بی خلد زهره در اول طفل که بی خبر آج اوومش اوله و اول یکی همه بی اول آنا سنک سولدمحیی صغیر مهر در لفظنه مضاعف در رانک تشدید به بی خبر و معناسنه در فارسی اولوب در مهر تقدیرنده اولتی دخی جائز بودق در اوزره معنی آندان اول یکی پستان دلنه محبت ابلکدن صغیر دیک اولور یعنی ای کلیم بن شول کریم که بنده مریمه استعدادلر نه مناسب برغدا و مراد کوستر دم تا که اومراده طمع ایلر و بنم جنا به کریمه و فطرع ایلیم فی المثل بنم عطا و موهبت و الهه مشفقنک

دستاوند اولان لښ کیدورچن آنک طغی آنک پستانده اولان ایندن غافل اوله وخواه اشتغال قلبه
 آتی ایشاط ایلر تا کمال لښندن غدا بډراوله اگر اول طفل ایا نومه و طالب ابن اوله مادرک پستانده اولان لښ
 طفله محبت جهندن پستانه صخر و تقاضا ایلر کذلک بنم دخی عطا وضم بدن ظهور ایلوب بنده واصل اولن
 ایچون بکاتقاضا ایلر (منوی) کنت کنز راجه تحفیه * فایضت امة مهدیه * بنم دخی عطا وضم بدن ظهور ایلوب بنده واصل اولن
 جناب عزت یورور که کنت کنز انصاف کنت غبیده ورم نه عماده برکنجی ایدم عبارت در جوهر عظیمه الحدوری
 اولان اسماء ذاتیه دن که غیب سکون و سر مخزون و ابطن کل بطور فاحشیت ان اعرف بس محبت ایلدم که یلیم
 محبت ذاتیه سنه اشارت در که خفاده اولان کنزک ظهورنه سید رخلفت الخلق لاعرف بس بن خلق خلق ایلدم
 یلیم کدن اوتری خلقت الخلق اول کنجی و سر غیبینک مفصلا ظهوردن عبارت در معنی * یست کنت کنز جناب
 عزت اساتندن حضرت خداوند کار مترجم اولوب یورور که بن برکنز ایدم رجه خفیه عن رجه تحفیه ایدم فایضت
 بس بن اسماء ایلدم یعنی کوندردم امة مهدیه برامشکه هدا بتلشدر بویتده نکتته ودر کول کنز محفینک ظهورنه
 علت مستقلا اولمت مهدیه در که امت محمد المصطفی در بعثت و بتعنت بمعنی واحد کذا فی الصحاح و معنادخی
 جائز اولور که بویت حضرت حبیب اکرم صلی الله علیه و سلم اساتندن اوله و لکن سابق و سابقه مناسبتی حق تعالی تل
 اساتندن نقل قیامه اولور یعنی حق تعالی حضرت کلینه اول حضرت تل اساتندن در که با دوسی حضرت احد شول
 صاحب معاد تر که در بن محنی رجه شریسه ایدم بس هدايت اولمش اتمه کوندردم بو تقدیر اوزره ابتعت
 فعل لازم اولور بس بویتده و معنا اوزره و حدیثه اشارت واردر (کماله علیه السلام انما راجه مهدی انا لى امة
 مهدیه و قال علیه السلام کنت رجه تحفیه فایضت الی امة مهدیه (منوی) هر که امانی که می جوی بجان
 * او غودت تا طمع کردی دران) هر که امانی که جانده ایسترسن سکا آتی اول خدا کوستردی تا که اول کرمانه طمع ایلدک
 بس هر شول کسه که بر مراده طالب اولور و آنک حصولشده جد وسی فیلور آتی حق تعالی اکا کوسترشدر
 تا کمال آنک طالب اولوب اول کارندن ظهوره کلد (منوی) چندیست بشکست احمد در جهان * تا که ارباب کوی
 کشند استان * حضرت احمد جهانده نیمیست صدی و نیجه مجاهده ایلوب بت پرستری هلاک ایلدی تا که ابتدا
 یاری دیتی اولدایر و اسلامه کلوب و حدیث حقه افر ایلدیلر (منوی) کز بودی کوش احمد و هم می پرستی
 چو اجدات صنم * اگر اجدات اظهار دین مبین ایچون کوش و مجاهده می ایلیدی سندی اجداد کبی
 به طبع دل بوستک مالک تلمر معده بتمکدن کیچورتدی تا که اول حضرت تل استراوزره اولان حق بیله سن و آنک
 ثنا و شکر فی ادا قیله سن (منوی) کز بگوئی شکر این رستن بگو * کربت باطن همت برهاند او * کزو بلسک
 بو خلاص و بجاتک شکر فی سوله یعنی اکر بر سوزو بک لازم کاورسه اول سوزک برینه بو تلمدن خلاص
 اولن شکر فی سوله که اول حضرت سنی باطن یتندن دخی خلاص ایلده اول حضرت چو تکم سنک باشکی بتردن
 قورزدی و سکا ایمان و اسلام قوتی عطا قیلدی اول قوت سبیلده سن قلبکی باطن بترندن کبر و قورز (منوی) سر
 زشکر دین ازان بر تافتی * کز پدیر میراث مفتش تافتی * دین شکرندن باشکی اول سبیدن دؤندر دلد که پدیر کدن آتی
 اوجوز و مفت میراث بولد یعنی دین محمدی که حد ذاتیه بر نعمت عظمادر سن اول نعمت عظمایک شکر فی قیلدک
 انکیون معرض اولد که آبا اجدادن آتی مفت میراث بولدک بواجلدن اول دین نعمت سنک قننده قدر و قیقت
 فالمدی (منوی) مرد میراثی چندان قدر مال * رستمی جان کند و بجان یافت زال * میراثه منسوب اولان کسه
 مال قدری نه یلور یعنی میراث خورد و اولان کسه مال قدری بیلر زیرا آنک تحصیلنده زحمت و مشقت چکمدی
 رستم جمع مال ایچون جان چکشدی و زال مالی مفت و بجانا بولدی زال رستمک بدر بدر یعنی رستم زور بازو ایلده
 نیجه زمان اموال و ارزاق جعنده مجاهده و کوشش ایلوب و افر اموال و ارزاقه مالک اولدک نصکره قیو به دوشوب
 قیو بجره هلاک اولدک نصکره بابایی زال آنک میراثی مفت بولدی و بوسوز لسان خلقد ضرب مثل اولدی بوکونه
 محله دره رستم در خصیل اموال جان باخت و زال آرا را بیکان یافت در لر قصه می شاهنامه دم مفصلا مستور در
 (منوی) چون بکر باغ پوشدر رستم * آن خروشدنه و شد نعمتم * چونکم برنده می ایلدم بنم رستم جوشه کارور
 اول کبره و خروش ایلدی بنم نعمتم بر (منوی) کز فخوا هم داد خود فایض * چو ایش کرم بسته دل
 بکشم * اگر برنده ممر ادنی و برملک بسته سم اکا اول مرادک طلب و آرزو سن کوسترزم چونکه اول
 بند بیسته دل ایلیم یعنی قلبی قبض و مضایقه به براغوب مخزون قلم آنک قلبی فتح ایلدم (منوی) رستم موقوف آن
 خوش کرباست * چون کربست زشکر رستم موج حالت * بنم رستم اول خوش و لطیف کرباره سو قننده رستم

بنده اعلیٰ رحمت دریا سندن موج و آفتابی عبدکرمی سی دریای رحمت الهی منکرموج ابلسنه باعث اولور شه کم
 و حکایه یسعیا بنی توضیح و تبیین قیامور (حلو آخرین شیخ احمد حضر و به جهت غریبان الالهام حق تعالی (منشوری)
 بود شیخی داغدا اولور و اندر از جو او غمردی که بود آن ناسداسر * بر شیخ وار ایله یکدی داغدا اول شیخ و امدا و مدیون ابدی
 جوامر دکن دکن و امدا ارلیدی زیرا که او خود و بنده مشهور و نامدار ابدی (منشوری) ده هزاران وام کردی از بهان
 حق کردی بر فرمان جهان * بهمان و اغنیان حددن زیاد و بوج ابدی ده هزاران بچهدر لایله و بعد عبادت عبادت در
 بوخه اولور و بعد دکن دکن جهانک فقیر لری اوزره خرج ابدی (منشوری) هم بوام و خانقاها سی ساخته * جان
 و مال و خانقاها درخته * هم اول شیخ بوج ایله بر خانقاها دورش و جان و مال و خانقاها حق بولنده او بناتش و فدا
 ابلش ابدی (منشوری) و ام او را حق زهر جامی کزارد * کرد حق بهر خلیل آن ریا کرد * حق تعالی شیخ بوجی
 هر بردن او در دیکه (من کان الله له) دینش دینش حق تعالی خلیلان او تری قومدن اون ابدی یعنی شیخ
 بوجی حق تعالی هر جابدن ادا ابدی بکنی تعب ایله زیرا جناب حق دوستی ابراهیم حضر تزلدن او تری ربکی
 اون ابدی بولن قصه سی و بولنده بر قاج جمله کاور چونکه حق تعالی خلیل ایچون قومدن اون ایله بر آخر
 بنده سنک دونی عقلن ظن و قیاس ابدی بکردن ادا ابلسه عجب دکن درته کم (ومن بق الله یجعل له مخرجاً و یرزقه
 من حیث یشاء یحبیب) آیت کرمه سی بوعنه شهادت ایلر (منشوری) گفت پیغمبر که در بار اهرار * دد و فرشته
 میگردانید درعا * حضرت پیغمبر علیه السلام یوردیکه بازار ده ایکی فرشته دعا ایلر و دد و دعا غنا معنانه در
 (منشوری) کای خدا و منفقانه خلف سی و خدا و مسکانه خلف سی بولیدر که ای خدا من منفق اولور
 خلف و بر یعنی انزل نازل ابدی کی شیخ مقابله سنده اضعاف و مضاعف عوض و برای خدا من مسکانه خلف و بر یعنی
 بخیل اولور و انزل مانی هلالا ایله (کا قال علیه السلام ما من یوم الا ملککان یزلان و یقولان اللهم اعط کل منفق خلفاً
 اللهم اعط کل مسلم خلفاً) بوجدیت شریف شرعی جلد اولده منادی کردن دد و فرشته هر روز در بازار اهرار سنده
 هر روز ابلش در منشوری) خاصه آن منفق که جان انفاق کرد * حلق خود دق باقی خلاق کرد * خصوصاً اول منفق که
 جانی انفاق ابدی کند سنک و غازی خلاق قربانی اولور و معنوس ابدی (منشوری) حلق پیش آورد اسمعیل وار *
 کار در حلقش نیارد کرد کار اسمعیل پیغمبر کی و غازی ایلر و کتوردی یعنی کند و بی تسلیم و رضامنه ستمه تیوردی
 اگر چه اول بنده و غازی ایلر و کتوردی لیکن کارد آنک حلقی اوزره کار و تأثیر ایلر یعنی بجای آنک و غازه کار کار اوزر
 (منشوری) پس شهیدان زنده زین رو بنده خوش * بیدان قالب چنکر کبروش * پس شهیدلر بوسیدن زندهلر
 و خوشلر دین اول مقتول اولان قالیه کافر کی نظر ایله (منشوری) چون خلف دادستان جان بقا * جان این
 از من و روح و مشاف * چونکه حق تعالی اول شهیدلر جان بقای عوض و بر معشر اولور و جان بقا که روح و مشاف و غدن
 ایندیر یعنی حق تعالی که شهیدلر لروح حیوانی سی هلالا ابدی لکن انلر بریان ووردیکه اول جان غدن
 و روح و المدن و مشاف و ضلالتدن ایندیر پس نه حصه بیاتندن قصه به رجوع ایدوب شیخ حالی تقریر بربورلر
 (منشوری) شیخ و امی سالها این کار کرد * سی سندی داد و چون پای مرد * شیخ و امی نیکه سیلر بواشی ابدی
 بای مرد کی ابدی و بردی یعنی اول و امه منسوب اولان شیخ احمد حضر و به نجه زمان بو خلقدن استقراض ایلدوب
 و راه حقه بزل ایلمک کارنی ایشلدی شه کم بر قومل و کیلی و قیوی خلقدن انچه بی اکوب انلر خدمتیچون ادا ایلر
 بای مرد بوندر بر قومل و کیلی و قیوی معنانه اولور (منشوری) تخمهای کاشت تار و زحل * تا وودر زحل سراجل
 اجل کوشه دکن تخمرا کدی تا اجل و موت کوفی اولور و بک اولور یعنی حالت نزعده االبشان و غیر بیلدن بک اولور
 (منشوری) چونکه عمر شیخ در آخر رسید * در وجود خود نشاندن مرگ اید * چونکه شیخ عمری آخره ایشدی کندی
 ذاتند و مولک نشانی کوردی (منشوری) و امدا اران کرد او بنشت جمع * شیخ بر خود خوش کرد از آن همجو شمع *
 و امدا اران جوهر سنده جمع اولوب او و مرش شیخ کندی اوزره شمع ککی اربشی ابدی یعنی تدبیر حله فانی الیعی
 ابدی (منشوری) و امدا اران کشته و سید و ترش * در دلهلر بارش دادرش * و امدا لر یعنی بوج صاحب لری ماللر ندن
 نالید و ترش روی اولمشد ابدی انلر کو کالبر سنک دردی جکر بک سنک دردی اوزره بار اولدی یعنی دردی اوزره دردی زاده
 اولدی (منشوری) شیخ گفت ایند بکامار انکر * نیست حق را چار صد دینار زر * شیخ اول مال صاحب لری سنک
 ترش و بیلغنی کوروب کندی شمع زنده دیدی بود کان اولور و نظر ایله حق تعالی دکن درت پوز زردی شاری بوقیدر زرد
 مطلقاً جنس ذهبدر کک مسکونک اولسون کر که غیر مسکونک اولسون دینار مسکونک اولانک التوند ماسه تعال
 اولور پس تقدیر معنی حق تعالی سنک التون جفتندن درت پوز که لیش التونی بوقیدر دکن اولور (منشوری)

کودکی حلو از بیرون بآید زد * لاف حلو ابرامید دانک زد * بر طفل طشره من حلو اربانک آوردی حلو افنی دانک
 امید اوزره آوردی یعنی بر او غلبتی اول حشده حلو آلان دیو چا غروب بر قاج ابقه اسیدی اوزره حلو افنی اوروب
 یعنی مثلاً لایق حلو او شیرین حلو ایدو مدح ایلدی و بگویند لاف سو بیلدی (مثنوی) شیخ اشارت کرد خادم را بپسر *
 که بر او آن حلو را بچتر * شیخ حضرت نری خادمه باشی له اشارت ایلدی بولد و بگوید و اول حله حلو ای صتونال
 (مثنوی) تا غریبان چونکه آن حلو اخورند * بیک زمانی تلخ در من تکرند * تا غریبی چونکه اول حلو ای بیهل
 بر زمان آجیقله تکلف ایلدی (مثنوی) در زمان خادم بیرون آمد بدید * تا خرد او حله حلو از آن پسر * اول زمانده
 خادم تمب جانیسه طشره کندی تا اول بپردن خادم او حله حلو ای آله بعض نسخه ده تا خرد او حله
 حلو از ابرار بر واقع اولشدر معناسی تا اول حله حلو ای التونه آله دیک اولور (مثنوی) گفت او را کورت و حلو ایچند *
 گفت کولد نیم دینار و اوند * خادم حلو افروش کود که بوطله ایچنده اولان کورت و حلو ایچیه به دیدی کولد ایلدی ارم
 التون و اوند در انداختند اوچدن اونه وار بجه به دلک استعجال اولنور که عدد مهمه در بر یعنی برم التونه و بر قاج ابقه
 دخی زاده به در دیک اولور بعض نسخه ده گفت او را کین همه حلو ایچند واقع اولشدر اما اصح اولان او ای نسخه
 اوزره ترکی افطله واقع اولشدر کان خادمک ترکسی اولسی ایام ایلدی (مثنوی) گفت فی انصوفیان افزون بچو * یم
 دینار تدم دیگر مکو * خادم کود که ایلدی یوق یعنی اول با چوق در صوفیلردن زیاده ایسته سکارم آتون و بریم
 غیری سوله (مثنوی) او طبق بنهاد اندر پیش شیخ * نو بین اسرار اسرارندش شیخ * اول کولد طبق شغل اوکنده
 قودی سن سر کرا ایدچی شغل اسرارنی کور که آتک عاقبتی نه اولسه کرک و نه ظهوره کسه کرک (مثنوی) کرد اشارت
 با غریبان کین نوال * تلف تیرل خوش خورید این راحلال * شیخ غریبه اشارت ایلدی شوم معنای مشعر که
 بنوال آتیه تبرک خوش بیکز یوقی حلال اولسون با خود حلال دیک اولور (مثنوی) چون طبق خالی شد آن
 کولد سئد * گفت دینارم بده ای خارج * چونکه طبق حلو ایدن خالی اولدی اول کولد طبق آلدی شخه ایلدی ای
 بر عقل بکاد یاری ویر (مثنوی) شیخ گفت از کجا آرم درم * و آمدار می روم سوی عدم * شیخ کود که ایلدی درمی
 قندن کنورم بوج طوتم عدم جانیسه کیدرم یعنی بوطرافه اولان کسه له نصیه ناردین اولدی بفسدن ماعدا
 حق تعالی به دخی بر جان بورچ و اورو قلی جانیسه دخی کیدرم پس سکا ملکم یوق که بهای حلو ای اندن ورم
 دیدی (مثنوی) کولد ازغم زد طبق را بر زمین * ناله و کر به بر آورد حنین * کولد چونکه بچندن بوسونی اشتدی
 غنندن طبق بر آوردی ناله و کر به بوحین کنوردی (مثنوی) کجی کرک بستا زغن کولد های های * کای مر ایگشسته
 بودی هر دو پای * کولد غنندن های های ایدوب اغلدی بولد که ای کاشکی بنم هر ایکی آیم صفتش اولیدی
 (مثنوی) کاشکی من کرد کلغن کشتی * بردارین خانقه تکد شتی * کاشکی بن کلغن چوره سسته طولاندم
 و خانقاها قیوسی اوزره بجمیدم پس دم ولومه باشیلوب دیدی (مثنوی) صوفیان طبله خوار لقمه جوی
 سکلان و همجو کر به روی شوی * لقمه و طعام طلب ایدچی مفت بیجی صوفیلر طبله خوار مفت خور دیکدر کلب
 کو کالور روکدی کبی یوزلری بو بیجیلردر یعنی قلبلری کلاب و ذیاب کبی عقور و درنده و ظاهری صلاح و وضو ایله
 آراسته و من سندر (مثنوی) از غریب و کولد انجا خبر و شر * کرد آمد کشت بر کولد حشر * کولد غریب و غریباندن
 اول برده اهل خبر و اهل شر جمع کادی و کولد اوزره حشر و جمعیت اولدی (مثنوی) پیش شیخ آمد که ای شیخ
 درشت * یوقین دانگم مر استاد کشت * کولد حلو افروش شیخ حضور نه کلوب ایلدی ای ترش روید خوشبخت
 یقین یل کجی اوستادم ده ایلدی یعنی دو کله بی اوستادم اولدرم ماضیه قعیر اولغنی و قوی متحقق اولسنی
 ایامدن اوتردیدر (مثنوی) کرورم من پیش اوست تجمی * او مرا بکشد اجازت می دهی * اکرین اوستادمک
 او که املی بوش کیدم ای دیه لرسن اجازت و بر مر بسن (مثنوی) و آن غریبان هم بانسار و بچود * و شیخ آورده کین
 ناری چه بود * و اول غریبان هم انسار و بچود له بچود زیاده انسار معناسنه در و ابکیسی بیله الفاظ مترادفه در که
 تا کد افاده ایدر یعنی اول مال صاحبی زیاده انکار له یوزلری شخه کنوردیلر بولد و کولم بازی نه ایدیکه بو کود که
 ایلد (مثنوی) مال ما خوردی نظامی بری * ازجه بود این ظلم دیگر بر سیری * برم مالزی بیدل آخر نه مظه
 ایلتر و سن بولم دیگر نه سبدن برسر اولدی یعنی بو کود که اولان ظلم نه جهندن ارتقله بر ظلم اولدی برسر و ل
 اور تاسنه قودقلری نسته به در بر و راه آر تقله نه بارونه ثقلت ایدی یکدن کاکه اولور (مثنوی) تا نمازد یکران کولد
 کر بست * شیخ ندیده بست و بروی تکر بست * اول کولد ایلکندی نماز نه دیک اغلدی شیخ چشنی یومدی اول
 کود که نظر و انتفات ایلدی (مثنوی) شیخ قاریغ از جفا و از خلاف * در کبیده روی چون ممد طرف * شیخ انده

اولنلر کندی به اولان جفا و اخلافتندن فارغ اولمش و ماه کی یوزنی لحاف اینجه جگمش یعنی یورغانه روی مبارکئی
 اورتش (منشوی) بازل خوش باجل خوش شاد کام * فارغ از تشنعب و کفت خاص و عام * اجله خوش وازلله
 خوش شاد کام خاص و عام کس سوزندن و تشنعبندن فارغ یعنی یونلرله حالندن فارغ البال اولمشدی (منشوی) آنکه
 جان در روی او شندد جو قسد * از ترش روی * خاقش چه کردند * اول کسه نل که جان آنک یوز نه قند کئی کولرا
 خلق ترش و رو بکنندن نه ضرر (منشوی) آنکه جان یوسه دهد بر چشم او * کی خورد غم از فک زرخشند او * اول
 کسه نل که جان آنک کوزی اوزره یوسه ووردی یعنی جان آنک کوزی او به مراد جان به محبوب اولمشندن کایا اولور فکندن
 و آنک خشمندن قن غم بر یعنی غم یز (منشوی) در شب مهتاب مه و ابر سالک * از سکان و عو وایشان چه بالک * مثلا
 آی آیدن کچیده سالک اوزره ماهه کلبدن و آنک عو وندن نه بالک (منشوی) سلک و طلیعه خود بجای آورد * مه و طلیعه
 خود بر خی کس تدر * سلک کندی نلک و طلیعه و عادت یز نه کس تور رماه کندی نلک و طلیعه سی رخبله دوشر یعنی
 عذاری واسطه سیله زمینه اوارنی دوشر دیک اولور (منشوی) کارلک خود می ندارد هر کسی * آب نکذر ارضا
 هر کسی * هر بر کسه کندی نلک ایشک کزی ادا ایلر بر خسدن اوزری آب صفاسی ترک ایلز (منشوی) خس خسانه
 می رود بر روی آب * آب صافی می رود بی اضطراب * خار و خس آب یوزی اوزره خسانه و خسبانه کد بر صافی آب
 خار و خسدن اضطراب سز کیدر مراد صافی دل اولنلر صفا و ذوق اوزره کیدر و خس کی ردیل و دی اولنلر ذنات
 و زلات جبلیه لری اوزره سیر ایلر دیک اولور (منشوی) مصطفاه می شکافندیم شب * زازی خایدر کینه اولوب
 حضرت رسول نصف بلبلده * هجره ماهی ایکی باره ایلر اولوب کینه سندن هرزه چیر یعنی هر صر ستر در
 بود یی معنی سو یلر تکر (اقربت الساعة و انشاق القمر) آیتنک تفسیری جلد اولده ضایف تاویل و رکیک
 مکس سر خنده مقدم بیان اولنوب تحقیق قیلخسدر (منشوی) بالک سل هرگز رسدر گوش ماه * خاص ماهی
 کو بود خاص اله * کلک آوازی هرگز ماهلن قولغه ایرشری علی الخصوص شول برماه که اول حق تعالی نلک خاصی
 و مقبول اوله انبیا و اولیا کئی (منشوی) می خورد شه بر لب جوتا صحر * در سماع اوزبانک جعفر از بی خبر
 مثلا بادشاه جای کار نده صاحباه دلشراب ابجر سماع و ذوقده قوربغرلک صفا سندن بی خبر اولر یعنی حالده
 یعنی بچلک صفا سندن و سماع ذوق و لذتندن قوربغرلک آوازی آنک قولاغنه کیرمن (منشوی) هم شدی
 یوزن کوردلک چند * همت شیخ آن خشارا کردند * هم اول کوردلک رفیع دایق یوزنی اولوردی یعنی شعل
 اطرافنده اولان غر یلر اول حلا و فروش اولان کوردلک الهه سنی کندیله یوزن ادیب بانلرندن آتی اول کوردلک
 ادا ادیب اول طلق نقاشی دفع ایلک قابل اولوردی لکن شعل همتی آنلرک اول سخاسی شد ایلدی تاحق
 تعالی نلک حکمی و کندی نلک کراتی ظهور که (منشوی) تا کسی ندهد بکوردلک هیچ چیزه قوت بران ازی بیشتر
 نیز * تا بر کسه کوردلک هیچ بر سنه و بریمه بر لک قوت و تصرفی یوندن دخی زیاده در که قلوب قبض و بسطنه مالکدر
 (منشوی) شد نماز دیگر آمد خادی * بل طبق بر کف زیش حاجی * ایکندی نمازی اولدیکه ناکاه طشرده
 بر خادم کادی بر حلق قنسدن الی اوزره بر طبق و ارحام یونده معنی معناسنه در (منشوی) صاحب مالی و حالی
 پیش بریمه هدیه بفرستاد کزوبد خبیر * بر حال و مال صاحبی کسه شعل قننه هدیه کوندردیکه شعل حالندن
 خبر ایلدی (منشوی) جاسد دینار بر کوشه طبق * نیم دیناری دکاندر روی * دیت یوزن نار طبق کوشه سی
 اوزره یارم دینار دخی کاغذ اینجده قوش (منشوی) خادم آمد شیخ را کرام کرد * و آن طبق نهاد پیش شیخ فرد * خادم
 کادی شیخه تعظیم ایلدی خادم اول طبقی فرد یعنی نظیر اولان شعل اوکنه قودی (منشوی) چون طبقی را از غطا
 واکرد روی خلق دیدندان کرات را از * چونکم طبق شیخ سر پوشندن یوزنی آجدی یعنی بر روی طبق یوزندن
 رفع ایلدی خلق شخسندن اول کرامتی کوردیلر بعضی سخته مصرع اولده واکردو واقع اولمشدر که معنایی
 بود چونکم طبقدن طبق پوشنی قادر دی (منشوی) آدم و افغان از همه بر خاست زود * کای سر خشان و شاهان
 این چه بود * دو کای حضورنده اولان کس لبدن فوری آه و افغان حاصل اولدی یوله دو کای شعلرک و شاهان
 طریقت لرسی یوله (منشوی) این چه سرست این چه سلطان است باز * ای خداوند خداوندان را ز * یونه عظیم
 سر در کبر و یونه سلطان تقدرای راز خداوندلر نلک خداوندی (منشوی) ما ندانستیم ما را عفو کن * پس برانکده
 که رفت از ما سخن * بر سنلک حقیقت حالکی بیلد خطا ایلدک بزی عفو ایلر برانکده چونکم برانکده سوز واقع
 اولدی (منشوی) ما که کورانه عصاهای ز نیم * لاجرم قند یلها را بکنیم * بر که کورل کئی عصا اوروروز لاجرم
 قند بلاری صبر یعنی برن حالز شول کورلر بکنر که مسجد ابجره کبروب علی العمیا عصا لر فی اطرافه آورده نجه

فقد بلاری شکست ایدر لر (منشوی) ماچو کران ناشد و دینک خطاب * هرزه کوآن از قیاس خود جواب * برضاغرل
 کی بر خطاب ایسته شش ابرکن گندی زغم و قیاس دین نامعقول و هرزه جواب سو بلجی بلز (منشوی) ماژ موسی بند
 نکر فیکو * کشت از انکار خضر زرد روز * با جانان چشمیکه بالایی شفاف * نور چشم آسمانهای شکافت *
 کرده با چشم تعصب موسیا * راجات چشم موش آسیا * غرمان شیخ احمد خضر ویدن ظهور کرمانت علیه داول
 حضرت نه اقرار بر اعدا قیلوب و کند بلری لوم * تمکله بلا خضر ششم معترف اولوب دیدیلر که ای شیخ دین وای مرد اول
 کرین بر حضرت موسادن بند طوق و متنبه اولد فکه اول حضرت لک انکار دین زرد ووشنر منده اولدی با خصوص
 اولد بر کوزایله که اول کوزهر شینک بالاسنه اوردی یعنی متعاشنه بقدری انک نور چشمی آتیه فی براردی مع هذانه
 فعل خضره انکار ایلدی (انقلت نفساً زکیه) دلوور ورو سو بلدی پس سنک کوزیکه ای موسای زمان وارث
 یغمه بران تعصب بلدی حیاقت و بلا هندن دنا دکر منک موشنک کوزی پس موشان دنیادن اولان انکار و تعصب
 محل تعجب کادار تعصبک معنایی تشدد ایلک و تحکم بغلقدر (منشوی) شیخ فرمودن همه گفتار وقال * من بجل
 کردم بخاران حلال * شیخ یوردی اول دوکلی گفتار و فالی بن حلال ایلدم بنزه اول حلال اولسون * پس سالک لازم
 اولان اولدر که عوام ناسدن * کندی حقدنه نوکونه کلمات مودیه استماع ایلرسه تحمل ایلوب انله حلال فله
 واسعه تلری مقابله سنده لطف و احسانه معامله و سکالیه ایلیه (منشوی) سر این آن بود که حق خوایسم * لا جرم * د
 راه راست * یونک سری اول ایدیکه حضرت حقدن استندم لاجرم حضرت حق بکاطوغری بولی کوس ستردی یعنی
 بوسرنا حقیقته هدایت قیلدی (منشوی) گفت ان دینارا کجه اندکست * بلک موقوف غریو * کدکست
 حضرت حق بکالهم طریقه دیدی اول دینارا کجه اندکدر لیکن حلوا فروش کدک غریو دکره سنده موقوفدر
 (منشوی) تا تکرید کدک حلوا فروش * بچرخ رحمت درغی آید بچوش * تا که حلوا صابنی کدک اعلمیه رحمت
 دربابی جوشه گلز پس قصه دن حصه بیانه شروع ایدوب بیوردر (منشوی) ای برادر طفل چشمت بست *
 کام خود موقوف زاری دان درست * ای برادر طفل سنک چشمک طفلدیر یعنی طفلدن مراد سنک گوزکدر کندی
 مرادنی درست زاری و فغان ایلکه موقوف یسل (منشوی) کرهمی خواهی که ان خلعت رسد * پس بگریان
 طفل دیده برچسب * اگر استرک که سکا اول خلعت بنه پس سنک اوزره کوز طفلانی اغلت (ترجمه سنک شخصی
 زاهدی را که کم کری تا کورنشوی (منشوی) زاهدی را گفت باری درمل * کم کری تا چشم را ناید خل * برزاهده کار
 و عمده اکابار اولان برکسه دیدی آراغله تا چشمکه خلل و ضرر کلیمه (منشوی) گفت زاهد از دویرون نیست حال *
 چشمه شنبانیند آن جمال * زاهد اول بارنه دیدی حال ابکیدن خارج دکدر بنم کوزم اول جمال حق کوره
 و باخرد کورمیه (منشوی) کریمیند نور حق را چه نمست * در وصال حق دودیده چه کست * اگر بنم کوزم نور
 حق کوره اغلقدن و ضرر انکانه غم واردر حق تعالی نک وصال و مشاهده سنده ایکی کوزه آزد یعنی انک
 وصفی اغلقله میسر اولورسه ایکی کوز آنک بولونده حق آرزیدر (منشوی) در بخواد دید حق را کورم * اینچنین
 چشمه حق کور کورم * یا کرحق تعالی کورمک ایتمزه یعنی میسر اولورسه اکا کیت دی یعنی اول ایکی کوز
 کس و ن دی یونک کبی برچشم شی کورا اولسون (منشوی) غم بخور از دیده کان عسی تراست * جب مر و نا بخشند
 دو چشم راست * دیده دن اوثری غم بیه زرا اول عسی سنک ایچوند رسول طرفه تنگه تاسکا ایکی صاغ کوز بغشلیه
 یعنی حق بولنده گریان اولوب دیدله که ضرر کلکدن غم بیه زرا که عیسی حقیقت سنکله هله داول ابروسنی
 احب ایلکه قادر رضالت و معصیت طرفه تنگه تاسکا راست کور بی ایکی باطن کوزی بخش ایلیه (منشوی)
 عیسی روح یوناق حاضرست * نصرت ازوی خواه کو خوش ناصرست * سنک روح عیسی سنکله حاضردر
 هر حصه صده نصرتی اندن ایسته که اول عیسی روح خوش ناصردر (منشوی) ایلک پیکارتی پراستخوان * بر دل
 عیسی منه نور زمان * ولیکن پراستخوان اولان تنک پیکارتی یعنی چنک و هجوعنی هر زمان سن عیسانک کولکی
 اوزر توبه یعنی روح عیسی اوزره احیا بجکی وانک مقتضیاتنی حاضر ایلکی تکلیف و تحمیل ایله (منشوی)
 همه و آن ایلکه که اندر داستان * ذکر کردیم بهر راستان * مثلاً اول ایله * کبی که داستانه راستلرن اوثری آتی
 ذکر بلدل * نه که عقرب مبرور ایلدی (منشوی) زندگی متن مجور از عیسی آن * کام فرعونی بخواد از موسی آن *
 کندی عیسی کدن تنک حیاتی طلب ایله موسی کدن فرعونه منسوب مراد ایسته بولنده عیسی موسادن
 مراد انسانک کندی روحی و عقلی اولور یعنی روحکدن و عقلکدن نفسکه منسوب اولان مرادی ایسته
 دین اولور (منشوی) بر دل خود که اندیشه معاش * عیش کم ناید نو برادر کامباش * کندی کو کلک اوزره معاش

فکر تو همه عیش اکسل کز سن درگاه او زره اول یعنی سکهامعاش اکسل او از سن همان درگاه حقه ملازمت قبل
(مثنوی) این بدن خراک آمد و روح را با نعل کشی و مروح را بوی بدن فی المثل روح خراکی کادی خراکه تیره
او در بر این بدن روحه نسبت خراکه کبی قرار یابد جل مقام اولدی باوح سعه علیه السلام ایون بر کشی کید در
(مثنوی) ترک چون باشد یا بد خراکه کبی خاصه چون باشد عذر بر در کوی ترک چونک موجود در له بر خراکه باولور
علی الخصوص چونکه درگاه حقه منسوب بر عذر براده کار بر مقرر اکسل اولم و معاش و لباس اکاحی جانبین
اکسل کاز دیک اولور (فی قصه زنده شدن استخوانها دعای عیسی علیه السلام) (مثنوی) خواتد عیسی نام حق
بر استخوان و از برای التماس آن جوان حضرت عیسی علیه السلام استخوان او زره حقل اسم شریفی اوقودی اول
جوانک اما نمدن اوتری (مثنوی) حکم مردان ازین ان خام مرد صورت آن استخوان را زنده کرد حکم الهی اول
خام را به مردن اوتری اول استخوان ترک صورتی زنده ایلدی (مثنوی) از میان برجست یک شیر سیاه بیخه زد کرد
نقشش را تاه ناکه اول او را ندن بر سیاه ارسلان صغیره دی بر بنجه اوردی اول ابلهک نقشش خراب و تاه ایلدی
(مثنوی) گاه اش بر کند مغزش ریخت زود معجز جوزی کادر و مغزی بود ابلهک کاسنی قو بردی و آنک بنیسی
قوری و دگر بر جوز لک مغزی قدر اول ابلهده بر مغز بوق ایلدی یعنی اول ابلهک باشد بر جوز لکچی قدر بنیسی
بوغری (مثنوی) کرورامغزی بدی استکسش خود و دی نقص الابریش اگر اول ابلهک بر مغزی اولدی
کاه بقلی خود نقص اولدی ازالک خرازه یعنی آنک اگر برای و ریح بر اونی اولدی اگاه لک اولی نقصان
و بر مردی سکر که نقشش اوزره نقصان و بریدی دیک اولور (مثنوی) گفت عیسی چون شبایش کوفی گفت زان
اوره و زو افوی حضرت عیسی علیه السلام ارسلانه ایلدی اول جوانی بیخون بگله اید دو کدک و هلاک ایلرک
ارسلان ایلدی اول جهته نکسن اندن برشان اولد یعنی اول زمانده کسک حضور زنده بوهلاک اولان ابله کستا
خلق ایلدی سیدله سن برشان خاطر اولد پس حق تعالی خلق ایلدی بوی هلاک ایلان ایون پس بوی هلاک
ایوب سنک خاطر ک یونان آسوده یاردم دیدی (مثنوی) گفت عیسی چون بخود ی خون مردی گفت در کسبت
و دم زرف خورد عیسی علیه السلام ایلدی بوهلاک ایلدی بیکم مردلوتی بیخون ابجد کسل ارسلان ایلدی قسمه
بیکم رزق اولدی زرار رزق تمام اولیجه بر ذی روح ایلز دنیادن آخرته نقل قیام دیدی (مثنوی) ای بسا کس
دعویان شیر بران صبر خود ناخو زده رفته از جهان ای جوق کسه اول قغان ارسلان کبی کند یلک شکاری
عیش ایلن جهان ککشدر بی جوق کسه کسب ایلدی بکی اموال و از رزاقی که قادر اوله میوب دنیادن آخرته
رسلتا بقشدر (مثنوی) قش کاهی نه و حشرش چو کوه رجبه و زکده تحصیل وجوه اول کسکند قش
بر جهان و کل و آنک حسی کوه کید در حق قشده وزن و قدر اما تحصیل وجوه ایلش) و جوهدن مراد اموال
و از رزق اولر یعنی خلق قشده و وجوه تحصیل ایلش اما حق قشده و جوی بوقدر دیک اولور پس مناجاه و عرض حاجاه
باشیوب حضرت جهان اولناره بوکونه دعا بلیک تعلیم یوردر (مثنوی) ای میسر کرده بر ما در جهان صغیره بیکار
ما را و رهان ای جهانده صغیره بیکاری میسر ایلش خدا بزی انلردن کبر و قورتر حضرت مفت ایلش بیکار کاره سزاق
بمعنادی جائز که دینه ای جهانده بزمعسر اولنری میسر ایلش مفت ایلش و بیکار و بی نفعدن بری کبر و قورتر
(مثنوی) طعمه بنوده بران بود مست و انشدن جای اتر که هست طعمه کورغش و اول شست ایلش یعنی
جهانده فیجشی بزم ظاهر اطعام کورغش و اول معنای بزم دام ایلش و الهی بزم آقی ایلش کوسر که حقیقه بزم اول
زادر و اولد در اللهم ارنا الخیرة و ارزنا شابعه اللهم ارنا الباطل و باطل و ارزنا اجتنابه اللهم خلصنا من الاشتغال
بالملایم اللهم ارنا الخیاتی الاشیاء کاهی دیکل معنا سندهر (مثنوی) گفت آن شیاری میجان شکار بود خاص
از برای اعتبار ارسلان ایلدی ای مسداو شکار صافی اعتباردن اوتری اولدی یعنی با روح الله بوکسی فی هلاک
ایوب بیکم محض خلقه عبرت السونلر ایوندر بوخسه نیکان اولی ایون دکلدر دیدی (مثنوی) کمر اوزری
بدی اندر جهان خود چه کارستی مر ایا مریکان اگر جهانده بزم رزق و نصیم اولدی بزم خود مردلره نه ایشم
و اولدی یعنی رزق اولان مرده زرقه شیز و جهانده نصیب اولان اولم و موآدن ایلز (مثنوی) این سزاک آنکه ایلد اب
صاف جمع و خرد جو بزم از کراف و اول کسه نلک بقیدر آب صافی اولور ترکی کزف جهنمدرن بریغه بول
ایله یعنی بوکونه دلال ایلدی اول کسه نلک لایق اولور که آب صافی کبی بر مرشد کامل و مری فاضلی بوله و آنک قدری
بیلوب حمار کبی خباثت ایلک حضور فی ملوث ایله (مثنوی) کزبند اندجهت آن جوی تر بویجای پانده
در جوی سر بیکار خرازل ارسغ کدر فی و قشنی بیلدی اول حمار ارسغه ایاقی رسته باش زردی (مثنوی) او بیلد

انفجان به معبری * میرانی زندگانی پروری * اول ابله انجلیان به معبر بوله اول به معبر که زندگانی را به معبری آب حیات
 امیری (منشوی) چون غیر پیش از مرگ * اما امیر آب مارا زنده کن * بخون اول به معبر که اول کند اول به بوله
 امر کردن ای آب حیات امیری بری زنده ابله یعنی اول ابله بوله بر معبر بوله که اول به معبر که آب حیات امیری اوله
 و حقیقت زندگانی کنی تر به اید بلی اوله * و چون اول حضرت نان اول به بوله و بقرضه و بقرضه بوله بوله که ای آب
 حیات مالکی و امیری ارادت الهی و امر را بیدن بری زنده قیل و مرده اولان روح نامیری نفس حیات بخش کله
 احیای ابله که اول به بوله دیدی (منشوی) بین سنک نفس ترا زنده بخواد * کوعد و جان تست از بر براه * آگاه
 اول سنک نفس کنی دیری ای به * زیرا ان سنک کایک با کاک دیشلردو زیرا اول کایک نفس چوق زماندن سنک
 بایکک دیشلردو (منشوی) حاله بر سر استخوانی را نه ان * مانع این سنک بود از صید جان * خاله اولسون اول
 استخوان بانی اوزره که اول استخوان چان شکار ابله که ن بولک به مانع اوله استخواندن مراد ندر رسکدن مراد نفس
 اماره در که استخوان مشابه سنده اولان تن نفس اماره سکنی صبر روح ایلکدن و روح ذوقی و حنفی اله
 نکور مکردن مانع اولور (منشوی) سنک نه بر استخوان چون عاشقی * دوجو به ورازجه پرشون عاشقی * کاب دکل ایسنک
 استخوان اوزره بخون عاشق سنک ساولک صکی * وان ایچمک اوزره نه سیدن عاشق سنک یعنی اگر سنک سیرت اوله
 حفظ بدینه به عاشق اولور سنک دوجو به طبیعت اوله دلدم مشابه سنده اولان حرامی اکل قیامه دیک پس تنه
 عاشق اولمالک سنک سیرت اولمالک که دلالت با کل حرام قیل * دوجو به طبعه * اوله دیکه شهادت ایلر بکل اولور (منشوی)
 آن چه چشم است که بنایش نیست * زانچه نام ایزد کور وایش نیست * اول نه کوزدر اوزره که انک بنایشی بود
 انچه نازدن کار سوا بلفدن غیر نیست * ظهوره کلوب رسوا بلفدن غیر * کانه منی حاصل اولور کذلک انسان دکار اول کسه که ابله
 ابله کاردن انک عیبی ظهوره کلوب رسوا بلفدن غیر * کانه منی حاصل اولور کذلک انسان دکار اول کسه که ابله
 بصیرت اوله وحی باطلدن فرق و تمیز قیل به اوله کسه * استخوان اولند قد رسوا بلفدن غیر شی بود قد دکل
 اولور (منشوی) * سو باشد ظنهارا که * این چه ظنست این که کور آمد ز راه * ظاهره کاره * سهو و خطا اولور بونه
 ظاهره بولدن کور کادی ظن ظاهره * این چه ظنست این که کور آمد ز راه * ظاهره کاره * سهو و خطا اولور بونه
 زهر بخشد که انلرین ظن خوش بولدن غایب بود در در حال بولکه طریق مستقیم و صراط قوی کور مرض حضرت
 سوا با نلرین ظنی به سلب الیادوب و انلرین ظن به سنده اولد قریب تحقیق ایدوب بیورر ظن اولدر که کثر زما ده
 اصابت ایلر که کاه سهو قیامه بولنه ظنلر که اول اصلا صابت قیل به و طریق حقی کور مره و سهو و خطا دن عالی اوله
 پس بولکظن دینر بولکه مطلقا سنک دیر لور بولک صاحبه دخی سنک تعیر ایدرلر (منشوی) دیده بر دیکر ن فوحه
 کرک * مرئی بشین و بر خود میکری * دیده آده آفتلی امر حاضر در کل معناسه و حرف نداده قدر درای دیده کل
 معنیه بقدر کلام ای دیده غیر ایلر اوزره فوحه کرسن کل بر مدت ایلر کزدی اوزره که اغله آفتننک معناسه * مصرع
 نمایه * مصر و اولدی سهولت معنای بخون یعنی ای دیده مره سنده اولان انسان غیر بولر بخون اغله آفتننک معناسه * و غی بکدن
 قاری * ولوب کندی حالکه مشغول اول و کندی ایلر بخون ناله و کره قیل دیک اولور (منشوی) زابر کران شخ سبز تر شود *
 زانکه جمع از کره روشن تر شود زیرا کره اید بلی بولتدن بوداق سبز زانده اولور و اشجار و ازهار اوقات و طراوت بولور
 زیرا مع کرمیدن روشن زل اولور (منشوی) هر کجا فوحه کندی انجلیان * زانکه نوا اولیری اندر دین * هر فنده فوحه
 و فر * ایلر سنک انده اولور زیرا که سنک حنین و کره ده اوله اولی تر سنک و کندی نفس ایلر بخون کره قیلعه اجری تر سن
 (منشوی) زانکه ایشان در قافای اند * قافای اولعل بقای کافی فاند * زیرا که اول فوحه کرفانی اولان شینک فرانده
 درلر اولش کسدن اولر و اضرای اولش سنک سندن اولر و اضرای اولش فوحه ایدرلر کانه منسوب اولان باقی اعلارن
 غاف در یعنی معدن حقیقت مخصوص اولان جوهر باقیدن جا علل در اعل باقیدن مراد انان و اسلام و عرفان
 و این بولکه (و الباقیات الصالحات) آیتنک خواصه جمیع صالحات اعل باقی و جوهر دائم کسیدر که معدن
 حقیقت منسوبدر اعل صورت باقیات صالحاتنک غافل در انجلیان قافای اولان شینک محبته شاغلدر (منشوی)
 زانکه برل نقش تقدیرست و بیدر و باب جسم بدش را برند * بویست زانکه نوا اولیری اندر دین * هر فنده فوحه
 یعنی انجلیان اولی تر سنک حنین ابله که کورکل اوزره غیره تقلید ایلک نقش شدید در در و اکر و اکر و اکر
 انک تیریدنی زنده اید یعنی ازاله قیل برند امر حاضر در در نیدن قافای معناسه و تقلید معناسه علی تفصیل
 چیده اوله حقیق و حقیق دین صالحیه تنک آشرنده شرح اولسنی قیل طلب قیل * منشوی * زانکه تقدیر است
 هر کجاست که بود تقلید اگر کوه بویست * زیرا که تقلید هر یک و کسک بنی جمیع بویست * آفت و سیرت در

تقلید همان اولور اکرچه کوه کی قوی ایه سه ده (مثنوی) کرش بری لمرست و تبر خشم * کوشت بارش دان
 چو اورا یست چشم * اکر بر کور ابری کوده لو و زیاده غضب ایه اول سر بری ات باره بی * یل چون که انک چشعی
 یوقدر (مثنوی) کر سخن کوید نه و یار دیگر * آن سرش رازان سخن * بود خیرا * کر مقلد قبلان ایجه سوز و بلیه
 یعنی اسرار طریقه متعلق دقیق نکته نقل ایلیه آنک اول سر نه یعنی قلبیه و روحیه اول سوزدن خیرا اولان بلکه اول
 سوزان یقین انک اساتیدند (مثنوی) هستی * دارد ز گفت خود و ایک * ابروی تا پی رهاست نیک * اول مقلد
 کند نیک سوزندن مستطال طور ولیکن انک قنندن میه دل بر او یول وارد یعنی انک مرته سسندن مست اوله جتی
 شراب مرته سسند دل مسافه بعیده و قراح کثیره وارد (مثنوی) هجعو جو یست اونه اوابی خورد * آب
 ازور آب خواران بکدرد * وعظ و بدایین و دقیق سوز و بلین مقلد فی المثل ابرمق کیدر ابرمق بر ایچم صوابچمز
 آب ابرمقن آب نوش ایدیمچیز اوزره بکر * کذلک مقلد * وجودنده آب معانی و معارف و نصایح و لطائف
 قرار قیلوب و مفاد آندن مستقیم دایوب لسانندن خلق اوزره جاری اولوب ناسدن هر کس مستعد ایه انک کلامی
 نوش لیدر (مثنوی) آب در جزوان نمی کیدر قرار * آنکه آن جو نیست تشنه و آب خوار * آب ابرمقده اول سسیدن
 قرار طوعی زیرا که اول ابرمق سوسز و آب نوش ایدیمچیز دکلدر (مثنوی) هجعو نانی ناله و زاری کند * لیک بیکار
 خریداری کند * مقلدا اکرچه بر نای ناله و زاری ایلر و انین و حنین ایه خفقه سوز و بلیکن بر خریداری * بکارن
 ایلر یعنی بر مشغولدن اوتری جنگ ایلوب فریاد ایلر یعنی مقلد و وعظ و بندند اولان جوش و خروش و شجری در مستقیم
 جعفرند و کندی به تحسین و آفرین ایلرندن اوتریدر (مثنوی) نوحه کر باشد مقلد در حدیث * جز طمع نبود مراد آن
 حدیث * مقلد سوز و بلیکده یعنی خفقه و وعظ و نصیحت ایلر و لیکن الله دکلدر بلکه اول خبیثک مرادی مستقیمند
 اولز یعنی اکرچه سوز و بلی و خلقه بند و نصیحت ایلر و لیکن الله دکلدر بلکه اول خبیثک مرادی مستقیمند
 جلب دنیا و جمع احیای قلی و دین الناس مشیار الیه اولی و نباهت شانه شهرت یوقدر (مثنوی) نوحه کر * کوید
 حدیث سوز ناله * لیک کوسوز دل و دامن ناله * کره و نوحه ایدیمچیز اکرچه سوز ناله * و شوق ناله سوز و بلیکن
 مقلده سوز دل و ناله دامن قی دامن با کدن مراد تلوات نفسانیدن طهار اولی و محرماتدن اجتناب قیلقدرد
 (مثنوی) از محقق تا مقلد فرقی است * کین جودا دوست و آن دیگر صد است * محققند مقلده دکن فکر و اوزره زرا
 بودا و کیدر و اوصدا کیدر یعنی محقق فی المثل حضرت داود یغمبر کیدر و مقلد کوه کی و کوهندن
 صدور ایلر صدا کیدر که طاعن صدادن نیجه خبری فوق ایه مقلد دخی سوز و بلیکی سوز ناله حقیقتندن اول
 خبری یوقدر (مثنوی) سبب گفتار این سوزی بود * و آن مقلد کهنه آموزی بود * و محقق سوز ناله منبعی سوز
 و اخلاصه منسوبدر و اول مقلد بر کهنه آموزدر یعنی مقلد سلفده اولان اسکی سوز لری او کز نی و خلقه آتی نقل
 ایلای اولور که اول سوزر کند نیک حسب حالی دکلدر بلکه آتی خلقه سو یاکدن اوتری حفظ ایلشدر لیکن محقق
 سوزی سوزدر و نندن حاصل اولور و اخلاص و بشینه ظهوره کور (مثنوی) هین مشغور میدان گفت حزن * بار
 بر کاوست و بر کدون حنین * کا اول مقلد اول حزن سوزنه مغرور اوله مثلاً یول * کوز اوزره و عرب
 اوزره حنین وارد و بصره مشغول کسه لحقنده که بارکش اولوب اظهار ایلشه و دخی شول کسه لحقنده که
 بار و زجت حکم زانک ناله و فریاد ایلشه پس محقق ایه مقلد دخی نوک مرکز زرا محقق اولنر یوقدر بار طاعات و نقل
 ریاضاتی جگر لر مع هدایت و سکوت اوزره در لاما مقلد بار طاعات و تحمل ریاضاتندن بری ایلر ناله لری
 اطراف طوتر (مثنوی) هم مقلد نیست محرم ازواب * نوحه کر ارمزد باشد در حساب * مقلد هم یوایدن خالی
 و محرم دکلدر نوحه کر اولنره حسابده من داو لور یعنی اجزله نوحه قیلنره یوم حساب و روز جزا داجر وواب و بر لور
 شه کدیا عریده بر کسه نیک متیق اولسه اجزله بعض نوحه کر لور طر کر لوب اول میتل اوزرنه تقلیده نوحه و فریاد لری
 ایلدر بعده انلرک من دخی و اجزتی هر نه ایه و بر لور بس تقلید ایلر و وعظ و نصیحتده نوحه ایلن کسه دخی آخرنده
 من در نوایدن محرم اولز (مثنوی) کافر و مؤمن خندا کوید نیک * در میان هر دو فرق هست نیک * کافر و مؤمن
 اکرچه خدا دیر لور لیکن هر ایکسینک اوزر ناسنده بر او فرق وارد یعنی وائین سالتهم من خلق السموات و الارض
 لیقولن الله * آنوقت غواصی اوزره کر کافر له سؤال اولانسه یوحاوات و ارشی کیم خلق ایلدی انلری خلق ایلدی
 دیر کذلک مؤمنله سؤال اولانسه انلر دخی دیرلر ولیکن کافر ایه مؤمنک الله دیمسینک ما بیننده هر خصوصه فرق
 عظیم وارد که کافر الله دیمسینک الله دیمسینک الله دیمسینک الله دیمسینک الله دیمسینک الله دیمسینک الله دیمسینک
 برابر دکلدر (مثنوی) آن که اکوید خدا از بر نمان * متقی کوید خدا از بر جان * مثلاً اول کدانندن اوتری الله

درباره حق خالصا وجه الله عین جانشین الله در پس بوابکینست که الله دینک ما بنده تفاوت کثیره واردر (مثنوی)
 گردانستی کذا از کف خویش و پیش چشم او نه کم مانی نه بیش و اگر کند آگندن اول سوزنی بلیدی یعنی الله
 لفظنک عظم شامه عالم اولیدی اول کدالت کوزی و کزده آزره جوق فالوریدی بلکه جمله سی مضعل و متلاشی
 اولوریدی وایک جانی خلقه فقر و احتیاج عرض ایلمکدن قورتلوب غشی قلبی پوروردی (مثنوی) سالها گوید
 خدا آن خان خوله و همچو خر مصحف کشد از هر گاه و اول نان طلب ای بی سائل نیجه بلر خدا در ملاخرکی میماندن
 اوژی مصحف چکر کنه کم احبار چو دورانی اوقو یوب لکن انکله عمل ایلمکدر بنه با حق تعالی انری کتاب
 کورن حاره تشبیه ای دیوب بیورر (مثل الذین جلاوا التوریه تم لم یحملوها کثل الحار یحمل اسفارا) پس نان و خوان
 ایچون مصحف کورن و کتاب چکن کسه لرخی یوقیلدن اولور (مثنوی) کربدل در تافی کف لبش و ذره ذره کشته
 بودی فالیش و انک لبتک سوزی که مراد لفظه الله در اگر انک قلبنه بلدر ایسیدی و بر تو صالیدی انک فالی ذره ذره
 اولش اولوریدی (مثنوی) نام دوی ره در در سحاری و تو بنام حق بشتری می بری و ای الهی نامنی حطام دنیا ایچون
 ذکر دینان کدبار شیطانک نامی یول قطع ایلمر سحر کده کمالیه تأثیر قیلمن حق سبحانه و تعالی انک نامیه بر منقر
 ایلمورسن بومعنی بردش پایله اولدیغی اوزره در ا کرفتح پایله اولورسه معنا بودر که برد یول نامی سحر کده یول ایلمور
 و سحاری مقصوده ایر کوررسن حقل نامیه بر بشز اورسن یونه دون همتلک و نه می شینی معرفت کدر نام حتی ادنی
 شی ایچون ذکر ایلمور تعریض اولور (خاریدن روستای شیردار یکی بطن انکه کاواست) (مثنوی) روستای کاو
 دوا تر بیست و شیر کاوش خورد و بر جایش نشست و بر کوبلو کاوی آخره بغلدی اتفاق ارسلان آنک صغری پیدی
 و صغرل یزیده اولوریدی (مثنوی) روستای شددا خر سوی کاو و کار راهی جست شب انک کچ کاو و روستای آخره
 کاری جابنه کندی و اول حق صغر کجه ایله او کوزنی طلب ایلمدی بومصر اعده اولان کچ باز الفظنده بر قاج معنی
 جا ندر اولا کاو کاف فارس له صغر معنا سنه اولدیغی اوزره نه کشر اولندی ثابا کاف عریله دیر معنا سنه دخی
 کور یوقدر بر اوزره معنا اول قوی احق کجه ایله کاوی استدی دیک اولور وایک وجه اوزره کجه ایلمقنی کاف
 عز یشک کسری وایک سکونه ایله دیکدر کارل صغری اولور اما بعض نسخه ده کچ کاو کف نعل و ون سا کته ایله واقع
 اولشدر یوقدر اوزره و جوق معنا سنه در و کاو کایدن لفظندن فازمق معنا سنه اولور کچ کاو و جوق فازیجی دیک
 اولور معنی اول و جوق فازیجی کجه ایله کاوی استدی دیک اولور اما عقل سلیم و طبع مستقیم صاحب ندو ظاهر در که جمله
 ملازم و مناسب دیکدر الله اعلم نسخه نا حلقه سهونند بر سر وری افندی بومعنی اختیار ایلمشدر لکن اوکیلری
 اولیدر (مثنوی) دست می مالید بر اعضای شیر و پشت و پهلو کاه بالا کاو بر روستای شیرل اعضای اوزره ال
 سوردی آتی کندی کاوی قیاس ایلمد بکندن آره سنه و پهلو سنه کاهی یوقاری و کاهی اشغ (مثنوی) شیر کف
 اوزوشی افزون شدی و زهره اش بدریدی و دل خون شدی و ارسلان لسان حالله آیدتی اگر و شکت زیاده اولیدی
 روستا بنک زهره سی بر تلوریدی وایک کویلی بر خون اولوریدی یعنی خوفندن زهره سی چال اولوب قلبی قان اولوریدی
 (مثنوی) ایچنین کستاخ زان می خاردم و کور دین شب کاوی بنداردم و اول سیدین بی یونجیلن کستاخ و بی باله
 فاشور که اول روستای تو کجه دخی کندی کاوی صافور مقصود حضرت حق تعالی انک نام شریفنک و کلام ایلمقن
 عظم شامه واقف اولین مقلدر در که روستای کجه ایله شری کندی صغری صافوب بی خوف و بی خشت اسکال
 سوزد یکی کی اول مقلدر دخی بودیا کجه سنده ظلت و غفالتله محیوب اولوب حضرت حقل نامنک و کلامنک
 قدری یلیوب بی باله سانری اوزره اجرا ایدر لر معنا عدم تعظیم عتبه کیدر (مثنوی) حق همی کوبد که ای
 معرور کور بی زانم بار باره کشت طور بی حق سبحانه و تعالی انک کندی کلام شریفی و نام لطیفنک عظم شامدن بی خبر
 اولان کسره مدیر که ای معرور کور طور طای بنم ناعدن باره باره اولدی ویرندن منتقل اولوب رقص و حرکت قیلدی
 کوه طور و حق سبحانه و تعالی انک تجلیسنه طاق کتور میوب مذ کول و متلاشی اولدی نه کم سوره اعرافدر (خامشجلی
 ره الجبل جعله دکا) آینه بومعنی اشارت قیلدی و آیتن تفسیری و تحقیقی جلد اوله اوا اوله قریب طور مست و خر
 موسی صغری پیئده می و ز بلیدی یونده نامدن مراد اوراق اوزره مکتوب ولسا الله ملفوظ اولان اسم دیکدر بلکه
 نوظا هر ده اولان اسمک مساسیدر که اول صفت الهیه در مع الفات که مشایخ اصل اکامم در لر و بوملفوظ اولان اسم
 اسمک تعبیر ایدر پس کوه طور لرحمل ایلمدیکی نام نوظا هر ده اولان نامک مساسنک تجلی سندن در (مثنوی)
 که لوارننا کما الجبل) انقصع ثم ارتحل) سوره حشر ده اولان آیت که به اشارت در (لوارننا هذ القرآن علی
 جبل یعنی قرآن عظیمک شامدن و قرآن کرمک بر هاندن در که اگر انسان کبی جباه عقل و تمیز و بر سه و زانزال ایلمک

بوقرائی طاعن گردن بر طاعن اوزر سه (لأشعاشعاً متصدعاً من خشية الله) سن اول جبل کوریدل اونی اولان کسه
 شامخ و متذل و متفرق و باره باره کوریدل الله قورقوسندن (وتلك الامثال نضربها للناس) و بوللاری برنشر
 ادیب مبین ایلر ناسه (لعلهم يتفكرون) نابو نلر تکراریدر بولر بونجه و تفریع وارد و ناسانک عدم تخیل سنه
 عند نلاره اقران و قسوت قلبنه عند ذکر الله الملك المان معنی بیت که اگر بر تو کتاب عظیم الشانی بر طاعه فرضی
 ایدریدل اول طاعن باره باره اولیدی صکره بری برندن منقطع اولیدی دخی صکره برندن بر آخر بر احوال و انتقال
 قبیلیدی (می) ازمن ارکوه احد واقف شدی باره کشتی و دلش بر خون شدی حضرت مسیح الله سرور که اگر نبدن
 کوه احد واقف اولیدی باره باره اولوردی و انک کوکلی بر خون اولوردی (منشوی) ازیدر و زما در این بنشیده
 لاجرم غافل درین بنشیده بونی بدر و مادر کدن انشمن سن یعنی حضرت حق نام شریف و کلام اطیعن بدر
 و مادر کدن کوشا انشمن سن اول سبدن بوکا غافل بی خبر صارلش سن و قدر و شرفن بیلوب کاسا اثر مخلوقن
 کلامی کبی معالجه قبیلش سن (منشوی) کر توی تقلید از و واقف شوی بی نشان از اظف چون هانت شوی
 اگر سن اول قرآن عظیم الشانک حقایق و اسرار نه بلا تقلید واقف اولس کال لطف اندن سن هانت کبی یعنی
 کلام سوبلن و آوازیلن کبی سندی بی نشان اولردن کند یک انک اوارندن محو قیلردن و مرسته فنا شدن
 و بقا اندر بقای بولردن بعض نسخه ده مصرع ثانی بوله واقع اولشد بی نشان بی جای چون هانت شوی یعنی
 هانت کبی نشانسن مکنسن اولردن (منشوی) بشنوائن قصه بی تمهید را و نادانی آفت تقلید را بوقصه بی
 تمهید و نحو یفدن اتری اجتماع ایله تا تقلید آفتی بلسن و مقلد اولنر و تقلید ایله ذکر قبیلر لسه و خاتمه سنه
 واقف اوله سن که اول قصد و در (فروختن صوفیان بجهت مسافرت راجعت جماع) (منشوی) صوفی در خاتمه
 از زرسیده مر کب خود بر در آر کشید بر صوفی ولدن خاتمه ابر شدی کندنک مر کبی ایلدی و آخره
 جکدی (منشوی) انکش داد و علف از دست خویش بی جنان صوفی کما کفتم بش کندنک الندن کا علف
 و صرحنر و بری انکده کافی صغیر اچوندر اول صوفی کبی دکل که بوندن مقدم بر آتی دبدل و آنک احوالی
 و احوالی با دبدل (منشوی) احتیاطش کرد از سه و خطا ب چون قضایلد چه سودست احتیاط ب صوفی اول
 مر کب اچون سه و خطا ددن احتیاط ایلدی یعنی سه و خطا واقع اولسون دیوا احتیاط و اهتمام ایلوب مر کب
 لوازمی بالکلیه کوردی و حاشرا ایلدی لیکن چون تم فضا که احتیاط نه قائده می وارد (کمال علیه السلام) اذ اباه
 القدر عی البصر و قال علیه السلام ابضا اذ اباه القدر بطل الحذر (منشوی) صوفیان قصیر بودند و فقیر ب کاد فقر
 ان بی کفر ابیر ب کاد الفقر ان بکون کفر ا حدیثنه اشارتدر یعنی فقر قرب اولدی فقر کفر قرب اولسی عجز
 و قصور ددن فقر الحال اولان کشته کفری مستلزم شمله ارتکاب اجتماع فقر کمال الحذر قرب الناس الی الکفر
 ذو حاجه لا صبر له نه کم صوفیل فقر و بی صبر و برتقصیر اولدقارندن بجهت مسافرتی فروخت ایدل حضرت سولانا
 بیور و که اول صوفیل فقر و برتقصیر ایدل بس مقرر و تحقق کلامدر که کاد فقر قرب اولدی ان بی کفر انقری
 و ای و شامل و حای ایلغه سیر ایلد کفر که اماره و اهلا ایدر بی کاندنک خبریدر و عایعیدن یعنی بشمل و کفر افعولیت
 اوزره منصوبدر و سیر ابار بریدن کفر انک صفتدر معنی جهل (منشوی) ای تو انکرهین و سیر می بخند بکرزی آن
 فقر در دند ای غنی سنکه طوق سن اکاه اول کوله اول در دند فقر لک بلیکی اوزره زراغنی فقر لک حالی بیلز
 و طوق آج اولان نه جکد بکندن خبر دار اولر که اولور که فقر اولان ضرورت حبیلله برنامعقول و نامشروع شی
 اختیار ایلرنته کم و صوفیل خرف و شلکی اختیار ایلدیلر (منشوی) از سر تقصیران صوفی ریمه خرف و شری در کفند
 آن همه عجز و تقصیر جهندن اول صوفی بلوک اوجله بی خرف و شلک طوبدیلر یعنی مهمان اولان صوفینک
 خرفی صامتغلی الاتفاقی نت ایدیلر (منشوی) کز ضرورت هست مر داری مباح بس فسادی کر ضرورت
 شد صلاح بکل صوفیلر دن عجب و مستبعد کادر زرا ضرورتدن بر مر داری مباح اولدی کاقبل الضرورت
 تبع المخلوقات زیاده جوق فساد که ضرورتلر دن صلاح اولدی و شرع آتی قبول قبلی مثلار کسه محل مخصوصه
 و اره و ضرورت حالنه ابره و الوانیه و ایدم مسفوح و باخودلم خنیز کر بره و بولردن میوب اولسه آم اولون
 واکر بره کاهدن بری اولور (کما قال الله تعالی فی سورة البقرة انما احرم علیکم المیتة و الدم و لحم الخنزیر و ما هال لغیر
 الله من اضطرغیر اغ و لا عاده فلا تم علیه) بوایت کمر عینک تفسیری و بومقامه مناسب اولان کلامک تعبیری
 بوجدلک آخره قرب بقیه طعنشدن آن مر دیکانه بر شیخ سرخشنده کاور (منشوی) هم در آن دم آن ترک
 نروختند لوت آوردند و شرع افر و خنشد اولدمده اول خرجه کزی صا تیدلر و انک بهاسیله لوت کتوردیلر

و شمع له اندر دیر (منشوی) ولوله افتادند رخاغه * کا شسبان لوت و ساعت و شمر * خانقاه ایچره صوفیلر
مناته ولوله و غلغله و دودی بوله دیوکه بوکیه لرلوت و سماع و شتاها و اردر یعنی بوکیه لره د لوت و قوت نفیبه
واکاشتاها * و اردر آتی سوپ ذوقه سماع ایلر (منشوی) چندانین صبر و این سه روزه چند * چندانین زینیل و این
در یوزه چند * و صبردن نیجه د لوبوا و ج کون صومدن نیجه د لوبی طعمه و قهر صبر قیاق و ایام ثلث فی بری بری
عقبه صام اولق و نیجه کونلر آج * قاتی نیجه د لوبو زینیلدن و نیجه د لوبو سؤالدن بهی ایچره زینیل اوب دیر
زینیل کردن اولق و در یوزه قیاق نیجه د لوبو مقدار استراحت قبله لم وقت ورا بکان طعمه واصل اوله اولدیر
(منشوی) ماهم از خلیقم جان داریم ما * دولت امشب مهمان داریم ما * بر دخی خلقتن و بر دخی جان طو تار نرزه
بوکیه دولتدر زرباره مهمان طو تار زوفی الحقیقه مهمان خاله به و خانقاهه عین دولت و محضار کتردر (منشوی) تخم
ماطل را ازان می کاشتنند * کانه آن جان نیست جان نداشتند * ماطل تخمی انراول سیدن اکر دیر که اول ننه که
فی الحقیقه جان دکلدر جان صاند بر دخی خلق کی جان طو تار زیدیر (منشوی) و آن مسافر نازاره دراز * خسته
بودید آن اقبال نواز * و اول مسافر دخی اوزاق بولدن خسته و شکسته ایلی اول اقبال نوازی * کوردی
و کندی به اولان اکرام و التفاتدن عظیم حظ الدی (منشوی) صوفیان شریک نیل بخواخند * نر دخدمتهای خوش
می باخند * صوفیلر بر راقی و خشاد بر یعنی هر بری کا تعلیم و رعایت ایلدیر خوش خستد نر زنی او شاد دیر
یعنی کا طیف خستد لر رعایت و راقی او شاد لر نه کما کثراهل زمان رعایت و خدمتی بو قیلدندر اکر برکسه دن
تفسیر نک مرادی اوزره برشی حاصل و لبعفی یله لر ائندن ناخر و کران اولور پس عاقل اولان بوکونه کسه لر
و بشکندنه مغرور اولمق کرک (منشوی) گفت چون می دیدم میلان نشان بوی * کرطرب امشب بخورم کرک * چونکه
اول صوفی مقلد صوفیان خاشه نشینک نوازش و میلان کند یه کوردی دیدیکه اکر بو طریقی بوکیه ایچک استرس
بچن ایچک استرم کی خواهم کرک تقدیر نه در (منشوی) لوت خوردند و سماع آغاز کرد * خانقاه تا سقف شد بر دوز کرد *
لوت دیر و صوفیلر سماعه آغاز ایلدیر خانقاه و نلرک و تصندن سقفنه دکن بر دود و کرد اولدی (منشوی) دود
مطبخ کردن با کوکت * زاشتیاق و وجدشان اشوق * کا دست افشان قدم می کوفتنند * که سجده صفه راهی روفتنند
مطبخ دود و نور ایلدی اول آتی دو کککک اشتیاق و وجدندن انلر یعنی لوت جسمانی به اشتیاق ائندن و حفظ نفسانی
بولد ائندن متغیر و قریش اولدیر کرک فاعلی یا کوکت اولور و مصرع ثانی بوندن بدل اولور و باخود و او عطف
مقدار اولوب یا کوکت اوزره معطوف اولور یعنی مطبخ دود ایلدی اول آتی دو کککک دخی اشتیاق و وجدندن متغیر
اولمق دیک اولور و بوعی دخی ممکن اولور که مطبخ دودی و انلرک وجد و اشتیاقدن آتی دو ککککک * کردی
اشوق شد یعنی قرشعلق اولدی شوئندن کا لیرین صاحبه رق آقیرین زینید و کدیلر که اولدیکه بوزله صفه
خانقاهی سپرد دیر کما ان عشاق الالهی فی السماع من فرط الاشتیاق و وجدان الاذواق برقصون و یغترون ضاربین
اقدام هم علی الارض (منشوی) دیر یابد صوفی آزار و زور کار * و آن سبب و فی بود بسیار خوار * صوفی روز کاردن
حرص و مرادی کیچ بولور صوفی اول سیدن جوق بیی اولور (منشوی) بر مکر آن صوفی * کز و حق * سیر خورد
افراغت ائنتک دق * مکر اول بر صوفی دکل که حق تعالی نلک نوردن ملو نیجه بدی اوصوفی دق باب ایلک و سوال
قیلکی عارندن فارغدر (منشوی) از هزاران اندکی زین صوفیند * باقیان در دولت اوی زیند * نیجه سیدن آری
بو صوفیلر قیلدن لر دیر باقیانک و لئند دیر بولور یعنی انک حرمسته هر زوق اولور و بین الناس کا دخی تشبیه قیلغله
و خلقی آنلری صوفی * محقق صغله خوش زند کا ککککک بولور (منشوی) چون سماع آمد زاول تا کران * مطرب آغازید
یا شرب کران * خربرت و خربرت آغاز کرد * زین حراره جله را آتاز کرد * چونکم سماع صوفیان اولندن تا آخر نه
کادی مطرب لری انلرک بر ضرب کرانه واصل تخی به با شدی و اول آواره الله خربرت و خربرت قوتنه آغاز ایلوب
بوکرشدن جللی کندی به آتاز و دمساز ایلدی پس سماع محققین خربرتدن خالی و همه نفسا نلک زوالی حمید و روح حق
انلر در که سماع خربرت معنای نه دیکدیر بولور و مطرب حقیقی اوللرک بوقوتنه تحقیقا و ائف اولور لر سکن
مقدار اولان صوفی کرچه انلر تقلیدله بوقولی معاذا * کرا اولور لکن حقیقه عالم کادیر بلکه بعدا الطلب خول
کند بکنه حقیقه و ائف اولدند نصکره محققینک قوتلک معناسنه چارف اولور (منشوی) زین حراره بای کوبان
تا خمر * کف زنان خربرت و خربرت ای بسر * بو حراره و ترانه دن صباحه دکن رقص ایچیلر کف اوردی
اولدندری حاله ای بسر خربرت و خربرت دیو (منشوی) از ره تقلید آن صوفی همین * خربرت آغاز کردند رحبن *
اول صوفی دخی تقلید بولندن بو نیجین همین بوند بو نیجین معناسنه دیر بولک اوزره دخی خربرت کلاسنه شرو ع

ایلدی یعنی اول مسافر صوفی و ناله تقلید ایدوب و ناله کبی خرب رفت دیمکه باشلدی ولیکن بونک معناسنک
 حقیقتندن غافل ایدی و بخمده کمرجه شارح حراره لفظی جای حطی الله کریمت معناسنه طوعشما اهل
 طبع بری خراخه، عجمه ایل اولوب اواز معناسنه در دیش زیر ترحان الغهده خیر آواز آب و خراخه چشمه
 آواز در دیش ایلده اولسه و بخمده مولانا حضرت تری معنای لازمی مرادید نمیش دیو یارمن تأمل اولنه (منوی)
 چون گذشت آن نوش و جوش و ان سماع روز گشت و جله گفتند الوداع چونکم اول جوش و نوش و سماع یکدی
 صباح اولدی جله صوفیلر اول مسافر صوفی به الوداع دیدار ویرا کنده ایلدیلر (منوی) خاتمه خالی شد و صوفی بماند
 کرد از رخ آن مسافر می فشاند خاتمه صوفیلر دن خالی اولدی و مسافر صوفی قالدی اول مسافر صوفی اسبابندن
 نوزی سلکدی تا بوله کهک معنی اوله (منوی) رخت از جره برون اوردا و تا بجز بر بند دان همراه جو اول
 مسافر صوفی جردن اسبابن طشره کتوردی تا خری اوزره بوکده اول بولاش طلب ایدی (منوی) تا ورسد
 در هم رهمان اوی شتافت و رفت در آخر خود را یافت اول صوفی اودوی و بجمله ایلدی تا بولاشلر نه
 ابرشه آخره کتدی کند بنک خرفی بولدی (منوی) گفت آن خادم بایش برده است و زانکه خردوش آب
 کتر خورده است و کندنیده بیدی اول خادم خری صویه یا بتمشدر زیر که خردون کچه صوفی آرا بتمشدر (منوی)
 خادم آمد گفت صوفی نحرکاست گفت خادم دیش بین جنکی بختاست صوفی چونکم خری آخرده بوقلیوب
 بولیوب خادم صویه کتوردی و همنده ابکن خادم کاوب صوفی اکادیدیکه خرتنده ر خادم دیدیکه زهی الله
 ضغالی کور بوسوز و صفاه و دشمنی پس جنگ با شکک فالتدی مایتنزده عرف ناسده صفال کور بک تحمیت
 و تسفیه ایتمکدن کاپه در پس بونک جنکی مباحنه شرعیه اوزره اولوب جدال ایلدیلر (منوی) گفت من خرا
 بوسیرده ام من ترابر خرمو کل کرده ام و اول صوفی دیدیکه ای خادم بختی شرعیه قوجه و بخت شری ابراز ایلدیلر
 خری سکا تسلیم ایلتمن بن سنی خراوزره مو کل ایلتمن اوله اولد بسه الکله الدیغک شئی نه صاحبنه ورمک لازم کاور
 (کا قال علیه السلام العزم غارم یعنی الکفیل ضامن) دیمکدر (منوی) یازیس ده انجیم دادم جو بازده انجه
 فرستادم بتر سندن استرم اول نسنه بی که بن سکا و یردم کبر و وراول نسنه بی که سکا کوندرم یعنی سکا الله و یردیم
 امانتی کبر و بکا و یرکه (الله یأمرکم ان تؤدوا الامانات الی اهلهای) غوا سنجه امانتی اهله سبارش ایلدیلر (منوی)
 بخت با قوجه کن بخت مبارک انجیم بن سیردمت واپس سبار بختی قوجه ایلد و شرعیه بوقیق ایلدیلر
 سوله خلاف شرع بخت کتورمه اول نسنه بی که بن سکا تسلیم ایلدم من آتی کبر و تسلیم ایلد (منوی) گفت بغایر که
 دست هر چه برده ایدش در عاقبت واپس سیردم حضرت یغمبر علیه السلام دیدی سنک الله هرنه بی که ایلندی
 و هر نه بیکه اخذ ایدی عاقبتده آتی کبر و تسلیم ایلک کرک کا قال علیه السلام الاخذ ضامن والعزم غارم (منوی)
 ورنه از سر کشتی راضی بدین بنک من و قخانه قاضی دین و کمر کشلکدن بوکه راضی دکل ایسک اشته بن و سن دین
 قاضی سنک خاتمه سنه واره و دعوا مزی انک اوکنده و رهم (منوی) گفت من مغلوب بودم صوفیا
 جمله آوردند بودیم جان خادم صوفی به دیدیکه ای صوفی بن نم آتی بکامانت و یردک لیکن بن مغلوب و سکره ایدم
 صوفیلر بکا جمله کتودیلر بکا جان خوی اولدی یعنی صوفیلر بکا غلبه ایدوب اگر اه ایلدیلر پس بالضروری جام
 فورقوسندن انله و بلیه مدم و خری انلردن خلاص ایلیم مدم زیرا که خله انلر بکا جمله ایلدیلر بشدخی جام
 فورقوسندن دفعه قادر اوله میوب کرها اول خری بشدن ایلدیلر پس موقته ضغان لازم کتر (کا قال علیه السلام
 لا ضمان علی المؤمنین زراعت دیدیکه قتله اختیار فاسد اولور بو تقدیر بجه مکره ضغان لازم کتر نه کتب قضا عادن باب
 کر اهتده بوسه مکره فصل مسطور در فای طلب فیه (منوی) قوجه کر شدی میان کر بکان اندراندازی و جوی
 زان نشان ای صوفی سن بر جکر شدی کبر به اور تاسنه آرسن و آندن نشان طلب ایلر سن (منوی) در میان
 صد کر سنه کرده بش صدک کر به بر مرده و مثلاً وراج کسه نک اور تاسنه بر کردنی آرسن رده کافک کسرله
 اولورسه اتمک معناسنه اما کافک خله دخی اولسه جا ز اولور بو تقدیر اوزره بوکرک معناسی و یریلوروز کلک اوکته
 بر کر به بر مرده و وضعیتی آرسن بویتک معناسی بیت اولده اولان اندراندازی الفظنک معقوم منده داخل اولور پس
 بونا قاهر ضرورت حبیلله آتی بیع ایلدیلر بدیلر بخت بودر که سکا تفر بر ایلدم دیدی (منوی) گفت کیم کر
 بونا قاهر شدند و فاسد خون من مسکن شدند صوفی دیدی که عدایده بن مسکن ظالم ایلدیلر بن مسکن
 قاتنه قصد ایدیجی ایلدیلر (منوی) قویانی و نکوی میمره که خرت رای بر ندای قویا بن بوحاله واقف
 اولوب کلیه سن و سن دیمه سن که ای فقیر صوفیلر سنک خری ایلدور لر یعنی آتی صانع قصد ایلدیلر (منوی)

تاخراهر **ص** بدمن و آخرم * ورنه نوزی کشدایشان زرم * تاخری هر کیده اوله بن کیر واکم واکری اندردن
 آله من سیم آفرینم تنوخی که خراک به اسیدر بر نوزیع ایدله (منشوی) صد تدارک بود چون حاضر بدند * این زمان
 هر یک باقلبی شدند * و الحاصل بوزندارک و ارایدی چونکم صوفیه حاضر ایدله اما بوزمان هر بریسی برانجه
 کنندیلر (منشوی) من کرا کیم کرافانی برم * این قضا خود از آمد برسم * بن کی بولیم و بملدی کی
 قاضی به البته بوقضا خود بن باشم اوزره سندن کادی و سن سبب اولدک (منشوی) چون نیایی و نکوفای غریب
 بیش آمدنچین طای مهیب * نیچون کلیه سن و دیجه سن ای غریب از کوکه بونچلین مهیب بر ظلم کلدی آگاه
 اول و تدارک قبل (منشوی) گفت والله آمد من بارها * تا ترا وف کنم زین کارها * خادم صوفی به ابدی و الله بن نجه
 کر کادم تاسی بواشردن آگاه و واقف و خبردار ایدم (منشوی) و ههمی گفتم که خرف ای بسر * از همه کورند کان
 با ذوق تر * لیکن سن غیری صوفیه کی خرفش ای اوغل در دلد جمع خرف و دیچیلردن زاده و تله (منشوی)
 بازی کشتم که از خود واقفت * زین قضا راضیت مر دعا رفت * کبر و دوندم بوله دیوکه بودود
 حسب حاله و افتاد و قضا در اضیدر مر دعا رفت که حسب حاله واقف اولیدی و قضا به رضا و بر میدی بونلله
 هم زبان اولوب خرف و در میدی دیدم وجه تدن رجوع ایدوب سنی آگاه ایدم دیدی (منشوی) گفت اراجله
 ی گفتند خوش * هر ما هم ذوق آمد گفتن * خرساچی اولان صوفی خادمه ابدی اول خرف و سوزنی جلوه سی
 خوش دیدیلر تحقیقا بکاهم اول سوزی دیجه ذوق کادی (منشوی) مر مر تقلید شان بر اداد * که در و صد لغت
 بر آن تقلید باد * تحقیقا آنرا تقلید ابلک بن یله و یردیکه اول تقلید اوزره ایکی یوز لغت اولسون (منشوی) خاصه تقلید
 چیز بی حاصلان * کاب و روار یغتند از هر نان * خصوصاً بونچلین بی حاصللرک تقلیدیکه ناندن اتری یوز صوفی
 دو کدیلر یعنی تقلید حد ذاتده مقبول شی دکاندر علی انصوص اول بی حاصل اولان باطل صوفیه تقلید ابلک
 مذمومدر که نرانندن اتری آب رویلرین دو کدر و حرص و شمره لردن اباحت و ضلالت ستمه میل ایدله بعض
 نسخه ده مصرع ثانی (همچو ابراهیم بکذرافلان) واقع اولشد مر معنی حضرت ابراهیم کی آفل اوللردن کچ دیلک
 اولور بی حاصل اولان صوفیلری آفل و غارب منزله ستمه تنزیل ایش اولورلر و بعض نسخه ده دخی خشم ابراهیم
 بار افلان واقع اولشد بوقدر اوزره معنی آفلار اوزره حضرت ابراهیمک خشمیلر دیلک اولور پس کلام الله
 اختصار اوائق لازم کاورکه آفلار اوزره که مر ما داندن بی حاصل اولان صوفیلر ابراهیمک خشمیلر خشم الله
 یعنی حضرت ابراهیم بنحومه نظرا بیلوب انلرک اقول و غروبی کوردکده (لا احب الا فلین) دیوانلردن اعراض
 اولدی سندی اول آفل بی حاصل اولان صوفیلردن اعراض ایدلک اولور و خشم اعراض منزله ستمه ذکر اولنش
 اولور بواخته نکلفدن خالی اولدیغنه بنماضه قدر زرا با خشم ابراهیم بر آفلان تقدیرنده اولور و خشم کلفنی
 دخی ستمه و اوائق لازم کاورر حاصل نکلفدن خالی اولمز (منشوی) عکس ذوق آن جماعت می زدی * دین دلم زین عکس
 ذوق می شدن * اول جماعت ذوقک عکسی بکاوردی و یوبنم * کوکم اول عکس دن ذوقه منسوب اولدی پس
 حضرت مولانا صمدن حصه به شروع ایدوب مبتدی اولنله تقلید مر ته ستمه قائلره فیهیت سور (منشوی)
 عکس چندان باید از اربان خوش * که شوی بی عکس از یحر آتکیش * لطیف و خوش بارانندن عکس اول قدر کرکه
 عکس در ایدن صوچکی اوله سن یعنی محقق اولان یاران و عاشق صادق اولان اخواندن ای طالب الهی سکا عکس
 و اثر اول قدر کدر که ختی عکوس و ناردن استغنا قله سن و یحر حقیقتدن بی واسطه باران آب حیات معانی
 اخذ ابیجی اوله سن و محقق مر ته ستمه بولسن دیلک اولور (منشوی) عکس کادر زد توان تقلید دان * چون بیایی
 شد و نه تحقیق آن * عکس که اول آوردی سن آتی تقلید ییل یعنی ابتدای حالده بعض بارانلر اجتهادی واسطه سیه
 و یا خود هم آواز اولوب ذکر الله بیلری و یا خود جماع وصفه بیللری ملا به سیه برکسه نلقلیه بر طاعت منعکس
 اوله دل تقلید در کلمه و روائق کرکه چونکم اول ذوق بیایی اولدی یعنی مر بعد تاخری آکریان واسطه سیه
 واکر بواسطه علی التوالی کادی اول تحقیق اولور بکوکه کسمه محقق دینور (منشوی) تاننده تحقیق
 از اربان سیم از صدف مکمل نکشت آن قطره در * ما دام که عکس تحقیق اولیه بارانندن منقطع اوله صدقندن
 کسمه هنوز اول قطره در اولدی یعنی تریه می شدن و صحبت بارانندن جدا اوله که هنوز اول سنلک درونکده
 اولان صفر باران کی اولان ذوق کدر تحقیق اولدی و کمال مر ته ستمه بولدی (منشوی) صاف خوائی چشم و عقل
 و سمع * بر دران نوردهای طمع را * چشمکی و عقلکی و سمعکی صاف اوائق استرک و سمع و بصیر و عقل کیده نور
 و صفا بولن بیلرک سن طمع برده لری برت و حرص و از صفاتلری ترک (منشوی) تا زکات آن تقلید صوفی از طمع *

عقل او برست از نور و طبع * زیرا که صوفی که اول طمع جهنم در اولان تقلیدی نور و لمعدن انک علفی بغلدی و آتی
 حقیقت حانه را بنف اولمعدن * کورا بادی و لهذا قال علیه السلام استعینوا من الطمع فانه یهدی الی الطمع
 (مثنوی) طمع لوت و طمع آن ذوق و شجاع * مانع آمد عقل او را از اطلاع * لوتک طمعی و اول ذوق و شجاع طمعی اول
 صوفی که علفه حقیقت حاصله اطلاق مانع کادی و اول صوفی یونلک حاضرده اولان عیشنه طمع قیاد بغندن
 عاقبة الامر یوقدر ضرره مبتلا اولدی (مثنوی) که طمع در آینه بر خاستی * در نفاق آن آینه چون ماستی * اگر
 فی المثل آینه او زهره طمع عاقلیدی یعنی آینه نلک وجود نده طمع اولوب بر شسته اول سائر طمعکارا که طمع قیادیدی
 پس اول آینه نفاقد بهر جلین اولوردی یعنی طمع نعدن حقیقت حالی کو ستر میوب طمعکار اولان انسان کی
 اسناق اولوردی (مثنوی) که تر از و را طمع بوی بمال * راست کی کفی تر از و وصف حال * اگر تر از نلک ماله طمعی
 اولدی تر از و وصف حالی حق راست بردی پس معلوم اولدی که هر آن و تر از نلک راستگوی و راست نمای اولسی
 طمع نعدن صافی و آنک اولدیغیچ ندر (مثنوی) هر چه گرفت یا قوم از صفا * من نخواهم مرد بیغام از صفا * هر بر بری
 کند ی قومنه صدق و صفا او نعدن دیدی بن سزدن بیغام و رسالتک مردی استعزم (که قال الله تعالی و یا قوم لا اسئکم
 علیه ما لان اجری الاعلی الله) (مثنوی) من دلیم حق شمار استعزی * داد حق دلایم هر دوسری * هر بیغم بر
 و هر بیغم کار واری یو لیدر که من دلیم حق تعالی سز میشتدی حق تعالی نکا هر اریک جانبک دلالاتی وردی یعنی هم
 باجم و هم مشتری جابندن * کاذب لاتی اجرت وردی پس امر معروف و نهی منکر اباین علمدانی کیا کی تبلیغ احکام
 ایلمکدن بی غرض اولتی لا زید که تاحق تعالیدن مزد و جزا بوله (مثنوی) چیست مزد کارمن دینا ربار * کرچه
 خود یو کر چه ندر جل هزار * چل هزار اربا باشد من دم * کی شود شبهه در عدن * هر نی که دعوت است قیل شد در
 (لا اسئکم علیه اجران اجری الاعلی الذی ظفری) دعوت در جناب حق آنلر حقیقه (اسعوا المسلمین اسعوا من
 لا یسئکم اجرا و هم مهتدون) یور میشتدی که سلطان انبیا السائیدن دعوت بلا جرت اباد کر فی تقر بر یور زراول
 حضرت در لکه ندر بن کار ما لاجری بارک دیدار بدرا کرچه خود یو کر ترقیلک فلوری بنم مجتهد بخش ابرسه ده
 نه انک چل هزار دیناری بنم مزد مالوز برادر عدن کاهول لقای الهیدر شبهه چن مشابه اولور (که قال فی المشکاة نوری
 ان ابابکر الصدیق انفق اربعین الف دينار فی حبالی علیه السلام حتی لم یبق له شیء ولم یخرج من الدار ثلثة ايام لمالم
 یجد ما یستر عونه) (مثنوی) یلک حکایت کویت بشو بهوش * تابانی که طمع شدید کوش * سکا بر حکایت
 دبیق آتی موش و عقلمه اید تا یله سکه طمع کوشندی اولدی (مثنوی) هر کار باشد طمع الیکن شود *
 بالتمع کی چشم و دل روشن شود * هر کیلک که طمعی اوله الکن اولور کوکل کوزی طمع له چن روشن اولور الکن
 آنک ندر لکنت السائده اولان نقلته در لکه ترکیه بثلک دید کار بدیر که حسن ادابه مالک دکادر بوراده حتی ادا
 ایلمکدن عبارت اولور تدر معنی هر کیلک که طمعی اوله انک لسانی کلام حق ادا ایلمک که فاد مالوز زیر طمع له کوکل
 کوزی چن روشن اولور یعنی روشن اولوز بلکه کور اولوب حقیقت حال نماید بکن کور معنی (مثنوی) پیش چشم
 او خیال * و زور * همیجان باشد که موی اندر بصر * طمعکار کوزی او کند منصب و زرخالی الخلیج اولور که
 بصر ده موی اولور یعنی بصر ده موی اولوب رؤیسه مانع اولدیغی * کبی بصیرتده دخی خیال جاه و مال
 سوی کبی برده اولوب حقیقت حالی مشاهده قیلعدن منع ابیلر (مثنوی) بر مکر مستی که از حق برود * کرچه
 بدی گفتیا او حرم بود مکر شول بر مستدن غیر که حقدن بر اوله یعنی شول مست الهینک مال و زر کوزنده
 موی کبی اولوز و مع مشاهده قیلر که اول حب الهیدن بر اوله اگر چه کا خزیره لور به سن او حوله یعنی خزائن
 و * کوزه اسیر اولوب خیال مال و چا عدن آزاد اوله (مثنوی) هر که از دیدار برخورد ارشد * این جهان
 در چشم او مراد شد * هر که دیدار الهیدن برخوردار و شتم اولدی انک چشمنده بوجهان مر دار اولدی یعنی
 مادام که بر کسه دیدار الهی و مشاهده فرایندن برخوردار اولیه بوجهان انک چشم قلبنده مر دار اولوز اول
 کسه حرص و طمع نجات یولز دیل اولور (مثنوی) ایلمک آن صوفی زستی دور بود * لاجرم در حرص او شکور بود *
 ولیکن اول صوفی مست شراب الهی اقلعدن دور بادی اول سیدن حرص ده اول صوفی شبکور ایدی شیکور کیچه
 کور معنایسته دور یعنی اول صوفی کیچه کورمین کسه کی انلر مر ادنی و کندی به اولان ضرر لری کورمندی
 (مثنوی) صد حکایت بشنود مندهوش حرص * در آید نکند در کوش حرص * حرص مست و مددهوشی اولان
 کسه یو حکایت بشنود در حرص صاحبک قولغه بر نکند کلز و اهل حرص نهجه یو حکایت انک قولغه
 کر میوب منتصع ارباز کوش حرص اهل حرص دیل تدر برنده در مصاف مقدر اولور تده کم یو حکایت دن طمعان

ووصف قباحی نه مر شده اید یکی ظهوره کاور (تعریف کردن متادبان فاضی مفلسی وادر کرد شهر (مثنوی)
 بود بعضی مفلسی بی خانان * مانده در زندان وندی آمان * خانما نسز زیاده مفلس بر شخص وار دی زندانده
 وآنما نسز شده فالمشدی (مثنوی) انشه زندانیا ن خور دی کراف * بر دل خلق اظمع چون کوه فاف * زندان ملک
 انچه سنی کراف یعنی بی سبب و بی واسطه بر دی طمعندن خلق کوا کلی اوزره فاف طای کی ایدی یعنی طعمکار
 اولد یغندن خلق قلبه فاف طای کی نقیل کشدی (می) زهره فی کس را که افقه تان خور دی زانکه آن افقه را
 کاش برده * کسه نک زهره و قدر فی یوق اید بکه بر لقمه اتمک یه زهرا که اوقمه نک اوجنی قیاردی کاوا و ج معنا سده در
 (مثنوی) هر که دور از دعوت رحمان بود * او کدا چشمت اگر سلطان بود * هر کیم حضرت خدایک دعوت
 و ضب افتندن دور و بی نصیب اوله اول کسه کدا چشمتد رفضا اگر سلطان اوله یعنی حرص و طمع مدن نجات یوز و فقر
 و احتیاج بدن خلاص اولز هر شول کسه که فیض الهی بدن دور و کتز لا یعنی دن مهجور اوله (مثنوی) او مرت را
 نهاده زهرا * کشته زندان دور و خزانان ربا * اول مفلس مروی آتیه قوش ایدی زندان اول نان
 بی ددوی دم نیست * جز بخلو کتکاه حق آرام نیست * اگر کز بری برامید را حق * زان طرف هم بدشت ایداقی * هیچ کتی
 اول طرفدن هم سنک او که آفت کاور بود نیاده دمسز و دامسز هیچ بر یوقی بود هر محصل خلق کتکاه حقندن غیری
 برده آرام یوقدر (مثنوی) کتی زندان جهان نا کر * نیست بی با مر دق الحصر * ناچار و بی زهار اولان
 جهان زندانیک هر یوقی اجرت قدس و زندان ضرر بیست کادر دق او رمغه در لر حصر حبس خانه به در لر (کافال
 الله تعالی و جعلنا جهنم للکافرین حصرا) ای محبایس (الدینا معین المؤمن) طوا صخره یوزندن جهاننده مؤمن
 هر قتی گوشه به کتسه و هر نه توشه به میل ایتسه البته انده دق زندانی یولور و زخم جهانه مبتلا اولور زیرا بوجهان
 نا کر برل بر یوقی ضرب الحصر سز کادر ته کم یورور (مثنوی) والله ارسوا خ موخی در روی * مبتلای کر به
 جنسکالی شوی * یعنی والله الهلک ذات وسفات جلیله سته قسدر هیچ شک یوقدر ککه کر موش دلکنه
 و کرا انده دخی کیتسک بر کر به بچه لونک زخمه مبتلا اولور سن ته کم حضرت رسول بود حدیثی دخی بومعنا بی
 مؤید اولو طبرانی اوسده و موبقی شعب ایمانه بود حدیثی انس حضرت تارندن روایت ایدر لر (کافال علیه السلام
 لوکان المؤمن فی جرح ضرب لقیض الله لمن یؤذیه) و نسا فی شه انس حضرت تارندن روایت ادوب بر اخر وجه اوزره
 روایت ایدر لر ککه سورده سکر (لوکان المؤمن علی قصه فی الصر لقیض له من یؤذیه (مثنوی) آدمی را فریبی
 هست از خیال * کر خیالاتش بود صاحب جمال * آدمینک فره لکی خیالند را کراول آدمینک خیالاری
 جمال صاحب اوله (مثنوی) و رخیالاتش نماید ناخوشی * بی کدارد همچو موم از آتشی * و اگر آدمینک خیالاری
 ناخوشاتی ککه ستره شع زیاده آتشدن ارید یکی کبی اول کسه ابر و الحاصل برکسه نک قلبنده اولان خیال اگر
 لطیف و جیل ایسه الیک جهمه قوت و لطافت و بر رخی قلبنده اولان خیالک لطافتی بشره سفده ظاهر اولور
 و بر کسه نک قلبنده اولان خیال اگر ناخوش و مولد ایسه آقی غم و المده ایدر و جهمه دروینک اضطراری تأثیر ایدر
 (مثنوی) در میان مار و کژدم کز * با خیالات خوشان دار خندا * مار و عقرب اچندما کرسن خدای تعالی
 خوشتر از خیالاتیله طونه یعنی حق قنده خوش و لطیف اولان شکر از خیالاتیله عقارب و حیات مایندده حق
 تعالی سنک قلبکی خوش ایله (مثنوی) مار و کژدم مر تر مونس بود * کان خیالات کیمای مس بود * مار و عقرب
 سکاموش و حافظ اولور کراوسنک خیالات مسک کیمای اولور یعنی حقیر و قییم اولان شکر از خیالاتیله مار و عقرب
 قبلور (مثنوی) صبر شیرین از خیال خوش شدست * کان خیالات فرج یش آمدست * صبر که نفسنده قلندر
 خیال خوشدن شیرین و المشد زهرا که اول فرج خیالاتی کا کلدرد یعنی صبر که فی حد ذاته بر آجی نسنه در لکن
 خیال خوشدن شیرین اولور اول جهت که تمدن قور تلقی و منفرج اوقی خیالاتی ایدر و کلدرد پس تمدن خلاص
 اوقی خیالاتیله صابر صبر ایلمی شیرین اولور یش باعریله اولوب معنی بوله اولسه دخی جائز در صبر خیال خوشدن
 شیرین و المشد زهرا که اول تمدن خلاص اوقی خیالاتی زیاده و غالب کلدرد و عیال اولور بعض نسخه ده (کان خیالاتش
 فرج بخش آمدست) واقع المشد معنی زهرا که آتک اول خیالاتی فرج بغشلی کلدرد و عیال اولور بعض نسخه ده
 فرج بر سه فرج واقع المشد (مثنوی) آن فرج ایدر ایمان در شهیر و ضعف ایمان ناسیدی و رحبر * شهیرده خاطر اول
 فرج ایمانند کاور ایمانک ضعیف ناسیدلک و زحیدر یعنی زندان دنیا ایمانی قوی اولان مؤمن بر لا و نمغه مبتلا
 اولسه حق تعالی اول بلا و غم مقابله سنده دنیاده و آخر نه دنیجه نعمت و سعادت و بر جکنه و عسر لکن نسنده ابکی

بسر حاصل اوله جغتہ ایمان و باقی و اورد پس قوت اعان البتہ فرج و فرجی مستلزم اولور لکن ضعف ایمان باس
قنوطی و یورل آغز بلری اختضای اولور زیرا ایمان ضعیف اولان کسه نلک باشنده بر بلا کسه انک دنیا ده و آخرت ده اولان
حسن برزاسنی بیلر (و بشر الصابرين الذين اذاصابهم مصيبة) آیتند و اولان بشارتدن انکاه مالور (انما یوفی الصابرون
اجرهم بغير حساب) آیتند و اولان اجر بی حسابی دخی اقرار قیلر پس ایمانک ضعیفی انکاه مالیدک و در درون ابرار
ایلر (مثنوی) صبر از ایمان بیاد سر کله * حیث لا صبر فلا ایمان * کتف یغمیر خدایش ایمان نداد * هر کز صبری
نشد دهنه نداد * صبر از ایمان سر کله یورل سر کله باش ناچی دیکدر یعنی صبر ایمان دن باش ناچی یورل و ایمان صبره
فی المثل تابع سر کله اولور شول برده که صبر یورل پس انکچون ایمان یوقدر (و اهلها قال علیه السلام الصبر رأس الایمان
و قال فی حدیث آخر الصبر نصف الایمان) حضرت یغمیر علیه السلام دیدی حق تعالی او کسه ایمان و برمدی
هر شول کسه نلک که نهاد و قلمبند بر صبر اولیه (کما قال علیه السلام من لا صبر له فلا ایمان له) (مثنوی) آن بکی
در چشم و باشد جومار * هم می اندر چشم آن دیکر نکار * یویت صبرک بعض کسه جیل و ملیج و بعض کسه
کمر و قیج کلدیکنه مثال موقعنده واقع اولشدر کان یورلرا کرسن دیرسک که صبرا کز ناسک کوزنه خار
صبر مارکی زنت کشدر پس نوجهله صبر و مرته احسن و لطف اولشدر مثال ادب و جواب یورلر نم
صبر اهل نقشه کوره مارولکن اهل حق کوره لطف و نیکار دره شلا اول بر کسه سنک چشمنده مارکی اولور یعنی
بر کسه فی سوسم اول کسه سکاهما کبی کور شورهم اول کسه اول بر غیری کسه نک کوزنده نیکار و خوب کردار
کوزندی یو عجب کلدور کشف و واحد بر نه زشت و بر نه یار نکوا له (مثنوی) زانکه در شمت خیال کفر اوست *
وان خیال دوستی در چشم دوست * زیرا سنک چشمکده ازل مار و قیج کورن کسه نلک کفر و قیج خیالی وارد
اول دوستک چشمنده اول مونک خیالی وارد در زردن بر نه آیتد یلرس مالی سورمسن دید که لادید یلر نیون
دید که (المال حبة) حدیثک فواسخه مال بنم قنده ماردر ویر آخر عز بر نه دخی آیتد یلرس مالی سورمسن دیدی نم
دید یلر نوجهله دیدی حضرت فی (نعم المال الصالح للرجل الصالح) یور شلدر مال صالح بنم محبوب و بر ندیدی پس
مالک اول کسه ضرور مار کبی اولدیفی جابه بقوب بعض ایلدی و بو صالح مالک ایا صالح کبی اولدیفی جابه بقوب
محبت قیلدی حضرت شیخ فتوحانده باب مر اقبه ده دنیای آخرت اوزره بر قاج و چوله ترجیح آیتند و الله نیاهی ام
رقوب یورمشدر اولاد فی غایله کوزد یچی و سلیمی و تریه ایلدی و عیبدلر لکن و خالق اکثری ام قوم یلر سنک حق
بیلویب اکاق اولور و انک حقتده عیب و مذمت قیلور لیلر انک (حضرت بی علیه السلام الحنة تحت اقدام
الاسهات) یورمشدر پس دنیای انسانکهای کبیدر دیمشدر نظر ایلد و دنیا اکثر نلک قتمده مذموم ایکن شیخ
حضرت نلری نه جانیته نظر ایلشدر (مثنوی) کا ندرین یلک شخص هر دو فعل هست * کاماهی باشد او کاه شست * زیرا
یور شخصه هر اکی فعل وارد و انک نفسی کفران اوزره و روحی ایمان و عرفان اوزره اولی ممکندر یوقدر برجه اول کسه
کاماهی اولور غلبه روح یا نیت زمانده و کاهی شست اولور غلبه نفس یا نیت جهنمده شست بونده اواته معنایست در
(مثنوی) نیم او مومن بود نیمش کبر * نیم او حرص آوری نیمش صبر * انک بر نفسی مومن انک بر نفسی کبر در انک بر نفسی
حرص آوری انک بر نفسی صبر در پس شخص واحد نلی مومن و نبی کافر ایلر و حیثیندن اولور و نفسی حرص آوری
و نفسی صبر قیلر یو چشمندن روا یورلر نه کم یو آیت کریمه دخی بو معنایه دلالت قیلور که قطعه کتور و استناد یورلر
(مثنوی) کتف برداننم خنکم مومن * باز منکم کافر و کبر کهن * سنک برداننک کتف در خنکم مومن کبر و منکم
کافر که کبر کهن در سور تغا بنده جناب حق یورلر که (هو الذی خلقکم خنکم کافر و منکم مومن) یعنی اول الله در که
ای انسان سزی خلق و ایجاد ایلدی عدمدن پس سزدن بعضیکر الله خلق ایلدیکنه کافر و بعضیکر انک
خالق بنده مومن و مقدر در یوقدر برجه کخطای جنس انسانه اولوب اندن بعضی مومن بعضی کافر اولدیفی
مشعر اولوب و بوجهله مناسب اولان بود کار دیکر بوجهله مناسب اولان کافر و مومن شخص واحد اولشدر و بو معنای
موبدا اولان تفسیر بواجب تفسیریدر (کما قال الزیج معناه خنکم کافر فی السرمومن فی العلایة کالناقتین و منکم
مومن فی السر کافر فی العلایة کعه اقبل انهما و الایمان وعن الضحاک مناسبا لهذا المثل خنکم کافر بالله مومن
بالکوا کب و منکم مومن بالله کافر بالا صنام کذابی جمع البیان) پس بو یتده کتف بر ندانه مضاف اولقده جائز در نه کم
اول تقدیر اوزره معنی و برلری دخی سنک بر نداننک خنکم کافر دیدی دیک دخی جائز در کبر کهن کافر لفظک مفتی اولور
یعنی اوله کافر که کبر که در دعای اولور (مثنوی) هعو کار نیه جیش سیاه * فیه دیکر سبیدی هعو ماء *
مثلا بر کابی انک صولک بالجماعتی سیاه اوله نصف آخر که مر اادن صاغ جائد در ماه کی زیاده سبیدا اوله سیاه

باشد و هم صوما باشد تقدیرنده اولور (مثنوی) هر که این نیمه میبندد کند * هر که آن نیمه بیند کند * هر که
 بوسه نبوی کوره بداید هر که اول نصف آخری کوره که می ادا نیند یا ض اولان چایدر احتیاج هر ضای یعنی لک
 خریداری اولسنه طلب اولور و نون مقصود انسانک نفسانی و بشری جانیته نظر این اندن خیر این کارلن سیه
 جانی کوروب بدایین که که و انسانک و مائیت و عقل و مصالح جدیدی جانیته نظر این اهل طلب و محتاجی
 اولور نه کم کارلن سید جانی کوروب خریدار اولسنه محتاج اولان که که دیک اولور کند کونف و در عرض احتیاج
 کند و محتاج شود معنائنه استعمال اولنور (مثنوی) بوسه اندر چشم اخوان چون ستور * هم ای اندر چشم
 یعقوبی چو حور * مثال آخر حضرت بوسه علیه السلام و حسن و اطافه فرزند اشرف کونف و حیوان کی ایدی
 هم اول بوسه یعقوب حضرت تارنک کونف حور کی ایدی و زرافین الرضاع کل عیب کایله غو اسبه حضرت
 یعقوب حضرت بوسه عن مجمله نظر ایدردی * ولکن عین السخط بدی المساوی * منتضاه اخوان بوسه
 حضرت بوسه عن بعض و عداوتله بقرردی بواجدن انله میغوش و حضرت یعقوبه محبوب اولندی (مثنوی)
 از خیال بدی اوزار زشت دید * چشم فرع و چشم اصلی بناید * چشم ظاهر سایه آن چشم دان * هر چه آن بند
 بگرد دین بدن * خیال بدن اول بوسه اولان خوبی و قبیح * کوردی چشم فرع و چشم اصلی مبتدا ناید خبر درست
 ناید بدی اصلیده اولان یا نسبت ایچوندر زشت دیدن فاعلی چشم فرعدر و چشم اصلی مبتدا ناید خبر درست
 تقدیر بدی و حال معنای دخی مفهوم اولور یعنی خیال بدن آتی زشت کوردی چشم فرع شول حاله که چشم اصلی
 و حقیقی ناید بدی دیک اولور سن چشم ظاهری اول چشم اصلی و حقیقی ناید سایه و فری بل هر نه فی که اول چشم
 حقیقی کوردی و چشم ظاهرا کادون و انک کوردی که معرف اولور و کندی کوردی بکندن رجوع قیورس ثلارشی
 حقیقته خود بدی و چشم حقیقت بین آتی خوب کوردی لکن چشم ظاهری خیال بد واسطه سیله و اغراض نفسانی
 و سیله سیله و قبیح * کوردی چونکم اول غرض اولان بد خیال زائل اوله چشم ظاهر چشم اصلینک
 کوردی که دوز و کاراضی اولور دیک اولور (مثنوی) قو مکی اصل نودر لامکان * این دکان بریند و بکشا آن
 دکان * شش جهت مکرر زبیر در جهات * شش درست و شش دره مائت * مان * ای سالک راه حقیقت سن مکانه
 منسوب سن اصلینک لامکانه درو مکه کاند اولان دکان حواسکی بغیر اول لامکانه اولان دکان روحانی و حقایقی
 فتح ایش جهانم قیوم زبیر ایش جهانم شش دره و ادر و شش دره مائت دره شش حواس مائت دره
 ایکی جانی بوسک و ادره سی چقور و انش اولان بره دیرر براده شش حواسن استعاره در کیش حواس ظاهره
 و بری دخی حس مشترک که که حواس ظاهره دن و کاه حواس باطنه دن طورر و جواس سته جهات سته اجیره
 عاقبت مات و مستهلک دیک اولور شیعی هر حومر دینار لعینده نه کم بشد و نه وجودی زمانی ماتدن خلاص
 میسر دکاره حصان شش دره مشابه سنده اولان شش جهات دن خلاص میسر املز دیمشدر لکن نردیازر لعینده
 و انار اصطلاحده شش دره لغتی اولدنی اهل نردک معلوم فریدر * کرا نر ما بیننده و کوکوه اصطلاح اولیدی
 بودنی وجه دن خالی اولردی (اقدام) انلر ما بیننده شش خانه پرا و لده مائت اوائی ایرات الملیوب شش دره شش
 خانه اولقدن عبارت اولورسه معنی برنده اولور و الاغلا شکایت کردن اهل زندان پیش وکیل قاضی از دست آن
 مفلس (مثنوی) یا وکیل قاضی ادرالک مند * اهل زندان در شکایت آمدند * ادرالک مند اولان قاضینک و کیلنه
 یعنی نایینه زندان خلقی شکایت کادیلر ادرالک مند قاضینک صفی اولقدن جائزدر و کیل صفی اولسه دخی جائزدر
 یعنی قاضینک ادرالک مند اولان و کیلنه اهل زندان شکایت ایدیلر دیک اولور (مثنوی) که سلام باقاضی برکون *
 تاز * کو آزار ما زین مژدون * بویه دیرلر که برنم سلامی ز شعی قاضی به ایلت و دون و خیس مفلسدن برنم
 آزار می و ریجده خاطر اولد بیغمزی که کبر و سوله (مثنوی) که درین زندان بماند و ستر * باوه تاز و طبل خوارست
 و مضر * که اول مفلس بوز ندانده ستر و ایلدی قالدی اول مفلس باوه تاز و طبله خوار و مضر یعنی بی ادبانه چایی
 و بیهوده حرکت ایدیی و جوق بی ضرر و بر مجیدر (مثنوی) چون مکس حاضر شود در هر طعمه * اوزعاحت
 فی صلاهی سلام * هر طعمه مکس کی حاضر اولور ادبسنر و حیا سنر لغندن دعوتسنر و سلامسنر (مثنوی) پیش
 او هیچس لوت شست کس * که کند خود را که کویش بس * انک قننده التمش کس نکلونی هیدر اگر کانسدر
 تیردک دیسنر کند بسنی صاغرابلر (مثنوی) هر دینان و ناید لقمه * و برصده حیله کشاید طعمه * زندانک
 هر دین برقمه کلز و اکر اهل زندان بوز حیلله برطعمای اجمیع یعنی اهل زندانه بر صاحب شیردن برقمه کلز و اکر
 کلورسه و اهل زندان اول طعمای که شاده قیوب اکل و بلعه شروع قیورسه جواب بویته می هوندرد (مثنوی)

دور زمان پیش ایدان دوزخ کلو به جشش این که خدا گفتا کلو به فوری اول دوزخ بوغازلو بارور کورائیک جیتی بوکه
 خدای تعالی کلو ایدیدی یعنی اگر کادیک که بوغاز که صبر ایلدی و ایلک ایدوب خلقک طعمانی به آتک جیتی بودر که
 حق تعالی کلامنده کلو او اشر و او ایوردی الله اکبر نه امتثال ایلک لازم و واجبدر برسنه نیک حقتند که امر الهی
 وارد اوله سزاندن تی فنجون نهی ایدرسز در ایش بوکه مانند اهل صورت صوفیلدن بری مکر اکل و شر به حرص
 ایش و اکثر کسه نیک سفرو سته حاضر اولور ایش برکون برسی کادیش هی مسلمان صوفی اولنله لابن اولان
 بسا خوار اولوب اکل و شریدن برهز ایلک لازمدر اولدی بوآبت کریمه حجت ابراز ایلدی و پیش که حق
 تعالی کلام مجیدنده کلو او اشر و او ایورمشدرا لاله اکبر نه کما امتثال ایلک لازمدر دیش پس اول کسه صوفی
 بسیار خواره دیش که آتک آخرتی دخی اوغوو آتک معناسنی فهم ایلد صوفی دیش که بن مکه حافظی دکلم
 بنم حفظنده اولان الحق بو قدر درو ار آخرتی سن او قیوکت (منثوی) زینچین خط سه ساله دادداد * نخل
 مولانا بایا بنده باد * بوک کبی اوج سیلای ققطدن دادود ایدیتی اهل زندان ایدیلر او اوج سیلای ققط کبی آج کوزلو
 طوعین دادو فر ایدیش نسخه ده بمصرع حسبه لله زجورش دادداد واقع اولمدر معنی آتک جورندن الله
 نوبی و رضا سچون دادو فر ایدیتی آتک خلاص قیلسون مولانا نیک سایه سی ایدی یا بنده اولسون یعنی عری او زون
 اولوب آتک خلق او زره سایه حاجتی نبه مدت فالسون (منثوی) باز زندان تارودان کایمیش * بو لطیفه کن زوفی
 لقمه ایش بو صوفی باز زندان تاکیده یا خود بروقتن کابر قصه و لطیفه ایلد آتقی سیوب غیر نیک طعانه
 حرصی ترک ایلده (منثوی) ای زو خوش هم ذکرور هم انا * دادده المسفات المسفات ای سندن هم ذکرور
 وهم انا خوش حالدر یعنی ارککلر و دیشلر هر فقه البالدرد ایلد ایلد ایدیتی عدالت قیل کسندن غوث و مدد
 طلب اولمشدر دیلر (منثوی) سوی قاضی شد وکیل با تلم * گفتا قاضی شکایت یکن * با تلم اولان وکیل
 یعنی لطیف و ملایم اولان وکیل قاضی جانبته کندی اهل زندان شکایتی قاضی به بر بر تفر ایدیتی (منثوی)
 خوند اولور اقاضی از زندان به پیش * پس تقیص کرد از اعیان خویش * قاضی زندان اول مغلسی حضور نه دعوت
 ایدی پس قاضی کندی نیک اعیان وندماسندن اول مغلسه جانی تقیص و تقیص ایدی (منثوی) گشت
 ثابت پیش قاضی ان همه * که خود نداز شکایت آن ربه * قاضینک حضور نه اول جیع سوزر ثابت اولدیکه
 شکایتدن اول جماعت کو ستر دیلر یعنی اول زندان اولان کرو مغلس حقتند نه دیلر سه جله سی اعیان و اشراف
 شهادت لیه شوت اولدی (منثوی) گفت قاضی خیز ازین زندان برو * سوی خانه مرده ربک خوش شو * قاضی اول
 مغلسه ایدی قاتی یوزندان کت کند واره قاله جتی اولیا بنه اول (منثوی) گفت خان ومان من احسان تست
 همجو کافر جنم زندان تست * مغلس قاضی به ایدی بنم خان ومان تست احسانکدر یعنی بنم خان ومان بو قدر که اول
 جانبته کیدم واکالت ایلدیم مکر سنک لطف و احسانک که اول بکا خان ومان منزله سنده در کافر کبی بنم جنم
 سنک زندانکدر یعنی زندان دنیا کفره به نبه جنت کبی ایسه بنم دخی جنم زندانکدریدی (منثوی) کر ز زندانم برانی
 توبه در * خود بچیم من زدر ووشی وکد * اگر سنی زندانکدر وودر ایلکله سوره سن بن خود تقصیر و فقر لادن
 و سوال و در و زودن اولور و ارجلقدن هلال اولورم دیدی (منثوی) همجو ابلسی کدی گفت ای سلام * رب انظری
 الی یوم القیام * بو مغلس زندانده قرار ایلکی طلب ایلدی شول بر ابلس کیکه دیدی ای ذوسلام سلامدن مراد حق
 تعالی در که سلام انا اسماء حسنا سندنر ووراد مصاف مقدر اولوب ای ذوسلام دیکده جائز و مصاف مقدر
 اولوب (رجل عدل) قیلندن مبالغه ایچون ای عین سلام دیک دخی جائز اولور یعنی ابلس لعین حق تعالی
 حاضر تلمه دیدی ای ذوسلام ای بنم ربمکا ورمهل و قیام قیامتدک تنم سورما عرافت اولننه قریب حق
 تعالی آتک بوقصه سندن خبر ووروب یوردر (قال انظری الی یوم یبعثون قال انک من المنظرین) انظری اهللی
 معنانه منظرین مهمالین معنانه در و سوره حجر لک اسطنده و سوره صادک اواخر نه قریب یوردر (قال انظری
 الی یوم یبعثون قال انک من المنظرین الی یوم الوقت المعلوم) (منثوی) کاندن زندان دنیان خوشم * تا که دشمن
 زانک کار ای کشم * ابلس ایدی زیر او دینا زندانده بن خوشم تا که دشمنک فرزندنی دپلم یعنی اولاد آدبی
 انوا و اضلال ایلکله هلال ایلد (منثوی) هر که اورا قوت ایمانی بود * و زری زاده نانی بود * هر شول کسه نیک که
 اعانه منسوب قوی اوله وول آردغندن اوتری بر نانی اوله یعنی طریق حق کیمکدن اوتری علم و عملدن برغادی
 جانی اوله (منثوی) می ستام که مکرور که برو * تا بر زندان زنجانی غریو * کامکرله وکاه حیلله آلم تا که بشیان نظرندن
 غریو * کتور در نر انا لک قوت ایمانی و نان جانی کاه مکرله وکاهی خدعه و حیلله ایلد ایلد * تا که یوزنر بشیان

اولمزلندن وندامت قبلزلندن فریاد و غروا بلیله لر دیمک اولور (منشی) که بد روشی کنم تهدیدشان به که برف و خال
 بندم دیدشان به که مقهوراته الله بونری تهدید و تقویف ایلم سه کم حق تعالی آتک سالندن کلام مجیدنده (الشیطان
 بعد کم القیر و بامر که بالغه شاه) دیو حکایه یوردی ککاهی محبوبلرک زلف خالی ایله انلک جنتی بغلیم
 (منشی) قوت ایمانی درین زندان کست و آنکه هست از قصد این سلک درخت است ایمانه منسوب اولان قوت
 بوزندان نداده آرد و اولکه وارد بولک یک سو قصدندن درخورد درخم فونده اضطراب و زلزله مناسنه اولور
 یعنی شول کسه لرک که وجودنده بقیه ایمان موجوددر انلر شیطانک مکر و فسادندن اضطراب و زحمتده درلر
 دیمک اولور (منشی) از آغاز و صوم و صد بیجاری که قوت ذوق آید بر دیگاری که نمازندن و صومندن و نجه بوز
 بیچاره اسکند ذوق قوی و شوق غدا سی کاور براوغوردن اول عدوای ابلتور یعنی صوم و صلات و حج و زکات
 و نجه بوزیک عباداتندن برنده مطیع که قوت روحانی رفوت ایمانی حاصل اولور اول لعن آتی مکر و اغوا ایله برمدنه
 ازله قیلور (می) استغنا الله من شیطانه قد هلكا امن طغیانه بن الله صغورم اللهک شیطانده شیطانه
 اولان خیرة لفته الله بر بعد و شیطانک خیرة اضافتی حضرت حق آتی خالق اولدیی و اول الله مخلوق اولدیی
 ملا یسه الله در تحقیق این هلال اولدق آد اول شیطانک طغیانتندن که نجه کسه لر می مکر و اغوا ایله طریق حقدن
 چیقروب هلالک ابلشد (منشی) یک سکست و در هزاران میورد هر که دروی رفت اوامیشود حقیقتده برکک
 در نجه یک کسینه به کید هر کسبه که کندی او شیطان او کسه اولور یعنی شیطان فی الحقیقه بر سکدر که
 اول حضرت آدم له قباله ایلیوب انا خیر منه دندر سائر شیطاین فونک فروی و منشیانی کسدر که بونلر شیطان
 عشقه نسبت ایس بیئ حکمده در و اولدن یک سکست یوردیلر پس اول شیطان برکک در که هزاران کسه نلک
 وجودنده بریان ایلر کسه نلک که وجودنه کیده اول شیطان آتک نفسی کی اولور و آتک عرفنده در مجرا سنده
 جریان قیلور (کمال علیه السلام الشیطان یجری من ابن آدم مجری الدم فضیه و امجرا و بالجموع و العطش) مثلاً
 برکسه نلک باطننه داخل و تلی قنده یاتم اولوب کاله شاه خواطر و افکار ایلد که مقزی اولین کسه اول خواطر
 و افکاری کندی نلک خاطر لری و فکر لری زعم ایلر حال بوک او باطننه داخل اولان شیطانک مکر لر نلکدر
 (منشی) هر که سر دت کرمیدان کوروست و دیو پنهان کشته اندر زیر پوست هر شول کسه کسنی طاعت
 حقدن سر دایدی یل که اول شیطان انده در اول کسه انسان صورتنده شیطان درلک پوستی آتکده و صورتی
 ایچنده شیطان پنهان اولمشدر انسان کد شیطان آتک پوستی آتکده و صورتی انسان شیطانی جن شیطان تندن اغوا
 و اضلال ایلکده زیاده مؤثر در پس بونلرند اختیاب لازم در (منشی) چون باید صورت ایدر خیال
 تا کشتان خیال در و بال چونکه صورت بولیه خیاله کاور ناسنی خیال و فکر جانندن و باله جکه
 یعنی شیطان انسان شکننده کندی به مستعد بر ایس سیرت کسه فی استرکسن آتک سوزنه و قولنه اعتماد ایلنه سن
 اگر بکوئه کسه فی بولور سنی آتک صورتندن کاور اضلال ایلر و کر بولیه برکسه و له مرسه و آتک صورته داخل
 اوله مرسه خیاله کاور تا کسنی او خیال جهندن و بال و عصیه جکه یعنی بعضی نسخه ده نباید بر نه نیاید واقع
 اولمشدر بوقته راورزه معنی چونک صورت کلبه خیاله کاور دیمک اولور (منشی) که خیال فرجه و کاهی دکان
 کد خیال علم و کاهی خاتمان کد خیال تفرجه و کاه خیال دکانه کاه علم خیالنه و کاهی خاتمان خیالنه جکه بوی
 یت اولده اولان تا کشتان لفظک مفهومده داخل اولور بواجلندن کشتان لفظی بویته دخی مقدر اولوب معنی
 بولیه و برلری (منشی) همان بکولاحول اندر زمان از زبان تنهانه بلکه از عین بیان کاه اول لاحول رسوبی
 هر زمانه الکوز زباندن کل بلکه عین جاندن دی لاحول و لاقوه تک معناسی عن قرب مرور ایلدی و بولاحول
 و لاقوه دن مراد حول و قوی الله استداد ایلکدر بوا یسه عین فو جیددر پس کله فو جید که لاحول و لاقوه الا بالله
 و یاخود لا اله الا الله در شمر شیطان کیدر که برکسه لاحول و لاقوه کله سنه مشغول و ایله و یاخود کله فو جیده
 اشتغال قیلنه تیغ لایله شیطانی قتل ایلر لکن اتفاق مشایخ فونک اوزر نه در که مجر لفظک شیطانک وجودنه
 تأثیری یوقدر بلکه بوی عین جاندن یلک لازمدر که حتی شیطانی قتل ایلنه و عین جاندن دیمه نلک معناسی جان
 فو جید خدایه منظر اولن کرک و سر لاحول و لاقوه فی بولتی کرک تا لفظ یانده اولان معنایه دلالت قیل و کله لاحول
 و لاقوه یانده اولان معناده ظهوره کاه دیمک اولور (نیمه قصه مفلس) (منشی) کفت قاضی مفلسی را را غما کفت
 ایشک اهل زندان کوا قاضی اول مفلسه ابتدی مفلسکی کیر و کوست مفلس قاضی به ابتدی اشته سکا اهل زندان
 شاهدر (منشی) کفت ایشان ستم باشند چون می کرین ندانوی ککر شد خون قاضی مفلسه ابتدی

انتم هم اولور چونکه سندن خیر و امان اغلار پس شهادت لری مقبوله اولمز زیرا که غرض لری و ارشاد تنده خلوص
 شرط ندر (منشی) روز نوی خواهند هم تا وارهند و نیز غرض باطل کو اهی می دهند و هم اهل زندان استر که
 ناسندن قور و لال پس بفرشدن باطل شهادت اید لر (منشی) جله اهل محکمه گفتند ما هم برادار
 و بر افلاش کو اهل محکمه خلقینک جله سی اید لر بدی اهل دبار نه و افلاشه شاهدی (منشی) هر گز برسد قاضی
 حال او بگفت مولادت ازین مفلس بشو قاضی هر کجه کا اول مفلس حالی صورتی اول کسه ایدی ای افتدی
 بومفلسدن الو (منشی) گفت قاضی کش بگردا بد قاش کرد شهر این مفلس است و پس فلاش قاضی اید بکه
 اول مفلسی طولاند لر قاش و آسکارا شهر لاطرافنی بومفلسد و زیاده فلاش ویدو (منشی) کو بکو اور اسنادیا
 زید و طیل افلاش عیان هر چا زید و محله محله اهل ایچون نذا و اور بکر اهل افلاسی طیلنی هر مرد عیان
 اور بکر اهل جله و تزوری خلقه بیان قیل بکر (منشی) هیچ کس نسه بفرشد برو و قرض ندهد هیچ کس اور انسو
 هیچ کسه کار بره سینه صاعه هیچ کسه کار بر منقر قرض و بریمه (منشی) هر که دعوی آردش اینجا بنم
 مش زندانش نخواهم کردم هر کجه که او را به من حضور معن و حیل می سبیل دعوی که تور بن افی ارتق
 زندانه ایتلک ایستزمش بوندم باعبر سه ارتق معانسه اولور (منشی) بیش من افلاس او ثابت شدست نقد
 و کلا نشتش چیزی بدست زیرا اول مفلس افلاسی بم او کده ثابت اولشدر اول مفلسک اللهه تقدومتاعدن
 بر نسته بوقدر (منشی) آدی در نقد دنیا زان بود تا بود کافلاس او ثابت شود حکم شری بود که مدبولک
 افلاسی ثابت اولشیه دلک جسد ممکن لازم و واجبد راما بعد ثبوت الافلاس جسدن خلاص لازم اولور مفلس
 او کسه در که اصلا در هم و دیناری و متاع و ملکی اولیه کذلک جنس آدی جنس خانه دنداده اول جلدن محبوس
 اولور که تا و له کافلاس ثابت اوله یعنی کند بک در هم و دیناری و متاع و ملکی اولدیغنی تحقیقا بیه العبد و مالک
 لولاه سر لوطیه و کندی حقیقه هر شیدن فقر و مفلس بوله بوقدر ججه قاضی حقیقت آقی حبس خانه
 دنیادن آردا بدیلور و اسرار حارای و لور و امان اللهه ساکن اولور و من بعد بدی حبس جائز اولور (منشی) بقلسی
 دیو بار دان ما هم متادی کرد در قرآن ما هم بزم زد اغتر شیطانک مفلس کنی هم بزم قرآن زده ندا ابلدی یعنی
 بزم متعلق اولان قرآن عظیمه بزم خدا من شیطانک افلاسی بیان قیلدی (منشی) کونا غا و مفلس است و بد حتر
 هیچ باو شرکت و سودا ممکن و کا اول شیطان حیل کار و مفلس بد کردار و بد گفتار در هیچ آنکه شرکت و بیع و شر الیه
 دغا حیل کار و سودا بوندم بیع و شر معانسه در (منشی) او رکعی او را بهانه آوری مفلس است او صرفه
 ازوی کی بری و اگر آنکه بیع و شر الیه من صکره بهانه کور من او ابلیس مفلسد داندن حق صرفه و فائده ایلنور
 سن و حضرت خقدن و عتاب و خطابه مستحق اولور سن که سیور (الم اعهذ الیک یا ای آدم ان لا تعبدوا الشیطان
 انه لکم عدو مبین) پس حصه بیاتندن سه قصه یا نه شروع ایدوب سیور لر (منشی) حاضر آوردن چون فتنه
 فروخت اشتر کرد بکه هیزم بی فروخت مصرع اولده فروخت فعل ماضی در متعدی و لازم اولن جائز در متعدی
 اولادینی تقدیر او زوره فتنه بی شعله ندردی و الکلندردی دغا اولور تقدیر معنی بوله دغا اولور چونکه اول مفلس
 فتنه شعله ندردی خلق شهر حاضر کتور دیر بر کردل اشترقی کا اول هیزم صارتی مصرع نایدما اولان فروخت صاتیق
 معانسه در بدی فعل ماضی در مصرع اولده تقدیم وارد تقدیر کلام دغا اولور که چونکه فتنه شعله ندردی یعنی
 فروخت لازم اولادینی اوزر معنی فتنه شعله ندردی بوقدر اوزر دغا اولور که چونکه فتنه شعله ندردی یعنی مفلسک
 فتنه بی و افلاش ظاهر و آسکارا اولدی حاضر کتور دیر بر کردل اشتریک اول کرد هیزم صارتی (منشی) کرد بجا به
 بسی فراد کرد هم مؤکل ربا انکی شاد کرد و بیچاره کوفه بی آمالک دوجوق فریاد ایلدی هم دومی المغه مؤکل
 اوای بر دانکه تسلیه و شاد ایلدی (منشی) اشترقی بر دندار هیکام چاشت و تابش و افغانا سودی نداشت و اهل
 دوسنی و قشوق و قشندن انخاشه دغا ایلر و ایلند بار و اهل افغانا فائده طوعدی (م) بر شرف نشتن ان خط قران
 صاحب اشترقی اشتر و ان و اهل خط قران اشتر اوزر و اووردی اشتر صاحبی اشتر ل دغا بی ایدی تا کم اشترقی ضایع
 اولیه (منشی) سوسو و کو بکوی ناخنند و نامه شهرش عیان بشاخنند طرف بطرف محله محله جایدیر
 تا جمیع شهر خلقی اول مفلسی عیان و آسکارا کا دیر و یلیدیر (منشی) بیش هر جام و هر بارار که کر مردم
 بکده و شکستن نکه هر جامک و بازار او کونده که جمیع ناسدر جله مردم آک شکسته نکاه قیلدی و ناظر اولوب نشان
 ایلدی (منشی) ایدمنا دیکه بلند آوزیان ترک و کردور و میان و تازیان و او ان مشادیکه بلند آوز یلردن یعنی آوزی
 بلند اولان کسینه لر دن ترک و کردور و یلر و عری و یلر و نلردن ما عدا پارسی و هندی و فرنگ و تاجیک و یونانی و عبری و لسانی

اوزره ندا ایلدیر تاهرقوم آنک فلاحی کندی منادا سندن فہم قیلوب عذر بر طرف اولہ پس ہر منادی کندی
 لسانی اوزره نوکونہ ندا ایلدیر کہ (م) مفلسست این وندارد هیچ چیز قوس تاندہ کس اولایک بشیر) و مفلسدر
 هیچ بر جی طوطو غنا کسہ اکابر اول قرض ورمیہ (منثوی) ظاہر و باطن ندارد حقہ * مفلسی قلبی دعا بی دہ *
 زیر اظہار و باطن بر جہ طوطو یعنی بر شیشہ مالک دکلدر بر مفلس بر قلب بردن باریدہ درد باغ بردانہ درلر بوندہ
 بردانہ شہ قافی جہلہ برداغیدر دیک اولور (منثوی) ہان و ہان باؤ حریفی کم کندی * چونکہ کارآورد کہ حکم
 کندی * منادا بیلندا ایلدیر کہ ای عباد اللہ اکاہ اولک اکاہ اولک آتیکلہ حریفکی آتیکلہ چونکہ سزہ بیع ایٹک
 ایچون کار کتورہ اول کاہ قید و کرھی حکم مالک کاہ اول سارق سر قندہ شویہ اوستاد در کہ دجال کتور دکنی چکر و بیع
 ایتدیکنی نہ اوغر لر قس قیدہ اسکی مثلدر کہ فلان کس اکتر اکاورد کہ حکم کن تابانہ دزد درلر و اول کسہ نک
 خرمنز قندہ غبات جست و جاہل اولدیر فتنن کاہ ایدرلر و بوشلک اصلی اولو اولدیر کہ ایکی خرمن بری بری الہ بحث
 ایلدیر کہ ستر قندہ سنی اوستاد سن خوشہ بنی پس و نلر براوستاد خرسری کندی بلر نلک تمیزی ایچون حکم
 نصب ایلدیر اول اوستاد نو نلر دیک بیکین السراق اوستاد اول کسہ در کہ براوکوزی بر کسہ صانہ سناول کون
 اوغر لہ پس و کافتیکز قادر در بری بن قادر دیک دیدی بری بن قادرم پس اول قادرم دین سارقلک براوکوزی
 وار ایلدی در حال آتی بر چفتی بیع ایلدی پس اول چفتی دخی بر آخرا و کوزلہ آتی چفت ایدوب صنہ مق ایچون
 جفت سورمکہ کندی پس اول باغ بقر اولان سارق اول بر قفتی آلوب چفتیکز ترلاسنہ قمر ببا اولد قندہ
 اکادید کہ بن یونیندہ کلنہ یمن وار چفتیکز مقابله سندنہ بر اراق بردہ نجب نجب دو جاغر و بوندن غیری
 سورنہ عیوب ہمان بولدیو باغر دیدی پس اول خرمن بر محلہ واروب نجب دو جاغر معہ باشلدی پس اول چفتی
 استماع ایدر ب کندی بیدید کہ بوندہ بر سر و بر حکمت واردر کہ و کشتی دانما نجب نجب دو جاغر و واروب اکا و نجب
 ایلدی بیک بحاسدن خبر آلمہ دو جفتن قو یوب اکامتو حوجہ اولدی کیدر کن کیندہ اولان سارق چقوب کاری
 چکوب در حال آنحلق ایچینہ فاجدی پس چفتی اول نجب دینہ کادی و دیدیکہ ای آدم صیاحدن بری
 نجب در سن محل نجب نہ در اول کسہ دیدیکہ بوندن نجب نہ اولور کہ سن بریا لکز اکوزلہ جفت سورنہ پس
 چفتی آردنہ باغوب کوردی فی الواقع اکوز بر قاشلر کوزہ چفتی دردمند نجب دیکہ باشلدی سارق اکا دیدیکہ
 اشتہ بنہ نجب ایلدی بیکہ بود دیدی پس اول زماندن بر وضرب مثل اولدیکہ فلان کس اکتر اکاوارد کہ حکم کن
 تابانہ دزد در دیرلر و اول کسہ نک اوستاد سز اولدیر فتنن کاہ ایدرلر (منثوی) و بر چکم آردنایں بر مژدہ را
 من شقو ہم کردن ندان مردہ را و کربوققردن صولشی حکمہ کتورہ سز وینہ حکمہ کتورہ سز بن مردہ فی زندانہ
 حبس ایلک استعزم (منثوی) خوش دست اوکولوش پس فراخ باشا عار نو د نار شاخ شاخ * و مفلس خوش دمدر
 و آنک نازی زیادہ و اسعدہ یعنی شیرین سوزلو و طلو دالو بر کسہ در و چوق بیچسدر بیک شعاہلہ ایلد نازی بارہ
 بارہ در د نارنج قفتانہ و شعار اوست قفتانہ درلر یعنی آنک ایچندہ کید بیک لباس کھنہ و بارہ بارہ در و اوستدہ اولان
 لباسی بیک و لطیفدر زیرا مفلس جہلہ کار لرک صفتیدر کہ ظاہر فی مزین و ملیس ایدوب ناسہ لطیف ادالر و خوش
 آیندہ سور زورس و یلیوب آنلری و طرافتہ فریقہ ایدرلر (منثوی) کر بوشدہ بر مکران جامہ را * عارہ ست
 آن تا فریدعہ را * اکراول مفلس مکر و خدعہ دن اوتری اول نوجامہ فی کیمہ اول جامہ عار بتدر ناعوامی الدایہ
 (منثوی) حرف حکمت بر زبان احکیم * حلایہ عاریت دن ای سلیم * حکیم اولین کسہ نل نای اوزرہ حکمت
 کلہ سی ای سلیم عاریتی اولان لاسلیریل یعنی علیہ عامل اولیان اولیا و صافیہ اتصاف قیلمان کسہ لرک لاسلہ
 حکمتہ متعلق اولان الفاظ و عبارات و اسرار و معرثہ متعلق اولان اصطلاحات عاریتیدر کندی نلک حسب حالی
 و ملک و مالی دکلدر مثلاً بر کسہ نک بر خواجہ دن عاریتی لباس لر آلوب کیدی بیک کیندیر کہ ابلس اولوب و ابلیس
 سیرت اولان بر تلیسدر خی صورت صلاحدن کلوب علم و عمل لباسی کندی لرہ استعارہ قیلوب سادہ دل اولان کسہ لر
 و تکرار فریقہ ایدرلر (منثوی) کر دزدی حیلہ پوشدہ است * دست چوچون کیر دآن بیدہ دست * اگر چہ
 بر خرمن بر حیلہ کیشدر اولان قطع ارلش دزد سنلک دستکی نیچہ طور و سکا و جہلہ معاونت بلر بریدہ دست
 دیکل باعتبار ما بول ایلدیر کہ شرعاً سز لک دست قطع اوقل لازم اولدینی مقرر اولیق آتی مقطوع ایلدمنزلہ سنہ
 تنزیل باشی اولور اولان کسہ جلد دیک دخی جائز در سس سار فان کلمات اہل طریقت و قاطعان راہ اصحاب
 شریعت اولان مفلسلر کہ ہر خداع لباس مکرلہ متلبس اولمشدر اندر بر کسہ نیچہ دستگیر اولور و جہلہ
 معاونت قیلور بیلکہ آتی فریقہ ایدوب مالک اولدینی شینی اندن المغسہ قیلور (منثوی) چون شبانہ انشرا آمد

بربر کرد گفتش من از دور دست و در بر بنشستی اشترم از نگاه جورها کردم کم از اخراج که چو نکم مفلس اخشام
 وقتی کردل اشترندن آشفه کادی کردم فله دید که بن من از دور و قتم کجیدر دونه نک اوزر نه اوزر دل را کب اولدلا
 قوشلق و قشندن بری اوله اولدسه اربه بی قوم دارانی قوم اسک اولسون و بر دیک محله دونه اولدرو و معاندن
 کابه اولور و بد معناسی قوشه کلامدن منغم اولور و هو و جهدر اربه بی ترک ایلدم صمان بهاسندن کم امله یعنی
 اربه نک بهاسندن فراغت ایلدم باری صمان بهاسنی و بر اخراج بوندیم بهامناسنه اولور خربل جمیع در خرب و خراج
 اجرت معناسنه در جی اخراج و اخراج کاورا کچه کردل دوه سی عوانلر که رها وجبرا آتشاردی مکر مفلسک اشتر
 اوزره رصکوی و قشندره کجیاره مفلسدن اجرت و کرا آلورم دیو فریاد و فغانی ترک ایلدوب و من و جرت امید ایل
 یا تنجه یله کیدوب و جبک الشی یعنی و بصم مقتضاسنجه مزید و جرت و کراه کال حب و طمعندن مفلس دینک
 معناسنی فهم ا عجوب و مفلسدن نه منفعت حاصل اولور و ترک جائینه کیموب حین نزولده مفلسدن اجرت و منفعت
 طلبنه ناشلدی پس مفلس دخی آفی سنک طعن و ملامت ایل طاشلدی نه کم نوکه مانتد جوق کسه مرانی و مدعی
 اولنلردن تقوی و دیانت و شیطان غویدن منفعت و هدایت طلب قبول و عاقبت کردکی و اولمدن محروم قالور (مثنوی)
 گفت تا اکنون چه می کردم پس هوش تو کو نیست اندر خانه کس مفلس کرده ایدی شده دل زنه طولا نور
 پس سنک هوشک قنی اوده کسه قوی یعنی اول مفلس کرده دیدی صیاح زمانندن شده دل زنه طولا نور و کوی
 بکری نه طولا نور و بری نیخون کرد زلر بیاز من پس سنک عقلک قنده در خانه دلده کسه یوقیدر تا کم یوقیدر
 منادیلک سوزنی فهم ایل (مثنوی) طبل افلاسم پیچ سابعه رفت و فونشید و بد واقعه بهن افلاسم طبلی بدیخی
 برخه کندی سن ایشتر سن بد واقعه در یعنی بنم فقر و افلاسم صیت و صدای قلک سابعه کندی سن ایشتر میسن
 بونه قیج واقعه در نه عجب حاذقه درس بد واقعه بی ایشتر کی دیم دخی و جهدر سن ایشتر میسن دیم دخی و جهدر
 (مثنوی) گوش تو بر بود است از طمع خام پس طمع کرمی کند گورای غلام سنک قولان غلک خام طمعندن
 بر اولشد پس طمع انسان ای غلام صاغر و گورایار (مثنوی) تا کلوخ و سنک بشند این بیان مفلسست
 و مفلسست این قلبان و بیانی حتی کلوخ و سنک ایشتردی بو قلبان مفلسدر مفلسدر دیدیلر قلبان عورتنک
 خورنی کوروب رانی اولان کسیدر لر (م) تا نبش گفتند در صاحب شتر برزد کواز طمع بر بود بر منادیلر
 بوندای صاحب دن اخشامه دل زده دلر صاحب شتره تا نبر ایلدی زرا اول کرد طمعندن برایدی برس هر یک که
 قلی طمعله بر اوله طریق حقه منادی اولان انبیا و اولیا سنک سوزنی قولنی ایشتر و انلرک کلانک معناسنی فهم
 ایدوب آنکه ایشل اغز (مثنوی) هست بر جمع و بصیر مهر خدا در جیب بس صورتست پس صدا کوش
 و چشم اوزره حضرت خدایک مهری وارددر (کافال الله تعالی ختم الله علی قلوبهم و علی ابصارهم و علی
 غشاهم) آه عجب ایدر ده جوق صورت وارد و جوق صدا وارد و لیکن هر چشم اول صورتلری کور و هر کوش
 ایلین سمع و بصیر نه در خدا اولین کسیدر (مثنوی) آنچه او خواهد رساندن بچشم و از حال و از کمال و از کریم
 اول نسنه بی که اول خدا استر چشمه آفی کوستر جمالدن و کالدن و ناز و زشوده دن و سایر مبصرا تندن
 (مثنوی) آنچه او خواهد رساندن آنکوش از جماع و از بشارت و زخوش و اول نسنه بی که اول خدا استر کوشه
 آفی ابرشدره جماعندن و بشارتدن و زخوشدن و بولردن غیری اولان مسوعا تندن (مثنوی) کون بر چاره ست
 هجیت جارمی تا که نکشاید خدایت روزنی کون سرتاسر بر درمان و چاره در هیچ سکا چاره یوقدر مادامکه خدای
 تعالی چاره و درمان جائینه بر روزن آجیه (مثنوی) کچه هستی بو کون غافل ازان وقت حاجت حق کند ترا
 عیان که چرسه شمدی اول چاره در غافل اولدلا حاجت و قشند اول چاره لری حق تعالی عیان ایلر یعنی سنکه
 چاره و درماندن الان غافلسن اول چاره به محتاج اولدیغک و قنده و انک وقتی کلوب ارادت الهیه احتضا ایلدیگی
 حینده اول چاره ظاهر اولور و سکا یوز کوستر (مثنوی) گفت سیمبر که یردان مجید از یری هر در درمان آفرید
 بیغمیر علیه السلام یورید که اول اولان یردان هر دردن اوتری درمان خلق ایلدی (کافال علیه السلام لکل داء
 دوا و قال ابشام انزل الله دواءه و قال ابشام انزل الله خلق لکل داء دوا) (مثنوی) لیکن ازان درمان نیقی
 رنگ و بو و هر درد خوش بی فرمان او کچه یله در لیکن اول درماندن رنگ و بو کور من یعنی اندن بر اثر
 مشاهده قیاسن کندی در دندن اوتری ایلک فرمانیمز یعنی آلمان ارادی اولمیخه کندی در دندن اوتری دوا و سوری
 و معنوی اولان مرضلرندن اوتری شفا یولغه قادر اوله من (مثنوی) چشم را ای چاره جودر لاسکانه هیننه
 چون چشم کشته سوی جان چشکی ای در دنه چاره و درمان دبیلن آه اول لاسکانه قور کشته و مر دمنک

کوزی جان جابنه تابع و ناظر اولدنی کی کا قال علیه السلام ان الروح اذا قبض بقیه البصر یعنی روح
 انسانی قبض اولندقد کوزا کاتابع اولور و انک آردنجه نظر قیایور سسندخی ای چاره جو اولان کسه مرده یاتک
 آردنجه تکران اولدنی کی لامکان جابنه کوزتو یوب چاره و درمان اییون منتظر اول دیک اولور (منشوی)
 این جهان ازنی جهت یدشدست * که زنی جایی جهانرا جاشدست * بوجهان فی جهت عالمندن سدا
 اولشد که فی جابله کندن جهاته های اولشدر یعنی بوجهان صوری بی جهان اولان عالم لاکندن سدا اولشدر
 و مرسته ایماندن ظهوره کشد که فی مکانک و فی محالک مرسته سندن بوجهاته مقام مستقر اولشدر زیرا
 بوجهان لامکان اولان حقله قائمدر (منشوی) باز گرد از هست سوی نیستی * طالب رفی و ربا نیستی * ای سالک
 چاره جور جوع ایل و اوراق عالمندن و تاقی جابنه که مر اعدم اضافیدر طالب رب ایل و دخی ربه منسوب ایل
 بعضی سخنده مصرع ثانی کزو ایزان طالب مولستی واقع اولشدر معنی اگر سن جان و دلدن مولای طلب
 ایدیی ایلد دیک اولور (منشوی) جای دخلست این عدم ازنی مر * جای خرجهست این وجودیش و کم * و عدم
 محمول بریدر اندن فقرت ایل و یوزاده و ناقص وجود شرح بریدر یعنی عدم که مر اعدم اضافی و عالم معنویدر اول
 محل محمولدر و بوجهل زیاده و نقصان اولان وجود شرح بریدر عالم معنادن بوجه وجوده هر نه کاور سه خرج اوراق
 مقرر در لکن عالم معنادره اولان و عالم معنایه کیدن خرج اولمز (منشوی) کار کا صنع حق چون یسقیست *
 جز معطل در جهان هست کیست * چونکه حقل صنعک کار کاھی یوقلقدر یعنی عدم اضافیدر اویل اولیجی
 معطلدن غیری شکلا و ارا اولان جهاتده کجدر یعنی معطل و بی سکارا قندن غیری بوضو رتاوار اولان جهاتده کسه
 یوقلدر بر کار در دعل اولان جهان فی الحقیقه عالم باطندر (منشوی) یادده مارا سختیای دقیق * که تراحم آوردان
 ای رفیق * و تا کم کار کا صنع حق یوقلقدره در و نوار اولان جهاتدن غیری معطل کیم واردر یوردر بر سه و یو کلام
 من حیث الحقیقه ارق مقالات وادی کلمات اولدیه انکیو که هر کس بوعالمک معطل اولستی و عالم باطنک دائما
 یونده عمل قیلمی ادراک ایدیه منس بومناسبتله کلمات دقیقه نک افهام واذ کاری اییون جنب حقه تضرع ایدوب
 دیر لکه الهی دقیق اولان سوزلی ای رفیق صاحبی علمای جدلک دقایق کی سکار کم کثوره اول دقیق اولان سوز
 زی برنم بزمه و بریزه آکر دعلای جدلک دقایق کی مورث بعض و غضب اولیه بلکه اول دقایق و رواقی جابنه
 هر حجت و جالبه رافت و رفعت اوله (می) هم دعا از نوا جابت هم ز نو * ایی از نو مهابت هم ز نو * خدایا هم دعا سندن
 اجابت هم سسنددر یعنی دعا ایلکی سیده و لکه موفق اولق و صکره آفی اجابت قیلمی سسنددر اعتلک سسنددر
 مهابت هم سسنددر یعنی که امیده و لکی خوف و سزندن این قیلسن و کاھی جلال و عظمتله تجلی ایدوب اناره
 مهابت و دهشتی براغورسن (منشوی) گر خطا کفتم اصلاحش نو کن * مصلی قوی تو سلطان سخن * اگر خطا
 دیدلک ایسه اول خطای من اصلاح ایل مصطفی سنن ای خداسوزلک سلطان نیستن یعنی جمع شیدری اصلاح ایدیی
 سنن و کلامک برهای هم سنن سلطان یونده برهان معنا سنه اوراق روشدن غالب و مسلط معنا سنه اولسده
 جاتزد که معنی ای سن سوز اوزره مسلط و غالب دیک اولور (می) کی یاداری که تدبلیش کی * که چه جوی خون
 بودیش کی * خدا با قدرت کییامنی طوئارسن که ازل خطای تبدیل ایلرسن * که چه اول خطا فی المثل
 فان امری اوله آفی نزل ایلرسن و آفی آب سلیل قیلسن ته که اکثر شدلر یکن سنای حخته تبدیل ایلدوب اندر
 حقه (اولشک بیدل الله سناتم حسنام) یوردلک (منشوی) اینچنین مینا کریمه کار نرسن * اینچنینا که برها
 اسرار نرسن * یو تجلی مینا کرلکر سنلک کار کردر یعنی یونک کی بدیلات و تحویلات سنلک صنع و کردار کدر یونک
 کی که برلرسنلک اسرار کدرر یعنی یونک کی لطف و عنایت کییای سنن پادشاهلک اسرار ایدر که نیجه حقیری
 شریف و نیجه کشفی لطیف ایلکه قادرسن (منشوی) آب را و نالک زار برهم زدی * ز آب و کل نقش تن آدم زدی *
 الهی سنن شول قادر پادشاهسن که آب و خاک بری بر سنه اوردلک و آفی تخمیر و ترکیب ایدوب بدقدرتله یو غوردلک آب
 و کلدن آدمک خلق قشقی اوردلک و نلک جسد فی احیایلدلک (منشوی) نسبتش دادی و جفت و خال و عم * باهزار
 اندیشه و شادی و غم * اول آدمه نسبت و ردلک و جفت و خال و عم و وردلک هزار فکر و سرور ایل و غله که آدمک
 یوز کرا و نالک نه زنجی و اردر و یونلندن ماعدا نیجه احوال و اوصافه دخی اتسانی واردر (منشوی) باز بعضی را
 زهای دانه * یزین غم و شادی جسد ای داد * که یو بعضی شده لکه خلاص و برمش سن و آ زادله که مرسته
 اناری ابر کوب سن بوعم و شادیدن جدالقی و برمش سن و جسمه مخصوص اولان سرور و المذن بری قیاش سن
 (منشوی) برافز خوش و یوند و سرشت * کرد در چشم او هر خوب و زشت * اناری کندی سسندن و اقربا سندن

و طبقه عذدن ابلش سن یعنی خلاص ایش سن هر خوب و زیبای انک چشمه زشت و قبح ابلش سن و محسوسات دن
 فارغ و آزاد قیاس سن (منشوی) هر چه محسوسست اورد میکند * آنچه ناسد است مستند میکند * عشق او پیدا
 و معشوقش نهان * با بیرون فتنه اورد جهان * پس عبد الباطن اولوب هر نه کمال محسوس و ظاهر در آفریند ایلر
 و اول نسنه که باطن و ناسد ادراتی سند ایلر معترقب بر بعض نسخه ده مستند بر نه واقع اولد و مرعی کا عرض
 احتیاج ایلر و ناسی طالب اولور دیک اولور انک عشق و محبت پیدا و معشوق نهاند زرا خدا کا اسم باطنه بجلی
 ایلشد و انک چون یا بیرونی و دلدار ایلر انک فتنه سیدر جهانده (اما عارف بالله و مظهر راسم الله اولان عارفانک
 فتنده بوله دکدر بومی عیب عبد الباطن اولان طاقه نک عبد الله اولان کمالرک مر ته سسته کوره نقصانی
 اولد و بیخون بونرک مشرب و مذهبی ترک ایلکه امر ایدوب سورر (منشوی) ابن رها کن عشقهایی صوری *
 نیست بر صورت نه بر روی سنی * آنچه معشوقست صورت نیست آن * خواه عشق این جهان خواه آن جهان *
 یعنی عبد الباطن اولوب و ظاهر ده اولان مجامید و معاشیق معشوق حقه قیدن غیری زعم ایدن طاقه نک مذهب
 و مشرب ترک ایلر زرا عتد اهل الکمال صورت نه منسوب اولان عشق ایلر مجرد صورت اوزره دکدر و مطلقا ملحه و جلّه
 اولان سنبلر ربی اوزره ده دکدر زرا اول نسنه که فی الحقیقه معشوقدر صورت دکدر خواه جهان ظاهر سنک
 و کرکه جهان باطنیک عشق اولسون زرا ظاهر باطن معشوق حقیقه ایکی مرآت کبیدر مانه و هم
 بوند مجبلی اولان اولدر (یت) جهان مرآت حسن شاهد ماست * فشا و وجهی کل ذرات (یت) هو الاول
 هو الآخر و اولانده (یت) جهان مرآت حسن شاهد ماست * فشا و وجهی کل ذرات (یت) هو الاول
 چون برون شیدان بر این هسته * اول نسنه که سن صورت اوزره عاشق اولش سن چونکه آنک باقی تنندن طشره
 کند آتی نیخون قوسش سن و ترک ایلش سن پس معلوم اولد که مجرد صورت عاشق دکل ایش سن بلکه صورت
 سبیله ظهور ایلن معنایه عاشق اولش سن لکن و معنای درست فهم ایلماش سن (منشوی) صورتش بر جاست این
 سری زحمت * عاشقا و احوکه معشوق فو کست * اول معشوق اولان کسه نک روحی کتد کند صکره صورت
 بر نده در و طوقی نند و روملات و سامت نه جهندن حاصلدرای عاشق کبر و ایسته که سنک معشوق کبدر یعنی
 تحصیل معرفت ایلد تاسک فی الحقیقه معشوق کیم ایدیک سکام معلوم و روشن اوله (منشوی) آنچه محسوسست
 کرمعشوقه است * عاشقستی هر که او را حس هست * اول نسنه که محسوسدر کرمعشوقه در عاشق اولور دیک هر شول
 کسه به آنک حسی وارد یعنی اول نسنه که محسوسدر ظاهر صورت در ک اول معشوقه اولیدی سن عاشق
 اولور دیک هر شول کسه به آنک حسی و صورتی وارد پس هر حسی و صورتی اولانه معشوق کتد کند صکره محبت
 ایلد بککدن معلوم اولور که معشوق مجرد حسی و صورتی اولان دکل ایش بلکه اول حسی صورت آینه سنده سکام
 فوز کسرتن معشوق معنوی ایش (منشوی) چون وفای عشق افزون میکند * وفای صورت دگر کون
 میکند * بو بنده ایکی وجه اوزره معنی صحیح اولور اولایکی مصرعه سله واقع اولان وفایر کند کله رنک مغفولی
 اوله مصرع اولده فاعل آن عشق و مصرع ناسیده صورت اولور و بوقه در اوزره معنی چونک اول عشق حقیقی وفائی
 زیاده ایلده صورت وفائی قن دکر * کون ایلد رنک اولور یعنی عاشق و فاسنی صورت تبدیل و تغییره قادر اولور دیک
 اولور یعنی عاشق وجود نده اول عشق حقیقی وفادار و فانی و حقیقت اوزره محبت قبلی زیاده ایلده صورت عاشق
 وفاسنی متغیر و تبدیل ایلر و انک وفاسنه و رخن اولوب مانع اولور کرمعشوق حقیقی اکا صورتله تجلی ایلسون
 و کرکه صورتدن خالی تجلی ایلور و محصل اول عاشق و فاسنی صورت تبدیل و تغییره قادر اولور دیک اولور
 و وجه فانی اولدر که ایکی مصرعه سله واقع اولان وفایر کند کله رنک اولور یعنی عاشق وجود نده اول عشق
 مغفولی اوله و مصرع ناسیده اولان صورت آنک مغفولی اوله بوقه در اوزره معنی چونک وفایر کند کله رنک اولور
 و فایر قن دکر * کون ایلر یعنی عاشق و فاسنی و صدق و صفای اول عشق حقیقی معشوق حقیقی به زیاده
 ایلده و فایر قن دکر کون اولور یعنی مادامکه عاشقه و فایر اول و اول و عاشق حقیقی معشوق حقیقی جانبیه
 زیاده قبل اول و فانی سن بعد صورتی متغیر و شکلی دیگر کون اولور کرمعشوق اول عاشقه صورتله تجلی ایلسون
 و کرکه اول صورتی ترک ایلسون اما چونک وفادار و وفادار و وجود عاشقه عشق حقیقی افزون ایلده و عاشق معشوق
 حقیقی جانبیه عاشق وفادار اولسه معشوق حقیقتا آینه اولان صورتدن اول تجلی کیدوب صورتدن اندن خالی
 فالده و وفاداری صورت و شکلی دگر کون ایلر یعنی وفایه خلل کارمته لا کتر اهل صورت اولر عشاق مجازی قن
 بر صورتدن ملاحت و لطافت کسه انرک و فارای دخی صورت و شکل دگر کون ایدوب بوز یلور کوننده بر سوال لازم

کاورسکه اول سوال بود و فاعلی نجه زیاده ایلرکه عشق کسبی دکلدرد جواب اولدرکنم عشق کسبی
 دکلدرد بلکه معشوق حقیقینک بندنی سومسنه موقفدر جونکم معشوق حقیقی برنده سنی سوسه البته
 اول بندر یسنه عاشق اولنی مقرر اولور پس حق تعالی عیده محبت ایلسنه وفا وصدق وصفاسیدرنتکم
 بوحیدت یومعنا به دلالت ایلر (قال صلی الله علیه و سلم) کاعن ربه لایزال العبد یقرب الی النوافل حتی احبه فاذا
 احبته الی آخره) اهل تحقیق دیشلرکه عبد فوافل الله حق تعالی به تقرب ایلر حتی حق تعالی اول بنده به محبت ایلر پس
 حقیق بنده به محبت بنده نلک حضرت حق به محبت ایلسنی مستلزم اولور پس حقیق بنده به محبتی پس فوافل که صفت وفادر
 عبدلک حضرت حق اولان عشق و محبتنه سبب اولمش اولور پس عشق و محبت دخی من وجه وهی ومن وجه کسبی
 اولمش اولور (فلیس تأمل ولا تعبد بقول من قال العشق لیس بکسبی (منشوی) بر تو خورشید بر دیوار تافت و تابش عاریبی
 دیوار تافت و یویت صورتده اولان معشوقلرلک حضرت معشوق حقیقی به مرات و منظر اولدیغنی طالبلره تفهیم
 ایچون مثل موقعنده واقع اولشدر مثلا کونشک بر روی دیوار اوزره یلدرادی دیوار عاریبی تابش اولدی کذلک
 معشوق حقیقی وظاهرده اولان معشوقلرک صورتی اوزره تجلی قیلدی و تانان اولدی ایلک بر تو طافتنی و معشوقلرلک
 دیوار وجودی عاریت اولدی دیوارلر بر روی کنیدین اولدیغنی کسبی معشوقان صورتلک دخی حسن و لطافتی
 کندیلردن دکلدرد (منشوی) بر کاخی دل چه بندی ای سلیم و اطلب اصلی که اوتاید مقیم و ای ساده دل بر کاوخ
 اوزره کولک بغلین ونه محبت ایلرس شول براصلی کبرو طلب ایلر که اوداغیا یلدرار یعنی کیش و کینک کبی اولان
 جسد اوزره نه کولک بغلین شول اصلی طلب ایلر که اول اجداد و صورتده داغیا تانان اولور و صورت کونده ظهور
 قیلور (منشوی) ای که توهم عاشقی بر عقل خویش بر صورت پرستان دیده بیش و بر تو عقلست
 آن بر حق و عاریت میدان ذهب بر من تو و وقتا کد صورت برست اولنلره و محسوساتده قانلره و بر کاخی
 دل چه بندی ای سلیم و اطلب اصلی که اوتاید مقیم و دیو تو بیخ و تفریع ایلدرلرسه کندی عقلنه عاشق اولنلر
 کندیلرینی و کور و هندن مستننا و صورتنه عاشق اولنلردن اعلا و رعنا زعم ایلرلی مقرر اولدرسه انلره دخی بر بیضا
 و تقریر سورر زکای شول کسه که سن هم عاشقسن کندی عقلک اوزره اول سیدین کندیکی صورت برستلر اوزره
 زیاده و عالی کوروش سن بر تو عقل کلدرد اول سنل عقلکک جمال و کمالی سنلک حسلک اوزره سنلک مسک اوزره اولان
 ذهی عاریبی یل یعنی عقل و ادراک کک مس کیدر ایلک اوزره اولان ذهب علم و معرفت عقل کلک بر تو یلدر اولیه
 اولیجی عاشق فرع بر تو اولقده اهل صورت ایلر مشترک اولمش اولور سن پس بوجهله کندی کلدردن افضل یلور سن
 دیکل اولور (منشوی) چون زرا ندوست خو بی در بشر ورنه چون شدشاهد تو بیرخ و بشرد اولان حسن
 و خوبلی زرا ندو کیدرد بوجه سنلک شاهدک نیچون بیر خرا لوردی یعنی بشرد اولان لطافت بر یارلک اوستنه
 آکتون صواب بالذرا یلدر کلامی بالذرا کیدر یجن اول بالذرا کسه باقر ظاهر اولدیغنی کبی اول لطافت کتده کتده بشر
 دخی زشت و بیر خراکی اولور کرشرد اولان حسن و لطافت عاریبی ایلیددی سنلک محبوبک بیر خراکی زشت و قبیح
 اولور میدی (منشوی) چون فرشته بودهم چون دوشد و کان ملاحه اندر و عاریتده و اول محبوبک فرشته
 کسبی لطیف ایلدی صکره دیوکی اولدی زیرا اول حسن و ملاحه اول محبوبده عاریت ایلدی (منشوی) اندلک
 اندلک می سناشدن آن چال و اندلک اندلک خشکی کرد نهال و حتی تعالی اول چالی آرزو کرد تدریجیهله آلتونا ک اول
 حسدن برانرا فائزنته ک نهال آهسته آهسته تدریجیهله خشک اولور (منشوی) روزنموره تنکسه بجوان و دل طلب
 کن دل منه بر آفتخوان و سورن دس و بآیت کریمه به اشارت و سورر که (ومن نعمه تنکسه فی الخلق) ای من نطول
 عمره ثقله فی الخلق فلا یزال مترادبا انقص قواه عکس ما کان علیه بدأ امره یعنی شول کسه نلک که عمری بر تظویل
 ایدیه و تنکس و تقلیب ایدیه رز خلقته آتی پس دماغضی مترادب اولوب قواسی منتقص اولور و حال عالم صاوتده اولان
 حاله رجوع ایدیه و حاصل عقل و ادراککنه نقصان و فهم و فراستنه نسبان طاری اولوب مانند صبیان فی اعمان
 و فی اذعان اولور (افلا یعقلون) ای من قدر علی ذلک قدر علی المسخ و الطمس یعنی احسن تقوعدن ازل عمره تنکس
 ایلن الله قادر دکره و اوسانلک کوزلرن طمس ایدوب صورتلری مسح ایدیه پس بو کفرا نیچون تعقل ایتزلر پس حضرت
 خداوند کابو بخلده سورر که صقن جمال صورتی به و محبوب بجایزیه کرتنا اولقده زیرا بار بایدر دکلدرد (ومن
 نعمه تنکسه) نصندن بهر دار و خبردار اوله کور بو نلرک بایانی نیجه خوار و زار اولور و هان طلب حضرت برورد کار
 اوله کور معنای بت و از نعمه تنکسه آیتن اوقو طالب دل اول ای صورت عاشقی کولک قومه استخوان
 و پوست اوزره یعنی کولکک حسن و جمالنی طلب ایلر بول یا اعتبار ما بول الیه استخوان و ناله اوله جغه کولک و برمه

و یا خود الا آن استخوان و لحم و پوست و اولان اجسامه فرشته اولوب انک زبور عارفته کک و کل قومه دیک اولور
 (منشی) کان جل دل جمال یافت * دولش از آب حیوان ساقست * خود هم اوابست و هم ساقی و مست *
 هر سه یک شد چون طلسم تو گشت * آن یکی راوندانی از قیاس * بندگی کن زائر کمانا شناس * زیرا مظهر حق
 اولان کک کلک جمالی جمال بقادر که زوالدیر اولز اول کوکلک دولی آب حیات حقیقین ساقیدر که
 اول حبابی و معرفت برز اندر بعض نسخه ده دولش مجله دواش واقع اولشد و بتقدیر اوزره معنی قلاب ایکی
 لی آب حیاندن ساقیدر دیک اولور خود هم او ایدر و هم ساقی و مستدر چونکه سنک طلسم صندی جیبج اوج
 بر اولدی یعنی خود حقیقته نظر اولانسه بوتعد و تکرار هم اعتبار ایدر بلکه اولدل آب حیواندر نفسنده عین
 الحیاة اولدینی اعتبار له ساقی اولان برز اندر مفیض الحیاة و معطی راحات و مسرات اولدینی چهندن و مست اولان
 انساندر ظهور و اسکا بی حیثیتدن بومعنی مذهب فلاسفه به محال قدر زرا انلر فاعل شی قابل شی اولز در لر و اشیا بی
 حقیقه سوا و غرض ایدر و بوسر وحدت مطلقه نلک ظهوره کلسی طلسم وجودل شکست اولسنه موقوف
 اولد بوجون بیور لر که هر اوج بر اولدی چونک سنک طلسم انا نلک موت اختاری الیه شکست بولدی یعنی بجن
 موت اختیار له فانی اولسل و توحید حقیق مر تبس بولسل ناده ساقی و مستی و قائل بل و الستی بر کور ردل
 اکرونده سلو که بومعنی میسر اولسه عاقبة الامر وجود طلسمی صنوب موت اضطراری واقع اولد قد نصکره
 وحدت مطلقه ظهوره کاور و هر کس آتی معاینه قیور لکن موحد مر تبس بولوب محروم فالور سن اول اوچل
 انضاد و بر لکی قیاسدن بجز سن یعنی وحدت مطلقه بی سن قیاسدن و ترتیب مشدمات و تصورات و تفکراتدن
 بجز سن زرا بوحودت الهی مقابل کثرت اولان وحدت مخلوقه کی دکلدر که حتی قیاس و عقله یلسن و عند اهل
 الحقیقه مقابل شرکت اولان وحدت دخی دکلدر که حتی نئی شرکت اتمکله آتی بولسن بلکه (کان الله لم یکن معه
 شی الا نیکان) غرضه بروحدت مطلقه در کما اصفا صفت متکبره اله ظهور قیلندر محبوب اولنراقی غیر
 و سوی ظن ایلوب وحدتی کثرتدن آبرو قیاس ایدر (کما قال ابن الفارض) بیت اذا ما زال السر لم تر غریه *
 ولم یبق الا اشکال اشکال ربه * بوفو حیدلک لمن یسینک طریق قیاس و فکرت دکلدر بلکه عبودیتله ضمیمه حاصل
 اولوب نور الهیله بیلکدر انکیون در لر قولتی الیه تاتصفیه حاصل اوله و هر زعمه و فاعل سوز سوزی ناهم
 زبر اوسر قیل و قال و جمل ایدر (منشی) معنی موصورت و عاریت * بر ماسد اولد و بر قایت *
 معنی آن باتش که بستاند ترا بی نیاز از نقش گرداندر ترا مقدمه ایکی طایفه بوفو یج و تفریع بیهوشلردیکه بری عاشق
 محسوسات و بری دخی عاشق معقولاندر و انکیسی بیه فرعه مستلکده بر و برستلکده مشترک عد اتمکلدری
 پس عاشق صورت اولنر دل طلب ککن دل منه بر استخوان دیو نصیحت بیور دیر و معقولاتی معنی ادعا ایدوب
 کیندر بی صورت بر متاردن ممتاز و مستنازع ایدنره دخی علی طریق التو بیخ ز علیر بر ایدوب بیور لر که ای علوم
 عقلمه و نقلیه فی نظر به بی و معارف و رحیمه و صوریه بی معنادر دیر و بر صورت عاشقنندن ممتاز و مستنازع بر دوزع
 ایلنر بوسر ل معنی زعم ایلدیکتر معنی دکلدر سنک معنای صورت و عاریتدر مناسبت اوزره شادسن و قافیه
 اوزره شادسن لغتده بر شی بر شیه تابع اولسه قافیه دیر بتقدیر کلام سنک معنای صورت و عاریتدر سن معنای
 مناسب و مشابه اولان اوزره شادسن و تابعیت اوزره مسرور سن بودنی وجهدر کندی مناسبلک اوزره و تابع
 و موافق اوزره شادسن معنی فی الحقیقه اولدر که منی سنلکدن آله و انانیت قییدندن خلاص قیله نقش
 و صورتندن سنی مستغنی بی نیاز ایلیم کرداند نوک کی محملارده کند معنای استعمال اولنور و الا سیر نقش اولان
 معنی صورت حکمنده در (منشی) معنی آن بود که کور و گردند * مر در بر نقش عاشق کند * حقیقته
 معنی اول دکلدر کور و صاعر ایدر مردی نقش و صورت اوزره طالب و عاشق لک ایدر (منشی) کور و رافعت خیال
 غمخراست * قسمت چشم این خیالات فناس * کور دیر لک حظ و نصیبی بیان ایدوب بیور لر که کور لک قسمت
 و نصیبی غم زاده ایدوب خیالدر اول جهند که بر شینک حقیقتن و صورت ماهیت کورمید بکندن خفیات فاسده
 آتی غمناک ایلر دیدم و راولان چشک قسمتی بو خیالات محسوسه و قافیه در بعض نسخه ده قسمت چشم بر نه بهره
 چشم واقع ایلشدر معنی دیک اولور که چشک بهره و نصیبی بو خیالات فنادر که چشم آنک حقیقتن ادر لک ایلدیکه
 فرخفر و تر خرد اولور (منشی) حرف قرآن زائر بران معدن اند * خرنه بیند و بالان می زنند * اکثر کور لر حرف
 قرآنه و انقاط قرآنه معدن اولشدر در کلمات و آتینی حفظ قیلندر لکن اشکی کورمزلر بالان در کور لر مصرع
 استعاره تمثیلیه اولتی اوزره کاتدر یعنی معنای کورمزلر لافاظی دو کور و همان آتی حفظ ایدوب او کور لر دیکدن

عبارت تدبر ظاهر قرآنی بیان معنی مراد آن غافل اولان و کشیدی بی اثبتی بود در له عالم زعم قیلان کوردلره بونده
تعبیرش وارد و بوجمله اکر بعض کسبه سو مخاطر اولورسه و قلبه بوندغه کا ورسه که معنی قرآنه تر اطلاق
اینگل و الفاطنه بالان دو سو بلکه ده و عاقله و اورد و تحقیر قرآن خطا و کفر در پس جواب اندر جواب اولدر که بجن
قرآنی برکسه برتی حقیره تشبیه اید و بوقه قرآن مراد ایا بسه کفر در اکر تحقیر مراد انجوب نفهم مراد اید برسه
سو اید و اما ادات تشبیه دکر اولو بوقه علی طریق الاستعارات التنبیه کایه بلسه کفر لایم کلمه سو ادب دخی
اولر پس بوجمله بولدر که عرف ناسده مشهوره ملدر که اشکن کورمز بالان دکر در بر و بوقی مراد و مقصوده
واصل و واقع دکل بیهوده و بی محل بیره سی ایدر یکدن کایه ایدر (منوی) چون بونیانی بی خرره جست
چند بالان دوزی ای بالان برست * بوی دخی کالاول کایه در شو معنادنکه بیوردر چونکه سن یناسن خرک
آرد بجه کتکه خر صجادی و کشیدی ای بالان برست بالان دوزلق نیجه به دلک یعنی چونکه سن ینادل ایسک و بصیر
صاحب ایسک صرف معنائک ینه و طر بته کتکه اول الفاط و حروف و قید نده صجری دی و خلاص اولدی نیجه بر الفاط
و عبارت دوزن سن ای بالان دوزی دیک اولور (منوی) خرچو هست اید بقی بالان ترا * که نکردن دان چو باشد
جان ترا * بشت خرد کان مال و مکسبت * در قلیت مایه صد فالست * چونکه خرک وارد مقرر سکا سکا کور
یعنی مقصود بالانکه معنادر چونکه سکا حاصل اوله بقی بودر که الفاط و عبارت دخی سکا حاصل کور ته کمان
اکسک اولر چونکه جان سنک اوله بعض نسخه ده که نکرد در برته که نباید واقع اولشدر معنی نان اکسک کلز
چونکه جانک اوله دیک اولور اکر سوال وارد اولورسه که المعنی مایه صد فادن اللفظ پس لغزش معنی نیجه میسر اولور
و لفظ ترک اولسه معنی بوجه اله کور جواب اولدر که بولفظدن مراد ندم شریف دکلدر بلکه نظم شریفه متعلق
اولان الابدیه ملاحصر و اشتقاق و اعراب و بیان و بدیع و لغات در که احباب کرام معنایی قو و بونره مشتعل
اولوب عمری شایع اید بیلریم صید معنای اچون بونلر هر برندن مال اند منه تحصیل قیلان لازمدر که بوقدر عید
اهل تحقیق مذموم دکلدر بلکه مذموم اولان معنایه محل بیلقدن بری و الفاط و عبارات تحصیلته دانما بجد
و جری اولقد رکع اله رسوم چند بالان دوزی ای بالان برست بونره تعبیرش اولور و بیت ثانی معنای خرک ظهیری
دکان مال و محل که بیدر اکر مال عطفله او قنورسه دکان سب مال و محل کسب ایدر در دسک قلیک دری بوز
قرآن عظیم ظهیرندن و الفاطندن که اکثر ناس آتی دکان و سب مال و محل کسب ایدر در دسک قلیک دری بوز
قالبک بهما و مایه سیدر که مراد معنای قرآنی در سر مایه صد فال و صد ضرورت در کرسی و همت ایدر سکا کالانه
بعض نسخه ده بیت ثانی مصرع ثانی در جان سرمایه صد فالست واقع اولشدر معنی جان دری بوز قالبک
سر مایه سیدر دیک اولور (منوی) خر برهنه بر نشین ای بوالفضول * خر برهنه بی که را کب شد رسول * النبی قد
رکب معرویا * النبی قیل سافر ماشیا خراوزره عریان او فوری زیاده / صاحبی حضرت رسول علیه السلام جلیق جماره
سوار اولدی اخبار صحیحه اله مثبتدر که بی علیه السلام مر که را کب کادی معرویا یعنی حضرت رسول
تحقیق جماره سوار اولدی عاری اولدی بی حاله نه که این سعد سجزه بن عبد الله بن عتبہ دن روایت ایدر بیوردر (کان
النبی علیه السلام رکب الحمار عاری الیس علیه شی روی ابن عباس کر عن ابی اوب قال کان النبی صلی الله علیه وسلم
رکب الحمار و یخفف النعل و یرقع القميص و یابس الصوف و یقول من رغب عن سنتی فلیس فی اعز و ریت القرس
در بر بجن برکسه فرسه عریانسه و دخی دندیکه حضرت بی علیه السلام مسافرت ایلدی ماشیا یعنی بیایجه
بویترده دخی کایه وارد شو معنایه که مشتغل الفاط و عبارات اولدره در درک صرف معنایه را کب و سوار اولدی
بوالفضول تا که بی حق و وصول ایدر کورمز میسن حضرت رسول علیه السلام و احباب رسول غول صرف معنای
قرآنه سوار اولوب طریق حقه انکه کتد بلی پس سندخی صحیح تابع رسول ایسک تا که رویتی و احبابک کیدی شی
اوزره کت تا بدستند اولیه سنکه بوالفاط و عباراته و لغات و استعاراته اشتغال علوم دینه دن دکلدر بلکه آتای علوم
دینه اولدر بوجن معتبر در (منوی) شد خر نفس بوی بر جیش بند * چند بکر بر دز ککار و بار چند * سنک
خر ماشیه سنده اولان نفس خدای تعالی امر ندن قرآ ایلدی آتی بر بجه باغله شد بونده بمعنی رفت در یعنی سنک
خر نفسک کشیدی و طریق الهدن قیادتی اول قرآنک حکمی مجتبه و امری فاغنه بغله تاحیل الله مقید
اولان مؤمن مره سن بولسن و اختیه سی اطرافنه طوائن فرس کی اولسن (کاشیه رسول الله صلی الله علیه وسلم
قال مثل المؤمن مثل الفرس فی اختیه یحول و یرجع الی اختیه ای المؤمن یسهر و یحول الی القرآن و یرجع الی ایمان
کا نفس القیدی اختیه) پس نیجه بر قی سنک خرنفسک کار شریعت و بارمانی ارتکب و فحل ایلکدن (منوی)

باربر و شکر او را بردنست * خواهد در صد سال و خواهی سی و مست * هیچ و از روز غیری بر نداشت * هیچ کس
 ندروذ تا چیزی نکاشت * نفس خرنه صبر و شکر و کنی التلک لازم در ماردن مر ادطاعت حقّه صبر و مست حقّی * بشکر
 اغدگر که اول نفسه آتی محله التلک و اجدر استرا بسک یوز سیده و استرسک او تو ز و یکری سیده یعنی بار طاعت
 چکمنک حد و غایتی بود که مادام که چنان تنده در بر خوی (و اعبد ربک حتی یا تلک البقیه) موت کاتبه دلک اول
 باری چکمنک لازم در کار یوزیل عمرک اولسه یوز سیده چکمنک و اگر یکری و یا او تو ز اولورسه یکری و او تو زیل
 کورترس محصل ولا تر و از روزی و زور آخری مقتضای سبغه * هیچ بر که کار بر غیرک کاهنی * یو کاندی و از ر که کار و ز ر کاه
 معنا سنه در پس * هیچ بر حامل حل اخرا بی حامل اولز دیگدر کال قال فی الصحاح معنا قوله و لا تر و از روزی و زور آخری
 لا تحمل حامله حل آخری * هیچ کسب جمعی مادام که بر سنه اکدی من ضیع امام حراشه ندیم فی وقت حصاده
 حدیثی * و معناه دلیدر (منثوی) طمع خامست آن مخور خام ای پسر * خام خوردن علت ارد در بشر * کان
 فلا فی یافت کنی نا کسان * من همان خواهم چه کار و چه دکان) اول کیوب بچمک خام طمع داری پسر نام بچه
 زیر نام بخام بشه * درد و دعت کتور و یا خود اول خام طمع بود که اول بر فلان کسه نا کسان بر خرنه بودی بن هم
 آتی استرم کار و کسب و زراعت و دکان استرم بلکه بلا سی و کسب و لا اجتهاد اول کافی بولم نه کارونه کانه بولم
 لازم دکلدر یسن و دخی کر قضا دن بتم سعادت ممتب انسه علی قیلعت نه ضرر ایدر و کر بن خیت و خسرام لوح
 محفوظه مقرر و محقق ایسه علی و کار بایک نه فائده یار دیم طمع خام یسن باطل و عاقل اولورسن و متناقض صفایه
 اتصاف قبول یسن کیم مال بولی بخت و دولت اینیدر و اول هم نادر در و نادر از روزی حکم * چار دکلدر بهر حال
 کسب ابلک کیم کله مادام که تن فادر در (منثوی) کسب کردن کیم مامانع کست * یا مکش از کار کان خود در دست *
 کسب ابلک کیم مال و یقنه بقی مانعدر کار دن آتی چکمه اول کنی بولی خود ابلک عقبنده در که هر کسک بولدی
 کندی کسب و معنیکن جزا سیدر * (کا قال الله تعالی و ان لیس للانسان الا ما سی) (منثوی) تا نکدر دی کر قنارا کر *
 کما کران کودی یا آنکدر * کر کفتن رسول با وفاق * منع کر د کت هست آن از نفاق * تاسن اکسر دعه
 کر قنارا اولیه یسن کدا و ل کر بوی بلیم یا اول بر آخری دیگدر زیرا اگر دیگدر رسول با وفاق منع ابلدی و دیدیکه
 یا کر دیک تفاسد اولدی و کر دین متناقض هر یسن یسن (کاروی عن انس بن مالت قال قال علیه السلام
 یا کر و کله لوفاتهام کلام المتناقضین و عن ابی هر بر رضی الله عنه قال قال علیه السلام المؤمن القوی احب الی الله
 من المؤمن الضعیف و کلی خبر احرص علی ما شفعک و استعن بالله و لا تعجز و ان اصلک شیء فلاتقل لوفی فعلت کذا
 کان کذا و کذا و لکن قل قد والله و ما شاء فعل فان لو تفنخ علی الشیطان کذا و رد فی جمیع مسلم و فی المصایح
 و المشارق (منثوی) کان متناقض در کر کفتن بمر دوزا کر کفتن بجز حسرت نبرد زیرا اول متناقض کر دیمده اولدی
 یعنی اگر خدای تعالی بتم ایمانی و اعمال صالحه قیلیم مراد ایلیمیدی بن مؤمن اولوردم و عمل صالح قبولوردم
 دوا اولدی و کر دیمکدن اول متناقض دینادن آخر نه حسرت و نداشتدن غیری اتندی پس با کر دیمکدن فی نفع و یمن معنی
 اولدیفته بر غمیل ابراد ایدوب بیوردر مثل (می) یا کر غریبانه می جست از شتاب * دوستی بر دش سوی خانه خراب *
 بر غریب شتاب و استیصال یوتندن بر خانه طلب ابلدی بر دوستی آتی بر خراب او جا بنه ابلدی (منثوی) کفت او این را
 اگر سقنی بدی * پهلوی من مر تر آسکین شدی * اول دوست اول غریبه ایتدی بوخانه تلنا کر رستی اولیدی
 سکا بنم نامده * کن اولوردی (منثوی) هم عیال تو یاسودی * کر در میانه داشتی بجزه در * هم سنک عیالک
 آسوده اولوردی * کر اول خانه اوره سنده بر غیری بجزه طوبیدی (منثوی) کفت آری پهلوی باران خوشست * لک
 ای جان در گزوان نشست * اول غریب چونکر دوستندن یوسوزی ایتدی اکا ایتدی بل یا ابلک ایتده و جوازنده
 اولی خوشد و لیکن ای جان کرده او تو رمی ممکن دکلدر یعنی بنم جانم کر بر لفظ در که اول کسبه مقام و مسکن
 اولز و آمده او تو رمی و قرا قیلک کسبه قابل دکلدریدی (منثوی) این همه عالم طلبکار خوششد * و ز خوش تر زور
 اندر آتشد * بود و کلی عالم خوش شغلک طلبکاریدر زور اولان خوشلقدن و یا خود معنی مزبورک خوشلقندن
 آتشد در زور زور دن مراد بود دنیا و بود نیاده اولان حظوظ نفسانیدی یعنی خلق عالمک جلوهی خوشلق طلب
 اید بجزیلدر و مزور اولان خوشلقدن آتش غم و بلا در زور زور بر زور اولان دنیایک خوشلقی و غنائی اله * کتوره لم
 دیو نا ز بخت و عناده در زور (می) طالب زور کشته جلوه پرو خام * لیک قلب از زور ندان چشم عام * جلوه پرو خام طالب
 زور اولدر لکن عالمک جشی قای التو ندن بیلز یعنی هر بر و جوان سیم و زو طلب ایدجی اولشدر ولیکن عوالم
 کله اومک چشم عقل قلبی خالص التو ندن بیلز و یاسیم و زوری قلب متابه سنده در و اعمال صالحه بازار آخرت ایچون

زرخالص مثابه سنده در لکن عوامک دیده قلبی زرخالصدن مزور اولان قلبی فرق و تمیز قیامد یک اولور (منشوی) بر توی
 بر قلب زرخالص بین بی شک زور امکان از نلن کرین * زرخالص قلب اوزره بر بر قورادی زرخالصدن مر احتیاجات
 الهیدر و قلبدن مر ادب و نیاده اولان التورلدر که نفسنده خاکدور و قلبی حقله من مزور اولمشدر و نظر الیه زری
 محکمه سچر دظن و کان جهنشدن بوکه التوندور دیوب اختیار ابله (منشوی) کر محک داری کرین * کن ورنه روز
 نزد انا خویشتر و کن (کر) کر محک طورتسک کرین و تمیز الیه و کر محک طورتسک بوری عالمک فتنده کندیکر رهن الیه
 تا کم اتندن علم و معرفت محکمکی خریدار اوله سن و آنکه قلبی تقدن و مزوری خالص اولان زردن فرق و تمیز قیله سن
 (منشوی) با محک بایدمیان جان خویش * ورنه ای ره مر و تنها * یویش * یا کندی جانک ایچنده محک کرک ناغیره
 محتاج اولوبو طریقه عالم اوله سن واکر بول بیلز ایسک سن بالکن ایلر و کتمه و الاخطا ادب بولی ضایع ایلرسن
 (منشوی) بانک غولان هست بانک آشنای * آشنای که کشد سوی فنا * اگر جانک ایچنده محک علم و معرفتی
 طورتسک سن ایلر و طریقه تهنه تنه کتمه بر شکل آشنایور مشردی یوینی * کاغت کنور و بر سیور زر را که طریقه
 غولر لک صداسی کبی اولدی بر شکل آشنای که انسانی فنا و دلاله جانیته جکر (کا قال ابن الاثیر فی التهایه الغول
 احد الغیلان و هی جنس من الجن و الشیاطین و کانت العرب ترع ان الغول فی الغلاة تنرا ای الناس فتغول تغولا
 ای تتولن تالونای صورشی و افضله من الطریق و تهلکهم) عرب زعم ایلر دیسی غولک وجودی انکار ایتز بلکه
 غولک صور و مختلفه نمادان اولسنی و ناسی هلاک قیله سنی انکار در و الاغول با وجوده احادیث شریفه دلالت
 ایلر کن عرب زعم ایتدیکر اوزره دکل (کا قال علیه السلام لا غول و لکن السعالی قال ابن الاثیر السعالی سحره
 الجن ای و لکن فی الجن سحره تلبس و تخفی لهم (منشوی) بانک بی دار که هان ای کاروان * سوی من آیدنل
 راه و نشان * غول یاغیر یوله بوکه کامه اولک ای کاروان بتم چایه کلایز آشته بول نشان (منشوی) نام هر یول
 می برد غول ای فلان * تا کندن آخواجه را از آ فلان * غول ای فلان کسه دو یولک با ندن هر یولک ناسی ایلنور
 یعنی اهل قله نلک هر یولک نام و نشان ایلن ایلر تا کم اول خواجه بی آفلردن ایله یعنی زائل و ضایع اولنلر
 زمره سندن قیله (منشوی) چون رسد انجا میمند کرک و شیر * عرضایع راه در و یوروزدر * چونکه اول کسه اوریله
 ابرشه ائوره دور و ارسلان و غیره بر تخیلر کورور عر ضایع و راه دور و کون کیج اولمش کورر نظر اهره اولان غولک
 سکر و فسادی بویه در باطنده اولان غولر لک ضرر و فسادی یولردن زیاده درس باطن غولک صداندا سی فوجله
 اولدی یعنی بیان سیور و بر دیرلر (منشوی) چون بود آن بانک غول آخر بکو مال خواهه چاه خواهم و رو با و اول غول
 آوازی نید * اولور آخر دی بیان الیه مال استرم و منصب استرم و آب و استرم یعنی مال و منصب و عزت و حرمت استرم
 دیمکدر (منشوی) زردن خویش ابن آوازه * منع کن تا کشف کرد در آزه * کندی در و نکدن بو آوازی یعنی
 بو گونه آرزو و مقضایری منع و دفع الیه تارازلر اشکار اوله (منشوی) ذکر کن کن بانک غول از ترابور * چشم
 ترکس و ازین کرکس بدوز * اللهی ذکر الیه غولر لک بانکی باقی و از الیه (کا قال علیه السلام اذا تغلب الغیلان
 فبادروا بالاذان قال ابن الاثیر ای ادفعوا شرها بد ذکر الیه چشم ترکسی یعنی دیده دل بو کرکسدن یعنی بد دنیا و ما فیها
 و نفس و هو اوهوسدن و یولدره نظر را نمکدن دیک کرکسدن مراد بود ذکر اولنا نلر اولور (منشوی) صبح صادق قراز کاذب
 و انشاس * رنگی را باز از ان از نلک کاس * تاود کرذیده کان هفت رنگ * دیده پیدا کند صبر و رنگ * سعادت اخرویه
 و نعمت ابدیه صبح صادق کیدر دولت صوره و عزت دنیویه صبح کاذب کیدر بس صبح صادق صبح کاذبندن کبرو
 آگه و بوضو رتبه اولان نعمت و لذت و لطافت و ملاحی کیدر که ساقی حقیقتنلک تجلیسی واسطه سبیل
 حاصل اولور و محبوب صورت اولنلر اول رنگ و بوی کاسه صورتدن بیلور و کاسیر اولور و ناظر حقیقت اولان
 شاربان با ده تحقیق اول رنگ و بوی تجلی الیه دین بیلوب کاسه صوره فریفته اولور و با جلدن حضرت خداوند کار
 مجموعان صورت نمیده ادب سیور و کرکسدن کر و ویل و آتی تمیز قیلر کالوه که دیده کان
 هفت رنگدن بر دیده دل پیدا الیه سن رنگ و بودن مفارقه صبر و درنلک ایلک لکک دیده کان هفت رنگدن مراد که
 بو کوزل لغت طبقه اوزره و اوسیدر ته کم کمال نامه ده طبقه سبعة اوزره اولسی مشهور و مذکور در اولیه
 اولیق معنی نالوه که بویده کان هفت طبقه دن ماعدا بر چشم دل پیدا الیه سن بوزنک بودن صبر و تحمل ایلک
 لکک اولور تا اول دیده حقیقت بن سکا حاصل اولدیکی اشعار قیلور (منشوی) رنگه بای بیجرا بن رنگه * کوهران
 بی بیجای سنگه * نیجه رنگر کورور سن بوالان ظاهر دن ماعدا سنگر بر نه دی قیت * کوهر ل کورور سن یعنی
 بودیاده طاش و طبراق جلخته کوهر ل کورور سن و یا خود بونایک کوهر لری اجبار منزله سنده کورر سن دیک اولور

(مثنوی) کوهری چه بلکه درایی شوی * آفتاب برخ بیایی شوی * بر کوهر ندر یعنی کوهر کوهرمگ ندر بلکه سن
 عین دریا به منسوب اولورسن فلکی دور و سیر اید بی بر آفتاب اولورسن و نیجه مرتبه عالیه و درجه سابعیه به بولورسن
 (مثنوی) کارکن در کار که باشد نهان * نور بودر کار که یش عیان * کار چون بر کار کن برده تنید * خارج آن کار
 نوازش دید * کارکن یعنی فاعل حقیقی کار که عکاهده یعنی محل کار و عکاهده نهان اولدی یعنی مرتبه عما که محل
 کار الهی در جناب صانع اصل اول مرتبه ده اولدی یعنی نور انبیا اوزره اول حضرتی کار که عکاهده یعنی مرتبه عوام اعیانده مشاهد
 صلی الله علیه و سلم قال ان ربنا قال علیه السلام فی العمامه ما فوقه هوا ولا تحته هوا مشر حنا هذا الحديث فی شرح
 نقش الفصوص) فلیطلب فیہ سن بوری ای سالک انبیا اوزره اول حضرتی کار که عکاهده یعنی مرتبه عوام اعیانده مشاهد
 الیا اگر چه اول حضرت مکاندن مزه در که اعیان کا سکان کبی دکادر بلکه نوعی مکانت حسیه در وور ورتدن
 مراد در وقت علید روم یعنی بیت ثانی ایش اشلیجی اوزره برده اوردی و طوقدی اول کار کنی کار دن خارج کوهر که قادر
 اوزر سن یعنی کار و افعال چونک کارکن اولان فاعل حقیقی اوزره برده طوقدی یعنی و افعال ظاهر ایشا زنا سه
 حجاب اولدی و مشاهد فاعلن کبر و فاعل اولی کار و افعال خارجنده یعنی بر مکان بعینه محسوسا آنی کوهر که
 قادر اوزر سن بلکه باطن کاره قلب کوهری نظر الیه تا کوهر سن که جمع کار فی الحقیقه آنکدر (مثنوی) کار که چون
 جای باش عالمست * آنکه بیرون است از وی غافلست * پس در آدر کار که یعنی عدم * تابیدی صنع و صانع را بهم *
 کار که چون جای روشن دیده گشت * پس برون کار که پوشیده گشت * کار که چون که عمل اید جیمنک محل و مکان سدر
 کار که یعنی محل کار که مر ادا عیان نباشد در که جای باش عاملدر یعنی فاعل حقیقه منک مرتبه سیدر اول کسه که
 کار که دن خارجدر عمل اید جیمنک غافل و بی خبر در یعنی اول کسه که بیرون در مرتبه دن و خارجدر و کار که ای ادراک
 و مشاهد دن اول کسه فاعلن غافلدر فاذا کان کذلک یولیه اولدیسه پس ای سالک کار که ایمنه کبی یعنی عدمه که
 مر ادا عدم اضایدر که اعیان نباشد در که اعیان نباشد به مشایخک عدم تعبیری وجود خارجی و عینی نسبتبه عدم
 اولدی یعنی در و بیک عدم اضافی بر و بیک مطلق شریک بایدر که بمنع الوجود در پس اعیان نباشنک وجودنه
 کل تا کم صنع و صانع جمع کوهر سن صنعله صانع بر صکوهرمگ بوجبه اولور که صنع صوغرم صانعدر و علم
 مرتبه احد بنده عین عالمدر اولدیسه صنع علی ما هو علیه کان صانع علندن و کندن منفک و دور دکادر بلکه
 صانعی صنعله و صنعی دخی صانع الیه کوهر سن والاهی اشیا بلدیکن کبی اشیا بی دخی الله یلورسن کار که که مراد
 اعیان نباشد در چون که دید می روشن اولور که مشاهد حق فیلانر محل و مرتبه سیدر پس خارج کار که عکاهده
 مستوراتی و غیر بطل و غلط اندازنک عالمدر که محجوب و غافل یقن بر کسه دن بر فعلی کوهر سانی فاعل حقیقه منک
 ارادن و فعلندن غیر صورتور که طبعه موافق ایسه انک جذب و جلیبه سی ایلر واکر مخالف ایسه اکانسکار
 واعتراض ایدوب دفع ورده کوشش فیلرته کم فرعون لعین اعیان نباشد دن غافل و وجود بجازی به مائل اولدی بی ایچون
 فضا و قدردن کوهر اولوب حضرت موسی به معارضه و سقا بله قیوب دفعنه و عدم نلهورنه سعی ایلدی کا قال سلطان
 العارفین (مثنوی) رو بستی داشت فرعون عنود * لاجرم از کار کاشش کور بود * لاجرمی خواست تبدیل قدر *
 ناقضا را باز گرداند زدر * خود قضا بر سبالت آن حله مند * زربل می کرد هر دم ریش خند * یعنی کوهر می سنکه
 زیاده عناد اید بی فرعون یوزنی وارقی جابنه و انانیت منته طوتدی لایذ اول حقل کار که اهندن کوهر اولدی یعنی منبع
 قضا و قدر که اعیان نباشد و کار که الهی کی کوهر مکدن دور اولدی و قضا و قدرک بری برندن فرقی جلد اولده و انک
 هدهده معارضه سی باندده مر و رایتی لاجرم یعنی لایذ و لا محاله اول فرعون کوهر اولدی یعنی قدر الهی بی تبدیل
 اتملک اسدی تا حکم حتی قیوسندن کبر و و ندره خود قضا الیه اول حله مند اولان فرعونک سبالت غروری اوزره
 زیر باندن یعنی خفته هر دم ریش خند ایلدی یعنی استوار و متعزیز ایلدی و کوهر اید بکای الیه ظاهر اولان قوه و قدرنه
 مغرور اولد و باطن کار الیه بدنی خبر فالذی حاق و عجب بلا هدر (مثنوی) صده هزاران طفل کشت اوفی کا
 تا بکدر دحکم تقدیر الهی اول فرعون کا هسز نیجه یوزیک طفل قتل ایلدی تا کم حق تعالیکن حکم و تقدیری
 دونه و کندن یک مادی ظهوره که (مثنوی) تا کم موسای نبی ناید برون * کرد در کردن هزاران ظلم و خون * تا کم موسی
 یغیر مظهره کلیه و ظهور نیلیه کند بیک بونده نیجه یوزیک ظلم و خون ایلدی یعنی بغیر حق سفکد ما ایلدی
 و نیجه یوزیک منطالی بوینته الدی (مثنوی) آن همه خون کرد و موسی زاده شد و بزرای قهر اوماده شد * اول
 دو کبی فانی بلدی و موسی حضرت تری طو غش اولدی و فرعونک قهر و هلا کندن اوتری حاضر و مهیا اولدی (مثنوی)
 کربیدی کار که لا بزال * دست و پایش خشک گشتی ز احتیال * اگر فرعون کار که لا بزال کی کوهریدی و محل صنع

حقه نظر ابر کوریدی حبله ابلکدن فرعونکائی و آغائی قوری اولوردی (منشوی) اندرون خانه شام موسی معاف *
 زور برون یی کشت طفلارا کراف * فرعونک خانه سی ایچنده حضرت موسی معافی بوی بال و طشره دن اول فرعون
 اطفالی عبث و بیوده بدلدی پس حصه یاتنه شروع ایدوب سورور (منشوی) هجیو صاحب نفس کوتن برورد *
 پردر کس ظن مقصدی می پرد * صاحب نفس کبکه اول صاحب نفس تنی سیرغیری کسه اوزره بر حقد ظن ایلنور
 یعنی غیر کسک * کد بنسبه عدو و کین دار اولسنی ظن ایلر بولده دو (منشوی) کین عدو وان حسود و شمسیت *
 خود حسود و دشمن او ان تن ست * که کو کسه عدو و اول کسه بکاد شمدر انک حسودی و دشمنی خود اول تن بدر
 کا قال علیه السلام اعدی عدو لنفسک الی بن خبیلک (منشوی) اوچو موسی و تنش فرعون او او بیرون می دود که
 گوعدو * صاحب نفس فرعون کی انک تنی اکعدو اولدینی جهتن موسی کیدرتی موسایه شبیه مجر ضد
 وعدوائی اولدینی جهتن در اول صاحب نفس طشره به بلر بولده که عدوقی (منشوی) نفسش اندر خانه تن نازنین *
 پردر کس دست می خاید بکین * انک نفسی تن خانه سنده نازیندر غیری کسه اوزره کین و غضبه الی جیتر و طبعنک
 حظ ایلدی کی کسه لر دشمن عدا ایلرا * و نفسی اولدوردی جمیع اعدادن خلاص اولوردی و خلقی دشمن و ضد
 کورمکدن نجات بولوردی سه کیم کو حکایه ده کرا بلنه جق کسه مادرن قتل ایدوب سار اعدادن نجات بولدی و اول
 حکایه بود که تقریر سورور (ملاط کردن مردم شخصی را که مادرش بکشت نهمت (منشوی) ان بکی از خشم
 مادر انکشت * هم بر خشم خبر و هم زخم مشت * اول بر کسه غضبندن مادرینی بدلدی هم خضر زخیله و هم مشت
 زخیله (منشوی) ان بکی گفتش که از بد گوهری * نادناوردی فوق مادری * اول بر کسه ما کا ایلدی که بد گوهر
 لکدن سن مادرک حقن یاد که * کتورمئلک (منشوی) هی چرا کشتی ورا ای زشت رویی نکوی کوچه کرد
 آخر سو * هی نییون اولدر تل آئی ای زشت رو و خبث خودد عجزی سنکه آخر اوسکا نه ایلدی و هم وجه درد عجز سن که
 او آخر سکا نه ایلدی دیدی (منشوی) گفت کاری کرد کان عار و ست * کتشمش کان خالک ستار و ست * قاتل ساله
 ایلدی مادرم برایش ایلدی که ایشا کا عار و عبیدر آتی قتل ایلدی که یعنی قتل ایلدم اول تراب انک ستایدر که عیوب
 و ذنوبی عیون ناسدن ستایدر (منشوی) گفت آنکس را بکش ای خشمش * گفت پس هر روز می دریا کشم * سائل
 قاتل ایلدی ای خشمش اول زانی اولان کس بی قتل ایلد قاتل ساله ایلدی پس هر کون بر کسه می قتل ایلدم
 زیر اول بکار قیچدن فراغت ایلان پس ضرر عادن ضرر خاص اولدر دیدی (منشوی) کشتن اوزر ستم از خونهای
 خلق * نای اوزر هست از نای خلق * آتی ایلدم خلق کا نازندن قور تلدم و هر کون بر خون ابلکدن نجات بولدم
 ایلان و غازی کسرم خلق کا غازی کستکدن بویکدر پس قصه دن حصه به شروع ایدوب سورور (منشوی) نفس
 تنب آن مادریه خاصیت * که فداوست در هر ناحیت * اول برامز خاصیتلومادر سنک نفسکدر که هر ناحیه
 آنک فسادی وارد و یعنی سنک نفسک اول ذکرا و انان مادریه خاصیت و خبث خصلت کیدر که اول نفسک فساد
 و تپیی هر جا به منتشردر (منشوی) هین بکش اورا که بهر آن ذی * هر ذی قصد عزیزی کنی * آگاه اول نفسک
 دله زرا اول دیادن اوتری هر نفس برعززه قصد ایلرس و انک غیبت و مذمتن سوبلرس نفسی اولدر بکندن مراد
 هواسنی و مقتضاسنی ازاله ایلوب امر حقه مطیع قیلقدرد (منشوی) آزوی این دیای خوش برست تنک *
 ازنی اواباق و ابا خلق جنک * بواو ساع دیالو نفس اوچندن سنک اوزر یک تنک و نای * کدرا داند اوتری حقله
 و خلقه جنک ایلرس حقله جنک ایلک قضاسنه راضی اولمق و امر نه اطاعت قلمقدن عبارت اولور خلقه جنک
 ایلک نفسنه مخالف اولدر قلمچون انلله منازعه و مجادله ابلکدن کاتب اولور (منشوی) نفس کشتی باز رستی
 زاعتذار * کس ترادشمن نمائند در یار * نفسکی دبلنک اعتذاردن * کیر قور تنک زراسب جمیع خطا و اعتذار
 نفسدر سکا یارده کسه دشمن قانز و شهر وجود ایچره سنک بر کسه دشمنک اواز پس بوراده برشه و شکال
 لازم کلور اول شبهه و شکالی و انک جوانی بعینم انظمه کتور و پ سورور (منشوی) کز شکال آید کس برکفت ما *
 از برای انبیا و اولیا * اگر بر کسه بزم سوز من اوزره شکال * کتوره انبیا و اولیادن اوتری بولده دو (منشوی)
 کانیارانه که نفس کشته بود * پس چراشان دشمنان بود و حسود * که انبیا انک نفسی کشته دکل می ایلدی یعنی
 مقرر در که اولیا و انبیا انک نفسی کشته اولمش و انلر نفسلر انک شرندن نجات بولماید پس انلر نییون دشمنلری
 و حسودی و ایلدی انلر دشمنلری سار ناسدن خود زیاده ایلدی (منشوی) گوش نه بوی طلبکار صواب *
 بشنوان اشکال و شبهت را جواب * ای طلبکار صواب اولان کسه سن سوزمه قولی قو و کلامی استماع ایل
 بواشکال و شبهه کان جوانی ایست که جواب بود (منشوی) دشمن خود بوده اندان مکران * زخم بر خودی زند

تقدیر معنی اولدو که ازل خدای متعال ستمگ کشکی کیدر سه یعنی صورت جبه و هیئت ملحه کی از ازل
 ایدر سه سن ستمگ از اخلاق ذمه یابنه کته تا کم ایکی وجهه قیج اولیه سن و ارکسنا من حیث الصورة والبره
 اولان قیاسندن ایکی شاخ و اراسه سن قیج صورت قیج سیرته وسو اعمال وسو عقیده چارشاخ اوله که انج
 من کل قیج اولور سن و قیاسحت و خباثت منهایت من سه سن و اولور سن دیک اولور وجه آخر عدوت و حسد ایدنیک
 که حسد ستمگ کشکی ایله سن طاشلی ایچنه کته یعنی اول سکا ضرر قصد ایدر سه سنخ اضر اولان بره کته
 و اراکیکی باره ایسک دیت باره اوله یعنی عدوت و حسده بعض مصیبت و قیاسحتله دوباره منزه اسنده اولش ایدن
 عدوت و حسدی دخی اکتم ایلیوب چار باره اوله و قیاسحتی زیاده بر زیاده قیله دیک اولور (منشوی) قوسودی
 کز فلان من کترم * میفرزاید کتری در آخرتم * حسد ایدر بیسن یوله دو که بن فلان کسه دن کتر سیم بنم اختر
 و طالعیده کتر لک زیاده ایدر یعنی فلان کسه به تابع اولمی و انقیاد قیلتی بنم طالعیده کتر لک زیاده ایلیوب دولت
 و عزتک نقصانه سیدر بر سن بومعاده جائزدر که بنم اختر مده کتر لک اول فلان دن زیاده می اولور یعنی بنم
 طالع کتر لکده اندن زیاده کادر پس بن اکیانچون التیام قیلورم دیک اولور (منشوی) خود حسد نقصان
 و عیب دیکرست * بلکه از جهله که باید ترست * حسد خود نقصان و بشقه بر عیبدر بلکه جیع نقصانندن
 قیجور کدر (منشوی) آن بلیس از تکت و عار کتری * خویشتر افکند در صد ابتیری * اول بلیس کتر لک تکت و عارندن
 کتر لک نقصان معناسنه در کند بیسی روز ابتیر که براندیکه در کها حقدن هر دود اولوب ابدی کتر و بدتر قالدی
 (منشوی) از حسدی خواست تا بالا بود * خود چه بالا بلکه خون بالا بود * حسدندن ایستدی
 تا بالا و اعلا اوله خود نه بالا بلکه خان آغلی اولور یعنی نه بالا به کت بلکه اول خصوصده کز زلندن
 فان سوز بیجی اولور (منشوی) آن اوجهل از محمد تکت داشت * و در حسد خود را سالی فرشت * اول اوجهل
 حضرت رسولدن تکت و عار طودی و حسدندن کند بیسی بالا به یوجلتدی یعنی تکر لک ایدوب کند دی افضل
 و عالقدر طودی (منشوی) و الحکم ناسد به و یوجهل شد * ای بسا اهل از حسد ناهل شد * اهل نای اول
 و الحکم ابدی و اوجهل اولدی ای جوق اهل که حسدندن ناهل اولدی پس معلوم اولدیکه حسد سبب حرمان
 و باعث خسران و خذلاندور لک حسد ایلک موصول قریب رحماندر (منشوی) من ندیدم در جهان جبت و جو
 هیچ اهلیت به از خوی نکو * بن جبت و جوجها تنده یعنی بوسی و طلب عالنده خوی نکودن بهتر اهلیت
 کوردم یعنی بوجها تنده و طریق حضرت بردانده اخلاق حمیده و اوصاف پسندیدن بهتر اهلیت
 و قابلیت اولز طریق تصوف همان حسن خلقندن عبارتدر (حسن الخلق نصف الدین) و دخی (حسن الخلق
 خلق الله اعظم) خدی شری خلق نکونک فضا لکنه دلالت و شهادت ایدر (منشوی) در کرد از افضل و گستاخی و فن *
 کار خدمت دارد و خلق حسن * فضلدن و مهارت و وفندن کج کار خدمت و خلق حسن طور یعنی یوله خدمت
 ایلک و حسن خلق صاحبی اولمی * کار طور فضل و هنر کاره کلز (منشوی) انبیا را واسطه زان کرد حق *
 تا بدید اید حسد هادر قلی * حضرت حق انبیا اول سیدن واسطه ایلدی کند به خلق اوزا سنده تاقلی
 واضطر اید حسد ظاهر که یعنی صدور انسانیده مستور اولان حسد اول حسد اهلنک خلق واضطر به
 کلسله ظاهر اوله (منشوی) زانکه کس را از خید عاری نبود * حسد حق هیچ دیاری نبود * زیرا کسه به
 خدای تعالیدن عاروتن ایلک اولدی هیچ بر فرد حضرت حقه حسد اید بی اولدی (منشوی) آنکسی کس
 مثل خود بنداشی * زان سبب با و حسد برداشی * اول برکسه که پیغمبری کند کی ظن ایلدی اول سیدن اکا
 حسد قالدی یعنی اول انبیادن بر سه حسد ایلیوب اول بشر بدنی آتک کی بشرم دیو اکا عدوت قیلدی
 (منشوی) چون مقرر شد بر کی رسول * پس حسد ناید کسی را از قبول * پس هر دوری ولی قانت * آرمایش
 تاقیامت دائمست * چونکم رسولک اولولتی مقرر اولدی تا ید سجائی و دلالت حقانی * پس برکسه به حسد کلز
 رسولی قبول ایلکندن زیرا که بشارت اعتبار به مشابهن وارد دایک رسالت اعتبار به انسا مشابهنی و قدور
 پس رسولک من سه سن کورور تعقل ایلن کسه را آتی قبول ایلد کتری جهندن اکا حسد لری کلز اما حسود اولان
 کفره انتر پیغمبر لک آثار و اسرارنی تعقل ایلد مشاروم سه علیه لرنه واقف اولمشلردر و باجلدن کافر اولمشلردر
 یوله نسه دخی جائزدر چونکم رسولک عظم شای بعد الموت عند الخلاق مقرر اولدیه پس حسد کفری مؤمنندن
 بر احده اقیبول ایلد نکندن ازتری پس هر بر دودره اول رسولک بر قائم مقامی و نایب مقامی (الشج فی قومه کاتبی
 قیامت) لغوا سیمه بروی کامل اول نینک مقامنه قائم در و باریا و میسلین زماننده اولان امتحان سه لا ان قیامت دل

باقی وادعای مرتبه که اینبانی بشر اعتقاد ایدوب وحسد بولنه کسیدوب عاصی و فاسق اولد قاری کی بعد الاییا اولان اولیای دخی کندی باری کی بشر زعی ایدوب اناره حسد و بغض ایتل واسطه سیله حقندن دور و حقیقتندن مهجور اولد باری (اعاذ الله وایا عن الحسد والعداوة لما شیخ فی الدین (مثنوی) هر کرا خوی نکو باشد برست * هر کسی کو شینه دل باشد شکست * هر شول کسه تل کخوئی نکو اوله اولیایه عداوتندن وضلالت و شقاوتندن قورتلدی و سعادت ایدیه به وصول بوردی هر کسه که نازک دل اوله و خوی بد اوله صندی و انکار و مخالفتندن خلاص اولوب اصحاب ناردن اولدی (مثنوی) پس امام حی مطلق آن ولایت * خواه از نسل عمر خواه از علینت * پس امام حی مطلق اولد کم کورا اولان ولیدر و ولی اول کسه در که حق آنک جمیع امور به ولی ایدوب آتی معاصیدن حفظ ایلیه کما قال الله تعالی (وهو تروی الصالحین) ودخی الولی هو الشافی فی الله والباقی بالله بمکله ده تعریف ایتلدر پس بوضفته متصف اولان ولی مطلقا امام حی در وقتند ایدوشوا اولدر من حیث الحقیقه اول ولی کر کسه حضرت عمر نسلندندر کر کسه حضرت علینک نسلندندر یعنی امام زنده خواه نسل حضرت عمرن اولسون و خواه نسل حضرت علین اولسون و خواه نورندن غیر نسل نسلندن اولسون مقصود مرتبه کماله و مبلغ رجاله وصولدر من ای نسل کان خلافا لامامیه زیرا انتر قنده امام اولاد علیندن اولقی لازمدر حقی اقتدا ایدر لاسیاشیعه و وافض حضرت عمره و انسالته بالکلیه متکرر در امامشیخ خصوصیه ظاهر ایداشه و باطناخلیفه الهیه و وارث حضرت بی اولان ولی به اقتدا اتباع ایدرلر (مثنوی) مهدی و هادی و یست ابراهیم جو هم نهان و هم نهسته پیش رو * مهدی اولوب طوغری یوله کیدبی و هدایت ایدبی اولدی ولی خدا و وارث حضرت مصطفی اداری طریق مستقیم طلب ایدبی بعض نسخه ده ای نیک خو واقع اولمشدر معنی ای اویخو یابومون دیکدر هم نهانددر و هم یوزل اکتدهدر یعنی هم باطنده و هم ظاهرده پیش روی ناسده اوتر مشدر و مهدی موعود عند الامامیه امام محمد تقیدر که هجرت نبوتک ایکی یوزالی سکر سینه سنده متوالد اولمشدر و عند اهل السنة متوالد اوله جقدر آرزو نماده ظهور قبله جقدر مرتبه کماله کبر حضرت تری فتوحانک او جیوارش التخی بایده یوزدرلر (ان الله خلیفه یخرج من عتره رسول الله ولد فاطمه واطی) امعه ام رسول الله علیه السلام جداه الحسین علی ابن ابی طالب بیایع بین الکرن و المقام بنسبه رسول الله صلی الله علیه و سلم فی الخلق و الخلق کذا و کذا فی آتیه (مثنوی) اوچونورست و خرد جبریل اوست * اووی کم از وقتدیل اوست * وانکه زین فندیل کم مشکات ماست * نور ادر می ته ترتیم ماست * اول ولی نور کیدر و عقلی آنک جبریلدر یعنی اول انسان کامل و ولی فاضل نور الهی و ضیای محمدی کیدر و بین الخلقه و المستخلف مشابیه تامه اولدینی اعتبارله در حضرت بی به چونکم جبریل امین یلرب العالمین اولدی کذلک وارثی اولان حضرت ولی به عقلی جبریل مشابه سنده اولدی که جناب حضرتدن انواع اسرار و علوی آخذ اولور و اول ولی کماله آتی ایصال قبولور بومر شده اولان کماله قطب الاقطاب و غوث الاکبر در نور کماله و مثلاً کامل مصباح کیدر و یونندن مر شده که اولان ولی مثلاً امامان و ابدال سبیه کی اول نوراعظمکند بیدر و منظر و مشرقیدر و اول کسه که یوقندیل کی اولقندن من حیث المرسه کم دودنردر برز مشکاتنردر مشکات جدارده اولان شول کوه غیر نافذه دیرلر که جوانی مسدود و خانه دن بیانی مکشوف اوله و حضرت خداوند کارلر مشکات ماست تعبیرنده کندیلرک قطبینه و غوثینه اشارت و سائرک تبیعت و فرعیته ایما وارد در زیر اوزل مر شده ترتیلری وارد که بعض مر به بعض سنندن جناب محقر رب اولدینی جهندن افضل و اشرفدر مثلاً شول بر آینه که بلا واسطه شمس مقابلدرد و بر آینه دخی که شمس مقابلدکل لکن شمس مقابیل اولان آینه به مقابیل و بر آینه دخی کذلک و آینه ثانی به مقابلدرد علم حتراس آینه مقیض و منیر اولدینی جهندن شریف و مضایق و منار اولدینی جیبندن دون و کشفدر (مثنوی) زانکه مقصود برده در نور حی * بردهای نوران چندین طبق * نور الهینک مر شده ترتیلری وارد اندن اوتر که بر موجب حدیث شریف ان الله سعماته حجاب من نور و ظلمة نورنیدی و نور حجابی و کذلک ظلمندن دخی بدی ووزجی وارد یعنی حقل نوری بدی یوز برده طواریجیات نور الهی بر موجب حدیث شریف و قدر طبقه بیل (مثنوی) ازیس هر برده قوی را مقام * صف صفند این برده هاشان امام * هر برده نلک اردندن بر طاقته به مقام وارد انلک بر برده لری صف صفدر امامه دلک بوهیم و جهردر امامه کن انلر صف صفدر بر برده لره یعنی هر برده نور اینک بسنده بر قوم ایچون مقام وارد صف صفدر لرم من حیث المعنی انلک بر برده لری تا امام حقیقی به دلک و بوجبات نورانیته نلک اصولی یوزدر مثلاً و به و بقیته و انابت و محاسبه و زهد و تقوی و علم و حکمت و کرامت و ولایت کی نالی مرتبه

غنا فی الله وبقایا الله زیرا بر او مرتبه افتاد و زنا در بقا مرتبه امام کامل و میشوای فاضل بدر که بر مرتبه تک و راستند
 بر مرتبه دخی یوقدر و فروع حجاب نورانی به نهایت یوقدر ته کم (ان الله سبعین حجابا) و دخی ان الله سبعمائه حجاب
 و دخی ان الله سبعین الف حجاب من نور و طایفه خدیتری که کثرت فروع حجاب نورانی به دلالت ایلر (وقس علی هذا
 حجاب الطلحیه) (مثنوی) اهل صف آخرین از ضعف خویش * چشمتان طاقت ندارد نور پیش * آخری صف
 اهل کند بار از ضعفندن انزل کجایی اولی صف اولان نور طاقت طوغز یعنی بصر بصیرتلی طاقت طوغز ایلر یکی
 صف اولان نور (مثنوی) وان صف پیش از ضعفی بصر * تاب نارد و شتابی بیشتر * و کذلک اول اول صف بصر برین
 ضعفندن طاقت کثورتی را بیشتر اولان صف اولان روشنالغنه بیشتر با عریله اولور سه ده معنی زیاده درک روشنالغنه
 دیک اولور محصل برغوی (وفوق کل ذی علم علم) (نا ان الی ربک المتهی) هر ذی علم کند ی فوئده اولان علیک
 علمندن واسر او را نازندن غافل و جاهلدر و بره قضاکی (لا یعرف ذا الفضل الا ذوه) هر ذی فضلی سیلان * کندی
 کبی بر فاضلدر و یومفهوم مؤید الیغیون (یعرفنا من کان من غیر) نواسا نر الناس لئلا تمکرون) قولی حضرت
 خداوند کار کا تلدر (مثنوی) روشنی * کوحیات اولست * ریج جان و قیامت احوالت * باحوال ان الله انک * شود
 چونکه هفتصد بکدر اوام * شول روشنالغنه اولکی صف اهلنک یعنی اصحاب توحید ک حیاتیدر باحوال
 و دویین اولنک ریج باقی وقتنه و امتحانیدر که مانتد خفاش اول روشنالغنه طاقت طوغز لیکن اصول لکر که
 از حق از حق هدایت ربانی و تعلیم و تربیه مرشد بر ذاتی کم اوله و هر مرتبه و مقامه او غرا دجقه کا مقید اولوب
 انلردن کدر قیله چونکه بدی یوز حجاب و مرتبه دن کجه اول عین بحر وحدت اولور و کندی تعیین موهو میسندن
 خلاص اولور و مرتبه کندی و جمیع کثراتی امواج دریا کی مشاهده قیلور (مثنوی) آتشی کاصلاح آهن
 باز رست * کی صلاح آتی و سبب رست * پس استعدادات اولیا و قابلیات اصغیا متفاوت اولد یغنه اشارت ادب
 یورر شول بر آتشکه آهنگ اولی از لک اصلاحیدر یقین اول آتش رتوانه اولنک و المانک اصلاحیدر (مثنوی) سبب
 و آتی خای * دارد خفیف * نه چو آهن تابشی خواهد لطیف) زیر اسباب و آبی بر خفیف خالق طوغز آهن کبی بر لطیف
 تابش استمر (مثنوی) لیکن آهن را لطیف آن شعله است * کوجذب تابش آن زده است * لیکن آهن اول
 شعله را لطیفد که اول آهن زدها * کبی اولان آتشک تابش و حرارتی جذوبدر (مثنوی) هست آن آهن قهر
 سخت کش * زیر بتک و آتشست و سرخ و خوش * آهن اول سختکش و ریاضتکش قهر در که بتک و کج
 و آتش آتشد و سرخ و خوشدر بتک کج * معناسنه در (مثنوی) صاحب آتش بودی واسطه * در دل آتش
 رو بودی رابطه * آهن کبی اولان قهر آتشک حاجی و برده داری اولور واسطه سز و وسيله سز آتشک ایجنه کیدر یعنی
 آتشدن مراد شول ذاتی و انانیتی فانی قیلان سختکش در که زیر بتک بلای بر ذاتی و آتش قحلی بر آمده اول سرخ رو
 و خوشخودر اول قهر حاجب آتش قحلی الهی اولور بلا واسطه و قلب نار عشقه داخل اولور بلا رابطه اما سائر
 کسان بر مرتبه کد کدر دیک اولور (مثنوی) بی حیای آب و فرزند ان آب * پختکی زان شب بند و خطاب *
 واسطه دیک بودا تابه * همچو یارادر روش با تابه * با سکانی در میان نا آن هوا * می شود سوزان وی آرد ما بی حجاب
 و واسطه شراب و ابلق فرزند لری یعنی آیدن نشو و نما و حیات بولدر آتشدن پختک و خطاب بوازیر زیر ان عنصر
 و فرزند ان عنصر حجاب سز و واسطه سز آتش قحلی الهی دن پختک بوازیر و خطاب طوغز برغوی (وجعلنا من
 الماء کل شیء) آیدن مراد علی طریقه ذکر المیز و اراده کل عناصر بر ابعده در آب * کمن اعظم اولدیغیون
 آتی ذکر عریسی ذکر ابلق کدن معنی اولدی و آیدن تولد ایلین اشیا به واسطه بر دیک و ابر تابه در یعنی آیدن تولد ایلین
 اشیا به دیک و تابه واسطه لازم اولور تا آتشدن دیک و تابه واسطه سیله پختک بوله متلا باغده و بر یکدمه تابه یعنی آتاق
 باقی لازم اوله یعنی کبی آتاق با تابه واسطه سیله مشبه قادر اوله و یا خود میانه یعنی حرارت و هوای میانه شول بر مکان
 کبی که قابل حرارتدن سوزان اوله و اول حرارتی بزه کثوره ابصال قیله بوعنی مجازه دیک اوزره در کا ماعری اولوب
 آب معنی * سینه اولور سه معنی بوله اولور که یا خود بر مکان حرارت اوله که نا اوله اول مکان حرارتدن سوزان اوله و اول
 حرارتی صوبه * کثوره و آتی کرم ابلبه متلا یا نلدره بعض آنکیر زده اولان بی هوا شکت حرارتدن کرم اولد یغنه
 کا نا تابه ایوب کرم ایلر بودی وجه دریا و زهره بر مکان کرک نا اوله اولان بی هوا شکت حرارتدن کرم اولد یغنه
 جمله ده اولان آیه کثوره حاملدره قوه لرسر ذکر ی حمل کیسه که هو آتشدن کرم اولوب انواب و قوه لری خوری ایلر که
 اول انوابی واسطه سز آتش اوزره قوه سن با نوب محو ناید اولور اما آهن واسطه سز آتش ایجنه کثرت کثوره با نوب
 بلکه آتش همرک اولوب نورایت تحصیل ایلر * کذلک عناصر اربعه و موالید ثلاثه بلا واسطه العقول

والتفوس والأفلاك آتش تجلی الهیة بدن یحتمل آله منزل و تریه بوله منزل اما قدره و قافی فی الله بوله دکلور زیرا انک
 هدیه میبودند بالکلیه اسباب و وسایط و وسائل بمحو المشرق و وحدت مطلقه ظهوره کلدلور پس تجلی الهی
 و فیوضات ربانی اول حشدن بلا واسطه الوری تنکم سورور (منشوی) پس فقیرانست گوی و واسطه شعلهایا
 باوجودش رابطست پس دل عالم و است ایراکه تن * می رسد از واسطه ابن دل من * فقیر که برشتی اولیان قافی
 فی الله درلر پس فقیر فی الحقیقه اول کسه به درلر که اول فقیر واسطه سرز اول فقیرک وجوده شعلهارک رابطست
 واردری شعلهای تجلی الهیه انک وجوده رابطست و متصلدر پس عند التحقيق دل عالم اول قافی فی الله اولان
 فقیردر و عالم بر جسد مسوی بلاروح کیدر زیرا که تن عالم و دلک واسطه سیله من و کاره واصل اولور و روح اعظمک
 فربه انتظام اولور (کا قال القیصری فی شرح النصوص ان الحق انما یجلی لمرآة هذا الکامل فتعکس الانوار
 من قلبه الى العالم فیکون باقیا بوصول ذلك الفیض الیهما فادام هذا الانسان موجودا فی العالم فالعالم یمکن
 بوجوده محفو ظا (منشوی) دل نداشتن چه داند گفت و کویدل تجویدتن چه داند جست و جویدل کر دل اولیه
 بدن گفت و کویدنه بلور کر دل طالب اولیه و برنسته فی مراد ایلیم تن جست و جویدنه یلور کذلک قلب عالم اولان
 فقیر کامل و قطب فاضل اولیه کر عالم واکر آدم حقمتعلق اولان گفت و کویدنه یلور و حقیقته منسوب اولان
 جست و جویدنه فقیر و دی و الحاصل خلیفه سرز عا فام اولز و احوال عالم انتظام دلمر بعلک وجودی خلیفه
 خدا اولان کاملک باطنیه قائم اولد بغه عرفانک شک و کفی بودر (منشوی) پس نظر کاه شعاع ان اهنست *
 پس نظر کاه خدادل فی تست * پس شعاع نظر کاهی اول آهذدر که مراد فقیر حقیقی اولان ولی کاملدر
 پس خدایت نظر کاهی دل درتن دکلدردلن مراد عالمک قلبی اولان ولی تدن مراد صور عالمدر حق تعالی
 نظری اول مرکز انز جهان اولان ولی کاملدر بدن شامسندمه اولان عالمک نلک واسطه سیله تجلی ایلر (منشوی)
 باز این دلهای جزوی چون تست * بادل صاحب دل کو معدنست * کبر و جزوی دللرن * کیدر شول
 بر صاحب دلک دلته نسبتله که او معدندر یعنی قلوب خلایق تن حکمنددر شول صاحب دلک قلبه نسبتله که اول
 صاحب دل معدن اسرار الهی و منسجم انوار ربانیدر بودر قلوب انسانی انک فیض نورانیتله زنده و متوردر
 منشوی پس مثال و شرح خواهد این کلام * بلیک ترسم * تا نلغز دوهم عام * تا نکر دیکوی بر مادی * هان که گفتیم
 (هم ندر بیضوی * بای کر از * کشش کثر بهتر بود * مر کدا وادستکه بر بود * بر مویح حدیث شرقی * نحن
 معاشر الایمان * ان نازل الناس منازلهم و نکام الناس علی قدر عقولهم) طریقت و نای انبیا دخی بودر که
 هر کسک عقلی بند یکی بردن سولر الایضودلن حائنده دکلدرا کر بر کسه نلک معیار عقلندن و مقدار فهمندن
 زیاده و سوز سولسک (المرد و ما جعل) مقتضای سنجیه انکار ایل کدن خالی اولز (کا قال فی الاحیاء و الاقال بعض
 المشایخ کل لکل عید معیار عقله و وزن میزان علمه حتی یشبع و قالک ولا یشکرک) بواجلن حضرت خداوند کار
 سورور که بولام جوق مثال و شرح استرلکن نور قمر شرح ایلکه تا عوامک وهم و فهمی طایفه زیرا بوجل
 من الزل افهام عوامدر تا کر زم ایلر کز بولک اولیه یعنی ارشاد انام و هدایت عوام ایچون سولدیکمز و شرح ایلدیکمز
 سبب ضلالت اولیه و نبعیة ضعیف الذهن اولان کز فهملری لمدر قبلیه بومقدار سوز که دیدیم بضودلندن
 غیری دکل ابدی یعنی و اسرار و حقایق که نقل ایلدم مجرد کندی اختصارله بدیم بلکه بغیر دوی اختصار
 ارادت الهیه اله سولدمد بولک اولور پس بای کزه کشش کثر بهتر اولور یعنی فهم کزه بچکم مرته کلام کز سولک
 تفهیمله بهتر اولور بر تحقیقا کداوی نوانک دستکاهی یعنی قدرتی قیواوزره اولور کاردون خانه دن و صدر سرادن
 سولک لایق دکلدز زیرا جواهر کلماتی ناعلم بیه اضاعه ایلکدر (امنهان ککر دن بادشاهان و دغلاهر که
 نوریدم بود (منشوی) بادشاهی دو عالم ارزان خرید * بایک زان و سخن گفت و شد * بر بادشاه اوجوزایکی
 غلام صافون آدی اول بایک غلامدن بر سه بادشاه سوز سولدی و آندن سوزاشد (منشوی) بافتیش زیرک
 دل و شیرین جواب * بوزلب شکر چه زلد شکر آب * بادشاه اول غلامک بری زیر دل و شیرین جواب بولدی شکرک
 لبندن نه طوغر شکر صوی طوغر یعنی (کل شی من الملیح حلج) خوا سنجیه حلج اولان شکر کلدن صدور ایلر
 کلامدخی ملج و شیرین اولور (منشوی) آدی محققست در زیر زبان * ابن زبان بردمست بر درکابان * آدی لسان
 المتندد محقق در (کا قال علیه السلام المرء یحیی تحت لسانه) بوزبان جانک در کاهی اوزره برده در تنکم برده رفع
 اولغه و رای عباد اولان انبیا و اسرار عبادت کلز کذلک دهان ایچنده لسان ترجمان اولیه و کشف استعار
 باطن قیاسه جانک اسرار ی ظهوره کلز و خانه سنده نهان اولان کسه نلک معلوی اولز (منشوی) چون که بادی بر دهر را

درهم کشید * سرچشمی خانه شد بر ما بدید * مثلا چون کم بریل برده بی بره بر چه چکه خانه نک جهنمک سری بزه آشکاره
اولدی کذلک چن لسان پرده سی نفس بادی * کشاده قلیسه و صاحب زبان اولان کسه متکلم اوله آتک
خانه جاتک سری بزه ظاهر اولور و عارف اولان آتک کلامندن درو شده اولان اسرار نه استدلال و انتقال قبولور (می)
کاندان خانه کهر با کند مست * کنج زرباجله مارو کز دست * که اول خانه ده کهر می باغی بادی می و ار در اتون
کنجی میدر یا خور دجه سلان و عقرب میدر یعنی اخلاق طلیه و عقاید مقوله می و ار در و یا خور اخلاق ذمیه و عقاید
فاصده می و ار در صاحب معرفت اوله نک معلومی اولور (منشوی) یاد و کجست و ماری بر کران * زانکه تود کنج زر
بی پاسبان * یا خور اول خانه دله کنجی و ار در که آتک کازنده بر ما اوله زرا که اتون کنجی با پاسبان اولمز یعنی عارف
و عاقل اولان متکلم کلامندن درو شده اولان احواله استدلال ایلر که اول متکلم خانه قلبنده خزنه معارف
و اسرار اولوب آتک حقیقی و حراسی ایچون نفس اماره صفتلرندن بر ماری ا کاطلم قیلشدر و اول واسطه اید خزنه
اسراری ساتر اولمشدر زرا که اتون کنجی با پاسبان زرا بی سه حصه ساتندن قصه ساته رجوع ایدوب بیور (می)
فی تأمل او حسن کفی چنان * کز بس با قصد تأمل دیگران * اول غلام فکر سز و تأمل سز ناخجلی سوزسو بلدی که
غیر بلر اول سوزی بشورتا مملدن کهر سو بلر لردی (منشوی) کفی در باطنش در باسی * چله در کهر کوباسی *
دید که اول غلام باطنده دریا اولیدی چله در باسو بلجی کهر ایدی یعنی جیع در باسرتا کوبا کهر کوباسی
(منشوی) نور کهر کوز تابان شدی * حق و باطل را از در قان شدی * هر کهر ک نوریکه اول کهر دین تابان
اولیدی حق و باطل اول کهر دین قزان اولور دی کهر دین مر اد جوهر کلام اولور یعنی هر جوهر کلام نوریکه اول
کلامدن تابان و ظاهر اولیدی اندن حق و باطله عظیم فرق حاصل اولور دی بو معنادی جا ز در که دینه هر جوهر
کلام نوریکه اول غلامدن ظاهر اولیدی حق و باطله اول غلامدن فرق و تغیر ایلک اولور دی (منشوی) نور قزان
فرق کردی بهر ما * در ذره حق و باطل را جدا * سه کفر فایک نوری بزدن اوتری فرق ایلدی حق و باطلی بری
برندن در ذره جدا ایلدی قزان قرآن عظیمک اسیدر * کا قال ابن الانباری قزان من اسما القرآن لانه یفرق بین الحق
والباطل و الحلال و الحرام یقال فرقت بین الشیئین فرقا و قزان (ومنه الحديث) قال علیه السلام انما خمد فرق
بین الناس ای بین المؤمنین و الکافرین تصدیقه و تکذیبه (ومنه الحديث) (فی صفته علیه السلام قال ان اسی
فی الکتاب السالمه لعل العارف لیطای ای یفرق بین الحق و الباطل کذا فی التهایه (منشوی) نور کهر نور چشم ماشدی *
هم جواب وهم سؤال از ما بدی * اول کهر ک نوری بزم کوز مرکز نوری اولیدی هم سؤال وهم جواب بزدن
اولور دی یعنی وحدت بین و حقیقت آیین اولان عقل کل کهر ک نوریکه نوری اکبر تر چشم قلبک نوری اولیدی
هم سؤال و جواب بزم حقیقت بزدن اولور دی و سائل و مجیب نفس واحد حکمن بولور دی و وحدت ظهوره کلوب
و تفرقه بر طراف اولوب قزان عین قرآن اولور دی (منشوی) چشم کز کردی دودیدی قرص ماه * چون سواست
این نظر در اشتباه راست گردان چشم را در ماهتاب * تا یکی بینی نومه رانک جواب * بیت اولده مصرع اول ماقبلنده
اولان مصرع ثانیه حرف استندارک تقدیر اولغله مستدرک اولور مصرع ثانی مصرع اولده دودیدی لفظه
علت منزله سنده اولور تقدیر معنی بود که اکثر جوهر حقیقت انسانی به بزم چشم دلمزه نور اولیدی هم سؤال وهم
جواب بزم حقیقت بزدن حاصل اولیدی لکن سن ای بی بین چشم باطنک کز ایلدن انکی چون یکی کوردیل قرص ماه
حقیقی بی رقص ماه حقیقت انسانی فی ک اول عقل کل و حقیقت محمدیه دیکر اید انکی چون یکی کوردیل ماه حقیقی که
سؤال کیدر بونظر حالت اشتباه و شکو که زرا سؤال شبه بدن حاصل اولور نه که جواب بقیق و راست متکندن حاصل
اولور بیت ثانی بو معنیه دلالت قبولور ما هتا بدیه چشمک راست ایله تابر کورده سن ای اشته جواب یعنی راست ایلدن
چشم باطنکی نور فوجید ایلای ناظر ما هتا ب اولان حقیقت ینلک نظر دره اولان اشتباهی دفع ایلر نه که سواله اولان
اشتهای جواب دفع ایلر (منشوی) فکر تر و راست کن سیکو سکر * هست آن فکر تر شعاع آن کهر *
فکر تر که زکرمین سیکو سکر * هست هم نور شعاع آن کهر * فکر ک راست ایله اولونظر قیل سنک اول فکر تر که اول
کهر ک شعاع و بر تویدر سنک قوت فکر به که بعضی امور میخونه لک بیلنسی ایچون بر آلتندرا کریم کورمه اولونظر
قیل هم اول کهر ک نور شعاعی اولدی یعنی هم نور شعاع اول بر جوهر انسانی و حقیقت محمدیه اولدی که
قوت فکر به نک حقیقت نظر اوانه شعاع اول جوهر عقل کل اولدی بقیه اشتباه فو قدر (منشوی) هر جوابی
کان ز کوش ایدیل * چشم کف از من شنو از ایل * هر بر جوابیک اول جواب * کوشدن دله کارور یعنی
هر مشکاکت اولان جواب که قواقی جابندن کوکه کارور و کوکل اول قواقدن کوکه کلان جواب ایله متسی اولور اول

جواب باصواری فی الحقیقه بصیرت دیدی بندن ایش اول کوشی و که اول چشم باطنه بر آکتر یعنی هر تقدیر
 علوم یقینه وارسته که اول دافع مشکلات و رافع شهادت آفی چشم باطن کوردی و لسان واسطه سیله
 کوش ساله ایر کوردی و کوشدن قلبه کلدی و مستکن حل قیلدی پس من حیث الحقیقه اول جوائی چشم باطن
 فائل اولدی (منوی) کوش دلالت و چشم اهل وصال * چشم صاحب حال و کوش اصحاب قال * کوش دلالت و
 و چشم اهل وصال یعنی کوش دلالت علوم یقینه در و چشم باطن اهل وصال و بوعنی دخی جائز در که
 کوش متزلزله اولان علم الدلال علوم یقینه در و چشم متزلزله اولان عرفا و اولیای اهل وصال در یعنی چشم که
 ارباب مشاهده دن عبارت در هر یری صاحب حال در و کوش که سمعه علوم استفاده ایلین کسه لره اشارت در انلر
 اصحاب قیل و فال در پس بو کوش متزلزله سنده و انلر و دیده هر به سینه ابر نلر مقابله نلر دخی خاصه سن بره اعلام
 ایدوب بیوردر (منوی) در شنود کوش تبدیل صفات * در عیان دیدها تبدیل ذات * کوش استماع سنده
 صفات تبدیل و ار در چشم لره عیان شده تبدیل ذات و ار در یعنی کوش استماعی هر به سنده تبدیل صفات
 و ار در مثلاً بر کسه غضله و عدم عفو له و سائر لره متصف ایدی (والکافین الغیظ والعافین عن الناس والله یحب
 المحسنین) کلام سن ایشندی و انکله ایش ایددی کظم غیظ و عفو و احسانه متصف اولدی و دخی بر کسه بخیل
 ایدی (ومن یوقیح نفسه فالثلث هم المفلحون) آیتن ایشندی و بخیل و شیخ المقلدن حذر ایلدی متنی اولدی
 (ومن الیقین یعقون امواهم فی سبیل الله) قوائی استماع ایلدی و موجدیه عمل قیلدی یعنی و متیق اولدی ماحصل
 هر بر آیت وحدیتی و کلمات مشابهتی کوش ایدوب و آنکله عمل قیلدقه اخلاق ذمه سی اخلاق حمیده به مبدل
 اولور پس بوجه تدن شنود کوش هر به سنده تبدیل ذات و ار در دیگر به شمال اولدر که بر کسه (ان راحد کر به
 حتی یوت) حدیثک فخر اسخه اولمخه ریسی کورمن و تبدیل ذات قیلیمخه مشاهده وجود مطلق قیلار البته
 رؤیت و معانی تبدیل ذات بشر به فی مستزید زیر انشاء عنصر به نلر تجلی ذات و رؤیت جمال وجود مطلقه
 مع بقیه الوجود طاقتی و قدر (فما تجلی ربه للجلجل جعله کما یختار موسی صغفا) آنک فخر اسخه کور که حضرت
 موسی علیه السلام اول تجلی و فتند معنی علیه دوشوب وجود بشر به سی فنا به وجود دلکه مبدل اولدی پس
 صحوه کلد که جناب حتی مع بقا ذات البشر به معانی قیلندن (سبحانک بت الیک) دی که کله تنزه به ایلدی
 و بلا تبدیل ذات بشر بت اولان رؤیتن ثابت اولدی پس بر یلرن کورنر اولامون اختیار لله اولنلر و کندن بر یلر ذات
 سنده فانی یلنلر و تبدیل ذات بشر بت آنکله ایدال هر به سن بولنلر پس مع الغیبه ذات البشر به معانی
 ذات الهیه محال اولدی ایچون عارفان حقیقت (لا یری الله الا الله) دیدلر و مشاهده حقیقت ایدنلر به رؤیتی
 حقله مشاهده ایلد کله به اقرار و شهادت ایدوب (رأیت ربی فقال من انت قلت انت) قوائی بوعنایه
 تصدیق ایچون ادا ایلد بر پس اهل شهود لیده لری معانی حضرت ذات ربوبیت ایلد که ذات موهوبیت و انایت
 عارضیه لری فنا به مبدل اولوب و حقیقت مطلقه ظهور کلوب مع نور الوحد المطلقه معانی و وحدت الهیه وجود
 ربانیه قیللری اهل بغایت واضح و معلوم و نااهل مجهول و نامقه و مدر انکچون بوجلی چوق کسه فهم ایده میوب
 و عند المعانی تبدیل ذات ایلن نه دیکدر یله میوب مشر به مناسب معنایه و مذهبه موافق لغوایه ذاهب
 اولمشدر لکن مشر به تحقیق دن خارج و جاده و فیه قیلدن بیرون اولد قری ادفی هر به عراقی اولنلر عیان و یساندر
 فافهم نه کمر بویته مصرع اولله تبدیل صفاته مصرع * تأسیس لذه اشاره ایدوب بیوردر (منوی) زانش
 از علمت یقین شد از حقن * یخنکی جود یقین منزل مکن * زانش متعلق در مصرع نائیده اولان یخنکی جویه
 و از حقن یقین شدن تمیز داری من حیث الکلام دیکدر و زانش فر به سینه یقین شد در کفره بر معقول به تقدیر
 اولنور که اول یقین شهادت دیکدر و تقدیر به عناییت بودر که ای طالب حتی اگر سنک علم آتیه حقن و کلام
 جهندن یقین اولدیسه آشدن یخنکه لکه علم یقینه منزل ایللر لکل که عند المشایخ یقین اوج قسدر علم
 الیقین و عن الیقین و حق الیقین در بواجع و یقینک شالی مثلاً اولدر که بر آتش طای ایلان کسه برمنلدر علم
 اولسه که آتیه آتش کورمه پس بر معتمد علیه هر شد صادق اول طالبه دیسه که ای طالب نارفلان مقامده
 ناورانوار و در بن آتند اخبار ابرار و صحیح سوبلرم پس بومر شد صادق کلامی جهندن اول طالبک آتیه علی
 یقین اولسه مع الیقین در بر بعده اول طالب اول مقامه سفر ایدوب و ارباب آتدی الیقین اول ناری کورمسته
 عن الیقین و اول نار داخل اولوب کندی یخنکه و سوزان قیلیمسه حق الیقین در بر پس علم الیقین هر به سنده
 تبدیل صفات و ار در که اوجه لک علمه مبدل اولمشدر و حق الیقین هر به سنده تبدیل ذات بشر به و ار در که

اول نامدی کیدوب آتش نجلی الهیه دن یخته اولوب و نارعشق وایانه ایله کندی سوزان خیالوب ذاتی رنک نجلی آتش الهیه و انوار وایانه بهیدل قیلندرس عین البقین وحق البقین مرته سنه اشارت ایدوب بیوردر (منثوری) تانسوزی نیست آن عین البقین بیان بقین خواصی درآش درنشین بیاتش نجلی به انچه سن و نارعشق ایچری یخته اولوب سن اول عین البقین دکلدر یعنی نفس بقین اولان رویت و مشاهده دکلدر یوقینی استرایسک عشق آتشنده او یور یعنی اگر بومرته بقین استرایسک آتش عشق الهی ایچره او یور و کندی عین البقین مرته سنه بتوروب نامشاهده حقیقت حاصل اوله (کا قال ابن الفارض بیت) اسافر من علم البقین لعینه بی الحقه حبث الحقیقه رحلی (می) گوش چون نافذ بود دیده شود و زنه دل در گوش بهیده شود بروجب حدیث شریف اساس کل خبر حسن الاستماع سخن بر گوش حسن استماع قبله وحقانق معناه نافذ وواصل اوله دیده اولور و مشاهده حقیقت قیلور و بصر مرته سن یورور والا کحقانق معناه نافذ اولوب و حسن استماع ایله استماع قبلیه قول کوشده بهیجده اولور و درونه کرمیوب برونده فالور پس بصر بصیرت کشاده اولوب مشاهده اسرار الهیه دن محروم اولور (قال الله تعالی ان فی ذلک لدرسی لمن ینظر قلبه قلب الوافی السمع و هو شهید) و قال تعالی الذین یستمعون القول یتفکرون و احسنه اولئک الذین هداهم الله و اولئک هم الاولوالالباب (می) این سخن بایان ندارد باز کرد تا که شبان علامانی چه کرد بوسوز که مراد معارف الهیه در بیان و نهایت طوتمز حکایت رجوع الهی تا که شاه کندی نیک اول غلامی نه تله ایلدی و آثاره نه سو بلدی براه گردن شاه یکی و از آن دو غلام و پرسیدن ازین دیگر (منثوری) آن غلام را جدید ایلد کا آن کرد را کرد اشارت که با شاه شاه چون اول غلام یکی ذکا و ادراک الهی کوردی اول پرسنه اشارت ایلد که کل (منثوری) کاف رحمت کفیش تصغیر نیست جد کدو فرزند کم تحقیر نیست بیوت سوال مقدره جواد برکان بر سائل در که اول عالم و دانا اولان غلام غلام کدو تصغیر ایله اراد ایلد بکنز تصغیر و تحقیر عالم خود نوعا بر کس کاندرس وجه ندر بیوردر که کاف رحمت دیدم کاتصغیر دکلدر ته کدو و غلته فرزند کم در یعنی او غلبیم دیو ترجم خیالوب تحقیر دکلدر ته کم صیغه تصغیر ایچون یعنی تصغیر تحقیر ایچون ککاور ترجم معنائسن دخی ادا قیلور (کا وقع فی القرآن بانی لاتقص رؤیاک علی اخوتک) و قال ابراهیم علیه السلام بانی فی اری فی المنام فی الذبحک بوصفه لرحم ایچوندر (منثوری) چون بیامد آن دوم در پیش شاه بود اگر کنده دهان دندان سیاه چو کنده اول بکنی غلام شاهک تمته کادی اول غلام قویش آغز سواد دیشلو ایلدی (منثوری) کرچه شه ناموش شزار کمتار و جست و جویی کردهم زاسر ارا و اگرچه بادشاه نیک گفتارندن ناخوش و بهیض اولدی اول غلام اسرارندن هم بر نوع جست و جوی ایلدی (منثوری) گفت باین شکل و این کنده دهان دور بین لب زبان سوتر من بادشاه اول غلامه ایلدی بوشکل ایله و آغز قو سوله ابراق او یور لیکن اول جانبک سورمه یعنی اول مکاندن اوترک کته یعنی آغزک قو قو سی کلیم مرته سنه طوروب اندن اونه کته دیدی (منثوری) که واهل نامه ورقه بیدی بی جلیس و باروهم بقعه بیدی بی جلیس مر حوم بویته زیر اس نامه ورقه نیک الهی اولدک یعنی سکنه ابرافندن سولیشن کر کدر مصاحب و باروهم خانه اولدک یعنی لایق دکلدر که سن بکار یزد دوست و هم چیره اوله سن دمنشدر لکن سباق و سیاقه مناسب دکلدر سباق و سیاقه مناسب اولان یعنی بودر کده نام اول جیاندن اوترک کته زیرا که اهل نامه ورقه اولور سن بجه جلیس و باروهم بقعه اولور سن مصرع اول بلند زبان سوتر من ان لقلته پونده تعریض و اردر حضور شاه حقیقتدن دور اولنرک اهل کاب و ورقه اولسنه و انر جناب حقه له معاده و مکالمه فی کتب و رفاع واسطه سوله قیلسنه (منثوری) تا علاج آن دهان نوکنیم و حبيب و ما طبیب بر فیم ناسنک اول دهانکه علاج ایلدک سن حبيب و خوسن و بر زنی و حاذق طیبین (منثوری) هر یکی نوکلی سوختن نیست لایق از نو دیده دوختن مثلاً پردهن اوتری بر یکی کلیمی باقی لایق دکلدر هجمن سندن کوزد بیکم یعنی سندن اعراض ایدوب اغماض عین ایلک لایق و مناسب دکلدر پردن اوتری بر یکی کلیمی باقی لایق اولدی کی (منثوری) باهمه بشین دوسه دستان بکو تا بیم صورت عقلت نکو بودوکی عجبکله ایلد و اوبایک اوج حکما سوله و ماجرا و احوالک نقل الهی تا کسنک عقلت صورتی نیکو کورم یعنی سندن عقلت کم مرته سن غم کابنجی بیلدیدی (منثوری) آن یکی راپس فرستاد و بکار سوی حجابی که و خود را بختار پس بادشاه اولدکی غلامی ایشه کوندردی بر جام جایتبه بولیدو که یوری کندی قاشی و درن و میخندن کندی بالک ایلدیدی و وجودی تطهر ایلک که رمز و اشارت ایلدی (منثوری) وین ذکر کافت ختم و تبرکی صغلامی در حقیقتی یکی بوبر غلامه بادشاه خطاب ایدوب دیدی افرین سن

زیر کس حقیقتده نوز غلامسن بر غلام د کلسن (مثنوی) آن نه که خواجه تاش نوغمد * از نو مارا سردی کرد
 آن حسود * اول د کلسن که سنک خواجه تاشک کو ستردی یعنی سنک حقیقه قدح و مذمت ادب و افراط و
 و ذوق سو بلدی اول حسود پری سندن او وجه له سردا بلدی اول غلام سنک حقیقه (مثنوی) گفت
 او درد و کزست و کز نشین * حیز و نامر دو خبیست و خین * ایندیکه او زد در واکری اوزر بیدر حیز و نامر د
 و خبت و خبیست و خین * بونده و بایتر معنائسه در بعض نسخه ده نجس و نامر دو چنانست و خین و واقعدر معنی
 نجس و نامر د در واخلین و بوشلیندر دیک اولور (مثنوی) گفت پیوسته بدست اورا سستکو * راستکوی
 من ندیستم جوا * بادشاه حضورنده مخاطب اولان غلام بادشاه * بوجه له اغز آجوب * کلام ایلدوب
 دیدیکه بادشاه اول غلام پیوسته راستکو اولشدر یعنی علی الدوام طوغری سو یلیجی اولشدر بن اخلین
 بر راستکوی کوریمش (مثنوی) راستکوی در نه بادش خلق نیست * هر چه گوید من نکورم آن نیست *
 راستکو بلک انک طبعنده خلقی و جلیده و هرنه در بره من عزم که اول خالی و عبثدر (م) کز ندانم آن نکواندیش را *
 مته دارم وجود خویش را * اول او فکر لویا کری بیلزم و کزاکلم کندی وجودی مته طو تریکه اول غلامی مته
 قیلزم (مثنوی) باشد اودرن * بیند عیبا * من نیستم در وجود خود شها * اوله که اول غلام بنده عیبا * کوره
 یعنی احتیالدر کاول رفیق اولان غلام من * وجود من به قیام مشاهده قیله ای پادشاه من اول عیوب و قیامی
 کندی وجود منده کوریم دیدی (مثنوی) هر کسی که عیب خود دیدی زیش * کی بدی قارغی از اصلاح خویش
 هر برکسه * اگر کندی عیبی اولدن کوریدی عیوب ناسه نظر قیلاردی یعنی مقدم کندی قیاحتنه مطلع اولیدی اول
 کسه کندی سنک اصلا حذرن و عیوب من * قن قارغ اولوردی یعنی قارغ اولزدی (مثنوی) غافلندای خلق از خودای بدر
 لاجرم کوبند عیب همدگر * ای بدیرو خلق کندی یلرندن غافلدر اول سیدن بری برنک عیبی سو یلر (مثنوی)
 من نیستم روی خود را ای شمن * من نیستم روی تو روی من * ای شمن بن کندی بوزی کوریمش یعنی ای عابد صنم
 بوجه له معلومدر که * کندی بوزی کوریمش من سنک بوزی کورورم من بوزی کورورم (مثنوی) آنکسی که
 او بیند روی خویش * نور ارا ز نور خلقانست بیش * اول برکسه که او کند سنک بوزی کورورم کندی ذاتی
 کورر جمیع احوال و اوصاف نظر ابر کورورم انک نوری خلایق نورندن زیاده در که اول نظر بر نور الله اولان عارف
 واصلدر (مثنوی) اگر ببردید ارباقی بود * زانکه دیدی سنک خلایق بود * اول کسه که اول کورمی باقی اولور
 زیرا که انک کورمی خلایق منسوب اولان کورمکدر پس خدایه منسوب اولان اوصاف فنا کز (مثنوی)
 نور حسی بود آن نوری که او روی خود محسوس بیند بیش روی حسی منسوب اولان نور اولور بر نور که او کند سنک
 بوزی محسوس و آشکاره کوره بوزنک اوکنده یعنی نور حسی د کلدرشول بر نور که انک صاحبی کندی ذات
 و صفاتی اول نور له آشکاره مشاهده قیله کندی قنده و غیر سنک تعریف و تعلیننه محتاج اولیه (مثنوی) گفتا کنون
 عیبا ای او بگو * آنجنانکه او بگفت آن عیب تو * بادشاه اول غلامه ایشدی الان اول غلامک عیباری سوله
 اخلین که اول غلام سنک عیبکدن سو بلدی (مثنوی) تابانم که نوغمتوار منی * گفتدی ملک کار منی *
 تابانم که من بنم با نوغمتوار من بنم ملک و کارمک گفتدای و وکیلست (مثنوی) گفت ای شهن
 بگویم عیبا * هر چه هست او مر مرا خوش خواجه تاش * نو غلام ایشدی ای پادشاه من اول غلامک عیباری
 دیم اگر چه اول غلام * نکا خوش و نافع خواجه تاشدر (مثنوی) عیب او مهر و وفا و دمی * عیب او صدق و ذکا
 و همدی * بترین عیبش جواغردی و داد * آن جواغردی که جاتراهم بداد * اول غلام کند دهان ویا کیزه چنان
 اول غلام عالم الله غایبانه مدح و ثناء قیلد قدح نص * کوره بادشاه جهانده دیدیکه بادشاه اول غلامک عیبی
 محبت و وفا و دمی * دملکدر اول غلامک عیبی صدق و زبرکات و همد ملکدر رانک بترین عیبی جواغردک و عدلدر اول
 برجواغرددر که جاتی دخی و بردی یعنی اول مر ته جواغردک که جاتی دخی و بردی و بدل قیلدی بویات
 شرفده محبت بدیعده دن مدح بمایشه اتم و اردر کقول التابغه (یت) فلا عیب فهم غیران سیوفهم *
 بن قایل من قراع الکتاب * یعنی مدح اولان قومده هج عیب یوقدر بوزنک تحقیق سیوفی مضاربه جیوشدن
 انرده کبودن غیری عیب یوقدر * کدر یعنی مضاربه جیوشدن سیوفی کعبی ابه سندن اول
 قومه عیب اثبات الله بن یوسفک مضاربه اعدادن کسوری عیب اولی محالدر زیرا کمال شجاعتدن کلاه در
 کذلک مهر و وفا و صدق و صفات عیب اولسی محالدر پس بترین عیب جواغردی و داد و بکار ندهنکته بودر که
 (حسنات البراریات المقربین) غوا سنجه کویا با خصال جیده انک علوشانه نیت عیب منزله سندن در

وارقباس ايله ائلك شان شرتي نه هر نه درديكي اشعار ايلر (منثوي) صد هزاران جان خدا كرده بديد *
 چه جو انمردى بود كار نديد وريد بدي كي بجان بجلش بدي * هر يك جان كي جنين نمكشنى شدى * و با سلك ما قبله
 مناسبتى اولدر كه يور مشايرد كه اول هر نه جو انمرد ايد كه جان دخی وري و خدای متعال ائلك مكافا شده
 صد هزاران جان بديد و آشكاره ايلشدر نيجه جو انمرد لك ممكن اولور بر كسه كه اول بر جان مقامنده صد هزار
 معوض اولان جاني كورمه و كر كور بدي جن جان ورمكه بجيل اولوردي بر جان ايچون قن بوله نمكشنى اولوردي
 (منثوي) برب جو بجيل آب انرا بود * كوزجوي آب نايابا بود * مثالب جوده بجل آب اول كسه يه اولور كه
 اول كسه آب جودن نايابا و له محققدر كه خلف وعوضه متيقن اولان كسه متاع وعرضن بوي ناياده جودا ايلر (كا قال
 عليه السلام من يقن بالخلق جاد في السلطه) (منثوي) كفت سيغامر كه هر كه از يقين) ذاتا ايداداش خودد بوم دين *
 حضرت يغمبر عليه السلام ايتدي كه هر كيم كه يقيندن اول كسه بوم دينده اولان كند بلك جزا وعوضنى بيله
 يعنى ديداده بذل ايلديكي شيشه بوم قيامتده مضاعف اجرا و له جفته متيقن اوله (منثوي) نه كي راده عوض
 عي ايدش * هر زمان جوددر كون ز ايدش * كه بر ايچون كا اكون عوض كالور يعنى بر سبذول اولان شئ ايچون
 ادنى مي تها كا اكون عوض كله چكن بيله و متيقن اولسه هر زمان كا بر درلو جود طوغور هر مدمه مالك اولدي
 شئي في سبيل الله بذل وانفاق ايلك كسي ايلردى (منثوي) جود جله از عوضه ايدست * بس عوض ديدن
 ضدتر سيدست * جله اهل مضائق جودى عوضلر * كورمك كنند بر بس عوض كورمك خوفك ضد بدي يعنى
 بذل وانفاق ايلديكي شئك اضعايف مضاعف عوضنى مشاهده قبلي آلك زوالدن وتلف اولمشدن خوف ايلنك
 ضد بدي كه اهل جودك قلبنده خوف تلف قالامشدر (منثوي) بجل نايدين بود اعراض * شاد دارد
 ديددر خواص را * بجل عوضلر كورمكدرك كسه بذل ايلديكي ماله عوضلر مشاهده ايلسه بجيل و عسل
 اولورا كر ائلك مقابله سنده نيجه اعراض مشاهده بيله بذل وانفاق ايلكده شاد و سرور اولورنه كم خواصى درى
 كورمك شاد طور خواص غواص معنا سنده رايه عوض ايلوب درو جوا و اعراض ايلن كسه يه اولادري
 كورمك شاد و سرور ايلار اول ملاحظه ايله رايه غوص ايلك اكاسل كالور (منثوي) بس بعام هيج كس بود
 بجيل * زانكه كس چيزى نياز بدي بيل * بس عالمده هيج كسه بجيل اولمز زرا كه كسه بذل وعوضن بر شئ بذل وفدا
 ايلز بجيل اولدر كه ماله زاده محبت ايلديكندن آنى امسال بيله ومالى امسال ايلسي آندن اعلا واولي بر شئ
 كورمك بكندن حاصل اولورا كر عسل اولان كسه مائلك اعراض وفدا في مشاهده ايليدى بجيل و عسل ايلوب
 باذل و منفى اولوردي بس و اعتبار اولورزه عالمده هيج بر بجيل اولمز دى زراجع ماله محبت ايلن اهل امسال استركه
 مائلى ربح و سود وفدا و اعراض مقابله سنده بذل بيله چونك بذل وعوض مقابله سنده ماله بذل ايلك هر كس
 شاتدن اولد بيه بس عالمده هيج بر كسه بجله متصف اولمش اولوردي بلكه بجيل و عسل اولمز بجلي عوض
 كورمكدن ناشى اولورا كر عوض و بلى كور بدي بجيل و امسال خود فالمز دى زرا مالدارلر خود شاتندركه
 عوض كورمكدن كاري يره هر از رغب و محبتله مالربى و رويوب اول بر فائده اولان شئي اشترا ايدرلر بويك مفهوم و مالى
 اولدر كه هر انانده من وجه بجل صفى و قدر اول كسه كه بجيل و امساله موصوف اولمشدر ائلك عوض و بذل
 كورمك بكنند بر بس ائلك بجلي على و مشاهده مى اولديغندن اولور بويك دخی بومعناي توضع و تفسير قايور
 منثوي) بس حقا ايشتم آمده دست * ديد دارد كار بزي ميانرست * بس حقا چشندن كادى الدن كادى كاري كوز
 طور بندان غري قور تلدى يعنى مائلى و جاني في سبيل الله بذل وانفاق ايلنك مقابله سنده اجر جزيل
 وعوض حليل مشاهده ايلكندن ظهوره كالور و بسر بصيرتدن حاصل اولور مجرر جوارح واعضادن دكل بس كار
 وشاني بويولده اهل ديدده طور بويولده مينادل اولنردن غير سى خلاص اولدى و كوردل اولوب امسال قلندر
 فولده و اعراض بولدى و ناج اولدى بس نه حصه دن قصه مائه شرع ايدوب بيورلر (منثوي) عيب ديكر انكه
 خودين نيست او * هست او در هستى * خود عيب جو * حضور شاهده اولان غلام اول جامع كيدن غلامك
 نه غائبه بويكده مد حته با شلوب بدي پادشاهم اول غلامك بر غري عيب بويك اول غلام خودين و متكرر دكلدر
 اول غلام كند بلك ذاتده اولان عيب استيعيدر (منثوي) عيب كوي و عيب جوي خود بدست * با همه شكور
 و اخو بد بدست * اول غلام كند بلك عيبى طلب ايلجي و كند بلك عيبى سوي بيجدر جمع خلقه اولور كند بيله
 بداولش و نفسى متهم قيلشدر (منثوي) كفت شه جلدى مكن دردمد اير * مدح خود درمن مدح او ميار *
 پادشاه حضورنده اولان غلامدن چونك اول غائب اولان غلام حقدنه بوقدر مدح و ثنا ايلك ايشدى كا ايتدى

باری مدح ایلک کلدکه دلیرلک و بهادری ایلک مدحی ایلک مدحی ختمنده کتورمه (منثوی) زانکه من
 درامتحان آدم در ایلک شرمساری ایدت در ماورای ایلک زرا که بن اول غلامی امتحانه کتورم سکا و شرمسار اقل کور
 ماوراد یعنی کرانک ختمده ایلد بکک مدح خلای واقع اولورسه شمدیکی وقتک ورا سنده اولان وقت و زمانده
 سکا صکره شرم و حیا کور دیک اولور (قسم غلام در صدق و وفای بار خود از طهارت ظن خود (منثوی) گفت
 فی والله بالله العظیم * ما لک الملق و بر حمان و رحیم * چونکه بادشاه بوغلامه سن بار کک مدحی ختمنده کندی مدحک
 ایلر سن واتی و فاهه درووش ایلدوب کندی حسب حالکی سو یلر سن دیدی و کندوبی و سوا سوب اولورزه مدح ایلر و هیم
 ایلدی لازم کلد بکه اول غلام کندی شک صدق و خلوصی و اول غلام و اسطه سبیل کندی نفسی مدح ایلک مراد
 قیلدینی ذات وصفات حقه قسم ایلکله اعلام و افهام ایلده پس و قسم ایلدوب دیدی والله و بالله العظیم اولده
 الله که جمله ملکک مالکید رودخی رحمان و رحیم حقیقون اول غلامی مدح ایلکدن مرادم کندی نفسی مدح ایلک
 دکدر (منثوی) آن خدای که فرستاد انبیا * به حاجت بل بفضل و کبریا * قسم ایلد بکم خدا اول برخدادر که
 عبادنه انبیا کوندری حاجت سبیل کوندریدی بلکه فضل و کبریا سبیل کوندریدی یعنی حق تعالی خلقی ارشاد
 و هدایت ایلکده عاجز اولوب پس انبیا به محتاج اولوب اول احتیاج سبیل خلقه انتری ارسال ایلدی بلکه مطلقا
 فضل و کبریا سبیل اقتضای ارسال ایلد بکه انبیا خلقه کوندریدی بجز دانه انعام و احسان ایچوندر (منثوی
 آن خداوندی که از انک ذلیل * آفرید او نه واران جلیل * اول الله برخدانددر که خوار و ذلیل خا کدن اول
 خداوند نه واران جلیل براندی و اولو بادشاه خلقی ایدتی شهورلر دن مراد انبیا و مرسلین و اولیای کزین اولور
 (منثوی) یا کشتان کرد از مزاج خا کان * بگذر ایدانک افلا کان * اول خداوند انتری مزاج خا کاندن پلک ایلدی
 یعنی اول شهوران میدان حقیقت اولان انبیا و اولیای خا که منسوب اولان مخلوق مناجسندن پلک قیلدی
 و افلا کلیلک تلویق بدن ایلر و کجوردی یعنی افلا که منسوب اولان املاک مرآتندن انک مرآتین عالی
 و برتر قیلدی (منثوی) برکرت از بار و نور صاف ساخت * وانکه او بر جله انوار ناخت * آن سنار قیقه بر اواراج ناخت
 * تا که آدم معرفت زان نور یافت * آن کز آدم رست و دست شست چید * پس خلیفه ش کرد آدم کان بدید * اول
 خداوند عظیم الشاندر که اولادخی آب و خاک و نازک و جودی و عیونک نار جلالت آتیه دن برشله طوئدی و اخذ
 ایلدی واتی نور صافی و جمال وافی دوردی و اندنصر که اول نور صافی جمیع انوارک اوزره بنیایدی یعنی نور صافدن
 وجودندن سائر انوارک وجودی ظهوره کلدنصر که اول جمله انوار مجرده و ارواح قدسیه اوزره بنیایدی و تابان
 اولد بکه مراد نور صافدن عقل اول و حقیقت محمدیه در و ناردن مراد انار عنصری دکلدنر زانار عنصری بعد
 وجود افلا کدر قیقه ک اول وجوده کان عقل اولک محل اقتباسی اوله اول روشن بر برق حقیقون که ارواح اوزره
 بلدرادی یعنی اول برق الهی شک صوف و باخودعالیسی که جمیع ارواح اوزره تابان اولدی و طلوع قیلدی تا که آدم
 علیه السلام حضرت نوری معرفت اسمانی اول نور صافدن و حقیقت احدیدن بولدی اول نور حقیقون که اول نور حضرت
 آدمدن بدی و شیت پیغمبر علیه السلام الی دیردی یعنی اول علم و معرفت حقیقون که آدم علیه السلام بدی
 و حاصل اولدی شیت نبی حضرت نوری آتی و دوشوردی و محل علم الهی اولدی پس حضرت آدم حضرت شیت پیغمبری
 کندن بدی بر بن خلیفه ایلدی ز بر اول نور اعظمک اثری انده کوردی و الحاصل اول نور اعظم هر چی و می سلمدم بر کونه
 شانه نامان اولدی و اولو العزمه سر قیلدی (می) نوح از ان کوه مر جی بر خورد ایدد و در هوای بیجریان دربار بود
 اول کوه ردن که نوح علیه السلام بر خوردار و منتقم اولدی بیان در یابی و هواسنده در باغدری اولدی یعنی اول
 امرار و معارف در لری زمانده اولان خلقه شاربچی اولدی (منثوی) جان ابراهیم از ان اوزرقت * بی حذر
 در شلهای نار و رفت * حضرت ابراهیم علیه السلام جانی اول وقت اولان نور یعنی اول عظیم الشان اولان
 نور انواردن قوت یولوب آتش شله ری ایچنه خوف و حذر سن کندی (می) چون که اسماعیل در جوش خناده
 پیش دشنه ایلد با سز نهاد * چونکه حضرت اسماعیل علیه السلام اول نور انوارک و منبع اسرارک حیه نه دوشدی
 حضرت ابراهیم آبدار اولان دشنه سی اوکنده باش قودی و آتک تیغ براته کندی قیلدی و لکن اول نورلرین
 و بر کلبه بجای آتک یونی کسمیوب سلاه ت بولدی (می) جان داود از شعاعش گرم شد * آهن اندر دست بافش نرم شد
 داود پیغمبر علیه السلام جانی اول نورلک شعاع و شله سندن گرم اولدی آهن آتک دست بافنده نرم اولدی یعنی حدید
 بی آتش المانی اورنسانده ملام و ملایم اولدی (منثوی) چون سلیمان بد وصالش راضی * دیو کشتش بنده
 فرمان و مطیع * چونکه سلیمان نبی علیه السلام آتک وصالنه رضیع اولدی یعنی چونکه حضرت سلیمان

اول نورلک وصالت سودا می اولدی یعنی اول نوردن حظ و نصیب بولدی دیو آنک حکم و فرمانته بنده و مطیع اولدی (منشوی) در قضا یعقوب چون بنهاد سر چشم روشن گردانوی پسر * چونکم یعقوب علیه السلام حضرت تازی قضا به باش قودی پسر لرا ایچه سندن چشمی روشن ابلدی پی بنده کردلک فاعلی نور اعظم در تقدیر معنی چونکم یعقوب علیه السلام حضرت تازی فرزند یوسف علیه السلام فر ائنده قضای حق را بروردی و باش تو یوب تسلیم اولدی اول نور اعظم یعقوب چشمی پسر نلک رایچه سندن روشن ابلدی (م) یوسف مهر و جودیدان افتاب شد چنان بیدار در تعبیر خواب * مهر و اولان یوسف علیه السلام چونکم اول آفتابی که وردی آفتابند مراد نور الانوار در رؤیا تعبیر نده انجیلین بیدار و عالم اولدی (منشوی) چون عصا از دست موسی آب خورد * ملکست فرعون را بلک لقمه کرد * چونکم نور اعظم مظهر اولان موسا علیه السلام لکندن عصا آب یخیدی و غدا بولدی ذوالانرا د اولان فرعون ملک کنی بلک لقمه قیلدی یعنی خراب ابلدی (م) نزد باش عسی مریم چو یافت * بر فراز کنبه چارم شتافت * عسی بر مریم علیه السلام حضرت تازی اول نورلک در باخی چونکم بولدی یعنی مر قات مر اتب علیا و سلم مقامان سما اولدی یعنی مشاهده قیلدی خراز کنبه چارم اوزره اول واسطه اله رسان اولدی و آنک سبیله عامه چو یوب فلک را بعد مقرر قیلدی (منشوی) چون محمد یافت آن ملک و نغم * قرص مر را کرد دردم اودونیم * چونکم حضرت محمد علیه السلام اول ملک و نغمی بولدی قرص ماهی و قدرته دردم اول رسول دونیم قیلدی پس اول نور اعظم * سلطان اکرمه بکاله ظهور ابلد بکچون * کاحقیقت محمد به دید بلراما فی الحقیقه جمع انبیاء و اولیا نلک دخی حقیقتی بودر اول خازن خزین نور اعظم دروغی بلدا کانسبتلها کرم و ثرا کرم قدم وارثا کرد * (ک) قال ابن الفارض مترجما عن مرتبه و کما کاعن لسان حقیقت (یت) وانی وان کنت ابن آدم صوره * ولی فیه معنی شاهد با یوبه * و غن الاسترون السابون دخی و معنای موبد اولور محصل کلام اول نور خلفه ارشد نلک هر مرتبه و ائمه مهید نلک وجود نده دخی بر کونه حال و بر فرغ خصال الهامان اولدی نه کم بیان سورر (منشوی) چون ابوبکر آیت فو قیق شد با چنان شه صاحب و صدیق شد * چونکم ابوبکر رضی الله عنه حضرت تازی آیت فو قیق اولدی یعنی اول نور اعظم مظهری اولقه فو قیق الهنگ علامت و نشانی اولدی انجیلین نور اعظم مظهری اولان پادشاهه مصاحب و صدیق اولدی یعنی اول نور واسطه سیله اول شاه نبوتک هر حالتی زیاده تصدیق ایچی اولدی بواجلندن کاصدق دیندی (منشوی) چون مرشدی آن معشوق شد * حق و باطل را چودل فاروق شد * چونکه حضرت عیسی رضی الله عنه اول معشوق مجنون و شیدا سی اولدی حق و باطلی بری نرندن دل کی زیاده فرق ایچی اولدی بواجلندن حضرت فاروق دیندی (چون که عثمان ابن عفان عین کشت * نور فایض و دودنی الثورین کشت * چونکم حضرت عثمان رضی الله عنه اول عفان اولان نوره عین اولدی عین و نده چشمه معنانه در و اول نوره عیان اطلاق اصحاب بصیرته بنده عفان اولدی یعنی کوره در تقدیر کلام چونکم حضرت عثمان عند اهل الشهم و داول عفان اولان نور اعظمه منبع اولدی اول سیدن نور فایض اولدی ذی الثورین اولدی یعنی فیض و بر جی نور اولدی و ابکی نور صاحبی اولدی اول حضرت ذی الثورین دینلسنده وجهه تسبیحه اولدر که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم ابکی کریمه عسی آکشد بری وفات ابلد کده کا بر کریمه لرن دخی و بر مشلدر دخی روایت اولنور که اول دخی وفات ابلد کده اگر بری دخی اولیدی آتی دخی اکا و بر دردم دیو سور شد و ظاهر و باطن نور نلک دخی صاحبی اولدی بکچون اول حضرت ذی الثورین دیندی (منشوی) چون زرویش مرتضی شد در فشان * کشت او شیر خدا و مر جی جان) چونکم اول نور اعظم لک نور دیند نلک جال نلک شاهده سندن حضرت علی رضی الله عنه در فشان اولدی و علوم و اسرار جوهر لرن شار قیلدی اول علی مرتضاکم الله وجهه مر جی جاند مشیر خدا اولدی یعنی مر عای جاند امد الله اولن مرتبه سن بولدی واکا بواجلندن اسد الله الغالب دیندی چونکم خلفه ارشد نلک زمان شریفی کندی تا بعین توسع تا بعین اولان کارا کور جود نده دخی بر کونه شانه ظهور اییدی انلک زمان شریفی مرورید یوب * مشایخ کزین ویشوران اهل دینه کلوب انزده دخی بر و وجهه ظهور قیلدی مشاهیر مشایخ کزین بریکه سید الطائفه بنده بغدادیدر اول نورلک نه کونه فیض و عطا سینه مظهر اولدی یعنی بیان ایو یب سورر (منشوی) چون جنبد از جنبد اوید آن مدد * خود مقامش فزون شد از عدد * چونکم جنبد قدس الله سره الزیر اول نورلک جنبدندن مدد کوردی خود ملک مقامش فزون اولدی (منشوی) بایزید اندر مریدش راه دید * نام قطب العارفین از حق شنید * بایزید قدس الله سره مالز نورلک زیاده لکشد راه * وردی قطب العارفین نامن حقدن استماع اییدی آنک اسم شریف طیف و در بایزید کتبیدر قطب العارفین لقبیدر (منشوی) چونکه کرخ کج او را شد حرس

شد خلفه حتی و ربانی نفس معروف که شی قدس الله سره العزیز چون که اول نور که خنجره حرس اولدی حاممه له
ایده یعنی حافظ اولدی یا خود حرس اولدی یعنی اول نور اعظم که مرسته زند بر مرسته سینه اسان اولدی عشق
خلیفه سی و ربانی نفس اولدی (منتهی) پوراهم مرکب آن سورا ندشاد * کشت اسلطان سلطان ناداد ابراهیم بن
ادهم قدس الله سره العزیز اول نور جان بنه مرکب همتن سوردی اول ابراهیم عدالت سلطان ملک سلطان اولدی
(منتهی) و آن شقیق از شقیق را مشکرف * کشت او خورشید را و تیز تر طرف و اول شقیق یعنی قدس الله سره العزیز
اول مشکرف و عظیم طرف که جان بنده یعنی اول نور که راه مشکرف که مشققتن اول شقیق آفتاب را و تیز چشم اولدی
نور مشاهیر مشایخ در (منتهی) صد هزاران پادشاهان نهان * سرفرازان دوزان سوی جهان * نور لدن ماعدا
نجه یوزیک نهان پادشاهان اول جهان جان بنده سرفراز در و عالی قدر در یعنی صد هزاران پادشاهان نهان اول ذکر
اولان نور جهان سرفراز اندر تالی خاتم الایه نور که مظهری اکرم مشهورا کرم ستور هر کرم ایسه عند الله
معلوم و مقرر در (منتهی) نامشان از رشک حق نهان ماند * هر کدانی نامشان از بر خواند * انراک نام ربی حق
تعالی که رشک و غیرت نهان قالدی هر یکدا انراک نامی او قومدی نور شول مستوران قباب عزت در که
اولایای تحت قبابی لایع رفهم غیری حد نه شان شرفی معنوی و المشر و حقدن غیر یک بصر بصیرتی و نوری
ادراک الیکدن اعمی قالمشدر (منتهی) حق آن نور و حق نورانیان * کاندان بچرند همچون ماهیان * امدی بوصفته
موصوف اولان نور اعظم و نور منسوب اولان انبیای کرام و اولایای ذوالعقلم حقیق و کمال نور دنیای پیچنده
نور ماهیلر کبیردر (منتهی) بچر جان و جان بچر ارکومش * نیست لایق نام نور خیموش * اول نور اعظمه جان
بچری و چله بچر که جانی کردیم لایق ذکر در زیرا که کوه اسلما کعبه اعتبار الیه اطلاق اولور پس بر یکی نامداریم
اول نام نور بچره لطیفه ربانی و حقیقت انساندر زیرا لطیفه عند المشایخ شول رقیقه المعنی اولان اشاره در که
اندن بر معنی فهمه لایق اوله که عبارت صغیمه (که قال القاشانی فی اصطلاحه کهذا اللطیفه کل اشاره رقیقه المعنی
یلوح منها فی الفهم معنی لاتسعه العبارة) پس عبارت صغیمان معنا به اسان عرب اوزره اولان اصطلاحده لطیفه
در لر اسان فارسی اوزره اولان اصطلاحده اکاتن تغییر ایدر لرتنه که بواسطه اوزره اول نور اعظمه نه قسم
ایدوب سوردر (منتهی) حق آنی که امان آن ازوست * مغز هانست بدو باشند دوست * اول آنک حقیقونکه یو اول
اندن در مغز را کاتب بو سدر یعنی اول آنک و عبارت صغیمان لطیفه رحالتک حقیقونکه یو بچر جان و جانلر
بچری و یا خود یو عالم ظاهر و اول عالم باطن اندن در و جمیع الباب و ارواح فی حساب که نسبت به نور اولمشدر
(منتهی) که صفات خواجگاه تاش و یارمن * هست صد چند آنکه این گفتار من * جواب قسم بویتد یعنی بصفات
مذکور الیه موصوفه اولان نور الا نور روح الارواح و عقل اول حقیقت سید الانبیا و الاولایا حقیقونکه
بنم خواجگاه تاشم و یارمن صفات و خصایق یوز اوله در در که یو بنم گفتار مدو یعنی یو بنم گفتار مدو یوز اوله در زیاده
اولدی دیک اولور (منتهی) آنچه میدانم زوصف آن ندیم * باوریت نایدجه کوی ای کرم * اول ندیم که وصفندن اول
نسنه فی که یلورم سکا اعتقاد کلرای کرم ندیم یعنی چونکه بنم سوزریه اعتقاد ایدوب بنی تصدیق ایلز سن
پس آنک وصفندن سو یلیم (منتهی) شاه گفت اکنون از آن خود بگو * چند کوی آن ابن و آن او * پادشاه
نیک بخت اول غلام نیک خصلته دید که الان کند بیک لایقی و حسب حالنی سوله نجه بر سولرس نورک و آنک
لطیفه سی یعنی دیاری و حیاتی که غور ندن نه جوهر استخراج ایدوب نه معنی حاصل ایش سن (منتهی) روزمر
این حس یو باطل شود * نور جان داری که یار دل شود * موت کوی یو حسک باطل و معطل اولور جان فوری
طو تر میسن که قلبه بار الهه بعد الموت سنگه موانست قیل (منتهی) در دل کین چشم را خلتا کند * هست آنچه
کور را روشن کند * مقبره ده و چشمی طیار طو در و بر ایلر وار میدر اول نسنه که سنل قبری روشن ایدر یعنی قبری
روشن ایلی نور جان و دیدن جان وار میدر که آنکه طلمات قبری ازاله قیل سن و راحت اول سن (منتهی) آن زمان
کین دست و پایت بر در و پروالت هست تا جان بر برد * اول زمانده که سنل ان و آیانغن بر تلور یعنی مقبره و اجزا اعضا
و جوارحک جور یو بار باره اولور سنل و پروالت وار میدر تا جانک یو قار و اوجه و طلمات قیدن که و عالم علویه
برور اید (منتهی) آن زمان کین جان حیوانی نماند * جان باقی بایدت بر جانشاند * اول زمانه که روح حیوانی
قادر روح حیوانیک بر نه سکا جان باقی نصب ایلک کولنه آنکه ایدو اول سن و عالم حقیقه عیش و نوش قیل سن
(منتهی) شرط من با حسن فی گردنست * آن حسن را سوسی حضرت بردنست * الله سارک و تعالی کلام
میچیدند (من جاء بالحسنة فله عشر امثالها) یوردی (من فعل الحسنة فله عشر امثالها) یورمدی معلوم اولدیکه

من جاء بالحسنة شرط حسنه في ايشك دکدار بلکه اول حسنه في حضرت حق جاينه بالمتکدر زبر اچوق که
 حسنه في ايشک لکن در که حقه اتصال ایدم سیوب هبامشور اولور (منثوی) جوهری داری زانسان جاری
 این عرضها کفتار چون بری * اگر چه شاه اول غلام بر آقا به یو یله سو لراکن شاهان حقیقت سالکان طریقت
 الهیه به یو بگوونه تعبیر و تفسیر بر ایلر که ای سالک راه حق بر جوهر طور ترسن انسان لکدن باخر لکدن آتی ایلر
 بو عرضهای اقوال و افعال و احوالی کفتا اوله نیجه ایلتور سن اول حضرت جابر که مصرع اول استهفام
 اوله و باخود شرط معناس متعین اوله تقدیر کلام ای سالک راه حق بر جوهر طور ترسن انسان لکدن باخر لکدن
 باخود معنی انسان کی بر جوهر طور ترسن باخود خرمیدن و باخود معنی اگر بر جوهر طور ترسن انسان لکدن
 و باخر لکدن آتی ایلتور سن بوا عرض اعمال و اقوالی که فنا اولدی حضور حقه نیجه ایلتور سن (می) این عرضهای غازی
 و روزمره * چونکه لایقی زمانین اتنی * بویست مقدم اولان مصرع ثانی فی تفسیر اولور بو غازی و صومک عرضی
 یعنی بو غازی و روزمره و حج و زکات و انواع عبادات عرضی چونکه ایکی زمان باقی قالمز بوق اولدی یعنی چونکه ایکی
 زمان باقی اولز پس منتهی اولدی و فنا و زوال بولدی پس نیجه ممکن اولور که فانی اولان اعراضی باقی اولان الهیه
 ایلته سن ای قاری کفتار حضرت مولوی وای طالب اسرار معنوی و محفل اعراض شنیذی و اولو و محفل فغمی
 عرض و جوهر لمعرفته موقوفدر (قال صاحب التعلیق) العراض الموجود الذي يحتاج وجوده الى موضع
 ای محفل بقوم به کاللون المحتاج الى جسم بقوم به و الاعراض علی نوعین فار الذات وهو الذي يحتاج
 فی الوجود کالبیاض والسوداد غیر فار الذات وهو الذي لا يحتاج اجزائه فی الوجود کالحلوه و السکون یعنی عرض
 شول موجود در که آنک وجودی بر محفل موقوفه محتاج اوله مثلاً لونک جمعه محتاج اولور آنکه قائم اولدیغی کی
 و اعراض ایکی نوع اوزر در بر نوع ذاتی قرار کتند در که اول اجزائی وجوده مجتمع اولندر بیاض و سواد کی
 و بر نوعی دخی ذاتی قرار قیلند در که اول اجزائی وجوده مجتمع اولندر و قرار کتند در که تلا حرکت و سکون کی
 پس غازی و روزمره و سایر اعمال و اقوال بوقیلند در که قرار کتند در که عرض مفارقت قیلند در و جوهر شول
 موجود در که وجودنده موضعه معتقده اولیه تنه که عقل و روح انسانی و ماهیت حیوانی کی و بمخلده جوهر دن
 مراد روح و ماهیتدر یعنی بر جوهر طور ترسن انسانیتدن و باخود حیوانیتدن حضور حقه آتی ایلتور سن
 بوا عرض غازی و روزمره چونکه فنا اوله نیجه ایلتور سن تنه که اشاعره تعریفی اوزره اعراض ایکی زمان باقی قالمشدر که
 انحرال اعراض لایقی زمانین فیلد پس غازی و روزمره و غیر اعمال لایقی زمانین قیلند در اوله اویجق منتهی زائل اولور
 (منثوی) نقل نتوان کرد عرض اعراض را بچهل کاز جوهر بر تمام عرض را * قال صاحب المواقف ان العراض لا یثقل
 من محل الى محل لان الانتقال انما یصور فی المحیز والعرض ليس بمحیز پس اتفاق علماء متکلمین بوقل اوزر شه
 اولدیه اول شاه علم دخی بیوردی که نقل ایتمکه قادر اولز بر کسه بر مخلصد بر مخلصه اعراضی لکن اولقد روا که
 جوهر دن مشاری ایلتور و لور کیدر و رملامرض عرضدر و جسم جوهر در جسمدن اعراضی کیدر و رملامرض
 ایدر لکن لذات جان جوهر ندن اعمال قبیحه فی شی و ازاله ایدوب جان جوهر فی اصلاح ایلر جوهر دن مراد و حدر
 امر اضدن مراد اعمال قبیحه در پس اعمال صالحه نلک اناری صفای دل و روشنائی جاندر و اعمال قبیحه نلک اناری
 قسوت قلب و کدورت و وحد را ما بوجوه منتقل و متبدل اولور تنه که بوعنا به اشارت ایدوب بیوردر (منثوی)
 نامیدل کشت جوهر زن عرض * چون زهریزی که زائل شد مرضی * تا که جان جوهری بو عرضدن مبدل اولدی
 یعنی جان جوهری بو عرض قبیحه دکه مراد ندن صفت ذمیجه و اخلاق رده در زائل اولدنده هجت و سلاشه
 متبدل اوله مثلاً شول بر ریز کیدن که مرضی زائل اولدی باخود معنی تا که مبدل اولدی جوهر جسم مساقتدن
 هجت بو عرضد که مراد مرضی اولور شول بر ریز کیدن که مرضی زائل اولدی یعنی چونکه بر ریز جهتدن
 عرض اولدن مرضی زائل اولدی جوهر جسم مساقتدن هجت دوندی پس عند الحقیق من الصوفیه و الاشاعره
 عرضن تعریفی العراض لایقی زمانین در و جوهر لکن تعریفی مابقی زمانین اوازمنه کثیره در و نالر لکن تعریفی اوزره عرض
 جوهر و اوقی و جوهر عرض اوقی ممکن اولور تنه که بویست بوعنائی تأیید قیلور (منثوی) کشت بر ریز عرض
 جوهر جهه * شدد دهان نلک از بر ریز شد * عرض کی اولان بر ریز جهه و وسیله جوهر اولدی آجی دهان
 بر ریزدن عمل اولدی یعنی مثلاً بر ریز عرض کتند در پس عرضدن اولان بر ریز جهه له جوهر هجت و سلامت
 اولدی مثلاً دهان نلک اولدی عرضدر کذلک بر ریز دخی آغاز طلوا و اوقی و نلر منتهیله جوهر در زائل لک
 و بر ریز ایکی زمان باقی اولوب زائل اولدی و دهان طلوا و اوقی از زمان کثیره دهاقی قالدی بوقدیر اوزره دهان تلخ

برهیزند شهد اولدی و عرض زائل اولوب جوهری حاصل اولدی پس عرضن مراد جوهری حاصل اولوب و عرض
 قافی و زائل اولد یغنه برنجیه امثال ایراد لیدر تا که فهمی آسان اوله (منوی) از رعایت ما که باشد سنبه *
 داروی موگرموراسله * آن نسکاج زن عرض بدشدقا * جوهر فرزند حاصل شد زما * ملازراعتن خاکار سنبه
 اولدی مویه دارو و علاج موی متاسل ایلدی و دراز و حکم قیلدی یعنی خاک زراعت ابلک عرض اولدی که لایق
 زمانیدر و سنبه اولی جوهر در که اول ازمنه کثیره دهاتی فالور و زراعتدن مقصود و نتیجه بو اولور کذلک
 داروی موی اثبات و تسلسل شعر ایچون عرضدر و شعرلک بنجی و متسلسل اولسی جوهر در مثال آخر اول
 نسکاج زن عرض ایدی فال اولدی جوهر مرثابه سنده اولان فرزند ما منبدن حاصل اولدی باخود معنی بزم
 وجود مندن ظهوره کلدی (منوی) جفت کردن اسب و اشتر را عرض * جوهر کره برآیدن عرض * مثال آخر
 اسب و اشتری جفت ابلک عرضدر جوهر کی اولان کره نلک طوعسی غرضدر یعنی آتی و دوی کندی جند لریله
 جفت ابلک عرض اولدی که لایق زمانن قیلندندر و جوهر عرضن مقصود و غرض کره نلک طوعسی در که اول نتیجه
 و جوهر در (منوی) هست آن بستان نشانن هم عرض * کشت جوهر کشت بستان نلک غرض *
 مثال آخر اول بستان دیکمکلک هم عرضدر کشت جوهر اولدی آل اشته غرض یعنی بستان دیکمکلک
 محصولی نتیجه و جوهر اولدی بستان دیکمکلک غرض و مقصود اشدت بودر بوی اخذ ایل و قبول قیل نلک اشته
 و بستان آل دیکک معنا سنده در (منوی) هم عرض دان گیاریدن نکار * جوهری زان گیار کندی یار * مثال
 آخر هم گیارایی کاره ایلککی و عمل ایلککی عرض یل * کر اول کیمادن بر جوهر اولد یسه * کتور که عمل
 کیمادن مقصود من جوهر اولقدور (منوی) صیقلی کردن عرض باشد شها * زن عرض جوهر همی زاید صفا *
 مثال آخر صیقل آینه و باخود صیقل سنبه ابلک عرض اولدی ای شاه * جوهر نکه مراد صیقلدر جوهر صفا
 طوغر (منوی) پس مگو که من عملها کرده ام * دخل آن اعراض را بخاتم * این صفت کردن عرض باشد خوش *
 سایه برزای قربان مکش * فاذا کان کذلک ای غلام بومقدمات معلوم اولد یسه سن دیجه که بن عملر ایلشم اول
 اعراض دخل و حاصلی * کوستارور که زرا اول عمل عرضدر که لایق زمانیدر و جوهر عرضن مقصود و غرض
 خلوص و حب الهی و قرب برآیدن امدی و اعراض دخل و جوهری کوستارور که اول غلام حقنده بوونی ابلک
 عرضدر خاموش اول باخود جوهر و عرضی صفت ابلک بلکه باری تعالی بی و جمیع اشیایی دخی توصیف
 و تعریف ابلک عرضدر که لایق زمانیدر و باجلدن (قال بعض الاشاعر) العرض ما کان صفة لغیرہ امدی
 خاموش اول یکجکک سایه سی قرباندن اوتری اولد رکه سایه قربان اولز * و موصع کایدور و معنادن که اول
 معنی برشدن عرضی جوهر و آثار و احوالی حقیقت ظن ابلکدن تنه که سایه بری جوهر و حقیقت ظن ایلوب
 قربان ایلک با زاولر کذلک بر حقیقی برنجیه صفتله توصیف ایلک اول ایلدیک صفتنه عرض دنور جوهر
 و حقیقت دینز (منوی) گفت شاهانی خنوط عقل نیست * کر و فرمای عرض رانقل نیست * بادشاه
 جز که یاس بنده نیست * هر عرض کان رفت باز آنده نیست * اول غلام نلک خصلت پادشاه علم و معرفته جواب
 با صواب و بر و پدید که ای پادشاه عقل خنوط سز کلد ر یعنی عقله خنوط و بر خنوط مصدر در اید سزک معنا سنده
 اگر سن بیورمه نکه عرضه نقل بودر ای پادشاه عبدلک با سندن غیری دکادر هر عرض که اول عرض کندی کبر و کجی
 و رجوع اید یجی دکادر عیال اولور (می) گرتودی مر عرض رانقل و حشر * فعل بودی باطل و اقوال قشر * هر عرض
 نقل و حشر اولد یی افعال عباد باطل و اقوال باسد قشر و بی معنی اولدی اگر چه بو افعال و اقوال اعراض
 قیلندندر لکن باطل و بی معنی دکادر (منوی) این عرضها نقل شد لوی دکر حشر هر قافی بود * کوی دکر
 بو عرضها نقل اولدی بر غیری وجهله هر قافی نلک حشری بر غرولندر یعنی بو اعراض که مراد اعمال و اقوالدر یعنی
 جوهر کی منتقله اولدی بلکه نقل اولدی بر لون آخرله یعنی نماز و روزه و حج و غیر اعمال یعنی نقل اولدی بلکه
 بونلک آثار و اجزائی منتقل اولدی (و صاحب المواقف ان العرض لا ينتقل من محل الى محل) قولی سید شریف
 (علی قیاس انتقال الجسم من مکان الى مکان) دو شرح ایتسی و قید قیلسی بو معناه دلالت قبولر یعنی نقل
 اعراض ممکن دکادر دید کاری جواهر مخیزه کی یعنی نقل ممکن دکادر دیک اولور بو خسه نه نلک جوهرله
 معا باخود بر آخر وجهله نقل اولز دیک دکادر پس عبادت مقابله سنده اجسام نلک جوهرله معا باخود بر آخر
 وجهله نقل اجسام نوزایه و بهو معصیت مقابله سنده اجسام ظالمیه به مخلوقه اولوب (فتا نون افواج) حکمی اوزره
 هر بر کس دیاده نه عمل و سیرت اوزره اولد یسه قیامتده اول عمل و سیرته مناسب صورته کلور (منوی)

نقل هر چیزی بودیم لایقش * لایق کله بودیم سابقش * هر تنه نك تقي هم اكا لایق اولورده کله به لایق اولور آنك
سابق و چونانی یعنی عرض مقوله سندن هر شئ نك تقي هم کندی به لایق و مناسب اولور سورده لایق اولور هم راعیسی
یس مؤمنلری ملائکه رحمت جنت جایینه ابلیس تورلر و کافرلری ملائکه عذاب دوزخ جایینه سورلر (م) وقت محشر
هر عرض را صورت نیست * صورت هر يك عرض را فو نیست * محشر و قنده هر عرض به صورت وارد هر عرض
صورت به رفوت وارد یعنی هر عرض که فانی اولدی محشر و قنده بر صکو نه صورتی وارد شدلانت بیج و تقاد بیک
غراس جنت اولسی (ک) قال علیه السلام اکثر امان غراس الجنة قالوا وما غراس الجنة قال رسول الله قال التسبیح
والتهلیل (دخ) مجلس علمک ریاض جنت اولسی کی (ک) قال علیه السلام ارتعوا فی ریاض الجنة قالوا وما ریاض
الجنة قال رسول الله قال مجالس العلم و کذا قال علیه السلام لا حول ولا قوة الا بالله ککن من کنوز الجنة بحصل
اعمال حسنه بساتین و ریاحین و انهار و اشجار و آثار جنت صورتده و افعال سینته و اخلاق و دبه عشاق و غلین
و کزدم و مار و اردوزخ شکنده ظهور ایلر لکن هر بر عرض صورت پولسنه (الاور مورمه هونه ناوقاها) فوا اسخه
ولکل شئ عند الله اهل معی) مقتضایه رفوت وارد کی دیناده و کی بر زخده و کی حشر و نشرده
و بعضی دخی و واقعه و بعضی دخی جهنده و یا چند ظهور ایلر (منوی) بنکر اندر خود نه بودی عرض
چنین جفتی جفتی یا عرض * بنکر اندر خانه و کاشانه * در همدن بود چون افسانه * کندی که نظر ایلر
سن عرض دگی ایلر یعنی نظر ایلر کندی که اول خود سن عرض دگی که ماده جنتک نطفه مایهین اید که عرضدر
علقه صورت سنقه اولوب اولدی مضغه شکنه کلوب بعد ملهم و عظام کسوه سن کیوب انسان می به سن
بولدی جفتک جنبش و حرکتند یعنی بر جفتک جنبشند حاصل سنکه اول و الیدیکر و دخی جفت و قرین سن
بر عرض و مقصوده کارل نتیجه عملکدر نظر ایلر خانه لره و کاشانه لره که استدا معارل خیرنده و نلر افسانه ل
کی اید که اول تفکر و تصور بنای خانه در که عرض قیلکندر تنه کم قصه خوانک قبلنده اولان قصص و حکایات
کی (منوی) کان فلان خانه که مادیم خوش * بود موزون صفه و سقف و درش * مثلاً خانه لردن اول فلان اویکه
بر لطیف و خوش کورد که آنک موزون ایدی سقف و صفه سی و قیوسی (منوی) از همدن آن عرض
و اندیشه * آلت آورد و ستون از همدن * مهندسن اول عرض و اندیشه لره لردن آلت و ستون کتوردی
یعنی مهندس خیرنده اولان تصور و تفکر که عرض قیلکندر صورته کلک ایچون یشه لردن آلات و اسباب
و ستونلر کتوردی پس بنای خانه به شروع قیلدی بوجه دخی جائز در که دینه اول عرض و اندیشه لری مهندسن
صورته یشه لردن سدا اولان آلت و ستون کتوردی یعنی مهندس تخمین اید کی عرض و اندیشه لره خانه نك
آلات و اسبابی سبیله ظاهر و سید اولور (منوی) چیست اصل رمایه در یشه جز خیال و غرض و اندیشه *
هر برصفتک اصل رمایه سیدر خیال و غرض و بره کردن غیر یعنی هر یشه نك اصلی خیال و غرض
و اندیشه دن غیر دکدر (منوی) جله اجزای چهارای غرض * درنکر حاصل نشد جز از غرض * جهانک
جمع اجزاسته غرض و علقسن نظر ایلر که عرض غریدن حاصل اولدی یعنی اگر نظر ایلرک جمع اجزای جهان
عرضدن حاصل اولدی (منوی) اول فکر آخر آمد در عمل بنیت عالم چین دان از اول فکر علمده
آخر کدی و سکره ظهور بولدی بنیت عالمی و اصل فی آدمی انجلین یل از لده یعنی حق سبحانه و تعالی قبل ایجاد النطق
آدمک وجودی عالمه علت قائمه الیوب بعده عالمی ظهوره کتوردی بنای عالم کالن بولدنکسر که آدمی
وجوده کتوردی که عالدن مقصود آدم اید کی معلوم اولیس باطنده استدا مراد اولان علمدنکسر ظهوره کلش
اولور (منوی) سیوه ادر فکر دل اول بود در عمل ظاهر باخری شود * مثلاً میوه لکو کلک فکرنده اول اولور لکن
علمده آخرده ظهوره کلور (منوی) چون عمل کردی شمر نشانیدی * اندر آخر حرف اول خوانیدی * چون کم عمل
قیلک شمر بدکد آخر و قنده حرفی او قود که اول حرف اولدن مراد دخی شمر دیکمزدن اول اولان میوه نك
فکر بدر که شمر دن مقصود عمر د (منوی) کرجه شاخ و بیج و برکش اولست * آن همه از هر میوه سلسلست *
ا کرجه شمر لودانی و کوک و پیرانی اولدر اول جمع اجزا که اوشاخ و برکش و بیدر میوه دن وزری کوندلشدر
(منوی) پس سری که مغز آن افلاک بود * اندر آخر خواجه لولاک بود * فاذا کان کذلک و بقدمه معلومک اولدیه
شول برسر که اول افلاک تسعه نللی اولدی آخر زمانده لولاک کلامنه مخصوص و مظهر اولان خواجه عالمی الله
علیه وسلم اولدی که اول حضرت مع قواعد اولمیدی اخلاک و مافها ظهوره کلیدی و وجود و لمیدی
(منوی) نقل اعراضت این بحث و مقال * نقل اعراضت این شمر و شکل * بویجت و مقال نقل اعراضدر

بوسه و شکرال نقل اعراض در یعنی بوجه ذکرا و انان بحث و مقال نقل اعراض در بوسه کی اولان معنی و بودام
 کی اولان الفاظ مکتوبه که (العلم صید و الکتابه قید) بیورلشد و بوجت صید اولان علوم ما بیننده شیر کبدر
 و بوالفاظ مکتوبه کا قید و دام کبدر (منشوی) جمله عالم خود عرض بودند تا اندرین معنی بیامد هل اتی *
 جمع عالم خود اصلند عرض اید بلزیرا هر شش شش ششده بسوا واجب الوجود لایقی زمانین مفهومی ثابت اولور
 (کمال الشیخ الاکبر رضی الله عنه فی آخر عرض شعب و اما الاشاعره فاعلموا ان العالم کله مجموع اعراض فهو یبدل
 فی کل زمان اذ الاعراض لایقی زمانین) حتی جمله عالم اعراض اولسی معنایسته آیت (هل اتی علی الانسان حین من الدهر
 لم یکن شیئا مذکورا) آیتی کلدی و بوجه عالمک عرض اولسی معنایسته آیت کریمه هل اتی نیک کلسی و بومعنا به
 دایل اولسی و بوجه ممکن اولور که حتی سبحانه و تعالی انسان حقند بیوردی (هل اتی علی الانسان) تحقیقا
 انسان اوزره کلدی (حین من الدهر) غیر محدود اولان زمان هر ددن بر زمان که (لم یکن شیئا مذکورا) انسان اول
 حینده شیء مذکور اولمده بلکه شیء منسی ابدی و نام و نشانی و غدی پس وجود انسانه اراده الله تعلق ایلد که
 وجوده کلدی و ظاهر اولدی و بعد انقضاء الاجل اولدی و فانی اولدی پس لایقی زمانین مفهومی جمیع عالمند
 مقصود بالذات اولان انسان حقند صادق اولدی جمله عالم خود همان انسانند عبارت در زیر اعلمنا الشیخ ع جهان
 انسان شد و انسان جهانی فو اسبجه بومری اولان عالم صورتا کبیر و معنا صغیر و انسان صورتا صغیر و معنا
 کبیر پس (لم یکن شیئا مذکورا) ده وقت در اوزره انسان کبیر دخی داخل اولور یا خود انسان حقند و ارده
 اولان آیتک جمله عالم حقند دخی و ارده اولسی و بوجه ممکن اولور که جمیع عالمند مقصود بالذات انسانند پس
 انسانک عرض اولسی حقند (هل اتی علی الانسان حین من الدهر لم یکن شیئا مذکورا) آیتی و ارده اولدیه
 عالم دخی شامل اولور زیر افعاضله تابعدر پس مقصود بالذات اولان اصلک عرض اولسی هل اتی ایلد ثابت
 اولیجی فرعک عرض اولسیده و حده مد داخل اولش اولور و لاسیما عالمک حادث و عرض اولسی و لایقی زمانین
 قولک ما صدق اولسی و علا و شرعا تا در نهایت مافی السحاب جمله عالم خود عرض اید بلزیرا تو معنای هل اتی کلدی
 بیوردی قری فوفی بویکی و وجهه اولور الله اعلم (منشوی) این عرض ازجه زاید از صور پس عورهم ازجه زاید از فکر
 این جهان یک فکر نیست از عقل کل و عقل چون شاعست و صور تها رسل و عورضار نه در طوغر صورت ندر
 طوغر یعنی بواعمال و احوال و اقوال مثانده اولان عرضار نه در طوغر صورت ندر طوغر صورت بویکونه اعراضه
 نسبتله جوهر کبیر در بویکونر تهر ندن طوغر و حاصل اولور و بیکر اردن حاصل اولور و بجهان عقل کلدن بر فکر تدر
 یعنی بویکونر و مکان عقل کل جا بنندن بر فکر تدر یعنی بر تأمل و تدبر و فکر و عقل کل ابتدا وجوده کلان
 نور اعلمدر که جمیع موجودانده متصرف و مبردر مثلا عقل شاه کبیر و صورت ندر سولر کبیر یعنی فی المثل
 بو عقل کل بادشاه کبیر و صورت جمیع اشیا آنک ارسال ایلد یکی رسل کبیر پس رسلنده اولان قدرت بحیجبه
 رصفت غریبه به نظر قیل تا بادشاه عقل عظم شان تندن فهم ایلدیه سن (منشوی) عالم اول جهان امتحان * عالم ثانی
 جزای ابن و آن * عالم اولد که دنیا در امتحان جهان در عالم ثانی که مراد آخرت در اولد و آنک جزایسیدر یعنی عقل کلک فکرت
 و علمند حاصل اولان جهان ابکی قسمه منقسمدر بری عالم اولد که بجهان امتحان یعنی عالم شهادت در بری دخی
 عالم ثانی یعنی عالم آخرت که اولد و آنک جزای عالم در (منشوی) جا کورت شاها جنایت میکند * آن عرض
 زنجیر و زندان می شود پس و مقدمه معلوم اولدیه اعمال اگر چه اعراض قیلند و لایقی زمانین آنک
 شانتند و بر بعینها انتقالی خالیان عالمها ممکن ذکل و اما جزای عمل و آثار حسیل و دخل صورت بغیر صاحبی
 یا قوب داغ و ملاسنک بندموجا بکرتلای شاهم جنایت و خیانت ایلر اول عرض که جرم و جنایت در بنده زنجیر
 و زندان اولور (وقس علی هذا الاعمال و الجزای الاخره) منشوی) بندهات چون خدمت شایسته کرد *
 آن عرض نه شعلتی شد در نبرد * و کذلک عکسه سنک شده ویا کرل چون که لایق و مقبول خدمت ایلدی و عورضه
 مراد خدمت شایسته در نبرد و جتکده بر خلعت اولدی یعنی بهادر لایق بنده نجه خلعت فریاد می (منشوی)
 این عرض با جوهران بیضه ست و طبر * این ازان و آن ازین زاید پس * محصل کلام عورض جوهر که بیضه
 و طبر کبیر یا خود معنی جوهر له عورض اول بیضه و طبر کبیر یعنی عرض و جوهر عورطه و قوش کبیر در سر و در له
 بو آتند و او بوندن طوغر یعنی بوقوش اول و عورطه ندن و اول عورطه بوقوشدن طوغر سیده و عورض و جوهر سنگینک
 غرض ایلد یکی اوزره اولان جوهر و عرض ذکادر که صاحب تعریفاتک دید یکبیر اول کاذر نالیکه اشاعره نیک
 تعریفی اوزره در که اول تعریف العرض لایقی زمانیندر و الجوهر مایجی زمانین از ما نا کثیر ادر پس بوعرف نقل

ما صدق اولان جوهر و عرض بری برندن قولد ایلر مثل الطیر والبدیة فافهم (منثوی) کفت شاعشه
چنین کیر المیزان این عرضهای یونک جوهر زراد بادشاه عالمه اول غلام برانباه دید بکه دولتم سلوسن
دیدنیک کی طوط مرادی یعنی تسلیم ایدم که مراد و مقصود اودر که سن دیدن سکا اندن نه فایده که سنک و عرض لک
بر جوهر طوط و غمزدی یعنی یوسنک اعراض اعمال بر جوهر مقصود طوط و غمزدی که اول جوهر مقصود حاصل اوله
(منثوی) کفت مخفی داشت اتر اندر دایم تا اود غیب این جهان نیک و بد غلام بادشاه ایدی عقل اول جوهری
مخفی و نه بان طوطشدر تا یونیک و بد جیهانی غیب و مستور اوله یعنی (الاخلاص سر من اسرار) استودعته
قلب من احبته حدیث قدسی سنک موجب اول غلادن حاصل اولان سراخلاص و جوهر قرب نوافل و فرائض
مخفی طوطشدر عقل تا کم غیب اوله یونیک و بد جیهانی که اول جهان آتر تدر و آخر نه نیک و بد تعبیری بر فخرای
(یوم تلی السرائر) انده نیک و بد کا و حقه ظهور ایلد بکیچوندر (منثوی) زانکه کیر شدی اشکال فکری
کافر و مؤمن تکفی بر کد کر * زیرا که اگر فکری اشکال و آکاری ظاهر اولیدی یعنی اول جهان نیک
و بد اول جیهندن غائب اوله که اگر فکری و اشکال و صورت بت پیدا اولیدی کافر و مؤمن ذکر حقدن غیر بسن
دعزدی و عالمه کافر فالزدی حقایق ظهوره کاوردی و جله سی علی السوا مؤمن اولوردی (منثوی) پس عیان
بودی نه غیب ای شاه این * نقش دین و کفر بودی بر جبین * عقل اگر آتی مخفی طوطمیدی پس ای شاه بکه مراد نیک
و بد جیهاندر عیان اولوردی غیب اولزدی دین و کفر لک نقشی جبین اوزره عیان اولوردی یعنی عالم حقیقت عیان
اولوردی غیب اولزدی ای شاه نوذ کرا اولان سر اثر نقش دین و نقش فکر مؤمن و کافر لک ناصیه وجود زنده ظاهر
اولوردی یعنی نشان ایمان و علامت کفر هر که حقیقت نمایان اولوردی اگر سن دیر سکه علامت ایمان
کلیه شهادت و ادای صلات و زکات و سایر واجبات و علامت کفر یونلر کیدر جواب یونلر علامت صوبدر که اکت
مناقضند دخی ظاهر اولور بلکه (انما الاعمال بالظواهر) و (یوم تلی السرائر) فخر اسبجه فی الحقیقه اصل نقش کفر
و دین روز آخر تده عیان اولور که یو عالمه نمایان اولیدی (منثوی) کی دین عالم بت و سکر بدی * چون کسی را
زهره تخضر بدی * فخر یو عالمه بت و تبرست اولوردی یعنی اولزدی و نیجه کسه ایچون بر آخر کسه به زهره تخضر
اولوردی بلکه و (اسک امره و مؤمنشان بغیبه) فخر اسبجه هر کس کندی کار نه مشغول اولوردی (منثوی) پس
قیامت بودی این دنیای ما * در قیامت کی کند جرم و خطا * پس یوزم دنیای قیامت اولوردی قیامتده کیم
جرم و خطا ایلدی یو مقدمه معلوم اولیسه اعراض و اعمالدن حاصل اولان جوهر قرب نوافل و فرائض
و اسرار خلاص مستور و مخفی اولدی تا در حقیقتده عیان کله یو عالمه دیده ناسدن مستور و مکتوم اوله (منثوی)
کفت منم پوشیدتی پادشاه بدی لک از غامه نه از خاصان خود * پادشاه ایدی حضرت حق اگر چه قیچ و نامشروع
علل لک جزائی و عوضی اورندی و نه بان ایلدی لیکن عوامدن ستر ایلدی کند نیک خالصلرندن نهان ایلدی
یعنی اول بادشاه غلام برانباه دید بکه ای غلام دیمه که اعمالک اثری یو بدیاده مشهور و عیان اولمز حق تعالی
اگر چه ستر ایلدی پادشاه و جزای بدی لیکن عوامدن و نامحرملرندن کند نیک خاص قوللرندن دکل (منثوی)
کیردای افکنم من بکامیر از امیران خفیه دارم نه از وزیر * مثلاً بکه پادشاهم اگر برامیری بر دام و بنده براغم
یعنی آنک قید و حبس مقصود ایدم آتی مرلرندن خفیه طویرم و زبردن دکل (منثوی) حق بن بود پس پادشاه کار
و زور و غای علمها صد هزار * پس حق تعالی بکا ایشک پادشاهی کو ستردی بوم و جهره حق تعالی
بکا کو ستردی چوق کار لک جزائی و علل لک صورتلرندن یونیک اشکار ایلدی (منثوی) و نیک فایده که من دام تمام
ماه را برین نمی پوشد تمام ای غلام سن بکا عللکدن بر نشان و بر کین بیلورم با تمام اعمالک نتیجه سی غلام
ماهی بنم اوزریمه اورتر یعنی ماه حقیقی و نتیجه اعمال و افعاله بنم اوزریمه جصاص نیک و اریاب اورتر (منثوی)
کفت پس اگر کفت من مقصود حبست * چون یومی دای که آن چه بود و حبست * پس اول غلام دید بکه فاذا کان
کذلک سنکه حقیقت اعمال و نتایج افعاله یو بدیاده و اقیه اوله سن و مأل و مرجعی بیله سن بنم سوزمندن مقصود لک
نذر چون سن بیلور سکه اول نسته اولدی ندر پس نه سبیدن سوال ایلر سن (می) کفت شه حکمت در ظاهر جهان
آنکه دانسته برون آید عیان * آخه می دانست نایدانست * کرد بر جهان تهادیر طاق وردر * اول بادشاه علم
و حکمت دید بکه ای غلام بر او هام و کان مجرد علم شهود و عیان غناسی و بر من کو رمز میسن اظهار جهانده
سکمت یعنی جهان لک اظهار زنده حکمت اولدر * که علم الله ده دانسته اولان طشره کله عیان و خارج عالمه
ظهور بوله بالا عیان کورمزمیسن جنب ذی الجلال و الیکال ازل از الله مجاهدین و صابرین احوال

وافتح الله عالم یکن مجرد علما کتفا ایحبوب انلری عیان ظهوره کتوروب (والبولونکم حتی نعلم الجاهدين منکم والصابرين) یورمغلانلری احسان واختیار ایلدی اگرچه عیان علمه وافتقد ووجود یعنی وجود علی به اصل مخالف اولوز بلکه هر شیئی علی ما هو علیه کان فی العلم در لکن علمه عیانک ما بینده جوت تفاوت وارد مثلا بر خاقان اول نسبه فی که وارنده بیلدی وعالمه اولدی تا یدا ایدوب طوغر و برنجیه جهان اوزره طوغر من یخنی ولادت دردی قومدی کذلک صابر مجاهد فی سبیل الله باطن عالمده یعنی مرتبه علمده شه مجاهد فی سبیل الله ایدی کذلک صابر علی طاعة الله صابر ایدی لکن مرتبه علمده مجاهد مجاهده زجت طوغدی و صابر اولانلرک صبر می اترت ذوق ایندی حال بوکه نه علمده مجاهد و صابر در پس معلوم اولدیکه مجرد علم عیان غناسنی و برمن وعلم البقین عن البقین کی اولوز پس آنکون ای غلام فعل وقولک بکا نشان و دردم تا علم عینه کله وعلمده ثابت اولان ظهور بوله بوخسه سنک فعلک وقولک بکا علم افاده ایلسون ایچون نشان و بر دیمزم (منشوی) یک زمان بی کار توانی نشست * تا بادی یا یکی * از تو نجست * این تقاضاهای کار ازهر آن * شد مؤکل تا شود سرت عیان های غلام یک کار در علمک عن مرتبه سنه کلکت اقتضاسیدر که بر زمان ایشسر اوزر مغه قادر اولوز پس تا کسندن بر راضی ایش یا راضی صبر امدی و صادر اولدی یا خود معنی حتی کمال یا خود ابلان شدن صبر امدی یعنی ظهوره کلیه یو کار و کردارک تقاضای ایدن اوزری سنک اوزر یک مؤکل اولدی که تا عیان نا شده اولان سرک عیان اوله وعلم مرتبه سنده اولان وجودک عینه کله (منشوی) پس کلاهی تن لکسا کن شود * چون سر رشته بفرش میکند * پس تن کلاهی سی قنده ما کن اولوز چونک المنس سرشته صبر فی دست قضا جکر کردلک فاعل صبر اولسه ده جائزدر تقدیر کلام پس تن کلاهی سی قنده ما کن اولوز چونک آنک صبر و قلبی تن کلاهی سنک رشته سی اوچنی چکر یعنی کلاهی ده اولان ایلیک اوچی کلاهی بی نیجه دونددر سنک صبر و قلب دخی تنی اول اسلوب اوزره دوندوب ایدن اقوال و افعال ظهوره کتوروب کلاهی شول نسبه در که ایلک اوزر نه ایلک صادر (منشوی) تاسه * توشدن نشان آن کشش * بر یوکاری بود چون جان کشش سنک تاسه و عمل اول چکملکن نشانی اولدی ایشسر لک سنک اوزر یک جان چکملکن کی اولوز یعنی بر کارک عدم حصوله سنک تاسه لک اولدی دست قضا الهی سی اول کاره حکمه سنک نشانی اولدی حتی سنک اوزر یک بی کارکی و بطالقی جان چکملکن کی و سی قلبنده اولان تاسه بولاری اول کاره جذب و کشیده بولور پس اول کارک بحکم تقاضای قضای الهی و مراد بانی هر نه ایسه بوجهله ظهور قبولور (منشوی) این جهان وان جهان زاید اید * هر سبب مادر اثر اوزی ولد * چون اثر زاید آن هم شسبب * تا زاید اثرهای عجب * این سیمافسل برنسلست لیل * دیده بایدم نور سنک * درین جهان و دران جهان تقدیر نده در تقدیر معنی بوجهانده اول جهانده ایدی طوغر هر سبب مادر و مصدر در و اثر اندن طوغر بوهوم و جهد و بوجهان و بوجهان ایدی طوغر و هر سبب مادر و اثر اول سیدن ولددر یعنی سبب مادر و اثر فرزند کیدر چونک سیدن اثر طوغدی اول اثر دخی سبب اولدی یعنی چونک بر سیدن بر اثر طوغدی اول اثر دخی بر کار آخره سبب اولدی تا اول اثر دخی بر کار طوغر یعنی حتی اندن دخی آثار عجیبه و آثار غریبه طوغر مثلا ظهور وجود شجر ایچون بر دانه دکلک و ایا کسلک سن اول دانه سبب اولور سن اول دانه و تخم اثر اولور کذلک اول دانه شجره سبب و شجر غره سبب و غره احتیابه و اغتدابه و اغتدائش و تغایه و نشو و نما قوت و قدرت بدنه و قوت بدن بوجهانده اولان کار و کرداره بوجهانده اولان کار و کردار و بخت تسبیح کردار ایچون حشر و انتشاره و اول جهانده حشر و نشر اوقی سؤال و حجاب و سؤال و حساب ثواب و عقاب و ثواب که نعم فی نهایه در اید الا بدستم وجود عامل خیره سبب اولور و کذلک عقاب و عقاب منشوعه الی ما لا یسایه ابلا م وجود فاعل شرباعت اولور بوسیلر نسل نسل اوزر مدتا محدثن زیاده منور بریده کرک کونزری مشاهده ایچکه قادر اوله بوسیلر نسل برنسلدر و بری بر شمس تسلسلدر الی ما لا یسایه اگرچه در انعم و در جیمده منقطع اولور نطن اولور و اما منقطع دکلد و زرا تا اهل ناعم جمعده هر آند بر شاسته کذلک اهل جیم عیانده بر حاله پس معلوم اولدیکه بوجهانده اول جهانده ایدی بوسیلر طوغر و هر سبب مادر کی و هر اثر اکا جیم زندکی اولور بوسایلر تسلسله و آثار موله بی کورمه بر دیده انور و بصیر منور کرکدر هر کسک بصیرتی موایده و نتایج اعماله بصیر کادر (منشوی) شاه اودر سخن ایختار سید * یا بید ازنی نشانی بایندیه بادشاه سوزده اول غلامه و موجهل بر شدی اول غلامدن بادشاه بر نشان کوردی یا کورمدی یعنی آنک جوهر نندن و حققتندن بابر علامت کوردی یا خود کورمدی (منشوی) کر بیدان شاه جوایدر نیست * لیلک مارا کران دستور نیست

اول سردروی طلب ایدچی شاما کراول غلامدن برنشان کوردی ایسه بعد دکلدر ایکن آتی بران و عیان
 آنجه که بر دستور و قدر زیراه سری نالهله افشا ایله که اجازت اولز (منشی) چون زکرمه یامد آن غلام
 سوی خوش خواند آن شاه همام * چونکه اول غلام حساندن کادی اول اولو بادشاه اول غلامی کندی جانینه
 اوتوردی یعنی کندی نیک حضور نه دعوت ایلدی (منشی) گفت بحالک نیم دایم و بس لطیف و ظریف و خوب رو
 اول پادشاه کسکار حساندن کلان غلام معرفت کرداری حضور نه دعوت ایلدوب کانیدیکه الله سکا حمت
 ویرسون و سنک ایچون نعم دایم حاصل اولسون زیرایه لطیف و ظریف و خوب و حسن بحالک انصافی فعل
 محذوفله در سبال کجیلند ندرکه سماعیدوای سقالک الله سقایدک نیجه ایسه کذلک ای حعلک الله حیا دین اولور که
 یوگونه کلام وقع دعاده استعمال اولتور کذلک نعم دایم دخ موقع دعاده در زیرایه نعم دایم علیک دیکدر
 نعم دایم مبتدا علیک خبریدار صندله بودخ (انعم الله علیک نعمادایم) ایدی مصدر فعلنه دلالت قیلد یغیون
 فعل حذف اولتوب (نعمادایم) فالی پس دوام و ثباته دلالت ایتسون ایچون نصیدن رفعه عدول قیلنوب
 علیک نعم دایم فالی اکثر محله خبرک حذف جائز اولد یغنه بناء خبر موغنه اولان پارعم الجهرور حذف اولتوب
 دوامله موصوف اولان مبتدا نه کره فالی پس تقدیر کلام (بحعلک الله حیا و انعم الله علیک نعمادایم) عیال اولور
 و صریح ثانی بود یاه علت منزله سنده اولور (منشی) ای دیرغا کر نبودی در یوان کز برای و همی گوید فلان
 ای صریح اگر سنده اول اولمدری که فلان سنک ایچون سوبل یعنی شول اخلاق ذمیه واقعله خبیثه اگر سنده
 اولمیدیکه سنک حشده سنکه رفیق اولان خواجه ناشک اناری سوبل (منشی) شاد کشتی خرنه روت دیدی *
 دیدت ملان جهان اوزیدی * هر شول کسه کسنک یوزیک کوردی شاد اولوردی سنی کوریمک حیاک
 ملکنه دکردی (منشی) گفت رمزی فان بکوی پادشاه کز برای من بگفت آن دین باده یو غلام چونکم
 پادشاه دن یوزوزی ایشندی پادشاه ایدی ای پادشاه اول غلامک بنم حقمده سوبل دیکدن بر رمزی سوبله کول
 دین خراب ندن اوتوری نه سوبلدی (منشی) گفت اول وصف دورویت کرد کسکار اوتودای خبیثه در *
 پادشاه کانیدی اول اول غلام سنک دورویلکسی یعنی ذوالوجهین اولکی وصف ایلدی کسن آشکاره دواسن
 نهایی در دورنجن تنه کیم یکی یوزی مناقط خویدر که ظاهر ادواشفا کور شور غافل ایلر واطنا غایبه
 زخم و درد سبب اوله چی غیبت و ستمتار قیلور (منشی) خست بارش راچو از شاکوش کرد در زمان دریای شمعش
 جوش کوردی چونکم شاهدن کندی بار سنک خباتتی اشتاع ایلدی فوری آلم غضبی دریای جوش ایلدی
 (منشی) گفت بر آوردن غلام سرخ کشت * تا که موج هموار از حد گذشت اول غلام آغازی اوزره کویل
 کتوردی ووزی قزل اولدی تا که اول غلامک همو قدح ایلنه و چی حددن کیدی (منشی) گفت زارلدم که
 باسن بار بود همو سنک در خط بس که خوار بود دیدی اول دمندن که اوکبار اولدی قطعه کاب کبی چوق
 شجاست بی ایدی (منشی) چون دعادم کرد هموش چون برس دست براب زدن شهاش که بس یو غلام
 اول غلام نیکو خصالک همو چی چونکم دمید برس کبی ایلدی و آلم وافر قدح زدن سوبلدی کشف نشاء
 آلمای اوزره اولوردی بوله دیو که بسدر یعنی آلم آغز نه آلم اولوردی اول غلامک حشده دم و قدح ایلر یو قدر کفایت
 ایلردی (منشی) گفت انستم ترا زوی بدان از جان کسندست و زیارت دهان پادشاه اکایدی سنی
 اول غلامدن اول امتحان واسطه سیله یلدم و سنکه آلم مایه فرق و تغیر قیلدم سندن جان قوشدر و بارکدن
 آغز قوشدر یعنی سنک جانک خبثت و قور و سنک رفقه کج دهانی قور (منشی) پس نشین ای کنده جان از دور تو
 تا امراو باشد دما مورق ای جانی قوش سن ابراقدن کبر و ده او تور تا اول آغزی قوش جانی بالک امر اولسن آلم
 تحت بدینده محکوم و اموری اولسن بونده تنیه بودر که اول کسه که آغزی بالک و جانی نالک اوله ولسانی و علم و فضلله
 بر اولوب درونی اخلاق خبیثه و اوصاف رده باطله اول کسه من حیث المرئیه عند الله اخلاق حمیده صاحبی
 اولاندن سنی و بستدیز راحتی تعالی (ان الله لا یظفر لی صورتک و لالی اعالمکم بل ینظر لی قلوبکم و انما تمک) حدیثک
 قلوبه فی قلوبه ناظر در صورت و احواله ناظر دکلدر (منشی) در حدیث آمده که تسبیح ازیا * همو سیره کوشن
 دان ای کایا حدیث شریفده کلدیکه برادن و سجددن اولان تسبیح ای ایلو کفن و مغز بلده بتن سیره کبی ییل
 اعتباری و قدری بودر (منشی) پس بدان که صورت خوب و نکو * با مختصا بلد نیردیک نسو * پس قصه دن
 حصه بودر که ییل که خوب و زیبا صورت قبیح خوب بله بر نسو به دکن یعنی ییل که صورت خوب و نکو خصال بله
 بر خلس احوه دکن و دانه خردل قدر قبیح اولز و اهل حق اولان بر کسه نک حسن خلقی اولسه مجرد حسن خلقه

و رغب قیلر آنجهون حضرت رسول علیه السلام اکثرا میورورد که (اللهم کما حسنت خلقی فحسن خلقی وعن جریر ابن عبد الله رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم یا جریر انک امره قد حسن الله خلقک فحسن خلقک و قال علیه السلام حسن الخلق خلق الله الاعظم (منثوی) و بود صورت حقیر ناپذیر چون بود خلقش نکو در باش میور و اگر صورت حقیر نامقبول و له چونکه خوبی خوب اوله آنک باغنده اول (منثوی) صورت ظاهرنا گردد بدان عالم معنا باند نجاودان ظاهر صورتی فنا و لورسل معنی عالمی باقی قاور پس عالم صورتی قوی و باقی اولان عالم معنا نکل طالبی اول (منثوی) چند بازی عشق با نقش سبوی بگذران نقش سب و رواب جو سو نقشه نیجه بر عشق او نارسن و محبت بارسن سب و نکل نقش شدن کچ پوری آب طلب الیه یعنی صورت جسمدن کز ادب و انده اولان آب معنا نکل طالبی اول که مقصود اولدر (منثوی) صورتش ز معنی غافل * از صف دری کزین کر عاقلی * اول سب و نکل صورتی کورنک ولیکن معنادن غافل سن اگر عاقل ایسک صدفدن لؤلوی اختیار الیه زیرا صدفدن مقصود لؤلور کذلک صورت جسمدن مقصود معنی و خوی نیکودر (منثوی) این صدفهای قواب در جهان * کچه جله زنده اند از بحر جان * و صدفه مرثابه سنده اولان قایل بر جهانده ا کچه جله سی جان دریا سندن زنده درلر (منثوی) ایسک اندهر صدف نو دکهر چشم بکشادر دل هر یک تکهر * لیکن هر صدفده کهر اولز چشمکی آج هر بر صدفک ایچنه نظر الیه (منثوی) کان چه دارد وین چه دارد او کزین * زانکه کبابست آن درین * که اونه طور و نه طور تراورند الیه یعنی هر کله که مصاحبت بارسن صدف درونه نظر الیه کور که نه کونه جوهر طور در معنادن خایدر و یا خود بر درمیدر نظر الیه زیرا که اول درین کبابدر مرادی قیت اولان در معنی هر کسده بولنر (منثوی) کز صورت می روی کوهی شکل * در بزرگی هست صدف چندا نکل * اگر صورت کیده سن یعنی صورت زنده سن بر طاع شکده و سب کسکه ووزا لور در درک لعلدر یعنی صورت جسمانده بر طاع لعلدن کچه نیجه یلک تنه سب و کور و لکن لعل من حیث المعنی قیت و شرف جهندن کوهدن نیجه می تنه اعظمدر (می) هم صورت دست و پا و چشم و هست صدف چندا نکه نقش چشم و هم صورت سنک دست و پا وین و صلاح و صفا ک رسا تراعضا لوزا و تقدروار در که سنک چشمک نقشیدر (منثوی) لیک پوشیده باشد بر و این * کز همه اعضاء و جسم آمد کزین * لیکن سنک اوزر که پوشیده اولز و سائر بصیرا و لره دخی بومعنی مستور دکلدر که جمیع اعضادن ایکی چشم کزین و مختار کادی (منثوی) ازین اندیشه که آید اندرون * صد جهان کردینک دسر نکلون * بر کر دک اول فکر درونه کلور بر دمده بوز جهان باشی آشفه اولور یعنی برانندیشه دن نیجه عالم خراب اقلی مقرر اولور تنه کومعنی بوضیح ایچون سلطانک وجودنی تمثیل طریقه ایراد میوردر (منثوی) جسم سلطان کز صورت یلک بود * صدفه زان لشکرش در بر رود * مثلاً بادشا شک جسم ذاتی اگر چه صورتده بردار آنک آرد نیجه نیجه یلک عسکر کیدر (منثوی) باز شکل و صورت شاهصی * هست محکوم یکی فکر خنک * کیر و کزین و عالیقدر شاه شک شکل و صورتی برخنی فکر و اندیشه نکل محکوم و مغلو بیدر پس بر فکر بادی نظرده اگر چه حقیر کور و سورا یکن معناده غایت عظیم الشان و رفیع العنوا ندر (منثوی) خلقی بابان زبان اندیشه بین * کشته چون سیل روانه بر زمین * بی با آن خلقی برانندیشه دن * کور راوزره بر سیل کبی روانه اولش زیرا خلقک حرکات و سکاتی فکر لر نه تابعدر (منثوی) هست آن اندیشه پیش خلقی خرد * یلک چون سیل جهات را خوردر اول اندیشه خلق قندها کچه خرد و لاشیدر رایکن بر عظیم سیل کبی جهانی بدی و التدی یعنی از افاضتی (منثوی) پس چو می بی که از اندیشه * قائمست اندر جهان هر نیجه * پس بویات مقدمده ذکر اولان مقدمه معلوم اولدیه و معرفی اوقی می تنه سن اولدیه چونک * کور سن که بر فکر دن قائم و ثابت در جهانده هر بر صنعت (منثوی) غایب اوقصر هاشوهرها * کوهها و دشوهرها * خا ندر و قصر و شهر و طغانر و صحرا و ارا و را قنلر (می) هم زمین و بحر و هم مهر و فلک * زنده ازوی هم در بازان عک * هم زمین و دریا و هم آفتاب و فلک اول فکر دن زنده در ماهی در ادم زنده اولد یعنی کبی جواب شرطو بیدر (منثوی) پس از انالهی پیش تو کور * تن سلیمانست و اندیشه چور مور * فاذا کان کذلک بوله اولدیه نیچون سن کورنک قندها باهل ککدن تن سلیماندر و فکر مور کیدر یعنی تن عالمی سلیمان و عقل و اندیشه عالمی مور کیدر و بولمخلده اندیشه دن مراد عقل مدبر در که فکر و اندیشه آنک تدبیر نکل اثر در پس ذکر سبب و اراده سبب قیلندن اولور و جهانده هر بیته نکل عقل و اندیشه الیه قائم اولسی عقلانک معلومیدر مثلاً جمیع بیوت و قصور عقلدن صدور ایشدر و تعمیر بلدان و مدائن عقل و اندیشه الیه اولش و قری و قصبات آنرا لیه قیام و انتظام و لاشدر و کذلک جمیع جبال و اسفحات و صحاری و بیابان و اسعفات و مد و دوات و بونلرده

اولان آنها را جرات و نباتات و حیوانات جمیعاً عقل فعاله قائم اولاش و انتظام بولاش در زیر جامع عنصری یافته متصرف
اولان عقل فعالدر هم زمین خاک سوار بر و قرار ده و چله بخارده دخی متصرف اولان بوعقلدر و کذلک شمس نوار
و فلک دوار دخی تدبیر عقله قائم و منتظم در که عقول عشره و افلاک تسعه مدبر و متصرف فلذر پس هر شیئ
ملکوتی اول شیئ و وجود مدبر و متصرف قدر باراده الخالق که اول شیئ اول عقل و اندیشه سیدرت که جناب حق
بومعنا به اشارت الی دیوب سورر (فجنان الذی یدم ملکون کل شیئ و الیه ترجعون) (منثوی) بی غایب پیش چنت که
بزرگ * هست اندیشه چوموش و کوه کرک * سنگ چشک قنده طایع عظیم کور نور اندیشه موش کبی
و طایع کرک کبدر یعنی سنگ دیده عقل قنده کوه بزرگ کور نور و فکر حق کور نور ملاطاف قوردر کبی عظیم
و فکر موش کبی حق کور نور (منثوی) عالم اندر چشم نوهول و عظیم * زار برورعد و سرخ داری لرز ویم * عالم سنگ
چشم کدمهیب و عقلمد رابردن و رعدن و سرخدن لرزه و خوف طور ترن و پونتری بغسها فاعل ظن ابلدیکندن
نوزلک ظاهر اولان هیبتندن خشت ایدرسن (منثوی) ازجهان فکرتی ای کم زخ * این و غافل چوستکی بغیر *
ولکن فکر جهاتندن ای خردن کم حجر لایق کبی این و غافلین یعنی عالم صورتده قالب جاد کبی عالم معنائ
بی خبر اولمشن (منثوی) زانکه نقشی و ز خرد بی بهره * آدمی خونینی خرتکه * زرا که نقش صورتدن
و عقلدن بی بهره سن آدم خویلو د کاسن خرابور و یسن آدم خویلو اولی اولدر که معنائ غافل اولیه و ترکی
اسیلت نفسانی قالمیه بلکه عبادات و طاعانه سعی الی دیوب رضای حق اله کتوره و کندوبی حیوانیت
صفتندن خلاص الی دیوب انسانیت مرتبه سینه شوره (منثوی) سایه راو شخص بی بینی زجهل * شخص ازان
شترندوباری و سهل * جهل کلدن سن سایه بی شخص کوررس یعنی بوعالم صورتی که فی المثل سایه کبدر بونی ذات
و عین موجود کوررس اول سیدن شخص سنگ قنده بازی و سهل اولدی شخصدن مراد برشیک عین نابه سی
و باخود روح حیدر پس صورتی کورن و اکا فریقته اولان کسه تک چشمی قنده صورت عالی و عظیم کورنوب
شخص مثابه سنده اولان روح و باخود عین نابه سهل و سبب کورنور (منثوی) باش ناورزی که آن فکر
و خیال * بی حجابی برکشاید بریوال * صبراله شول برکونه دکن که اول فکر و خیال زیاده حجابیز بریوال آجه
یعنی فکر و خیال یوم قیامتده ظهوره کله و پرواز قله اول زمان حقیر عدا ایلدیک فکر و خیال عظم شافخ
کوررسن (منثوی) کوهها بی شده چون یش نرم * نیست کشته این زمین سرد و گرم * طاعاری بسم کبی ملایم
و نرم کوررسن * کا قال الله تعالی و تکنون الحبال کاعین للفرش) بوصوف و لایری یوق اولاش کوررسن (منثوی)
نه بجای بی با ختیه وجود * جن خدای واحدی وودود) نه آمان نه کوب نه وجود کوررسن وودود و احد خداندن
غیری یعنی آسمان و کواکب و سائر موجوداتدن هیچ برنی کوررم سن بلکه همان واحد و زنده و محبوب
اولان خدای تعالی بی کوررسن اول کون (لن الملك الیوم) کندی دیه و اکا برنی جواب و برمیوب نه کندی
لله الواحد القهار) دیه (منثوی) یان فسانه راست آمد بادروغ * نادهدم راستها افروغ * برفسانه راست
کلدی و بادروغ کلدی یعنی قصه نکه صدقنه و کذب نه اعتبار یوقد بلکه مقصود اندن همان حصه بر اولقدر ناقصه
راست فلفله فروغ و بره یعنی کرچکله رورق و لطافت و بره اول قصه وودر (حسد کردن حشم بر غلام خاص
(منثوی) بادشاهی نده از کرم * برکبده وودر چله حشم * بر بادشاه بر بنده سی مجرد کومندن جمیع حشم اوزره
کبده و اصفا بلندی (منثوی) بامکی او و طیفه چل امیر * ده بی قدرش ندیدی صدور * آتک فشان همایی
فرق امیر و نطفه سی ابدی یوز وزیران قدرنک اولده برنی کورمشدی و مرتبه سنگ عشر و عاشره بریمشدی
(منثوی) از کال طالع و اقبال و یخت * اویازی وودوشه محمود وقت * طالعنک * کمالندن و اقبال بختندن
اول بدبر بر ایاذی و بادشاه زمانک محمودی ایدی (منثوی) روح اویاروحه در اصل خویش * بیش ازین تن
بوده * چوند خویش * اول خاص بنده روحی بادشاهنک روحی ایلد * کندنک اسلنده یعنی عالم اولده وودن
اول هم اتصال و قربات واقع اولمشدی و تعارف و ایلاف روحانی سبقت قیلشدی پس ازلی اولان کار کوردارنک
اسرار فی و مناسبتله این ابلکه شروع الی دیوب سورر (منثوی) کارآن دارد که بیش ازین بدست * بگذران آنها که
نواحندن بدست * کاری اول طور که تدن مقدم اولمشدر یعنی تن عالنه کلزدن اول اکا کار قبلی و صالح اولی سبقت
قیلشد بونلردن کچ که یکی حادث اولمشدر یعنی یونلندن ظهوره کلان و صکره مدن حادث اولان کار کورداره اعتبار
ایلکه نظر کریش واکرین اول حادث اولان کاره کلدن بلکه فاتحه به درو باخود ساخته بهدر که ساخته فاتحه اولنه
مخالفت انار (منثوی) کار عارف راست گونه اصولست * چشم امیر کنههای اواست * کار عارف میچوندر

یعنی حضرت خدایتعالی بشارت نظرالملك عارفه مخصوصه زیر اعارف احوال دكادر اول عارفك كوزی اولده اكان
تخمه اوزره در كه آخرده بترالا كه همان ازلامه اكان (منشوی) آنچه كنندم كاشندش و آنچه جویم چشم او انجاست
روز و شب كرم اول نسنه كه ازلامه آتی بغدادی اككدر باو بخود اول نسنه فی كاره اید كدیلر روز و شب چشعی
اورا بهر هندر یعنی ازل جانبیه مقیدوم و طودر هرنه كه عالمه ماده اولورسه آتی سرفضا نك اتری یلوروشی اولانی
وسعاتن اولانی ازلامه اولان عین ثابته لر نك اقتضاسندن فهم قیلور (منشوی) آنچه آنست شب بزان زاده
حیلها و مكرها بادیست بادیست یسور منلر ديكه عارفك كوزی كشتنهای اولدر كه ازل ازلامه بر كسك منك
زمین وجود نه بر برمی اككندر و باخود شعیر سعیری اككندر كیجه كوند زعارفك كوزی فاتحه و سابعده اولان
حاضیه در (ولهذا قال بعض العارفين قبل من قبل في الازل بلاعلة ورد من رد في الازل بلاعلة وقال علي كرم الله
وجهه التماس بخافون من الخاتم بجهكم انما الاعمال بالانوار وانا الخاف من الفاتحة لان الخاتمة لا تكون الاعلى
مقتضى الفاتحة) پس بر فوای اللیله حبلی شب اول نسنه سكه وكاودر اندن غیری طوغوریدی یعنی اول نسنه سكه
شب ازل حمله اولدی روز نداده و روز عقیده اندن غیری برشی طوغدی و تو قدر چه حله و مكرلر یاددر یاددر
یعنی قدر بالهی مكر و محیل باد و هوای فی محملد زرا (الحذر لا یغنی عن القدر) دروازله علی طریق الاستعاره و شب
تعبیر ابلمری اصبار عقول و افكار لآتی ابصاره قدرتی الویوب كیجه كبی عیون عقول ناسدن مستور
اولدینی ایچوندر و اللیله حبلی حدیثك سری بودر اما ظاهر معنائی شاعر لژیوبی افاده ایدر (یت) دورا نكه
خاندانه هر كیجه یوكیدر كه كون طوغدن نلر طوغه كیمله ناكهان (منشوی) كی شود دغوش بجهلها ی كش
آنكه یتند حلیت حق بر سرش چن محبوب و دلپذیر اولان حیلله دل خوش اولور اول كسه كه خدای تعالی نك
حیلله سی نك حیلله سی اوزره عالی و غالب كوره بر سر و نه عالی و غالب معنائسه در (منشوی) اودرون دام
دامی منید جان فونه ان جهد فی این جهد اوجله سنه و عقله اعتماد ایدن كسه دایم دام ایچره و در بر دام قورور سنك
جان حقمن دام قور تاور و نه دام قورن كسه قور تاور مصرع نافی قسم در بجان تو قدر برنده و تقدیر كام كام یوله
دك اولور كه اول حله و تدبیر نه مغرور اولان و اعتماد قیلان كسه دام قضا ایچر مقید و محبوس در حال یوكه كندی
نیجه سنك صدی و نیجه سنك دخی دفع و كیدی ایچون بر دام قوروب حیلله و تدبیر جابنه ذاهب اولور سنك حیات
و بقا ایچون نه یوكه نك كسته قضای الهیدن خلاص اولورنه آنك دام منابه سنده اولان حیلله و تدبیر نیجات
یولور بلكه هر ایكسی مغلوب و مقهور اولوب امر قضاهر نه ایسه ظهوره كلور دك اولور (منشوی) گر یوزید
در بر دصد كاه عاقبت بر ویدن كشته الله یوز كاه و چن اككروا كرد و كاور و تر عاقبه الامر حضرت
الملك اول اكلی بتر یعنی انسانك زمین وجود ندن كر بر فعل بتر و كر یتر عاقبت حضرت حق ازلامه هرنه فغم
اكده سلك وجود نه اول بتر (منشوی) كشتن كازندر كشت نخست این دوم فانیست وان اول درست
مثلا اولدن اكلی اكن اوزره یك اكن كر یولایكینی صكره دن اكان اكن فایندر و اول اول درست و نابندر زرا
اول اكان فغم كوكش و لر شمشد رصكره دن اكان فغمك ثبات و استقراری یوقدر (منشوی) فغم اول كامل
و بگزیده است فغم نافی فاسد و سیده است اولكی فغم كامل و بگزیده و مقبولدر فغم نافی فاسد و چور كدر كه
زمانسز اككندر چونكم هر شیء قدر الهینك مقتضای اوزره اولدینی بیان یورد قد نكره عبده لازم اولیده
یسورور (منشوی) افكن این تدبیر خود را پیش دوست كجه تدبیرت هم از تدبیر اوست یوكندی تدبیری
دوستك اكنه براق كجه سنك تدبیرك دخی هم اول خدایك تدبیرتندر (منشوی) كار آن دارد كه حق افزا نشت
آخر آن روید كه اول كاشت كسار و تأثیری اول طور كه حضرت حق یو جلتش و آسراول بتر كه اول اككندر
هر نه كه دینا و آخرتد ظهوره كالورسه ازلامه مقدراولان كار لار اتریدر (منشوی) هر چه كار ای برای حق بكار
چون اسیر دوستی ای دوستدار هر نه كارنك اول خدا ایچون انك چونك ای دوستدار بر دوستك اسیر سن یعنی
ای خدای دوست طوبی چونكم سن انك اسیر سن هرنه كارا یلر نك انك چونك ایله نك مقابله سنده نیجه
اجر جزا یوله سن (منشوی) كرد نفس دزد و كارا و سبج هر چه آن نه كار حق هیبت هیچ دزد و دغل نفسك
و آنك كار و مقصودنك چوره سنه طولنه زرا هر سنه كار اول حضرت حق ایشی دكدر هیچ در هیچدر (منشوی) پیش
ازانكه روزین پیدا شود نزد ما لذ و ذنب رسوا شود اذن اولكه روزین پیدا شود و ما ندنه و زیاده روزی بگرددش اول
مالك الملك قنده كیجه خرسری رسوا اولور (می) رخت دزدیده تدبیر و فداش و ما ندنه و زیاده روزی بگرددش اول
دزد شبك فن و تدبیرله مسروق اولان رختی عدل كوفی آنك كوفی اوزره قالمش اولور رخت دزدیده دن مراد حیلله

و خدعه الله اشهد بکی اعمال اولور که روز جزاءه آتک بوینده قالور و دزد شد بدین مراد روز آخرتدن غافل اولوب
 بودنیا کجیه سنده مکر و حیله ایلجلب حظ نفس ایلین کسه لر اولور (مننوی) صد هزاران عقل باهم برجهندن *
 تا بعد ادم اراده ای نهند * نجه بوینک عقل اتفاقله صبرار لر یعنی جله سی اتفاق ایلوب دلم فسادن خلاص
 ایجون تدبیر ایدر لر تا اول خدائک دامنندن غیری بر دام قویه لر و آنک مراد و مرانی تغییر ایدوب مقتضای نفس لر نه
 اوهر لر (مننوی) دلم خود را سخت تر ایدوبس * کی نماید قوی با باد خس * کندی دلمنی سخت تر بولور لر و الحق
 یعنی بر می خیزد حیله و تدبیر دلمنی وضع ایدر لر که آنک عقلی اول وضع ایدر کاری حیله و خدعه دلمنه زاده
 اعتماد ایلدیکندن آنی محکمه و قویتر کورر لر الحق اما حق خار و خس باده بر قوت * کوستر یعنی تدبیر و تدارک
 خلق عالم خس و خاشاک مثابه سنده و قضا و ارادت الهی باد صبر صبر متغله سنده در خس و خاشاک باد صبر صبر قوت
 کوستر محبوب مقابله ایدم بکی کبی تدبیر و تدارک خلق دخی ارادت حق مقابله قیله من و قوت و قدرت کوستر مکر
 قادر اوله من (مننوی) * کور کوئی فائده هستی چه بودی در سوالت فائده هست ای عنود * سائل بوسوال
 ایست متقدمه ده قضا و قدر متعلقه اولان معافی مذکور هندن ناشی اولور زیرا بوسوال در بیکه کاری اول کسه طور ترک
 شدن اول موجود اولمشدر کج اول کارلردن * که بودیاده فواید اولمشدر شب ازل هر نه یک حمله اولمشدر
 طوعه جتی اولدرو آخر الامر سه جلن تخم اولدو صد هزاران عقل بری بر نه متفق اولدقوی سالد صبر اولمشدر
 و اهتمام فی اولور تا آنک خدائک دامنندن غیری بر دام قویه لر یعنی آنک مراد و مرانی شدن ابرومر اولمشدر
 حال بوکه کندی دلمنی و حیله و مراملنی سخت تر بولور بوزیاده عجب کج قوت کوستر بادر صبر خس که اول
 بوندرک حیله و تدبیر بدیر پس بوسوالن ناشی اولور که هر کس بودیاده ازلده اکائی بویجی و بوعالده ظهوره
 کلان عین اعیان ناشیه موجوده اولان احکام اولیجی بوهستی * خارجی حاصلی تحصیل اولور و وجهان عبث
 و بی فائده حکمن بولور پس سوال مقدر هندن بوسوالی دفع ایدوب سورر لر که کرسن دیرمک ای سائل فائده هستی *
 شایجی قدر رمز کور اوزر نه اولدی ای عنود سنک سوال کده فائده واردر یعنی سنک سوال کده که اول جله
 وجود خارجی هندن بر شد فائده واردر ای عنود بولج (مننوی) کرتد ایدین سوال فائده * چه شستون این را
 عبث فی عالده * کرسنک و سوال فائده طوعیه یعنی سنک سوال کده که هستی * خارجی هندن بریدر فائده طوعیه
 بوسوالی عالده سز عبث نه استماع ایدم (مننوی) و رسوال ربیسی فائده هست * پس جهان بی فائده
 آخر مراتب * و کرسنک سوال کده جوق فائده ری و ارباسه یعنی اگر سنک سوال کده جوق فائده و ارباسه که اول
 فواید سوره و مخنی اولان علو سنک سوالک واسطه سیله ظهوره کلش اید پس جهان آخرت نیچون فائده مزدر یعنی
 پس جهان که آثار علم خدا و صورت و قضا و قدر نیچون بی فائده در بومعنی من وجه حاصلی تحصیل اولان قیبلدن
 دکدر اگر * کجه من وجه بی فائده و حاصلی تحصیل قیبلدن در نه کیورر لر (مننوی) و جهان ازل کجهت
 بی فائده ست * از جهته ای ذکر بر عالده ست * و کجه جهان برجهندن فائده سزاسه غیری جهتلردن بر عالده در یعنی
 اگر جهان برجهندن بی فائده و حاصلی تحصیلدر که اول (فرغ ربکم من امر العباد) حدیثک مقتضای سخته
 امور عباد جیعا بلا زیاده و نقصان ازل آزاله مثبت و مقرر اولمشدر و ما کان و ما یکون هر تقدیر شی و ارباسه
 قضا و قدر نه ثابت اولدی اوزر بعینه ظهوره کلمه سیدر اما عالده اولان عبثه و عقیده اولان شهادت و معناده
 اولان شکل و صورت کلدیکی جهتلردن و هر شی اعیان ناشیه لری مقتضای سخته * کندی خواص و آثار لرین
 اظهار ایلدیک جیتلردن بر عالده و فائده در پس ظهور و اشیا مطلقا بر فائده در و عبث دکدر بر عالده در
 (یت) فاعل و الخلق فی خلق و اسادی * و ان لم تکن افعالهم بالسدیده * اگر چه افعال غیر سدیده به نظر
 اولده و بعض شی بعض شبهه نسبت قیلسه باطل و بی فائده کورر نور * کفن فی نفس الامر و حقیقه الحال
 بر خوی (وما خلقنا السماء و الارض و ما بینهما باطلا) هیچ برشی باطل و بی فائده دکدر که بعض شیئ بعض شبهه
 فائده باطل و بی فائده ایلدی * کلا باطل و بی فائده اولدی * مستلزم اولدنیچون بیورر لر (مننوی) فائده
 تو کر مر فائده نیست * مر ترا چون فائده ست ازوی * نیست * حسن یوسف عالی را فائده * کجه براخوان
 عبث بزدلده * ای فائده هستی ندر بوسوال ایدن کسه وجود مطلقا خبر بخشد رکن بعض وجود بعض وجوده
 نسبت لری فائده و شر و بعضه نسبت لیه خیر در مطلقا محض شر بو قدر لاعدم پس سکا فائده اولان اگر بکا فائده کل ایه
 تحقیق اچونیک سکا فائده در ایدن طوره یعنی فراغت ابله مثلا یوسف ک حسنی عالم خلقنه فائده ایدی اگر چه برادر لری
 اوزر عبث و زانده ایدی (مننوی) لمن داری چنان محبوب بودی ایلن بر محروم بانک چوب بودی داود علیه السلام

حصر تله منسوب اولان لمن الخلیج محبوب ایدی که مشهور دایکین انکار ایدی مجروح اوزره چوب اوازی
 مشابه سنده ایدی (منشوی) آب نیل از آب حیوان بد فزون * لیک بر مجروح و منکر بود خون * مثال آخر آب نیل که
 آب حیواندن لذت نه زیاد ایدی لیکن مجروح و منکر اوزره خون ایدی که قطیله هر بار که آندن نوش ایلک استند رقان
 اولوردی (منشوی) هست بر مومن شهیدی زندگی * بر منافق مر دست و زندگی * مثال آخر مومن اوزره شهیدک
 زند لکدر اما منافق و کانر اوزره موتور و اسکیلکدر (منشوی) چیست در عالم * کونک نغمی * که نه مجروح سندن
 ازنی امتی * عالمه سوله بر نعمت ندر که بر امت آندن مجروح و کانر یعنی عالمه هیچ بر نعمت بود که اتدن بر طاقه
 مجروح اولیه لاکر بر طاقه اول نعمته مشغول اید بر آخر طاقه اتدن مجروح ارباق مقرر ددر (منشوی) * کاو
 و خرافات چه در شکر * هست هر جائز ای قوت دگر * کاو نخره شکر دن فائده ندر یعنی اول طاقه به شکر دن
 مجروح و منق و اردر زیرا هر جانک بر غیری قوتی وارد پس اهل سعادتک قوتی غذای روحانی لذت عرفاندر و اهل
 ضلالتک قوتی کاو نخره همان غذای جسمانی و شهوات نفساندر (منشوی) لیک اسکران قوت بروی
 عارضست * پس نصیحت کردن او را ریاضت * ولیکن اول قوت اول که اوزره اگر عارض اید پس اکا نصیحت
 ایلک را بطاقتد یعنی بر کسه نک که معصیت و قباح شدن خطی عارضی اوله پس اکا راضع نصیحت و بر مکر ریاضت
 و بر بیجیلکدر یعنی انک تدر لیک وید خویلفی از اهل ایلوب آتی حکم حقه مطیع و متقاد قیلت و خلق نیکو
 صاحب ایلکدر بوی که ناهلک نصی ایلک صلاح پذیر اولوب طریق حقه متقاد و رام اولور (منشوی) چون
 کسی گوازم من کل داشت دوست * کرجه بنادر دکان خود قوت اوست * ملاشول بر کسه کبی که مر ضدن
 کل بیک دوست طوئدی اگر چد اول کسه ظن ایلر که اول خالک خود انک قوت و غدا سیدر (منشوی) قوت اصلی را
 فراموش کرده است * روی در قوت مر من آورده است * اول کسه قوت اصلی بی فراموش ایلشدر اول سبیدن
 مر من قوته یوز کتور شد یعنی مر من اولان غدا به قوت ایلشدر (می) نوش را بکذاشته است خورده است
 قوت علت را چو جرش کرده است * اول کسه نوشی قومش زهر قاتل بشد و کان اول کالی یکله کند بوی
 قتل ایتمک قصد ایلشدر (کا) قال علیه السلام من اکل الطین فکانما اعان علی قتل نفسه (مر من و علتک قوتی
 جرش کبی ایلشدر یعنی علت و مرضه متعلق اولان غذای جرب رشیرن ظن ایلشدر اگر سن دیر سنک
 چونک بوغدا جمعی قوت عارضه را بشرک قوت اصلیه ندر جواب بیورر (منشوی) قوت اصلی بشر نور
 خداست * قوت حیوانی مر و اناس است * بشرک قوت اصلیه خدا نک نوریدر که غذای روحانی و قوت عقل
 و جاندر تحقیق ایلر بشره قوت حیوانی لایق دکادر زیرا قوت حیوانی انسانی حیوان صفت ایلک و ذوق روحانی به
 مانع ایلک مقرر ددر (منشوی) لیک از علت دین افتاد دل * که خورد او روز و شب زن آب و کل * و لیکن کوکل
 علت و مرض چو شدن بوقوت حیوانی به دوشدی و آنک حفظه مقید و مشغول اولدیکه بوقوت حیوانیه به مشغول
 اولان دلک صاحب کیمه و کوند زو آب و کادن به و اتدن دائمی آله (منشوی) روی زرد بای سست و دل سبک
 کوغدا و السماء ذات الحبل * شول کسه که کل بی اوله اول کسه نک یوزی صاری و آتانی سست و ضعیف و قلبی
 سبک و لرزان اولور و خفقان مرضه کشتار اولور حبک صاحبی یعنی طرا بقی صاحبی اولان سمانک غدا سی قتی یعنی
 آب و کادن نشو و نما اولان و قوت حیوانیه قتلان کسه به قوت نورانی و غذای آسمانی قنده میسر اولور حبک و لایر
 معناسند مر حبک جعیدر (و السماء ذات الحبل) آینه اشارت وارد تفسیری جلد اولده عرب باده نشین
 حکا سنده مر ورا بیدی (منشوی) آن غذای خاصکان دولتست * خوردن آن بی کاو و انتست * اوکه مر ادور
 خدا در دولت خاصکیر نک غدا سیدر اول غذای بیک که مراد نور خدا در بوغاز و زوالت مزدرد (منشوی) شد غذای
 آفتاب از نور عرش * مر حسود و دور از نور و دفرش * آفتابک غدا و ذوق عرش نور ندرند حسود و دوه و غدا فرشت
 دود ندر یعنی انبیا و اولیا تک حدود به و شایطه غدا ارضل بخار و خاندن حاصل اولان شیطاندر (منشوی)
 در شهیدان برزق فرمود حق * آن غدا رانه دهان بدنه طبق * حضرت حق شهید لر قنده برزق بیوردی
 اول غدا به که مر ادور خدا در دهان بدنه طبق اولدی یعنی شهدا (عند ممر برزقون) آفتابک و جیفه و یسری قنده
 مر ذوق اولور الله تعالی اناره فضلندن اعطا بلدیکی نعمه فرخاند اولد قنری حالد اولدیرلر و ایچیرلر لکن بوصورت
 ظاهره اولان دهان و کلا ایلدکل یوایت * کرمه نک تفسیری جلد اولک اواخر نه قرب حضرت علی رضی الله عنه
 حکا سنده مر ورا بیدی (منشوی) دل زهر یاری غذای بی خورد * دل زهر علی صفائی بی رد * کوکل هر بار دن
 برغدا بر کوکل هر برغدا بر صفا بلتو یعنی قلب هر بر مصاحب و آتر دن بر کونه حظ آلووئی مقاربتک حکمنی

البتة اخذ قیور (کافال بعض المشایخ (یت) احب انما کرم تخفی بعینه * فالبع مکسب من کل معجوب *
 کلایح اخذت معافیه * تناسن التین اوطیا من الطب * وكذلك کوکل هر علمان دخی بر فوع صفا کسب ایلر
 چشم مثله ارم منک صورتی بر کسماه کیندر چشم اول صورتک معنا سندن بر حساندر یعنی زیاده ادراک
 ایجیدر (کافال الشاعر (یت) وکل شخص بدای فهو لی قدح * وکل لحظ ادراک فهو لی ساق * تنکم بومعنا
 مشابه یوردر (منثوی) از قسار هر کسی چیزی خوری * وزقران هر قرین چیزی بری * هر کسک مث
 لقاسندن بری برسن وهر قرینک قراندن برسنه ایلنور سن یعنی هر کسک ملاقات سندن بر کونه شی حاصل ایلر سن که
 الطیبة ساقه دیمشادر وهر قرینک مقار سندن بر کونه حالت اخذ ایلر که الحبة مؤثرة دیو تحقیق ایلنادر
 (منثوی) چون ستاره با ستاره شد قرین * لایق هر دو اثر زاید بشین * مثلاً چونکم ستاره ستاره به قرین اولدی یعنی
 اقتران واقع اولدی شکسز هر ایکسینه لایق بوا یکسینک اقتراندن بر آخر اثر طوغر سعادت ونحوست و احتراق
 کبی (منثوی) چون قران من دورن زاید بشیر * وزقران سنک واهن شدشیر * مثلاً بر مر دورنک قرانی کبی که آندن
 بشر طوغر وسنک واهنک قراندن شر اولدی (منثوی) وزقران خالک بابارناها * میوها وسیزه وریحانها *
 ونا کل بابارنا له قراندن میوه وریحانلر پیدا اولدی (منثوی) وزقران سبها آبادی * دنوشی وبی نعی
 وتری * وسبزه لک آدمی به قراندن دل خوشلق وغمسزلق وخرمیک ظهور قیور زیر ابی آدم سبزه وناظر ایلر
 واک مقارانت قیلر دل خوشلق حاصل اولور (منثوی) وزقران خرمی بابان ما بی بر زاید خوبی و احسان ما *
 ورم جازه خرم لکن قراندن بره خوبلق و احسان طوغر (منثوی) قابل خوردن شود اجسام * چون براید
 از تفرج کما ما برم اجسام غذا بکه قابل اولور وقوت پولور سیر و تفرج سندن چونکم برنم ادمی حاصل اوله
 (منثوی) سرخ روی اقتران خون بود * خون زخورشید خوش کلک سون بود * سرخ روی فاک قراندن اولور
 یعنی انسانک وزی قرمزنی اولق خونک کما مقار سندن پیدا اولور و خون کلر نکلو لطیف خورشید سندن اولور
 یعنی خورشیدک حرارت سندن حرکت وغلبه قیور وحررت وجهه سبب اولور (منثوی) بهتر ین رنگها سرخی بود *
 وان زخورشیدست وازوی می رسد * رنگلر لک اورکی قرمزنی بلق اولور زیرا وجهی نورانی و لطیف ایلر اولر سرخ رنگ
 آتکندند ورا ندن ابریشور چونکم هر شی مقار سنک حکمتی اخذ ایلر و صاحبک سنجیدن متأثر اولور پس محل
 شحوسه مقارن اولان شی آندن شحوسه کسب قیور سته کم زحلی بومعنا به مثل ابراد ایدوب بیوردر (منثوی)
 هر زمینی کو قرین شد با حیل * شوره کشت وکشت را بنود محل * مثلاً هر زمین که اول زحله قرین اولدی اول
 زمین شوره اولدی ووزایته محل اولدی (منثوی) قوت اندر فعل ایدز اتفاق * چون قران دیو با اهل اتفاق بالقوه
 اولان شمشیر فعه کلور و ظهور قیور بر شینک بر شینه اقتران و اتفاق سندن نه کم امثال مذکور مثلاً جله سی بومعنا بی
 تمجید و تائید ایچوندر مثلاً مر دورنک اقتراندن بشر وسنک واهنک اقتراندن بالقوه اولان شر حاصل اولور یوردر بار
 وکذلک حاکم باران با که اقتراندن بالقوه اولان میوه وسبزه وریحانلر وسبزه واهنک انسانه قراندن دل خوشلق
 وی غلک وشادان اولقلر نظیره کک لوردیو تعبیر قیاد را لی هذا البیت پس دخی بیوردر که اتفاق و اجتماع
 قوت فعه کلور اتفاق اهلن شیطانک قرانی کبی یعنی شیطانک اهل تفاهه اقترانی کبی مثلاً شرت وضلات فعه کلور
 و ظهور یوردر و صورت بغلر (منثوی) این معانی راست از رخ نهیم * بی همه طاق وطرط وطرط * پس بیوردری
 معارف الدیقه و معانی شریفه نیک علوشانی مستمع اولور له تعلیم وی تفهیم قائله تفهیم ایدوب بیوردر که شول
 ذکر اولان معانی جلیده ایچون وارد بر رخ نهیم یعنی عرش اعظم دن دو کلی طاق وطرط مسطر طاق وطرط وارد
 یعنی دو کلی خلق طاق وطرط مند ماعدا یونک ایچون آخر طاق وطرط وارد معنوی که علی الدوام بومعانی
 عظماه مکان ومقامدر طرم طارمک جعیدر قرا اوک عامه تحریف ایدوب درم اولدر وهر نسنه که اکابر کز
 بر سبیل تنبیه اطلاق ایدر لطاق مصنده معنائه کاور وقات معنائه کلورین طاق ووطاق وسه طاق درلر
 یونده طاق وطرط من مراد فایات اولان اولر و جارا قتلر وقصر لر در (منثوی) خلق را طاق وطرط عاریتست *
 امر را طاق وطرط ماهیتست * خلقندن مر ادعا ملک امر دن مر ادعا ملکوتندر (کافال الله تعالی الاله الخلق
 والاخر سارک الله رب العالمین) پس تقدیر معنی خلق عالم ایچون وعالم خلق ایچون مقام ومکان عاریتدور عالم امر
 وعالم ابراهیم طاق وطرطی یعنی خرکاه وقرار کا فی ماهیتدور که مر ادعین ثابته در (منثوی) از بی طاق
 وطرط خواری ککشد * برامید عذر خواری خوشند * برامید عذر دروزده خدولک * کردن خود کرده اندازم
 جودولک * وخلق عالم طاق وایوان وطرط ومکان ایچون خواری حکم لر عزت دنیا میدی اوزره کند بیلرک بیونلر

عند درك سكی و حقاقتند خوشلرد قلبنه تاسه و تشو بش اولان اون كون مقداری عزت امیدوی اوزره
 كند بلرنگ یونانی دوله كی ضعیف ایشلرد درخول غم و تاسه دل و تشو بش معناسته در یعنی و دنیا نك عمریكه
 آخرت ایمنه نسیله ده دروزه كیدر پس ده روزه و ناقص اولان عزت امیدوی اوزره بخلق كردناری غم و المدن ایل
 كی زار و تحیف ایلد بارو بو عزت صا حنه مدح و تاز سو بلاد بلر حال بوكه (الذین مال من لامل له و دارمن لاداره
 و بها بغتر من لا عقل له) حدیث نیر بفك مظهریدر (منثوی) چون نمی ایستایجا كه ستم بكادرین عزت آفتاب روشن
 مشرق خورشید بر ج غیر كسون * آفتاب ماز سرورها برن * بویات شرقه جناب عزت لستادن علی
 طریق التجب و بضال اهل العز القایته وارده و واقع اولمشدر كان جناب عزت جلت قدرته و علت طاب
 عزت صوری و عاشق دولت سروری اولنلر حقیقه یورلر كه قیاب ایللای علی حقیقت و عرفای دولتی علت اولنلر
 شول طالبا ان عزتی حقیقت اولان جهلاد نكه و نلرنه حاله كلز لرو توجه و تقرب قیلزلر شول مرتبه كه بن
 و حقیقه عزت بخشیده كم كه بو عزتده روشن آفتاب یعنی بو عزت ایچره آفتاب روشن و علت اب مه برهم كه (ان العز
 له و لرسوله) نصیه معنوم بود یا خورشید نك بر جی منظم و قیر كوند یعنی زفت و رنگدور اما برنم آفتاب
 مشرقدن طشرده یعنی برنم آفتاب عزت و عظمت مشرق و مغاربدن بر و ندر كه جمیع مشرق و مغارب و ملك
 برز بعد انانیت المطلقه ادات جهله آفتاب آفتاب ماد بلری كال عزت و عظمت و جلالتی اشعار ایچوندرته كم
 قران عظیمده بوالوب اوزره جوق واقع اولمشدر (كأقال الله تعالى و السعای بنینا هابدا و النالسعون) و قاعده ملوك
 و سلاطین دخی اظهار عظمت ایچون كلاملرین بو طرز اوزره ادا قیلور (منثوی) مشرق اونبت ذرات او *
 فی برآمدنی فر و شد ذات او ما كه و ابس مانده ذرات ویم * درد و عالم آفتاب فی فیم * حضرت مولانا جناب عزت
 لستادن آیات سابقه فی ادا ایلد كنصره بویاتی كندی لسانلردن مشرق آفتاب ذات الهیة فی تفسیر و توضیح
 ای دیوب یورلر كه ای كروه مستحان یل و آگاه اولك كه اول حضرت نك مشرق نك ذره لره نسبت مشرقدر آفتاب
 ظاهر مشرق كیدر زیرا اول حضرت نك ذاتی نه یواری كادی و نه آشفه اولدی ظاهر كونتی كی بر كآ نك ذره لرنك
 زیاده آرده قالمی بر یعنی بر كروه اولیا بر ملا نك مقری نه و انبیا و مرسلین صلوات الله علی انبیا و علیهم اجمعینه
 نسبت اولدیغیز چقدرن اول حضرت نك و ابس مانده اولان ذره لرنه مع هذا ایكی عالمده سایه سیر آفتاب سیر یعنی دنیا
 را خرنده و ظاهر بواطنده ضیا كسترل و انوارل ایلز (منثوی) باز كردن می كردن مجب * هم فریش باندان
 سبب * شمس باشد بریدمیا مطلع * هم از وحیل سیدها منقطع * تجدد كه كبر و شمس جور و سی دوریا یعنی آفتاب
 فی و ما هاب عالم طی كی ایكی عالمده ضیا كسترل و سهر انوارل ایلر كن شمس حقیقتدن مستغنی و بی نیاز
 دكاز بوم سه حاصل اولسكن كبر و شمس حقیقتك اطرافنه طولنورم ای مجب هم شمس حقیقتك فرو جلا نلندن
 اولدی و سبب كه می ادا حسیاج و كال امید و رجاد و نود ماشارت و اردر كه كماله ابرن انبیا و اولیا بعد كمال نه
 جناب حقدن مستغنی اولنلر بوی ساقز قیلزلر (منثوی) ای برادر فی نهایت در كه نیست برهرا ایچم می رسی
 بالله شیت * مضو نخبه هر نه مقامه ارسه را نده قر قیلزلر شمس حقیقت سیدلر اوزره مطلع و واقعدر یعنی ذرات
 وجود و عاشق احیانابر وسیله ویر كونه امید و رجاسیله كندی به مائل و عطایا و انطای جانبنه طالب و راغب
 قیلور هم سیدلر حبل او شمدن منقطعدر یعنی هم شمول حضرتدن حبیل امید و رجاسبب آرزو و میل
 منقطع اولور كه آسمان مقابله نك تجلیسی بونوع اوزره ظهوره كاورلكن بوشمس حقیقتدن من حيث الحقیقه
 قطع امید ایلد كادرلك بعض ظهورات و فیوضاتدن قطع امید ایل كدر بویسه عن صنع و حكمتدتره كم
 بومعابه اشارت ای دیوب یورلر (منثوی) صد هزاران بار بیدم امید * از كه از شمس این شمعانلر كند * نور ایاور
 سكن كرا آفتاب * صمدارم من و ما می زاب) نخبه روز كره امیدم كسدم كیدن شمدن و كسزا اعتقاد ایلر میسر یعنی
 صد هزاران بار امیدم قطع ایلدم كیدن دیسه كز شمس حقیقتدن دیسم بوكاسزا یا شرمی سرن بكا اعتماد ایلد كه
 اقتابدن بن صبر طوم و ما می آیدن صبر طومه محسكن كدكدر ما می آیدن صبر طومه كذا لك شمدن كدره عاشق
 حقدن من حيث الحقیقه باندكه قطع امید ایلد ما می آله زنده و قائم اولدی كی جمیع اشیا ذی خلقه فی و قاعده
 (الكل شیء ما خلا الله بالل) خواسته هر شیء كه حقدن خالی و منقطع اعتبار اولنسه باطل و عدم صرف اولور پس
 بواجلدن حقدن انقطاع هیچ بوجه له نمكن كدكدر (منثوی) و روشم نوید نوید می من * عن صنع آفتابست ای
 حسن * عن صنع انفس صانع چون نبرد * هیچ هست از غره هستی چون نزد * فضلا كرمید اولم بنم نوید كدم
 یعنی اكراول حضرت نك بعض فیوضات و عطیاتدن نا امید و مأیوس اولسم بنم نا امید اولم بوقدر اوزره عن صنع

آفتاب حقیقت درای حسن سیرت و نیکو طبیعت نیز که حکمت بالغه الهی که منع و نگاه عمدا اقتضای ایدر و بعد دخی
 که خوف و نگاه با و کور و کاه دجا اوزره اولی اقتضای ایدر قطع امیددن مراد اولان بود و الاصلع عن وذائی
 صاعدن نیجه کاسور یعنی عین صنع نفس صاعدن نه حاله منقاع اولور هیچ موجود و جودله غیر بسندن نیجه اوتلر
 یعنی هیچ هست اولان ممکن الوجود غیر هستیدن و معادای وجود حقیقیدن نیجه اوتلر یعنی نه وجهه فیض آکور
 وجود بودلور (منشوی) چله هستیا ازین روضه چزند * بر قراق و تازیان و رخورد چزند * لیلک اسب کور کورانه چزند *
 بی نه نیند روضه از انست در * چله موجودات و جمیع کائنات بوروضه الوهیتدن و مرعای و یوسیدن اولنلر و نشو
 و غا و عدائی قلبا و قالبا هر بری بحسب الاستعداد بومی نه دن آکورلرا کر چنند اولان بر اقدرا و گردناده اولان عربی
 آتلدرو کور خود جارلدر یعنی اگر بر قراق و اسب تازی کی نیگوسیرت و مقبول صفت اولنلر اولسون و اکثر کر کی شهوت
 برست و کاه و جوله مست اولنلر اولسون محصل اگر صالح و اگر طالح و اگر موافق و اگر منافق و مؤمن و فاسق و کاذب
 و صادق چله بی بومی نه دن حصه آکورلر و ذائق اولورلر لیکن کورأت کورلر کی اوتلر یعنی اسب کور کی اولان جادل
 و غافل بی نور بوروضه الوهیتدن چاهلانه و کورانه فیض آکورو بومی نه دن فیض و تربیه بولده یعنی بیازر لیکه عمر و زیدک
 وجودندن یلور روضه بی کورمژ اول شیددن مردوددر یعنی بوروضه ربوبیتی ~~کورو~~ مرعز اول جهتدن مردود
 و مطروددر (منشوی) و آنکه کر دشمن ازین دریانید * هر دم آرد و بجزراب جدید * از بجزر عجب آب شور خورد *
 تا کاب شور اولرا کور کر * حضرت مولانا قدس الله سره العزیز می تباهینه روضه الطلاق ایلد کر ندر نصکره
 دری تعبیر ایدوب بیورر کر که اول کسه که کر دشمنی یعنی جمیع ایشلری اول دریای وحدتدن کورمدی هر دم اول کسه
 یوزی بجزراب جدید کورور یعنی هر بار که بر مخلوق یوزندن بر کار ظهوره که با دل کاره طلبا و اندن هر با دل مخلوقه
 متوجه اولور و اولی قبله قلوب دریای حقیقتک نصر فندن غافل و جادل اولور عالم و عاقل اولنلر بجزر عجب وحدتدن
 آب حیات هدایت و سعادت ایجاد اولر و اول غافل و جاهل بجزر عجب حقیقتدن آب شور ضلالت و غوایت ایجاد
 تا کاب شور ضلالت آقی مشاهده بجزر حقیقت ایلکدن کور ایلدی (منشوی) بجزی کوبید بدست راست خوب
 ز آب من ای کور تابی بصیر * هست دست راست اینجا ظن راست * کوبید اندنک بیدرا کر کجاست * دریای آب شور
 ایدنه دریم آیدنک صباغ الکلیج ای کور تا بصیر بولنه یعنی بجزر حقیقت کورلر اولان عاقل و جاهل ایدر که
 ای کور صاع الکلیج بزم آب هدا بتد تا کم بصیر بصیرت بولنه و حقا بقدر االه من بومر بتد دست راست ظن
 راستدن عبارت اولد بزم ادلم البقین در که اول عالم البقین ~~یورنک~~ بودی نره دندر ورق قیلور حق و باطلی که نه شدن
 حاصل اولور (منشوی) نیزه گردانست ای نیزه که تو * راستی کردی کچی کاهی دوق * ای نیزه نیزه بی دوندربی
 بر کسه وارددر که سن کاهی طوغری کاهی ایکی ذات اولور سن یعنی ای فاعل حقیقیدن غافل اولان دست فاعل
 مطلقه سن نیزه کبی سن نیزه گردان وارددر که اول خدادای نیزه کز اولور سن و اگر لک قیلور سن بوضر فاسنده
 اصعبین خدادندر لیکل که قدیمی تقلب و عجز و تمسکی فسخ و تقرب ایلین اولدر) کافال علی کرم الله وجهه و عرفت
 الله بفسخ العزائم) پس سندی سکا کم اولنه عارف و عالم اوله کور (منشوی) ما ز عشق نفس دین بی ناختم * ورنه
 ما ان کور دنیا کنیم * هان ضیاء الحق حسام الدین نوزدد * داروش کن کوری چشم حسود * قویای کبرای قیز
 فعل (دروزی ظلمت کن استیزه فعل) آنکه کر چشم اعمی برزند) ظلمت صد ساله راز بر کنند) مرشد اولنلر کاشاننددر که
 کورلر اولنلره کل معرقله جلایوی نور کائنات ضیاء بره لکن بومعنی مرشد کاهه بشاوه و صحو و سالتد مبسر اولور
 فنا و صحو حالنده ممکن اولر که مغلوب و مد هوشلک حالدیر بواجلدن حضرت خداوند کار بیورر کر بجزر حضرت
 شمس الدینک عشقندن بر نفس برز یعنی اتم افراط محبتندن مغلوب و فانی بر بوجالتده ایسه ارشاده تقید
 مبسر د کادر بوخسه برز اول کورلر دنیا بلرلک اگاه اول ای ضیاء الحق حسام الدین سنکه مرته سجدود سن
 علی الفور اول کورلده دار و االه حسود اولنلر کوزنک کورلکنه و رغنه ای حسام الدین اول سنک دار و ک قویای
 کبرای نیزه فعدلدر که در حال اثری نمایان اولورستیزه و عدا و فعل و ظلمت ازاله اید بی دارودر که ازاله ظلمت و عدا ایشمیجه
 منسلی راز موصوف اولان دار و شول دارودر که اگر بر اغانلک کوزنه اول دار و طوفنسه ظلمت صد ساله بی اندن
 قور بر روی و ازاله ایدردی (منشوی) چله کور اترادوا کن بجزر حسود * کر حسودی بر روی آرد بجزر * ای حسام الدین
 حسوددن غری جمیع کورلر ده و اعلاج االه کر بر حسود سنک اوزر که انکار کور را ایسه یعنی اگر حسود سنک
 انکار ایلر سکا کادرا امله د عاقل اولور جواب شرط محذوف اولور که مصرع اول اسکالات قیلور (منشوی)
 مرحدودت را اگر چه کان منم * جان منده تا هچنین جان بی کم * ای حسام الدین تحقیق سنک حسودلک اگر چه اول

حسودك بن ايسه مده جان و برمه تاو بچلين جان چك يعنى اى كمال معنوى و اى طيب الهى هر كوردل اولنرك
 بصير بصيرته كل معرفت چكوب انور هدايتله فنايله الاسكاسود اولنى ذكل و هر مر مده دل اولنى وى حيات خلاص
 حيان طيبه مده الله الاحسدندن سكامنكر اولنى ذكل (مى) انكه ادا بشد حسود آفتاب و انكه مى رنجيد بود آفتاب
 اول كسه كه ادا آفتابه حسد ايدى اوله اول كسه كه آفتابك بود و وجودندن اينخور و بعضور اولور (منشوى)
 ايت دردى دوا كوراست آيه ايت افتاده ايد در قهر چاه آماشته سكا و اسز درده اول حسود ايجو ندراشته سكا ابدى
 قهر چاه دوشمش يعنى حسدندن چاه حقد و حسد دوشوب قهر ظلمتده قالمش (منشوى) نفى خورشيد ازل بابت او
 كى بر ايدان مر ادا اركبو حسودك باسقى يعنى مطلوبى و مر ادى خورشيد ازل نفيدد سويله ايك بوم ادى چن
 حاصل اولور خورشيد ازل دن مر ادا اول كماله كه ايك نورى ازليدر (كفتارشدن بازيمان جفدان بورانه (منشوى)
 باز آن باشد كه باز ايد بشاه باز كورست انكه شد كرده راه معناه باز اول كسه در كه كبروشاه كله كورطو غاندر
 اول كسه كه يولنى كم ايلش اولدى باز كوردن مر ادا اهل غفلت و اصباب ضلالت دررلكه طريق مستقيدين ضال و كراه
 اولشدر و باز يعنى اولنردن مر ادا شاه حقيقته و جناب الوهيه بود يادن رجوع قبله در اما كاه اولور كه قضا الهى
 الله اول باز آن معنوى بورانه دنيابه دوشوب اهل دنيا مايننه كفتار اولور (منشوى) بر آه را كم كردد و بران قتاد
 باز در و بران برجفدان قتاد اول باز الهى قضا بر ايدن يولن شور و بورانه به دوشدى كبر و بورانه جقدر اوزره
 دوشدى و يقوشل ايجنه قرشى (منشوى) او همه نورست از نور رضا ليك كورش كرد سرهنك قضا اول باز
 الهى رضى يولنى نورندن و كللى و صافى نوردد ليكن قضاى الهى سرهنكى آنى كور ايدى (منشوى) خالده در چشمش
 زرد از ابريد درميان جقدر و بر آتش سپرد اول باز لك چشم قلبنه خالده اوردى و آنى فولدن ائتدى يعنى قضا ايك
 بصير بصيرته خلك بشر بى اوردب حقيقت خالى كور ميكدن كبر و قوبوب طريق صوابى ادر ايك ليك كدم ايدى
 اول بلند پرواز اولان بازى بورانه لك جقدر ايك مائه تسليم ايدى (منشوى) بر سرى جفدانش بر سرى زنده پروبال
 باز نيش ميكدن بر سر اوله كه جقدر ايك ماشى اوزره اورر اول باز انازين و لطيف پروبالنى قورر بر سرينه
 با و جدت ايجو ندر و بر سر فله معناينه در تقد بر كلام فراق شاهدن و بورانه به دوشيدن كيدن بر فله دى اولدر كه
 بورانه يقوشلارى كاسر زش ايدر و انازين اولان پروبالنى باشنه اوشوب قورر بر سر مقصوده ايدى كى عنقرب معلوم
 اولور (منشوى) و اوله افتاد در جفدان كه ها ايجو باز آمد تا بكيده اى ما جقدر ايجنه اوله دوشدى برى برنه بويله
 ديو كه اگاه اولكر طوغان كلى تابزم برى طونه و مساكين و مر ايتى المزدن آله (منشوى) چون سكان كورى
 بر خشم و مهيبت اندر افتادند در دلق غريب محله لك كابلرى كى بر غضب و بر هيبت غر يك دلته دوشيدلر
 يعنى كلاب محله بر غريك باشنه اوشوب دلقته باشوب نه مر ته تشويش و دغذغه و بر رسته اهل دنيا و اصباب
 نفس و هوا دى باز آن الهى اولان ايتيا و اوليايه بوكونه اذ اوجضا ايدرلر و انلره تحقير و اهانت ايلك سخته كيدلر
 (منشوى) باز كويدم چيد و خوردم بجقد صبحين و بران فنا كردم بجقد باز جقدر ايدرلر جقدر نه لايقم
 يوزو بچلين و برانه بجقد قدا ايلدم (منشوى) من نخواهم بود اينجاى روم سوى شاهنشاه راجع مى شوم باز الهى
 جفدان دنيا به ايدراى جقدرلر بنونده املتى استمزم كيدرم پادشاهلر پادشاهينك جاقنه راجع اولورم (منشوى)
 خوشبخت مكشيد ايدى جفدان كه من فى تقيمى روم سوى وطن اى دنيا جقدرلى اضطرار و غمندن كند بگزي
 اولدر مكر زيرا كه بن و بورانه مقيم دكلم وطن اصلى جاقنه كيدرم (منشوى) اين خراب آبادد چشم شماس
 ورنه مارا ساعده نازجاست بو خراب دنياى جقدرلر كور كرده آبادد بو خسه پادشاهك ساعدى بنه محل
 نازدر (منشوى) جقدر كفتار ارحيلت ميكدن تازخان و مان شمارا بر كند جقدر اولشدر نه ايدى طوغان حيله ايلر
 تاسزى يعنى اهل دنيا لك نيشى اولان سار و ايعنه ايدر و باز الهى ام و دعوى قبلان حيله ايلر تاسزى خانان
 و ملكر زن قورره (منشوى) خاتماى ما بكيده اوى بكر بر كند مارا بساوسى زوكر باز بنه نازمى مكر و حيله ايله
 طو تر خدعه و سلاسلق ايلر ايشانمزدن قورره جفدان دنيا باز الهى اولنرك حقدنه بوكونه سوظن ايلدوب ديرلر
 (منشوى) غمى غمايد سرى اين جيلت مرست والله از جله حرصان بدترست بويله كار باز ايلر و اسفغا كوستر
 والله جيع حرصاندرن بران ركدر (منشوى) او خود از حرص طين راهجو ديس دنيه مسيبت ايدى باران بخس اول
 باز حرص و طمعندن با جنى بكمركى براى باران ايوه قور برق تسليم ايلكر يعنى جفدان دنيا درلكه و باز الهى بن
 دودوعى ايلشدرق المثل خر سركيدد خر سه قور بيقى و برى اولان شنى تسليم ايلك ائندن نجه اوله منك فونلره
 دى دنيا متاعن تسليم ايلك قورى اكل و بلع ايدوب غائب ايدر لاسدى فونلره اعتماد و اعتقاد ايدوب حرب اولان

دنامتاعندن برتی ورمکز درلر (منثوی) لای از شه ی زند و زمست شه * تار د او ما سلج ار از ره * شاهدن
 و شاهک التند لاف اور تا اول باز ز سلجری بولد نابلته وطر بقمزدن اتراج اید (منثوی) خود شه جنس شاه
 باشد مر عکی * منشنوش کر عقل داری اند کی * بر قوش جغز خود شاهک نه جنس در آنک سوزنی استماع اید
 اگر راجرتی عقل طور ایسک (منثوی) جنس شاست او یا جنس وزیر * هیچ باشد لایق لوزنه سر * اول که مراد
 باز الیدر شاهک جنسی و یا خود وزیر لجنسی میدرسر هیچ لوزنه به لایق اولوری یعنی یادای حلوای صرمساق
 لایق اولدی بی کی بولردی شاه حقیقتشه مصاحب و آتسنا اولوغه لایق دکلدر (می) انچه ی گوید ز فعل و مکر و فن
 هست سلطان با حشم جوابی من * اول نسنه فی که باز مکر دن و فعل و فن دن سو بار سلطان عسکر بیتم طالع در در
 (منثوی) ایت خود ما خولیا با یذر * ایت لاف خام و دام گول گیر * اشته سکا مقبول و غیر معقول ما خولیا
 ما خولیا خیالات سوداویه در اشته سکا لاف خام و الله طوبی دام در لر (می) هر که این باور کند از ابا هیست * مر عکی
 لا غرجه در خورد شهست * هر که که بوک تصدیق ایلر ایلر کند در بر آرق قوش جغز شاهه نه لایق در (منثوی)
 کتر بن جعداز رند مرغزو * مر و رباری کری از شاه کوی * براحق رجدا کر آنک سرمغزنه او ره تحقیق شاهدن
 اکابر یاری کرتی یعنی اکاخذادن معاونت ایتکلک حق اولور (منثوی) گفت باز از این برمن بشکند * بیخ
 جعدستان شهشه برکند * باز جعدله ابدی برحق رجدا کریم قنادی صبه بادشاه بقوشلغ کوکن قورر
 یعنی جعدلر قرار ایلدی که محلی ایتصال ایدوب انلری هلاک ایلر (منثوی) جعدکه بود خودا کر بازی مرا *
 دل برنجاند کند با من جفا * جعد خود کم اوله اگر بر بازم کوکلی رنجیده اید بکا جفا اید (منثوی) شه کند فوده
 بهر شب و قران * صدهزاران خرمن از سرهای باز * هر شب و قران اید بادشاه بیغن ایلر باز ایلر نلر نجه یوزیک
 خرمن باز در مراد نده دینا شاه باز لری اولور اگر شاه از ان خدا اولان انبیا علیهم السلام و اولای عظامدن برنک
 قلبی اینجنسه رحمتی تعالی انلری هلاک ایلدیوب کشته لردن هر یده پشته قیلر دیک اولور (منثوی) با سبان من
 غنایات و دست * هر کجا که من روم شه در یست * باز در مراد شاه از ان عالم از اولان اتیا و اولایدر و جعدان دن
 مراد و راه پرستان اهل جهاندن حق جعدان دنیا شاه از ان خدای قتل و ضرر له قوب و هلاک و ضرر له
 فوهم و تنذر ایتس لردی بولردن بری آنره در لربم با سبان و حافظم اول بادشاهک عنا بتیرد هر قنده که
 بن کیدم شاه آردم در مدد یعنی هر نه بیره که کیدم (وهو معکم ایما کتم) خواستنه موسی و هارون
 علیهما السلام حقتده (لا تخافا انی معکم اسمع واری) یور دینی آیت کریمه مقتضایه اول شاهک حفظ
 و صیانتی در یسدر بجله یس بوم شوم فوجه له قتل و هلاک هجوم اید ییلور (منثوی) در دل سلطان خیال من مقیم *
 بی خیال من دل سلطان مقیم * نازالهی و شاه از ربانی اولن در لردی کای نفوس ضایعه و ارواح سفلیه بنشول مقصود
 اصلی و مراد کای اولان کسه لر که سلطان حقیقت دلنده یعنی باطن هو شنده و مر نه علنده بزم خیال مز مقیدر
 یعنی مراد اصلی و مقصود کای اولمز ثابت و راسخ در و بن خیال مسر سلطان قلبی سفیدر یعنی بزر که مر نه علده
 مقصود اصلی اولان شاه از لرزا کر بزم ادمسق فرضی مر نه علم سلطان حقیقت مقیم و شکسته اولوردی (وا لهذا
 قال الله تعالی فی حق نینا اولان لولالک لما خلقت الافلاک) نه که مر شاهک قلبنده بر کسه نک خیالی مقصود اصلی
 علت غایبه و غیره بلایع مقصود فرضی اولسه بی خیال مقصود اصلی دل سلطان سقیم اونی مقروردر (منثوی) چون
 بیا دمر اشته در و روشی * بی برم در اوج دل چون پروش * هجوماه و افتابی بی برم * بردهای آجاتها بر دم * روشنی *
 عقلم از کفر * انظار آسمان از فطرتم * شکار کنند اسرار الهی اولان باز ربانی جعدان دنیوی به در کای
 ویرانه پرست و شب ظلمتده مست اولان یقوشلرین شول عالی مطار و سایی مدار که چون که شاه بی روشنده او جورر
 یعنی چون که بی شاه یوریک کده و پرواز ایلک کده او جورر و روشده کی شین علامت اسم مقصود که حق امر مجر دیک
 آخر سو کونه شین لاحق اولسه مقصود معنایی و بر لور مثلاً نش و دانش و پرورش بی دیر که چون که بادشاه
 حقیقت بی پروازه کوره سر و سلوکده او برم و عقل و روح قنادلرین آخیم اوج دله اول بادشاهک بر روی و نوری کی
 بر روشده کی شین ضحیرا بشد لکن وزن ایچون ما قبلتک کسری الله قرأت اولور و یویشله اول شاه حقیقت نور
 و بر یون تصدیق و وضع ایدوب پرور لر ماه و آفتاب کی اوچارم آسمانک برده لری بر زم و عرش و کرسی جانیسه بکریم بن
 شول نور الهی و ضیای ربانی که بقول و نفوسک روشانی بن فکر تدبیرمندندر آسمانک انظار بی بن خلتند در
 یعنی ابداع و اختراع اولنسی بن خلقتم ایچو ندر * کا قال الله تعالی فی حق نینا اولان لولالک لما خلقت الافلاک و کا قال
 ابن الفارض (یت) و لا خلک الا من نور باطنی * به ملاک هد الهدی عیشیتی * و من مطلی نور البسط کلعه * و من

مشرقی بحر محیط قطره * (منثوی) بازم و حیران شود در من هماغه جغد که بود تا بد اندر ما هر بری و وارث
نی اولان هر وی بود بر که بازم و هماغه خیران اولور یعنی اگر چه صورت ظاهره و بشرم ولیکن هماغه باشد
اولان ملائکه بنم وجود مده حیران فالور جغد کیدور تا بر من سر مری یله یعنی ویرانه پرست اولان اهل دنیا
نه کسه زرد که تا بر من حقیقت قره عالم اوله (منثوی) شه برای من زردان یاد کردی صدها زان بسته را ازاد کردی یاد شاه
بدن او تری ز ندانیدن یاد ابدی نیجه یوز یک بسته و مقیدی آزاد ابدی یعنی حضرت باری یوز ندان دنیا بدین
اوری یاد ابدی و باد نه قید و بشره مقید اولان اصحاب معصی بن شفاعت و هدایم واسطه سله هین طبعی بدن
خلاص ایلدی (منثوی) بکدم با جغه هام ساز کردی از دم من جغد هار باز کردی شاه بی بر نفس
جغد ره هام ساز و مقارن ایلدی بنم نفس جغد اری باز ایلدی یعنی بنم کلام هدایت الحیا من جغد مشابه سنده
اولان اهل دنیا شهاب عالم ارازی قلدی (منثوی) ای خنک جغدی که در پرواز من فهم کردی نیکی بی از من *
ای سعادت لوشول بر جغه که بنم پرواز مده بنک مختلف بدن بنم رازی فهم ابدی یعنی سعادت لوشول اهل نفس
واهل صورت که او بنم عالم حقیقت جانیه اولان پرواز و طیران من بنم رازی و اسرار ی نیکن مختلف بدن فهم قلدی
و نکس طبع و متفاد اولدی (منثوی) در من آوریذ تا بازان شودی و کر چه جغدی بنم بازان شودی ای جغد لر و کا
تعلق ایلکیز تا بازال اوله سزا کر چه جغد لر سز شهابز اوله سز یعنی ای اهل دنیا اوله هوا نکایت و متابعت ایلک
تا کم عالم معناده باز کبی اوله سزا کر چه ظاهر جغد لر کبی حقیر وی قدر سز لیکن شهابز ان طریقه سز بنم
بوله سز (منثوی) آنکه باشد بچان شاهی حبیب * هر که افتد چرا باشد غریب * اول کسه که انجلین بر شاه
حبیب اوله رتده که دوشه نیچون غریب اولور (منثوی) هر که باشد شاه در دوش را دوی کر چوی ناله نباشدی نوا *
هر شول کسه نک که باد شاه حقیقت آنک در دهنه درمان اوله اگر چه بی کی ناله ایلر سه نوا سز اولور یعنی بحسب الظاهر
ا کفی کی این و حین قیاسه حظ و نصیب سز دکدر بلکه ایلدی کی ناله دن عظیم حظ و نصیبی واردور (منثوی)
ما لک ملک نیم من طبل خوار * طبل باز می زند شه از کار * طبل باز من ندای ارجی * حق گوا من برغم مدی *
انبای عظام علیهم السلام اولو ای کر آمدن هر بری جغدان نافر جامه در لر کهای کونه نظران و بره نشنان خلیفه
مستخلف عینی اولدی بی حیثیدن ما لک ملک مفت خوار دیک بلکه بن شول شکار کننده اولان باز بالا پرواز کر
شاه حقیقت بی شکار ایلک نیچون طبل بازم چلار عالم شهادتک کارندن که اول عالم یو یستد بنم طبل بازم ارجی
نداسیدر یعنی بنم طبل بازم نفس مطمئنه اولان ارجی نداسیدر (کا قال الله تعالی یا ایها الناس اطعوا الله و اطعوا
الی ربکم را ضیع مر ضیع) حق تعالی بنم شاهد مدرو خصوصه هر داعی نک زعنه و هر مدعی نک کور لکنه (منثوی)
من نیم جنس شهنشه دروز اولی که دارم در تجلی نور از و اما انابشر مثلکم بخواسخه بنده سز کبی بشرم شهنشه
حقیقت جنسی دکام اندن بعدد یعنی تبعید ایدرم اول حضرتی بشره جنس اولقندن و بشرانکه جنسیت قیادتدن
ایکن تقییده اندن نور و فیض طوریم یعنی تجلی ایلک و بنده اسماء و صفات لیه ظهور قیلتی حیثیتدن اندن نور
طوریم (منثوی) نیست جنسیت زوری شکل و ذات * آب جنس ناله آمدن نبات * پس جنسیت شکل و ذات
جهتندن اولز بلکه معنی جهتندن اولور و آنک صفات و احساسی الی متصف و متخلق و لقی حیثیتندن اولور و مثلاً آب
خاک که نباته جنس کدی شکل و صورت جهتندن دکل بلکه معنی جهتندن که آب ده احیا و نبات صفتی واردور
و کذلک خاک کده خنیا احیا و نبات صفتی واردیرس و ایکی سی نباتی تریه ایلک کده بری بر شه جنس کلدیر زربا آبد
و خاک کده تریه و نبات ایلک معنای موجوده درو مصری و یولک ما بنده اولان ابیای استقام طوئان شارح
خطا ایلک در اصلاحه مناسب اولان معنی دکدر اعتماد و انیبه (منثوی) باد جنس آتش آمدن و قوام * طبع را
جنس ایلست آخردام * و کذلک باد آتشک جنسی کدی قوامده یعنی آتیه قوت و قوام و ردی
جهتدن باد آتیه جغدی ایلک لامن حیث الطبیعه دل من حیث المعنی شراب آخر طبعک جنسی کلدیر اول
جهتدنکه طبعه قوت و نشاط و ورر و طبعیت دخی اندن حظ آفر برئی خلاف جغسندن حظ المی و قوت و بولق
علمه و عقله محال در اکر بود کر اولان بشیر بری بر شه من حیث المعنی جنس اولیددی باد آتیه قوام و ورر میدی
و طبعیت مدامدن حظ آفر میدی پس معامد اولدی که نو نر من حیث المعنی بری بر شه جغسندر و جغدر و جغدر که
یو محله عقل سلیم و طبع مستقیم و نر استقامت انکار معنایه و لقی روشندر دیش حال بود که یو معالی طبع
سقیم اولندن غیر بسی اختیار ایلز و کلام آگاه دانی عرفانی اولان یو کونه سوزی سوز یلر (منثوی) جنس ما
چون نیست جنس شاهما و مای ما شد بهر مای او فنا * بریم جنس یز چونکه بریم شاهما جنسی دکدر یعنی بریم

جنس انسان چونک برز شامز جنسی اولی ممکن اولدی پس برز بزرگتر یعنی وجود برز اول حضرت تک
 برکنکدن اوتری یعنی آنایت عظمت شعارندن اوتری فنا اولدی (منثوی) چون فناء شد مایما اومانده فرد
 بش بای اسب اوردیم چونکر * چونکر برز برکنکزن فنا اولدی اول شاه حقیقت فردیاتی قالدی آنک اسبنک
 آتای قنده غبارکی اولوریم یعنی اول حضرت اسب ارادتک اوکنده وزرم بی وجودی اختیارکی ویا خود کرد
 کی محو اولوریم دعل اولور پس هر بر مظهر حق اولان نجبی وولی لسان حاله احباب صورت اولنله وحبیب بشری کرد
 فالنله وایات بریفه تک معاینستی نالی اولوب دیرل (منثوی) خاک شد جان و نشانیهای او هست برنا کش
 نشان پای او * خاک پایش شو برای این نشان * ناشوی تاج سر کردن کسان پای گرفتارن وجود انسانی خاک اولدی
 و فضا هر سه بن ولدی روح حیوانی و دخی آنک اوصاف و اخلاقی که آکانشان وعلامت متزه سنده برس اول جانک
 خاک او زوره یعنی جسدی که او زوره اولدی اول حضرت تک قدمک نشانتری قدمدن مراد بوراده قدرت وارد شدن
 عبارت اوله که جمیع محکمات آنک تحت بند مقهور او کانبسته است و کوفته و خواردر و بقدر چه آنک خاک او زوره
 اول حضرت تک ارادت و قدرتک نشانتری ثابت و بایکبر اولدی دعل اولور اما بایدن مراد جمیع مخلوقات آنک آخرنده
 مخلوق اولدی اعتبارله انسان کامل اولسه دخی جائز درسته که بعض صوفیه انسان کامل اصطلاحلرند قدم جبار
 تعبر ایدر لزمه که جلد اوله تفسیر رجعتانم جهاد الا صغر بیانده (حق قدم بروی نه ازلای مکان) یتنک شر خنده
 حتی یضع الجبار قدمه (حدیثک توضیح دده و محله مناسب شرح ایلدک پس بوقدر اوزره معنی اول جانک خاک
 اوزره اول حضرت تک جمله تک آخرنده خلق ایلدکی انسان کاملک نشان و عنوانی ثابت و تحقیق اولدی دعل اولور
 امدی اول حضرت تک دخی مشابه سنده اولان ارادت و قدرت صفتلر تک خاک پای اول یعنی کنده ای است
 و تسلیم قبل شود کرا انسان ارادت و قدرت نشانک حصولندن اوتری ویا خود معنی اول حضرت تک قدیمی منزله سنده
 اولان عبد فاضل و انسان کاملک خاک پای اول شونشان و عنوانک حصولی ایجون تا که جمیع کردن کسان و سروران
 جهانک بوقنده تاج کی عالی اولسن دعل اولور (منثوی) تا که نفر بید شمارا شکل من * نقل من فوسید میش
 از نقل من * ای اسیران صورت وای جفندن معرفت تا که سزی آله مبه بن شکل بشریم و صورت جمعا یتیم
 پس یو عام صورتندن نقل ایجنز اول بنم نقل معرفتدن فوش ایلدک و شراب حکمت و هدایتله جوش و خروش ایلدک
 تا که ابشر یو دوشاد بزلدن اولیه سز (ان انتم الابرار مثنا) قوتان ادا قیلنله مرسته سنده قالمه سز (منثوی)
 ای بسا کس را که صورت رازنده قصد صورت کرد و برانده زد * ای چوق کسه که صورت یولی اوردی یعنی
 ای چوق کسه لزانیا و اولیانک صورته اهانته قضا ایلد یار و الله اورد یلر یعنی ظاهره صورته قصد ایلدی
 و معناد کنده یعنی خدای تعالی به اوردی زیرا انبیا و اولیایم سه قرب فرائض و فوافه واصلاردر پس نونه اولان
 رعایت و اطاعت الله در کذلک اسامع و اهانته الله بدر (کا قال النبی صلی الله علیه و سلم) کا عن ربه قال الله
 تعالی ان اهان لی وایا قدا برزنی بالجاره (و یومضونه احادیث شریفه جوقدر (منثوی) آخرین جان بایدن
 یوسته است * هیچ این جان بایدن مائده است * یو کلام باز ان خدای ساندن مرسل الله مرسل مائنده جنیت
 لازمدر پس باز کجدر که شاه حقیقتله جنس اوله و دعوی رسالت قیلدین جفندن دینا نه نتیجه جواب ایدر آخر
 بوجان بدنه متصل اولمشدر بوجان بدنه هیچ مائده و مشاییمدر یعنی ای بی انجاسلر آخر کلام بودر که بوجان الهی
 بدن انسانی به یوسته در مع هذا بوجان هیچ بوجهله بدنه مائده کلدور (منثوی) تاب نور چشم بایست جفت *
 نور دل در قفله خونی نهفت * مثال آخر چشم نورک شعله سی به ایل جفت و همز جدر یعنی ای باغنه متصل
 و مقارن در یعنی ضیای نور چشم به ولجه جفتدر و نور دل سو بد ای دلده نهفته در (منثوی) شادی اندر کرده
 و غم در جگر * عقل چون شعی درون مغز * شادانک جگرک قزلنده و غم جگرک قرم سنده در عقل برشع کی
 باشک بیدنی ایچنده در (منثوی) این تعلقه هانه کی گفست و چون * عقلا هار دانش جونی زبون * ووز کراوشان
 تعلقلر کی کف و چون د کبلدر مقرر در کی کیف و فی چوندر عقلا نورک نیجه لکنی ونه حاله ایدکی بیلکده
 زبوندر یعنی سرورک کرده و غمک جکرده و عقل مغز سده اولمشک ونه وجهله اولد یغک حکمتی عقلا ادرک
 آنکه قادر کدلار جرم جان کلک جان جزو تعلقی یوقیلندر که جزو اولان جان جان کلدن مستفیض اولور لیکن
 عقل آتی ادرک آنکدن حیوان و سرگرداندرسته که یورور (منثوی) بجان کل بجان جزو اسب کرد * بجان اودری
 سندنر جیب کور * هعومر بجان ازان اسب جیب * حامله شد از مسیح دل قریب * جان کل جان جزوی
 ایل اسب ایلدی جان کلدن برادر آدی جیبه ایلدی یعنی روح اعظم و جان اکرم اولان حقیقت محمدی جان جزوی

انسانی به طوقندی و بر تو صادی جان جزوی آندن بر تو در اسرار و انواری آگدی و جیب وجودیه قودی حضرت
 مریم تنغ روح القدس حامله اولدیغی کبی جان دخی اونورک جیب طوقمنندن حامله اولدی روح الله دلقر بیدن که
 تجلی ذاتیه ایله مسجدر یعنی محسودر (منزوی) آن مسیحی نه که برخشک و ترست * ان مسیحی که مساحت
 بر ترست * اول بر مسجدر که خشک و تراوزره یعنی بوندن مراد اول مسج ظاهری دکادر که خشک و تراوزره
 مساحت ایدوب ارضی مساحت اید بلکه مراد اول مسج بالذور اولان روح الهیدر که مساحتندن بر تو والیر
 می (پس زجان جان چو حامل کشت جان * از چنین جانی شود حامل جهان * پس جان جزوی چونکه جانتک جانتدن
 حامل اولدی یعنی جانتدن جان و جناب بر زاندن چونک جان انسانی حامله اولدی یعنی بلا واسطه استفاضه واستناره
 قیلدی و آندن علوم و حکم آلدی بونک کبی بر جانتدن جمیع اهل جهان حامل اولور یعنی جله کون و مکان فیض
 و حیاتی آتک حقیقتندن بولور زراجهان کا نسبت قالب اول جهانه نسبت قلب کبی اولور ته که ابن فارض
 حضرت نرنک و ذلک الاومن نور باطنی * به ملائیکه الهدی بمشیته * قولی بومعانی اشارت قیلور (منزوی)
 پس جهان زاید جهان دیکری * این خشر و اوائعاید محشری * تاقیامت کرکنوبیم بشیرم * من زشر این
 قیامت قاصریم * وقتاکم بوجهان صوری اول جان جانتدن حامله اولان واستفاضه قیلان انساند که حامله اوله
 بر جهان آتروعا معنایی بر انوار طوغر که اول جهان حقیقت و عالم آخرتد که هر شیک حقیقتک ظهوری
 عالمیدر بوحشر صور به بر حشر کوستر یعنی مجموع اهل جهانه اظهاریا بر محشر حقانی و جمیع ربانی فی اول
 جمیع موجوداتک حقیقی جمیع اولدیغی مرتبه در که مراد به الوهیتدر بر حقای (کد لالده نامحشورن) جمیع اشیا
 بومر تده حشر و جمیع المثلدر حضرت خداوند کار بوحشر معنا و قیامت صغراتک شرحنده بحر اظهاریا دیوب
 یورور قیامتد دکن بوحشری یم و صایم بن بقیامتک شرحنده قاصریم یعنی تالی بوم قیام الساعة وساعة القیام
 بقیامت معنویک شرحنی سولسهم واسرار معانیسن تعبیر و تقریر ایلسم بقیامت معنویک شرحنده
 بن قاصریم قیامت بعد الموت حیات ابدیه ایچون منبعث اولغه دیرلر و عند اهل الله اوج قسده مقسدر اولی بعد
 الموت الطبعی احدی رانخ علویه ده و باخود سقلیه ده متک حیات دنیو به سنده اولان حالته مناسب منبعث
 اولسیدر (کانتیشن توفون و کما توفون تعنون) حدیثیه مشار الیها اولان قیامت صغری بود که (من مات
 فقد قامت قیامته) حدیث شریفی دخی بومعانی اشارت قیلور و ثانیسی بعد الموت الارادی حیات خلیه ایچون
 بعث اولغدر عالم قدسیده (کاقیل مت بالاراده تعقی بالسعادة) اوسن کان مینا قاحینه و جملاته نور یعنی به
 فی الناس) آیت کریمه سیله مشار الیها اولان قیامت وسطی بودر و او جنجیسی بعد القاشانی الله عند الباقائه اولان
 حیات حقیقه ایچون بعث اولغدر بوقیامت عند المشایخ (فاذا جاءت الطامة الكبرى) آیت کریمه سیله مشار الیها
 اولان طامة کبرادر هکذا قال القاشانی فی اصطلاحه) و محله اولان قیامتدن دخی مراد اولان بوقیامتدر
 فافهم (منزوی) این مختصا خود بمعنی یاریست * حرفه ادامدم شیرین لیست * چون کند تقصیر پس چون نزنند
 چونکه لیکنش یارب می رسد * هست لیکنکه تنوائی شفیقه * لیکن تنابای تنوائی حشید * وایسانک ماقبله
 مناسبی سوال مقدره جواب اولغله حاصل اولور تقدیر کلام بوله اولور که پس نوزد کار اولسان قیامتکه تنائی الله
 و بقا بالله خالندن عبارتدر آنک شرحنده کمال عجز و قصوره معترف اولندیه بوند نصکره و مضمونده اولان حروف
 کلمات نه افا دایر بوسوال مقدره جواب طریقله یورور که بوسوزر خود معناده یارب سدر یعنی بوسوزر که رسو یلرز
 معناده یارب دیک و جناب حضرت مسیدی و مولای دیوتشوع و دعا ایلک منزله سنده در زیر احرار بر شیرین لیکن
 نفسنک طوغر ناغیدر زیر ابو حروف و کلمات بر شیرین دهان و فصیح اللسان کسه نک نفسنک دای کیدر که انکه
 شکار معانی رسیدر ضای الهی ایلر بوجهل دن بری حضرت پروردگار دن لیسک معناسنی شکار ایلسیدر پس
 بر کسه مناجات ایدوب یارب دیکده نیچون تقصیر و اهماال ایلر نیچون سناکت و خاموش اولور چونکه خدایتک
 لیکن بنده نک بارشما بر رشور یعنی فاذا کان کذلک بر کسه نیجه بوکونه سوزری سولمکده تقصیر قیلور و ابسم
 اولور چونکه اول ربک ایلک دمیسی عدل دیری دیمسته تشه و واصل اوله (کا قال علیه السلام اذا قال العبد یارب
 یقول الله تعالی لیکن عیدی سل نعت و کما روی فی الخبر الصمیم ان موسی علیه السلام قال فی بعض مناجاته قال الله
 تعالی لیکن یاموسی فقال موسی علیه السلام انت انت یاربی من انا حق اجبث بالتلییه فقال الله تعالی یاموسی
 انی ککتبت علی نفسی اذ ادعانی عبد من عبادی بالربوبیه اجبیه بالتلییه فقال موسی علیه السلام یارب
 هذا اکل عبد طایع قال تعالی بل لکل عبد مذنب قال موسی علیه السلام اما الطایع فبطاعته فما بال المذنب

فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَا مُوسَى اِذَا جَازَيْتَ الْحَسَنَ بِحَسَنِهِ وَنَعَمْتُ الْمَسِيءَ بِسَاءَةِ مَا فَعَلَ جُودِي وَكَرَمِي) وَلَيْسَتْ لِي
مَعْنَايَ اَكْرَعَ مِنْ رِيْسِهِ نَدْرَسَهُ (اَقْتَعَلَ عَلَى طَاعَتِكَ وَحَدَمْتَكَ اَقَامَهُ بَعْدَ اَقَامَتِهِ) دَعَا اَوَّلُو رُوحِ عَبْدِ تَلْبِيْهِ سَيِّ
(اَجْبَلْتُ اِجَابَةً بَعْدَ اِجَابَةٍ) دَعَا اَوَّلُو رُوحِ حَقِّ عَبْدِ بَلِيْكَ دَعَمِي حَرْفُ وَصُوْلَتِ اَوَّلَانِ بَلِيْكَ دَكْلَوَكَرْكَ عَبْدُ
اَتَى خَوْتُ سَاعَمَهُ اِلَهَ اسْتَمَعَ اَعْلِيْهِ وَبَوْرِيْكَ دَرَكْسَ بُوِي كُوشْ ظَاهِرُهُ اِسْتَمَاعُهُ قَادِرُ اَوَّلُزْسَ لِيَكُنْ بِاَشْدَنِّ اِتْبَاعَهُ اَتَى
طَاعَتُهُ قَادِرُ اَوَّلُزْسَ بَعْنِي سَرِيَابِجَعْ جَوَارِحُهُ تَلْدُنْزَا نَعْمَكُهُ وَخَلَا اَلْفَعْلُ قَادِرُ اَوَّلُزْسَ زَبْرَا كَلَامُ خُدَا حَرْفُ وَصُوْ
اِزَارْ وَكَلَامُ مَخْلُوْقٍ كَعَبِي الْفَتْحُ بِرُجُوْعَتِنْ كَزَرْ بَلَكُهُ مَكْتَلَمْ اَحْمِيْلُكَ بِرَحْمَلِيْسِدْرْكَ جَمْعُ جِهَاتِنْ كَلُوْرْ وَعَبْدُ
عَارِفْ اَتَى جِلْهُ اَعْضَاؤُهَا سَوِيْلُهُ فَعِيْمُ قَبِيْلُوْرْ لَا مَكْلَهْ اَوَّلْ ذَرَفِيْ هَرْمَهْ مَعْنَاهُ مُنَاسِبُ اِسْمُهُ اَوَّلُ مَعْنَاهُ مُنَاسِبُ
بِرَاغَتْهُ تَعْبِيْرُ قَبِيْلُوْرْ وَاللَّهُ اَعْلَمُ (حِكَايَتُ نَشْتَهْرِ بِرْسِدُوْرْ وَكَلُوْخْ اِنْخَاخْتِنْ دَرَاْبْ (مَنْثُوِي) بِرَبْ جَوُوْدُوْدُوْرْ بِلَنْدُ
بِرْسِدُوْرْ اَرْتَشْتَهْ دَرْمَعْمَدُوْرْ اِمْرَقْ كَاَنْزَدَهْ بِرَعَالِي دُوَاوُوْرْ اَوْرَايْدِي دُوَاوَرْ بَاثِي اَوْرَزَهْ رَشْتَهْ دَرْمَعْمَدُوْرْ اَوْرَايْدِي (مَنْثُوِي
مَافَشِي اَرَاْبْ اَنْدُوْرْ اَوْرُوْدُوْرْ اَزِيْ اَبْ اَوْجُوْمَايْ زَارُوْدُوْرْ اَوَّلْ نَشْتَهْ بِاَشْدَنِّ مَافَعْ اَوَّلْ دُوَاوَرْ اَوْرَايْدِي اَوَّلْ نَشْتَهْ اَشْدَنِّ
اَوْرَتِيْ مَاهِيْ كِي زَارُوْرِيْ قَرَبِيْ (مَنْثُوِي) اَنْ كَاهَانْ اَدَاخْتِ اَوْخَسْتِيْ دَرَاْبْ * بِاَلَاَبْ اَشْدَبْ كُوشْ چُونْ خَطَابْ
اَنْ كَاهَانْ اَوَّلْ نَشْتَهْ اَبْ اِيْحَتَهْ بِرْ كِي اَتِيْ اَتِيْ اَوَّلْ اَوْرَتِيْ اَتِيْ قَوْلَتُهُ خَطَابْ كِي كَلَدِي (مَنْثُوِي) چُونْ خَطَابْ
بَاشِيْرِيْنْ اَلَنْدُ * سَتْ كِرْدَانْ بَالَكْ اَتِيْ چُونْ نِيْذْ * مَثَلَاْلَنْدُ وَشِيْرِيْنْ اَوَّلَانْ بَارْلْ خَطَايْ كِي بَعْنِي شِيْرِيْنْ خَضِيْ
اَوَّلَانْ تَجْوِيْكَ جَوَابْ وَخَطَايْدِنْ عَاشِقْ نِيْچَهْ مَسْتُ اَوَّلُوْرْ سَهْ اَوَّلْ اَتَا نَاكِيْ نِيْذْ كِي اَوَّلْ نَشْتَهْ فِي سَتْ اَبِلْدِيْ نِيْذْ
خَرْمَادِنْ اَوْرَزْدِنْ وَشِعْبِرْدِنْ اَوَّلَانْ شَرَاكْ اَشْدِيْرْ وَوَرَادَهْ شَرَابْ مَعْنَا سَهْ نَدْر (مَنْثُوِي) اَزْضَعَايْ بَالَكْ اَبْ اَنْ
مَحْنُ * كَسْتُ خَشْتْ اَنْدَا اَنْخَاخَشْتْ كُنْ * بِاَلَاَبْ اَلَنْدُ ذَوْقْ وَصَفَا سَدْنِ اَوَّلْ مَحْنُ اَوْرَادَهْ دُوَاوَرْدِنْ خَشْتْ قُوْرْ بِرْجِي
وَخَشْتْ اَنْجِيْ اَوْرَدِيْ (مَنْثُوِي) اَبْ يَزْدَا بَلَكْ بَعْنِي هَرْ رَا * فَاَنْدَهْ چَهْرْ يَزْدَنْ خَشْتِيْ * هَرْ اَبْ بَالَكْ اَوْرَدِيْ بَعْنِي
اَشْدِيْ كِي هِيْ فَلَانْ سَكَا بَكَاوْ بِرْخَشْتْ اَوْرُوْدِنْ فَاَنْدَهْ نَدْر (مَنْثُوِي) نَشْتَهْ كَسْتُ اَبَا مَرْدُوْدُوْرْ سَتْ * مَن اَزِيْنْ
صَعْنَتْ نَدَامْ هِيْچْ دَسْتُ * نَشْتَهْ اَشْدِيْ اِيْ اَبْ بَكَاوْدَهْ اِيْ كِي فَاَنْدَهْ وَوَرَادَهْ وَصُعْتَدِنْ هِيْچْ اِلِيْ طُوْرْتَزْمْ (مَنْثُوِي) *
فَاَنْدَهْ قَاوْلْ جَمَاعْ بَالَكْ اَبْ * كُوُوْدُمِيْ نَشْتَهْ كَاَرْزَا چُونْ رِيَابْ * اَوَلِكِيْ فَاَنْدَهْ اَبْ بَا نَكْنِيْ اِسْتَمَاعْ اَلَمْكْ كِهْ اَوَلَاكْ اَبْ
نَشْتَهْ لَهْ رِيَابْ كِيْدِرْ * مَنْثُوِي * بَالَكْ اَوْجُوْنْ بَالَكْ اَسْرَ اَسْلُفْ شَدْ * مَرْدَهْ اَزِيْنْ زَنْدُ قَحْوِيْلْ شَدْ * اَلَمْكْ بَا نَكْنِيْ
اَسْرَ اِفْلَاكْ بَا نَكْنِيْ كَعَبِيْ اَوَلْدِيْ مَرْدَهْ بُوْدِنْدِنْ بَعْنِي اَلَمْكْ نَاكْنِدِنْ زَنْدَهْ قَحْوِيْلْ اَوَلْدِيْ بَعْنِي مَرْدَهْ اَلْ كَدُوْبْ
زَنْدَهْ لَكِهْ سَدْبِلْ اَوَلْدِيْ (مَنْثُوِي) بِاچُوْ بَالَكْ رَعْدَا مِمْ هَارَهْ بَاغِيْ يِلْدَاوَرْ چِيْدِنْدِيْ نَشْكَارَهْ بِاچُوْدْ اِمَامْ هَارْلْ رَعْدَكْ
سَدَسَايْ كِي بِاَغْ اَنْدَنْ بُوْدَرَشْتْ وَنَشْكَارْ بُوْرُوْرْ (مَنْثُوِي) بِاچُوْ بِرْدُوْرشِ اِمَامْ زَكَتْ * بِاچُوْ بِرْجِيوْسْ بِغَا مَحْبَاتْ
بَاوَرُوْشِ اَوْرَزِيْ فِي الْمَلْزْ زَكَتْ اِيْ كِي بِاچُوْسْ اَوْرُوْرْ حَسِدِنْ نَجَاتْ وَخَلَاصْ خَشْتِيْ كِهْ سَرُوْرْ وَحِيَا نَشْتَهْ
(مَنْثُوِي) چُونْ دَمْدَمْ رَحْمَانْ تُوْكَ اَنْ زِيْنْ هِيْ سَرْدَسُوْرْ مَحْمُودِيْ دَهْنْ * نَشْتَهْ مَافَا اَلَمْكْ اَدَمْ كِهْ اَوَلُوْرْ كِهْ
اَوْجِيْ جَايَنْدِنْ دَهْنَسَرْ حَضْرَتْ رَسُوْلْ جَايَنْدَهْ بِرْشُوْرْدِيْ (كَأَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِلَى لَاجِدُنْشِ اَلرَّحْمَنِ مَن قَبْلَ الْيَمِيْنِ
(مَنْثُوِي) بِاچُوْ بُوِيْ اَحْمَدْ مَرْسَلْ بُوْدِيْ * كَانْ بَعَاثِيْ دَرْشَفَاعَتِيْ رِيْسِدِيْ * بِاچُوْدَا اَحْمَدْ مَرْسَلْ رَا بَحْسِيْ كِي اَوَلُوْرْ كِهْ
اَوَلْ مَرْسَلْ اَوَّلَانْ اَحْمَدْ حَضْرَتْ تَارِيْخْ رَا بَحْسِيْ عَاسِيْ اَوَلْتَهْ شَفَاعَتِ اِبْلَكْدَهْ شَقُوْرْ (مَنْثُوِي) بِاچُوْ بُوِيْ يَوْسُفْ
خُوبْ وَطِيفْ * يَزْدِيْرْ بِرْجَانْ بِعَقُوْبْ خُفِيْفْ * بِاچُوْدْ لَطِيْفْ خُوبْ اَوَّلَانْ يَوْسُفْ رَا بَحْسِيْ كِي خُفِيْفْ وَضَعِيْفْ
اَوَّلَانْ بِعَقُوْبْ بَاثِيْ اَوْرُوْرْ اَوْرُوْرْ (مَنْثُوِي) فَاَنْدَهْ دِيْكَرْ كِهْ هَرْ خَشْتِيْ كَرِيْنْ * بِرْكَرْمْ اَسُوْ مِيْ مَاهْ مَعِيْنْ * بِرْغِيْرِيْ فَاَنْدَهْ
بُوْكَ هَرْ بِرْخَشْتْ كِهْ بُوْدُوْرْدِنْدُوْ بِرْمْ مَامَعِيْنْ جَايَنْدَهْ كَاوَرْمْ (مِي) كَرَكْنِيْ خَشْتْ دُوَاوَرْلَنْدُ * سَتْ تَرْكَرْدِيْ بَقِيْنْ
اِيْ هُوْشْمَدْ * زَبْرَا شَشْتْ كِهْ كَسْتَدِنْ بِلَنْدَا اَوَّلَانْ دُوَاوَرْلَمْزَلْ اَوَلُوْرْ شِيْهْ سَرَايْ عَقْلِيْ هَرْدَفْعَهْ دَكِهْ كَرِيْچُوْ بِرُوْرِيْ
يَسْ بُوِيْ سَايَنْدَنْ مَقْصُوْدُهُ اَوَلْدِيْ بَعْنِي بُوِيْتَهْ تَعْبِيْرُ وَتَقَرُّرْ بِشَرْعِ اَدَبُوْبْ * سُوْرُوْرْ (مَنْثُوِي) يَسْتِيْ قُدُوْرْ قَرِيْ مَشْنُوْدْ
فَضْلْ اَوْدَرْمَانْ وَصَلِيْ يِيْ بُوْدِيْ * جَايْدِرْ دُوْكَسْتَدِنْ خَشْتْ اَرَبْ * مَوْجِبْ قَرِيْ سَكِهْ وَاجِبْ دَاقْتَبْ * بُوْجِلْدَهْ اَشْدَنْ مَرَادْ
اَبْ حَيَاثْ حَقِيْقِيْ وَتَابْ نَجْبِيْ * زَايْدُوْرْ وَوَرَادِنْ مَرَادْ اَوْصَافْ قَرِيْ اَوْخِلَاقْ نَفْسَانِيَهْ اَوْرَزَهْ مَتَبِيْ اَوَّلَانْ وَجُوْدْ
اَنْفَسَانِدِرْ هَرْ اَرَكْ بِرْسَالَتِ اَلْطَّلَابْ مَضَاتْ بِشَرَهْ بِرْصَقْ قَلْعْ وَفَعْ اِلِيْهْ بِرْدِرْجَهْ جَنَابْ حَقَهْ قَرَبِيْ اَوَلُوْرْ رَسْ
دُوَاوَرْلْ اَلْجَنِيْ اَلْفِيْ رِيْشِقْنِ اَلْفِيْ اَوَلُوْرْ دُوَاوَرْلْ فَضْلْ وَرُفْعِيْ غَا مَوْصَلَهْ دَرْمَانْ اَوَلُوْرْ كَلَدِيْ سَتِيْ قُدُوْرْ وَجُوْدَا نَفْسَانِيَهْ سَلَامَتْمْ
قَرَبِ اَللّٰهِ اَوَلُوْرْ وَوَدُوْرْ اِيْ بَالَكَلِيْهْ قَلْعْ وَفَضْلْ اَبْ وَصَلَتْ اَبْ رِيَابِيْ فَاوَرْدُوْرْ اَنْفَسَانِيَهْ اَوْصَافْ بِشَرَهْ
كَرْجِيْمَارِيْ اَللّٰهُ مَرْصُوْهْ اَلْمُنْدَرِجَنَابْ حَقَهْ سَجْدَا بِلَاوَبْ بَاشَا اَكْكَلْ خَشْتْ لَا زَبْ وَمِلَاسِيْ قُوْ بِرْمَقْلْ وَفَتْنَدَهْ
بَعْنِي اَوْصَافْ مَرْصُوْهْ نَفْسَانِيَهْ اِيْ اَزَالَهْ اَلَمْكْ كَالْنَدَهْ مَوْجِبْ قَرَبِ اَللّٰهِ كَلَدِيْ كِهْ (وَاجِبْ دَاقْتَبْ سَجْدَهْ نَكْ

موجب قرب اولد بقیه دلیلدر (کافال علیه السلام اقرب ما یكون العبدالی ربه وهو ساجد وکارتی عن نوبان
رضی الله عنه قال لیس فی الله علیه وسلم علیک بکثرة السجود لله فانک ان تسجد لله سجدة ارفع الله بهادرجة
وخط عنک بها خطیئة) وحديث شریفده رفت درجه جناب حق قرب اولقله معتبر اولور وستی درجه
حقن دور وبعید اولقله اولور یعنی سنک اوزربکه الله سجودی جوق ایلک واجب اولسون زیرا تحقیق سانس الله
باشا اکزن الله اول سجده سبیلده سی کنیدی به بر درجه قرب قریب قیلور وشدن موجب اولان برخطایی
دوشور پس هر بار که خشت خطا منخط اوله تقرب آب وصال الهی حاصل اولور ویت آخرده کنندن خشت ازب
قولی نظرفیت و حالیت معناسن متضمن اولور و تقدیر کلام بو اولور که سجده خشت لازمی قو برمی وقتنده وطلنده
موجب قرب کادیکه (واجبوا تقرب) بومعی اوزر در یوخسه مطلقا باشا اکل نلاقع لانات اوصاف ردیة
وجودیه موجب قرب الهی اولز دین اولور و تلامع لسته الکبر والخوف والجهل والقلقة بلایة خضوع ولاذلة
برکسه جدار نفسی بواوصافه عالی ایکن حقه ماشا کسه موجب قرب الهی اولز بلکه بوضعتلر قلع وقی حالتده
سجده ایلک موجب قرب اولور بواجلن شیخ اکبر حضرت تلمی یو کونه سجده هفتو حاتده سجده قرب تعبیرا بتسلیم
(منوی) تا که ان دوار عالی کردنت * مانع این سر فر و آوردنت * مادامکه بودی اوعالی کردند یعنی
بودی اوردن مادامکه اوصاف ردیة کر بچاره عالی اوله بوابشی آشفه کتور مکه مانعدر حضرت حقه سجده قیلقی
دافعدر (منوی) سجده توان کرد بر آب حیات * تاسیم زین تن خاکی نجات * آب حیات اوزره سجده
ایلم ممکن اولز مادامکه بوشاکی تدن نجات و خلاص بولیم (منوی) بر سر دوار هر که نشسته *
زودتر بر میگند خشت و مدر * دوار بانی اوزره هر که افتشسته رکدر یعنی دیوار بدن اوزره هر شول کسه که
مالحیات حقیقه زیاده عطش اندر خشت و مدری نزلد قو بر یعنی اوصاف بشر به سن علی الثور ازاله قیلور
(منوی) هر که عاشق بود بر ایلک آب * او کاوخ زفت ترکند از حجاب * هر که ایلک آب انکی اوزره عاشق لک اوله اول کسه
حجاب بدن یو کرک اولان کاوخ قو بر یعنی آب حجاب اولان بدندن کاوخ اولان صفت نفسانه ناعظمی قلع
ایل (منوی) اوزر ایلک آب بری ناعقی * نشنود بیکانه جز ایلک بلق * یعنی هر شول کسه که عاشق دواب قبلی
الهی نک صداسنه اول کسه کاوخ صفت بشر به نلک زفت ترین قو بر حجاب اولد یعنی جهندن هر بار که برصفتی ازاله
ایر دیوب القا ایلک آب قبلی الهیه دن آکصدا کبی بر ذوق حاصل اولور اول کسه ایلک بایکندن بوشنه دکن
برمی در بیکانه ایلدن بلق بایکندن غیری ایستز یعنی اول عاشق ذوق آب بنجیلدن برمی اولور و مست و مستغرق
بوغازنه دکن لکن ناخبر و بیکانه بوا نلک معنوی ذوق حقایق ایستز الا لفظ ظاهری که یو بلک بلق دعی
کسیدر (منوی) ای خنک انرا کداوایم بش * مغتنم دارد کرد دوام خویش * ای سعاد حجاب اول کسه که
اوقدم اولان ابایی یعنی تازه لک زمانه مغتنم طونه وکند بک بورچی ادا اید (منوی) اندران امام کش قدرت
بود * صحت و زور دل و قوت بود * اول امامده کاک قدرت اولور صحت و زور دل و قوت اولور یعنی اول امام شایدا مال
کسه به که قدرت بدن و صحت و سلامت و زور قلب و قوت اعضا اوله کر کرد که بوابی غنیمت ایله وکندی اوزر نه فرض
و واجب اولی ادا قیله که بیلک زمانه سدا مال هر سه عباداته و ادای واجباته قادراوله من (منوی) وان جوائی
هجو اغ سوزنرمی رساندی درین بار بر و اول جوانلق سبزه تازه باغ کبی بر دروغ سزار و برشدر یعنی سبزه
و تازه اولان باغ بدیع نجه فوا که و غار شور دیک کبی تازه لک ابایی دخی البته اعمال و طاعتدن ایجه غار معنوی
شددر قوجه آغا جگر کبی میوه سی فاسد اولز (منوی) چشمتی قوت و شهوت روان * سبزی کرد زمین تن بدن
زیرا ایلک وجودنده قوت و شهوت چشمه زری رواندن زمین اول چشمه ل سبیلده سبزه تازه اولور چونک سده
بومر به لطافت اوله آک سیو طاعات و ثمره عباداتده دخی لذت و سلامت اولی مقدردر (منوی) خانه معمور
و شفقش بس بلند معتدل ارکان و فی تخلیط و بند * جوانلق ابایی فی المثل بر معمور خانه و ایلک سقی زیاده
عایدن ارکان معتدل و تخلیط سوزند سر در خانه ده چار ارکان چار دواردن عبارتدر و تخلیط ممتات اولز و
صکر بدن بعضی ناخلو ط اولقدن کاکه در و بند متزلزل اولوب خرابه مشرف اولد قدنصره بعضی قیدلر بواجلندر
اوردن استعارتدر بس جوانلق زمانه سده اولان بدن خانه سی بوعارضه لردن بریدر زیرا ایلک چار ارکانی یعنی چار
عنصری و ناخود اخلاط اربعه سی معتدل دروا که بعضی علاج و دوا ایلهم ممتات و التماس و مزاجنه بعضی عارضه
تخلیط قیلماشد و بعضی معاین و ادویه ایله بند و قید دخی اورلماشد و لکن بیلک خانه وجودنده بودکر
اولنا نروم جو دوارلشدر و ایلک جو دی خانه سی خراب اولغه بوجه قیلشدر (منوی) یش از ان کلام بری در رسد

کردنت بندجیل من مسده اندن اول که بیرلک ایاجی ابریشر بیرلک سنک کردنکی لیغدن اولوش ایب الیه بغلیه
 یعنی حیل مسده الله مقید اولان کسه کی بیرلک سنک بویشکی بغلیوب عاجز و فرمائده قویه (منشوی) خاله شوره
 کردور بران و سست * هرگز شوره نبات خوش نرس * بدن خاله شوره و بران و سست اوله یعنی چورقلو
 برکی و دوکلو حی ط براق کی و سست و ضعیف اولوش شی کی فاله هرگز طولور بران خوش نبات بقدی (منشوی)
 آب زورواب شهوت منقطع * او زخویش و دیگران ناسمفع * بیرلک وجودندن آب زورواب شهوت منقطع اولور اول
 بیر * کندی و غیر بران ناسمفع اولور یعنی کندی وجودندن و غیر برلک دخی وجودندن ناسمفع اولور (منشوی)
 ابروان چون بالدم زیر آمده * چشم ران آمده تازی شده * ابروری بالدم کی آشه کلش چشمه تم کلش و تارناک اولوش
 (منشوی) انشیخ زوچو بشت سوسمار * رفته نطق وطم و دندانهاز کار * تشخندن وزی سوسمارلک ارتقه سی کی
 اولدی یعنی قوجه لادن وزی کار در بشت صری کی اولوش نطق وطم و دبشری کاردن کشش یعنی نطق ایاسی
 و طعم امدن لذت آکسی و دبشری الیه کارلایوب طعام چکنمسی زائل اولوب بولتندن بی بهره فالش (منشوی)
 روزیکه لاشه لنگ وده دواز * کار که و بران عمل رفته زساز * روز و قنسر لاشه اولان جسدی لنگ و پول اوزون
 کارخانه و بران عمل دوزندن کشش یعنی بیرلک وقتی روز یکاه اولقدور و جسد لاشمسی سقط قالمقدور و طریق الهی
 لایقانه دینارلک کردار کی بیرلک زمانه اولورسه کار کا می و بران درو عمل ایسه دوزنسنری تریدر پس بوله موجوده
 محصول حاصل اولور و بیرلک زمانه عبادت شروع ایلین کسه لرک جوئی مقصود و معلوم اولور (منشوی) بیضه ای
 خوی بدحکم شده * قوت پر کردن آن کم شده * قبیح خویک کوکاری محکم اولوش اول خوی بدک کوکاری قلع رقع
 ایلکه قوت ناص اولوش نه کم بوکابه دن کار عاتل ایسک حصه آلورسن و نصیحت پذیرا آلورسن و هوا و هوس برلک
 ایدوب تازلک ایامنده خابن کی اولان اخلاق ذمیه نلک کوکاری زمین وجودندن قلع ایدوب ازاله قبولورسن
 (فرمودن والی مرد را که این خابن را که نشانده از سر راه برکن (منشوی) همچو آن شخص درشت خوش حسن *
 در میان ره نشانده خابن * مثلا اول خوش حسن اولان درشت شخص کی یعنی اول بر شخص که حد ذاته غلیظ
 و خشن و ظواهر خوش حسن ایدی اول شخص فول او را سنده خابن زدکی (منشوی) ابره کذب باش ملامت کرشدند
 پس بگفتندش بکن این را بکنده اول شخصی فولدن بجهیر ملامت ایدی اول بیلر کا چوق کره و بریدی یار اول
 خابن خوی برمدی (منشوی) هر دی آن خابن افزون شدی * پای خلق از رخ آن پر خون شدی * هر برمد اول
 خابن افزون اولوردی اول خابن از رخ خشن خلق آتایی بر خون اولوردی (منشوی) پاهای خلق بریدی زخام
 پای درویشان بختی زار و زار * خادرن خلقک جامه لری بر تلوردی درویشلرک آتایی اول دارند زار زار بریدیم اولوردی
 (منشوی) چون بجهی کم بدو گفت این بکن * گفت آری برکم روزیش من * چونکه حاکم جد و اقامده اها کابندی
 بوخاری قور او را شخص کا که ایدی نوله برکون آن قور بریم (منشوی) مدتی فردا و فردا عده داد *
 شد درخت خار را برحکم نهاد * بر زمان فردا و فردا دیوب وعده و بریدی اول شخصک خار نلک درختی محکم نهاد اولدی
 و کندی قوت بولدی (منشوی) گفت روزی کا کش ای وعده کز * بیش آذر کار ما و این مغز * برکون حاکم اول
 شخصه اشدی ای وعده سی اری ایلر و کل بریم ایشزده کبر و وسوسه رفته یعنی امره امتثال ایدوب وعده بی برنه
 کنور و مدبر اوله و مختلف قیله (منشوی) گفت الایام باعیشنا * گفت بجل لا غافل در نمان * گفت یعنی اول خابن
 صاحبی والی ولا نه دیدیکه الایام باعیشنا بریم باعیشنا بریم مای کنولر و ادر و کون او از سر برآتر کونده آن قلع ایدیم
 گفت اول والی شهر دخی دیدیکم عمل نجیل الیه لا غافل ماطله ایدیم یعنی تاخیرا تمعلل لغدنه حتی منع ایدوب تاخیر
 ایتکه در بر دینا بریم بخی رنه قلدی بکل عهد و وعده بی خابنندن مراد وای نفس و اخلاق ذمیه در والیدن
 مراد می شد کالدر پس مبتدی و ستر شده و امانت بخت ایدر که تسویف و تاخیرا بجه که الوت سیف قاطع در
 نفسکی ترکیه و قلبی هواند نه قصه قبل اگر اهما سال ایدر سنلک فوما * و مانفک اخلاق ذمیه سی مقصود
 اولقدور اول در دمنند و غافل ایسه الایام امانت دیوب امانت به اعتماد ایدر (منشوی) نو که سیکو بی که فردا این بدان
 که هر روزی که می آید زمان * سن در سرت که باین قور بریم بولی بیل که هر برکون و نده که زمان کارور یعنی
 هر برکون نده که زمان کله سن آتی قور بریم در سن بوحالته زمان کارور بکر (منشوی) آن درخت بدجو انتری شود *
 وین کسند پیرو صطری شود * اول بددرخت جو اتر اولور یعنی اول خابن کی اولان اخلاق ذمیه کندی که قوت بولور
 بوقور بریم پیرو صطرا اولور * کا قال علیه السلام هر بریم آدم و شب فیه خصلتان الحرس و طول (الادل) (منشوی)
 خابن در وقت و بر خاستن * خابن در پیبری و در کاستن * خابن قوتنده و وفار و القوب عالی اولقدور خابن کی برلک

واکسمکده در (منثوی) خابن هر روز و هر دم سبزه * خارکن هر روز از خوشک تر * خابن هر کون و هر دم سبزه
 اولور خارکن هر کون ضعیف تر و خوشک تر اولور (منثوی) او جوا تر میشد و بویتر * زود باش روز کار خود مبر
 او یعنی خابن جوارنک و تو برنک اولور سن ببرد و ضعیف تر اولور سن تیز اولور کند و روز کار کی بایسته وضایع آینه بس
 شایسته منصف و نه اید و کنی بیانه شروع ایدوب سیورلر (منثوی) خابن دان هر یکی خوی بد * بارها در بای خار
 آخرت * هر بر خوی بدی خابن یل نبه که منک آبا که خار آزار و دی یعنی خار کی اولان اخلاق ذمیه نک
 زخاری سنک بای جانکه نبه که زخم و ضرر را بر کوردی (منثوی) بارها از خوی خود خسته شدی * حس ندری
 سختی حس آمدی * نبه که کند قبیح خوب کدن خسته اولدک و اندن ضرر و الم * کوردک حس و ادراک
 طوبی تر سن زیاد بی حس کلدک وقتی اندرا کسز اولدک (منثوی) کز خسته کشتن دیگر کسان * که زخانی زشت و
 هست آن رسن * اگر غری که لک خسته و شکسته اوله سندن که سنک خلق زشت کدن اول خسته اولخلق
 انرا بر حیدر (منثوی) غافل باری زخم خوردن * فو عذاب خویش و هر بیگانه * غافل ایسک باری کندی
 زشت کدن دکلن یعنی اگر غری که لک سنک خوب کدن خسته دل اوله سندن غافل ایسک باری اول بد خویش
 کندی وجود یک اولان زشت کدن غافل دکلن سن کنده که و هر بیگانه به عذابن با خود معنی سن اقربا که
 و هر بیگانه به عذاب سنکه خوی بد بار کران دید کوری بومعنا به شاهد اولور (منثوی) پاتیر بر کور و مر دانه برن *
 فو علی و اربن در خیر بکن * با خود تیر طوط و مر دانه اول خارن کی اولان خوی بد اولور سن علی کی و خیر قیوسی
 فو بر یعنی کر دکر که ریاضت و مشقاده تیرن آله سن و خابن کی اولان اخلاق ذمیه به اروپ آقی زمین وجود کدن
 انراخ قله سن نامسلمان سنک خوی بد خارنن آزرده اولیه که ایمانک اعلامر به سی طریق مسلمیدن امامطه ایداه
 ایلمکدر * کما قال علیه السلام الايمان بضع وسبعون شعبة اعلاها كلمة لا اله الا الله و ادناها امامطه الاذعان
 طریق المسجلن * سن علی کی در خیری فو بر دیندنه نکسته بود که اخلاق ذمیه بی نیدن فو بر بقی خیر
 قیوسن فو بر بقی کبیدر که قوت و لایله میسر اولور والا هر که میسر دکلر دکلر اولور (منثوی) بایکلن
 وصل کن این خار را وصل کن با نار نور بار را * ایدل خاری کلبه وصل اید یعنی کل قوتنه آتیه ایدل نوری ناره و اصل
 اید (منثوی) تا که نور اکشد ناری وصل اولکن کند خاترا * تا که مر شدل نوری سنک ناره سو سندر انک
 وصل سنک خارن کاشن ایدله وصل یونده آشتی معناسنه در مراد مر شدل اخلاقی و انوار بی کندی وجود یک
 کتور و ب کندی وجود نده اولان اخلاق ظلمانی از االه اید دکلر اولور (منثوی) فو شال دوزخ اومو منست *
 کشتن آتش عیون منکست * سن دوزخ کی سن مر شد مو مندر آتش دوزخ سو سندر مکمنه که بیان
 اولنور حضرت رسول علیه السلام دوزخن سوزندن بیور دیکر دوزخ مؤمنه خوفندن انصرع اید بی اولور
 * کما قال علیه السلام تقول النار يوم القيامة جزيا مؤمن فان نورك اطفأ ناري (منثوی) کوبدش بکد زمرن ای
 شامه زده بین که نور سوزنار مرار بود * دوزخ مؤمنه در ای شامه بین بدن تیز کذرا اید که اوله کس سنک نورل
 بن نارمل حرارتی فادی (منثوی) بس هلاک ناریور مؤمنست * زانکه بی ضد دفع ضد لا یمکنست * بس ظاهر
 اولدیکه نارل هلاکنه سبب مؤمنک نویدر زرا که ضدلک دفعی ضد سز ممکن دکلر (منثوی) کان زهر انکضه شد
 این زهر سل * نار شد نور با شد روز عدل * عدل کوشه که مراد روز قیامت در نار نورل ضدی اولور زرا که اول نار
 قهر الهیدن فو بر آتش اولدی و ظهوره کادی بو که مراد نور در فضل ریائیدن حاصل اولدی (منثوی) که همی خواهی
 فو دش نر نار * آب رحمت بر دل آتش کار * که سن نارل شرفی دفع ایلم استرسک رحمت آبی آتش ایمنه
 حواله اید بس آبی آب رحمت منعی کم اید و کنی بیان ایدوب سیورلر (منثوی) چشمه آن آب رحمت مؤمنست *
 آب حیوان روح بال محمد منست * اول آب رحمت چشمه سی مؤمندر آب حیات محسنک بال و وحیدر محمد سندن
 مراد حق تعالی به علی طریق المشاهدة عبادت ایلن که سدر که (الاحسان ان تعبد الله کانک تراه فان لم تکن
 تراه فانه براء) حدیثی بومعنا بی مؤید اولور (منثوی) پس کر رانست نفسی و از و زانکه و از آتش ارباب جو *
 چونکه بولید بس سنک نفس مؤمن کاملدن یعنی شیخ فاضلن حاج حیدر زرا که سن آتشندن سن او که مراد شیخ
 فاضل دایر بقی صویدر (منثوی) زاب آتش زان کر رانست می شود * کاتشش از آب بران می شود * بدن آتش اول
 سیدن فرار اید بی اولور زرا آنک آتشکی و حراقی آیدن بران و خراب اولور (منثوی) حسن فو فکر و از آتش
 حسن شیخ و فکر اولور خوششت * سنک حسن و فکرلک جیعا آتشند بر یعنی دوزخ صفتل اولان نفسند در
 شعلک حسی و آنک فکری لطیف نوردر (منثوی) آب نور او جو بر آتش چکد * چک چک از آتش بر آید بر جهنم

شعله نوری آبی چونکه آتش اوزره ملایه آتشیدن چنگ یوفاری کاور یوفاری دجبر یعنی شعله آب کبی اولان نور باطنی چونکه سنک آتش نفسک اوزر سه ترشح ایلیمه آتش نفسک اندن مضطرب اولوب حرکت ایلر و فریاد قیلور چنگ جان نازک صریقوله قدقه صدای ایلیدر (منثوی) چون کند چنگ جگه کویش مرگ و درد * تا شود این دوزخ نفس یوسرد * سنک آتش چونکه جگه دیه سن کاسر لرد و ردی تاسنک دوزخ کبی اولان نفسک سرداوه یعنی آتش شهوت و غضب نفسکدن زائل اوله (منثوی) تانسوزد اوکسان ترا * تانسوزد عدل و احسان ترا * تانسوزد آتش کلسنکی باقیمه تاسنک عدل و احسانکی باقیمه و قلب باغی و دین و ایمانک دستاخی خراب ایدوب باقیمه (منثوی) بعد از آن چیزی که کاری برده * لاله و نسیرین و مسیز برده * اندن صکره تن زمینده هرنه اکسرسک حاصل ویرولا له و نسیرین و مسیز و بر نسیرین آتکل و بر نوع آت چنگ معنا سنه در سیمینار سه دید کاری خوشبوی بشیل بیر اقدربونده مراد انوار وحید و اسرار تسبیح و مالات روحانیدر (منثوی) باز چنانی روم از راه راست * باز کردای خواجه رامه الحاست * اندران تقرر بودیم ای حسود * که شرت لکنست و منزل دوروزد * که مروره راستدن و اسعتر و برضت کیده رز و برغوا (الکلام بجز الکلام) مسدد و مناستبدن تجار اوزایدن کبریا ما نحن فیها رجوع الیه ای خواجه بزم واییز و صد مدمن قنده در اول تقرر برده ایدل برای حسدا بیجی که تر نفسک لک در و منازل سالوک دوریزد بی درنگ اول تدارک ما فات الله تسویف قلمه که حلاک المسوفین یورلشد (منثوی) سالیکه کشت وقت کشت فی * جز سیه روی و فعل زشت فی * یلی وی وقت اولش تخم و زراعت وقتی دکل * سیر و بیلکدن و قبیع فعلدن غیری قوی (منثوی) گرم در بخت درخت تن فتاد * یایدش بر کند و در آتش نهاد * درختنک کوکنه قورد و دوشدی اول درختی قور برقی و آتش اوزره قوی کرل یعنی اول تن درختنی آتش ریاضت اوزره قوی لازمدر که ایلک درویدن افکار فاسده قورد جغز لری باوب محو و زائل اوله (منثوی) هین و هین ای راهرو سگاه شد * آفتاب عمر سوی چاه شد * اکاه اول اکاه اول ای بوله کیدی وقت طار اولدی عمر آفتابی چاه جاینبه کندی و غریبه قریب اولدی (منثوی) این دوروزک را که زورت هست زود * بیر افشانی بکن از راه جود * بویکی کوچه کز ایچون که سنک قدر تک وارد رجود و حیا بولندن فوری بیر افشانی اید یعنی بیر لکسی حق بولنده بیل و شار ایدوب و برایی کونلک عمرده عبادته مشغول اولوب عربانی و حیاتی سرمدی الله کنوری کور (منثوی) این قدر تخم که ماند سفت یاز * تا بریزدین دوم عمر دراز * سنک بو قدر تخم که فاشد و بیل الله تا وایکی مدمن عمر درانسه (منثوی) تا عمر دست این چراغ با * هر * هین قیاش ساز و روع زودتر * مادا که بوهرله اولان چراغ عمر سوی غامشدر اکاه اول تیز کا قلیل و روعن دوز یعنی طاعت و عبادتله قوت باطن حاصل ایلوب چراغ روحی منور ایلله (بیان آت تا خیر خیرات بفردا (منثوی) هین مک و فردا که فردا ها گذشت * تا بکی نکذر دایام کشت * اکاه اول فردا چه زیرا فردا لکدی تا یام فراغت بالکلیه کجیه زیرا (من صبح ایام حراته ندیم فی وقت حصاده) یورلشد (منثوی) بندهم بشنو که تن بند قویست * کهنه بیرون کنی گرت میل فویست * بنم بنم استماع الله که تن بند قویدر که راه حقه و ندن اقوی بر حجاب و مانع فو قدر که نه فی طشره الله اگر سکا جدید ملت میلی و ازابسه یعنی لذات روحانی و وجود حقانی بولغه اسکرمیلک و ازابسه بوکونه اولان بذاک مقتضاسته قیودی قلبکدن برون ایلله (منثوی) آب بیند و کف برزبر کشا * بختل تن بکذار ویش آور حنا * نامعقول لکماندن لکی بقله و التوتله بر اویش کفکی آج (کما قال علیه السلام طوبی لمن شغل عیبه عن عیوب الناس و امسک فضل قوله و انفق فضل ماله) تن بختنی قو و حنائی ایلر و کنور و بدنی حق بولنده بیل ایلله (منثوی) ترلک شهوتها لاله استخاست * هر که در شهوت فروشد بر تقیاس * شهوتی ترلک ایلک خضادر هر شول کسه که شهوت آشی کندی یعنی شهوت قهقرینه طلوب باتدی یوفاری و قاری قمدی یعنی شهوت قیودندن خلاص اولدی (منثوی) این صفا شاخست آن سر بهشت * وای او کز کف چنین شاخی بهشت * بو صفا که بیان اولندی جنگل سر و ندن بردالدر اکاویل و وایکه اندن بو بختل شاخی قودی یعنی شول کسه که بیل و صفا شاخسته غسل ایلیمه دولت ایدیدن محروم قالوب خائب و خاسر اولور اگر بختل شاخسته غسل ایلیمه فی جهنم حکوب ادخال قیلور (منثوی) عروقه الوفاست این ترلک هوا * بر کشد این شاخ جائز ابرما * سوره بقده اولان آینه اشارتدر لا اکره فی الدین) دینده هیچ اکراه و اجبار و قوریزر اکراه بر کس فی برفعه ابرام لیمه سنکه انده خیر اولیمه (قد تبین الرشد من الغی) تحقیق است و روشن اولدی رشد و لا لادن و غوا یندن و ایمان کفر دن و حق باطلدن دلائل واضح و براهین قاطعه ایلله (فن یبکثر بالباطل و غوت) پس هر شول کسه که کافر اوله طاع و تعیبه شیطان و ایمانم و یا خود نفس اهل

تحقیق بیورر که طاغوت عوام نفسد و طاغوت خواص ماسوی الله درود خیره که وصلت حقه مانده در اول سال که طاغوت ترافظ طاغوت مصدر در ملکوت و ره. یون کی واحد و جمعه اطلاق اول نور (و یون بالله) یعنی شول که که طایغی منفسه منکر و کافر اولدی و الله موجود و مؤمن اولدی (فقد استسکن) تحقیق اول کسیه تشبث واستسکال بادی (بالعز و التوفی) حبیل و شقه و سب متینه (لا انقصاص لهما) اوله عرو و توفی که اکانقطاع بود در فصحت الشی فانقصم در اول شی منقطع اولوب بار باره اوله و عرو و توفی نادن مراد استعاره در علی سبیل التخیل بعضی شریعتدر دیشل و بعضی ارایان بعضی شریعت آن و بعضی توفیق و هدایت رحمان بعضی محبت و جذبه خالق کون و مکاند بیور مثل اما حضرت مولانا بیورر که عرو و توفی در یون که هوای از الهوی عند الله انقبض من جمیع الهیات در پس هوای ترک قرب حتی مستلزم در نه که دخی بیورر که هوای ترک قلیتی جابلک شاخنی معای حقیقته و یا خود شاخند من در ترک هوای اوله تقدیر معنی یوله دیکدر که چکر یون که هوای قلیتی شاخ جایی سمایه یعنی یوشاخ جانی آسمان معنایه چکر (والله سمیع علیم) الله تعالی سمیع و هر کس که اقوالی و علید هر شیکل احوالنه (منشوی) تا بر شاخ - ضای خوب کیش * مرزا بالا کسان تا اصل خویش * ای ایومده هلو تا احضار بودانی ایلته سنی یوفاری چکر که کند تک اصله دکن یعنی هشته ابرشدر * کافال علیه السلام الضحاک شجره من اشجار الجنة اغصانها متدللات فی الدیاقن اخذ بغصن منها فاده ذلك الغصن الی الجنة رواه علی و ابوهریره * ککنا فی الجامع الصغیر (منشوی) یوسف حسن و این عالم چو چاه * وین رسن صبرست بر امر اله * حسنک یوسفی سن ووعالم چاه کبیدر و یورسن که آنک سبی ایل چاه عالمده خلاص میسر اولور و خدای تعالی ملک امر نه صبردر (منشوی) یوسفا آمد رسن دروزن دودست * از رسن غافل مشو که شدست * ای یوسف رسن کلدی رسنه ایکی الکی اور یعنی حبیل الله متینه تمسک ابر رسندن غافل اوله که وقت بی کاه اولشدر یعنی امر خدایه تمسک ایل ممکن غفلت قیله که وقت کار طار اولشدر (منشوی) حمد لله کین رسن او یحسند * فضل و رحمت را هم آخیتند * الحمد لله که یورستی صارت دیلر یعنی یوعالم چاهنه ایشدر یلر فضل و رحمتی کو باربری بر شه آخیتنه ایلدیلر (منشوی) تاییبی عالم جان جدید * عالمی بس اشکار ایلدیلر * ای یوسف معنوی امر حق جلشنه اولور چاه طبعیعدن خروج قیل تاییبی جان عالمی * کورسنه زیاده اشکار ایلدیلر * اولان عالمی یعنی بحسب الظاهر مخفی و نابید و بحسب المعنی زیاده اشکار اولور و شش اولان عالمی کور و با کا واصل اولسن (منشوی) این جهان نیست چون هستان شده * وان جهان هست بس پنهان شده * یونست وفاتی جهان وار و کی اولشدر و ظهور و بروز قیلشدر اول و ار جهان زیاده پنهان اولشدر و یون ناسدن تشریفشدر (منشوی) خالک برادست و مازی میکند * ککثر غامی برده سازی میکند * مثلا یو جهان ایل اول جهان کاکیز که ظاهره خالک ایلد اوزره در و یاده بازی ایلر خالک اکر کی کوستر یحیال برده در و یحیال ایلر اول جهان معنی بادکی و یو جهان صورت غبار کبیدر یوعالم صورت عالم معنا ایلد انا حرکت ایلر و لیکن عالم معنا به برده سازتی ایلر و خلقه ککثر غامی ایلدوب کند یی موجود و قائم بالذات کوستر حال یو که یوله دکلر یلر که کند یی منعوم و فایدر و یوعالمده متصرف اولان عالم معنادر (منشوی) این که بر کاست بی کارست و یوست * وانکه پنهانست مغز واصل اوست * یو که ظاهره کار اوزره در معناده کار سدر و یوستد و اوله که پنهان و خفیدر واصل بودر (منشوی) خالک همچون آتی در دست باد * باد ارادان عالی و عالی نرا * خالک نالک الله در بر آت کبیدر عالم صورت عالم معنایه بته معنایک الله هم یوله بر دای بلند و بلند اصل ییل خالک انا نیتله پست و فیلدر ککذلک عالم صورت عالم معنایه بته پست و سقی و عالم معنی بلند و عالیدر (منشوی) چشم خاکی راجع الی آفت نظر به بادین چشمی بود یوئی ذکر * خا که منسوب اولان چشمک نظری خا که دوشر یعنی یو ظاهره منسوب اولان کوزلک نظری عالم صورته واقع اولور و باد کور بی چشم بر غیری نوع اولور یعنی عالم معنای کورن چشم یو چشم ظاهر درن غیری اولور (منشوی) اسب داند اسب را ککو هست ار * هم سوار ی داند احوال سوار * اسبی اسب یلور زیرا که اسب اسبه یاردو زیر بری برله چند رسو اوله احوالی هم سوار یلور (کا قیل لایعرف ذا الفضل الا ذوه) (منشوی) چشم حسن اسبست و نور حق سوار یی سواره اسب خود ناید کار * حسن کوزی فی المثل اسبدر و نور حق اکا سوار رسو ابر سن خود اسب ایشه کلز یعنی را ککب و فارسل و جودیسر اسب بر کار ایلر (منشوی) یس ادب کن اسب را از خوی بد * یورنه پیش شاه ما داند اسب رد * یس آتی خوی بددن تادیب ایلر یعنی حواس ظاهری اوصافی قبیحه دن بالادیر و مرتبه قیل و اکرا سب مؤتب اولر سه اول اسب بادشاه قشده مر دودا اور یعنی مؤتب اولان حسله الله قشده سطر و داوور (منشوی) چشم اسب از چشم سه ره بر یو * چشم اولی چشم سه مضطر بود

اسبک کوزی شاهک کوزندن پول ایلدیجی اولور اسبک کوزی شاهک کوزیسیز مضطر و حیران اولور یعنی
 لوح ظاهر کوزی بادشاه حقیقینک بصر ورؤنندن پول ایلدیجی اولور یونلار کوزلار کی بادشاه حقیقینک
 نوربیز و تدبیربیز مضطر اولور و مقصود مالذاته واصل اوله میوب حیران قالور (منشوی) چشم اسبان چرکادر جزیرا
 هر یکا خوانی بنگونی جزا * فرسارک چشمی یکاهدن غیری و جردان غیری کورمن هر نه بیره که قوه سن
 و دعوت ایلیم سن سولر یوق نیچون یعنی نیچون ورام وارمن دیر (منشوی) نورحق برورحس را کب شود * انکهی
 جان سوی حق راغب شود * حق تعالی نک نوری حس کوزی اوزره را کب اولور یعنی آندقه قبل خیاور اندکصره بیان
 حتی جابنه مائل و راغب اولور (منشوی) اسبی را کب چه اندرسم راه * شاه باید تاباند شاه راه * مثلا اسب
 را کبیز طریقت رسم و عادت نی یلور اسبک اوزرند شاه کرکنا اسب آنک معاوتی ایله شاهراهی یلد (منشوی)
 سوی حسی روکه نورش را کبست * حس را آن نوری که صاحت * شول برحس جابنه کبست که اول حقل
 نوری کارا کبدر یعنی نورحق اول حسده ظهور ایلندرمشلا شد و پیشوا اولنرک حسی کی اول نورالهی
 ابو صاحدر (منشوی) نورحس را نورحق ترین بود * معنی نورعلی نوران بود) حس نورش حق نوری ترین اولور
 یعنی آتی من یقیلور (نورعلی نور) آیتنک معناسی یواولور که حق نوری حس نوری اوزره ظهور ایلک یومعانی افاده
 خیاور (منشوی) نورحسی کبست سوی ترا * نورحقش می برد سوی علا * حسه منسوب اولان نور انسانی ترا
 بایتنه بدی نمناک اولان خالقرنه جکر نورحق چشمی علا و سما جابنه ایلور یا خود معنی نورحق انسانی عالم اعلا
 بایتنه جکر و ایلور دیمک اوله (منشوی) زانکه محسوسات دوتتر عالمست * نورحق دریا وحس چون شبنمست
 ترا که عالم محسوسات دوتتر عالمدر حضرت حقل نوری فی المثل دریا در وحس برشیم کبیزد پس کرکد که
 آندانی قویوب اوغرا علیه طالب اوله سن (منشوی) ایلک یدایست ان را کب پرو * جزا نار و بیکتار نکو * ولیکن
 اول را کب اول حس اوزره ظاهر دکدر ایاثر لردن غیری ایله و ایلور سوزدن غیری ایله یعنی نورالهی حق برکسه نک
 حواس ظاهر می اوزره را کب اوله و تجلی قبله اول نور ظاهر ویدا اولنر که ایلور سوزر ایاثر لره حق
 برکسه نک حواس ظاهر می مودیه کورسک و اندن ایاثر لره و ایلور ظاهر و ایدر مشاهد قلیسک یلورسک که آنک
 حواسی اوزره نورحق را کب اولمشد روانک حواسندن ظهور قیلشدر (منشوی) نورحسی کوی غلظت و کران *
 هست بن در سواد دیدن * شول حسه منسوب اولان نورکه اوغلیظ و تقبیلدر یعنی کثیف و جسامتدر
 ذیدر لرا و آندنده بناندر یعنی مع هذا کوزلر قاره سنده محنی و بنهان اولمشدر (منشوی) چونکه نور حس نجی یعنی
 زجشم * چون بدینی نوران دین زجشم * چونکه حس نور می غلظته و کثافته کوزندن کوره من سن اول دینه
 منسوب نوری یعنی نورالهی چشمندن نیجه کورسن (منشوی) نورحس با این غلیظتی محققست * چون حق
 نبود ضیای کان صفتست * نورحس یو غلظتله و ثقلله محنی و بنهاندر نیچون حق و بنهان اولیه شول برضیا که اول
 ضیاضی را طیفدر (منشوی) این جهان چون حس بدست بادغیب * عاجزی یشه گرفت و دادغیب * و وجهان
 خالک و خس کبیدر بادغیبک الله عاجزانی یشه طورتدی و دادغیب لفظی یوقد بر اوزره مابعدنده اولان
 یشه هر هن و مصروف اولور اما بعض نسخده یشه برشیش واقع اولوب گرفت لفظنه مضاف اولمشدر یوقد بر
 اوزره و دادغیب گرفت اوزره عطف اولوب معنی یوبه اولور و وجهان بادغیبک الله حس کی بر عاجزدر دادغیبک
 و گرفت غیبک آکنده دیمک اولور و دادغیب عالم غیبک تصرفندن عبارت اولور اما یشه واقع اولوب و دادغیب مابعدنه
 مصروف اولورسه یوبیتک معناسی یوبه اولور (منشوی) که بلندش میکند کادیش بست * که درشتش میکند کاهی
 شکست * دغیبک داد و تصرفی وجهانی کاهی بلند ایلر و کاهی بست ایلر کاهی آتی دزست ایلر و کاهی
 شکست * ابره یعنی کاهی اصلاح ایلر و کاهی محنت ایلر (منشوی) که عیش میرد کاهی بسار * که کستاش کند
 کاهیش خار * کاهی وجهانی عین و کاهی بسار ایلر یعنی کاهمه و دایر و کاهی مخصوص ایلر یا خود معنی وجهانک
 اهلی کاهل عین و کاهی اهل شمال ایلر کاهی وجهانی کاستان ایلر * کاهی خار ایلر یعنی کاهی
 نیم و لطفه کاستان کی لطیف ایلر و کاهی محنت و قهرله خار کبی زشت و قبیح ایلر (منشوی) دست بنهان و قلم
 بین خط کراره اسید در جولان و نایدا سوار * ال بنهان و قلمی خط یازمی کوراب جولانده در سوار نایدا در
 یعنی وجهان اسب کی حرکت و سکا تده ظاهر و اسکار در ولیکن یوند متصرف اولان محنی و بنهاندر (منشوی)
 تیر بران بن نایدا کان * جانه اید او بنهان جان جان * تیرامشکن که این تیر شپست * نیست بر تابی زشت
 آ کبیت * ماریت اذرمیت گفت حق * کار حق پرکارها دار سبقت * ای طالب مشاهد حقیقی داول رای

غیبک تیرضا و امری خلق جانبیه می ویافند کور و کان و رایی فی کور که ناید اجانلر تعینلری حیثیتندن
و جسد زده صفتلری و خاصیتلری ظهور ایلدی یکی جهندن سیدادر و جان میان من حیث ذاته وهو یثه مخفی و پنهاندر
قضای ربانی و امر الهی تیرن صبه که یو بادشاه حقیقتک تیریدر بر نایه منسوب تیرد کادر بر آکه و خبردار شستند
یعنی مجرب علی علم و حکمت آملش تیرد کادر بلکه آکه اولان شست قدرندن آلمشدر کور سده رایی حقیقی
اولان فاعل مطلقه نظر الله که حق تعالی کلامنده (مارسیت اذ مریت) یوردی یو آتک تفسیری جلد اولده وزیر
حکایه سنده سقت ایلدی اگر چه یو آتک نزلی حضرت محمد علیه السلام حقیقده واقع اولدی لکن بحسب الحقیقه
معنایی جمیع اشباه علی الانفراد (ما فعلت اذ فعلت و لکن الله خلق ذلک) دعای قابل اولدی زیرا کار حق چله
کارلرک اوزره سبق و تقدم ملو تر یعنی اسد اخلق الهی اولمیش و فعل ربانی ظهوره کلمتیه فعل خلق ظهوره کلم
پس کار حق چله کارلرک اوزره سبق سابق اولور (مننوی) خشم خود بشکن و مسکن تیرا * چشم خشت
خون تجمار شیر را * بوسه ده بر تیر و پیش شایر * تیر خون آلود از خون جگر * بچن تیر کاسه و سنی آزرده
قیسه کند ی خشمکی و غضبی صی اول تیر امر الهی فی عدم صبر و انقیاد واسطه سیه صبه سنک غضبک چشوی
سودی فان صبار یعنی حد ذاتده اول تیر قضا و قدر شیرین منزله سنده در عند اهل البقین لکن سنک چشم خشم
آلود آتی خون و کاردن عقابا بلکه سنی مجروح ایدن اوقی و یوب و ادله شاعک متنه یاب تیر یعنی خون جگر دن آلوده
اولان تیر قدری مع التحیل و التخیل و قبل الله و باله و الاضطراب اول سکا ملو موجه اولان و ایلد اوجافایان
امر الهی و تیر ربانی فراضا جگر که خدیسه و فانیلر ایلدی سه حضور حقه آتی مع التسليم و الرضا امر اولد یغک
اوزره اصال الله که عید عاجزه لازم اولان قضایه رضایر مک و شکایت مخلنده شکر و قلوب (الحمد لله علی کل حال
دیمکدر (مننوی) آنچه سدا عاجز و بسته و زبون و آنچه ناید اجنان تد و حورن و اول نسنه که آشکاره در که
مقصود یو عالم جسد در عاجز و مقید و زبوندر و اول نسنه که آشکاره د کلدور که امر اعالم الهمیدر اخیلن تد و حورندر
یعنی زاده قوی و غالبدر (مننوی) ما شکاریم اینچنین دای کراست * سکوی چو کانی چو کانی نجاست * ای عبد
عاجز تر شکار زو نجایان بر طوقا کیل و ارد بر و هم و جهدر بر شکار زو نجایان بر طوقا کیل ایچوندر یعنی بر شکار
بر صید ایلد دانسته یو بیزدایم یلور میسن کیل ایچوندر استغفام تعظیم ایچوندر یعنی اول خدای متعال
ایچوندر که اتمک دما قوتدری حد اراک عقلمدن بر و عقول اندر کنده زبوندر بر مسلمان جهنده قضای
الهیه سیدله کوی چو کازر یعنی چو کالک طوبی کبی بر نه چو کالک قننده یعنی ظاهر در بر چو کالک و قدر چو کالک سده
یانتسی اولوب یعنی یوله اوده سده عاجزدر بر چو کالک قضایک طوبی بر چو کالک منسوب اولان فاعل حقیقی قنندر
یعنی عالم لامکاننده در که تأثیر و تصرفی معنی جهندن ایلر (مننوی) می دردی در دزدان خیاط کو * می دمد
می سوزان نفاط کو * هو الادی یحییکم ثم یمیتکم (خواصیه لباس وجود نامی بر ترو در کو خیاط حقیقی قنی
و نفاط که او فور آتش یقار قنی یعنی نیران فراق و هجرانک اشتعال و ازدیادی ایچون نفع ایلر یعنی امر ایلر آنکه
سوزان ایلر و نفاط یعنی مع النبط آتش و احرار قلیبی قنی (لا تدركه الابصار و هو يدرك الا بصار) (خواصیه
آتی یو کوزلر ادواک ایدم می بر فعال المایریدر که (مننوی) ساعی کافر کند صدیق را * ساعی زاهد کند زندق را
بر ساعته استرسه صدیق کافر ایلر بر ساعته استرسه زندق زاهد ایلر ام (یض من يشا و هو ید من يشا) ایلر
صراط مستقیم (خواصیه یلد یلد بکی مهندی ایلر و یلد یکن دخی شقی قیلر دیک اولور (مننوی) زانکه مخلص
در خطر باشد زدام * ناز خود مخلص نکردد او تمام و اول سیدندر که مخلص دام الهیدن خطر عظیمه اولور
ما دام که مخلص کند بسندن تمام خالص اولمه یعنی اول خداتک کیف ما يشاء (فعال المایرید) اولدیغی جهتندر که
مخلص اولنره (علی خالص الوجه الله) قیلنر خطر عظیمه اولد ایلر دام قضایان قور قدر لری ایلدن تا کم کند یلدکن
خالص اولمه و وجود و هو میلدن بالتمام رها و فنا یولمیر بو خطر و خوفدن قور تزلزل (کا فاعل علیه السلام
الناس سوی الا لعالمون و العالمن سکری الا لعالمون و العالمون مغرورون الا المخلصون و المخلصون علی خطر
عظیم) و مخلص خطر عظیم اوزره اولمی اول جهتندر که یورور (مننوی) زانکه در راهت و رهزن
فی جدت * ان رهده کور دامن ابر دست * زیرا که مخلص هنوز یوله در و رهزن حد سزدری حد رهزن
اول کسه قور تلو که اول کسه الله تعالی سنک حفظ و امانتده در یعنی مخلص اولنلرک خطر عظیم اوزره اولمی اول
جهتندر که خدی یوله در و قطع طریق چو قدر و رهزن نه یاب یو قدر اول کسه خلاص اولور که امان الهیده و حفظ
و باینده محفوظ و معصوم اولد که (المعصوم من عصمه الله در و بمجمله خطر دن خلاص اولان و عصمت و عنایت

حق بولان طائفه به دفع اللام مخلص دیر که هر زمان و شب اطمینان بولند و اغوا و اضلالی بشعر و خجلان و برمن و کما قال
 تعالى كما يحاك عن الشيطان قال فبعزتك لا غور بهم اجمعين الاعداء لمنهم المخلص (منشوی) آنه خالص نکشت
 او مخلص است * مرغ را نکرفته است او مخلص است (او آنه خالص اولدی مخلص در مرغی طو قام شد و او مقصد در مرغی
 او کسبه نک که هنوز دخی زنکار ما سودان قلی آنه کبی صاف اولمشدر و کندوی کور مکدن مرغی قلی بالک
 قیام شد و اول که مخلص در وحدت حقیقی مرغی طو غامش هنوز دخی صید اید بیجیدر مقص صید مغانسه در
 (منشوی) چونکه مخلص کشت مخلص باز رست و در مقام امن رفت و برد دست * چونکه مخلص مخلص اولدی کبرو
 قور تلدی یعنی عجله مع بقیه لوجود اخلاص ایلین که به دفع اللام اولان مخلص مرغی من اولدی قید و جوددن
 خلاص اولدی امن مقامنه کندی وال ایلندی یعنی (لا خوف علیهم ولا هم یحزنون مقامتی اولدی و صدره ابدی
 (منشوی) هیچ آنکور دگر غوره نکشت * هیچ میوه بخته با کوره نکشت * مثلاً هیچ برانکور دخی غوره اولدی
 هیچ بخته اولمش میوه ترننده اولدی و هنوز بنشاش میوه منزله سهر جوع قیلدی (منشوی) بخته کرد و از تغیر دور شو
 و رجو برهان شفق نور شی * چون زخود رستی همه برهان شدی * چونکه بنده نسبت شد سلطان شدی * عشق
 ویراضه بخته و کامل اول و تغیر و نقصان د دور و بال اول بوری برهان محقق قدس الله سره العزیز کبی نور اول یعنی
 بخته و کامل اول و تغیر و نقصان د دور اول حضرت شیخ محقق تریدی کبی بوری نور الهی و ضیای ربانی اول چونکه
 دوا کبی کندندن قور تلدی برهان اولدی و تقدیر راز و رهمه لغفلتی خود لغفلته مصر و قدر برهانه مصرف اولسه
 دخی جائز تریدی چونکه کندی وجود مو هو میه کندن قور تلدی دوا کبی برهان اولدی و قور تلدی یعنی جمله
 برهان الحق والدین اولوسن چونکه بنده یوق اولدی سلطان اولدی یعنی چونکه بنده ک و جودی نور و وحدت
 مطلقه ده مشحیل اوله و فانی الله می ته سن بوله بنده سلطان اولور و خلافت الهیه می ته سن بولور و حضرت برهان
 الدین محقق تریدی که الا آن قیصر به ده مد فون اولان شیخ سردان حضرت تری رومه متوجه اولدی بارشاد نام ایچون
 حضرت ترنک خلیفه بزرگوار لیدر اول زمانه که سلطان العلماء حضرت تری رومه متوجه اولدی بارشاد نام ایچون
 مقاملر نه نصب قیلدی و کندی بیری بعد الحج و سیر الحج رومه کلوب قونه دینارنده کسان اولوب ارشاد ناسه شروع
 قیلدی بعد زمان اجل بنشوب بر جمعه کوفی فوات ایلدی کاند برهان الدین کرسیده بولسوب بر نغمه واروب دیدیکه
 اخوان صفایشیم سلطان العلماء داریان دینار عقابیه سقر ایلدی بزره دخی عالم معنایان دایا رومه کتک و مخدوم
 مکرم میرزاده می ترید * آن ایچون اشارت اولندی الوداع سزه دیوب قونه دیارنه کلوب حضرت مولانی قبل الشمس
 التبریزی ترید قیلدی بولسا مرتقبه لری متعبدیه مسطور و مشهور و در حضرت شیخ محقق تریدی ظاهر علماء مدققین
 و مشایخ متحققین مشر بنده و باطن اقرار و فانی حقیقی می ته سنده ایلدی شراب ذوق و حال لری کاسه قاله قلوب مرید
 و محبا اولنره متعبد و حدیث و تحقیق کلام نفس واسطه سبله آن شراب ایدر لری محصل ظاهر لری علوم
 و حکمه آراسته و باطن لری فقر و فنا الله بر راسته بری وجود کامل ایلدی و نلده مر فقر و فنا عیان دکل ایدی اما شیخ
 صلاح الدین زرکوب قونیده مر فقر و فنا زیاده عیان ایدی ته کم بو حضرت تلد دخی مشرب لری نک تعریفه شروع
 یورلر (منشوی) کمر عیان خواهی صلاح الدین نمود * چشمه هارا کور دینا و کشود * اگر مر فقر
 و فانی عیان کور دیک استرسل صلاح الدین زرکوب قنوی قدس الله سره العزیز حضرت تری بوسری عیان
 کور ستری باطن کور لری اول حضرت کل ذوق و حاله کور بی ایلدی و اچدی (منشوی) فقر را از چشم و از بجای او
 دیدهر جشمی که دار نور هو * فقر و فانی شیخ صلاح الدین حضرت ترنک چمتندن و انک صورت سیاستندن
 کوردی هر بر چشم که نور لری طو تریدی فقر کبی وجود اولق و فانی الله می ته سنی بولقدن عبارت در بوسری اول
 حضرت کل عینندن و سیاستندن کوردی و مشاهده قیلدی هر شول چشم دل که نور هو بت الهیه طو تریدی و حق
 ینله نظر ایدر (منشوی) شیخ فعالست وی آلت جو حق * بر مردان دادی کفتن سبق * الشیخ عند القوم
 هو الانسان الكامل فی علوم الشریعة و الحقیقة السانغ الی حد التکمیل فیما لعله باقات النفوس و امر اضما
 و معرفته بذواتها و قدرته علی شغائها کنا قال القاشانی فی اصطلاحه (یس حضرت شیخ صلاح الدین شریعت
 و طریقت سواد خوان اولنله و تتبع کتب و رسائل قیماغه حاصل اولما بشدی بلکه کشف الهی و الهام ربانی
 واسطه سبله ا کا نائل و واصل اولمشدی پس اول صاحب کمال حق کبی آتسز کار و تصرف اید بیجیدر یعنی
 بر شیخ متصرف و فعالد که حق کبی آتسز احتیاجی بو قدر می یدر بی قیل وقال لسان طالع عبق و بر مشد و کاله
 از کور مشدور پس اول حضرت تل کاله تصرف و لا ینته اشارت ایدوب یورلر (منشوی) دل بدست اوچو موم نرم رام

مهر آنک که شک سازد که نام * دل مریدان بلکه اهل جهات آنک دست باطنه موم ترم کبی خلیج و برادر و اول
حضرتان مهر قلی و نقش دلی مریدان موم * اولان قلبنده کامتک و عیب نقشن دوزر که نامشکلان بازار بر شیخ فعال
اولدر که کیف مایه با قلوب نامده تصرف ایلده و بلا مقال اناره سر و بلیه موم سه غوث اکبر و قطب الاقطاب
اولنارلمر نه سیدر (مثنوی) بهر موش خاکه انکشته رست * بازان نقش نکین خاکه کیست * خاکه اندیشه
آن زر کاست * سلسله هر حلقه اندر دگر کست * مومدن مراد کامرید و تابع اولنارک قلبدور و مهر یعنی مجبور در
مراد انارک موم قلبنده منتقش و منطبع اولان نقش اندیشه در و انکشته در مراد علی طریق الاستعاره دایره المادر
و نکیندن مراد خصل قلب شیخ صلاح الیدر که محل نقش تجلی الهیدر و موضع اشکال اسما و صفات و باید در
بس تقدیر معنای شین شریفین بودر که اول کمال مومنک مهری بر انکشته ری حکایت ایدر مجید و یعنی
آنک نقش قلبه محل اولان دلوک نقوش منعکسه و منطبعه می حکایت کنند فاسر انکشته المادر که اول نکینک
نقشی کبی حکایت و بیان ایدر مجید یعنی کیر و اول نقش نکینکه نقش اندیشه بالذات مر که وز اولوب بازلشد
و باعث نقش موم اولمشدر که کمال کسب سیدر جواب و یورر که اول زر کرک اندیشه و فکر فی حکایت
و یوروش ایدر مجید یعنی اول زر کر قنوسنک اندیشه قلبی حکایت کنند در که آنک اندیشه سنک هر حلقه سنک
سلسله سی بر آخر ند داخل و متصل اولمشدر و اسرار و افکار قلبی زنجیر و ارا قطع بری بر نه منسل قیلشد که
اول اندیشه و اسرار و متناهی عکس و آثار اسما و صفات الهیدر (فیکان الصفات الالهیه الاقنانهی متصله
بعضها الی بعض من حیث المعنی و الاقتضاء سلسله کذلک افکار قلب الانسان الکامل و اسرار لانه آثار
الاسماء الالهیه و مقتضیاتها) و یومنله حضرت مولانا زکریا کوب خنوسنک قطب الاقطاب الملمر نه و مریدر سنک
اقطاب اولان و نامده سی بولمر نه اشارت یورر زرقلوبه تصرف قلیق و قلوب آکا رام ایلوق و کیف مایه با
کتاب تنک و کاه نام دوزنک بی آلت هجو حق مریدر که کت و کوی سب و بر مک و آنک مریدر سنک نقوش و علوم
قلی خاکه معقبات انکشته عالم ایلوق قطب الاقطاب اولناره و خلافت الهیه مر تهن بولره مخصوصدر (مثنوی
این صدارت کرده دایه بانک کیست * که پرست از بانک این که که نیست * هر جا هست او حکیمت اوستاد *
بانک اوزن کو دل خالی ساد * کو کالر طاعنده و صدا کچک بانک بدر یعنی و جبال قلوب عبادده اولان صدای ارشاد
و صداد کچک صدای نه کیستنک قلبنک ند اسیدر و یورر یسن ای طالب خلیفه الهی بولماغ کابی بانکدن
بردر کاهی تپدر یعنی کای بر در بو کوه دل بولماغ هدایت و روح شدن و کاه تپدر معلوم اولدر که بولده منعکس
اولان هدایت و روحانیت و کشف و کرامت و علم و حکمت صدای اصله بزم ملکمز دکلار کریم ملکمز اولسه
حقیقتنک ملکدر باذن الله استدیک که سنک قلبنه القوا و ارسال الیلوب آتی برابر واکر بر مقتضای حکمت
آتی اول قلبنک آتی مراد ایلره اول قلی اندن تپی و شالی قبول و اعطاسی علی حکمه بالغه در نهی و سلی دخی کذلک
پس اول خلیفه الهی و قائم مقام نبوی اولان زر کوب قنوی حضرت قلیک و قنوتنک قطب الاقطاب ایدی و رقی
مر تده اولدیه و مهر نه کوه صداندا قیلد به اوستاد حکیدر که هر ایشی مجملده ایلره و سوزی مقتضای حکمت
اورده سولرس بوسکول طاعندن آتک بانکی خالی اولمسون یعنی کو کولاردن اول حضرتنک بانک ارشاد
و هدایت هر کز خالی اولمسون و بولوب عباد آنک صدای ارشاد و تریه سندن تپی فالمسون (مثنوی) هست که کارزار
منجانی کنند * هست که کارزار صدانجامی کنند * پس بعد تعریف مر تده الشیخ الکامل تعریف استعدادات
قلوب مرید نه شروع و قلوب یورر بر طاع و اردر که آوازی یکی قات ایلر یعنی اتحق مصونک صدای کبی سولر بوندن
مراد اول کو کادر که اتحق مر شد کلامی قبول قلیوب و اندن تعلیم اولنانک عینی ظهوره کاور بعض طاع و اردر که
آواز صدای بونقات ایلر یعنی بر طاع دخی و اردر که ادویه کثیری اولدنی جتهدن آوازی صد بولر بوندن مراد
شولر کو کادر که مر شد لتریه و تعلیمندن اندن اشعارف مضاعف معانی و علوم حاصل اوله و کابر نظر ندن نیجه
معارف و فهم ظهوره کاه (می) می زهاند کو مازان آواز قال * صد هزران چشمه آب زلال * چون زک زان لطف
بیرون می شود * آبهادر چشمها خون می شود * کوه اول آواز ندن اول هالند صرر و یورر و ان ایلر نیجه یوزیک آب زلال
چشمه سی یعنی اول مرشد کامل و ولی فاضل آواز فالدن احجار و جبال تقطیر و ترشچ ایلدری صد هزران آب زلالی
کو هندن چونکه اول لطف و لطافت طشره اولور یعنی چونکه کو هندن مومر نه لطافت خروج ایلر ظهوره کاور مع
غلظته و صلاحه اگر اول آواز زوالی آباره سولسه ایلر چشمه خون اولوردی نه کم حضرت داود علیه السلام
حنین ایلسدی طاعلندن عبرت جاریه اولوردی و متاثر ایلر قلندن مثل الدموع صولر ظهوره کاوردی و یوناری

فرض تقدیر آنکه و مجازه علی آنکه شمله مناسب د کادر زمر اجمع اشیا لله و انبیا و اولیاسته عارف در جادات و سادات الهات و انبیا و اولیا آنکه کانی کوش ایدوب منفعل و متأثر اولد قری نصوص کثیره و کشف و شهود له ناشدیر
 ستم جلد اولدماستن خاتمه حکایه سنده مستوفی ذ کربانک (منثوری) زان شهنشاه هیابون نعل بود * که سر اسر
 طور سینا نعل بود * جان پذیرفت و خرد اجزای کوه * ما کم از ستمیم آخری کره * بویتلر جبال و تجارت حقیقه
 متأثر و منفعل اولد بقیه امتها بطریق له ایراد اولندی و شهنشاهدن مراد حضرت موسی علیه السلام در تقدیر
 معنی اول مار نعل اولد بطریق و شلو شهنشاهدن اولدی که طور سینا باشدن باشه نعل اولدی یعنی اول هیابون نعل
 اولان شهنشاهدن و حضرت کلیم الله علیه السلام دن ایدیکه سر تاسر طور سینا آتش تجلی الهیه دن نعل اولدی
 یعنی نعل سبیلدن جرید زبر اولدی کبی جبل طور دخی نور الهی دن حیات پذیر اولدی و رقص قیلدی ستم کم سورر
 طور طاعتلر جز زری روح و عقل قبول اولدی کوه طور له اجزا و باره لری خرد قبول ایلسی تجلی الهیه بی فهم ایتمشدن
 عبارت درو جان قبول ایلسی باره باره اولوب و برندن قاقوب غیری مجله قرا قیلسنه اشارت در ستم کم اول جلدک
 دیباچه ستمه قریب کوه در رقص آمد و جلال شد یمنده روایت صحیحیه الیه بیان اولندی و توضیح قیلدی اسک
 دیبوسه که شهنشاه هیابون نعلدن مراد حضرت موسی علیه السلام اولدی و کوه طور ایسه حضرت خداداد تجلی
 و تأثیر اولدی پس شمله نیجه مناسب اولور الجواب بو تجلی نوره و اندک و عبور طوره حضرت موسی علیه السلام
 وجودش بر قری علت مستقله در پس عند العیاض کرب و اراده مسبب قیلندن اولور و عند الله ذکر تلمر
 و اراده ظاهر و باخود ذکر خلیفه و اراده مستخلف نوعدن اولور و خلیفه مستخلف من وجه عینی اولد یعنی اشعار
 قبولر پس نتیجه کلام و مقصود مرام اولدر که بزجر و شعر دن کم و بی فهم آخری کرده ناسر زبر اولور انبیا و اولیا آنکه
 کلامی ادراک احساس ایدر و متأثر و منفعل اولور لکن اکثر انسان کلام خدایدن و آواز و قال اتیبا علیهم
 السلام و اولای اعظامدن بسبب قسوة قلوبهم متأثر اولوب و بر معنی فهم قیلوب محروم و مخدول قورلر (کافال)
 الله تعالی فی حق بنی اسرائیل تعریض اهل القسوة (تم قسوة قلوبکم من بعد ذلک ففی کالجاریه اواشد قسوة و ان
 من الجاریه لما یفجر منه الانهار و ان منها لما یفجر فیخرج منه الماء و ان منها لما یجط من خشية الله و اما الله یفعل
 عما تعلمون) و آیت کریمه نکه تفسیری جلد خامسده قصه مشر و اندک و روایت حق جلد اولدماستن خاتمه یاتدمه مرور
 ایددی (منثوری) فی زمانیک چشمه جوشان می شود * بی بدن از سبزوشان می شود * فی صدای بانگ شتاقی درو
 فی شغای جرعه ساقی درو * کوجمت تاز تشهر و رکند * اینچین که رانگی بر کند * نوک براجزای اوتابدهی *
 بوکه درو تابمه بایدرهی * بر ننگدن کزدید کارینه وجه علت بودر که (و ان من الجاریه لما یفجر منه الانهار و ان
 منها لما یفجر فیخرج منه الماء) کلامنک لغو ای اوزره اجماردن جوق و جردر که کلام خدا و گفتار انبیا و اولیا
 اکاتا نیر ایدوب اندن صور و روان اولور اما اکثر انسان اصلا متأثر اولوب نه جاتندن بر چشمه ایمان و عرفان چوشان
 اولور نه بی سبزوشان اولور یعنی صلحا و ابراردن اولز که اکثر انزل لایسی سبز در عک اولیا خود مدان نشوونما
 بولان و اخضر اولان اشجار و نبات مثلندن اولز دیک اوله و نه اول جانده جناب حق مشتاق و ملق صدای و اردر ستم
 بعض جبالده حین تصویت المصوت صدای اولور اما قلب بر قسوة آمده اولز و نه انده ساقیه حقیقتلر جرعه محبتل
 صفای و اردر دین شجر و جردر و کوکبه نزلدن افضل اولسی و بولر جردن دوترا قالمسی مقرر در حبت قتی
 تا کسردن وجهی دن بوجلین طائی بالکلیه قور بره یعنی بول اوله اهل قسوة ند غیر و حبت دینه فی ک تشه ریاضت
 و عبادتدن بول برکوه نفسانی و ججز قسوت و غلبتی اوزنه اهل بالکلیه قطع وقع ایلده اوله کاتک اجزای اوزره
 بر آری بلدر ایه اوله که ما کله تاب و بروی اول کوه بول بول یعنی بولاد که آنک اجزا و اعضا باشندن ماه حقیقت تابان
 اولدی و بولاد که آنک هر جزو نه انوارمه بول و لیددی و داخل اولدی (منثوری) چون قیامت کوهها بر ابر کند *
 بر سر ماهه کی افکنده اذ ارجت الارض و جابوست الجبال با فکانت هابمینا (آیتنک لغو ایست) و دخی
 (وسیرت الجبال فکانت سرايا) فصلک مغز اسفیه و دخی (و سئلونک عن الجبال فقل نسفها و فی نسفها فیه اقا عا
 صففا لاری فیه اوجالالات) آیتنک مصداق فیه چون ستم قیامت طاعلری برندن قور بره و بی نشان ایلده
 بره باختر اوزره اول قیامت بجن سایه سن القا ایلر و بره تعین طاعلری نسف و قنا ایدوب حتی ارض حقیقه برابر
 و مستوی قیلدند و نور آفتاب احدیه بجن مشرق قیلوب (واشرف الارض نور ربها) سری پیدا و ظاهر اولور
 اگر ان وقت ایسک و قیامت موعوده و آیه فی قور و نقد اولان قیامت معنوی و حالی نه نظر قبل و بقیامت معنوی بدن
 مراد خفای الله اولان عارفک دیدة شهودنده جبال تعینات ککونه محو و فنا و تملانی و هبا اولسیدر

و احديث مطلقه ظهوره تكميل يد (من الملك اليوم لله الواحد القهار) كلامن كندی دیوب کندی اشیدوب
 محصل کثرات و تعینات اعتباری بر طرف اولوب حقیقت عیان اولمیدر بعض نشخده مصرع نای بوله واقع
 اولمیدر (پس قیامت آن کر مرا کی کند) پس قیامت اول کری یقن ایلر یعنی اول ذکر اولان قیامت موعوده
 زخدر که اول قیامتک اهل اولان احباب غفلت وجهالت انده حسرت و خبیدن و ندامت و خسارتدن خالی
 اولزلر و بودر کولان قیامت معنوی و حالی می همدر که یونک احباب و اهالیسی و صلت الهی و قرب ربانیده
 بر نور و مشاهد اوله یمنده و معانی تر و یمنده مأجور و بر سر و در در هر کجکه و می کوردی زخدن اچمیدر یعنی
 هر کیم بوقیامت معنوی بی و غلبه بی الهی بی مشاهد قبلدی زخم قیامت موعوده دن اچمیدر که (لا خوف
 علیکم ولا هم یحزون) بوگونه اولیا نلک حقنده در که هر برامنی که و حسن و لطافتی کوردی زخدن اچمیدر یعنی
 هر شول بدو زشت که و حسن و جمالی و نشنه عنصر یده و عالم دنیو یده کوردی اول کسه ذو حسن و جمالدر
 و کالات الهیه ایل بر کالدر که شی قر بنک حکمن آخذ اولور انکیون بوقیامت کورده دخی قیامت دنیو رسته کم
 حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم بومعانی اشارت قیلوب و مبارک بر مقلان ندن سبابه ایل و وسطای برابر
 ایدوب و یوردر که انا و الساعة کهاتین بوقیامت معنوی بی مشاهد قبلد قلی اجدلن بن ماعتله یله بی و آنکله
 معاصبت اولدم یوریدر (منوی) ای خنک زشتی که خوش شد حرف * وای کل روی که جفتش شد خریف
 ای سعادتلو شول بر زشت که خوب آنک خریف و مصاحی اولدی وای شول بر کاروی که آنک خفی خریف اولدی
 خریف کوز آینه و خرن زامته در بر یعنی ای سعادتلو شول بر قیام و وقیع که بر ذاتی خوب و فعال محبوب صالح
 آکا مار اوله وای اول جیل الشکل و لطیف الهیه اولان کسه که آنک بار و مصاحی کوز آینه کی بر قیاسق و طالع اوله که
 صحت مؤثر و طبیعت سارقه در البته او کسه کلمه بار اولسه انلرک سوء حالی آکا نایب ایدر و کوفو کسه اولورده بار
 اولسه انلرک نیکو خصالی آکا نایب ایدر (منوی) نان مرده چون حرف جان شود * زنده کرد دان و عین آن شود
 مثلاً مرده بی روح نان چون کجه کاهه خریف و قرین اوله نان دری اولور و یانک عینی اولور زیر اندن جانه قوت حاصل
 اولوب جان اندن حیانتذر اولور (منوی) هیزم تیره خریف نارش * تیری رفت و همه اوار شد * قوت آخر
 تیره وی نور هیزم چون آتش قرین و مصاحب اولدی لاجرم آتش سیله هیزم تیره لک کندی و صفاتی اوار
 اولدی (منوی) در عکدان چون خرمرده فتاد * آن تری و مر دکی یکسو فتاد * و مثال آخر چون که نمکدانه
 بر اواش اشک دوشدی اول خر تراخی و مر دکی بر جنبه قودی یعنی بر مملده بر مر دخی بر اقه را اول خر تراخی
 و مر دملکی کیدوب بالیکله ملع ملع اولور و ذاتدن نجاست کیدوب طهارت بولور و یمنی حلال اولور کذلک
 یقن بر مرده مثابه سنده اولان و قلب و روحی بر مرده قتل کسه بر اولیک نمکدان کجهتیه دوشده و اختیار ن فی
 ایلوب کندی اینه حیوانیه اول و لیک کجهتیک تاثیر آتی تبدیل ایلو آنک افعال خبیثه و ظلت بشریه سی
 کیدوب و اول کالک کجهتندن نورانیت و افعال طیبیه کسب ایدوب نجاست معنویه دن قورتلور طاهر اولور
 و حیات طیبیه اولوب ابدی زنده فالور و میته هویت حقه واصل اولوب اوار و له منصیغ اولور (منوی) صبغة الله
 هست خرم رنگ هو * چشم الیک رنگ کردد اندرو * سوره بقره و اولان آیت کوعه به اشارتدر که یوردر (صبغة الله) صبغه
 مصدر درمؤ کدور منصوبدر (تولوا آئنا) قولندن تقدیر کلام (تولوا آئنا بالله) و صبغنا صبغته اوهدا ناهدا شه
 او طهر قلوبنا بالایمان لطهره) بو آیت سبب ورودی بودر که نصاری اولادنی بر ما ماضر که آکا معمودیه
 دیر لردی آکا نمس ایدوب طاهر دقدن فکره دیر لردیکه (الان کان نصرنا احقاً) پس حق تعالی مسلمانلار ما ایلدیکه
 دیکزای مؤمنلر (آئنا بالله) (صبغنا الله بالایمان و هدایتیه صبغه تسبیح او انسی هدایتیک مهتدییه
 و ایمانک مؤمنینه تأثیر ندن کایه درسته کم صبغه نلک مصبوغ علیه تداخل و تأثیری اولدیگی کی (ومن احسن
 من الله صبغة) یعنی لاصبغة احسن من صبغته یعنی صبغه فوتندن الیهدن احسن کجدر (و یغن له عابدون)
 معطوفدر (آئنا بالله) اوزره و بو عطف دلالت ایدر که (صبغة الله) قولوا آئنا نلک مغفولی اوله یعنی (قولوا آئنا بالله)
 و صبغنا صبغة و یغن له عابدون) عابدلر زدیما معناییت هر شی مقارنتک حکمتی اخذ ایلدیک
 بواحدن معلوم اولدیسسه الله بوا می اولشدر هو کو نلک نکی یعنی هویت ذات الهیه می به سنک نوبدیکه
 جمیع افعال مختلفه و اعمال متنوعه یلک اولور اول مر به ده صباغ حقیقینک نور و حدیه یله به نعتیان منصیغ
 اولور بوراده غیر و اختلاف فالز (منوی) چون دوان خم افتدو کوبیش قم * از طرب * کوبیدم خم ناتلم *
 چونکم بر سالن اول خم دوشده و آکاسن خالق دینک یعنی چونکم بر سالک اول می تب و حیده ابرشده و سن

آگاه می بهو میدن ایروس خالق بشر بنه جیق دیسک شوقندن خیم بنی خیملا مت ایله دیر یعنی اول رنگ وحدنه
منصب بخ اولان سالک طرب وصفاسندن دیر که بن خیم وحدتم و نور و هویت من بن بکاغیر من بن دیوب ملامت ایله و دیر که
یت (انامن اهوی ومن اهوی انامن) ایس فی الموجدوش غیرنا * لانا دیه ولاد کره * ان ذکر یتدانی انا (منشوی)
آن منم خیم خود انا الحق گفتنست * رنگ آتش دارد الا اذنت * رنگ آهن بخور رنگ آتشست * رآشی بی لاف
وخامش و شست * اول منم خیم دیک خود انا الحق دیک کدو نهایت مافی الباب رنگ آتش طورترا آهندر یعنی اوار
الهیة الله جیعا منور وصفات ریاضه الله بالکلیه مستر اولشدر الیه بشر در (مت ولی خدا خدا باشد * بلیک
از خدا جدا باشد * ماهیت مبدل اولوز و یوسوزدن بشر لخد اومسی لازم کلز نلب حقایق ممکن دکادر الحقائق
لا تقلب درو حلول واتحادی بنیوا کرچه تمیل اولتان مثالدن حلول واتحاد معنایی منتهم اولور لکن یو فوهمی
(آتش چه آهن چهل بیند) بنیله دفع یورور کاسانی آهنگل رنگی آتشک رنگتک مجویدر آتشلکدن لاف اورور
وخامش کییدر یعنی یورمه ده رنگ بشریت وحکم انسانیت مجویدر آتش فنی الهیدر بشریت مغلوب و متلاشی
و نور وحدت آگاه غلبه کدیرس آتشلکدن لاف اورور یعنی لسان حقیقه انا الحق دعواس قبولر لکن
من حبیب البشریه خامش و شدور (منشوی) چون بسرخ کشت جیغون زرکان * پس انا لئلا رست لافش
بی زبان * چونکه آهن سر خلدنه معدنده اولان التون کی اولدی پس مقرر زیاتسز رنگ لاف انا لئلا رست یعنی سالک
چونکم نور خدایه منور اولسه زرکان آتشله غمر اولدی یعنی کی اسان حاله آتک لاف انا الحق دیکدر فی زبان کا
ان الذهب والحديد اذا دخلا فی النار حتی احرقا فبقوا لان یسآن الحلال انا لئلا رست صولع هو امان حیث الانصاف بها
(منشوی) شدور رنگ وطبع آتش شختم * کویدایس انتم من انتم * آهن آتشک رنگ و طبعندن شختم و منور
اولدی اول آهن دیر که بن انتم من انتم (می) انتم من کرزاشکست فطن * آزمون کن دسترا برمن برن * آهن
لسان حاله دیر که بن انتم اگر ستمک فطنک و اربابه امتحان ایله الکی بکا و کور که الکی فیجیه تار قصد شول
آهن مشابه سنده اولان انسان کاملاً ثابت دیر که بن آتش تاب تجلیدن حرارت دیر اوله و آتک ذاتی اوار و اوصاف
الهیة به بانکلیه متبدل اولسه اول زمانده انا الحق صداسی اورور و مظهر حق دیر و دعوی قبولور و حین امتحانده
المبدی دیر و عاقل حکمن و برور کند و فی صادق قبولر نه کم یارنید قدس الله سره العزیز (صفای ما اعظم شافی و لیس
فی جیتی سوی الله (لا اله الا انا فاعبدونی) دعواس قبول و مریدر کا انکار ایلد کارنده امتحان ایلد دیوب امتحان
ایلد کارنده شخه قصدا یلد کوری فعلی کندی وجود لر نه ایشلیوب حضرت یارنید اندن بر ضرر و سرب اولدی قصه
مشهوره فی المنشوی (می) انتم من برور کشد مشتبیه روی خود بروری من یکدم نه * بن انتم اگر بنم آتش
ایدیکم سکاه مشتبیه اولد سبه بر نفس کندی یوزیکی بنم یوزم اوزره قوی یعنی ولی کامل دیر که بن مظهر حق و خلیفه
وجود مطلق بنم وجود مدغمایان اولان اوار الیهیدر اگر سکا شبهه و التباس واقع اولور سه امتحان ایچون کندی
ذاتکی بنم ذاعه مقابل و قارن ایله تاسکا کور که نه حالت و نه حرارت ظهور ایلر (منشوی) آدمی چون نور کدیر ذارخدا
هست مسجود ملائک زاجتبا * آدمی چونکه حضرت خدادن نور طوته کریده حق اولسندن ملائکه نک مسجودی
اولدی (منشوی) نیز مسجود کسی کو چون ملائک رسته باشد جانش از طغیان و شک * نور الهی طو نان کسه مسجود
ملائکه اولدی کبی دخی شول کسه نک مسجودی اولدیکه اول کسه کبی انا جانی طغیان و شکدن نور نش اوله یعنی
جیبع ابرار و اخبار و صلحا و مؤمنین خلیفه الله اولان انسان کامله ملائکه کبی تعظیم و خدمت و اطاعت
و عیود بنده در کسه (من یطع الرسول فقد اطاع الله) معنایی اوزره کا اطاعت و تعظیم نه حقه در (منشوی)
آتش چه آهن چهل بیند برش تشبیه مشبه را بخند * مقدم علی طریق الاستعاره و سالی آهته و جنبان حتی
ناره و عبدک اوصاف الیه الیه انصاف آهنگل آتشله محی و بحر اولس نه و آهنگل انا لئلا رست من سالک انا الحق
دعیه سنه تشبیه یور شلردی الان یو تشبیهک حقیقه معنایه بنیله قصوری محقق اولدی اجدلن بسند ایتوب
یورور لکه آنش نه آهن لکی بنله تشبیه ایدیمینک تشبیهک صفاته کولم یعنی آتش ندر آهن ندر آتک بنله و طعن
قیله شهب تشبیهک رسته کولم و تشبیه و تمثیل استهزا قیله و ظاهرا اذ کنوب بالطنه مستحق اوله که حقیقه
معنایه نسبتله طابقی التل بالعل اولان مثل دکادر لکه (تفهیم للطلالین) بر مثال فی کماله که اراد اولندی پس
بوجه مثال کامل اولور حقیقه معنایه کوره اولان وجه انذینت و مغایرت معنایی مشهر اولور نایان اتحاد
و حلول خواستی مقتضی اولور پس ازلا و ایدر شیه مقید اولدن وحدت مطلقه بنیله یو نه وجهه مثال اولور که
کان الله ولیکم بمعنی غیره) انا حق سنده یوراشدر و حقیقه ناظر اوانلرا انا کا کان دعیه رفاذ کان

اول معدود و معین اولان طهارت خرج اولمده اسلوب نقصان بولور ته کم معدود اولان دراهمه برجا بدن امداد
 اولسه و روز بروز خرج اولسه البته هر کون ناقص اولور و عاقبت نهایت بولور (منشوی) آب کفت اولمده درمن شتاب
 کفت اولده کدادم شرم ز آب * آب اولده دیدی تکاسرعت الیه اولده ایندیکه آبدن شرم طوتم یعنی آب صافی
 منزله سنده اولان مرشدومری اولده معصیت و ملوث طبعت اولمده لسان حالده برکای قلبی و روحی نالما کل بنم
 چایمه سرعت الیه اولده معصیت اولمده دخی لسان حالده برکای آب صافی کبی اولان شجندن استخیا الیمکه بنم کا هبی
 کور و بنم ملوثنکم آلم قنده ظهوره کلوب (منشوی) کفت آب این شرم فی من کی رود * فی من این اولده فائل کی شود
 آب اولده ابندی و شرم بنسز بقی کیدر بنسز بوا اولده لک جن زائل اولور یعنی آب صافی منزله سنده اولان شیخ
 کامل دیرک بنسز بنم تر به و ظاهر برمسز بوا اولده لک جن کیدر و مانع طهارت اولان شرم و حیای طالب نیجه ترک
 لیدر (منشوی) ز آب هر اولده کون نهان شود * الحیا بمنع الایمان بود * صودن هر اولده که اول اولده نهان اوله
 واختفا قبله اول حیایمانی منع ایله بوی اولور اکثر محمله حیایمانی منع ایله بولور جهت تکمیل عیلمدن
 و خدمت مرشدن برکسما احتیاج الیه بوکونه حیایمان و اسلامک زیاده لکنی منع ایلمی اولور و اکثر محمله
 (الحیایمان الایمان) حدیثک موجبجه و دخی (الحیاء و الایمان اخوان لا یفارق احدهما الاخر) حدیثک
 مصداقجه حیایماندن اولور و مستحین اولان کسه مؤمن کامل مر تهسن بولور ولیکن بوکونه حیایمانی
 و قیایماندن احتیاج الیه کدر (منشوی) دل زیا به حوض تن کلنا شد * تن ز آب حوض دلها پاک شد * کوکل
 حوض تنک یا به سندن کلنا اولدی اما کوکل حوضنک آبدن تن پاک اولدی یعنی کوکل حوض مشابه سنده اولان
 تنک و اهل تنک مر تهسنه و مقارنتندن بالمقتل اولدی و کدورت و کثافت بولدی اما تن و اهل تن حوض الهی
 اولان قلوبک حیات علمندن پاک اولدی و لوطن معصیتدن طهارت بولدی (منشوی) کردن یا به حوض دل کردی بوسر
 هان زیا به حوض تنی کن خدری ای بوسر کوکل حوضنک یا به سی جوهره سنه طولان تا کم کمال طهارت
 حاصل اوله کا اول تن حوضنک یا به سندن حذر الیه یعنی حوض مشابه سنده اولان ته و اهل تنک مر تهسنه
 مقارنتدن حذوقل تا کم کل اولده اوله سن و نالک قلبیه سن زیرا صحبت مؤثره و طبعیت ساقیه در ا کریدن
 مر تهسنه فالورس و اهل تنک یا به لر نه و زینت و یرا به لر نه فقر یافته اولورسک ملوث اولقی مقرر و عقل و روحک
 اولده فانی محققدر (منشوی) بجز تن بجز دل برهم زمان * در میان شان برخ لا یغیان * بجز تن دل بجزی اوزره
 بری برنه اربو جیدر انزلک اولمده سنده بربرخ و اردر که انلری برنه معنا قرشغر یعنی تن و اهل تن فی المثل
 بر بجز کیدر دل و اهل دل کونک بر بجز لطیف کیدر اگرچه بحسب التظاهر بونلر کوکل بجزه مر تهسن متصل
 اولور و اختلاط قیلولر ولیکن بونلرک مایه سنده بربرده معنوی و اردر که بونلری حقیقه بری برنه مخلوط
 اولمده قومن و بونلر مر تهسندن نجا اوزر بوب نفس واحد اولمده و اتحاد مر تهسن بولمده قادر اولور بونلرک
 تفسیری جلد اولده تفسیر (مرج البحرین) شرح خنده مر و اولدی (منشوی) گریو بانی راست و بانی کوک *
 بیشتر ی غرید و و آس مغر * اگر سن راست اوله سن و اگر سن اگری اوله سن کا ایلر و ک سورتن کورک سورتمه
 یعنی اگر سقیم اول و اگر مستقیم اول علی ای حال کان اول چایه سیر الیه دنیا و نفس و هوا چایه سنه ملایمه ناراست
 اوله سن و صحبت حقیقی مر تهسن بولسن کا قال ابن القراض (یت و سر زمنا و انهن کسیرا لخلق ال
 بطا ا ما خرن عزما صه) (منشوی) یش شاهان ک خطر باشد بجان * لیک نشکید از با همتان *
 شاهانک حضور نداده کچه جانم خطر اولور و طالبک روح حیوانی انزلک حضور نداده اربوب نقصان بولور
 ولیکن اصحاب همت اولنر و عشق و محبت مر تهسن بونلر و اوشاه حقیقتدن جانلرن قاجوب بره قیقلر اولنلر قرب
 حضور ندن صابر اولنر (منشوی) شاه جون شیرن تر از شکر بود * جان بشیر رود خوشتر بود * یاد شاه چونک
 شکر دن شیرن تر اوله جان شیرنلکه کیده خوشتر اولور یعنی یاد شاه حقیقه که فی المثل شکر دن احلی و لذتدیر جان که
 افن شیرنلکته و جمال کا نالک لذت فدا اوله خوشتر و لطیفتر اولور و عین لذت و محض حلاوت اولقی مر تهسن
 بولور (منشوی) ای علامت شکر سلامت مر ترا * ای سلامتجو رها کن نومرا * ای عاشقنری ملامت ایله بی سلامت
 سکا ای سلامت طلبای سن تر الیه بعض نسخهده مصرع ثانی ای سلامتجو فو واهی العری و اقع اولمده در
 عری یا به در ر واهی ضعیف معناسنهدر یعنی ای سلامت طلب ایله بی سن ضعیف الحبل سن کدایدنیدن
 رسن قیست و وضعقدر اما سلامتی ترک الین عاشقنر عرو و نقابه تمسک الیشلدر که ابدی انزلک تمسک ایله بی
 حبل منقسم اولقی احتمالی و قدر (منشوی) جان سن کورست بالمش خوشست * کور مر این بس که خانه آشت

بنجام کوره در آتش له خود رسد کوره به یوسف کفایت ابله که آتش خانه سنی و مجلید در کوره کاف عربی ابله
 اوجاق معنا سنده در (منثوی) همچو کوره عشق را سوزید نیست * هر که او زن کور باشد کوره نیست * کوره کی
 عشق آتش نه باغلق وارد هر شول کسه که بوندن کور او له اوجاق دکادر یعنی اوجاق کچه کوندن بجه آتشه شمل
 اولوب سارسه عاشق دخی الیک کبی نار عشقه باغلق و کو نمکلاک لازم در هر شول کسه که بواش عشقندن کور
 اولسه و محرم و آلهه عشق آتشه شمل دکادر او کوره آتش عشق دیمک لایق اولمز (منثوی) بر لبی برکی ترا چون
 بر شد * جان باقی باقی و مر شد * از قسراق ازنی چونکم سکا ازق اولدی باقی جان بولدک دسندن موت کنندی
 یعنی چونکم سکا از قسراق و قدر تزلزل قوت و غذا اولدی و جانک که یوقلقدن صفا بوله و قفر و فنادن لذت آله جان
 باقی بولور سن و حیات طبعه به وسعادت سر میده به واصل اولور سن موت و فناء معنوی سندن کیدور سنک جانک
 عالمه قدمه همیشه سیر ایدر (منثوی) چون تراغم شادی افزون کرفت * روضه جانت کل و سوسن کرفت *
 چونکم سکاغم زیاده شاد بولک طوتندی یعنی غم و الم سکا شاد بولک و بر مکه باشلدی سنک جانک روضه سنی کل
 و سوسن طوتندی یعنی جانکی حالات روحانی و اسرار ربانی احاطه ایندی سنک جانک کل و سوسن ابله مزین
 اولش روضه کبی مزین اولور و رونق بولور (منثوی) آنچه خوف دیگران آن امن نیست * بط قوی انبصر
 و مرغ خانه هست * اول نسنه که غیر یاره خوف و بیدر اول نسنه سنک امن و امان کدره مثلاً بطله دریادن قوی و مرغ خانه
 سست و ضعیفدر یعنی انواع بلا و ریاضت که خلقت خوف ابله کفری شیلیدر بطن خلقی بلاد ریاضه
 دوشه لر سست اولور بلکه غم و الم ازدن اولور ولکن مرغابی کبی اولان عاشق لر قوی اولور و روحاری و قتلاری
 آیدن قوت و قدرت بولور (منثوی) باز دوانه شدم من ای طیب * باز سودانی شدم من ای حبیب * ویشک ما قبله
 مناسبتی اولدر که یور شلردیکه اول نسنه که طریق حقه غریله خوفدر اول سکا المندر زیر طاق کبی اولان
 عاشق قوی اولور بصر عشق و محبتدن مرغ خانه کبی اولان اهل نفس عقل و ادراک کیده و بختون اولم دیو خوندن بصر
 عشقه مستغرق اولقدن سستدو بونا سبتله کند بلرک عشق خدا الی سلب عقل جزئی ایدوب بختون عشق اولد قهر
 اشارت ایدوب طیب حقیقی به التفات و خطاب ایدوب یورر لای طیب کیروبن دیوانه اولدم ای حبیب کیروبن
 سودای اولدم یعنی آنچه که غلبه محبت واسطه سلبه عقل جزئیدن دیوانه اولوب مستغرق عشق اولدم تکرار نه
 دیوانه عشق و مستانه شوق اولدم ای طیب ما کیروسودای عشقه منسوب اولدم برای محبوب حقیقی (منثوی)
 حلقه ای سلسله یوزون * هر یکی حلقه دهد بگر جنون * داد هر حلقه فتوفی دیگرست * پس ماهر دم
 جنونی دیگرست * سنک سلسله کل حلقه لری دوزخوند هر حلقه غیری جنون و بر سلسله دن مر اصفیات
 الهیه در که هر صفت بر آخری مستلزم بمقتضی اولدیغی جهتدن سلسله تعبیر اولنور فتون فنک جمیعدر انواعه
 در لر تقدیر کلام ای انواع اصفیات عالییه و صنایع بدیعییه صاحبی سنک صفیات متسلله کل حلقه سسندن یعنی
 صفات لرندن هر بر صفت و بر بر آخر جنون یعنی سنک صفیات غیر مناسیه کندن هر بر صفت عقل و ادراک بر آخر
 ستر و شمول و بر هر حلقه نلک داد و اثری بر غیری فتوندر پس هر دم بکا بر غیری جنون وارد یعنی هر بر صفیات کل
 داد و عطایا بر غیری فتوندر مثلاً معز انواع عزتی و مذل انواع ذلتی و رزاق انواع رزقی اعطایا بر وقش علی هذاسا اثر
 الصفات فاذا کان كذلك بکار هر دم جنون دیگر وارد یعنی ای معشوق حقیقی بن عاشق دیوانه به البته هر دمده
 و هر آمده بر شان و بر صفتله مقبل ابلقدن و بی اول صفاته محکوم و مقید قیلقدن خالی دکسن پس بکا دخی هر آمده
 اول صفاتدن بر نوع ستر عقل و ادراک عقلی اول صفتلک شومسی بور و یوب الیک مجنون اولور (منثوی) پس فتون آمد
 جنون این دشمنل * خاصه دوزخچرا بن سیراجل * انچنان دیوانکی بکست بند * که همه دیوانکان بنم دهد
 پس جنون فتون کایدیکه انجنون فتون بین الناس شرب مثل اولدی و بین العساک مستور العشق و مغلوب شوق
 اولقدن عبارت اولدی پس مجنون عشق و محبت اولیق فتون علوم و انواع فیهومی جامع کادی علی الخصوص بویبر
 اعظم حاکم اجلاک زنجیر عشقند اولان جنونکه عین فتوندر و محضاعلم بطوندر بنم دیوانه لکم عقل بندی انجنان
 فردیکه جمیع دیوانه لر بکا نصیحت و بر لر یعنی انجنان عشق و محبت دیوانه لکی عقل جزئی عقالتی رهوش معاش بندی
 قطع ایدار بکه عقل معاددن دیوانه اولنور رهوش حقیقی و کایدن بی بهره فلان دیوانه لرک جله سی بکا بند و نصیحت
 و بر لر و بنون لرک جمیع سینه (انتم اعلم منی با سوردیا کم) دیرم و الحال انهم عارون عن العقل والذکا و مستصفون
 بالجنون و السفاهة متولددر که اول حضرت شمس تبریزی قدس الله سره العزیز حضرت تری الهی محبت طو قوب
 ترک رسم و صورت ایدوب و عشق یوانه کیدوب جذبه حقه مغلوب عشق اولد قده عقول قاصره صاحب لرندن مقدما

کند بمله صورتا دوستی ایند کسه لر و نادوانه شد دیوب اول حضرتیه بدو نصیحت سمته اولد بملر بنده نقطه
واحد امله دخی جا ز اولور بوقدر جلد و کلی دیوانه لر کاندیور لر و یاخو بند قوردر دیک اولور (آسدن درستان
بیایرستان جهت عبادت ذوالنون مصری رجه الله علیه (منشوی) این چنین ذالنون مصری راقتاد * کاندیور
شور و جنوبی نور براد * بو یخلمن جنون حضرت ذالنونه واقع اولدی که اول ذالنونک وجود ندی که شور و جنون
طوغدی (منشوی) شور چندان شد که ناقوق ملک می رسید ازوی جگر هار اتمک شور و اقلدر اولدی که ناقلا اولور
ایرشدی اول ذالنوندن جگر ره ملک یعنی فوق فاصده اولان آسمان اهلنه اتمک شور و جنوبی ایرشدی اول
ذالنوندن زمینده اولان احبا و اصدا فاسنک جگر لر شه ملک ایرشدی و اتمک شور و بزم و مجروح ابلدی
می رسید لفظی مصرع اوله مصرع اولوب مصرع نایندک آخره بر آخر می رسید لفظی مقدر اولور و محل بوی اختضا
قبولور (منشوی) عین منه قشور خودای شور خاتم * پهلوی شور خداوندان بانک * بوبت بعض اهل توهمل
و هملی دفعدن اوتری دینلمشدر زبرا وائل ساو کده جوق کسه و اردر که بعض حالات کا عارض اولوق واسطه سسله
جنون بولن طور و کندوی سلفه مکن و شراب عشقه و کمال عقله مست و دیوانه اولان اولیا تک مست و مجنون
اولد یعنی کبی زعم ایدر و بنی شور و جنونم و قییدند در دویم فاهت بولنه کیدر پس بگوونه کسه ره حضرت
خداوند کار تنبیه ادیب بیوررر آگاه اول ای شور خاتم کندی شور و جنون کبی بانک خداوند اولد شور بانه
قوم و اتمک شور کندی شور که قیاس ایلد زرا اتمک جنوبی کمال عقل و علمدن حاصل اولور اول مرتبه اولد اتمک
جنوبی سفاهتدن ظهوره کاور (منشوی) خلق را تاب جنون او نبود آتش اویر شهابان می بود * خلقه اتمک
جنون تک طاقی اولدی اتمک آتشی اتمک صقالر بی قادی یعنی محاسن ظاهر و رسوم باهر لر بی اقدی و بنای
عقول قاصر لر بی صدمه عشقه بقدی (منشوی) چونکه در برش عوام آتش فتاده بند کردنش بر تندی نهادی
چونکه عوام عقلار شه آتش و شدی یعنی عوام محاسن روی شری و زینت وجه اعتقاد می عیاری اتمک آتش
در وی یاقوب و سطوت و صدمه باطنی بونلر می اسم دینه لر بی قبول ازاله ابلدی دیمکدن کاهدر جود کسم بوبله
اولدیه اول ذالنون قید و بند ایلد بملر زنده نه قوه قلقدن اوتری برای زندانی نهادن تقدیر ند اولور اگر بر سکه
حضرت ذالنون قدس سره المیز بر کام اختیاری چکمه و کندوی عقل عقاله ضبط نمک امکان بوغدی
تا کم خلق و عوام اتمک بو حالتدن مضطرب ایلد و اتمک طریق متابعت تک کلبه جواب بیوررر (منشوی) یست
امکان و کشیدن این کام * کجه زین رتک می آید عام * لکای کبر و چکمه امکان بو قدر یعنی لکام عقل
و اختیاری چکوب و اسب عشق ضبط ایلکه قوت و قدرت بو قدر اگر کجه عوام بولندن تک کاور و عاشق
اسرار بی فهم * محبوب مقبض اولور (منشوی) دیده این شاهان زعامه خوف جان * کن کره کورند شاهان
بی نشان * شواهان طریقت عوامدن جان خوفن کورمه کوردر زرا بوز کوره کوردر و بوشا هملر بی نشان دردا کر
کور اولدیه لدی بوشا هملر بی نشان کورمه کوردر اولدیه لدی چونکم آنر کور و بونلر بی نشان و مستور اوله
نه وجهه بولم اولدیه لک کورمه کوردر اولور یعنی اصلا اهل ظاهر بونلر حقیقت حالتی بیلکه کورمه کوردر
دکاردر (منشوی) چونکه حکم اندر کف زندان بود * لاجرم ذالنون در زندان بود * چونکه حکم رندل کفنده اوله
لاجرم ذالنون حضرت تلی حبس و زندانده اولور یعنی حکومت و قضایر آلا ی زندان و سفاهت الله اوله و انرا اهل حق
اولیوب و احکام شریعی حقیقتله بیلیم غرض نفسانیه حکومت قبله و نیک بدی غیر ایلیمو اجرای احکام
ایله لاجله حضرت ذالنون کبی نیجه ذوقون زندانده اولور و اتمک ستم و ظلمنده قاور حضرت ذالنونک زندانه
کرمکه استحقاق اولد یغندن دکار بلکه حاکم زندان اولان بی تمیز اولد یغندن و غرض حکومت قبلد یغندن
(منشوی) یک سواره می رود شاه عظیم * در کف طفلان چنین دریم * بوبت محل تبعیده ذالنون کبی کمال لر بین
العوام اولان احوالی مریدن و مستمعنه تنبیه موقعنده واقع اولمشدر بیوررر چونکم حکومت و قضایر زندان الله
و بی دسان قصر فندمه اوله لاجله ذالنون زندانده اولور اگر حکم زندان الله اولوب اهل حق و اهل ایمان الله
اولسه ایدی هیچ ذالنون مصری حضرت تلی کبی کامل و مکمل زندانده اولور میدی بچدر که بوبله بر شاه عظیم
یک سواره کیدر و بوبله بردیم کف طفلانده و بچدر یعنی صیبا شریعت و طفلان در بیعت اولد و در بیعت خدای
یلمه بملر عوام کالهوام اول شاه ذالنونده معین و عسکر اولوب متابعت قبلد بملر (منشوی) درجه در پاهان
در قفطره * آفتابی تختی اندر زده * کادر تعبیر ایلدم در دندر که ذالنونیه بکزه ذالنون بر قفطره ده نهان دیدار
و یاخو در زمرده مخفی بر آفتابدر (منشوی) آفتابی خویش را زده نمود * و اتمک اتمک زری خود را بر کسود

دخی برکت تا جز آن حکمی اوزر میو دطافه میدن خوفه دوشوب (القرار بما لا یطاق من سنن المرسلین) قولنک
 مصداقها ناردن فرار ایدوب و الحاصل نتیجه کلام آخر الامر براوه فاجوب اکتحصن ابلدکه احب ابریهوددن
 طیطافوس نام برکسه اول حضرت طوطغه کبروب (انی متوفیک ورافعک الی) آیت کریمه سنک مقتضاسخمه اول
 حضرت حق تعالی «ما یرفع ایدوب طیطافوسی انک شکله بکزه دوب یهودی طافه می آتی عبادرد وواخذ ایدوب
 صلب ایلدیر (وما قتله و ما صلبوه و لکن شبه لهم) آیتی بومعنا به دلالت ایدر و لکن طافه میو دخی مخصوص
 ترسان اول حضرت مصلوب اولدی زعم ایلدیر شکم حضرت خداوند کار بومعنا به اشارت ایدوب بیوردر که
 ترسانک جهلی کور که امان قوبرمش شول بر خداوندن که اول خداوند مصلوب اولدی یعنی ترسا طاقه سنک جهلی
 کور که امانی تو بردی و کیدردی اول بر خداوند عظیم الشان اولان عیسی علیه السلام که اول آویخته اولدی
 چونکه عیسی علیه السلام ترسانک قوی اله جهودک مصلوب یدر یعنی چونک ترسانک قولنده و مذهبده مصلوب
 جهوددر اول حضرت پس اول حضرت دخی تحقیق امان یکن فادرا و لور که برکسه کوستره (منشوی) چون دل آن
 شاه زیشان خون بود * عصمت وانت فهم چون بود * سورة انفالده اولان آیت کریمه به اشارتدر (وما کان الله
 لیعذبهم وانت فهم) ابتدای آیت بود که (واذ قالوا اللهم) شول وقتده کافر لیدیر که ای پریمز بر (ان کان هذا والحق
 من عندک) اگر بوقرآن حق ایسه سنک ققتدن نازل اولدیه (فامطر علينا حجارة من السماء) پس نرم اوزرمز مسمان
 طاش یاغدر اوانتا عذاب الیم یا خودیره عذاب الیم کتور (وما کان الله لیعذبهم) الله تعالی آنده البته عذاب ایاز
 (وانت فهم) حال بو که با محمد سن بو نزلک ایچنده اوله سن وعادت الهی بو کو به جا یدر که بر مقلد ایچنده که نیسی اوله
 الله تعالی آنده عذاب ایتر با خصوص که سنک کبی یغمیر اوله (وما کان الله معذبهم وهم بتغفرون) دخی الله تعالی
 نولره معذب اولز بو نلرستغفر اولدقاری حالده بو نلردن استغفاری نفیدر یعنی اگر بو نلرستغفر سدن اوله لردی
 الله تعالی نولره عذاب ایتر لردی معنای یست چونک اول شاکل قای بو نلردن خون اوله وانت فهمک عصمتی نیجه
 اولور یعنی چونک اول شاه رسل و هادی سبل و مطلع عقل کل صلی الله علیه وسلم حضرت ترنک دخی دل مبارکری
 اول جهود کفار دن خون اولدی وانت فهم قولنک نیجه عصمتی اولور یعنی الله تعالی بو نلره عذاب ایاز سن بو نلرک
 ایچنده اولدیفک حالده بیورلدی اول حضرت انلرک ایچنده اولدیفی حاکم وقتک عصمتی اولور یعنی انلرک ایچنده
 اولدیفی حالده اذابلا و انکار کفار دن اولدخی معصوم ایلدیکه حق ما اودی النبی مثل ما اودیت بیوردی اما بو نلردن
 ادق و احق بر معنی دخی اولدر که مصرع نایده اولان استغهام (وانت فهم) قولندن مستفاد اولان عصمتک دلمانی
 دلالت استلزامیه بر طبق اوزره بو نلردن نفی قیله بوتقد براوزره معنی بوک اولور که چونک اول شاه رسلک دل مبارک
 نوکفار و یهود دن ریجیده و خون اوله انلرما سندن مهاجرت ایلسی لازم کور و بو نلرک ایچندن حقملمی مستزم اولور
 پس اول حضرت کلبی بو نلردن خون اولسی بو نلرک ایچندن مهاجرت قیلسی مستزم اولیجی کفار و یهوده (وانت
 فهم) عصمتی و نعمتی نیجه میسر اولور و برقرار قیلور یعنی انلره عذاب خدا دن عصمت دائم میسر اولز زرا عصمت
 حضرت نبی علیه السلام انلرک ایچنده اولسنه متوققدن کما قال صاحب الدارک و فی الایة دلالت علی انهم مرصدون
 بالعذاب اذ اهاجر عنهم) و قاضی عیاض شفا ده در که وما کان الله لیعذبهم وانت فهم) ای ما کنت بکذا (فلما اخرج
 النبی علیه السلام من مکة و یقی فیما من بقی من المؤمنین نزل (وما کان الله معذبهم وهم بتغفرون) فلما خلاک مکة منهم
 بتسلیط المؤمنین علیهم و غلبتهم یا هم نزل (واورثکم ارضهم و ديارهم و اموالهم) و مصرع مجرب عقول منشوی خوانان
 بلکه منشوی داناندر که عصمت ما بعده مضافدربس معنای لفظدن استفاده قیلن خبی مشکدر و بکن اولان مرثیه
 بود و قافهم (منشوی) زخا لصر اوزر و خطر و با شد از قلاب خاشخ و بستر و صافی التونه و زکره خاش قلابدن
 خوف و خطر زیاده اولور که بوندن مراد صور تاشخ و عمرید اولان اهل طریقت و باطننا شیخ باریدان اولان اصحاب عزت
 و وصولدر که ظاهر الاخوان و باطننا خوانددر (بیت) ومن یفتن عن الاخوان قل لهم یخجل اخوان هذا العصر خوان
 (منشوی) یوسفان اوزر شک زشتان تحقیقده کعد و خوابان در آتش می زند بو سفار شکرلرکشدن مختفیر زرا
 خولر دین خوفندن آتشده دیر بلور یعنی یوسفان معنوی اولان اولیا اهل تزویر و اصحاب زوالان زشتلرک
 غیرتدن مختفیردر نه که خولر عدو لرشندن آتش خوف و المده زند کالک ایدر کذلک خوابان حقیقی دخی اعدا
 و اضدادشندن کستر ایدوب آتش بلا و ریاضت ایتره دیر بلور و انلرک خسد و غدردن خوف ایدوب عالم کونده
 زند کالک ایدر (منشوی) یوسفان اوزر که اخوان در جهنم کز خسد یوسف بکر کان مبدنه جهنم خوانلرکشدن
 یوسفار چاه و زندانده درلرک حسدن یوسفی قوردره و برلرته که حضرت یوسف علیه السلا می پاهه اندقاری و دخی

(فا کله الذب) دوزیاه بهتان باشد کاری مشهور و سوره یوسف مدح حکایه سی مسطور در (منثوی) از خسرو یوسف مصری چه رفت چنان حسد اندر کین که گشت زفت و نطاهر معلوم کرد که حسد در یوسف مصری اوزره کند یوسف کینه قوی و عظیم بر قور در دست کم بر کسه و واقعه شده قور در کور سه حسد له تعبیر اول و در وجود اولان که حسد کو تشده کرک صورت ده حشر اولور دید کاری و معنایه شهادت قبلور (منثوی) الا جرم زین کرکله یعقوب حلیم داشت بر یوسف همیشه خوف و بیم الا جرم بو کر کردن یعقوب حلیم علیه السلام یوسف علیه السلام حضرت ناریک اوزر نه همیشه خوف و بیم طورتی یعنی و انسان صورت ده اولان حسود لر دن که معنا کر کرد لر حضرت یعقوب علیه السلام همیشه یوسف علیه السلام حضرت ناریک اوزر نه خوف و بیم طورتی بوخه ظاهر ده اولان کر کرد لر دکل (منثوی) کرکله ظاهر کرد یوسف خود نکشت * ابن حسد در فعل از کر کان گذشت ظاهر ده اولان قور در خود حضرت یوسف علیه السلام اطرافه طولندی یوسف فعله قور در لر دن یکدی یعنی حسد ضرری نیجه قور در ک ضرر زدن زیاده در (منثوی) زخم کر داین کرک و زغدر لبقی * آمده کاهنا هبنا نستبق سوره یوسف ده اولان آیت کریمه باشا ستر در قصه سی بود که حضرت یوسف کر ننداشی هزار جیل و بخه ایله یوسفی یعقوب علیه السلام دن حسد ایوب یوسفی بخراسنه دوا آوب کیدوب غیابه بجه القایل کاندن ذکر (و یاوا اباهم و یاا زنه کدیلر) عشاء یسکون و نکا و کر به ایلد کاری حاله نسو وقتنده حضرت یعقوب علیه السلام بو نرک فریاد و نکاس کنش ایوب دیکم ای نور دیده سرزم فولدیکه فریاد ایوب سر (قاوا ابانا) دید کرهای بزم با من (اناهنا نستبق) تحقیقا بر ذهاب اولدق عدوده و ریمده بری بر عزمه نسابق ایلدیکم حاله انفعال با له تفاعل باقی کله اولور که بری بر معنایه استعمال اولنور (و ترکا یوسف عند متاعنا) و بز یوسفی قودق اسباب و متاع ز قنده و کندن (فا کله الذب) بس آتی قور داکل ایلدی (و مانت چمن لنا) حال بوکمن بر مصدق دکلن ییلور (ولو کا صادقین) اگر چه بر صادق ایسه کده بس حضرت مولانا هل حسد ایخوان یوسفه تشبیه یوروب در کر که باخوان شکلنده اولان سر حان حیوان شکلنده اولان کر کاندن زیاده خواندر زیر آبو کرکان زخی و غدری بقدر یعنی طلوسوز الله اعتذارا تمک جه نندن کاش بوله دیو که (اناهنا نستبق) یعنی ای بزم پدر عزت شقا بر ذهاب اولدق بری بر عزمه متسابق اولد یغمز حاله یوسفی متاع ز قنده قودق و آتی نور دیدی حال بوک یوسفه زخی کند بر ایوب بیچاره کر که آتی اسناد ایلد بر لبقی شیرین سوزه درلر (منثوی) صد هزاران کرکله از انکر گشت عاقبت رسوا شدن کرکلیست * نیجه یوزیک قور درک یومکری یوقدر یوقف ایله عاقبت بو کرکله سوای اولور یست بونده صبر یوقف ایله معنایه در (منثوی) زانکه حشر حاسدن روز کرند * یکان بر صورت کرکان کندن * زرا که حسود لر ک حشری قیامت کوفی شکر قور در صورتی اوزره ایلدلر (منثوی) حشر بر حرص خس مراد خواور صورت خونی بود روز شمار * مر دار و حرام بیی حرصک حشری روز حسابده خنر بر صورت ده اولور (منثوی) زایانرا کنده اندام نهان * خر خواور اترابود کنده دهان * زانیرک اندام نهانی کنده اوله اندام نهاندن مرام ستیری لازم اولان عورت بریدر شراب ایچنیرک اغزی قوش اوله (منثوی) کندن خنی کان بدلهای می رسید * کشت اندر حشر محسوس و بدید * قبیح اولان مخنی رایحه که الان پود نیاده کوکاره بشور دی یوم حشر ده محسوس و آشکاره اولدیکه (یوم تبی السرائر) یوم معنایه شهادت قیلدی (منثوی) بیسه آمد وجود آدمی * بر حذر شو زین وجود از ان دی * آدمینک وجودی بریشه کادی یو وجود دن حذر اوزره اول کر اول مدمن ایسه کله یعنی آدمینک وجودی بریشه کادی بیسه ستانده هر شی بولدن بی کبی وجود آدمیده دخی هر شیشتن نمونه و اغوزج اولنور (یت و ترع انک جرم صغیر و فیک انطوی العالم الا کبر) اوله اولیجی یو وجود بشره دن حذر اوزره اول کر اول دم در حانی رفیعه الهیدن ایسلر (منثوی) درو وجود ما هزاران کرکله و خولک * صالح و ناصالح و خوب و خشولک * بزم وجود مزده نیجه ییک قور در و خنر بر واد ر صالح و ناصالح و خوب و زشت یعنی بزم وجود مزده انواع حیواناتک صفتی وارد و ر صالح و خولر و ناصالح و فاسد و صفر و دخی خوب و زشت علما وارد خوشک زشت معنایه در (منثوی) حکم آن خوبست کان غالب ترست * چونکه زیریش از مس آمدن آن زست * حکم اول خوب ایچوندر که او غالب کرد چونکه التون باقر دن زیاده کادی اول التوندر یعنی وجوه انساننده هر قنی صفت غالب ایسه حکم غالبکدر مثلاً التون غالب اولسه التون اعتبار اولنور باقر غالب اولسه باقر اعتبار اولنور (منثوی) سرفی کان درو وجود غالبست * هم بران تصور بر حشر واجبست * شول بر سرفی کاهل سنک وجودنده غالبدر سنک حشرک اول تصور اوزره واجبدر یعنی قیامتده اول صورتله ظاهر اولور سن (منثوی) ساعتی

کر که در آید بشر * ساعتی یوسف درخی همچون خر * بر ساعتده بشره قور دلق کلور بر ساعت آی کی یوسف
 رخلی کلور یعنی بر ساعت اولور که انده برامز خولر و قیج و صغر ظاهر اولور و بر ساعت اولور که آنک وجودند
 مانند یوسف لطیف و جیل و صغر ظاهر و کور (منشوی) می رود از سینه در سینه * از ره پنهان صلاح و کینه *
 سینه لردن سینه لره کیدر پنهان بولدن صلاح و کینه لره یعنی بر سینه بدن بر سینه به کیدر و سیرات ایدره پنهان
 صلاح و کینه با سیرا اخلاق دخی بیت و ما بعدند اولان ایسات شریفه تبدیل اخلاق ایلمکه دلالت عقیده در
 تبدیل خلق قابل ذکر در دین طائفه به اعتراض ایلمکه نه که بعضی متکلمین بدیدلر که (الخلق صورة الخلق الباطن
 کان الخلق صورة الظاهر) فالانسان لا یقدر ان یدل صورته الظاهرة) کا قال الله تعالی لا یتبدل الخلق (الله) کذلک
 لا یقدر ان یدل صورته الباطنة) بو تبدیل اولین خلقدن مراد ا کرطبعی اولورسه بوسوز بیند دروا کر اوصاف
 نفسانه مراد اولورسه بو استدلال غایت ضعیف در زیراتقلا و عقلا ناستد که اخلاق تبدیل اولور تقلا اولدیفته مثال
 حسنوا الخلاقکم) حدیثی (و بعثت لکم مکارم الاخلاق) حدیثی ککی حدیث لردن (والاحادیث من هذا النوع
 کثيرة) و لهذا کروت الاحادیث فی مدح حسن الخلق و کذلک کروت فی ذم سوء الخلق) بو تبدیل اخلاق انسان قادر
 اولدی یعنی اخلاق سینه صاحبی معذب اولور و عقلا اولنه مثال آدمینک آدمی به تعلیم بلکه کار و نره علم و هنری
 سیرات ایلمیدر که تمهیدورلر (منشوی) بلکه خود از آدمی در کار و نره می رود دانای و علم و هنری بلکه آدمین
 کار و نره خوی دانای و علم و هنر کیدر یعنی آدمینک تعلیمی الیه حیوانات صاحب هنر اولور (منشوی) اسب سگ
 می شود هر او و رام * خرس بازی میکند بر هم سلام * مثلاً سرکش و ناعم و ارباب آدمینک تعلیم و تأدیه لره و ارباب
 و رام اولور و خرس بازی و بر دخی سلام ایدر (منشوی) رفت اندر سگ ز آدمیان دوس و یا شتابند یا شکاری یا خرس
 آدمیدرند که هوس کنند یعنی آدمیلر هوسی کلبه تأثیر اشدی یا حیوان اولدی یا شکاره منسوب اولدی یا خرس
 اولدی یعنی آنه یملر که تیونلری قور دلدن حفظ ایدبی چوبان اولدی یا خود صید و شکار ایدبی کلب اولدی یا خود
 اوی حفظ و حراست ایدبی یا سان اولدی (منشوی) در سگ اصحاب خوی زان و فود به رفت تاجو بای الله کشته بود
 اول جماعتدن اصحاب که فک کلبه بر خصلت کندی تالله تعالی فی طلب ایدبی اولش اولدی و فود و فود
 جمعی در فود جماعت اصحاب که هف مراد اولور (منشوی) هر زمان در سینه نوی سر کند * که دو و که ملاک
 که دام و دد * هر زمان سینه ده بر نوع سیرا بر طهوره کلور * کاشی شیطان و کاهی فرشته و کاهی دلم بود یعنی
 برنجی جانور صفتی و دخی صادق خوی (منشوی) زان عجب بشه که هر شیرا که هست * تا بدم سینه پنهان و هست
 بشه بدن مراد بود و آدمی به او هیئت که منبت اشجار مکو تا ندر و هر کسک قلبه بومر سینه بدن برول و اردر و جمیع
 موجودات بحسب استعداد تم نشو و تعالی و قبض و صفای بومر سینه بدن آور بومر بلا بشه ایه بومر بشه
 تعبیر ایدب بیور و اول عجب بشه دن که شیرا که کیدر یعنی اول عجب اولان بشه زار زار دن که هر شیرا خدا اولان
 نبی و ولی آگاهدر یا خود هر شیرا ندن آگاه و عالم در اول عجب بشه دن تا سینه لردانه پنهان بول و اردر یعنی
 تاجله سینه لردانه مخفی و معنوی برول و اردر * کو کالر بوننهان و معنوی اولان بولدن حظ و نصیب آور
 و نشو و نما بولور (منشوی) دزدی کن از درون میان جان * اتم از سگ از درون عارفان * چونکه دزدی باری
 آن در لطیف * چونکه حامل مینوی باری شریف * ای جاهلی فی معرفت و سکدن کم اولان بی دولت اگر بوشه زار
 اولان مریتة الوهیتدن علی طریق المشاهدة والمعاشنه حظ و لذت بولتی استرک درون دلدن استراقه باخ تحقیقا
 جانت باخنی که اول علم و عرفه تا باخود جان می یافنی ای سکدن کم بر دزدک ایلمه می باندن مراد بشه و عرفه قادر عارف
 بالله اولان سلطان غفلت در و ندن که اول خانه رحمان و کنوز حضرت برداندر چون کم او غور و رسن باری اول
 لطیف دری او غوره چونکه بول * کو برنجی اولور سن باری شریف نسنه بی حامل اول یعنی التسلعة سارقة
 غی و اسخبه چون کم طبیعتن سرقه ایلر خرنه دلدن باری اول در لطیفی استراقه قبل چون کم بر باری می تنک و حامل
 اولور سن باری شریفی حامل اول (بیت دل) کربار کشید بار نکاری باری و ورکسی یار کشید چو باری باری (فهم
 کردن می راندن که شیخ ذوالنون دوا نه نشده قاصد گردانست (م) دوستان در قصه ذوالنون نشدند * سوی زندان
 و دران را می زندند * دوستان ذوالنون که قصه سنده زندان جانیته کشید بلر و او را در بر و او را به شو و شاوره قبلد بلر
 بوله دو (منشوی) کن مکر قاصد کشید با حکمت است * او در دین قبله و آیت است * که بوی و اربابه قصه بدله
 ایلر یا بر سر و حکمت و اردر زبوا و ذوالنون بودن اسلامه بر قبله و بر آیتد یعنی دینک توجه اولنه بحق مقتدا می
 و استمهاد قبله بحق برهاندر (منشوی) دور دور از عقل چون دریای او * تاجون باشد مدغم فرمای او * چونکه

بود پس اندر کجای عقلند زیاده بعید در تاجنوا کاهات یورجی اوله یعنی چون آگاه
 قبله وسفاهت ویرجی اوله جنونند آگاهات بر شزدیک اولور (منوی) حاشی الله از کمال جاه و * کا بریجاری
 بوشدماه و * حاشی الله آنک علوشاندن و کمال منصبند که بیارک محاسبی آنک ماهی اورنه یعنی آنک
 ماه عقلند جنون وسفاهت غالب اوله و آنک انوار علی ستر قبله یوخود محالدرید یلرم) (اوز شرمعه اندر خانه شد
 اوزنن عاقلان دیوانه شد * اوز والنون عوام ناسک شردن خانه ایچره اولدی اوعاقلرک عار و نکندن دیوانه اولدی
 یعنی بو عقل معاشله افتخار ایلن عقلانک عقلی کوروب بو کونه عقلند دیوانه اولن یکدر دیوانلرک عقلنک
 غیر تسدن تجنن ایلدی و دیوانه و ارسوزلر سولدی (منوی) اوز عار عقل ککندوتن برست * فاصدا رقتست
 و دیوانه شدست * اوز والنون کندوتن برست اولان عقلنک عار ندن قصده کشدر و دیوانه اولشدر عقل کندضعیف
 العقل معنسانه در (منوی) که یمنیدیم قوی ورماز کلو بر سر و ششم بزین ورماکاو و تاز زخم نخت یام من حیات
 چون قیل از کاموسی ای نقاش * مرید ردخی بری بر نه دید بلر که اول والنون عقل کندوتن برستدن عار ایدوب
 بو کونه عاقلانک عقلند دیوانه ک یکدر دیکر فعلله ارشاد ایچون فاصدا کندی و دیوانه اولدی و کان دیکه بی بفک
 محکم و کاول دوز تسدن یعنی کاول قور و رغندن باشه و ارقه اوروبو قی فازه یعنی بو دیوانه لکل اصلندن بخت ایلله
 و نقص قبله تا کمال اولنک زخندن یعنی او کوز قور و رغنک دادندن و سولک زخم و شر شدن بن حیات علو عقل
 بولم کاموسان مقول حیات بولدی کجای ای نقاش یعنی ای اولور موسی علیه السلاک بقره سنلار زخندن
 مقول اولان کسمه به ضرب اولند فقه حیات بولدی کجای بندخی سولک ضرر ندن حیات بولم و حقیقت حال دن خبر
 ورم دکن اولورسته کجای اسرائیل زمانده مقول اولان کسمه کاموسانک برپاره سندن ضرب اولنغله حیات بولدی
 و فام اولدی (کا خبر الله تعالی فی کلامه المجیدی فی سورة البقرة واذ قتلتم نفسا) منصوب دراذ قتلتم خطاب جماعت
 یهوده در که غمیره معاصر لر دوز بونره قتل اسنادی کرجه اسلاف دن صادرا ولدی اما بوجاعده بولند یغندن
 اوز تیرد یعنی اذ کرا و قتلتم نفسا (فادار آتم نهی) ای اختبعم فی شایه یعنی ای نفسک شاستن سر اختلاف
 و اختصام ایلدیکر زماختصام بعضی بعضی دفع ایلر یخود تدافع ایلدیکر آنک قتلتم هر مرکز نفسکزدن
 آخره طرح ایتمکله اوز آتم اصلنده تدار آتم ایدی یعنی التدافع تاداله قلب اولوب اذ فام اولوب بقره سکونه اشدا
 متعذر اولد یغندن همزه اراد اولندی (والله یخرج ما کنتم تکتمون) والله تعالی اخرج و اظهار ایلدیکر بیدر اولوشینی که
 سز آتی کتم و سز ایلدی ایلدیکر اول مقول نا حق بقره قتل نصکره و قصه سی ودر که بر پر کسه و ارا بیدی بی اسرائیلده
 آکا عاقل بن شرا حیل در لری مالدار ایلدی و ارفی عم زاده لر ندن غیری یوغدی بس مالنه طمع ایدوب حیلله ایلله
 بر بصره ایچقا و رب قتل ایلد بلر بعده ایکی کویک جابینه براغوب دبت طلب ایلد بلر بس حضرت موسی علیه
 السلام کلوب شکایت ایدوب اول قر به اها لیسنی جمع ایلد بلر اهل قر به عین ایلد بلر که بزم خرمز و قدر بس حضرت
 موسی بونره دبت حکم ایلد کده التماس ایلد بلر که یاموسی دینی ادا ایلد اما لطف ایله حقندن رجایله که بولک قاتلی
 معلوم اوله حضرت موسی به احوال بالکلیه معلوم اولدی بونره دیدیکه ای قوم الله تعالی سز مرا ایلر که سز بر بقره
 ذبح ایلد سز بونردید بلر که بری استر زای ایلرسن یاموسی حضرت موسی دیدیکم الله صغورم جا اهل اولقندن و استر زاء
 ایتکندن پس دیدیکم یاموسی برکدن بزم ایچون استدعا ایلد که اول بقره نک و صفی بزمه بیان ایلسون حضرت موسی
 علیه السلام دیدیکم حق تعالی یور که اول بقره نه باشلورونه تاز در بلکه بواکیسی مایندنه سنی
 معتقد لر پس دید بلر که اهل لونی نه رنکدر در پس موسی علیه السلام دیدیکم حق تعالی در که اول او کوز صارودر
 القصه موسی و صفای ایلدی اوزره اول بقره بی مصالح بکنده بولوب در پس طوسی التوبه اشترا ایدوب آتی ذبح
 ایلد بلر (قتلنا الضروه) پس دیدیکه اول مقوله اولن (بعضها) اول بقره نک برپاره سی ایلد بعضلر دله بعضلر
 قولیه قور و غیله و بعضلر قولیه دیمشله علی ای وجه کان اول بقره نک برعضو اوله اول مقوله ضرب ایلد کده
 حیات بولوب بونره اول قاتلندن علی التفصیل خبر ویروب نه اولدی (ویریکم) و دخی سز کوسترای متکران خبر
 خطاب متکران خبر در (کذلک) بو مقول حیات ایلدیکر کجای (یحیی الله الموتی) الله تعالی سز موتای دخی احیا
 ایدر (ویریکم) و دخی سز کوسترای متکران خبر خطاب یال و زمانده اولان قوم اوله ایوا خود حضرت یغمبر
 زمانده اولان اهل انکاره اوله وای اسرائیلله اوله (آیانه) الله تعالی آیات و علامات کال قدرتی اوزره (علکم تعقلون
 تا اوله که سز تعقل ایلد سز اول خالق یحیی که نفس مرده بی احیا نمکده قادر اولیچنی سز نفوسک احیاسی آکا
 مشکل اولر اهل تحقیق بو معنایی وجوده آلوب در بر که انسانک قلبی اول مرده کیدر و نفسی بقره کیدر پس هر که

قلمی احیا! چنانکه استمره بقدر نفس تیغ مجاهده ایلدنج ایشمجه قلین ج ایدد من (اذبحوا نفوسکم بیوف الخافات
بوعنایه شاهد در وحضرتک بیوردناری یت و مشغونه مطابقه قدر (می) تازرخم لخت کای خوش شوم * همجو
کشته کاوموسی کش شوم * تا کاره منسوب اولان باره نل زخندن خوش اولم حضرت موسائک کانلک مقتولی کی
یعنی انک کارندن حیات اولان مقتول کی محبوب و مقبول اولم (منشوی) زنده شد کشته زرخم دم کاوم * همجو موس
از کیباید زرساوم اول مقتول کاو لقا و روحی زخندن زنده اولدی و قرآنله نائندر که حیات اولدی باقر کی کیبایدن
صافی زرا اولدی بی باقر کیبایدن نیجه خالص آلتون اولورسه مقتول اولان کسه دخی بقره دن حیات اولدی و انک
کاری آلتون ککی صافی اولدی (منشوی) کشته برجست و بگفت اسرار را و انمود آن زمرة خونخوار را *
مقتول حیات اولدی بزدن صجره دی و اسراری دیدی و اول فان اید بی زمره بی آشکاره کو ستردی (منشوی)
گفت روشن کن جماعت کشته اند * کین زمان در خصیم آشفته اند * روشن و آشکاره دید بکین بوجاعت
اولدر مشلدر که بوزمان بنم خصوصه پردیشان و آشفته لدر یعنی بنم خصوصه خفله خصوصت ایلوب ظاهر
غیمین و پریشانلدر پس صدن حصه سانه شروع ایدوب بیوردر (منشوی) چونکه کشته گردن این جسم کران
زنده گردده سی اسرار دان * چونکه بوقفل جسم کاو کی مقتول اوله و سیوف مخافاته مذوح اولوب مرده
حکمن بوله اسرار دانک وجودی دیری اولور اسرار دانن مر ادر و حدی چونکم بر کسه ریاضتله نفسی اولدره حیات
حقیقه ایلد آنک اسرار بیجایی روحی زنده اولور و عالم غیبک اسرار فی لازم کلورسه اهلته یان قیلور (منشوی) یان او
منتهیشت و نارا * باز داند جله اسرار را * هنوز بوزنیاده ایکن انک روحی بهشت و دوزخی کوردر جمع اسراری
آشکاره یاور (منشوی) و آغاید خونین دیورا * و آغاید دام خدعه و دیورا * شیطان خونینک آشکاره
کو ستر مرک و خدعه نل دامنی کور کو ستر یعنی شایانک که انسانک حیات معنویه سی اولان ایمان و اسلامنی
از ایلاید کی جهندن انسانک خونیری کی واقع اولمشدر شول کسه که بقدره نفسی اولدره و حیات طیبیه ایلد و روحی
دیری کوره اول کسه هر شد کامل اولور پس بصیرتی اولنله خوفی اولان شیطانی کور ستر که آنلور روحی نه جهندن
اولدر و لور نه سکر و خدعه ایلوب خفله اول خصوصه مخاصمت ایدر لور پس مر شد و سکر و حیله نل دامنی
کو ستر و بصیری اولنله آنک مکر و خدعه سی آشکاره ایلر و آغاید بونده آشکاره کو ستر معنسانه در مقصود بصیر
بصیرنه آشکاره کو ستر دع اولور اگر چه آشکاره کور بنور معنایی ویرسه دخی جا ز اولور و لیکن اولکی معنی
اولدر (منشوی) کاو کشتن هست از شرط طریق * ناشود از رخم دش جان مفیق * کاری اولدر ملک طریق
شرطندنرا آنک دی زخندن جان مفیق اوله یعنی اخلاق بوله کاودن مر ایدل و کین بویله تفسیر بیوردر (منشوی)
کاو نفس خویش راز و تریکش * ناشود روح حق زنده پیش * کندی نفسک کافر دینل دینل ناخنی روح هوشله
دیری اوله یعنی نفسک کافر ریاضت و مخالفتله اولزدن اول اولدر تا کدر دنده باطن اولان روح عقل و علمله زنده
اوله و حیات طیبیه بوله (رجوع بحکایت ذوالنون قدس سره) (منشوی) چون رسیدن آن نفر نزدیک او * بانک بر زده
کایند اتقوا * چونکم اول نفر ذوالنون حضرت نلر نلک حضور نه ابرش دیر چاغردی هی کلر سر صاقنک (منشوی)
بالدب کفنه مالز دوستان * بهر پرش امدیم اینجا یجان * اول گروه ادبیه ایدر بلر ز دوستان زنجان ودل ایلد
بورایه برشدن اوتری کلدن یعنی صدق و اخلاصه یو بیار خانه به صورتی ایچون کلدن و سنک خاطر کاله الفقه
وجه قلدنک (منشوی) جوی ای درای عقل ذوفنون * این چه بهتانست بر عقلت جنون * ای ذوفنون اولان
عقل دریایی نیجه سن سنک عقلان او زره جنون اسنادی بونه بهتاندر یعنی سنک عقل کامله جنون اسنادی بهتان
عقلیدر (منشوی) دود کلن کین رسد بر آفتاب * چون شود دعنا شکسته از غراب * زرا کلنک توفی آفتابه چن
ایرشو که آفتاب اندن مکدر اوله عنقا غلر لدن چن صحن و زیون اولور (منشوی) و امیکر از میان کین این سخن *
ما بحبانیم با ما این مکن * بزدن کیر و طوغمه بوسوزی سیان ایلد برنجیلر زره بوی ایلد (منشوی) مر بحبانرا نشاید
دور در که یا برویش و دخل معجور کرد * بحیلری حضور کدن دور ایلنک لایق دکلدر یا خود ستر و حیلله انلری معصور
ایلنک یعنی محب اولنله بوسکونه صفت اظهار ایلنک لایق دکلدر دیر (منشوی) راز را اندر میان آورشما *
رومکن در این پنهانی مهابا * ای شاه رازی اورنایه کنورای ماه یوزکی سحایده زاده بهنان ایلد (منشوی) ما بحب
وصادق و دینلسته ام * درد و عالم دل شود ریسته ام * بر محب و صادق و دینلسته یز ابکی عالمه گو کازی
سکانهل مشر چونکم بونلر بودعوالیا ایلدیر و سنک محب صادق و مرید عاشق کدر دوسو بدلر انلری اخصاندن
اوتری کور بیلدی (منشوی) غش آغازید و دشنام از کراف * گفت اود بوانسکانه زری و فاق * اول ذوالنون بونلر

خشه باشدی و گزنی شتم ایلدی اول ذوانتون دیوانه لر کی الفاظ مهمله دیدی و خلط کلام ایلدی (منشوی)
 برجهید و سنک بران کرد و چوب و چلبکی بکر یخندنازیم کبی * ذوانتون در حال بریدن صبرمدی و طعانی
 و آخاجو مجملر جابانه پران ایلدی چوب و کوب خوددن جمعی او * کندن قاجدیلر (منشوی) قهقهه خندید
 و جنبانیدر * گفت بادریش این یاران نک * قهقهه ایلد کولی باشی او شادی ایلدی یارانک صائلک بلنه باقی
 یعنی یونازک صورت ظاهر لر نکل هواسنه نظر ایلد که دعوی محبت ایلد کدنصکره و قدر جفادن فرار ایلدر محب
 صادی اولان خودهر تقدیر خفا کسه ایلدن روگردان ایلدی مقرر در (منشوی) دوستان بین گونشان دوستان *
 دوستان اریخ باشد همو جان * دوستلری کو رفتی دوستلر ک نشانی دوستلره دوستلر ریخ و بلاسی جان کیدر
 یعنی دوست اولار بارلر جفا سندن روگردان اولار بلکه جان کبی آقی قبول قیلولر (منشوی) کی کران کرد ریخ
 دوست دوست * ریخ مغز دوستی اتر اچ پوست * دوست دوستلر یخندن قن کران طورونه وجهله اجتناب ایلدر
 ریخ مغز در دوستلر آقاوست کیدر یعنی یاردن کلان ریخ و بلا مغز نغز کیدر و محبک دوستلر قنر کیدر
 اگر جفادن صفا ایلره دوستلر دوستلر کدر ریخ و جفادن خط ایلرزه دوستلر قنر کبی ریخ مغز
 (می) در نشان دوستی شدر خوشی * در بلا وقت و یخنت کشی * دوستلر ک نشانی بلا ده و آفتد و یخنت کش لکده
 بانی خوش اولق اولدی یعنی دوستلر ک نشانی اولدر که یاردن کلان بلا ده و آفتد و یخنت کش لکده
 بانی خوش اوله و عاشق اولر ریخ و بلا ده صفا اوله (می) دوست همون زریلا چون آفتد * زریلا دردل آتش
 خوشست * ملا دوستی آفتون کبی و بلا آتش کیدر خلاص اولان آفتون آتش ایلخنده خوشدر اما خالص اولین
 آتش بلا ایلرزه ناخوشدر * آختان کردن خواجه لقمان زریله لقمان (منشوی) کی که لقمانا که بنده بال بود *
 روزوب در بندگی جالال بود * بود د کلیدر لقمان اول برنده بال ایدی کیجه و کوندر خواجه سنک خدمتده
 جست و جالال ایدی (منشوی) خواجه او را داشتی در کار پیش * بهریش دیدی زفر زدن خویش * خواجه سی
 آقی کارده زیاده طور تری و او خود ایلر و طور تری کدن بنک فرزند زدن لقمانی اولر * کوردی بیت اولده اولان لقمانا
 خواجه سی داشتی در کار پیش تقدیرنده اولر بیت ثانی به مرون اولور (منشوی) زانجه لقمان کجه بنده زاده
 بود * خواجه بود و زاده آزاد بود * زیرا که لقمان اگرچه بنده زاده ایدی خواجه ایدی و هواد آزاد ایدی
 یعنی اگرچه صورت بنده ایدی لکن معنا حروا زاده ایدی و یونک عکسی نیجه کسه واردر که اگرچه صورت خواجه
 و زاده در لکن بنده و مقید در تکه و حکاچدن معلوم اولور (می) گفت شهی شیخ زاندر سخن * چیزی از یخنتش
 زمن در خواست کن * بر پادشاه بر شهنه سوزده یعنی آتانه مصاحبه ایدی بدن یخنتش و احسان قنعدن
 بر شیخ طلب ایلد (منشوی) * گفت ای شه شرم ناید مرزا * که چنین کوی مرزین مرزا * شیخ عالی همت
 پادشاهه دید که ای شاه سکا شرم کل می که بکا بود درین یوندن و فاروق کل (منشوی) سن دینده دارم و ایشان
 حقیر * وان دور لوحا کاند و امیر * زمر این یکی بنده طور تم و آنلر حقیر در او ال یکی حقیر بنده سنک او زریکه حاکم
 و امیر در (منشوی) گفت شه آن دوچه اند این ذلقت * گفت آن یک خشم و دیگر شهو است * پادشاه شیخه
 ایلدی اول یکی نه لر دیر و سوز ذلدر یعنی خطا در شیخ پادشاه ایلدی اول بری غضب و بری دخی شهو تدر (منشوی)
 شاه آن دان کونز شاهی فارغست * بی مه و خورشید وورش یاز غمت * شاه آقی بیل کاول شاهلقدن فارغدر
 خورشید و ماه سر آتک نوری طالع و تاباندر (منشوی) یخزن آن دارد که یخزن ذات اوست * هستی او دارد که هستی
 عدوست * یخنی کی اول طور که یخزن آتک دایر وجودی او طور که وجوده عدودر یعنی یخزن حقیقی اول کسه
 طور که ذاتی جواهر ارا را علومه خیزنه اوله و دخی حقیقته و اراق اول کسه نکدر که کندی وجود مجاز یسنه
 عدو اوله (منشوی) خواجه لقمان بنظر خواجه وش * در حقیقت بنده لقمان خواجه اش * لقمانک خواجه سی
 ظاهرده خواجه وش ایدی حقیقته بنده و لقمان آتک خواجه سی ایدی یعنی اگرچه لقمانک خواجه سی محسب
 الظاهر خواجه کبی ایدی لکن محسب المعنی بنده ایدی اول جهتد که لقمانک اختیار یسر برایش اختیار ایز
 و آتک تدبیر یسر بر جسته کفر دی پس لقمان معنا کا خواجه ارش اولور (منشوی) درجهان باز کونه زین
 بسیمت * در نظر شان کوهری کم از خبیست * باز کونه اولان جهانه بنده و قیبلدن چوق کدر لر واردر که آتار دخی بعضی
 برخسندن کدر یعنی یومعکوس جهانه لقمان و خواجه سی قیبلندن چوق کدر لر واردر که آتار دخی بعضی
 محسب الظاهر خواجه و صاحب دولتدر و آنلر لالی آتندن نیجه کسه لر ارادعل و حکمته معنا خواجه در لکن
 اهل ظاهر بونی فرق و تمیز ایلر زمر ایا و جهان خلقنک نظر نده بر کوهر خسندن کدر و خشی کبی اولان اهل دنیا

مانند جوهر اولان اهل حکمتدن اعلا و برتر در (منثوی) من یا باز آه نمازه نام شد و برنکی عقلش از آدم شد *
 بوجهان باز کونه ده بود کز اولان قبیلدن چوق مکوس شی وارد در که مثلا یا بانه مفازه نام اولدی برنام ورتک
 انزل عقلنه طو زاق اولدی یعنی بواهل جهانتک عقولنه اسم و رسم دلم اولدی جوهری در که مفازه مفازلک
 واحد بدربان عرابی در که یا بانه مفازه تسبیح اولندی هلمکه اولدی بغندن اوتری من فواری هلمک بقال فاز فو زوفا
 ای مات واهی دیدی یا بانه مفازه تسبیح اولندی تفاولا بالسلامة والقو بس بوجهان باز کونه ده برشی ضدیله
 تسبیح فبایق و یا خوندن تسبیح برشی موجود اوله سکن تفاول طریقه وجوده کش شی کبی نام قوم چوق واقع
 اولمشدر مثلا محصل هلال اولان یا بانه مفازه دنگ و سیداه عرب کافور نام ابلک و حاجی اولیان صبی به حاجی تسبیح
 ابلک کبی کذلک برکسه اسیر جهان ابلکن اسیر جهان وزندانی و بنده ابلکن افندی دنگ بوقبیلند لرکن اکثر ناسه
 اسم و رسم دام اولوب بوضورت ظاهره ده نه اسمی اسمی اسیر کافر بفته اولوب حقیقت کاردن بی خبر بی بهره
 خالید و عبدالرحیم و عبداللہ بنار و عبدالطن و عبدالفرح اولان وادی شیشه عبودیت قیلان کسه لری سید و مولا
 صاندیلر (منثوی) یک کره را خود معرف جامه است * در قبا گویند که گوا عامه است * یک کره و ظاهر سالوس زهد
 نورباید تا بوجاسوس زهد بناسدن بر کره و هن معرف خود لباسد بعض نسخه ده بومصرع بوبه واقع اولمشدر که
 یک کره بی را معرف جامه است بر طاققه به معرف و معین جمله در فتنانده کورر که او عامه دندرد لر یعنی بجن
 بر عوام کالهای کورسه لر لباس خواص و عامدها کا خواص و شیخ و عامدها در لر و بجن خواص دندرد لر عارف
 و زاهدی قیاده کورسه لر در که اول عامه دندرد بر کره ایچون زهد و ترک دنیا یک سالیک سنگنک ظاهری وارد نور
 کرک تا زهد لباسوسی اوله یعنی نور معرفت کر کدر که ناجاسوس زهد و تقوی اوله والا کور نور بر صورت ظاهره ده
 شکلا و فغلا و قولاقبول ناس ایچون مکمل و معمود کور نور حال بو کدن و تقوادن دور در اکثر اولیا واصفیا
 صورتا حقیر و مقصود کور نور لکن باطنا مکمل و معمود و محصل کلام سالیکه بر نور کر کدر که اول نوری
 بر آخر کسه به تقلیدیا تمکله اولمه (منثوی) نورباید بالاز تقلید و غول * تا شناسد مرداری فعل و قول * تقلید
 و غولدن بالانور کرک تا مری فعل و قول سر یله یعنی برکسه آقی کسیرن اکالهای بو عیکن اخذایش اولیه تا کم
 براری بلاقول اول فعل آکلیه یله غول تا کاه برکسه دمن برشی اخذیا تمکله دیرلر (منثوی) در دور در قلب اوزاره
 عقل * نقد اویند باندن تقلک * عقل بولندن آتک قلبنک ایچنه کیدر آتک نقدی کورر تقلک بندنی اولوز چونکم
 نور فرستله آتک حسب حاله عالم اوله قیل و فالتده اولان روزنی و دعاویه نظر قیلوز (منثوی) * بدن خاص علم
 الغیوب * در جهان جان جوایس القلوب * علام الغیوبک خاص بندلری جان جهانتده قلوبک جاسوس دیر
 یعنی علام الغیوب اولان الالهک خاص اولان بندلری جان جهانتده قلوبک جا سوس لمریدر (کا قال علیه السلام
 ان الله عا دای عرفون الناس بالانوسم) و درخی سوردی (تقوا فراسة المؤمن فانه ينظر بنوره) قال ابو يعقوب السوسی
 انهم جواسيس القلوب يدخلون في قلوبكم ويخبرون من اسراركم فاذا جالستموهم فجا اسوهم بالصدق (منثوی)
 در درون دل درایه چون خیال * پیش او مکشوف باشد حال * بندکان خاص فکر و خیال کبی قلبنک ایچنه کاور
 جیجع حال ستری الکت قننده مکشوف و روشن اولوز (منثوی) در ترن کجشکلیست از برک و ساز که شو پوشیده آن
 بر عقل باز * سرچنک جسمه قدرت و قوت و ترتیب و دوزن نه در که اول برک و ساز طوطی غلک عقلی اوزره پوشیده
 و مستور اوله یعنی بونله خلقنک شمارین بیک شکل دکدر زیر خلق بونله نسبت مصغور کبی حقیر و صغیر در
 پس کجشکل تند برک و ساز دن نه اوله که اول باز الهی اولان صاحب مشاهدهنک عقلنه پوشیده اوله (منثوی)
 آنکدر فکشت بر سر اهره و سر مخلوقات چه بود بش او * اول کسه که مراد الهی الله دره و نک اسرار نه واقف
 اولدی آتک قننده مخلوقات سر ندیر یعنی اول کسه که اسرار هویت الهیه به عارف و واقف اوله آتک او کته اسرار شعیر
 مخلوق بیلک آسان و سیر مرد (منثوی) آنکدر افلاک رقتا شش بود * بر زمین رقتن چه دشو ایش بود * مثلا اول
 کسه که آتک افلاک اوزره رقتا و سیری اوله براوزره کتمک و سیر و حرکت اتمکا کانه دشوار اولوز یعنی اکادشوار
 و مشکل اولوز (منثوی) در کف دود کاهن کشت موم * موم چه بود در کف وای ظلم * مثال آخر دود یغیر علیه
 السلام کتف و دستنده که آهن موم اولدی ای ظلم آتک کف و دستنده موم ندر مراد برکسه نک که آتک منسکوب
 ایشار که آسان اولان ایشار ندن حاصل اولی بطریق الاولی اولوز پس نه حصه سیادتن قصه یا کف شروع ایدوب
 سیر در لر (منثوی) بود لقمان بنده شکل و خواجه * بندکی بر ظاهرش دیباجه * حضرت لقمان بر بندک کللو
 خواجه ایدی حضرت لقمانک طاهر نده بنده لک بر دیباجه ایدی یعنی بر نشان و علامت ایدی (منثوی) چون روز

خواجه بيمای ناشناس * در غلام خویش پوشاند لباس * مثلاً چون که خواجه کندیستی بیلد کاری بر کیده
لباسی کندی علامه کیدور (منشی) او پوشید هایلای آن غلام * مر غلام خویش را ساز دامام * خواجه
اول غلام جامه لری کیر کندی غلامی امام و مقنند اوزر (منشی) دریش چون بندگان در ره شود * تا بناید
رو کسی آ که شود * خواجه بند لری کیده سنک آردنجه کیدر خواجه بوصفی آنکچون ایلر تاولیه که بر کسه
اندن آ که اوله (منشی) کو بدای بنده و رود رسد رکن * بن بکیرم کش چون بنده کیدن * خواجه بنده سنه
اید رسن ویری اید بنده صدر اوزره و نور کین و حقیر بنده کبی بن بشغکی طوزم (منشی) نودر شی گن مر ادشنام ده
مر مر اوهیج نودیری منه سن حدت و خشونت ایلر تکادشنام و بر تحقیق انکاسن هیچ بر وقیر قومه و تعظیم ایلر
(منشی) ترک خدمت خدمت و داشتیم * تا بغیرت تخم حیلت کاذم * خدمت ترکی سنک خدمتک طوزم یعنی
شمیدی سنک خدمتک بنم سوزم طووب صدر نشین اولوب سا تر خدمتی ترک ایلکدر غری بنده حیلت تخمکی آ که تا خلق
بنی خواجه بیلر اولر انلر بعض سر ائرنه واقف اولم و آنلری قول قیاس ایلر (می) خواجه جان این بند کجا کرده اند
تا کان آید که ایشان برده اند * خواجه لری بنده لکری ایلشدر تا کورنلر ظن کله که انلر بنده لرد یعنی کبر
و عجبی ترک ایدوب بنده لک اختیار قیلشدر و خدمت و عبادت و ننه سالک ایلشدر (منشی) چشم برودند
و سر از خواجگی * کارهارا کرده اند آما دکی * خواجه لقدن مستغنی و طووب ایدلر چشم بر مستغنی معناسنه در
ایشاری حاضر و آماده ایلشدر یعنی اوزر رنه واجب اولان کاری مهیا ایلشدر (منشی) و بن غلامان هوا
بر عکس آن * خویش بنده بود خواجه عقل و جان * بو هو اقولاری آنک عکسی اوزره کسکند بلی عقل و جان
خواجه سی کوستر مشلدر یعنی اسیر هوا و هوس اولان کسه را کرچه کندی بلی عقل و جان خواجه سی
کوستر مشلدر لکن بو آنلردن خلاف واقعدر (منشی) آید از خواجه ره افکندگی * ناید اننده بغیر ندکی *
خواجه دن تواضع بوئی کلور یعنی خواجه عقل و جان اولنلردن متواضع و متذلل اولیج خوبلری حاصل اولور زرا
بنده بنده لکدن غیری کلز (منشی) پس ازان عالم بدین عالم جنان * تعینتهاست بر عکس این بدان * پس اول
عالم دن بو عالمه آنجیلن عکس اوزره تعیبه لرو ادر یعنی باز کونه قرشش و مخلوط اولمش شیرلور در که بر کسه فی ظاهرا
خواجه صنور سن معناسنه در و بر کسه فی بنده صنور سن لکن معنا خواجه در بوئی ییل (منشی) خواجه
لقمان ازین حال نهان * بود واقف دیده بود از وی نشان * حضرت لقمانک خواجه سی بو نهان حال دن واقف ایدی
زرا حضرت لقمان دن علامت و نشان کورمش ایدی (منشی) رازی دانست خوش سی راندن * زرا برای
مصلحت آن راهبر * حضرت لقمانک سرفی ییلدی و حاروق لطیف سوردی اول راهبر رحمت و مصلحت ایچون
(منشی) مر ورا آزاد کردی از زنجست * لیکن خشنودی لقمان را بجهست * تحقیق آقی خواجه سی اولدن اولانه رضای اولد بغیچون
لکن حضرت لقمانک رضای و خوشنود لغتی استدی یعنی حضرت لقمانک آزاد اولانه رضای اولد بغیچون
خواجه دخی آنک رضای کوز دردی (منشی) زانکه لقمان را مر ادا بن بود تا * کس نداندر آن شیر و قننا * زرا که
لقمان مر ادا بو ایدی تا کسه اول شیر و قنناک سرفی بلیله (منشی) چه عجب کسر زید نهان کنی * این عجب
کسر زخود نهان کنی * کار نهان کن و از چشمان خود * تا بود کارت سلیم ازینک دید * نه عجب اگر سرفی را مر زدن
نهان ایلر سن و عجب بود که کند کن نهان ایلر سن کار و کرداری اخلا ایلر کندی کوزلردن تا کم کارک سلیم اوله
وامین قاله نیک و بددن بعض نسخه ده و بصیرع و بوله واقع ایلشدر (تا بود کارت سلیم از چشم بد) و بتقدیر اوزره معنی
تاسنک کار و علفک را مر زشعدن سالم اوله و نیک و بددن امان بوله زرا که کمال اخلاص عمل اولدر که نیک اولانی ملائکه
طووب دفتر اعماله یازمه لر و بد اولان شیطان و نفس آتی سیلوب و بولوب بوزمه لر (کمال ابو یعقوب السوسی
الاخلاص فی الاعمال مالر علم ملک فیکنه و لاعد و فیکنه لاجب به قلوب الاحرار قبوله و الاسرار) آنکچون دیدلر که
نمایش و خود فر و شاک دیدن دن آزاد اولان عاشق لقله طووبی مقابر ابرار و اولدر که انلردن اسرار طهره کلز و آسکاره
اولو اوزر زخود (عسر و مرکم اولور سرفی عیان ایلک اولر) دینلر بوئی ملاحظه ایدوب دشملر و خول ذوق طووب
و شهرت آفت ایدیکن ییلنلر عیون خلق دن بلکه عن دهر دن یله تستر قیلشدر (کمال الشیخ الاکبر قدس الله سره
للعزیزات) تستر عن دهری بنفل جناحه * یعنی تری دهری و لیس رانی * و لونسال الایام ما جمی مادرت * و این
مکافی مادرین مکافی (می) خویش را تسلیم کن بر دام من * و آنکه از خودی زخود چیزی بدزدی می دهند افون
بمرد زخم من * تا که سیکان از تنش بیرون کشند * وقت مرگ از زنج او را می درند * او بدان مشغول شد جان می برند *

ای سالت و ام خدا سر که اخفا اله کند کندن و غیریدن و کندی تسلیم اله دادم من ده بعضی امر الهیه که اول اجرت و ثوابت
 قدودای کسیدر و اند فیکره کند کندن کند گسیز بر نسته او غوره یعنی امر بعد تسلیم وجود کالی الامر الالهی
 کند کندن کند بلک اول بقسر یعنی بلا وجود و لا انایت کندی حقیقت کندن برشی استراقه و اخذ اله که اول شیئی
 مستانکله و کندی مشغول قبل غله وجود مو هو ی ز غندن نجابت و اهن و انایت مجازیه که یکا شدن خلاص
 اول سن کو که ز غلو کسه به افون و ورورزا که آنک نتندن یکانی طشره بایله لر یعنی زخی اولان مرده جراح را فون
 ورورزا که آنک کینه مشغول اولغه یکانی آنک نتندن اخراج ایدر و مثال آخر مرگه وقتنده اول مر دزم مندی
 ملائکه ریج و در ددن برتر و الم و ورورزا اول مر دزم مند اول ریج و الم مشغول اولدی اول بوطرفه مشغول ایکن
 ملائکه آنک جانن آلب الم تورلر (منشوی) چون هر فکر که دل خواهی سپرد * از تو چیزی در نهان خواهند برد
 چون بومقدمه معلومک اولدیه هر فکر که قلبی اصغر لقی استیسه سن پس اول فکر مشغول ایکن سندن برشی
 نهانده استر که کیده ره مثلار بر شیشه مشغول اولسن اوقات عزیزه و عمر کرامتیه کی سندن کیدر لر (وقس علی هذا
 غیر الاحوال (منشوی) هر چه تحصیلی کنی ای معنی * ی در آید دزدانان سو کا بیی ای معنی هر نهی که تحصیل
 ابر سن معنی عین مهمله اله عتاد ندر سن باب الافتعال معنایی ای کار دزمجت یکجی دلمک اولور بعض نسخه ده
 غین معیه اله معنی واقع اولمشد و بوقدر روزره غنادن افتعال بایندن اولور معنایی ای غنا تحصیل ایدی
 ذمک اولور یعنی ای غنا و ثروت تحصیل ایدی کسه هر نه که تحصیل ایده سن دزد اول جابدن کلور که
 اعنسن بعض نسخه ده مصرع اول هر چه اندیشی و تحصیل کنی واقع اولمشد معنایی روشندل (منشوی
 پس بدان مشغول شو کان بهرست * تازو چیزی برد کان کهرست * چونکه کار بویله د پس اول شیشه مشغول
 اول که اول بهر د یعنی دین بولنده هر نه که اولور لایسه * کامشید اول تاز د سندن بر نسته ایله که اول لسنه کهر
 و احقر د (می) بابا یاز کان چودر بابا و فتد دست اندر کاله بهر تزد * مثلاً باز کان یو که چونکه صوابچه دوشه
 الی اولور لمتاعه اولور و شتاغ هر قنغیسی بهر ایه است خلاصه سعی قیلور (می) چونکه چیزی فوت خواهد شد
 در آب * ترل کتر کو بهر تر ایهاب * چونکه آیده سندن بر نسته فوت و هلاک اولور در کتری و احقری
 ترل اله بهر تر اولان متاعی بول و آنک خلاصه توجه قیل (ظاهر شدن فضل لقمان بش امتحان کنند کان
 (منشوی) هر طعمای کاروریدی بوی * کس سوی لقمان فرستادی زنی * هر برطعمای که حضرت لقمانک
 خواجه سینه کتور لردی آنک خواجه سی بعض کسه بی لقمان جانبیه دعوتدن اوتری کوندر د یعنی
 خواجه سنک عادی بویله که ما کولان قمعندن برکسه برطعام کتورسه لقمان جانبیه آقی دعوتدن اوتری
 برکسه کوندر د زنی بوندمزنی دعوت تقدیرنده اولور و دعوت سبب اول اولدیکه (منشوی) تا که لقمان دست
 سوی ابر د * فاصد آنک خواجه پس خوردش خورد * تا که لقمان اول طعام جانبیه قصدال ایله و آنک
 چاشنیسی و نفع و ضری امتحان ایده تا که خواجه سی آنک آرنغی یه فاصد آنک معناسن مصرع اوله قید اولندی
 سهولت معنی ایچون (منشوی) سوز او خوردی و سوزانکجی * هر طعمای کو بخوردی ریختی * خواجه اول
 لقمانک سوزن بر دی و شوق و ذوق قور بردی (سوز المؤمن شفاء) حدیث شریفنک معنوی ایه بل ایلدی هر بر
 طعمایک که لقمان عبیدی خواجه آتی د کردی (منشوی) و بر بخوردی دل و فی اشها * این بودی بوندنی انتها *
 اگر طعمای آنک خواجه سی بیدی کو کلسر و اشها سز بر دی یعنی و اگر لقمان بمدیک طعمای خواجه سی بیدی
 کو کلسر و اشها سز بر دی نهایت سز اتصال و اتحاد بودر بخوردینک فاعلی خواجه اولور بوندی اتصال
 معناسنه در کامتصل اولان باصدر به اولور (منشوی) ترزه آورده بودند ار مغان * گفت و رفتند لقمان از بخوان
 بر کون خواجه بهر تر زار مغان کتورمش ایدر خواجه بریده سینه ایدی بوری فرزندم لقمانی اوقی خرزه فاونه
 قار بوزه اطلاق اولور (می) چون برید و داد او را بک برین * همبوشکر خوردش و چون انکین * خواجه چونکه
 خر بری کسی و برد بلی لقمانه و بری لقمان اول دلی شکر * و عمل کی بیدی (منشوی) از خوشی که
 خورد و داد او را دم * تا رسید آن که چهارده قدم اول دلی خوش دید بکنند اوتری آکا کجی دلی و بری نا اول
 دبلار او ییجی بهر ایدی کج کاف فارسیک کسر یله دبله و هر نسته نیک باره سندر (می) مانند کجی گفت این را
 من خورم * تاجه شیرین خرزه است این بکر * خواجه نیک الله بر دلم فالدی ایدی بونی برم نا کورم بونه
 شیرین خرزه د (می) او چنین خوش بخورد کرد و قی و طبعها شد مشنبی و لقمه جو * اول لقمان و خرزه
 انجلین خوش بر که آنک دقتندن طبعها شد اید بی و لقمه طلب ایدی اولدی (منشوی) چون بخورد از نخلش آتش

فروخت و هم زبان کرد آله هم خلق سوخت و خواجه چونکه اول دلی بدی اول دلیک آجیلغندن آتش شله لندی
هم دلی قبارتدی هم یوغانی باقدی (منثوی) ساعی بخودشد ازطغی آن بعدازان گفتش که ای جان جهان آتک
آجیلغندن بر ساعت بی خود اولدی آند نصکره عقلی باشنه کلوب اقصانه ابتد ای جهانک جانی (منثوی) قوش
چون کردی چون دین زهر را چون لطف انکاشتی این زهر را من بود روزی نیچون قوش ابلدک توهری نیچه
لطف صاندک (منثوی) این چه صبرست این صبوری از چه روست * با منکریش و این جانت عدوست * بونه عجب
صبر دو بصورتی نه یوزند در با منکر سنک تنکده یوسنک روحک عددور که اکثر حرم ای نیچون یوزهری بدلک (منثوی)
چون تاوردی بعلت بجی * که مرا عذر یست بس کن ساعی * علت و پناه ایل نیچون رجعت کنور مدلک بول
دیو که بنم بر عذر و ار در بر ساعت فرغت ایل (منثوی) گفت من از دست نعمت بخش تو خورد هم چندان که
از شرم دیو * حضرت لقمان خواجه سندن چونکه یوفی اشتدی جواب و یروپ ابتد بن سنک نعمت
بغشلی الکن اولقد رجشکه شرعدن ایکی قائم یعنی زیاده شرمسارم (منثوی) شرم آمد که یکی تلخ از گفت *
تا که یان تدیم کن زمان واقف * بکاشم کلدیکه بر آجی بی سنک دستکدن و کمدن که یان کورم سی اشدن واقف
ایلم (منثوی) چون همه اجزای از انعام * رستم اند غرق دانه و دام تو * چونکه بنم جیع اجزای سنک انعامدن
بخشار و حاصل اولمشدر و سنک دانه و دام که غرقدر (منثوی) کزین تلخی کنم فراداد * خالک صدور بر سر ابرام باد
اکبر بر آجی نسنه دن فراداد شکایت ایدم بنم اجزایک باشی اوزره و زکره خالک اولسون داد بونده شکایت
معناشنه در (می) لذت دست شکر بخت بداشت * اندرین بطیخ تلخی کی گذاشت * حضرت لقمان خواجه سنه
دیدیکه ای بنم سیدم و خواجه ام سنک شکر بخش اولان الکل لذتی طوطی کوی ایتدی بو بطیخ ایچره
بقین طغلت کدی و سیرایت ایتدی بداشتک معقولی قرینه کلامدن منمهم اولان تلخکده مقدمانه زردیوب بوراده
بطیخ کز ابلد عرب فار بوز و قاونه بطیخ دیر کذلک بحم دخی قاونه و فار بوز هر بزر را خود معنی سنک شکر
بخش دستک لذتی طوطی بو بطیخ معنی آجیل قودی یعنی سنک دست شریفک بو بطیخه باشقوله بو بطیخده هیچ
آجیل قائدی (منثوی) از محبت طغیا شیرین شود از محبت مسها زوین شود * محبتدن اجیل شیرین و لذتی اولور
محبتدن مسرورین اولور (منثوی) از محبت درد هاضافی شود * از محبت درد هاضافی شود * محبتدن درد زاضافی
وروشن اولور محبتدن درد زلفا و بر بی اولور (منثوی) از محبت مرده زنده میکنند * از محبت شاه بنده می کنند
این محبت هم نتیجه دانسته * کی کرافه بر چنین سخن نیست * دانش ناقص کجا این عشق زاده عشق زاید ناقص
اما بر جاد * حضرت لقمان خواجه سنه کال محبتدن خر بر نه تلخک کی طوعدی محققدر که محبتدن مرده می زنده
ایدر زو مصرع حقیقته و مجازه حل اولنسه قابلدر حقیقته حل اولند یغنه مثال حضرت عسی علیه السلام
کندی صدیقی اولان عازری بعد الموت احیا ابلدیک کی ته کم بعض اهل نفس (واری) الکه و الارص و احی
الموتی آیت کریمه سنده یاز شلرد و محبتی بیضاوی اولان شیخ زاده نک عبارتی دخی بو معناه دلالت ایدر (احی
عسی علیه السلام اربعه انفس العازر و کان صدیقاه و هو یحبیه الی آخره) قصه می مشهور در مجازه حل
اولند یغنه مثال بر قوای (اوسن کان میثاقا حیثیه) جهل و غفلتده مرده اولنه بر عیسی نفس محبت ایدوب علم
و معرفتله آتی احیا ابلدکر محبتدن شاهی بنده ایدر محبتدن شاهی بنده ایدلکر سنه مثال حضرت ابراهیم بن ادهم
قدس الله سره العزیز کی و زلخاک یوسفه و شاه محمودله آتازه اولان شده لکی کیدر بو مجله مذکر اولان و اشارت
قیلمان محبت که مراد محبت خدا و محبت انبیا و اولاد رحمت طبعیه دکلد که نتیجه شیو و هوادر بو محبت هم عقلم
نتیجه سیدو یعنی بو محبت هم نتیجه علم و معرفتدر ته کم خشت دخی نتیجه علمدر * کافال الله تعالی انما یخشی الله من
عباده العلماء (و قال علیه السلام انا اعلمکم بالله و اخشیکم لله) بر کسه بر کسه بی بیسه و اوصاف کامله سنه
عالم اولسه آتی سو لمکن اولز پس هر کم الله اعلمدر (اشد حیا لله) و کذلک اخشی الله اول کسه در بولده اولجی
کرافه و بیو بو بخیلین بر خفت اوزره بقی اوتردی یعنی کرافه و بیووده اولان بی دانش بو بخیلین محبت تحتک
اوزر نه اووردی و جلیس و امیس شاه حقیقت اولدیکه حق تعالی جاعلی کندی بحب و قرب با اتحاد ابلز * کافال
علیه السلام ان یخدا الله و لیا جاعلا و لئن الخینه لعالمه ناقص علم قنده بو عشق طوعوردی یعنی دانش ناقص بقی
خدای متعاله اولان بو عشق و آتک خلفا ساسنه اولان بو افراط حی طوعوردی و ظهور کتوردی که بو عشق
مطلقا جناب حقه عالم اولدن و اوصاف و اخلاقته واقف اولقدن حاصل اولور نعم دانش ناقص عشق طوعورد
اما جاد اوزره زراج مطلقه علم و عرفانی اولدیغندن کندی استعدادنه و طبعنه مناسب و ملازم اولان

غیر که جادو انداد منزله سنده در الله محبت ایدر کی محبت ابلر (کا قال الله تعالی فی حق المشرکین والمؤمنین) ومن الناس من یفخذون دین الله انداد بحیوهم کتب الله والذین آمنوا اشحب الله (شک ایکی قصدر جلی وخی ومشرک دخی ایکی قصدر بری. شرک جلی که بجادات اولان انداد اصنامی محبوب ومعبود انداخته ایدلر و برور قسی دخی مشرک خفیدر که خدادن غیری سودیلر ومعنا کا خادم و عباد ایلر و هو الزین العاخذ قیلدر بلر پس الله ایمان توروپ ذات وصفاته کائیلر عالم اولان مؤمنلر الله محبت یوتندن اشدرر یوشر کرک الله ومعبودلرینه اولان محبتلرندن زیر او مشرک لادانی کابل اولوب الاهی یلدکاری وقتدمعبدولرینه محبتلری زائل اولور اما الله اولان محبت کندیج واکا عالم اولدجه زائل اولوب نقصانلر اولمز (منشوی) بر جادی رنگ مطلوبی چودید *

از صفیری بایک بحیو شند * داشت ناقص نداندر فرق را لا جرم خورشید اند بر قرا * ناقص العقل والعلم بر جاد اوزره بر مطلوب رنگنی چونکه کوردی با خود مطلوبیده باصدریه اولوب معنی یوله اوله بر جاد اوزره مطلوب ومحبوب بایک رنگنی چونکه کوردی بر صفیردن بر محبوبک ازانی اشندی یعنی عاریتی اولان آواز و صدان بر محبوب صداسنی اشندی مثلاً یی دانش اولان ایدر بشرد و سم وزرده محبوب ومطلوبک رنگنی کورویب اول محبوب اولان بشری ومطلوب اولان سم وزری کند یلری بحیو فی زعم ایلر حال آنکه بر واسم جیل واسم عزیزد که بشری و خاک یوله ملج و مع زایلیدی (کا قال ابن الفارض رضى الله عنه) بیت) وكل ملج حسنه من جالها معارله بل حسن کل ملحه اما دانش ناقص فرق بیلر لا جرم برقی آفتاب یلور یعنی دانش ناقص مستعری معیردن و مستعیری معیردن فرق * غل بیلر آنکه یون مجاز باطلی حقیقت زعم ایلر لا محاله خورشید عقل ونور کامل صاحبی اولان یلور برقی آفتی که علی الشور زائل اولور که مراد برقی آفتانده محایب مجازی ومطالب صوریدر زیر او نلر برقی آفتی و یی قادر (منشوی) چونکه ملعون خواند ناقص را رسول * بود در تار و پل نقصان عقول * حضرت رسول علیه السلام چونکه ناقص ملعون او تودی (کا قال علیه السلام الناقص ملعون) بود حدیث شریفده واقع اولان نقصان تا اولیده نقصان عقل مراد ایلدی فی ناقص اولنلر حقیقده اولدی (منشوی) زانکه ناقص تن بود مر حوم رحم * نیست بر مر حوم لایق لعن و زخم * زیرا که فی ناقص اولنلر حضرت حق رحمت و رحمت مر حومیدر (کا قیل فی الحدیث ذهاب البصر مغفرة الذنوب و ذهاب السمع مغفرة و ما نقص من الجسد علی قدر ذلك مغفرة) مر حوم اوزره لعن و زخم لایق کادری یعنی طرد و عذاب مناسب دکلدر (منشوی) نقص عقلست آنکه بد بر مجور نیست * موجب لعنت سزای دور نیست * نقصان عقلدراولکه بد بر مجور است کدر یعنی زشت و قبیح اولان و مجور لک اصل عقل نقصاندر اول نقصان عقل موجب لعنت و سزای دیرد بر یعنی عقل ناقصی حق جانیدن لعنتی موجب اولور و حقدن بعید اولغه مستحق اولور (منشوی) زانکه تکمیل خرد هادور نیست * بایک تکمیل بدن مقدور نیست * زیرا که عقلاری کامل بایک بعید کادراولن تکمیل بدن مقدور و ممکن دکلدر زیرا انسان عقلنک است تکمیل ایچون مکلف و ما مورد و بر عالم و قاعدن عقلنی کامل قیلسه ممکن و قایلدر ولکن بدشده اولان نقصانی تکمیل ایلمکه قادر دکلدر و ما جلدن نقصان بدشده مقدور و نقصان عقلمده معذور دکلدر (منشوی) کفر و فرعون فی هر کبر بعید * چله از نقصان عقل آمد بدید * هر کبر بعید کفر عو نلفی و کفری یعنی درگاه الهیدن بعید اولان هر کافر لطفیانی و کفری چله عقلن نقصانندن ظاهر کادی کسر کامل العقل اولدی کافر اولنلر دوی و فرعونیت اولان اختیار تیلر زردی اگر سن دیر سن که کفر مده و اقلدر عقل صاحبی و ارکه اهل اسلامدن چوق که استلر عقلنک نصفته مالک دکلدر زیرا آنلر عقلا یله بحجاب و غرابت صنعتلر سدا ایلدر و علم بنجوم مده و هندسه و طبیده و نوله مانند اولان علومده ماهرلر دیر پس نه وجهلر نولر ناقص العقل اولور لیلر جواب * کونه عقله عقل معاش درلر و عقل جزوی دخی تعبیر ایلر بر کسه یو کونه عقلمده هر تقدیر کامل اولسه اکا اعتبار یو قدر دن حقیقده مقبول اولان عقل معاددر اگر بر کسه نلک عقل معادی کامل اولورسه ایمانی و اسلامی دخی کامل اولور و اگر بر کسه نلک عقل معادی کامل اولمز نه ایمانی و اسلامی دخی کامل اولوب ناقص فالور (منشوی) بهر نقصان بدن آمد فرج * در تنی که ماعلی الاعی * فرج * سورة قصه و بعض سورده یو آیت کریمه ذکر اولمشدر (ایس علی الاعی حرج) اعی اوزره تکلیف و زحمت یوقدر اگر غرضون تخلف ایلدرسه (ولاعلی الاعی حرج) دخی سقلمه حرج یوقدر (ولاعلی المریض حرج) دخی مرینه مده حرج یوقدر و زیر او چله یی معذورلر در معنای بیت بدشک نقصانندن اوتری فرج و برور کادی قرآن عظیمده که حضرت حق (ماعلی الاعی حرج) یوردی دیمک اولور مقدمایه و رهشارد که لا جرم خویشدند برقی را خورشیددن مراد و برقدن مراده ایدیک شرح اولمشدر پس ینه برقل تعریفی و وصفیه شروع ایدوب آتلی و قالغی یوله ییسان

یوردر (منشوی) برق آمل باشد و بس فی وفا * آمل از باقی ندانی فی صفا * برق آمل وزیاده فی وفاد و صفا سزا آمل باقیدن
 بیازن یعنی صفای دلستر و نور کا لمسز قافی باقیدن غیر قبل از سن حرف ندانند و صفای اولور معنی ای فی صفا آمل
 باقیدن بیازن سن دیک دخی بیازن اولور (منشوی) برق خند دچی خند دیکو * بر کسی گودل نهد بر نور او * برق
 کوردی کینک اوزر سنه کولر شول کسه اوزر سنه خنده ابلر کسه برقل نور سنه کولر کولر تور یعنی بولعلات صوره
 و خجوبان تجزیه فی استهزیای متضنه خنده ابلر سولر شول کسه به که آنک نور سنه کولر کولر نور و انبساط و جالنه آلد اولور
 ولسان حاله دیر که زهی فی عقل که بمن کسی برع الزواله * کولر و بر نور باقیدن محرم خالور (منشوی)
 نورهای خرخ بریده بیست * آنکه لا شرقی ولا غربی کست * سوره فوره اولان آبت فوره اشارت ابلر که (الله نور
 السموات) اهل تفسیر یوردر که نور افنده شمس و قمر و نجوم و آتش دن و فونلر مشالی ذوات مضینه ارضه واقع اولان
 کیفیته درلر و کویفیت ابله اولوق محالدر و صانع مرکال فی کف و فی مثالدر پس تقدیر و نأ و ابله محتاج اولدی
 اکثر اهل تفسیر مضاف تقدیر ابلد برلر که (الله خالق نور السموات) دیک اوله و اخودزید کرم وجود درلر لای
 ذو کرم و ذو وجود دیک تقدیر نده اولدی کبی (الله ذو نور السموات) دیک اوله و اخودعلی طریق الخود نور یعنی منور
 اوله ای منور السموات دیک اوله و خصال منور السموات و الارض دخی قرآندر درلر اما ارباب تحقیق یوردر که اصل
 نور حقیقی ذات حقدور و غیر بیسی ظلمت محض و عدم مطلق درلر نور اسماء ذاتیه دندر پس غیر یه نور اطلاق
 علی طریق الحجاز درلر کردیده شهوده نظر اولنسه (کل ماسوی الله) ظلمت محض درلر ماسوی من حیث هو هو
 عدم محض درلر که رسول اکرم صلی الله علیه و سلم یوردر (ان الله خلق الخلق فی ظلمة ای فی عدم ثم رش علیهم من
 نوره) و بر حیده دخی حضرت یغمبردن سؤال ابلدی بر اعرای دیدیکه بارسول الله یم عرف الله یوردر بارعرفت
 الاشیاء بالله ای نور الله پس یفوندن معلوم اولور که حقیقته نور اودر و جمیع اشیا آنکه مظهر و مبصر در قطعه
 همه عالم نور اوست و باده کجا اوردن داز عالم هویدا * زهی نادانکه او خورشید تابان * بنور شمع جودیدر یابان * اگر
 دخی زیاده استفاده می اوردن و سوره یو آبت برانواره مستقلا مصباح الاسرار نام رسائل و اراددر اطلب اولنسه مثل
 نوره اول الله نور ملک صفت عجیب الشافی (مشکوة) شول دیواره اولان کوه و وزن کبدر که اول روزنک خارج
 منغذی اولیه (فیها مصباح) اول مشکونک ایچنده بر چراغ خرم ثاقب اوله (المصباح فی زجاجة) اول مصباح برانوار
 زجاجة صافی و ازهر بر تقدیر بلده اوله (الزجاجة کانها کوبک دری) اول زجاجة کانها کوبک دری دره زهره
 و مشتری کبی متلائی * و معنی اوله کال صفوت و غایت لطافت و زهر تدن و کواکب دراری شمول عظام
 مشهوره سیدر (نور قدمن شجرة) ابقا مصباح ابتداء اوله شول شجره دنکه (مبارک) کثیفة المنافع اوله (زینة)
 شجره دن بلدر (الشریفة ولا غریبة) اول شجره مبارک نه شرقه منسوب برده و نه غربه منسوب جابنده اوله مفسرین
 بو محله آقاویل کثیره اراد ابلش لدر یعنی اول شجره مشرق و مغربک اوزر نه سنده اوله که اول شامدر بعضدر
 (الشریفة) یعنی شمس اول شجره نلک اوزر نه مطلق شرق دن طالع اولز (ولا غریبة) و همان غریب دن دخی اکلمضی
 اولز بلکه شرقی و غربی اولوب (وقت الشروق والغروب) ضیائی شمس آندن خالی اولیه پس بومشبه به در
 امامشبه با نور الهی اوله با علم ربانی و با عیان ثابته و با حقیقت محمدیه اوله (یکاد زبها) قریب اولدیکه اول شجره دنک
 زینتی (یضی) ولولم تمسسه نار) اول زینتک صفا و انار هسی اول مرته ده اوله که بنفسه اضاءه و اناره ایلیمه اگر چه
 آکا نارسی ایتدیه ده اصلا یعنی کال ضیائی اول مرته ده در بغیر مساس نار رخشان و در رخشاندر (نور)
 خبریدر مبتداء محمد و نلک (علی نور) متعلقدر محمد و صفیدر نور نلک تقدیر بر کلام نلک نور عظیم کائن علی نور یعنی اول
 معبر نه و مشابه اولان الحق بر نوردر که فی حد ذاته نور اودر و نور مشکوة و نور مصباح و نور زجاجة و نور زینت
 اکانتضم اولوب متناصرا و سله متضاعف اولوب (نور علی نور) اولور زبده کلام و در ککه حق مصباح مکان
 متضایده اولسه مشکوة اولدی کبی نوری مجموع اولور بر اکنده اولز امامکان و اسعده اولسه نوری منتشر
 و بر اکنده اولور و قدیل صافی مصباح نار و اضاءه سندن اعون و انصر در و کذلک زینتک سائر دهندن صفا
 و لطافتی زیاده در پس بری بر نه منضم و مقارن اولدقه (نور علی نور) اولسی مقرر در (عبدی الله نور من نیشام)
 الله تعالی هدایت ابلر نور نه عبادندن هدا یمن مراد ایلدیکبی (و یضرب الله الامثال) الله تعالی ضرب امثال ایلر
 (للناس) انسانه تقریب الله هم زمر املعولاتی هیئت شخصی سده اراد ابلک اولد معانی فی مافوس قیلر و غوامض
 و خفیاتی روشن و محسوس قیلر (والله بکل شیء علیم) الله تعالی حقایق موجودات و معقولات و ذواتی مستورات
 و محسوسات دن جمیع اشیا به عالم رحله فی محیطد معنای بیت بویت سائلک مقدر اولان سوائی روانی و همنی دفع ایچون

و قساک محاب صوری و مطالب مجازی بی برق خاطفه تشبیه ایدوب سریع الزوال اولد یغی اعلام یسود یلرله کویا
 بعض کسه فوهم ایلد بلرله بو چرخک انواری قیدر دیو کا کوکل توپان منجمین و فلا سفید و پرستش ثلاث کفره و زنداته
 نور باقی به زکامه کوکل خود بلر بس بو فوهمی دفع ایچون یسود یلر بو چرخک نور لری بیرید یسود یعنی ناقص وایت بر داول
 چرخک انواری یغی لاشرقی و لاغر بی اولان نور باقی و دائم کسیدر که اول نه شرفه منسوب و نه غریبه منسوب بدر امتنوی
 برق و آخر مختلف ابصار دان * نور باقی را همه انصار دان * سورة بقره ناک ایتدا سنده اولان آیت کریمه به اشارت در
 جناب عزت منافقینک احوالی علی طریق التمثیل تقریر یسورور (یکادالریق) قریب اولور که روشنائی برق بمختلف
 ابصار هم) یونلرک کوزلرک نورنی اخذ ایا به الخطف الاخذ سریع (کلاضاهلهم) کل ظرفدوما نکره موصوفد در
 معنی کل وقت یعنی هر وقتده که یونلر برق اضاه و اناره ایلسه و یوجله دخی مستأ نفعه و سوال مقدره جوابد رکان دعای
 اولد که کیف یصنعون فی وقت ظهور مثل هذا البرق (مشوائیه) یونلر اول روشنلکده و امطر ح نوره و یورلر خطوات
 یسیره ایه اضاه متعدی اولور سه معقولی محذوف اولور تقدیری (کلا نور البرق لهم غشی و مسلکنا اخذدوا که لازم
 لغنائی و یربلور سه ملم معنائی و یربلور (واذا انظم علیهم) ای خنی البرق واستقر هم) انظم متعدد دکل یونلر تقدیرجه
 لازم مشاهده اولور (قاموا) واقف و ناک اولد یلر سکانند متعین اولد قاری حالد (ولوشاه الله) اصرک الله تعالی
 د یلرله (الذهب یصعهم) کیدر یونلرک اشته من اوارز عدله (و ابصار هم) و یونلرک کورلر من لعان برقه و معقول شاه
 محذوف در تقدیری (ولوشاه الله ان هذا الذهب بهما) ان الله علی کل شیء قدیر (تحقیق الله تعالی جیب اشع اوزره قادر در
 جناب عزت تشبیه ایدر منافق لری شول کوروه که شب ظلماتده میان بابا نده محاب مترا که و امطر اعظمه و صاعقه
 رعد و لعان برق یونلری سر اسبه قیاب صدای صاعقه دن آنکشت برکوش ایدوب ظلماتده حیران و مد هوش قاله
 هر بار که یونلر برق لعان اولوب طریق عیان اولد قدیمه ریچه خطوه یسیره سیر ایدوب برق زائل اولد قدیمه یونلر متوقف
 اولوب سرگردان اولر پس مطردن مراد اسلامدرک سبب حیثیات قلوبدر و ظلماتدن مراد ارباب نقای اوزره صعب
 و شاق اولان تکلیفات شرعیه در و ترک مال و جاه و ریاست و ادیان قدیمه لری بر پس یونلر یومد کورات ظلمات متناهی سنده
 ایدی برندن مراد اعمال و عقایم و نصرت و ظفر و یونلر انسانی مرادات نفسانیه هر بار یونلر طوطور ایتسه ایدی طریق
 اسلامدر ریچه قدیم و یوسوب اسلامدن خط کسوترلر و هر بار که امری مجاهده و تکالیف شرعیه و امور شاقه
 نازل اولسه ایدی ظلماتده قلوبدرکی طریق اسلامده متوقف اولوب قلوبدردی حاصل کلام امید نفعه له دوست
 و مدح کوی و خوف و تحمندن دشمن و عیجوی ایدیلر پس حضرت مولانا قدس سره العزیز یورلر که برقت
 خویر بمختلف الابصار یل یعنی بود کلی مجازی اولان لعالی سن برق کبی سریع الزوال یل و بصیر لری خطف
 و سلب ایلر یل که بولعات صوری و انوار مجازی کند یلر باقان بصیر برکت رؤیت و ادرا کنی اخذ ایدوب نور باقی
 مشاهده سینه طاق و قوت قومن نور باقی بی بول یلر نور باقی دو کلی انصار یل اکاناظر اولنلرک و مشاهده
 قبللر اوار بصیری اضاعاف مضاعف و علی الدوام مشاهده قبلد یغی زیاده و المقدوره (مثنوی) برکت
 دریا فرس را راندن نامه در نور برق خواندن * از سر یعی عاقبت نایدنست * بر دل و بر عقل خود خندیدنست
 دریا دن مراد درای حقیقت کشفدن مراد عالم صورت و فرس دن مراد اسب هم تدربیت اوله بنده ایت ثانی خیر در
 تقدیر کلام آتی در ناک کبیر کوا اوزره سورمه کاکل بر برکت نوزندن بر نامه بی اوق یا خود معنی برقه منسوب اولان
 نوزده نامه اوقل یغی در ناک کفی غایت برقرار نلن ایلک و فرس همی ایلک اوزر نه سورمه و برکت نوزده کاغدی
 اوقف قصدا ایلک حر یصلکدن عاقبت کاری کورمکدر کند سلا ککولی و عقلی اوزره کلکدر یعنی کفه
 و نور رفه حر یصلکدن عاقبت و خاتمی کورمککدر و کندی ککولی و عقلی اوزره استر ایدوب کومکدر (مثنوی)
 عاقبت یبسنست عقل اخصایت نفس باشد کویبند عاقبت * خاصیتدن عقل عاقبت یبندر یعنی عقلان
 خاصیتدن عاقبت بین اوق اول عقل که عاقبت کوریمه نفس اولور (مثنوی) عقل کومغلوب نفس اونس شد *
 مشتری مات زحل شد نفس شد * زیرا عقل که اونسک مغلوبدر و عقل نفس اولدی یعنی شول عقل که مغلوب
 نفس اوله بحکم المغلوب کلامدر اول عقل نفس اولدی مثلاً ستریکه سعدا کبر در زحل که نفس اصرکدر در زحل که
 مات و مغلوب اولدی نفس اولدی یعنی مشتریکه سعادت اوزره در یغن مغلوب زحل اولسه نفس اولور که
 حکم غایب کدر و مع هابنه ناسید اوله و کندی سعادتن اید یغن مافوس قیله (مثنوی) هم درین نفسی بگردان این
 نظر جد در کسی که نفس کردت در تنرک هم و فحسوت و نکبت ایشیر فظرفی دندر شول برکسه که کسی مخصوص ایلدی
 آک نظر ایلر (مثنوی) آن نظر که بگردان جرمود * اوزر نفسی سوی سعادی نقبزد * اول نظر که بوجر و مدد نظر

ایتر یعنی اول صاحب نظر که بوقض وسط و هدایت و ضلالت که کندی به کار و بون اصله و موجوده نظر ایله
اول کسه نحو سندن سعادت جانه دلف دلای دلول ایلدی کبر تکیت و نحوست شر کدر و اکبر سعادت فو حید
و معر فتدر پس بر کسه کنیده اولان احوال مختلفه نك اصله نظر ایله سه محول الاحوال و الافکار و مقلب القلوب
والابصار حضرت پرورد کار ایکنه عارف اولور (الله خالق کل شیء) دیسه (وکل شیء من عند الله) معنائه معترف
اولسه اکر ضلالتده ایه سه اول کسه سعادت و هدایت طرفه یول یولش اولور که افضل طاعت فو حید یاریدر (می
زان همی کرد آنتت حالی بحال * ضد یسیدا کان در اتقال * تا که خوف زاید از ذات الشمال * لذت ذات اليمين
برجی الرجال * اول محول الاحوال سنی آنتن اورتی بر حالدن بر حاله دوندر که ضد ضدی یسدا ایله یجید بر اتقالده که
شیء ضده منکشف اولورمه لا قبض اولسه بسط بیلر و سقامت اولسه یحیی ذرفهم اولمز دی کذا و کذا فس علی هذا
سائر الاضداد و کذا لذات و تغیران مستلزم معرفت الله اولور (کا قال علی کرم الله وجهه و رضی الله عنه عرفت
الله بنسخ العزائم) انکچون سنی تعویبل و تقلیب یلر که تا که ذات الشمال دن سکا خوف طوعه یعنی تا که سنک خوف
طوعه اصحاب الشمال دن و اهل ضلالت دن اولقدن خالی اولمه سن (یا مقلب القلوب و الابصار ثبت قلوبنا علی ذلک
دیو تضرع قلیقتن و عجز و قصور کی بیلکدن مصرع ثانی بحیر عقول مننوی دانان و عجز اصحاب علم و عرفا ندر
شعرا و کونه ایسه تسهل الممتنع دیر خاطر فاطر لا یخ اولان اولدر که لذت فعل محذور لغه یولی اوله که برجی الرجال
آتی تفسیر ایلد بکیچون و رعایت نظم ایچون مفسر حذف اولغشدر تقدیری و تری لذت اليمين مثل رجا رجال دین
اولور الرجال بر جینک فاعلیدر برجی مصدر حکمنده در وصیغه مستقبله ایراد اولغشی تجدد افاده سیچوندر
و افعال صیغه سی بصیورت یچوندر و یاخود لذتی حکمنده در وصفاتی در در و تقدیر الکلام (بقلبک الخ من
حال الی حال حتی تولد منک الخوف ان تكون من اصحاب الشمال) و تری لذت ذات اليمين کار برجی الرجال دیمک اولور
والله اعلم شیء می حوم یسیده یوله معنی و بر مشدر که تا که ذات الشمال دن سکا خوف طوعه یعنی اول حالی مشاهده
ایدوب آنتن اجترار و حضرت خدادن خوف ایلمه سن ذات اليمين لذت و شیرینکی رجا امید و رجا و بر لکن
یوتقدیر پروروزر که مؤتدر بر جینک فاعلی ضعیف دخی مؤت اولوب علامت تأیید الله تری اونی لازم ایدی تا که
قاعده تجوید مطابق اولیدی اجمع نسخه لره برجی واقع اولمشدر پس لذت بر جینک فاعلی اونی قابل اولمز مکرر که
ذوق معنائه و یاخود حظ معنائه مؤل اوله پس اکر لذتی ذوق معنائه تاویل ایلدوب بر جینک ضعیفی اکار اجماع
ایلدوب لذت آلم یوتقدیر پروروزره فاعلی اولور سه یوجه دخی جائزدر (مننوی) ناد بر براتی که مرغبات بره * عاجز
ایداز بریدن آسره * خوف و رجا بی جمع ایله تا که یکی فسادلو اوله سن که بر برلوقش اولچقدن عاجز کولور
در زمانده اولورای نیک مرد کا قال علیه السلام اذون خوف العبد و رجا عهده اعتدال سیم جانحی القلب (مننوی)
ایر که تا نیایم در کلام * یایده دستورتا کوم غم * وقتا کم مقلب القلوب بعض تصرفاتی دام نفس و هواده
کرفتار اولدره سیان یوزوب عبده لازم اولان خوف و رجا بی جمع ایله ایکن دخی تعلیم ایلدن کضره اول مقلب
القلوب التفات ایدوب و تعبیر مافی الضمیر دخی آلم اذ تله اولدیغنه اشارت قیلوب یوزورر که الهی بانی قوتا کم کلامه
کلم و اسرار تصرفاتی مظهر و معنی اولیم یاخود بکادستور ویرتا کم اسرار تقلباتی غم یوزوب و آتی طایبانه
فوقیع و سن ایلم (مننوی) ورنه این خواهی نه آن فرمان تراست * کس چه داند می زام قصد یکاست * و اگر نه یونی
استرایک و نه آتی استرایک فرمان و حکم سنکدر یعنی اگر نه بالکلیه خاموش اولغی و نه غمام منته افشاقتیلغی
استرایک فرمان و حکم سنکدر کسه یلور که تحقیق سناست قصد و اوار ذلک قنده در که لا یعلم الغیب (الله) یوزورر
و کا قال الله تعالی (وما کان الله یظلمکم علی الغیب ولكن الله یحبی من رسله من یشاء) وقال الله تعالی ولا یظهر علی
غیبه احد الا من ارضی من رسول) و یا تله اولیا نیک بعض زمانده بواسطه کشف الهی و الهام ربانی غیبه و مراد
الله عام اولونه مانع اولمز (مننوی) (جان ابراهیم باید تا شور یسنداند زار فر دوس و قصور هر ولی برینینک قدمنده
اولدیغی جهردن و مشرب و سلوک اول نبی به مناسبت و مشابه اولدیغی حبیبدن اول و لیک جاشنه اونیمک اسمیه
تسمیه ایلدروهر تقنی یغیره مشابعتی زاده ایسه آتی دخی و قنده اول اسمیه معنون قیلوب مثلا در لرموسی وقت
خودست و ابراهیم زمان خودست پس حضرت ابراهیم سلوک ابتد اتردن مؤثره استدلال ایتمکه لریسی طلب
ایدوب آسرا لمر اتردن کجوب (فاطر السموات و الارض) اولان مؤثرک مشاهده مستغرق اولغی و سلوک
و سموات و الاراضی فی کور و باقان قلیقتدر پس معنی ابراهیم علیه السلامک جانی کبی رجا ن کردر که تا نور معرفت
نار اجیر و فر دوس و قصور کوره باطن کاره ناظر اوله (می) یا یایه بر دوبرماه و خور * تا غم اند هجیو حلقه بنددر

اولاد به یاب تدریجیه ماه و آفتاب اوزره کعبه تاحلقه کبی قبولت بشدی قالمیه بعضی حلقه کبی قبوله مقید قالمیه (منشوی) چون خلیل از آسمان هفتمین * بگذرد که لاحبالا فلین * حضرت خلیل علیه السلام کبی آسمان هفتمین کچه بودید که غروب اولجیلری و زائل اولجیلری سومر یعنی خلیل و ارفا فلک سابعن لاحبالا فلین دیوب کچه و اولوب حقایق و عیانی دست حقیقه آچه نایله که مقصد الهی ندر و مراد ربانی نه شیدر (منشوی) این جهان تن غلط انداز شد * جز مر از کوز شهوت باز شد * زیرا بوجهان تن غلط انداز اولدی یعنی بو تن چهایی خلقی غلط ایدجی اولدی اول کسه دن غیری که شهوت نفسانه دن کبر و اولدی و خلاص بودی (تتمه حدیث) ان حشم بران غلام خاص سلطان (منشوی) قصه شاه و امیران حسد * بر غلام خاص سلطان خرد * شاهک و امیرانک و عقل سلطانی اولان بنده خاص اوزرینه اولان حسد لر بنک قصه سی مر هوندیرویتیه (منشوی) دورماند از سر حرار کلام * باز باید کشت و کرد انرا غلام * کلام کجرا رینک جردن اوراق قالدی جرا کلام کلامی مبالغه ایلد حکم جسدی یعنی کلامی زاده کجکی کسه نک حکمه سندن و قصه دور قلوب و نهایت بودید بعض معارف و اسرارک مناسبتیه تقریر و تعبیر اولندیغی اجدلن تا غلام کالمشدی کبر و دوغک و آتی غلام ایلک کرک (منشوی) باغبان ملک با اقبال و یخت * چون درختی راند انداز درخت * اقبال و یختله اولان ملک باغبانی بوجه دخی باز کرد که با اقبال و یخت ملک صفی اولوب باغبان ملک صفی اولوب بودید نه ملک اقبال و یختله اولان باغبانی بر درختی درختدن نیچون بیلیمه و بر یخیری بر آخر جردن نه و وجهه غیر قبلیه باغبان ملکدن مراد اکرچه ملک عالمک سلطانی اولان کسه اولور لکن انیاعلیهم السلام و اولادن هر مری کامله باغبان ملک دیک جائز اولور بس بوندی مراد مری کاملدر و تقدیر یعنی اولدر که یخت و سعادتله اولان مری کامل ملک عالمده بر کسه نک وجودی بر آخر کسه دن نیچون بیلیمه باغبان اشجاری یخه فرق و تمیز ایلر سه مری کامل دخی انسانی اوله فرق و تمیز ایلر (منشوی) آن درختی را که تلخ و در بود * وان درختی که یکش هفصد بود * اول بر آغا جیکه تلخ اوله و مرید اوله و اول بر درختی که انک بری بدی و مرید سه سده اوله یعنی آنک میوه سی هم احلی و الدو هم اکثر و افر اوله و ابکی ذکر اولان درختی (منشوی) کبی برادر ارد اندر تربت * چون بیدش ان میثم عاقبت * تربتنده باغبان فن بر بر طو تر چون که باغبان انلری چشم عاقبتله سکوره و انلر آخرنه و نتیجه سته نظر ابر کوره (منشوی) کان درختان نهایت چیست بر * کچه بکاستد این دم در نظر * که اول درختلرک نهایتده میوه سی ندر اکرچه بودم نظردیه بکساندر یعنی آغا جیکه تلخ اوله و مرید سه سده اوله و ابکی ذکر اولان درختی (منشوی) کبی برادر ارد اولور چونکیم بر مری کامل نور فراسله بر کسه نک عاقبت کارده میوه دار اوله جغنی بیلیمه اکه ساندرد ختلدن و ورتیری زیاده غیاور (منشوی) شیخ کو نیظر نور الله شد * از نهایت و زینت اکه شد * شیخ که نور الوهی الله نظر ایدر اولدی انهمان و اشادن اگاه اولدی و مرید بکلا اوله و آخرنه شعور بودی (منشوی) چشم آخربین بیست از هر حق * چشم آخربین کشید اندر سبی * اول شیخ کامل حقدن اوتری آخربین اولان کوزنی باغادی سبده آخربین اولان کوزنی اجدی مصرع اولده اولان آخرنه نک شمه سله و فقه سله دخی اوقتی جائز اولور کرنا نک ضمیمه اوقور سه آخوره معناسنه اولوب می ایدو دنیا اولور که آخوره مشاهد و معنی بودیا کورجی کوزنی حق رضا سیچون باغلیوب آخرنه متعلق اولان کوزنی اچشدر دیک اولور کفر خایه قراست اولور سه غیر کورجی و ماسوی کورجی دیک اولور و وقت بر اوزره معنی اول شیخ کامل غیر کورن و ماسوا به نظر قیلان کوزنی حقدن افری باغلیوب حقیقت بین اولان کوزنی مقدم اچشدر و یا خود معنی آخربین اولان کوزنی درس و تعلم بلکه ده فتح قیلندر دیک اولور (منشوی) آن حودان بد درختان بوده اند تلخ کوه رشور بختان بوده اند چاول حودلر قیچ و نامعقول درختلر اولمشدر تلخ کوه رشور بختلر اولمشدر یعنی ذاتلری و صفاتلری آج و بدیخت و برکتک اولمشدر (منشوی) از حسد جوشان کف می ریختند * در نهایی مکر می انکشتند * حسد لرندن جوشان و خروشان اولدیلر کوه کوه دیک بر نهانده و بیای محققده مکر می قور دیلر (منشوی) تا غلام خاص را کردن زبند * بیخ و زور از زما نه کردند * تا که خاص غلام بوئی او ره روزمانه دن انک کونکی قور دیلر (منشوی) چون شود فانی چو جانش شاه بود * بیخ و زور در عصمت الله بود * اول غلام خاص نیچه فانی اولور چونکیم آنک جانی از زده شاه ایدی آنک اصلی و حقیقی حق تعالی نک حفظ و عصمتده ایدی بنده خاصند مراد هر عصرده حق تعالی نک خاص بنده سی اولان کسه لرا اولور و حودلردن مراد اول عصرده اکلحسد قیلن کسه لرا اولور (منشوی) شاه ازان اسرار و واقف امله * هجیو بو کر ربانی تن زده * ابوبکر ربانی شایخندن طعن طاعنان ولوم تا غنی ابشتر و ملا یعنی په قونی طوغتر

صفت و سکوت و عرف بر کسما ایدی و خصلتله کمال شهرتی اولدیغنه بنامعقن بر کسما موجب قهر و غضب اولان
 برسوزی اجتماع ایدوب بحمل برله سکوت قبله اول عزیزه تشبیه ایدوب همچو ابوبکر ربانی نژد خاموش
 شد بر زنه کم شاهدی اول اسرار دن واقف کلدی و اول حسود لرله احواله عارف اولمشدی لکن ابوبکر
 ربانی کی اسم اولدی و سکوت قبلدی (منتهی) درغاشای دل بد کوهران * بی زدی خنک بر آن کوزه کران * شاه
 بد اصل لرله کوی قاشا سنده اول کوزه کرار اوزره خنک آوردی خنک اصلق چالغده در لر بوراده انلری استمرا و تحقیر
 ایلدی دیمکن نگاه اولور (منتهی) مکرری سازنده قوم حیلہ سند * تا که شه رادر قشای در کندن * بر حیلہ مند
 قوم مکر دروزر وحیلہ و خدعه ایلر تا کم شاهی بر قشای ایمنه ایلر لرقع شربت سقلنه در لر (منتهی) پادشاهی
 بس عظیم وی کران * در قشای چون بکندای خزان * زیاده عظیم و نهایتسن برادشاهی خزل بر قشایه نیجه صغار
 یعنی حسود اولن لر فی المثل حق تعالی حضرت نلری بر شربت قاشه قویق استن کسه لر کیدر زراحی تعالی انلر امر نه
 وقضا سنده راضی دکلر دیلکه استر لکه حق تعالی کندری می ادری اوزره حکم ایلر و محسود اولندن نعمتی زائل
 قیلول کند بلر و بر پس بو گونه مرادشاهی بر قشایه قویق می ادا ایلک کیدر بوا یسه محالدر شاهدن اوزری (می
 ازری شاه ایدای در خند * خزان تدبیر از و سو خند) شاه ایچون بر دام زد کدیلر آخر آنر بو تدبیری اندن در کندن
 یعنی اول تدبیر و مکرری انلر وجود نده حق تعالی خلق ایلدی بس معنا حقدن او کرش اولور عر هذیه ایا کاولک
 رسولنه خدعه و مکر ایلر (کافال الله تعالی ان المنافقین یخادعون الله و هو خادعهم) بس بر کسه که بر علی
 بر علی دن تعلم ایلر و بوی نه آنکله همسر لک دعوا قبله محسوس و منکوب اولق محقق و مقر درسته کم سور لر (می
 نفس شا کردی که استاد خدوش همسر ی آغاز داید بیش * محسوس و منکوب اولق محقق و مقر درسته کم سور لر (می
 استاد ی ایلر برابر لکه باشلر و بارو که وی ادا یانه وصف لر و عمار قیلر (منتهی) یا کدام استاد استاد جهان * بش او
 بکسان هویدا و نهان * فنی استاد ایلر جهان استاد ی ایلر یعنی اند فکروه فنی استاد له مقابله و مخادعه ایلر که
 قصدا ایلر جهان استاد ی ایلر مقابله ایلر که قصدا ایلر که فتنده سدا و نهان برابر و فنی و عیان بکسندر ایلر
 چشم او نظر نور الله شده * بردهای چهل و خوارق بده * اول استاد جهان اولان کمالش چشم باطنی
 نور ایلر نظر ایلر ایلر چهل بردهای در فنی خوارق ایلر در بعض نسخه دهم صرغی (بردهای چهل برابر زده
 واقع اولمشدر چهل بردهای بری بری بری و اوزر و اوازله قیلشد) (منتهی) (ازدل سوراخ چون کهنه کلم *
 برده بند بیش آن حکیم * برده بچندد پرو باصده دان * هر دهانی کشته اشکاف بران اسکی کلیم کی
 سوراخ اولتی کو کندن اول شا کرد اوزره یوزده هاله کولر بر دهان آنک اوزر نه شکاف و سوراخ اولمشدر یعنی
 شا کردلک بش قبلنه وضع ایلدی کی خیال و افکار بردهای نیجه یوزده هاله اول شا کرد اوزره خنده بارو هر بردهای
 اول برده نلک شیخ باطن بین اوزره بر شکاف اولمشدر که اول شیخ اول شکاف و سوراخ دن مافی الضمیر مطلع اولور
 (منتهی) گفت آن استاد صر شا کرد ایلر ای کم از سنک نیست یامن و فای اول استاد نه شا کرده دیر که ای
 کایدن سنک کا و فای او قدر کر ایلر که بکار فاد او ایلر لک استفهام اولتی دخی جائز و یعنی ای کایدن کم بکاسنک
 و فای او غیر کیده و فای او سنده نیچون اولمیه (منتهی) خود مر استاد کما هن کسل * همچو خود شا کرد کبر
 و کوردل * خود بی آهن کسل استاطو غه یعنی زیاده و قوتلومش کلا فرغ ایلدی بی بر استاد صاحب هنر فرض ایته
 کندلک کی شا کرد کوردل طوت و سنک امثال و اثر آنکدن بر کسه فرض ایته (منتهی) نه از منشا یارست در جان
 دروان * بی منت ای نمی کرد دروان * سنک جان و وروا نکه اولان بار بلک بندن دکلیدر یعنی سنک جان و وروا نکه اولان
 معاونت و تقویت بنم جابن دکلیدر حال نو که بنسر سکار آب جاری اولمز یعنی بنم همت و تربیتسن سنک وجودلک
 باغنه آب معرفت و معارف و حکمت دن بر فطره دخول قیلز پس نیچون بنم قدری بیلیه سن و شکر ی قبله سن در
 (منتهی) پس دل من کار کا بخت است * چه شکنی این کار کا یار درست * پس بنم کوکلم سنک بخت و دولتک
 کار کا میدر آنا رست بو کار کا می نه صر سن حالا که یونلک آنکساری سنک انعام و انهم دما که سبب در (منتهی)
 سکوی بنم ان یزیم آتش زنه * بی قلب ازل باشد روزنه * کا معنادر بس چمعانی بنم ان او و وری که استاد
 خیر دار ایلر و بنم حله شعور بویله قلب دن قلبه روزنه یونیدر (من القلب ان القلب روزنه) و خواستنه قلب دن قلبه
 محقق روزنه و ادر بس اول معنوی اولان روزنه دن سنک اسرار قلبی کوریمک اسانددر (منتهی) آخر از یوزن
 بیدر فکرو * دل کواهی میدر بن ذکرو * آخر قلب روزنه سندن سنک فکری کوکل کور یوزن کور و قولکدن
 شهادت و برر یعنی کوکل روزنه دن سنک فکری کور و قولنده اولان ذکر نه شدن و بر لکن شهادت و تقاضا

قیلور (منوی) که در رزوبت شمال از کرم * هر چه کوی خندد و گوید نم * طونکه کرمندن سنک ووزنه سورمز
 واول قبایع قلبیه کی ظهوره * کتوروب ووز که اورمز هر نه درایسک خنده بابرونم دیر (منوی) اوغنی خندد
 زرق مالت * اوهمی خندد بران اسکالشت * اول استاد سنک مالشک ذوقندن کولمز یعنی اول سنک او مقلقت
 واکا ظاهر ارباعیت قیقلقت ذوقندن * کولمز اول سنک ناخبا وضعک اوزره کولمز باطل فکندن وخبیت اولان
 خاطر لرندن اوتری خنده بابر (م) پس خدای را خدای شد جزا * کاسدن کوزر بخورایسک سزا * شاه طریقت
 وماه حقیقت اولان استاد که باطناسو ادب اوزره اولسک و معنا تعظیم و رعایتده قصور قیقلک واول دخی کال
 کرمندن سنک ووز که کولسک وهر نه دیر سنک نم دیسه چونکم سن * اکا ظاهر ارباعیت و باطناهانت اوزره اولسک پس
 خنده به منسوب کسه به جزا خنده به منسوب اولدی (و جزاء سیئت سیئت منلها) در و بوجده نومثل قتی زیاده که
 ناس بری برنه کاسه اوور بر دق آل ایسته سکاوسز ادر در (منوی) کردی باقور خنده رضا * صد هزاران کل
 شکفتی مر ترا * اسکر استادک اولان شکفت خنده سی سکا خنده رضا اولیدی سکا نیجه یوزیک کل آچلودی
 یعنی نیجه یوزیک معانی کالری سنک روضه قلکده سکا آچلودی (منوی) چون دل ادر رضا ادر علی *
 آفتابی دان که آید در جل * چونکم اول استادک کولکی سکارضاده عمل کتوره وراضی اولدقه کارا بلیه آنک
 رضاسنی بر آفتاب بیل که جل بر جنة کلدی پس آفتاب جل بر جنة کلد کده اثری ندر برایسک (منوی) آرزو بخنددم
 نه اهرهم بهار وهرهم آسید شکوفه و سیزه زار * آندهم بهار وهرهم تار کور و شکوفه و سیزه زار بری برنه قریشور
 یعنی جل بر جنة کلان آفتابند هم بهار وهرهم تار * کور و شکوفه و سیزه زار بری برنه اختلاط ابر کذلک شکفت
 رضا ایل اولان خنده مستدن طالب قلبی بهار و تبارکی خندان اولور و معانی واطا بف سیزه لری بری برن اختلاط
 و استراج قیلور پس اول سالک فرخنده دل اولوب راه حقد و سعادت و کرامت یولور (منوی) صد هزاران بلبل
 وقری نوای * آفتکند ندر جهان بی نوای * صد هزاران بلبل وقری نغمه و نوای جهان بی نوای * اجمیره القادر (منوی)
 چون که بر نروخ خود زرد سبزه * بی بی بی چون ندانی خشم شاه * چونکم ای شا کرد روحک بر کنی زود سبزه
 کوروسن شاه طریقت خشنی نیچون نیلیم سن یعنی قلب وروحکده بر نر دهلک وافرده لک علامتی مشاهده
 قیلسن سکا غفیل اولدی یعنی نیچون فهم قیلمه سن (منوی) آفتاب شاه در برج عتاب * بی کندور و هاسیه هم چون
 کاب * شاه طریقت اولان شیخ کالک آفتاب روحی عتاب بر جند ووزلی سیاه ابر کاب * بی یعنی اول شاه معنوی سنک
 روحی اگر عتاب بر جند طلوع یابرسه معاتب اولان و عتاب و عقاب استحقاق حاصل قیلان کسه لک وجود باطنی
 سبزه قیلور بر نر نر خان کبی بر نر ده وافرده ایلر (منوی) ان عطارد ادر اوقه جهان ماست * ان سیدی وان سیه
 میزان ماست * یاز منوی نویسد سرخ و سیزه تارهند ارواح از سودا و عجز عطارد بر یل زرد که اکا کاتب قلک در بر
 بو تار آسمانک عطارد در جهان آسمانک عطاردی شیخ هدایت و ماه ولایت اولان استاد بر حکمت در پس اول
 کاتب فلک الهی اولان عطارد دل و زقاری ای مرید و شا کرد اولنلر برن جاعز در پس کاتک سید و سبزه مازم قیلسن
 اولدیه برن جاعز مرید اوراقنده قلوب جمیع بقده مکتوب اولان سیدی اعمال و سیاهی افعال سینه و باخود
 سیدی و صقوت و سیاهی * کدورت * خود سیدی بسط و سیاهی قبض و باخود سیدی ترقی و سیاهی تنزل
 برن مزان زرد که بحیثه دل و اولان * کونه نقوش برن قمر بر و قمر برن له دکدر بلکه اول کاتب الهینک قلم
 قلمنک رقیدر پس بحیثه دل و نظر قیلان * اگر آندهم اعمال حسنه و افعال مرضیه مکتوبه اولورسه و نقوش علوم
 و معارف سینه ظهوره کور سبزه کال کاتب الهی و عطارد قلک روحانی سندن را شنیدر واکو یونک عکسی ظهوره
 کاورسه بلکه سکا باطننا خشم و غضبی وارد بمحصل بحیثه دل و مثبت و مکتوب اولان سیدک و سبزه ایل مزان در
 انک سکا تقدیر رضا و خشی وارد ورتنده اولان نورایت و ظلماتی ووزن ایدوب قیاس ایل واول کاتب الهی و خلیفه
 ربانینک قهر و لطف شاتند لکن شقیقی وهر حتی غالدیر کور سرخ و سبزه نشور یاز یعنی کور بر بران بازرقیلس
 ارواح ایچون سبزه سرخ تا کمر او قور تلور سودا و عجز ذن احسن الوان حرت و خضر تدر نه کرم عریب بغایت نفیم
 و طری اولان شئی اخضره تشبیه ایلر (کافال) علیه السلام الدی ناطحه خضره ای ناطحه طریقه (و جرة دخی لون
 مقبوره در) کافال علیه السلام الحمره خضاب المؤمن و السواد خضاب الکافر) و مخلصه سرخ و سبزه مراد رنگ
 ایمان و باشتند و سودا مراد لون کفر و عصیا ندر عطارد آسمان روحانی اولن خلیفه ربانی کدور بران بازرقیلس
 وایشان رنگیله ملون و علوم و عرفانه معنوتن حتی ارواح خلاص اولور و سودی که در عصیانندن و عجز و کسلندن
 و پوشان الهی به لایق اولان تصرفاتی عطارد قلک روحانی اولان استاد استادت اب الربع البقل قیلسند ندر و نکته بی

اشعار ایچون سرخ و سیزمناسنه فوهار یو پته اراق ایدوب یورور (منشوی) سرخ و سیزمناسنه فوهار یو پته
 چون خط قوس قزح دا اعتبار * سرخ و سیز واقع اولدی نخ فوهار یعنی فوهار که منظر لطف و جمال الهی را و اوراق
 انجبار و ازهار اوز سرخ و سیز نکی کتاب ایدوبی و یا خود بخوب و تبدیل ایدوبی اولدی دیک اولور نسخت
 الکتاب در برین کابی بازدم دیک معناسنی ورور (و نسخت التیره درلر اذ انحولت من حال الی حال قوس قزح الکسم
 صاعمه دید کاردیسی به (ان القزح هو الطریق والالوان الی فی القوس) پس تقدیر معنی سرخ و سیز واقع اولدی
 فوهارک یازمی و یا خود بخوب ایدوب یوزمی مثلاً قوس قزح قرمز ی ویشل اولان خطی کبی اعتبارده
 سرعت انتقال و گذارده یعنی ته قوس قزح خطوطی اعتبار و انتقالده نیجه ایسه كذلك فوهارک دخی سرخ
 و سیزی یوله در و كذلك جناب خداوند کارل دخی تبدیل و بخوبی سرخ و سیز فوهارکی حالدن حاله انتقالده در
 فافهم (عکس تعظیم سلیمان علیه السلام در دل بلقیس از صورت حقیر هدهد (منشوی) رحمت صدق و بر آن بلقیس باد
 که خدایش عقل صد مرد مداد و اول بلقیس اوزره فوز قات رحمت اولسون که حضرت حق اکا یوزم قدر عقل
 و بردی پس اگر چه صورتده برزن ایدی لکن معناده یوزاردن اوایدی زیر او قدر سلطنت و مملکتی ترک ایلوب
 حضرت سلیمان علیه السلامه متابعت قیلدی و خدای برست اولدی و ابتدا اسلامه و ایمانه سبب اول اولدی که
 یوتارله سان یورور (می) هدهدی نامه یاور و نشان * از سلیمان چند حرفی با سان * چون بخوانان نکته ای
 باشول * با حشرات تکرید اندر رسول (رهدهد بلقیسه نامه و نشان کتوردی حضرت سلیمان علیه السلامدن سانله
 بر قاج حرفی چونکه بلقیس اول باشول اولان نکته لری اوقودی بلقیس کمال عقلندن رسول حشرات فظن ایلدی
 اول چند حرفی اولان مکتوب صورتده اهل تفسیر آتی یوله یازم لدر حضرت سلیمان یازدی که من عبد الله
 سلیمان بن داود الی بلقیس ملکه سب (بسم الله الرحمن الرحیم السلام علی من اتبع الهدی اما بعد فلا تعول علی و عین الله
 مسکین) و مکتوبی هدهدهد یوروب دیدیک (اذ هب بکابی هنا فاقاله الیم ثم قول فانظر ماذا يرجعون) پس هدهد
 در عقب سمعاً و طاعة دیوب و مکتوبی متعارفه آوب کاب و بلقیس سرایه بر کوه دن داخل اولوب ندما سید
 صحبت یار کن اول مکتوبی فلان او کته اقا ایلدی و بر کوه به متواری اولدی و بلقیس احوالی تجسس قیلدی پس
 بلقیس اطرافنده اولتره متوجه اولوب دیدیک (یا عیالملاء ائی الی الی کتاب کریم) اطرافنده اولتره کادی بار که
 اول مکتوب کدندر دیدی اول دخی (انه من سلیمان و انه بسم الله الرحمن الرحیم ان لا تعول علی و تأتونی مسلمین)
 اگر چه ایجاز و اختصار اوزره بر قاج حرفدر لکن نکات کثیره به شولی واردر (کا قال البضاوی وهذا الکلام
 فی غایه البیان مع کمال الدلائل الی المقصود لا شتمه علی البسالة الدالة علی ذات الصانع وصفاته صریحا و لاهی عن
 الترفع الذی هو ام الزائل والامی بالاسلام الجامع لامهات الفضائل) پس نو نکته ی باشولی بلقیس مکتوب
 سلیماندن فهم ایلدی که سلیمان پیغمبر علیه السلام عظم شای یلوب آتک رسولنه حشرات نظر ایلدی و اهانتی
 مشعر و سوزو ایلدی بلکه رسولنه تعظیم و تکریم ایدوب (ای الی الی کتاب کریم) دیو اول مکتوبی کریم لکه
 توصیف ایلدی پس میروش کد اولدر که دین و اسلامه دعوت و ارشاد قیلان استاد و شخته حشرات نظر ایلدی که
 اول رسول رسولدر (کا ان الیه هدر رسول الرسول ومن اهان الرسول فقد اهان الرسول و لذل قال علیه السلام
 من اهان عالما فقد اهاننی بل اهان الله و لهذا قال الله تعالی من اهاننی و لیساقدر ایزی بالمحاربة) (منشوی)
 جسم هدهد دید و جان عفتاش دید * حسن چو کفی دید و دل دریاش دید * بلقیس رسولک جسم و ظاهر فی
 هدهد کوردی و آتک جاننی عفا کوردی جسم مضایف کادر هدهدک حسن و صورتی بر کبول کبی کوردی
 و هدهدک کو کانی دیا کوردی (منشوی) عقل با حسن زین طلسمات دورنک * چون مجد با یو جهلان بختل * عقل
 حسن ظاهره یو ابکی رنگلی طلسماندن یعنی یو ابکی رنگلی اولان جسد در که رنگی روحانیت و بر رنگی دخی صورتدر
 حضرت مجد صلی الله تعالی علیه وسلم ابوجهل لره چکنده اولدینی کبی عقل دخی حواس ظاهره ایلدی
 چکنده یعنی حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ابوجهل مع نواحه چکنده اولدینی کبی عقل دخی حواس
 ظاهره ایلدی بختل و جدلده در (می) کافران دیدند اجدد بشر * چون ندیدند از وی انشقاق القمر * فواجلندن اسیر
 حسن اولان کافر لر حضرت علیه السلامی بشر کوردی بر نیچون کورمده بار حضرت رسولدن انشقاق قری اسیر
 حسن اولد قریچون کورمده بار دخی وجهدر کافر لر حضرت رسول علیه السلامی بشر کوردی بر نیچون کورمده
 رسولدن انشقاق قری کورمده بار یعنی کفره می ته حسدده قلوب حضرت نبینک انشقاق قری ایلن معناسندن
 غافل و جاهل اولدند از ندرن اوتی اول حضرت بشر کوروب سندی بزم کبی برکسه سن سن دید بار (منشوی) خالون

در دیده حس بین خویش دیده حس دشمن عقلست و کیش * کندی حس بین اولان کور که طبعی او زرا
حس کوری عقل و مذهب و بند دشمن دور (منشوی) دیده حس را خدا اعماش خواند * بت پرستش گفت و شد
ماش خواند * خدای متعال دیده حس ایچون اعمی دیدی (کما قال الله تعالی) (سم بکم عی فی ما یعقلون) (وقال
الله تعالی بعد اثبات الاعمین) (واهم اعین لایصرون بها) حضرت حق اکانت هست دیدی و آتی مائل ضدی
اوتود یعنی تراب دیدی مادن مراد ابد آنک خدی ترابدر پس آب عالم معنای و تراب عالم صوریدن عبارت
اولو یا خود معنی حضرت خدا ظاهر چشمنه اعمی دیدی و دخی اکانت پرست دیدی و بزمن ضعیف دیدی ذکر حال
اراده محلی قیلند و یا خود ذکر مسبب اراده مسبب قیلند در پسک دخی با نذر زبانت پرست و خدا اولان اصل اول
حسک صاحب لیدر شه حق تعالی اسیر حس اولان کفره حقه (یعبدون الاصلنام قتلوا الهایا کفین) دیدی
و بولر اعراف الله دیو تسبیح ایلدی خدای متعال دیده حس اول جهنم اعمی دیدی که ظاهربین چشم کنی کوردی
و در یابی کورمیدی یعنی کف و حس کی اولان صورتی کوردی و در یابی حقیقی کورمیدی و انچه کون دیدی که
حال و تقوی کوردی و فردانی کورمیدی (منشوی) خواجته حالی و فردایش از * اوتی یشد ز کینی جرتسو * حال
بو که خواجته فردا و حال اولان سی و یا خود اول حسک او کند در ما چشم حس بر و فرخند تسودن غیری
کورم یعنی اول صاحب حس کینج الهی در بر منقوردن غیری کورم که اول بشر بت انبیا و اولیاد (منشوی)
دوره زان آفتاب آرد سیم * آفتاب آن ذره کرد غلام * بر ذره اول آفتابدن سیم و خبر کتور آفتاب اول ذره به
غلام اولور یعنی بر ذره که اول آفتاب حقیقتدن خبر * کتور آفتاب عالم صورت و ماهتاب عالم شهادت اونیشک
و یا خود اونیشک ذره وجود نه غلام و مطیع و رام اولور (منشوی) قطره کر بجر وحدت شد سقر * هفت بجر آن
قطره را با داسیر * بر قطره که اول بجر وحدتدن سفیر اولدی و عالم انسانی بی سیر قیلدی یعنی بجر آن قطره به اسیر اولور
و انک انسان حالی بویتک معقومی ذکر قیالور (یت) ومن مطعی فوراً بسط کلمه * ومن مشری بجر محیط
کقطره (منشوی) اگر کف خاک شود چالان او * یش خاکش سرتم فاذا لا او * اگر آرواح خاک اول خدا تک جالا کی
اوله یعنی اگر خاک بر آجیه که مراد قالب انساندر اول الالهک جالا کی و خدمتمنده چست و چاو کی اوله اول
کسبک خاک کینک او کنه یعنی جسد بنک حضور نه اول الالهک افلا کی باش قور و مطیع اولور (منشوی) خاک آدم
چون که سر جالان حق * یش خاکش سرتم فاما لا حق * کورم مبدن مثلاً آدم حضرت رشک خاک کی یعنی
وجودی که چونکه حق تعالی خاک جالا کی اولدی انک خاک کی او کنه و فالی حضوره سر قودی حقان ملکری (منشوی)
السماء انشقت آتر از چه بود * از یکی چشمی که خاک کسود * خاک اذردی نشند زرباب * خال بین کر عرش
یکذشت ز شتاب * السماء انشقت آتر نه دن اولور بر چشمدن اوتری اولدی که خاک کیلکی اجدی یعنی معهود اولان
اسماء صوری منشق اولدی آتر ندن اولدی شول بر انسان العین و عین انسان اولان سلطان انبیاد که خاک کیلکی
اجدی و فقال و شکلا فی فتح ایلدی السماء انشقت سوره به اشارت دکادر بلکه بجر دلفت معنای مراد اولور
بر اسوره انشقاق بو محله مناسب بود در خاک در دل کندن و نقل شدن آتک الله کیدر و زرباب اذرد پس
در شی طبعتم مقتضای سمعها کرمر کی اعلا انسه اعلا به میل و اکمر کی سفلی انسه اسفله میل ایدر مکر که
حرکتی حرکت قسیر به اوله اما ارادت الهیه بر شکت مقتضای طبعتمه مخالف حرکت ابلیسه تعلق ابلیسه مقتضای
طبعتمک ترک ادب و اب * کاوره حرکت ابلیسه ملاخا کل میل و سیری سفلی ایکن خاک کی کور که شتابدن عرشدن
یکدی یعنی خاک کی کور که عرش اعلادن یکدی حق چاینه شتاب ایلدی یکی جهتنکه مراد حضرت رسالت بنام
صلی الله علیه و سلم خاک کی اولان جسد لیدر (منشوی) آن لطافت پس بدان کز آب نیست * جز عطای مدح و هاب
نیست * آبدن مراد دورا در حدر و حدر مظهر حیات اولدی ملاسه الله علی طریق الاستعاره و روحه آب تعبیر ایلدی بلر
و فلاسفه مذهبند و اولر بریر که جسد خاک کینک آسمانه عروجی روح و عقل کمال لطافتند در کبدن * کشنی
کال قوتندن عالم بالا به و می تباه علیه جذب ایلر پس ارتقای اشباح اقتضای عقول و ارواح در درلر که
بو مذهب عند الحقیقین من اهل السنة باطلدر پس حضرت مولانا بو مذهبی ابشال ادیب بیورر که اول لطافتی
پس یل که آب روحندن دکادر و آتک مقتضای دخی دکادر بلکه جمیع وجود احسان ایدبجی مبدع و صانع
عطا و احسانتدن غیری دکادر یعنی مبدع و وهاب اولان الالهک عطا سیدر و آتک اقتضای سیدر که آنکه هر شی
کندی عالمه و می کر نه حرکت و میل یا تمکد اوله و آتیکد اوله که صمودی منفوخ اولش و رجحه طویش
طویش * هر مادن روی آبه صعود و عروجی که بی ازله که بو مذهب طبعیه به در (منشوی) گر کند سفلی هوا نازرا *

و نفوس و اجرام افلاک تسعة ظهوره کلوب و افلاک تسعة ملک دورا شدن عناصر اربعه و عناصر اربعه ملک ترکیب شدن
 موالد ثلاثه ظهوره کلدی پس نوئل (لا بد لکل حادث من ماده و مده) دیرلر و جبع اشیای البقته بر سبه اسناد
 ایدوب سبب سز برشی اولمز و خدا عقلت حکم کننن خارج بر کار قیلز دیرلر زرا دیرلر که حوادث طبایع حکم کننن
 طبایع افلاک افلاک نفوس نفوس عقول عقول اولک حکم کننن و عقل اول خدا نک نصرف و حکم کننن در
 پس جناب حق بوساطه جبع اشیاءه نصرف ایلر بونذهب باطل و تقییر زیر بوندن وجود الهی وجود مده قید
 و موجب الذات اولمز و کیف مایه افعال مختار اولمز ق لازم کاور و خرق عاده اشیاء علیهم السلام و اولای اعنای فی
 قیلور و دخی عین مصنوعات نفس صانعدن آبرو اولمز و خدای متعال نفوس مصنوعاتده بلا واسطه بنفسه نصرف
 قیامتی مستلزم اولور و بوعلت اولی مذهبک بوقفیر بوعالم محسوسانده بر که مثالنی کوردم تفهیم ایچون بوجهاده
 ابراد اولندی ر استاذ کسه فی کوردم که بر چار گوشه دولاپ دوزمش و انک ایچنه جبع اهل صنایعی مرتبه چرخه
 کروه بکروه دیزش و نوئلر هر برنی صنعتلر بر چرخه بغلیوب و بوجهله هر چرخل ایلرلی کتور و بر چرخه
 باغله ش جقن بواشغاصی حرکت کتور و مکرر ادا یلسه کندوسی خارج دولاپ اول بر چرخل ایلر دوندردر حال
 بوجهله اشخاص حرکت متنوعه الیه هر بری کندی به مناسب حرکت کاور و کردوندردرسه جله ساکن اولوس
 حکما مذهبده نصرف خدا اشیاءه بونکونه در انکچون جناب حق عله العال دیرلر پس نوئلر علت اولی مذهبنه
 ذاهب اولملری کار خدا نک باعلی و با اسباب اولستی و نصرف اشیاءه مع الوسائط باقی قیامتی و وسائل و اسبابله
 نصرف قیامتی و افعالی دائم عقل و عادت اولوزره اولستی مستلزم اولد یغنه بنه حضرت مولانا نوئلر مذهبنی
 خدای متعال لساندن ابطال ایدوب یوردیکه جناب حق بر که جار طبع و عله اولی دکلم حکم و نصرف قدرین
 دائم باقی دنا بتم یعنی نصرف اشیاءه هم مع الوسائط و هم بنفسه بلا واسطه همان بن باقی بتم کار می علتدر عقل
 و اسباب اولوزره یعنی دکدر و مستقیدر سقیم و موعوج دکدر محصل تقدیرم وارد علت فوندر ای سقیم اولان حکیم
 اکر کار حق بر علت اولیدی کندی عادتن تحویل قیله من فاعل مختار اولوزدی پس اکاجدا ملک لازم کزدی
 زرا جود و شافاعل مختاره در موجب بالذاته دکل (مثنوی) عادت شودر ابرکدر دانه بوقت پان غبار از دیش بنشام
 بوقت ای حکیم مشرب و سقیم مذهب اولان کسه کور بن نیجه فاعل مختارم (و فعال لایریمکه کندی عادتنی
 و قشده و دوندردم و قشده بوعباری یعنی عادت غبارنی صنع و قدر تمک اولکنند و انزاله ایلرم ناظواهر
 اوله کاهه سببک هیچ تأثیری و مدخلی فوندر بوهیم وجهدر و قشده کندی عادتنی دوندردم بوعبار شکوک و شبهاتی
 اهل شک و راز بابت کوزلی او کندن انزاله ایلرم و قشده و عادت الهیه نک و قشده دوغمنه شروع ایدوب یوردیکه
 (مثنوی) بجز را کوم که همین بر ناز و کوم آتش را بر کوزا از شو قیامته قریب و قشده بجهاده دیریمکه
 آگاه اول بر ناز اول پس بر ناز اولور (کاخا خیر الله فی کلامه) و اذا البصار صجرت (وقال) و البصر المسجور (وناره دخی
 دیریم که بوری کازار اول پس کازار اولور) کما کانت (بردا و اسلاماعلی ابراهیم) (مثنوی) کوه را کوم بسبک شو هجوع
 بشم * برخ را کوم فرودریش چشم * و قرب ساعتهه جباله دیریمکه سبک اول و منفوش اول بشم کعبی
 کما قال الله تعالی (یوم یكون الناس کافراش المشوک و تكون الجبال کالهین المنفوش) و قال ايضا (وبست الجبال
 بسا فکانت هباء منبثا) فلکدیریم چشم اولکنده اشکاره باره باره اولوب اشغه دوکلر یعنی افلاک دخی دریم
 اهل و قشده منمشق و منظر اولر پس نوئلر کوزلی او کندن منمشق و منظر اولور (کاخا خیر الله فی کلامه) (اذا السماء
 انشقت) و قال الله تعالی (اذا السماء انشطرت) (م) کوم ای خورشید مقربین شو عاه * هر دورا سازیم چون ابرسیاه
 و بن شول فاعل مختار که بوم قیامته قریب دیریم که ای خورشید ماهه مقربین اولر پس خورشید ماهه مقربین اولور
 و جعب قیلور هر ایکسی یکی ابرسیاه کبی فی نور دوزره زنه کم بوم قیامته قریب بولوه اوله کرل کاخا خیر الله تعالی
 فی کلامه (بسال بان یوم العقیقه فاذا برق البصر و خفف القمر و جع الشمس والقمر) منکر قیامت اولان انسان
 سؤال ایلر که قیامت نه زماندر شول و قشده در که بصرمدهوش اوله (و خفف القمر) ای ذهب ضوه (وجع الشمس
 والقمر) ای جع بنم مانی ذهاب ضو هم ما بانل و ف (مثنوی) چشمه خورشید را سازیم خشک * چشمه خون را
 بقم - ازیم مشک * چشمه خورشیدی چشمه ماهه کبی خشک دوزره زنی انزاله ایلر زنی ایکسی بیل ذهاب
 فورد برار جوع اولور خون چشمه سی فن و قدر تل مشک دوزره زنی بزل فاعل مختار که بجماری عروق
 آهوا ند مجاری اولان چشمه خونی مشک دوزره زنی (مثنوی) آفتاب و جود کاسه * بوغ بر کورن بیدد
 شانله اول زمانده آفتاب و ماهتاب ایک قاره او کوز کبی بری بر نه جفت اولد قمری حالده طلع غیدلر و مشرق

طرفته كيد ز كوا يا كه نو ناله كز تنه سوندق بغدادی اله مفسرین بوابت كرمه نك تفسيرنده دبیدل هرا بجم
امانی حك وصفت كدهاب ضو م و امانی طابعه امن المغرب كالبقرین الاسودین القرینین) پس بوبت طلوعده
جمع اولدایخی از زره اولور و مقدم اولان چون اربسیاه یعنی ذهاب ضوء جمع اولدایخی معنی اوزره اولور (انكار فلسفی
برقرآت ان اصبح ماؤ كم غورا (منثوی) مفرقی می خواند از روی كتاب * ماؤ كم غور از چشمه بنم آب * سورة مسلكده
اولان آیت كرمه به اشارتند (قال الله تعالى قل ارايت) دی بومنكره تدر اولان كافر مایه محمدسن (اخبرونی
اینها المنكرون یعنی منكر خبر وركه ای تدر به منكر اولنلر (ارایتم اخبرونی معناسنه سورده بوجهله اولور كه رؤیت
سید را خیارده می فری اولان شیدن پس رؤندن اسفهام رؤیتك متعلقندن استخبار مجراسته جاری اولدی تقدیر
معنی (اخبرونی) به المنكرون انتقدیری) ان اصبح ماؤ كم غورا ای غایرا ذهاب فی الارض بحيث لا يشاله الدلاء وهو
وصف بالمصدر كعدل یعنی عادل یعنی اكبر لاص و كزارضده غایرا اولور سه یعنی غورنه و دینه كیدچی اولور سه (فن
یا تكبر بما معنی) ای جاری بصل الیه الدلاء و یخرج ان ارادة یعنی سزه كیم كتورر ما جاری یا ما ظاهری كه هر كس
آتی كور و كاندلر راصل اولور و آتی استین دیوردن اخراج ایدو تفسر زاهدیه و تفسیر مدار كده دیرلر كه) تلوت
هذه الایة عند المنطقی من الفلاسفة وقيل عندهم من ذكر بالمطیب فقال نافي بالمعول فذهب الله بما عيشته في تلك
الليلة وروی قیل له ان كنت صادقا فلات تنور عينك بالمعول (معنای بیت) بر مفرقی روی كابدن یعنی مصحف
شریفك بوزندن (ماؤ كم غورا) آتی اوقودی معهومی و شخو فی اولدر كه حق تعالی سور چشمه دن آبی بغلرم (م
آب را دد غورها پنهان كنم * چشمه هارا خشت و خشكستان كنم * ابلیری برك آتارندن پنهان ایلرم چشمه روی
خشك و خشكستان ایلرم (منثوی) آب را در چشمه کی اردد ككر * جزین فی مثل با فضل ز خطر آب چشمه به
غیری كیم كتوررین فضل و خطره اولان فی مثلدن غیری خطر عظمت معناسنه در یعنی بن عنذمتلو و فضیلتو
فی نظیر اولان باد شادن غیری صو بیكار ز كتورر كه كیم قادر اولور یعنی كیمسه قادر ایلر (فن یا تكبر بما معنی
آیتك تفسیریدر (منثوی) فلسفی منطقی * مستهان * می كذشت از سوی مكتب ان زمان * بر منطقی علمته منسوب
خور و حقیر فلسفی اول زمان مكتب جانیندن كجری اول حمده كه مفرقی بوابت كرمه بی ثلاث ایلدی (منثوی
چونكیشنی دایت اوزا ایلستد * كفت آرم آب را ما با كاند * چونكه فلسفی بوابت كرمه بی اشدی اكانا ایلستد
اولد بگذر دیدی بر صوفی كاندلار ایلالتدن یو فارو كتوررور (منثوی) ما بزخم سیل و تفرقی تیر * آب را ارم
از سیستی زبر * بزخم سیل و باله نك حدث و تیزل كی الله آبی ایلقدن یو فارو كتوررور یعنی قیولر قازوب برك آتارندن
صوفی بولور روی زبینه آتی حبس و دلو واسطه سیله اخراج ایلرز دیدی (منثوی) شب تحققت و دید ایلان شمرم *
زطبا بجمه هر دو چشمش كور * كور * فلسفی او كیمه باتدی واریودی و دوشنده اول فلسفی بر شمرم د كوردی
فلسفی بهر طبا بجمه اوردی انك هرا بكي كوزنی یله كور ایلادی (منثوی) كفت زین دو چشمه چشم ای شقی * با تیروری
بر ارا صادق * اول شمرم د فلسفی به اتندی بوابی چشمه چشمه لرندن ای شقی تیره آب نوری یو فارو كتورر
اكر سوزنده صادق ایلستد یعنی چشمه لر ك چشمه لرندن آب نوری اخراج ایلایوب اكر سوزنده صادق ایلستد كندونی
مثلا ایلدیدی (منثوی) روز بر جست و دو چشمش كوردید * نور فایض ایدو چشمش نایدید * فلسفی صباح خواندن
صبحه دی و ابکی كوزنی كور كوردی فایض جاری اولان نور انك ابکی چشمندن نایدید و منعدم اولمش پس حضرت
مولانا بومنا سیله نیاز و دعا نك كار كرا ایلستد و قضا و بلاه فائده قیلستد شروع ایدوب سورور كه (منثوی
كر نایدیدی و مستغفر شدی * نور رفته از كرم ظاهر شدی) اكر فلسفی مشرب و منطقی مذهب ناه قیلیدی و مستغفر
اویلدی كمش نور * كرم الهمیدن ظاهر اولوردی و بر سه كوردی (منثوی) ایلستد استغفار هم درست نیست *
ذوق نوبه نقل خر سر مست نیست * لکن استغفار دخی الهه دكار توفیق الهی به موقوفدر انك چون ذوق نوبه
هر مر مستك قلی دكاردر (منثوی) شخصی اعمال و شوی و بخود راه توبه پردل ایلستد بود * بمحصل اعمالنا
قباحتی و انكار بنك شامی فلسفینك قلابی اوزره توبه یوای باغش ایدی (منثوی) دل بعضی هچوروری سنك كشت
چون شكافد توبه ازا هر كشت * كوكل مستلقده طاشك نوری كی اولدی توبه آتی زراعتدن اتری ایجه ایلر (م
چون شعبی كونه تا اوزار دعا * هر كشتن خالص سازد كوره * فی بر شعب كی كه نازد عادن زراعتدن اتری كوهی
خاله دوز بهی حضرت شعب بغمه علیه السلام كی بر كسه فنی كه اودعا و ضرع ایلكدن انك و زراعت
انك ایچون خاله دوز بهی حضرت شعب علیه السلام مزارتدن بری دخی بودر كهسا كن اولقلری دیارلك
اطراف سنكستان ایلدی استند كه كندی مكانلر سه قریب برده كشت و زراعت اوله پس بر سنكستان طاع

واریدی جناب حقه دعا الیدیکه الهی بوستکسانی خاکستان الله نازراعتہ صالح اولہ و قولارک اندن انتفاع قبلہ
 دعا ای مستجاب اولوب کوهی جناب حق آکاخاله ایلدی (منشوی) ازباز واعتقاد آن خلیل * کشت ممکن امر
 صعب و مستحیل * خلیل علیه السلام ناز و اعتقادندن مشکل و محال امر ممکن و آسان اولدی یعنی اول خلیل
 علیه السلام نازندن و تصرف خدایه کمال اعتقادندن امر صعب و مستحیل که آتش غرور ددر ممکن و سیر کازار
 بی نظیر اولدی و ایمان قومنی حق تعالی آکا اون قیلدی (منشوی) باید بروزه مقوقس از رسول * سنکلاخی
 من ری شد با اصول * یا خود حضرت رسول علیه السلامن مقوقس در یوز و سوال الیه بر طاشاق اصول و نظام الیه
 بر من رعه اولدی مقوقس بعضار قولنده اسکندر به بادشاهی ایدیکه حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم آنک
 استمد عا سله دعا الیدوب بر سنکستان بر لطیف خال اولوب زراعتہ قابل اولدی و بعضی قولنده مقوقس اصحاب
 رسولدن برکسه نلک اسعید که فقر الحال و صاحب عیال برکسه ایدی بر کو چل من رعه سی واریدیکه اطراف سنکلاخ
 ایدی بر کون حضرت رسول علیه السلام اول جایدن کذر قیلده قده مقوقس اول حضرتی کوروب اندن رجاعتنا
 ایلدی که من رعه سنک اطرافنده اولان سنکستان خال اولوب زراعتہ صالح اوله پس حضرت مولانا و آقافاده
 خال اولان سنکلاخی انفسه آوب سیور مشاردیکه بر کو کلکه سنکلاخ ده سنک * کی اوله توبه آتی زراعت اخرویه
 ایچون نجه بار واصل ایلر کارشعب بیغمه برکی مستجاب الدعوه برکسه کر کدر اول کوهی اولان قلبی دعا الیه
 تخمه صالح ایلده و یا خود مقوقس و ابر بر مجزی مشرب وارث حضرت رسولدن و بعضی ایلده که سنکلاخ قلبی
 خالک بال زراعت معنویه به قابل اوله تا کم زمین وجودنده زراعت معنویه قبله و اندن محصول آخری آله دیک آخری
 (منشوی) هجین بر عکس آن انکار مر د * مس کند زور واصلی و انبرد * و یجیل عکس اوزره اول مر د *
 انکاری التوفی باقر و تمام صلی جنک ایلر یعنی منکر لعناد و انکارندن لطیف و حاصل اولش مصالح معکس
 و خراب اولور (منشوی) کهر بای مسیح آمد این دعا * خال قابل را کندن سنک یحصا * بودغا مسخزل کهر بای
 کادی زراعت و شکوفه و میوه حاصل اولغه قابل خاک سنک و حصا ایلر یعنی بر عکس انبیا و اولیا کهر بای مسیح
 و کیمای فصیح کادی وازغون و برامن * که خال قابل حجر و سنک دره ایلر (منشوی) هر دل را سجده
 هم دستور نیست * من در حجت قسم هر من دور نیست * هر بر کو که سجده نیاز ایتیم که اجمازت و قدر رحمت
 من ری هر من دور نیست * دگر یعنی هر ابر و اولان و عبادتی بر سییل اجرت قیلان کسه نلک رحمت الهی من ری
 نصیبی اولن بلکه خدمتنده خالص اولنک و عبادتی بر سییل تضرع و نیاز قیلانک نصیبی اولور (منشوی) هین
 پیش آن سکن جرم و گناه * که توبه در آیم در شاه * آگاه اول آکا عبادله و دا بخله جرم و گناه ایلکه که گاهدن توبه ایلرم
 شاهه کارم یعنی کاهی ایستاد کد نصکره توبه قیلورم حضرت حقه صغوب تائب اولورم دیک خاطر منسه
 اعتماد و استناد ایلوب نگاهه شروع قبله (منشوی) بی یاید ناب و آبی توبه را * شرط شد برق و صحابی توبه را * توبه به
 بر آب و تاب کر کدر یعنی کوز بانی و درون آتشی لازمدر که حتی روضه درون منبت اظهار امر اری چون اوله بر برق
 و صحاب توبه به شرط اولدی نه کم فصل بهارده کلساتلک تازه اولمنه برقی و صحاب شرط اولدی برودن مقصود
 آه آتشبار و صحابن مقصود کفرن بکار (منشوی) آتش و آبی یاید میورا * واجب ایدابر ورق این شیو مرا *
 میوه به بر آتش و آب کرلک نا بخت و شیرین اوله و شویوه به صحاب ورق واجب کاور (منشوی) تابشاید برقل
 و ابرود چشم * کی نشیند آتش تهدید و خشم * که کل برقی و ایکی کوز بلودی اولیه یعنی سوزش سنه
 و سرشک دیده اولیه حضرت خلدک تهدید و غضبی آتشی چن ساکن اولور (منشوی) کی بروید سبز دود وصال *
 کی بچوید چشمه ارباب زلال * قبله وصال الهی ذوقنک سبز سی چن ستر آب زلالن چشمه لر چن بنا را یعنی چن
 ستر دل روضه سده وصال ذوقنک سبز سی چن چوشه کاور آب زلالن حکم و معارف چشمه لر (منشوی)
 کی کلساتان واز * که یوید باجن * کی نشه عهد بند باجن * کلساتان چنه چن راز بر نشه سنله چن
 عهد بغلری * اگر آقافاده برق و باران اولسه چن کلساتان چنه راز و میلری یعنی باطننده مضمر و مستر اولان لطافت
 و طراوتی چنه اظهار و ابرازی ایلدی کذلک انفسده دخی اگر سرشک دیده و آتش سنه اولسه چن کلساتان دل
 راز و بر و اظهار اسرار ابرار لده حاصل اولان چن اندیشه و افکاره و آقافاده چن نشه عهد بغلری سنله یعنی
 چن باغله سنله ارشاد و اجتماع ایلدی و باغ دله چن نشه افکار چن انوار الهی الیه عهد و یونین ایلدی
 (منشوی) کی چناری تک کشاید دعا * کی رختی سرشکند دره و * بر چشاید چن دعا به ال آچاردی بر درخت
 هواده چن باش سلکری یعنی اگر برق تابان اولسه آقافاده چنار کفن دعا بهی آچاردی و کربانار اشک و آسوزن

اولسه برکسه چئن ذوق و شوق الی دعا به آجاردی و آقا فده چئن بر درخت هوا به سرفشان اولوردی و انفسده چئن
 درخت عقل و قلب هوای باره سرفشان اولوردی (می) کی شکوفه آستین برشاری برشاندن کبریا بام (هار) شکوفه
 شارله بریکتی بهار بامی چئن صاحبی طوتار یعنی آقا فده چئن شکوفه آستین برشان صاحبی طوتار دی بام بهارده
 انفسده دخی شکوفای روضه دل یعنی معانی و معارف آستین لسان برشاری صاحبی طوتار اوزره طوتار دی بهار
 روحا بیت امانده (منشوی) کی فروزده لاله و ابرخ هم عو خون کی کل از کسه درازد زبرون * لاله نلرخ چئن
 خون کی شعله نور کی کسه دن زری چئن طشره کتور یعنی آقا فده چئن لاله نلک نوزی خون کی فروزده اولوردی
 و چئن کل درونده اولان زردن برون قیلوردی و کشاده اولوردی و انفسده چئن لاله قلب صنوبری نور الهیه و نار
 شوق بایله فروزنده رخ اولوردی خون کی و چئن عقل کل روح منتشر و منفخ اولوب کسه تنندن درونده مستور
 اولان زرمعنائی برون ایلردی (منشوی) کی باید بلبل و کل بو کند * کی چو طالب فاخته کو کو کند * بلبل چئن کلور
 و کل قوقلردی و چئن اوکل طالب کی کو کو دردی و انفسده دخی کرباران اشک و آه سوزان اولسه چئن
 بلبل روح * کل مقصودی استغاثم ایلر و فاخته عقل مطلونی چئن قوقلر و قتی قتی دوسو بلردی (منشوی
 کی بکو بللک آن لک بجان * لک چه باشد لک تست ای مستعان * اول لک لک جانه چئن لک لک در یعنی اون
 سکن بیک عالم سنک ملک کدر و سکا مخصوصد رای مستعان لک چه باشد سواد لک تست ای مستعان آن
 جواد یعنی چئن لک لک لک لک دمی جانه سوبلردی نه دمی اولدی (لک الماک لک الحمد) لک اعزل العلیا * لک
 المنه لک القدره * لک اللطف لک الاعطا) نه کم حضرت مولانا برغلر لینه سورلر شیخ مرعاش لک لک لک کش دانی
 که چیست * حد لک و الامر لک و الماک لک بامستعان * و کل کلکان طریقت و مشایخ عالی رتبت دخی روضه دلده
 لطافت بولده و مایشان عمره فوجیدی کند بیره مقام اتخاذ قیلده (لک الماک لک الاملاک) لک القل لک الأخلاق
 دیو جیع اشیایی و کوافی اکی تخصیص ایلدر (منشوی) کی نماید خاک اسرار ضعی * کی شود چون آسمان بستان منیر
 مستور اولان اسرار خالک چئن کوستر بستان کونا کون اوار و ازهار و انار لک آسمان کی چئن روشن اولور یعنی
 چئن خالکین اسرار ضعی کی کوستر و بستان جنان آسمان کی چئن نجوم علوم و فقه و علمه منور زمین اولوردی (می
 از کجا آورده اندان حالها * من کریم من رحیم کله * اول حله لکه بوستان و کلستان کیشد و رفتن کتور مشلدر
 حله لک جبعی کعدن و رحیم کتور مشلدر و انفسده اولان آشیایدن کتور دیر و حل و لطافتی کلستی کریم
 و رحیم اولان الله دن کتور دیرلس (فانظر الی آثار رحمة الله کیف یحیی الارض بعد موتها) غواضه نظر لکه رحمت
 الله که اول آقا و انفسده اولان بهار و ازهار در آقا فده نه حاله ارض بابسی احیا ایلدی و انفسده نه کیفیه قلب
 مرده ی زنده ایلدی (ان ذلک لبحی الموقی) تحقیقا اول الله صورتا و معناتو ابی احیا ایلر که اول هر شیخ اوزره قادر
 مطلقدر (می) آن شود شاد از نشان کودید شاه * چون ندید او را باشد آتیه * اول کسه شاد اولر نشانده که اول
 کسه شاهی کوردی یعنی اول کسه بود نیاده نشان الهی کور بکدن و آثار شاهی مشاهده قیلندن شاد اولور که اول
 روز الستده الست بر بکم (دید که شاه حقیقی کوروب بی دیدی چون کم اول کونده شاه حقیقی کورمدی بونده
 اکا آتیه و اکاهلن اولر (منشوی) روح آنکس کو به نکام الست * دید ب خوش و بد بخوش و بدست * اول
 کسه نک روحیکه (الست بر بکم) و قنده کند نک یعنی کوردی و بخوش و بدست اولدی یعنی اول کسه نک
 روحیکه نکام الستده کندی ریسن کوردی و آتیه اولدی اول کسه در که کو کوردی و یسلدی و اقرار قیلدی
 و بخوش و بدست اولدی بیت او کون کورن درو کون کورن یاری ای دل * بو کون یاری کور مرغه اولور
 باین ایشی مشکل (منشوی) او شناسدوی می * کوی بخورد * چون نه خورد اوی چه اند بوی کرد * مثلا
 شربان رایحه می اول کسه آکلر که اول کسه شربان ایجیدی اول کسه چونکه شربان ایجیدی بوی ایلکی بوی یلور
 منشوی (زانکه حکمت هم و نافع ضاله است * هم چو دلا شانه ازاله است * زیرا که حکمت نافع ضاله کبدر
 دلا که کی شاه در دلا نلاید بیدر یعنی دلا نه بعض کسه نلاید شاه ملاق اولسه سبب و رهبر اولدی کی حکمت
 دخی و روحال الهی به سبب اولور یعنی (الحکمة ضاله الحکیم خبیث و جد هاف و اخبرها) حد نلک مقتضایه
 حکمت و علوم و معرفت نافع ضاله کبدر و از لده مالک اولوب و بوندن عالنه کلوب واسطه سبیله فی قلوب و بعده
 جست و جوالله اکی بولده که کند نک ضاله سی اید و کنه موقن اولور و اول حکمت شول دلا کبدر که اسرار نه عالم
 کن فکانه داله و من شد در روز الستده خدا ایلشاه اولوب و اذن علم و حکمت آتوب بعده بوعالم کلان ایه آتی
 بوقلیوب مکره آتی بولنک مثالی اولدر که (منشوی) بویینی خواب در یک خوش شفا * کودده وعده نشانی مر ترا

مثلا عالم ریا ده خوش اقا و خوب دبدار بر کسه کورسک در خواب تقدیرنده در که اول خوش اقا سکا بر نشان
 و عده سی و رسه بوله دیو (می) که مراد شود و سنک نشان * که به پیش آید ترافردا فلان * که سنک می اید حاصل اولور
 و اشته نشان که بارن فلان که سنک او که کور (منشوی) یک نشانای آنکه او باشد سوار * یک نشانای که ترا کیرد کار
 بر نشان دخی اولدر که یوله سکا ملاقات آیدن سوار اوله پیاده اولیه و بر نشان دخی اولدر که سنی کارنده طوبه (می)
 یک نشانای که بخندد پیش تو * یک نشان که دست بندد پیش تو * بر نشان دخی بو که اول سوار سنک او کنده کوله
 بر نشان دخی بو که او کنده باغله (منشوی) یک نشانای آنکه آن خواب از هوس * چون شود فردا نکو بی پیش کس
 اولدر که اول خوابی مال هوسدن چونکم فردا اوله کسه یک او کنده آتی سو بلکه قادر اولیه سن (می) زان نشان
 با والدیجی بکفت * که یانی تاسه روز اصلا نکفت * تاسه شب خامش کن ازینک و بدت * این نشان باشد که
 یجی آیدت * اول نشاندن الله تبارک و تعالی والدیجی بغیره یعنی حضرت زکریا علیه السلام دیدید که باز کربا
 اوج کونه دکن اصلا نکفت و گو به کلیه سن اوج کجه به دکن یکدیک نیک و بددن خاموش اله بونشانده که سکا
 یجی کور یعنی مع قدرتک علی العکمل نا اوج کجه خاموش اوله سن نیک و بددن بونشان اولدی که سکا یجی که و دنیا به
 طوغه و کلامک اصل و مأخذی اولدر که حضرت زکریا علیه السلام جناب خدایه دعا ایوب دیدید که (رب هب لی
 من لدنک ذریه طیبه انک سمع الدعاء) پس ملائکه کا اندا ایدلر اولور زکریا بخیر اید نماز قیامی قائم اولدی حالد
 دیدلر که باز که بالله تعالی سکا یجی بغیره بشیر ایدلر اولدی عیسی مصدق اولدی حالد و سید و حضور
 و صالحین زمره سندن بی اولدی حالد پس علی طریق الاستبعاد دیدید که الهی بنم حاله غلام اولور که کافو جهانی
 یشدی و خانوتم عاقر در پس ملک کردید یلر الله تعالی دیلدیکن ایشلر و قادر در (قال رب اجعل لی آیه) حضرت زکریا
 دیدید که ای ربم ایچون بر علامت قبل تا اول علامتله انک رجعه دوشدیکنه و جلنه عارف اولم و ادای شکرمه
 مشغول اولوب ترغ مشقت انتظار قیل (قال آتک ان لا تمک الناس ثلثة ايام الارض) حضرت خدا اکا دیدید که
 سکا آیت و نشان اولدر که تاسه اوج کون سو بلکه قادر اولیه سن لکن زمره سولیه سن یعنی بابائش با قاشله
 اشارت اولیه سن اصحاب توحید دخی و لامع و سنک ظهور ایلسنه علامت تاسه اندن تکم ایلکه قادر اولم سیدر
 مکر که زمره و اشارتله اما بعد ایدلر زمان اندن تعبیر و تکم ایلکه اجازت اوله و تعبیر مافی الغیبه سالک قدرت بوله
 ساندن عقد محل اولور و ناسدن طالب اولدره آتی تقریر و تبیین قیلور (منشوی) دم مزین سه روز اندر کفت و گو
 کن سکونست آیت مقصود تو * کفت و کورده اوج کون دم اورمه زبیر اسنک مقصود که آیت و علامت بو سکوندر
 یعنی اول واقعده کورده بیک خوش شاق سکا دیسه که سن دخی والدیجی کبی کفت و گو به اوج کون دم اورمه و سکوندر
 سنک علامت حصول مقصود کدر (منشوی) هین میا و این نشانای را نکفت * وین سخن را داد اندر دل نهفت * آگاه
 اول بونشانای سن گفته کتورمه و بوسوزی قلیکده مستور و بنهان طوط یعنی آگاه اول بوسکا دیدیکم نشانای گفته
 کتورمه بوسوزی قلیکده که طوط دیسه (می) این نشانها کویش همچون شکر * این چه باشد صد نشانای دگر
 بونشانای اول خوش شاق خاواده اول کسه به شکر کی سولیه بوقدر ندر بلکه صد بونک کی نشاندر دیسه
 (منشوی) این نشان آن بود که ملک و جاه * که همی جوی سای ازاله * بونشان اول اولور که ملک و جاه کی پای
 خدای تعالیدن طلب ایلرس بیایی با و فارسله اولیوب با عریله اولسه دخی جائز و بقدر اوزر معنی بوال نشان
 اولور که ملک و جاه آن و حصولی خدای تعالیدن دائم ایلرس و بولور سن مصرع اوله نشانک نوبی ساکن
 انک نوبی مکسور اولوب ملک و جاه ده آن ساکن اوقتمده جائز در بر عکس نشانک نوبی ساکن انک نوبی مکسور اولوب
 ملک مضاف اوقده دخی جائز در بر معنی ملک و جاه آن و حصولی خدای دایرس بولور سن دمک اولور (منشوی)
 انگهی کر نی زبشای دراز و وانگی می سوزی بحر که در نیاز * اولکه اوزون کجه لکه اغلرس یعنی اول نشاندر که
 اغلرس اوزون کجه لرده دخی اولکه بحر و قتی یا زور نصر عده بار سن (منشوی) وانگی آن روز تو نایلوشد * همچو
 دخی کردت بار نیک شد * و اول نشانکه اول نشان سنک کوندر زن تارینک و مظلم اولدی بردلوی سنک بونک اینجه
 اولدی (می) و آنچه دادی هر چه داری در زکات * چون زکات با کاران رخنات * و اول نشاندر که بردل هرنه که
 طور سنک زکات و قنده با کاران طریقت و مجردان حقیقت زکاتی و قنده رختلری یعنی جمیع مالک اولدقاری
 شیلری فی سبیل الله کجه بذل ایدلر سه سندی آنلر کی زکات و قنده هرنه طور سنک بذل ایلرس (منشوی)
 رختن ادادی و خواب ورنلر و سرفدا کردی و کشتی همچو مو * اسبابی و خوابی و یوز کان رکتی ورنلر باشکی

خدا ایلدک موی کبی ضعیف و خفیف اولدک (مثنوی) چنددر آتش نشستی همجو عود * چند بیش تیغ رفتی همجو
خود * نیجه کره عود کبی آتش هیرانده او فوردلک نیجه کره فوغله کبی تیغ * لالک اوتکه کندلک (مثنوی) زینین
بیچاره کیهانده زار * خوی عشاقست و ناید در شمار * یوزیک یو یخین بیچاره لکرون عشاق خوی یدر که حساب
و شمار کلز (مثنوی) چونک شب این خواب دیدی روز شد * از امید سن روز تو بفرورد * نیجه مقدمات مذ کوره
و محصول کلمات منوره یو پیتد مع مانعده یعنی چونک کیه یو کونه خوائی کوردلک * کوند زالدی اول و بعد و زو قیامک
امیدندن سنک روزلک یوز و مضررا اولدی (مثنوی) چشم کردان * کرده برب و راست * کان نشان وان
علامت * کجاست * جب و راسته چشمکی کردان ایلش سن و امیدله که اول نشان و اول علامت قنده در نشاندن مراد
سوار و علامت درن مراد سواردن ظاهر اوله حتی حالاندر (می) بر مثال برلنمیلری که وای * کرورد و روز و نشان
ناید بجای * بیراق کبی در ترسن زیاده اضطراب و غمکدن یوللک دوک وای اگرورز کیده و نشان برنه کلیه یعنی سوار
ظاهر اولوب شب ارشه بنی حال نیجه اولور (می) بی دوی در گوی و باز اوسرا * چون کسی کوک کند کوساله را * محله
و باز اوده و مرید یلرسن شول کسی که کاهل کسیه بیوره کوساله سنی یعنی یوزاغوسن سورن کسیه کبی یوشانک
نظهورنی جست و جویه با لمرسن حتی سنک جدله طلبل کورن کسیه لرسکادر لکه (مثنوی) خواجه خیرست
این در اود و جیست * که شد اینجا که داری کیست * ای خواجه خیرمیدرسکاتک یو ندر یو هم وجهه داری خواجه
خبر اوله سکا یولک ندر یو بخشد که شد فی طو ترسن او کیدر (مثنوی) کویش خیرست لیکن خرم * کس نشاید
که باند غمرن * سن افشای و از انجوب آکلر یست که خیرد لیکن بکاخیرد لایق دکادر که یو فی بدن غیر بسی یله
(می) کر بکو بیک نشام فوٹ شد * چون نشان شد فوٹ وقت موت شد * بکری دروری هر مرد سوار * کو بدت
منکر می و اونه وار * سنک حالندن * سوال ایدن و مطالوبک ندر دین کسیه دیر سنک که اگر کبر نشان سولیم و کندنی
نشان سو بلک مشغول ایلیم بر نشان و علامت فوت اولدی وقت موت اولدی زیر اومقصودلک حصولک نشاندن
بری سو بلک * کدر چونک نشان فوت اولدی و موت وقتی اولدی یعنی چونک نشان فوت اوله وقت موت معنوی
و فانی اولدی زیر علامت حصول مقصود عاشقه حیات منزله سنده فوت علامت حصول مراد موت مشایه سنده در
هر سوار مرلد یوزنه نظر ایلرسن اول سوار سکا در لکه بکا دوانه کبی نظر ایلله یعنی سن هر مرد سوارلک یوزنه
جدود قتله نظر قیاسوسن عالم خوانده مبشر اولان سوار بلکه اوله دواول دخی سنک کاهل سن و غایت امکانندن
جنون شایه بی قوم ایدوب بکا دوانه لکبی نظر ایتجه در یعنی سکا عالم استده تبشیر اولان سوار اسب هعی
و فارس میدان حکمت و معرفتی شخص و خجسته شرو ع ایلدکده سوار میدان طریقت اولان کسیه لرسکالنده بعض
کسی فی کوروب لکی سکا عالم استده مبشر اولان کسیه یوی اوله دیو قیامت جست و جوی قیده مشرب عشاقدن
بی خبر و احوال مشتاقدن بی علم و بی هنر اولان علما و شایخ عاشقک شد تله اولان طلایی و قتلله ایلدک بی نظری
جنونه حل ایدوب یوزنه دوانه وار نظر ایتجه و چون یولنه کجه دوسوز سولرل (مثنوی) کویش من صاحبی کم
کرده ام * و روجیست و جوی او آورده ام * سندی ای عاشق یو کونه کسیه یلسان حاله و یلسان قاله درسن ای
سوارینک کردارین بر مصاحب ابرک ایلدم یوزی افک جست و جویه کنور مشم (مثنوی) دولتت پاینده بادای
سوار * رحم کن بر عاشقان معذور دار * ای سوار سنک دولتت پاینده و باقی اولسون عاشقوار زهر رحم الله انگری معذور
طوت یعنی ای سوار اسب شر یعت سنک دخی دولتت پاینده اولسون عاشقوار زهر رحم الله و انلری معذور طوت (مثنوی)
چون طلب کردی بجد آند نظر * جد خطا نکدر چنین آند خبر * و الحاصل چونک طلب ایلدک شول مرتبه که
نظرلک جدله کلدی و نظاره قیالده بی و کوشش هر سه سنه قشیدی بجد آند معنی اولور جدوسی خطا ایلز خبر
رسول علیه السلام یوله کلدی * کما قال النبی صلی الله علیه وسلم من طلب و جدو جدوسن قرع الباب و لولج (مثنوی)
فا کهان آند سوارنی نیک بخت * پس گرفت آند رکارت سخت سخت * حاصل کاه اول منامده موعود اولان
بر نیکیخت سوارنا کهان کلدی پس اول سوارنی کارنده محکم طو ترندی یعنی حتی محکم در اغوش ایلدوب تمام
اشنانن ایلدی (مثنوی) توشدی بیوش و افتادی بطاق بی * بی خبر کفت ایست سالتوس و نفاق * سن اول موعود
اولان شخصک مشهور اولسی و نظره و کلسنک و قندن بیوش اولدک و اخوان و یارانن تک دوشلک یو هم وجهه
اکمل ملاقاتک شو قندن بیوش اولدک و بی طاعت اولوب ارقله اوزره دوشلک طاق یونده یوتنه درجه ارقله اوزره دوشک
معنا سنه استعمال اولنور سنک و حالندن بی خبر اولان غافل سنک حقتده ایستی اشته سکار اوانماق یعنی سنک
حوالکی ربا و نفاق و حبله به حل ایلر (می) اوچه می یند درو این شور جیست * اوندانده کان نشان وصل کیست

اول بی خبر نه یاوړه که اول بهوش دوشن کسه ده وپهوشلئ ندر اول بی خبر بیلز که اول مشاهده اوانان
حالات کیلک وصلنک نشاند وپه وچهدر اول بی خبر بیلز که اول فلان کسه به مړد اولان نه کور و آند وپهوشور
و شغب ندر اول بی خبر بیلز که یوه کسه نک وصلنک نشاند و (منوی) این نشان در حق اوباند که دیکه * آن دکرا که
نشان اید بید * یوشان اول کسه نک حنفده اولور که اول کسه کوردی اول غریبسته نشان چن ظاهر کاور یعنی
یوشان وعلام اول مړد نک حنفده در که مرادی خواب السسته کوردی (فاتحانف منها الشف) غوا سنجبه
یو عالمه الفت و محبت ایلدی پس اول عالمه تا کابلین کسه به یو عالمه چن نشان بید اولور (منوی) هر زمان
از وی نشانی می رسد * شخص را جانی بجانی می رسد * ماهی بیچاره را پیش آمد آب * این نشانیام تلک آیات
الکتاب * هر زمان اول عالمه آشنای اولدی یعنی ولی دیب اقرار ایتدی یکی ریستندن آکار یو غ نشان تشور شخص
معهود که یو جانشه بر جان تشور و بر حیات آخری جانشه منضم اولوب تشور بیچاره ما مینک اوکته آب کلدی یعنی
طالب آواره بی آب فالش بر ماهی بی چاره کی ایکن ماهی بیچاره نک کویا اوکته صوکلدی یوشانلر که آفاق
وانفسد و نمایان و عیان اولور اول کذاب معهود که آیتدیر که مراد لوح محفوظلدر (منوی) پس نشانها که اندر
انبیاست * خاص آن جاناو د که آشناست دیس شول نشانلر که انبیاعلیم السلامه در اول بانه مخصوصدر که
اول بان حضرت خداتک آشناسیدر که عالم الهیده واقع اولمشدر پس سموات وارضه و آفاق وانفسده هر تقدیر
آیات و اربانه الهه آشنای اولان جان ایچر ندر و غیر بلر و آیتدن خبردار اوله مریوب اعراض ایلدر (که قال الله تعالی
و کون من آیه) این من علامه ودلالة علی الله وصفاته و توحیده (فی السموات والارض یرون علیها) اعلی الارض
اوعلی الآیات و شهادته (وهم عنها معرضون) ای لا یتبرون بها (یودشاده آیات خدای بیلان عالم السسته خدایه
آشنا اولندر و اندن اعراض قیلان خداند بی خبر قلندر پس باعریله اولسه دخی جانزرد و تقدیر اروزه معنی چوق
آیات و نشانلر که انبیای عظام علیهم السلامه و اردر اول بانه مخصوصدر که عالم ارواحه انبیایه آشنادر دیک اولور
(منوی) این حق ناقص بماند و بی قرار عدل ندارم بی دلم معذور دارم و پوسو ناقص بی قرار نادای کوکل طوع و نهم
عاشق بی دلم معذور طوط یعنی یو آیات و علامات سوژی ناقص قالدی و تر اسرا اولدی کوکل المدد کلدی بی دل
و بی اختیارم معذور طوط قرض آو آیات و نشانلر و زی ناقص فالسئون و تمام اولسون دیلسله و تقریر و تفسیره
شروع قیلنسه به ممکن دکدر (منوی) ذره های ریلر اتوان شمرد * خاصه انکو عشتی از وی عقل بر * زیرا
بر کسه قومک ذره لر فی صایغه قادر دکدر خصوصاً اول کسه که عشق الهی اول کسه دن عقل ایلندی و آتی دوانه
اطلدی بعض نسخه ده مصرع اول یوله ده (ذره هارا کی تواند کس شمرد) بر کسه ذره لر صایغه چن قادر اولور یعنی
هر بر ذره که آیات الله دن بر آیتد (فی کل شیء آیه) غوا سنجبه ذره لر چن بر کسه صایغه قادر اولور علی
الخصوص اول کسه که عشق اندن عقل کیدردی اول بی عقل اولان عاشق یوقدر ذراتی نیجه احصا ایلدر (منوی)
بی شمارم بر کهای باغرا بی شمارم بانک کبک و زاغرا * بویست اسسته فامدر یعنی صایرمیم و صایغه قادر
اولور منم باغک ببر اقلنک هر بر رقی معرفت کرد کاره بر دقتدر کبک و زاغک بانکنی صایرمیم یعنی بانک زاغ
و کبک که هر بری آیات خداند بر آیت اکبر در یعنی شماره کلن و آتی احصایه که قادر اولنر (می) در شمار اندر نیاید
لیکن من بی شمارم بر رشتدیمچین * یومد کورنل شمار و حساب کز لیکن بر مختلک رشتدن از وی صایرمیم
مالا ندر لکه لا یتلک کله) کلامنک مقتضایه مختص اولان کسه لول ارشادی ایچون ممکن اولدی یعنی من به صایرم
و تعبیر و تشریر ایلرم (منوی) محس کیوان یا که سعد مشتری * ناید اندر حصر که چه بشمری * مثلا کیوانک
محس یا که مشتری سعدی یعنی زحل بلدنک نجو سنی مشتری بلدنک سعادت کیواندن مراد جلدر که زیاده
نجو سنی اوزره در حصر و حساب کز اکر چه صایرمیم یعنی زحلک نجو ستنه و مشتریک سعادت نه ثابت و نه ثابت
یوقدر (منوی) لیکن هم بعضی ازین هر دو اثر شرح باید کرد یعنی نفع و ضرر * لیکن یوهر ایکی اثر دن مقدار بی
شرح بانک کز یعنی اول ایکی کوکبک بر یکه نفع و ضرر بر یچیدر و انلک نفع و ضرر فی بیان الیملک کرد کدر (منوی)
ناشود معلوم آثار قضا * نیمه مر اهل سعد و نجس را * تا آثاره ضالک بر شمع می سعادت اهلنه و نجو سنی اهلنه
معلوم اولو بهوم وجهدرا که معلوم اوله آثاره ضادن بر شمع اهل نجس و سعد اولان کسه لر دنوان مجموده موضع
آثاره ضادن بر شمع اولور که اول کسه که لوح قضا ده اهل سعادت اوله انک طالعی مشتری اولور (منوی) طالع
انکس که باشد مشتری * شاد کرد از نشاط و سروری * اول کسه نک طالعیکه مشتری اوله سرور و سرور لکدن
شاد و سرور اولور (منوی) وان کز طالع زحل ازهر شرور * احتیاطش لازم آیدر امور و اول کسه نک که

طالعی زحل اوله جمع شردن امور و احوالدها کا احتیاط لازم کاور (منثوی) کرکوبم آن زحل استاره را *
 زانش سوزد مران بجایه را * کراول زحل استاره اولان کسه به سوله سیم اول زحل آتش خوشستدن بشاردی
 تحقیق اقبال بیکار بی لیکن اکن آتش قهر و خوشستدن سوله سیم و لسان و جنائی الیهک زد کردن غیره به صرف
 ایازم بعض نسخه ده کرکوبم شعله کرکوبم واقع اولدر بر یوقدر اوزره معنی دیک اولور که کراول زحل استاره لویه
 زحل خوشستی دیم اول بجایه بی زحل خوشست و نکبت آتشندن بقار پس لازمدر که کانیه ایدم تا که اول
 بجایه منته اولوب ذکر اللهه مشغول اوله (منثوی) اذ کروا الله شاه مادمستورداد و اندر آتش دیم را نور داد *
 الله تبارک و تعالی کلام مجیدنده امر ایدوب یوردیکه (بامیه الذین امنوا) اذ کروا الله ذکر اکثر اسجوه بکره و اسبیل
 هو الذی یصلی علیکم و ملائکته یحضرکم من الظلمات الی النور و کان المؤمنین رجیا) پس ای زحل استاره اولان
 مؤمنلر وای آتش طبعه دمه و ظلمات بشر بنده قتلن مسلملر حاله الهی ذکر ایلک برزم شاهمزد کنودی ذکر ایلکه
 دستور وردی آتشد ذکر نور و غیره ذکر کری ظلمتدروانلک ذکر ضیای درون افر و زو زحل و مشتریک ذکر آتشد
 ذکر قتلنده آتش عالم و زرد پس بری اول خدا آتشد کوردی بره نور وردی یعنی بری اول خدا آتش ذکر ما سوا
 و نار جهل و عباد و کوردی لطف ذکر مندن بره نور وردی و بری ظلمات جهل و غفلتن اخرج ایدوب مره نور آتشد
 و عالم وحدانته ابر کوردی (می) گفت اگر چه با کم از ذکر شما نیست لایق مر مرا تصویرها برزم شاهمزا کرچه
 بن سزل ذکر بکزدن تا کم دیدی تحقیق با نکاتصور بر لایق ذکر دیر یعنی جناب حق جل شانیه یوردیکه قوللرم اگر چه
 بن باله و منزه سزل ذکر بکزدن لیکن کذب بکزه نفع و قطعه را بچون بنی بلا تصور ذکر ایلکدن خالی اولم تحقیق بایم
 جناب مقدمه تصور بر لایق ذکر دادر (منثوی) ایلک هرگز مست تصور و خیال در نیابدات داری مثال بلیکن
 تصور و خیاله مست و مفتون اولان کسه هرگز برم ذاتی مثال و تمثیل را کلز یعنی مست تصور و خیال اولان
 کسه هرگز برم ذات بیچون غری مثالسرا کلز و ادر الالباز اناره تفهیم بیچون تصور و تمثیل جائزدر (منثوی)
 ذکر جسمانه خیال ناقصست و وصف شاهانه از آنها خالصست * محصل جسمانه ذکر ناقصک خیالیدرفهم
 و ادر اکرده فاصر اولان کسه لر جسمانه تمثیل و تصور بر طریقله فهم ایلر بادشاهانه وصف و جسمانی حالاتدن
 خالص و اکرده بوم و جهدر ذکر جسمانی یعنی جسمه مناسب صفتلر ذکر قبلی خیال ناقصدر وصف شاهانه
 اوصاف جسمانه دن خالصدر (منثوی) شاهرا گوید کسی جولاه نیست «این جمده حست این مکرر کاه نیست *
 بادشاه مدح قصاید کده بر کسه سوله جولاه ذکر کیدر بوم و جهدر بر کسه تنه کم موسی علیه السلام زمانده
 اولان شبان کی اوصاف جسمانه ایل جناب حقن اگاه بر کسه بادشاه جلا و جحام ذکر در بومنه مدحدر
 بوکسه مکرر بادشاهدن اگاه ذکر اکره ایلکن کندی اعتقادی و استعدادنه مناسب حضرت خدای توصیف
 ایدوب ذکر ایلدی اکرور ادمه سؤال لازم کاورسه که اوصاف جسمانه ایل حضرت حق انسان خود
 توصیف ایلدی مثلاً دست و باو و عرش استوا و زره کی پس نه وجهله اوصاف جسمانه اکا نالایق اولور جواب اولدر که
 اولاً توصیف خدا فوقه و بری شارع و توصیف ایلسته موقوفدر نایالسان شرعه واقع اولان اوصاف جسمانه
 متشابهاتنددر پس بوکونه توصیف و تعریفدن موصوف ذاتی صفات جسمانه ایل متصف اولی لازم کلز زیرا
 حضرت حق جل شانیه دی و ادر ایلکن کندی ذاته مناسب ایلاند اولان بدکی ذکر دادر و کذلک جمع و بصری
 و سایر صفات علیه سی و ادر پس بو توصیف جسمه و مشبهه نک توصیف و تعریفدن و اعتقادندن دوردر و بوجهله
 مذموم اولان اکره اوصاف جسمانه ایل توصیف قیلد قلدیرر تنه کم حضرت موسی شبانک بوکونه توصیف ذکر کری
 رد ایدوب ذکر ایلدی (انکار کردن موسی علیه السلام بر مناجات شبان (منثوی) ندیموس یلک شبانی بار باره * کوهی
 گفت ای خدا وای اله و حضرت موسی علیه السلام ولده بر شبانی کوردی یعنی طور طاغنه کیدر کن ولده
 بر جوان کوردیکه اول جوان ایدردی ای کریم وای اله بعض نسخه ده کوهی گفت ای کرینده اواقع اولدر
 یوقدر اوزره معنی اول جوان دیردی ای بنده لر کریده و اصفه ایطی اله (می) تو یکای تا شوم من چا کرت چارقت
 دورم کنم شاهه سرت من قدسه سن تا بن سنل چا کر خدمتکار لک اول سنل چا کر کی دیکم سنل باشکی طایره (می)
 جامه ان شوم شبها ات کشم «شیربشت اورم ای محشم «سنل قفتانکی بو سنل بنارکی اولدرم ای
 محشم سنل اکر که سوت کتورم (می) دشتک بوسم بمالما یکت «رفت خواب اید بر برب جابکت «سنل الجکر کی
 اورم سنل ایجفکی اورم خواب رفتی که کله سنل جای و خراب کاهکی سورم و بالک ایدم (منثوی) ای فردای تو
 همه برهای من «ای یادت هی هی و هیای من وای بنم دو کلی بچلم سکافد اولسون ای خدا سنل اید که دیرم

هی هم و همیا یعنی های وهو ایوب فغان ایلمد بکم سنک شوق وادلد واسطه سیلدر (می) این غمط بیهودی گفت
آن شبان * گفت موسی با کیت این ای فلان * اول چوبان بولاسلوب اوزره بیهوده وعت سولیدی حضرت موسی
علیه السلام اکایتدی ای فلان چوبان بوسوزر کچمدر (منثوی) گفت با آن کس که مارا آفرید این زمین فرسخ
از ما مندید * شبان حضرت موسایه بندی اول کسه به در که بری براندی بوزمین و آسمان اندن ظهوره کاند (ی)
گفت موسی های خیره سر شدی * خود مسلمان نشده کافر شدی * حضرت موسی علیه السلام ایندی های ای
شبان خیره سر و مجنون اوللد بعض نسخه ده بمصرع گفت موسی های بس مدر شدی واقع اولمشدر یعنی موسی
علیه السلام اکایتدی های زیاده مدر بر اوللد خود مسلمان اولمش ایکن کافر اوللد (منثوی) این چه زارست
این چه کفرست و فشار * بنه اندر دهان خود فشار * بونه هر زهر بونه کفر درونه باطل هذبان سوزدر کندی
دهانکه بر بنده صوق تا غزل کو کونه سوزی سولیمه (منثوی) کند کفر و جها ترا کند کرد * کفر نودیای دین را
زنده کرد * سنک کفر کل قیج رایحه سی جهانی قوش ایلمدی سنک کفر لندینک دیسانسی اسکی و باره باره بلدی (می)
پاروق و یا ناه لاین مر ترست * افتابی و اجنیها کی رواست * چاروق و یا ناه سکا لایقدر یا ناه شول صار غیدر که
آیا ندن دیندک صار لر بر آفتاب عظیم الشانه بونک کسلر بقرن روا و سزادر (می) کربندی دین سخن بولخلق را *
آنتی آید بسوزد خلق را * بسوزدن کرسن کلو و دهانکی بغلیه سن آسمان دن برانش کاور و خلقی بقار (منثوی)
آنتی کر نامدست این دود چیست * جان سیه کشته روان مر دود چیست * اسکس کافر الهی آنتی معنا
کلدیه بوده انکندن ظهور ایلمدن دکان کفر و عصیان ندر جانک سیاه اولش روانک مر دودندر یعنی بوظاهرده
اولان کفر و عصیان و بیهوده هذبان باطنده اولان نافر کهر علامت و دخانی و جانک سیاه اوله نلک و روانک
مر دود قالد نلک آمار و نساندر (منثوی) کرمی دانی که بزندان داوراست * زار و کستختی ترا چون داورست *
اگر یلور ایسنک که بزندان عادل کا کدره رزه و کستاختی سکا نجه لا بقدر یعنی حضرت حق لکرسن داور اولد یعنی
بلیدلک نلک حقه ده بونک کلتان سولمکندن حکم حذر قیلیدلک (منثوی) دوستی فی خرد خود دشمنست * حق
غیدر (منثوی) خدمت غنیمت * عظمسز لک دوستی خود دشمنلک در حق تعالی حضرت نری بونجین خدمتدن
غیدر (منثوی) یا کهی کوی نو این باغم و خال * جسم و حاجت در صفات ذوالجلال * بوسوزری ای چوبان سن
کچمدر سن و خالک می دیر سن جلال صاحبی اولان خدا نلک صفات سده جسم و حاجت می دیر سن حضرت
ذوالجلال والا کرام اولان خدا خود احتیاج و جسمنا بنندن نره در (منثوی) شیر او نشود که در نشو و نماست * چاروق او
پوشد که او محتاج یاست * سودی اول کسه ایچر که نشو و نما دره چاروق اول کسه کیر که او بیه محتاجدر حضرت
حق خود بولندن مستغنیدر (منثوی) دور برای بنده است این گفت تو * انکه حق گفت او نیست و من خود او * انکه
گفت ای مر ضت لم تعد * من شدم رنجور و تنه انشده * انکه بی یسمع و بی بصیر شده است * در حق آن بنده این هم
بیوده است * حضرت موسی صلوات الله علی نبینا وعلیه شانه دید که ای شبان بوسنک سوزلک فضا و کر بنده ایچون
ایسه اول بنده خاصه ک حضرت حق نلک حقه ده ایندی اول بن دروین خود او مر دیدی خلیفه مستخلفک عینی اولد یعنی
اشارتدر بومعنا آیات واحد شده لائل حق جوق واقع اولمش * کما قال الله تعالی فی حق نبینا الذین یابیعونک انما
یبیعون الله (وقال ان یضامن بطع الرسول فقد اطاع الله) و لهذا قال الله تعالی و ما ریت آدمیت و لکن الله بمری (وقال
علیه السلام اشار الی هذا المعنی من رأی قدر رأی الحق) و اول بنده در سکا دید بکم که حق تعالی نلک شانه ای
مر ضت لم تعد (دید) یعنی اول الله دید که بن خسته اولدم بی عبادت * بملک بن رنجور اولدم او مر ضت تنه خسته
اولدی (کما قال الله تعالی فی حدیثه القدسی باین آدم مر ضت) ای آدم او غل بن خسته اولدم فلن تعد بی عبادت
ایلمد (واستعصمک فلن تطعونی و امتسقتک فلن تسقنی) بن طعام استدم اطعام * بملک بن صوامتدم اسقام * بملک
قال یارب و کیف اعوذک و انت رب العالمین قال الله تعالی اما علمت ان عبدي فلانا مر ضت فلن تعد اما علمت لو عدته
لو جدت نعدته ای آخره * بشمار قدومه فصل حدیثدر بوشده دن مقصود اولر که بی یسمع و بی بصیر مر به سنک
صاحبی اولمشدر نلک حقه ده بیه بونک مقلات بیهوده در قدومه قالدیکه حضرت حق لکشان شر فتنده اوله مستخ
صوفیه بر تبه به قرب نوافل در لر کچن عبد بر موجب حدیث قدسی (لا يزال العبد یقرب الی بالنوافل حتی
احبته فاذا احبته کنت سمعه الذی یسمع به و یصره الذی یبصر به و یدله الذی یشی بها) و حدیث شریفک تفسیری
بشنی جلدده عارف واصل سر خنده کاور قول خدمت نافر به مداومت ایلسه بر مر تبه واصل اولر که جناب
حق اکامحبت الیدر اول وقتده که جناب حق عبده محبت بلیه عبده حقه بر مر تبه تقرب ایلمر که بالاحوال و لا اتحاد

جناب حق آ کالت مشایه سنده اولوب جمع حقه سامع و بصیر حقه ناظر و قدرت حقه باطن و قوت حقه مائی اولور
و ولایت و کرامت من تبسین اولور پس بومر تبیه و مواصل اولان عبده بر کسه اهاثت الیسو بی ادبانه سوزو سولسه
نظمت جنبانه و نزع ایمانه سبب اولور (کا قال الله تعالی من اهلانی و لیاقتد بارزنی بالهاریه و کما قال الشیخ الاکبر
قدس الله سر العزیز من جالی الصریقه و خالف ما یعتقدون به نزع الله الایمان من قلبه) (منثوی) بی ادب گفتن
حق باطن خاص حق دل میانه ندیده دارد ورق حق تعالی نیک خاص بنده سنه بی ادب و بی بالوس سوزو نیک قالی اولدر
و ورق قاره اولدر یعنی دفتر علی سیادیلر (منثوی) کز قوس دی راجح و انی فاطمه * کرجه کم جنسند می دوزن همه *
اگر سن بر مرده فاطمه او تو به سن ا کرجه می دوزن جیهار جنسند زیر اجهلی انساندر می دوزن حیوان ناطلق
تعریفک تخنده داخلدر (منثوی) قید بخون نکند تا محسوسست * کرجه خوش خو و حلیم و سا کنست * اول
فاطمه دیدک کسه سنک خیر و فلا کجه قصد ایلر مادامکه نمکند را کرجه اول کسه خیرش خو و حلیم و سا کند
مع هذا ینو ناله تجیه اولنقدن کا عار کتوب سکا شیم ایلر (منثوی) فاطمه مدحست در حق زنان * مر در
کوفی بود خیم سنان * حال بود که فاطمه ینلر خنده مدحیز را حضرت یغمه علیه السلام کد خنر نیک اسم
شریفه رام مرده فاطمه * سن ا کز نیم سنان اولور و سوزو نیک قلبی بیرون قیلور (منثوی) دست و پا در حق
ما ستایست * در حق باقی حق الایست * پس ای جوان دست و پا بر من ختم مدح و ستا ایدر بر بی دست
و پا اولتی عیب و نقص اندر اما حضرت خدا نیک * کسکی خنده الایش و عبیدر ا کرجه * عراد اولر اما اکر
جارجه مراد اولر سه عیب و نقصان دکل بلکه کالدر زیر حق تعالی * حضرت تلی * و بی و قدمه از صیف
ایستدر که کاتب و مستله تا سدر (منثوی) ایلر اولر الا بقست * و والد مولود را اونا کست * سوره اخلاصه
اشارتدر (قل عز الله احد یسوره ک * ب نزلوی بود که بر کون قریش حضرت یغمه علیه السلام دیدیلر * یا محمد
صف لئاریک یعنی بر یک بر ذوصف قیل کفه بیرونه ایتمه و کیدن عیران الدی و کیدن طوغندی پس جناب باری
یسور که غل دی یا محمد یونلر هوشان بود که (الله احد) الله بر در متوجه بالذات و مقرر دبالصفا تدر (الله الصمد) ای
السید الصمد دالیه فی الخراج المستغنی بذاته و کل ما عدا محتاج الیه یوقدر بر حجه قصد متناهنس اولوب مشغول
معنائی و بر یلور یعنی الله متصرف دالیه در محتاج الیه در جمیع خواججه و غنی بالذات و مستغنی عن الخلق و قادر و دائم
و باقی معنائسنه دلاور (لم یلد) کسه بی طوغور مدی اول الله یهودیلر که عز برین الله و نصاری مسیح برین الله دیرلر
و بعض قوم للملائکة نبات الله دیرلر یوله دینلر دقعدر (ولم یولد) و کسه دن طوغندی زیر اهر مولود محمد در و جسددر
اول الله قدیمدر و جسدن منزهدر (ولم یکن له کوا احد) و هیچ بر احد کامکافی و معانی و مشاکل دکدر و جلال الدین
ساجی یوردر که مظهر دیر که یو مالک صانع یوقدر و فلا سقه صانعی وارد و اما صفاتدن منزهدر دیرلر و ثنویان
حق شریکی وارد دیرلر و مشبه خلقه بکزر و جوان و اعضا می وارد دیرلر و یهودی و نصاری زن و فرزند اثبات ایلور
پس بر معنوی دیه که هو متعطل و زنده حق دیر بری اولور زیر اضطرر اهر راجع درو الله دیه فلا سقه اعتقادند بری اولور زیر
لفظه الله اسم ذات و مستجمع جمیع صفاتدر واحد دیه اعتقادشو به دن بری اولور (والله الصمد) دیه اعتقاد
مشهدن بری اولور (ولم یلد ولم یولد) دیه ملت یهود و نصاری دن بری اولور (ولم یکن له کوا احد) دیه اعتقاد میسون
و مشرکاندن بری اولور حضرت مولانا بیی حضرت موسی علیه السلام اساتندن تقر بر یوردر که (لم یلد ولم یولد)
دیکله توصیف ایلک اول حضرتیه لا بقدر ولد و مولودی اول خالدر امدی حقلن توصیفی توفیقیدر پس صاحب
شریعت حضرت تلی نیجه یسور دیلر سه اکا کور و وصف خلیق کرک و جناب حق اوله تصریح ایل کرک والا جناب حق
هر کس دیرلر یکی ایمانه توصیف ایلک جائز دکادر (منثوی) هر چه جسم امد و ولادت وصف اوست) هر چه مولود دست
اوزن سوی جوست * هر نه که جسم کادی ولادت ایلک وصفیدر هر نه که مولود در اول نهرلک بو طر خندند در کوا که جسم
انسانی بر جوی کبیدر بر جایی ربوبیت عبودیتدر هر نه که مولود اولدی اول نهر و حلیم بو جاندنددر اول
ربوبیت طرفندن دکادر (منثوی) زانکه ان کون و فسادست و مبین * حادثست و محدد خواهد بقین * اول
اجلد که اول جسم عالم کون و فسادنددر و حقر در و حادثدر و بقین بودر که (لا ید لکل حادث من محدث)
لخواسخه بر محدث قدیم استر که اول احد و صمد (ولم یلد ولم یولد) بکن له کوا احد) اوصافله متصف اولان واجب
الوجوددر (منثوی) گفت ای موسی دهام دوختی * و زبانی تو جانم سوختی * شبان چونکم حضرت موسی
علیه السلام دن تو کانی ایشتدی کا بادی ای موسی بنم دهام دیکدن ویشیا نلقدن سن بنم جانی با فدلر (منثوی)
جامه رابد وید واهی کرد گفت * سرت ادا ندر بیانی و رفت * شبان در حال جامه سن برندی و حرارتله بر آمانیدی

بر سیاهه باش تو دی و کندی (عتاب کردن حق تعالی باموسی علیه السلام بر شبان (مثنوی) و سی آمد سوسی موسی از خدا بنده ما را زاری کردی (جفا) خدای تعالی بد موسی علیه السلامه و سی کادی بولد و کادی موسی بر بنده منی بر زن جنه ابلدک (مثنوی) تو برای وصل کردن آمدی و برای فصل کردن آمدی من بنده منی بکا واصل ابلدکدن اوتیمی کادک با خود فصل و جدا داری و تری کادک بعض نسخه ده مصرع ثانی تباری فصل کردن نامدی واقع اولشدر یعنی بنده منی بدن فصل و جدا ابلک ایچون کادک (مثنوی) تا اوقاتی با منته اند رفراق به بعض الاشیاء عندی للطلاق و یوم حجاب عزت لساندن موسی علیه السلامه خطابدر سورور که باموسی مادامکه قادر سن فراقده آتاق قومه اشیا ناک ایغش و تاجی بنم فتمده طلاقدر یعنی باموسی قادر اولد فیه آتاق قومه فراقده و شروع انمه افتراقه زرا انفض اشیا بنم فتمده طلاق و فراقدر (کما قال علیه السلام ما خلق الله مباحا احب الیه من العناق وما خلق الله مباحا ایغش الیه من الطلاق) و کاروی مسلم عن ابی هریره قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم ان الیس یضع عرشه علی المائه تبعیت سراباه یفتنون الناس فادناهم الیه منزله اعظمهم فتنبی یجی ما حدهم فیقول فقلت کذا و کذا فیقول ما صنعت شئنا ثم یجی ما حدهم فیقول ما ترکت شی فقلت بین امرء و بین امرأه ان یفد ینمته فیقول نعم انت) پس بنم معلوم اولد که بر شسته که شیطان فتمده زیاده مقبول اوله الله فتمده بغایت مبغوض اولی مقرر در (مثنوی) هر کسی را سرتی بنهادیم * هر کسی را اصطلاحی داده ام * هر یکسه به سریت قومش هم یکسه به بر اصطلاح و بر منم یعنی حضرت موساه عتاب حضرت عزتدن بولد و واقع اولد که باموسی هر یکسه به سریت خاص وضع ایدم و هر یکسه به رفوع اصطلاح و بر دمکه و احوالات السنه و اصطلاح دخی آتاق عظیمه دن بر آت و ارض و سواتک خلقی ماتندی قدرت با هر دن بر قدر تدر (کما قال الله تعالی فی کلامه و من آتاه خلق السموات والارض و اختلاف السنکیم) ای اختلاف لغاتکم بان علم کل صنف لغته و اجناس اصطلاحکم بان علم کل قوم اصطلاحهم فامن طاقه من العلماء و الادباء و الحکماء و غیرهم الاولهم اصطلاح لا یعلمه الا خیل فهم الیبتعریف من اهل و لا مشاحه فی الاصطلاح (مثنوی) در حق اوبدح و در حق فوژم * در حق اوشدر و در حق فوسم * و دخی حضرت خد لساندن حضرت موساه خطاب و اصطلاحده منازعت ایلینره ارشادا سورور که آتک حقتنده و استعداد اول سور و حد و رسنک حقتنده و استعداد نه نسبت ذمدر آتک حقتنده شد و رسنک حقتنده سمدر (می) ما بری از بال و نای که همه * از کراخی و جالاک می همه * بر جمیع بال و نای کاکلدن بری بر و جمع کراخی انا و لدن و جالاک کاکلدن بری بر یعنی بن شول باری ام که بر منم یا کاکلدن و خلقی بن تنزیه و تقدیس ایلکدن و دخی نایک و ملون و لدن و کران جانلر لجان کرانلغندن و حجت و جالاک انا و لدنر کالاکلدن دواکی و ککی باموسی (مثنوی) من نکردم امری تا سودی کنم * بلکه تا بر بندکان جودی کنم * بن بندم به طاعت و عبادت امری ایدم تا بر فائده ایدم بلکه بندم به طاعت و عبادت امری ایدم تا کر اول واسطه الله بنده لرم اوزره بر جود و احسان ایدم یعنی بن اولر به امری و تکلیف ایدم تا کر انلردن سود و فائده ایدم امری و تکلیفی بنده لرم به جود ایلیم آنکوبون ایدم (وما خلقت الجن والانس الا لیبعدون) دخی لام علت و غرض حق ایچون دکادر بلکه تقدیر کلام (لنا امرهم بالعبادت و الا یکونوا عباد الی و ینفعوا و یعبادتم لی) دکادر پس حق تعالی بنک جن و انسی کندی به عبادت ابلک ایچون خلق انسی کندی و استکمال ایچون دکل بلکه بندم لرنک اول عبادتله استکمال و انتفاع ایچون تدر کر عبادت بایرله کندی به فائده و کر تنزه کندی به ضرر (مثنوی) هند و انرا اصطلاح هند مدح و سندیانرا اصطلاح سندیانرا هند بایرله هند اصطلاحی خدایک مدحی خصوصند مدحدر سندیانرا هند اصطلاحی خدایک مدحی خصوصند مدحدر (یعنی ان لکل قوم اصطلاح لا یعلمه الا اهل) قولینک مصدر افتخه هند بایرله هند مدحدر سندیانرا هند اصطلاح سندیانرا هند مدحدر پس هند بایر زبان هند اوزره الاله تضرع و عبادت ایلله و سندیانرا لسان سندیانرا فکر و نشا و مدح قبله و لر محصل بای لغات کات بر لغته آتی مدح و آشاخوان اولسدر شرعا و عقلا شوع دکادر اگر چه افضل کل لغات لغت عربیه در است کن برکسه غیر لغاتله دخی تکلم ایلله آتم اولر (کما قال ابو اللث فی بستان العارفین ولو تکلم بغیر العربیة فانه یجوز لانه علیه و عن النبی علیه السلام تکلم بالغانا رسیة) نو تکلم ضرورت اولدنی و قدهدر و اما ضرورتند کندی بادیکی اوزره تکلم ابلک بطریق الاولی و دیوانا جلد تدر که امام ابو حنیفه فارسیله نماز قبلی جائز کورمدر (مثنوی) من نکردم بانه از تسبیح شان * بلکه از شان شوند و دورفون * قال صاحب التهایه معنی التسبیح التثنی به و معنی سبحان الله افی الزمه عن السور و تها واصل انتزیه به التبعید و تها به الله تعیده عمال یا تها به من التقایض (پس سبحان ربک الاعلی و سبحو بکره و اصیلا) آتیلرن

چنبر جیو غیدر که قار و قننده آفاق قاره با قسوتن دو آباغه ککیر (منشوی) نوز سرستان فلاووزی چمو
جامه چا کارا چه فرمای رفو * سن سر مستلرن فلاووزی اسیمه زیرا آنکر کند بلری تدارک ایتمکه قادر دکارلدر
فلاووزی خود صاحب عقل اولاردن اولور جامه جا کاره بامنه نه سورسن یعنی سن سرستان اولاردن و بودای
مجنبتد حیران و روانه قائلردن بشوالق دبله و مقتدالتی طلب ابله که ادب وارکان کوزنق و فضاحت و ملامتدن
خذا را غل عقلا به بقدر عاشق که جامه عقل وادرا کی جال اید نلدر جامه جال اید نلره نیچون باره دوزلک و بامه
دککلت سورسن عشق الهی دیوانه لری خود جامه دوزلغه قادر دکارلدر زیر جامه لری دکل بلکه کند بلری جال
اید جیلدر تدبیر و تدارک هوشند لک حالدرد دیوانه لر تدبیر و تدارکدن بر لدر (منشوی) ملت عشق از همه
دینها جد است * عاشقان و امدهب و ملت خداس * لعل را کر مهر و دبالک نیست * عشق ددرای غم غمناک
نیست * عشق که افراط محبتد بر عشق ملتی یعنی دینی دو کلی ادیان دن جدادر آنکیون که تکالیف دینیه بالکجه
عقل اوزره مبتنی اولمندر و عاشق محکوم عقل دکار بلکه محکوم عشق و اسراف محبتد رس عاشق دینی جمع
دنلردن جدا اولدی وجه آخر عاشق معشوقدن غیری بلرز و محبو بشدن آخر بر محبوب مشاهده قیلز جمع
ککند و دخی کورمن عاشق و معشوقی بر امر اعتباری و بوانیکسی مظهرین باری کورر یوقند بر چه دخی
ملت عشق جمع دنلردن جدا اولور که دو کلی ادیان ککرت و مغایرت اخیل ایچون وضع الهی در عاشق لک مذهب
و ملتی خدادید یعنی عاشق لک عمل ذهاب و سلوکی و ملتی خدادید عاشق لک سرفی الله ایدرلر و کاهی سرع الله ایدوب
و هو معکم ایما کنتم * فواضحه هر نه حاله که کسه لر آنکله کیدر لر بس خدادن غیری کورمن لر و خدادن غیری بلزلر
مذهبده و ذهابده و ذاهیده آقی کورر لمشده دینده و مطلوب و مطالبده آقی مشاهده قیلور لر بس غیر قایلجی
عاشق لک مذهب و ملتی خدا اولور و بونلر غیر موسوی زچندن نجات بولور لر لعل را کر مهر و نشان اولیه بالکدکار
بوه و چه دکار لک کر مهر و نشان اولیه بالک و خوف یوقندر یعنی عاشق الهی تبدیل وجود بشریه ایتمکه لعل
کی اولندر لعل اوزرنده شکل مهر املتی واروا و املتی وارا کر لعل اوزرنده شکل مهر اولورسه که می ادا اولمهر دن
رسوم شرعیه و آداب مر عبده (نوعی نور) اولور و کر لعل اوزرنده مهر اولورسه یعنی عاشق رسوم شرعیه و آداب
مر عبه الهی قسم و مر تسم اولورسه بالک یوقند زیر عاشق غم و الم در یاسندن غمناک و المناک دکار یعنی عاشق اولدر که
آلقتند لطف و قهر و جمال و جلال برابر اوله فرضی معشوق آقی دریای غم صالسه غمناک اولور زیرا عاشق
شای یوغ و شادی مر ته سندن بر تو و عالتد بر عقل و نلر لک اسرارنی ادر لک ابلکده کورر کدر (و چی آمدن بموسی
علیه السلام در عذران شبان (منشوی) بعد از آن در مر موسی حق نفث * رازهای گفت کان ناید بکفت * بزدل
موسی * خنجر ایتچند * دیدن و گفتن بهم آمیختند * اندنصکره حضرت حق موسالت سرنده نهایی شول راز لری
سویلدنیک اول رازلر کفت و یسانه کلز یعنی عاشق حالی و مر نه سنی حضرت موسایه اعلامدنصکره حق تعالی
حضرت موسالت مر نه خفیه رازلر و سر رسو یلدنیک اول لسانه کلز و عللدن و عقله صغمز حضرت موسالت قلبی
اوزره سوزلرد و کدیلر کورمی و سولیکی بری بر نه فارشدر دبلر یعنی حضرت موسالت قلبیه خفیه سوزلرد و کدیلر
و مشاهده ابله مکاله فی بربر جمع قیلدیلر مر ادا و اسرار لک حقیقتنی هم چی الله بلدر دبلر و هم آقی مشاهده قیلدیلر
دعل اولور (منشوی) چند یغود کشت و چند آمد یغود * چند برید از لک سوی اند * نیجه دفعه یغود اولدی و نیجه
دفعه کند یسنه کلدی نیجه کره از لک اید جاننه اوچدی یعنی نیجه کره محو اولدی و نیجه کره جوه کلدی و نیجه کره
ازلدن اید جاننه پران قیلدی یعنی بدایت و نهایی اولیان جناب حق جاننه طار اولدی و هر شیک اول و آخری
مر جمع و صبری ییلدی و اسرار و اعیان عالم اولدی و ظهورات الهیهی مشاهده قیلدی (منشوی) بعد ازین
کر شرح کویم ابله بیت * زانکه شرح این و رای که بیت * بوندنصکره کر شرح سولیم ابله لکدر زیر اوزلر لک
شرحی اکاهلغل و اسریدر یعنی یونک شرحی اکاهلغل یوقندره (کافال ابن القارض (ب) فثم رعل الله علم بدق
عن * ایدر لغایات العقول السلفه (منشوی) ورنه کویم عقلها را بر کند * ورنه بسم بس قلها بشکند * واکرا اول
راز لری سولیم عقلاری قور بر یعنی عقل آقی استماع ایتد بکندن دیوانه اولور واکرا یازم چوق قلاری صر (منشوی)
چونکه موسی ابن عتاب از حق شنید * در یابان در فی جویان دوید * بر نشان پای آن سر کشته مراند * کرد از راه
یابان بر فشانند * کام پای مردم شوریده خود * هم ز کام دیگران ید اود * چونکه حضرت موسی جناب حقندن شبان
حقنده نوعی اشیاستدی سیاهانده جواب لک اردنجه بلدی اول شراب عشقه مست و سر کشته اولش جواب لک
آیا غنن نشانی اوزره سوزدی راه سیاهانندن نوزلر سلکدی یعنی جست و جوده زیاد سرعت ایلدی بعض نسخهده

و مصرع کرد از مرثیه یابان برفشاند واقع اولمشدر یعنی بیابانک بره سندن غبار سلکدی یعنی زیاده استجبال
 اند بکندن مرا سیمه وار بره و طوقوب کیدردی بر درخت کبی بر ذراع مقداری اوزون بر او نیک اسیدر دیوانه
 مر دل آباغ نک آدمی خود هم غیر بلک آدغندن ظاهر وید اولو یعنی مردم شویده نک آیفنک ایزی و اثری خود هم
 غیر بلک آیفنک ایزندن یدن اتر اولو بر س اول شویده نک روشی بساط شط اوزره اولان فرزند نیمه و سیر مطلب
 و باز سینه تشیه ایدوب و شطار طریق و شویده کان عشق و محبتک معنا اولان سیر و سلو کنه علی سبیل الکتابه
 اشارت قلوب یسوردر (مثنوی) یلن قدم چون رخ زبالا نانشیب * نک قدم چون سیل رفته برورب * اول
 شویده نک روشی مثلاً بساط شطرنجده فرز روشی کبی ایدی بر قدم رخ کبی مر سه اعلادن الجغه کشش و بر قدم فیل
 کبی و ریب واکر کشش روندن کانی طریق الهی الات شطرنج کبی مختلفه الحار کاندربعد و دوزهادماند سیدق سر کنه اذن
 اولد قدیمه و سار ویا امامه انجق بر مر سه قطع ایدرلر یا برار و اخبار که طریق مستطبله صاحب ایدر رخ کبی
 و یا فیل کبی سینه و شعله نیجه مر اتب و مقامات سیر ایدر و اما فرزانه عشق اولان اصحاب شوق فرزین کیدر که
 بالادن نشیب و کاما سفدن اعلا به و کاه عینه و کاه یساره و کاه بر عکس و کاه مطرد و کاه مختلف و کاه راست و کاه
 و ریب اوزره کیدر و فعال حقیقی هر نه گونه اقتضای درسه اولد ایدرلر سه کم شبانک احوال مختلفه سی کبی جمله احوال
 مختلفه سندن بری دخی و ایدیکه (مثنوی) کاه چون موجی بر افرازان علم * کاه چون ماهی روانه بر شرم * کاه
 در یادن قالمش موج * کبی علم تعین بلند ایدبجی اولد یعنی حاله کشش یعنی فوشه حقیق و کشش کاهی ماهی
 کبی قاری اوزره و بر یی اولش ایدی سه کم مستغرق بجز وحدت اولان عشاق روشی و کونه در کاه اولور که دریای
 وحدتدن حاصل اولان تعینازی موجی بلند و عالی اولد یعنی حاله کیدر و کاهی ماتسده ماهی میجر عشق الهی ایچره
 مشاعلی الهام لایعالی الاقدام (سباح و غواصلق ایدرلر) (مثنوی) کاه برخا کی نوشته حال خود هم و همو
 و مالیکه رملی بر زنده کاهی کند نک حالی برخا اوزره یازمش ایدی شول رمال کبی که بر مل اوزر یعنی کاه اولدیکه
 خا اوزره یازدی کنیدی خالی شول بر رمال کبی که بر مل اوزره نقش اوزر سه کم عشاق الهی کنیدی خالی بر و عا کاه که
 یازب کدیر و اثر نه کیدنلر و اثر ناریتی تنبع ایدنلر کار زدن اسرار لرنه و کفتار زدن مشار محبت کردار لرنه
 مطلع اولور و نژدن مؤثره استدلال قبولور مثلاً حضرت شعیبی و غزلیات و در بابیات مولوی ای تنبع ایلین
 عاشق اول و حضرت شرب سعادتن و مذهب یاد ملقن معلوم اید شور کذلک غیر بلک دخی و کاه کوره (مثنوی)
 عاقبت دریافت او را دید بکف مر زده که دستوری رسیده و الحاصل حضرت موسی صلو الله علی نبینا وعلیه
 من طلب و جتد وجد) لحواسخه عاقبت جوابی بودی و کوردی و آکاید بکه مر زده و برای شبان که حقدن سکادستور
 جندی (مثنوی) هیچ ادابی و ترتیبی مجو * هر چی می خواهد دل تنگ نکو * هیچ آداب و ترتیب استه سنک تنک
 کو کلک هر نه استرسه آتی سوله (مثنوی) کفر نو دست و دست نور جان * ایچی و زوجهائی در امان * و زراسنک
 کفر نو بدور سنک دینک جانک نوریدر یعنی سنک کفر لک دین و دینک نور جان در امان سن عذاب خدادن و سندن
 جهانیه منسوب اولنلر امانده در در یعنی سنک حرم تنک ایچون اهل جهان دخی عذاب خدادن امانده در در (مثنوی)
 ای معاف بفعل الله مایشا * روز باز تازی تحیا بار کشا * ای بفعل الله مایشا * همه و مونک معاف و مسلمی و ار لسانخی
 لایالی و ارقا بر مقبر فتح ایدر و هر نه دیرلر سوله اکثر اهل سنت بفعل الله مایشا * معنا سته مقرا یکن بر کسه بوبله
 عقلدن و شرعدن خارج وضع ایلسه مع هذا نه مقبول حق ایلسه و جنب حق حق عقوبتیه قصور معرفتلی
 اولد بغندن انکار ایدر و سجت اعتزله کیدر لریاس ایدر که کار حق بر مقتضای عقل اوله حال و کاه لازم کاددر
 مقتضای عقل اوزره اوله بلکه (فعال لما برید) دره دخی (لایسل عما بفعل) (در) (والله اعلم) (مثنوی) کف
 ای موسی ازان بگذشته ام * من کنون در خون دل آغشته ام * من زسدره منتهی بگذشته ام * صدهزاران ساله
 زان سورفته ام * شبان موسی علیه السلامه جواب و ریب دیدیکه ای موسی اول عالم جذبه دن و مر سه سکر دن
 یکشم اول سوزلر جذبه حاله ایدی بن شدی کو کلک فائنه فار ششم و نولاششم مر ادمی شفقنا و اشعلا لایر شدم
 دینک اولور بن جذبه الهی سبیلده سدره المنتهی دن یکشم یعنی بن شدی سدره المنتهی دن اونه یکدم سدره من
 دیدکری یشتل آغا حیدر و سدره المنتهی فوق جماعه سابعده بر مر سه در که جنت الماوی آتک فتنده در و مقام
 حضرت جبریل در علوم و اعمال خلائی انجق آکاذل واصل اولوب و اندام تبابت بولدی بغیون سدره المنتهی و سندی
 و عقول و نفوس خلایق المنک فتنده اولد بغیون الله اعلم سدره تشیه اولندی واصل حق اولان عشاق الهی
 مر سه بوتدن سدره المنتهی دن ایلر و یکشم لدر و بلا واسطه دست حقدن شراب عشق و محبتی ایچم لدر انکچون

جوانان استادن بومعنا به اشارت ایدوب بیورور شیان دید بکه ای موسی علوم خلافت و عقول ناسک نهایت
 بولیدنی صدره المنتهی مرتبه سندن یکدم و اول جابیدن نیمه فوژیک یل کشم یعنی صدره ازان سال تقدیر اندن
 ایلر و کدم و وصلت حضرت محبوبه بنده که انک وصلتی مرتبه سی عقول ادرا کدن برتر در (منشوی) نازایانه برزدی
 اسم بیجست * کنیدی کردوز کردن برکذشت * ای موسی نازایانه اولر دکنم اسم برکذ فاعلی و فلکدن
 یکدی یعنی یاموسی نازایانه شاد و نصیحتی اسب بروحه اولر دکنه نادیب ایلدکن و روحم اسبی در سال دوندی صبرم
 ایدنی و کرد و ندن اونه کندنی (منشوی) محرم ناسوت مالا هوت باد * آخر بن بردست و بر بازوت باد * بنم ناسوت و زجر می
 لاهوت اولدی سنک دستل او زرد و سنک بازول او زره و تحسین اولسون که سنک بر زیانک سیدیه بومر نه بهار بر سدم ناسوت
 عالم انسانیت و لاهوت عالم الهیت به درل یعنی حساب الوهیت انسانیتزه محرم اولدی و انده اسماء صفات به ظهور
 قیلدی دیک اولور و وصلت سنک همت و قوت کله حاصل اولدی دیمکی اشعار قبول و دخی دید بکه یاموسی (منشوی)
 حال من اکنون برون از گفتمست * این چه می گویم نه احوال منست * بنم عالم الان سو یکدکن خارچد و بونی که
 دیرم بنم احوال دکدر (منشوی) نقش می بین که در ایند است * نقش تست آن نقش آن آینه نیست * دم که
 مردنای اندر نای کرد * درخو نایست فی درخو دمی * پس ککندونی آینه به و ککندید مظهر و ایلان اوصاف
 و اسرار ای آینه دمی فی اولان صورته تشبیه ایدوب و بی و لیلک معنی فی مع الله و قنده انصاف بر نه اشارت قبول
 بیورور که ای موسی مثلار نقش کور رسن که آینه دمه دریا خود آینه ایچره طوری اول آینه دمه کوردیک نقش
 سنک نقش کدر که آینه دمه منکس اولمشدر اول نقش آینه نک نقشی دکدر بعضی نسخه ددر آینه نیست واقع
 اولمشدر و تقدیر او زره معنی سنک نقش کدر اول نقش آینه دمه دکل و آینه نک دخی ککدر دیک اولر یعنی بالکله
 وجود و نکازندن آینه کی صاف اولدم و فانی فی الله اولغه ولایت مرتبه سن فولدم پس هر نقش و صورت که بندن
 ولایت و کر آمدن و حکمت و معرفتدن و نلردن غیری اولان سرعت و خصلتدن کور رسن اول نقش کدر که سن رسول
 حضرت حق و خلیفه وجود مطلق سن و اول نقش و صورت بنم آینه وجود دمه دکدر بن خانیم و صور فیوضات که
 مرآت صاف مثل شکنی کی ام و سن نایی کی سن شول دم که مردنای نای ایچره ایلدی و نای خالی دیون اولدم
 واسطه سیدیه سوزه کلوب سولدی نایک درخو دیدر اول مردنای میدر هر مرتبه نای خالیدر
 ندن نعمت ایلان صدور و ظهور و ایلسه اول مردنای سنک در نای آ کبراکت ملاحظه دوس بندن هر نه گونه
 کلام و پیام صدور و ایلسه ای موسی سنکدر و آینه وجود دمه مر فی اولان نقوش معنوی جانب کدر کذلک
 هر وی ککندنی سته بودر که اول وی قنی نینک دتمنده ایلسه اول و لیلک آینه وجود دمه کور دین نقوش کرامات
 و ولایات اول بیغم کدر و آنک نای جسدندن ظهور کلاان اصوات و فغمت متبوع و مقتدای اولان رسول کدر
 پس اوایای مجده می بولیدل و نلردن ظهور اید فی اول حضرت ندن مشاهده قبل (والله اعلم) و موصع استفهام
 اولی او زره شرح اولن دیکه محله اسباب اولان بودرا استفهام معنای و برلیوب اول نفس نایک لایقید و نای مردن
 لایق دکدر و بنور سه محله مناسب اولیوب معنایه خلل کاور و سیاق و سباقه مخالف اولور غلبت (منشوی)
 هان و هان که جد کوی که سیاس * هیچو نافر بام آن جوان شناس * آکا اول آکا اول ای ایلد اولان
 و ثواب سبایل قیلان کسبه اگر الله جد سولیه سن مع هذا سن اول شبانک نافر جای و ناسر اشناسی کی اکل و بیل
 (منشوی) جد و نسبت بدان که برترست * لیلک آن نسبت بحق هم ابرترست * اول شبانه نسبت سنک جد و نلک
 اگر چه اور ککدر یعنی اگر چه سنک جد و نلک اول جوانه نسبت اولسه آکانتب برتر دلیکن حضرت حق
 نسبتله اول هم ابرتر و فی فرد (ولهنا قال علیه السلام لا احصى ثناء علیک انت کائنات علی نفسک جنانک
 ماذ کرالک حق ذکرلما مذکور (منشوی) چند کوی چون غطا برداشتند * کین نه دوست آنکه فی شدانقتد
 نیچه بر جامدو اکرم و شایخو ان و شاکرم درس چونکم بوم قیامتده برده ای او نه تقدن فالدره و رفع حجاب
 ایدر که کواولمشدر اول سنکه که خلق ظن ایلدیلر (کا قال الله تعالی و بدالهم سن الله مالم یکنو فوالجنتبون)
 مثل اچوق کس ککندیلر بی حجاب حق جامدو که و نیچه سی دخی شایخو ان و شاکر ظن ایلردی و نیچه سی
 دخی ککندیلر عابد و زاهد و عارف مشاهده و عزم ایدر لدی و قیامتده (بوم تبی السرائر) و قنده و نلره الاهدن
 نظاره اول شیء فی ظن ایلردی (منشوی) این قبول ذکر کوازر عفت * چون صلوة مستحاضه رخصت
 بوسنک ذکر کت قبولی حضرت خدایک رجعتندر یعنی اذی که بوسنک ذکر کت مقبول اولسی قبوله مستحق
 اولد بقدن اوتری دکدر بلکه بوسنک ذکر کت قبولی رحمت الهیه دندر مستحاضه اولان خاتونک صلاقی ککی

مخضار خستند (قال صاحب التهاية) استحضار ان يستمر بالمراحت وخرج الدم بعد ايام حضاها المعتاد مستحاضه
شول خافه در بر که معتاد اولان خيشتنک اماند نصکر و مدنگ خروبي مستبراوله بولشده سلاقی ترک ایلز و بودم
مانع صلا اولز پس مع عدم طهارتها مستحاضه نك صلاقی جائزدر و سقند و رشت و اردار نك صلا نيك جائزه
اولی سکنید نك طاهر اولی اعتبار اید دکلدر بلکه رخصت شرعیه در (منثوی) در نماز یا اولدت خون
ذکر و اورد تشبیه و چون اول مستحاضه نك نمازنده قان بولشده سسنگ ذکر تشبیه و نظر و چون و حرايه
بولشده یعنی اول مستحاضه اولان خافونک نمازنده خون آوده در مر ادمذ کور اولان الهی کال تنزیه قادر
اوله موب عقلکله اعتقاد کده آقی بر شسته تشبیه ایدرلند ذکر ایدرسن و آکا معرفتک اولدیفندن نبعه در دیکله
ذکر آئی آوده ایدرسن دیکل اولور (منثوی) خون بیلدست و بای می رود بلیک باطن را نجاست اید و خون بیلددر
اما بر صوبه کیدر یعنی خون که چه بیلد و نایا کدو و برنی صوبه کیدر لیکن باطنک نجاست لری و اردر و سواس
شیطانیه و اخلاق ذمیمه کی که اول آله کثر الله لطفی آشدن غیره بده کم بیوردر (منثوی) کان بقدر لطف
آب ذکر کاریم نکر دوازده درون مر ذکر که اول درونی نجاست ر حضرت کر ذکر لطفی آشدن غیره اید عمل اید بی
مر دکلدر و نندن ناص اولز اگر کاف قانوسنک شمع سیله اولور سه معنی مر ذکر لک در و نندن اول نجاست و نونا اید
اولز و طهارت بولز دیکل اولور النجاسة علی اربعة انواع کان الطهارة علی اربعة انواع نجاسة الطاهر طهارتها
بالماء و نجاسة النفس بالنفط و بالعاصی و طهارتها بالتوبة و الانابة و نجاسة الاخلاق بالاوصاف الربية
و طهارتها بالاخلاق الفاضلة و الاوصاف المرضية و نجاسة السروهي الشرك و البهاسة و نوله المعرفة طهارتها
بالتوحد و العلم و کفر المعرفة بقی حق تعالی نیک بر شده بلفظی اولی حق انواع طهارتی اکسیر ایدوب انواع
نجاستدن آقی بالاید (منثوی) در سجود کاش رو کردانی * معنی * سبحان ربی ذاتی * ای معنی کاشکی
موجود نه یوزری دوندیدل و سبحان ربی الاعلاک معنائی بیلدک بومعاده جائزدر که کاشکی بوزلک دوندیدل
سجود سکه اولان سبحان ربی الاعلاک معنائی بیلدک سبحان ربی الاعلاک معنائی اسیر ربی الاعلی تسبیحا
عملایلیق بشأنه) دیکدر یعنی ربی اعلی و شانی جلده دن ارفع اولان مالک و سیدی تنزیه اعظمکه تنزیه ایدرم شانه
لایق اولین شیلندن پس و سجوله اولان سجودلک تشبیه و سجوله اولان ذکر و صلاک دخی انک شانه لایق اولین
شیلندر لازم کدیکه آقی صلوة و سجود کدن تنزیه ایلیم سن بلکه تنزیه کدن بیه تنزیه ایلیم سن و سجود وجودی
اکالایق کور میوب بوی سولیم سن (منثوی) کای سجودم چون وجودم ناست * مریدی را نو تکوی ده جزا *
کای ایدم ربهم سجودم بنم و سجودم کی ناست ادر یعنی سکا لایق دکلدر تحقیقا کلسن ایلکی جزا و بر کاک
مقابلنده ایلکی جزا و بر مک حضرت حق شاستدن عجب دکلدر بلکه بوصف انک مخلوق استده بیه بولور
(منثوی) این زمین از حلم حق دارد اثر * تا نجاست بر دو کله ایدر بر جله دن بری بوزمینی کوره که حلم حق دن اثر طوطر
تا که نجاستی کیدری و انک مقابلنده کلر بر و بری یعنی زمین نجاستی ایلدی و کالمر حاصل و یردی (منثوی)
تا بوشد اوبلیدیمای * در عرض بر روید ازوی خفها * تا اول زمین اوزر برزم بیلدک لری و نجاستی
اول قبا حتر عرضنده اذن بر ملاحت غفله نکر کذلک صوفی مناکی طبعی دخی مشایخ زمینه تشبیه ایدوب
دعبلدر که (الصوفی کالارض یطرح علیها کل قبیح ولا یخرج منها الا السلیح می) پس جو کافر دیکر دورداد وجود
کتر و بی مایه تراز خالک بود * پس کافر لر حقیقت حاله واقف اولد قلزنده کوره که اول کافر داد وجودده یعنی
عدل و مضافه و با خود عطا و بخششده کدن ناقص لک ما به سزلک اولدی (منثوی) از جود اولک و میوه نرس
بر فساد جهلایا که نجاست * انک وجودندن کل و میوه نرسد جمیع با کلسکرک فسادندن غیر استدی یعنی
اول کافر لک وجودنده کل ایمان و میوه عرفان و یقین بقدری جهلایا کلسکرک فسادندن غیر شی دلدلی (منثوی)
گفت واپس رفته ام من در ذهاب و حسرت نایالتی کنت تراب * اول حینه دمه که من حیث المعنی بن ذهاب و رور شده
کروار دمه کتشم حسرت نایه اولیدی بن نالک اولیدم یعنی ای حسرت و ندامت کل که سنک و فتنه دوفلیدی بن دنیاده
تراب اولیدم که تراب من به سی بنم مر نه مدنک الی قدر که اول خیلری بالک ایلدی و بن بالک اولان عقل و فکر و روح
کبر و صیقل نایالک ایلدیمه و تراب اولمغنی ایدوب حسرت یه (می) کاش از ناک سمر نکزیدی * و همچو مناکی
دانه می جیدی * کافر بوسکه نه غنی ایدوب دیکه کاشکی خا که منسوب اولان منزله و مر نه بدن سفر اختیار
ایلیدم خا کیکل کی دانه فی دوشوریدم و آقی تریه قیلوب بدن ظهوره کایدی و دخی بکافع بر عمل اولیدی (منثوی)
چون سفر کردم مر اراه آزه و ده دین سفر کردن ره اوردیم چه بود * چونکم سفر ایلدم بول بی احتضار ایلدی بوسفر

ایلیکدن بئول ارمغاننه اولدی یعنی چونکم مرتبه نا کیدن سفر ایلدم مرتبه نابه کلام واندن نجه نشو و نما
 اولدم بعد مرتبه حیوانه کاوب ائندم دخی جسم حساس و فخرک بالا راده اولدم بعد مرتبه انسانیته کاوب
 حیوان نامق اولدم و بی بول و کونه منه دی و احسان ایلدی یوسفر ائتمک کیدن بئره آوردیم یعنی از غم وزلدم
 اولدی کرک ایدیکر مومنه مکه کلف اولدم ازور زاده آتوت قیلیدیم و ما خلق لهمل حکمن و بریدیم و یوقیامت
 کوتدمه سائر اهل ایمان کی، شفع اولیدم دبه (منثوی) زان همه میلش سوی خاکست کوه در سفر سودی نمیزد
 پیش روی وایس گردش آن حرص و آرزوی درره گردش صدق و نیاز * اول جهندن کافرک میلی درگی
 خلط جابنه در زما کافر مفرانده کده یوزی اوکنده بر فائده کور مرملکه مضرت کور و مرتبه نا کیده
 کندی به نسبت منفعت کور و باجلدن خاک اولغی غنی قیور لک ادرنه یوز ابلیسی اول حرص و آزد رانک بوله یوز ابلیسی
 صدق و نیاز در بیعی اول کافر و فاجر لک یوزی کبر و ابلیسی دنیاه و حظ تنسه حرص و آزدن عبارتند و یوزی بوله
 ائتمک و حق جابنه کتتمک صدق و نیاز ازور اولسی و طاعت و نماز قیلیدر پیش رودی و حق جابنه اولان
 وجهی اوکنده سود کوریدی دیک اولور و تقدیر حه حق جابنه علیا و دنیا و نفس جابنه سفلی دخی تعمیر ایدر
 برانسانک که وجه باطنی علاوه اوله اوله کسه تر ایدر روحانی و نشو و نما حقانی و بقده در روحی وجه باطنی اسفله دونه
 یعنی دنیا و نفسانی به میل قبله ایمان و عرفانه نقصان کلکده و روحانیت و حقانیت زائل اولقده در پس و معنایی فهم
 ایچون زنده متن نیاتی تمیل ایدوب سورر (منثوی) هر کارا کش و دمیمل علاوه درمیدست و حیانت و درما
 مثلاً هر کارک که ناله علاوه میلی اوله مید و حیانت و نشو و نما در بیعی هر بر کارک که میلی علاوه اوله
 شاندند در که زیاد ملکده و حیانت و نشو و نما در (منثوی) چونکه کردانید سر سوی زمین * درگی
 و خشکی و نقص و غیبن * چونکه کیه باشی زمین جابنه دوندردی که کلکده و مقور بقده و نقصان و غیبت و در
 یعنی هر دم با یمال اولوب خشک و ناقص اولور (منثوی) میل روح چون سوی بالا بود * در زانیم رجعت ائچا بود
 کذلک سنک روحکم میلی چونکه بالا به اوله تر اید و تر قیده سنک جمیع و رجوع اول بر اولور یعنی کذلک ای سالک
 چونکم سنک دخی میل روحک عالم بالا به مرتبه علاوه اوله کالیز زاده ملکده سنک رجوع باعمل رجوع اول
 بر اولور یعنی اعلا ده اولور (منثوی) در نکون ساری سرت سوی زمین * آغلی حق لایح الا قلین * و اگر سنک
 باطل یعنی سر قلب آشفته اوله زمین جابنه یعنی دنیا و بدن طرفه آغلی سنک زائل و ضایع سن حق تعالی آغل
 و متغیر اولنری سوغم مرتبه هر ارا (برسیدن موسی علیه السلام از حق تعالی سر غلبه ظالماترا) (منثوی)
 گفت موسی ای کریم کار ساز ای که یکدم مذکرو نعر دراز حضرت موسی علیه السلام حق تعالی دید یکم ای کریم
 کار ساز ای خدا سنک بر نقش ذکر کرد از عمر در (منثوی) نقش کزمر زدیم الدواب و کل * چون ملک اضای
 کرد دل * آب و کلده کری بوری نقش کوردم یعنی بواب و کل عالمده جوق اهل فساد کوردم ملائکه کی کوکل
 بر اعتراض ایلدی یعنی ملائکه کی اعتراض شکنده استکشاف و استخبار ایلدی کوکل کندی به خنی اولان
 اسرار دن اول غنی اولان مشکل و در که سورر (منثوی) که جه مقصودست نقشی ساختن * و اندر و فخر فساد
 انداختن * که مقصودند بر نقش دوزنک و انده فساد تخمین ائقی یعنی نه مقصودند بر نقش و صورتی دوزنک و آنک
 دورنه تخمین فساد و ظلمی ائقا ائتمک که اول فساد و ظلمک خالق و مریدی خودی الحقیقه سنن و اول ظاهر ائتمک
 کاسیدر و بجمله حضرت حقدن حضرت موسایه ایلدیکی سؤاله کورده جواب یازلمشدر ائکده و کده سؤال
 ضننده به جواب مندر بدر و هر بریده مصرع اول سؤال و مصرع ثانی جواب منته سنه اولور ته کم سورر
 (منثوی) آتش ظلم و فساد افر و ختن * مسجد و مسجد کان را سوختن * مایه خونابه و زردابه را به جوش دادن از برای
 لایه را من یقین دایم که عین * عفت * لیک مقصودم عیان ورؤشت * ظلم و فساد آتش شعله لندیم
 مسجدی و مسجد اید بجزاری یا قی یعنی آتش ظلم و فساد یالکند مرقی و آنکله مسجدی و مسجد کان اولنری باقندن
 مقصودند آتش ظلم و فسادی مشتمل ایلیکدن مقصود کو با مسجدی و اهل مسجدی بودیاده باقندر و یوناره
 مقاومت اولنری * مقابله سنده حن بر او ظالمه عذاب و عقاب و بر مکدر دیک اولور و یونده دخی ایکی وجه قانلدر
 مایه خونابه و زردابه لایه و فخر عدن اوتری جوش و بر ملک و فخر یلایه نندند یعنی بدن انسانده قانلوصیک
 و اربکله مایه و ماده سنه سرکت و غلبه و بر ملک نندند زمتنا جواب تذرع و زاری ایلیک ایچون در و یا خود حین بکاده
 چشماره کلان قانلوصیک و صا رسو و یک مایه سی که یورکده اولان قاندر الم واضطراب غایت بر سه خون دموغه
 آورد اولوب صا رسو رنگنده منصب اولور و اگر الم واضطراب یورکی جوشه کتور و اول جوشن بخاری کوزره

چیتوب منصب اولور کرامت زیاده اولور سه خون درون سر شلک دنده به مخلوط اولوب صبارور نکند منصب اولور
 واحکرام واضطراب غایت ابرینه خون دم غله آلوده اولوب خونابه شکلند میداردن جریان ابرما بقدر آبه
 و خونابه بدن منظم اولسه دخی جان زردشول اعتبار له که خونابه وزرد آبه نکه مغلولدن ظهور ایلسته باعث
 و بادید پس بوجه اوزر معنی خونابه وزرد آبه سی اولان ظلمه لایه و نفسر عدن اوتری جوش و برمن نفوذ
 دیکل اولور پس موسی علیه السلام حضرت نری دیدیکه بن یقین یلورم که بوعبت و پیوه دکل عین حکمتدن لیکن
 موسی الدن مقصودم قلم مطهر اولسون ایچون عیان و مشاهده درسته کم ابراهیم علیه السلام جناب حقندن احیای
 موی ده الهامینان قلب ایچون (مع اعمانه و علمه علی احیاء الموی) مشاهده و رؤیت طلب یلدی (کا خال الله تعالی
 حا کیا عنه) و اذ قال ابراهیم رب انی کیف یحیی الموی قال اولم یوسن قال بلی ولكن لیطمئن قلبی پس حکمتندن
 و حقمتندن سؤال ایلک انبیا اعظام علیهم السلام شاندندر (منتهوی) آن یقین می کویدم خاموش کن * مرص
 رؤیت کویدم فی جوش کن * کاهی اول علم الیقین نکادر که خاموش اول کاهی رؤیت و عین البینت رضی نکادر که
 خاموش اوله جوش و طلب اله (منتهوی) سر ملائک راغودی سرخویش * کن چنین نوشی همی اوزر بنیش * الهی
 آدم حقنده (تجمل فمعان یفسد فیها) دیوطاعن اولان و خلاقندن استکشافی و استخبار قیلان ملائکه به
 کوستردک کند سرفی که یونک کی برنوش یشنه دکر و مصرعه ایلکی وجه جان زرد و جه اول و مصرع آدم حقنده
 دینه یعنی نوش علم آدمدن عبارت و نیش مطعن ملائکه اولان جسد ترایه و صفت حیوانیتندن کایه اوله پس نظر
 ملائکه آدم علیه السلام ارشده و جمول اولدینی جهندن یشنه تغییر اولشان طینت ظاهر مسنه واقع اولوب نوش علم
 و حکمتندن آتی خالی صانوب اشجیل فیها من یفسد فیها) دیکمه طعنه اورد بر الهی تحقیق اول طاعن اولان
 ملائکه آدمده اولان سرفی کوستردک که یونک کی برنوش یعنی علم و کمال یشنه لایق اولور یا خود ملائکه معترف
 اولدیلر و یونک کی برنوش حقا که یشنه یعنی کثافت و ظلمت جسد یشنه معادل اولور دیدیلر دیکل اولور وجه ثانی
 اولدر که مصرع ملائکه حقنده دینه و تقدیر اوزر معنی الهی اول وقتده که ملائکه اعتراض شکلنده استخبار
 ایلدیلر انزه (ای اعلی ما لا تعولون) دو عتاب ایلکله و (ان یونی با اسماء هولاء ان کنتم صادقین) دو حیث استخاضه
 شرمسار قیغه و سرزنش ایتکله که تحقیق اول ملائکه که یوستردک آدمده اولان سرفی که یوبه برنوش که انزه
 سر کوسر می کند و اول عتاب و سرزنش یشنه ذکر اسکرجه یونلر نیش عتاب و سرزنشله اولدیلر ولیکن نوش
 کشف سره حالات و لطافت یولدی یوبه یونک کی برنوش و تقدیر یشنه دکر دیدیلر (منتهوی) عرضه کردی نور آدم را عیان
 بر ملائک کشت مشکها بیان * الهی حضرت آدمک نور بی عیان و آشکاره ملائکه اوزر عرض ایلدک مشکل
 بیان و روشن اولدی و هم وجود خدایا حضرت آدمک نور بی معاینه و آشکاره عرض ایلدک ملائکه اوزر
 مشککاری آشکاره اولدی پس نکادخی و سرفی فاش ایلیدی (منتهوی) حشر کوید که سر مل چیت * میوها
 کوید سر بر مل چیت * سر خون و نطفه حسن آدمیت * سابق هریشی آخر کیت * سنک حشر لدر بر که یونک
 سرفی ندر یعنی الهی سن انسانی بعد الموت حشر و جمع ایلک سولر که سر موت ندر میوه لدر بر برکات سرفی ندر
 یعنی شازما تمده مرده و افسرده کی اولان حیوانات مدفونه نکه سرفی بهار سولدی کی و عیان ایلدی کی کی احیاد
 مرده و مدفونه نکه سرفی دخی سنک حشر ایلک سولرو (یوم تلی السرائر) خواستنه اول کونفه هر کسک سرائر
 و ضعیفان عیان یلر ته کم میوه و لوسو برکات سرفی که ندر هر آماجک و بی برانک سرفی میوه سیدر مادام که ظهوره
 کلیه کسه بیلر نه کونه میوه دپس ظهوره کاد که لسان حاله برک در خندن خبر و برر غدا نکه سرفی خون و خورنک
 سرفی نطفه و خون و نطفه نکه سرفی حسن آدمیت و بعضی نسخه ده سر یشنه حسن واقع اولشدنر و تقدیر اوزر
 معنی خون و نطفه نکه سرفی آدمینک حسنه در دیکل اولور یعنی انسانک غدا سیکه ندر بجه خون و منی اولور ایاقت
 اندن حسن آدمی و لطافت سید اولور نطفه دن مقصود یونده متبیدر هر زیاده لک سابق یعنی اولی آت را کسک کدر که
 کندیکه ترقی قیلش و زیاده اولشدنر (منتهوی) لوح را اولدیش ویدی و قوف * آنکهی روی نوید سوار و سرفی * خون
 کندلر اولشک مستهان * برنویسدر روی اسرار آنکهان * هر زیاده لک سابق آخر کدر سوره شلردی و معنای
 ابضاح ایچون و ایاتی مثل موقعه مراد ایدوب سیور و مثلا کاتب اول لوی توفیق سر پورتا که کانه قابل اوله
 اندن کفره کاتب لوح اوزر حروف و کلمات یازر یعنی مثلا لوح دلی و قوف و فی تاخیر و ورو اول و لاخطوط حفظ
 نفسانیه و نفوس نفوس انسانیه دن آتی صافی و ساد قیلور که یونک اولتی مبه سیدر اندن کفره اول کوکل لوحینک
 اوزرینه یازار اول خدایا عرف علوم حکمی که یوزاده لک حالدیر حضرت باری عاشق قلبی و حقیر بی قدر کرناخی

خون ابلرا ندنصرکه اول کوکل لوچنک اوزر نه بازراول خدا حروف علوم و حکمی اندنصرکه عاشق قلبی اوزره اسرار
 باز یعنی خون ابلر قلبی شربت مجاهده و صدمت مکابد و مستهان و خوار اولان اشکی دخی خون ابلر بازراول
 قلبک اوزر نه اندنصرکه اسرار نهائی معنای آتشک مستهان دلرا اوزره معطوف اولیوب ما بعدنصره می هون اولی
 و برنوسدک مجازا دخی قاعلی ازلجی جائز دکر که علم معاینه یو کا استاد مجازی دیر لر رفعل سیننه اسناد ابلک قیلندن
 و انیت الربع قیلندن اولور زیر اسرک دیده اسرار نهائی صفتیه سیننه اوزره یازلسنه سیدر معنی یوله دیک
 اولور که خون ابلر حضرت بیچون انواع المایه قلبی و اشک مستهان اندنصرکه اسرار ابلک اوزر نه یازر بعضی نسخه ده
 خون کند دلرا ز اشک مستهان واقع ابلشدیر بو تقدیر اوزره دیک اولور که حضرت حق عاشق کواکبی حقیر اولان
 کوزناشدن یعنی بکادن خون ابلرا ندنصرکه قلب عاشق اوزره اسرار نهائی یعنی حضرت خندان شوق و خوفندن
 عاشق که کربه فراوان سبیله خونین دل اوله قلبی اسرار الیهیدن انعکاس دیر اولور (مننوی) وقت سستی لوح را
 باید شناخت * که سر ازادغری خواهند ساخت * لوحی بومی و وقتی اکتلی کر که اول لوحی بردقت دروزنک
 استرلر یعنی بومقل و تقدیر لوحی اکتلی و فهم قیلتی کر دکر که تحقیقا اول لوحی بردقت دروزنک استرلر که هر شیک
 بوزلسی دخی اعلا دونلشنه و ویران اولسی دخی اولی معمور اولسنه دلالت ایدر (مننوی) چون اساس خانه
 می افکند * اولین بنیاد را بر می کنند * مثلاً کور می بین چونم برخانه ملک اساسی را بر می یابی بکیند یا بقی
 استیله اولکی بنیادنی قویارلر یعنی اسکی غلنی قازوب واردن رفع ابلر (مننوی) کل بر ایند اول قرع زمین *
 تاباخر رکشی ما معین * مثال آخر اول بر ایندندن کل و نالک چقشاور یعنی اول قرع زمیندن بالجنی چقشاور
 و قازوب خراب قیورلرا آخر ندنصه معین چکه سن و چقشاور سن (مننوی) از حجاب کواکب کر شد زار *
 که غید اندیشان سرکار * مثال آخر اطفال حجامندن بسا روزا و اغلر زیر انرا ایشک سرفی بلزلر (م) مردخود
 زری ده حجام را می یوازندش خون آشمار * سرکاره عارف اولان مردخود التون و بر حجامه و نوازش
 و رعایت قیورنیش خون آشمار پس قصه دن حصه ظله حجام و ظلم نیش خون آشمار بکزر کواکب دنیا نازندن
 کران و عارف اسرار دانا حکمته و اقب و نهایت کاره عارف اولوب شادان و خندان اولور زیر (اجرم بقدر تعجب)
 دینک غوا سنجهر که کجری تعب و مشقت صبر و تحمل ایلدیک قدر اولور (والله اعلم بقدر المجاهد) قولنک
 مصداق حجام همدسی مقدار می مشاهده می سنن اولور مثلاً (مننوی) می دود جمال زری بارکارن * می باید
 بار از دیرکارن * مثلاً جمال بارکارنک آینه بلرواقی غیر یارندن قیورن زیر معنانه اولیوب یونده طرف معنانه
 اولور سه معنی جمال نقیل یوله طرفه بلراول نقیل یوکی غیری جمال اردن قیاردیک اولور پس کاردینی دخی یوله بیل
 (یت) بقدر الکد کتب المعالی * و من طلب الی سهر الیالی * (مننوی) جنگ حالان برای بارین * اینجین
 اسب اجتهاد کابین * پس یولایجون جالارلک جنگ و خصوصتی سکور کارلک اجتهادی یوله در کور (مننوی)
 چون کر نه اساس راحت * نلها هم پیشوای نعمت * چونکر زجت و ثقلنرا راحت و رجحان سبب
 اساس دیر جیلرم نعمت و ذوقلک مقتدا و واسطه سیدر (مننوی) حفت الحنه بمکروهات * حفت النیران من
 شهوات * حفت الحاطه اولندی برنمکر و هاتره دوزخ برنم شهواتن دین حاطه اولندی یعنی حفت برنمکر و اولاندی
 محفوفه اولدی وجهن برنم مشتیا غله حاطه قیلندی یوحیده اشارت یورور که حفت الحنه حفت الحاطه
 اولندی بالکاره راحت و مشقتله و حفت النیران جهنم حاطه اولندی بالشهوات لذایذ مشتهیات نفسانیه
 (مننوی) تخم مایه آتش شاخ ترست * سوخته آتش قرین کورست * مثلاً سنک انشک ما به سنک تخمی
 زو تازد یو دافدر یعنی آتشک مایه سیکه او طوند و او طوشتک تخمی یعنی اصلی شاخ ترزد صکذک جهنم اولان
 آتشکان دخی مایه سنک اصلی شاخ ترکی اولان شهوات نفسانه در سوخته آتش مجاهده قرن مشاهده در
 و اخود سوخته آتش عمر بر خوی (ان مع العسر یسر) قرین کور تر یسردر (ولینا قول للئی صلی الله علیه وسلم
 اشتری ازمنه تعزجی) و حدیث شیر یفده وارد اولشد که امت محمدن بر قوم جهنمه کاهلری قدریانه (بعده انلری
 قاره کور می اولدنی حالده جهنم چقشاور و کتور یوب آب کورله یوله یونلک جملری اهل جنت جسملری
 ایدر بک و مشور اوله یونلر جهنمین دیر یونلر جهنمه کیدر که یونام ایدر یوس یونلر یونلر جهنمین
 اولوب حضرت حق تعالی را حجاب حق یونلر یونای کیدر و اهل جنتله یولر اولر (م) هر که در زندان
 قرین منجنبت * آن جای لقمه و شویست و وهر کیمه زندانه بر حفت و بلا یقر شد اول محنت بر اقمه نلک
 و شهوت و ذوقلک جرا سیدر که لقمه و شهوت سیدر آنک زندانه کیر مسه و منجنبتش اولسنه (م) هر که در قصری

قرین دولتست * آن جای کارزار و محنتست * هر کم برقصیده بر دوته قر سندر اول دولت بر چنک و محنت
 جزا سید که اول دولتک حوصله یونلر سیدر (منثوی) هر گز ابدی نر زوسم فرد * دان که اندر کسب کردن صبر گرد
 هر کی که زروسيله فرد کسور دلک یا خود کوره سن یل که کسب ایل کلکده صبر ابدی که اول کسب سیم وزلک
 حوصله سیدر بر که تلک که کوزی عالم اسایدن و عالم حسدن ایلر اوله و عالم حقیقت جابنه ناخدا اوله و حقایقه نظر
 قبله اول کسه یونلری سبیسز کورر نته کم سیورر (م) بی سبب بند چو دیده شمد گذار * و که در حسی سبب
 گوش داره * سبیسز کورر چونکه تلک چشمک عالم الهی جابنه کزار و عبوری اوله یعنی نور الهی اله چشم دلی روشن
 اولان کسه یونلری سبیسز کورر (لا حول عن معصیه الله الا بصیه الله و لا طاقه علی طاعة الله الا توفیق الله
 دیوب حول و توفیق الله بن یلور و خالق خیر و شر و می بدفع و شر آتی مشاهده قیور و اسبابی اورنه لقدن آلت ملاحظه
 و امر اعتباری یلور و سکه عالم حسد سن سبی حفظ طوبت یا خود معنی ای اسیر طابع سکه عالم حسد سن سبیه
 کوش طوبت و واسطه فی ترک آنجه که شر قی اسباب و علل سنک متصیلک دکادر (م) آنکه بیرون از طابع جان اوست *
 منصب شر سیم آن اوست * اول کسه که تلک جانی طابع و عناصر دن بر و ندر خرق سبیل منصبی ایلک لکدر یعنی
 اول کسه طابع اربعه دن تلک جانی بغیر و ندر و عناصر و اجسام می نه سندن شانی برتر در منصب خرق اسباب
 و علل ایلک لایقیدر (م) بی سبب بند نه از آب و یکا چشم چشمه مجزات انیا * سبیسز کورر اوتدن و صودن کورمر
 یعنی اوتدن و صودن حاصل اولان بدندن و تلک قوتدن بیلز چشم دل انسان کامل انیای عظام علیهم السلام
 مجز لری چشمه سنی که خلق عالم اوزره حق جابندن روان اولور یعنی تقدیر مجزات انیا علیهم السلام و اراسته و آیات
 و خرق عادات ظهوره کلدی ایه سه جله سی علل و اسباب واسطه سله دکادر بلکه ارادت مسبب ایلدر و مجزاتله حرکت
 ما بندنه فرق بی سبب و با سبب ایلدر و یکسی یله خرق عاده رد لکن مجزه اولدر که اسبابه محتاج اولز بلکه ارادت
 الهیه و اقتضای شو به ایل ظهوره کاور اما سحر اقتضای سحر به و وسایط و اسباب معا و تنله ظهوره کاور پس
 چشم منزله سنده اولان و رزائی انیادن صدور ایلن مجزاتی اسبابه احتیاج و امر اجعق شر حق جابندن روان اولش
 کورر اوله اولو جی انیای علیهم السلامه اقتدا قبول علل و اسباب ججانی اورن لقدن رفع قیور و داغما سبب الاسباب
 ناظر اولور (منثوی) این سبب همچون طبیعت و علل * این سبب همچون چراغست و قیل * و یوسب سبب ملاطیب
 و مریم * کبیدر طیب شفا و صحت سبب و علل ملاقات طیبیه و صنعت طیبیه سیدر و یوسب دخی
 چراغ و قیل کبیدر چراغ شو بر خانه به سبب و قیل وجود چراغ سیدر (منثوی) شب چراغی و قیل و قیل و قیل و قیل
 بالذان زینب چراغ آفتاب * کجه چراغ که بر کی قیل اولد که قیل وجود چراغ سیدر یعنی بودیا کجه سنده
 چراغ روح حیوانیه که کل و شر بدن قیل نو دور کبیدل مابتمیل اولوب دوام و قیاسنه و منور خانه بدن اولسنه سبب
 اوله آفتابک چراغنی نو ندرن بالذیل یعنی چراغ آفتاب الهیه بی و نفعه ربانیه بی نو ندرن بالذیل برابو قیل کی
 اولان اکل و شر به محتاج دکادر تلک قیای زرا اول چراغی حقدن بقا و آنکچون دایما انوار حق به شار (منثوی)
 روو که کل ساز بهر سقف خوان * سقف گرد و نر از که کل بالذان * ای اسیر روح حیوانی یوروسن که کل دوز خوان
 و نان سفینک عمارتی ایچون که کلدن مراد اطعمه نفیسه دید کلریدر سقف ککردن صمانلو با یلغه محتاج
 دکادر که قیای آنکله آله پس سقف ککردنکه مراد روح الهیدر که کلدن بالذیل و طاهر یل که تلک قیای
 حضرت حق ایلد و غدامی اوار وجود مطلق ایلدر اکثر نسخه ده و او سرخان واقع اولندر و تفتد بر اوزره دخی خوان
 معنانه اولن * کور و شر و زراخان خانه معنانه بلاه * کلشدر اگر شر و شر شمریدن اوزری لاجل القافیه
 ها حذاف اولندی دوزخه تکلفدن خالی اولر * کرخانه معنایی مراد اولور سه مقصود ایلدن جسد ناشی اولوب
 معنایور سن خانه جسد تکلفدن اوزری صمانلو با یلن دوز دیک اولور و که کلدن مراد نه طعام و غذا اولور
 (منثوی) اده که چون دلدار ما غمخور شد * خلوت شد در گذشت و روز شد * جز نبش جلوه نباشد ماه را * جز ندر دلد
 مجید و نوا راه * یوتده آه لفظی بیت اولده اولان که کل ساز یعنی اسیر حرص و آرزو قید اولقده جائز رد ویت نالنده
 ترک عیسی روح قیلان و نر غنسی بیلن کسه به کوره اولسه دمای ندر پس اولکی وجه اوزره معنی بویه اولور که ای
 که کل ساز ای اسیر حرص و آرزو که نر دلد ارامن چونکه غمخور اولدی و نلت بشری و الام جسمانی
 از آله قیلدی خلوت شب تن کدی و روز حقیقت ظاهر اولدی یوتده دلد ارامن مراد روح الهیدر که کندی بر لزاری
 و دلد ارامن و خلوت شبیدن مراد شب جسمانی تلک خلوت و روزدن مراد روز و صلت و نهار حقیقت و ویت نالنده
 اولان ماهدن مراد دخی نه روح الهیدر پس تقدیر معنای بیتن شرفین بویه دیک اولور که ای اسیر روح حیوانی

و مستلای غذای جسمانی سکا و آماد و نکته چون کم نرم دلدارم که نفیحه الهی اولان و روح در برنم غمزی باقی
 و المیزی ازاله ایدچی اولدی خلوت شب تن بزدن کجی و روز وصلت اولدی و صبح حقیقت ظهوره کادی زرا
 مام روح الهیه به شب شدن غریبه جلوه اولن و عالم بدندن غیری مرتهده آکا که آشنائی و الفت و انسبت قیام
 آکا واصل و آشنایان اقامت خلوت شب شده آشنایان اول و الفت و صلتی بجان و دل طلب قبل درددل سزا اول
 دنلواهی بیودیه طلب قیله آتک طالبی اولنه درددل درون شرط در دیک اولور اما لفظی اکیت نالنده اولان
 عیسی روحی ترک ایدوب خرفتن برورده قیلان کسه به کوره اولور سه معنی ای عیسی روحی ترک ایدوب
 خرفتن برورده قیلان کسه سکا و آماد و نکته چون کم نرم دلدارم یعنی روح عالی کردارم غمخور اولدی و خلوت
 شب تن می ور قیلدی و صبح وصال ظهوره کادی مام روحی ترک کجیه شدن جلوه ایلکدن نجات بولدی زرامه ایچون
 شبیدن غریبه جلوه اولن و آتک آشنایان قیله طالب اولان شب شدن غیری مخلصه طلب قیلان کجی استرس
 کجی درددل سزا اول دنلواهی ایسته بلکه اول دنلوا اولان روحی درددل و نه و شوق و محبت و قلب مجز و نه طلب اله
 تا آکا واصل اولسن و آتک وصال شدن تمنع قیلان سن (منشوی) ترک عیسی کرده تر برورده لاجرم چون خربون
 برده سن ایسک عیسی ترک ایلنسن خربلنسن بوسیدن ترکی پرده من طشره سن یعنی ای اسیر روح
 حیوانی سن عیسی روحی ترک ایلدک و خرفتنی بسطدک لاجرم ترکی خارج پرده قالدک و اسیر هوا و هوس
 اولدک (منشوی) طالع عیسیست علم و معرفت * طالع خربست ای و خرفست * علم و معرفت عیسایک
 طالعیدر خربطالعی دکادرای کسه سن خرفتنسن یعنی علم و معرفت عیسی مشرب اولان روح الهی مرته سن
 بولان کسه تن تحت و غذا اسیدر خربت اولان روح حیوانی مرته سن قیلان کسه تن نصیبی دکادرای اسیر
 نفس اولان سن خرفتنسن آنچون علم و معرفتدن بهره و جاشی طوطی سن (منشوی) ناله تر نشوی رحم ایدت *
 پس ندای خرب فرماید * ترک ناله سنی اینشیدر سن سکا رحم کاور پس بیلر سکه خرب سکا خرب پیور یعنی
 خرب سکا کل و شره بر حویص اولدقه و مشتهای بدنه محبت قیلدقه آتی منع ایلدک دروتدن ناله و فریاد ایلر پس
 اول ترک ناله فریاد آتی استماع ایلوب کاهرت قیلوب استبد بکنی مهیا ایلر سن پس بوی بیلر سکه خرب سکا
 سکا خرب پیور یعنی حیوان صفت اولوب سنی خربست قیلغه ترغیب و تحریض قیلور کربطالع روح الهی ایسک
 نفس خرب ناله سن ایسته و سکا مرحت قیلوب آتک مرادی اوزره ایش ایغه (منشوی) رحم بر عیسی کن
 و برتر کن * طبع را بر عقل خود سرور مکن * عیسی اوزره رحم ای و ترا اوزره ایله طبعی کندی عقل اوزره
 سرور غالب ایله یعنی اسیرلتن جسمانی اولوب مقتضای طبعی اوزره غالب قیله و مغلوب طبعیت اوله
 (منشوی) طبع را هل تا بگرد زار زار * و از بستان و وام جان کزار * طبعی قوت از زار را غلبه سن اول
 طبعدن ال و جانک یورچی ادا الله یعنی طبیعت معین اولوب آتی ترک ایله تازاری زاری اغلبه و آتک مرادندن
 و مشتهای سن و آتک مقتضای پیور اولان کار و خدمتکدن نیجه حصه لرا کرب جانک اوزره واجب و فرض اولی
 ادا اید تا کم جانک قوت بوله و واملد ارتقندن خلاص اوله دیک اولور (منشوی) سالها خربنده بودی پس بود *
 زانکه خربنده خرب و ایدس بود نیجه ییلر خربنده و ایدل بتر یعنی خرب سکا خدمت لرونده کلر قیلدک کفایت ایدر زرا
 خربنده خربن آردده اولور و خادم بخدومدن من حیث المرته و وتر قالور اگر سن انسان ایسک خرب سکا خدمت
 ایلکدن خلاص اولوب آتی کند بکه خدمتکار ایلد تا شرفیت مرته سن بوله سن و عاقل قدر اولسن (منشوی)
 زانکه رهن مراد شرفیت نفس است * کوبانر باید و عقل نخست * و حیدیه اشارت پیور که حضرت پیغمبر علیه
 السلام بیورده لرنساق حقیقه که اخروهن حیث اشرفن الله یعنی ای رجال عورتی صوفی صوفیه کربوب قیل شول
 حیدیندن که اشرفن الله الله تعالی و ناری کبر و قیلدی اگر مرانده و اگر عقیده معنای بت حضرت مولانا پیور
 پیغمبر علیه السلام اشرفن اخروهن بیورسدن مراد سنک نفس کدر که اول نفس مؤثر ترک و عاقل کارده مقدم کرک
 می (هم مزاج خربند سن این عقل است * فکرش این که چون علف آردیدست * بوست و دق عقل خربله هم
 مزاج و هم مشرب اولشدن را اولست مقامند منزل طوتدی یعنی اول مرکب عیسی مزاج دل روح الهی طوتدی
 و نور اولدی اول بست عقل فکری بوک نیجه علف که کوره یعنی عقل معاشک فکری ما تدخر غدا نفسانی
 اله کتورده فکر ایدر و دغا اکل و شرب و تن پرورلک جانبیه کیدر (منشوی) آن خرب عیسی مزاج دل گرفت *
 در مقام عاقلان منزل گرفت * اول عیسایک خرب قلبک مزاجی طوتدی عاقلان مقامند منزل طوتدی یعنی اول
 مرکب عیسی مزاج دل روح الهی طوتدی و نور دل عیسی آکسیر ایتدی آنکچون عقلا مقامند یعنی جنت

اعلا در منزل طوئدی که حیواناتند این نفر حیوان جنة کروب آمده انسان کی مقام طوئسه کرد و ستم
 خورده واقع اولش در مثلثا نة حضرت رسول علیه السلام و اشترک علیہ السلام و کیش اسمعیل علیه السلام
 و حوت یونس علیه السلام و کالوسعی علیه السلام و عهد بدقیس و ثمة سلیمان علیه السلام و کلب اصحاب کهف
 و جعفر بر مرکب عیسی علیه السلام کی (می) زانکه غالب عقل بود و تر ضعیف * از سوارفت کرد و تر خفیف
 تر عیسی اول جهنم مقام عاتقانی منزل طوئدی که عقل اندوز تره غالب ادبی و تر ضعیف سوار و فوید
 تر خفیف اولور و مغلوب و معدوم حکم شده اولوب حکم غالب اولور (منشوی) و تر ضعیفی عقل قوی تره * این
 تر بر مرده کشتند از ده * سنک عقل کل ضعیفندن ای خرم اولان اهل نفس یوسنک بر مرده تر خرا اژدها اولش در
 یعنی بوخر بر مرده تفلسک اژدها اولش در پس روح مناسبه اهل نفس ما بنده عسی نفس اولان و روح منزله سن
 یولان عز بر ترک خانه شروع ایدوب مخاطب اهل النفس والهوی یورور که (منشوی) کرز عیسی کشته تر بخور دل *
 هم از رحمت رسد او را مهل * ای مسیح خوش نفس چو فی زریخ * که نود اندر جهان بی مار کنج * که عیسان
 و بخور دل اولش ایش ایش هم صحت اول عیسان بر شورتی ترله ایلد یعنی اگر مرده دلاری زنده ایلن عسی دم و مسیح
 قوم اولان شیخ مکرمدن و بخور دل اولد که ایسه ای بی حاصل هم آندن سکا صحت دل یقشور فلک دامن پاکتی الدن
 قومه پس عیسی وقت اولنزه و تعلیم و ارشاد ناس قیلند و آندن جفا و اذیت کورنزه تسلیه ایدوب و خاطر فوازی
 منته کیدوب یورور که ای عیسی نفسلور و یوسنقتدن نیجه سن زیرا جها نده مار سر کنج اولدی یعنی نیجه سن
 و نه خالده سن ای عیسی وقت و عیسی دم اهل دنیا تر بخندند که بو جهانده مار سر کنج و بلا سر زال اولدی (منشوی)
 چو فی ای عیسی زید ارجه و د * چو فی ای یوسف زکار و حسود * ای عیسی بو ولد ندید آندن نیجه سن ای یوسف
 سکار و حسوددن نیجه سن یعنی ای وقتک عیسانی اهل انکاردن حاله ندر وای زمانه سنک یوسفی حدود و سکاردن
 احوالک نیجه در جو تکم سلطه اولان انبیاء علیهم السلام کندی قومندن و اذیت و مشتی حکم شلردن و انزل
 جفا سنه صبرا غم شلردن کرد که سندی کندی زمانه مکرر لیل جفا سنه صبر اید سن و انبیاء علیهم السلام مسلک
 کیده سن (می) یوسف و روزانی این قوم عمری چون شب و روزی مدد بجای عمر * سن روز و شب نوصال و کرام
 قومدن اورتی عمر یونده ضال معناسنه در شب و روز کی عمره مدد بغشلیجین با خود معنی چون شب و روز یعنی
 علی الدوام عمره مدد بغشلیجین (منشوی) چو فی انصر سیان بی هنر * چه هنر زاید صفر ادر سر * ای طیب جان
 هنر تر صفر ایلردن نیجه سن صفر ایدنه هنر طوغ غراش آغر بسی طوغر یعنی بو هنر اولان صفر ایلردن ای طیب
 الهی نیجه سن صفر ایدنه طوغر در سدرن غیری صفر اصداع و یروب و صفر ای مزاج حلوا اولان طماعی معدوسی
 آلامی کی بو صفر ای زره منسوب اولان بی هنر دخی سنک حلاوت بند و نصیحت کی قبول ایتمزل و صداعدن غیری
 یوناردن سننه حاصل ایلز (می) تو همان کن که کند خورشید شرق * ما نفاق و حیل و دزدی و زورق * ای زمانه سنک
 نیجه بی وای آسمان شرع خورشید انوری سن همان آتی الله که خورشید شرق ایلر که چله نیک و بدک و پاک
 و نجسک اوزر نه طوغر و برین دریغ ایلز بر که زمره اهل دنیا و اهل هوا و نفاق و حیل و سرفه و زورق و مکرر
 ایلیم (منشوی) و عمل ما سر کرد در دنیا و دین * دفع این صفر ابو سر کنکین * دنیا و دین سن عسلن و بر سر کنر
 بو صفر انک دفعی سر کنکین در یعنی سن عسل ارشادی بر سر که خطا و فساد دین و دنیا ده ظهوره * کشوره
 زیرا یوجب دنیا صفر انک دفعی انطف و قهرله آجیتما اولان سر کنکین ارشاده دو (منشوی) سر که افز و دیم ما قوم
 زحیم و و عمل بغرا کریم و اولامکر * بر زحیم ضنه مبتلا اولش قوم سر که زیاده ایلدک سالار سر بزه ضرر و درین
 عمل زیاده ایلد که کسر کی دریغ طوغه یعنی بر قوم زحیم سر که سوء اخلاقی زیاده ایلدک سن عسل اخلاق حسنی
 زیاده ایلد کن برندن دریغ ایلد بو کاسلوب حکیم درلر که حضرت مولانا انزلک می نه سنک حکمت و سالتی تقریر
 یورور (و مالی لاعبد الذی ظفر فی والیه ترجعون) قیلندن اولور (الله اعلم) (منشوی) این سیزد ازما جنان آمدنما
 رنک اندر چشم جفا زاید عمار برندن یولان اولدی برندن یولچیلن کادی (کل انا بترش عماقیه) غرا اسخه در و خرده
 اولان مره ایسه ظهور قیلدی چشمه قوم نه زیاده ایلر کورلک زیاده ایلر یعنی بزم مشائز کوزنه طوقان دین و عیاز
 کیدر (منشوی) آن سز از نوا کحل عزر نه که باید از هنرنا چیز کنج * ای کحل عزر سکا بلا یقن اولور که هر ناجیز
 و خدعنا اولش سنندن چیزه یعنی ای دیده لر روشن اید بی کحل عزر سنک جناب که لایق و سزا اولان بود که هر شی
 حق رسندن بر خاصیت قوه و سنک جوهر نیکدن صلاح حذر اواره و نیکولک می نه سنی بوله (منشوی) زانن این نظامان
 دل باب از بولا اهد قوی باد خطاب * یونظاملرک آتشدن سنک کو کلک کاید رسندن جمله خطاب و کلام اهد قوی

اولی نه که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم احد غزاستند مبارک دیداری کفره مشاهده اوروب
متکسر اولدقه اصحاب بدن بعضی مضطرب اولوب یار رسول الله یونله بدعا الیدیدکنه (اللهم اهد قومی فانهم
لا یعلمون) دیودعا الیدلی یعنی باری بنم قومه هدایت الیه یونلری کندیلر نه می بمعنید و نانم بیزار دیو یونلری
پس سندی ای محرمی شرب اولان مرشد کندی زمانک قومندن کرجه دل سوخته سن لیکن کال لطف
و کز شدن انله بدعا الیلوب (اللهم اهد قومی) دیو خطاب ایلنه سن (می) کان عودی در تو کز آتش زنده این
جهان از طغر وریحان برکنند عودل کانین اگر سکا آتش اوردر بوجهانی لطیف رایحه وریحانندن
برایلر یعنی هر بار که خلق عالمدن سکا ضرر کله سندن انله لطیف رایحه لر و خوش خیبر لظهورایلر (منثوی)
تونه آن عودی کز آتش ک شود کونه آن روحی که اسیر غم شود سن اول عود دکل سکه آتشدن ناقص اوله سن اول
روح دکل سکه غم اسیری اوله سن بلکه سن اول عود سکه هر بار که آتش محنتی کوره سن رواج طبعیه بی زاده
قیلور سن و سن اول روح سن که هرگاه غم کوره سن شاد اولور سن (منثوی) عود سوزد کان عود از سوزد و بی بادی
جله بر دراصل نور عود آتشدن یازلر لیکن عودل کان واصلی یا نمندن بریدر باد نورل اصلی اوزره چن جلّه
ایلتور یعنی رایحه طبعیه دن عود کی حصه دار اولان کسه آتش نمندن با یوب ا کسله قابل اولور ولیکن معدن
اولان رواج طبعیه نل اصلی و منبئی می تم سن یولان کسه آتش نمندن و المدن ناقص اولز باد دم خلابی نور حق
المطافیلز و نورل اصلی می تم سسند اولان آفتاب کامله ضرور می (منثوی) ای زومی آسمان اراضا ای
جفای تو کور ترا زوق ای درگاه الهینک کزیده می اولان می شد کال سندن آسمانه صفا و ادرای سنک جفاک
و فادن نکور یعنی آسمان و آسمان اهل سنک صفتکدن صفا یولور و خلقه سنک جفا ایلک سار خلق انله
و قایل سندن نکور در (منثوی) زانکه از عاقل جفایی کرورد ازوقای جاعل آن بهتر بود زیرا که عاقلدن اگر
بر جفا صدار اوله اول جفا جاهلر ک فاسندن یلک اولور (می) گفت یغمیر عداوت از نرد چتر ازهر که از جاعل بود
حضرت یغمیر علیه السلام ایلتدی عاقلدن عداوت خوبرل و نافر کدر شول محبتدکه جاهلدن اوله (کا قال
علیه السلام عداوت العاقل خیر من صداقة الجاهل) عاقل عداوتی جاهلک صداقتندن انکون بکر کدر که عاقل
بر کسه عداوت ایلنه حکمته لر صلحه ایدر اول کسه به مجر نفع دن اوتری عداوت ایدر اما جاهل بر کسه به محبت
ایلنه کانفع اولدیقین بیایوب بلکه محبو نه بر مضرت نه فی القایلیوب ظاهر محبت و باطن ضرر عداوت اولور
بواجلدن عاقل عداوتی جاهلک صداقتندن یلک اولور (رنجایدن اسیری خفته را که مارد در هانش رفته بود
(منثوی) عاقلی براسبی آمد سوار در دهان خفته می رفت مار بر عاقل آن اوزره سوار کلدی کوردی بر اویوش
کسه نل اغزنه یلان کندی (منثوی) آن سوار از ایددی شتافت تار ما ندما ر فرست یافت اول سوار اقل
کوردی و اولدی تا ییلائی اور کوده اما فرست بولدی مارا نل آغزندن ایچر و کندی (منثوی) چونکه از غلش
فراوان بد مدد چند بوسی قوی برخفته زد چونکم عقلدن اکامدد و معاوت فراوان ایدی اویوش کسه
اوزره بر قاج قوی دوس اوردی (منثوی) بردار از خم آن دوس خفت زوکریران نابریک دخت * اول محکم
دوسل زخی اول خفته فی بعد القظه اول سوار دن کریران اولدی حاله بر آجا جک الله ایلتدی بر دکل سسنگ
قاعلی زخم اولوب معنای مصرع ثانی به مصروف اولور (منثوی) سبب بوسیده سی بدرجته * صکت ازین
خورای بدرد آیتنه اول درختل آکنده چوق چوروش الماد و کلسدی ای در در نهجته تعلقی ایلش کسه
بوسب بوسیده دن فی تبدی (منثوی) سبب چندان می درادر خوردداد کدهانش نابریون بیفتد * سوار اول
کده به اول قدر سبب بیک پردی که کیر و آلک آغزندن طشه مدوشدی (منثوی) بالکی زد کای امیر اثر جرای قصد
من کردی چه کردم من ترا اول کسه زیاده المندن جاغردی که ای امیر آخر نیچون نکا قصد ایلدیلر بن سگاه ایلدم
یعنی نفعده بومصرع بوله واقع اولسه در کده قصه من کردی توانیده جفا معنای بوسیدن جفا و الم
کور عیش سن نکا قصد ایلدیلر (منثوی) کرترا از اصلت با جام ستر * تیغ زن بکاره خون برابر * اگر سنک اصل
وازلدن بنم جاقه ستر و عداوتل و ارا سبه تیغ اور بر او غوردن بنم فاعلی دول (منثوی) شوم ساعت که بدم بر قوید
ای خنک آرز که کوردی تونیده شوم و غش ساعت ایلد که سکا ظاهر اولدم ای سعادت اول کسه به کسنک یوزوی
کوردی (منثوی) فی جنایت فی کنه بی بیش و کم * ملحدان جای ندانندان ستم * جنا ستر کلاه سز زاده
و نهضات سز یعنی بکو نه جرایدن بر سابقه اولقمسز بن ملحد یونملی جایز و طوطغرل (منثوی) می جهد خون
از دهانم باختم * ای خدا آخر مکافاتن تو کن * سوز ایلر بنم اغزیدن فان صبرار یعنی نه می نلظدر که اغزی

چرخ ایلوب سوزسولمک اتمسم آغزمدن قانلر سوزله صحرای خدایا بلدی چورلما کافاتی آت را کاس ایل
 منوی) هر زمان ی گفت او تن بر نو به اوش میزد که درین صحرای اید و هر زمان اول کسه اول سواره بی نفر بن دردی
 و بددعایلیوب شتم و دم ایلدی اول سوار اول کسه به اووردی که به صحرایه بل (منوی) ازخ دوس سوار هج و یاد
 می دود و باز در روی فتاد و دوسل زخی و یاد کی به ایل بر سواردن به صحرایه یلردی و کور ووزی او زرد و شری از زخم
 دوس و از سوار ی هم چون باد تقدیر نده اولور یعنی بواجلدن دیک اقامه قیلور (منوی) عتلی و خوابالوست بد
 پای و رویش صد هزاران زخم شد عتلی و خوابالوست ایدی یعنی چورلک المادن معدمی طولش و او شوقدن
 قاقوب بدی سست اولش ایدی آتک آتای ووزی نیجه یوزیک زخم اولدی یعنی یلکدن آتای و کورتکدن یوزی
 جوی برده صحرای اولدی (منوی) تاشما تکه می کشید و می کشاد * تاز صفرای شدن بر روی فتاد * اخشام وقتشه
 دکن سوار اول کسه بی چکدی واجدی حتی صفرادن آتک او زرنه فی ایلک دوشدی (منوی) زور آمد
 خورد هاراشت و نکو * مار با آن خورده بیرون جست از * اندن او و کوفه عکار قور زکادی اول بخش طعامله
 مار ازل کسه دن طشره صحرای (منوی) چون بنید ازخود بیرون آن مار را * جمده او رد آن نکو گردار را *
 اول مار خورد و چون کمدنیدن اول ماری طشره کوردی پس اول او ععلو سواره جمده کتوردی و تعظیم و تکریم
 قیلدی (منوی) سیم آن مار ساهمه زفت و زفت * چون بنیددن درد ها ازوی برفت * اول یولک قبیح و سیاه
 یلانک سیم و هیبتی چون که کوردی اول درد را ندن کندی پس اول سوارل عداوت و بغضدن کندی به فائده
 و منفعت اولدی یعنی مشاهده ایلد که بود فعه مدح و ثناء آغاز قیلدی (منوی) گفت خود تو جبرئیل رحی *
 با خدای که ولی نعمتی * ابتدای امیرسن خود درخت جبرائیل سن با خداسن کولی نعمت سن بو گونه کلام آتک
 کمال سرور و شانشاندن سبقت لسان درسته که ان الله یفرح بنو عبده المؤمن حدیثه حضرت نبی علیه السلام
 حق تعالی ک فرحنی شول کسه به تشبیه یوردر که بر بریده فاهل دن منقطع اوله کندوز و زور داده اولان
 راحله سنه دخی شور نیجه آلام و شداید و محنت و بلا جلد کندضکره اول فاهلی بولسه و زور داده اولان
 راحله سنه ملاقی اولسه اول جند ما اول کسه شول مرتبه مسرور و فرحناک اولور کسه حق تعالی به دعا
 و تضرع دیبه (اللهم انت ربی و انا عبدک) آه سوز سبقت لسان در کمال سرور دن پس بو کسه ملک دخی
 بو گونه سوزنه کمال سرور دن سبقت لسان دشور و یوقتل اولان حدیث شریف بشارت و مصادحه بدعای
 مسطور در (منوی) ای مبارک ساعتی که دیده ام * مرده بوم جان تو بختیده ام * تو مرا جویان مثال مادران *
 من کر بران از بوماندن تران ای بر مبارک ساعت که بی کوردل اولش ایدم یکا یکی حیات و جان بختلک و یوتدن
 مقصود شول نفس اماره مانده مبتلا اولان کسه در که سوار میدان طریقت اولان اتمک حالن کوروب و کارناشت
 و خدمت دوسلر بن ضرب ایلد که ما کافرین و دشناملر ایلوب بعده آتک همت و ارشادله اول صفت قبیحه دن آزاد
 اولدی یعنی و ما سرست اولان نفس اماره دن نجات بولدی یعنی مشاهده ایلد آتک مدح و ثناء سنه و خبر دعا سنه با شلیوب
 بو گونه سوزلر بر یعنی ای مرشد کامل و سوار عاقل بر مبارک ساعت امیش کسن بی کوردل بن نفس اماره
 صفتله مرده اولش ایدم یکا جان تو بختلک و قلب و روحم دیر کوردل سن بی دلچسپن مادر لک بی بن سندن فراز
 اید بی بی خیر لری (منوی) خرخر بر دنا ز خداوند ازتری * صاحبش در بی زینکو کوهری * خرخر لکندن
 صاحبندن نجار صاحبی زینکو کوهر لکندن اول خرخر لکند در (منوی) نه آتکی و دوزیان بی جویس * بلک
 تا که کرش ندر دیادش * خرصاحبی خرفی سود و زیان دن اوتری استیز لیکن تا آتی قور دیاتی بری بر خیمه تنم
 انبیا علیهم السلام و اولیای کرام خرسین اولان اهل نفسی کمال مرحتانندن هلاک و یواردن حیات و مصیبت
 آتک استر لیکن اول استر لرا اتمک لطفن و کرم بیلوب اتمک لطف و ضبطنه کندیلری تسلیم قیلدن فرایزدر
 و هلاک و یوار جانیه کیدرل (منوی) ای خنک آتزا که بندری تو * باد را قندنا کهان در کوی تو * ای سعادت
 اول کسه به کسک فوژی کورده انا کهان سنک ملکه کدوشه (منوی) ای روان بالک بستوده ترا * جند کتم ترا
 و بهوده ترا * ای امیرسن شول کسه سنکه روان بالکسنی او کشد و یعنی ارواح مقدسه سکامدح و ستایش قیلش
 نیجه کرمسکاه رزه و بهوده سوزدیم و جهل و غفلتدن سنک قدری بیلوب عبث بیه ژانل یدم (منوی) ای
 خداوند و شهنشاه امیر من کتمت جهل من گفت آن مکبره ای خداوند و ای ساهلر شاهی و ای ساهلر من معقول
 کلانی بن یدم منم جهل دیدی بی مواخذه ایله (منوی) شمه زین حال اگردانستی * کتمت بیهوده شواستی *
 بواجلدن کبر بر شمه بیلدم و سنک بکا عداوت شکلده اولان مرحت و صد اقتدن آگاه اولیدم عبث

سو بیلکه قادراولوزدم (منثوی) ایس ثابت کفتی ای خوش خصال * کرم ایلمنرمی کفتی زحال * ای خوش
 خصال سکا جوق شاد بر دم اکر حال دن بکار بر مزمزید ل (منثوی) ایلمن خاشم کردی آشوقی * خاشانه بر سرم
 می کوئی * لیکن خاموش اویش غضب ایدوب جوش ایلدک خاموشانه یاشم اوزره دیوسلار اولدک (منثوی) شدرم
 کالیوه عقل از سر بیجت * خاصه این سر را که مغزش کمرست * بنم یاشم سر اسیم اولدی عقل با تمدن صحرودی
 خصوصاً بویاشکه آنکه مغز و عقل ناقص کرد پس بوجه مقدمه ایلدی کستا خلقک عذرک دلیک ایجون عهد
 مقدمه اولور و یواسلوب اوزره اعتذار ایدوب عفو انجی رجا قیلور (منثوی) عفو کن ای خوب روی و خوب کاره
 آنچه کفتم از جنون اندر گذاره ای خوب یوزل اولان خوب کار عفو ایله اول نامه قول سوزلری جنون و سفاهت دن
 دیدم ترک ایله (منثوی) کفتا کرم کفتی رمزی از ان * زهره ثواب کشتی آن زمان * امیر اول کسه به ایتدی
 انکس برن اول حال دن سکا بر مزمزیدم و خاموش اولیوب حقیقت حالی سو بیلدم اول زمان سنک اولدک آب
 اولیدی یعنی کال خود ندن اولدک حاتل یوب صو اولیدی و سن اولیدک (منثوی) کترانم کفتی اوصاف مار * ترس
 از جانت بر آوردی دمار * اکر بن سکا مارک اوصافنی دیدم خوف سنک جاسدن دمار وهلاک کسور دی یعنی
 خوف دن هلاک اولدک (منثوی) مصطفی فرمود کر کویم بر است * شرح آن دشمن که بر جان شاست * زهرهای
 بر دلان هم برد * فی دوره فی غم کاری خورد * الله اعلم * بو حدیث شریفه اشارت ییورلر که شراب اعلی شهرت اید و لادخلتم
 لوتعلون ما اعلی افخکم قلیلا و ما کلم طعما علی شهواتی ولا شربتم شرابا علی شهواتی و لادخلتم
 حیات سننلونی فیه و لمررت علی الصدقات تلذمون صدورکم و یسکون علی انفسکم (وعن ابی ذر قال قال علیه السلام
 لوتعلون ما اعلی افخکم قلیلا و لیکنم کثیرا و لاساغ لکم الطعام و الشراب) معنی شربنی اکر سزید بکزارتم
 بنم بیلدیکم شی * که اول یونشده غصبر بده اولان نفس اماره بالسوء و نشسته غصبر بده آنک افعال میثبی
 مقابله سنده اولان عذاب اتر کولید کز جوق اغلیمد کز اشتها اوزره ایدی بر طعام بیید کز و کذلک اشتها اید
 بر ایتم صواب بیید کز بر اهر کر میصد * زنده کولکه لثم کیون و طاعن و صحراره کیدید کز کوکس لری کزی
 دو کد بک کز حاله و تغیر بک اوزره کران اولد یقتر حاله و سزه طعام و شراب سکمه ییدی دیک اولور حدیث
 ثابته معنای پس معنای یقین شریفین اولدر که حضرت مصطفی علیه السلام یوردی اگر است و التام
 سو برسم اول دشمنک حقیقت سرفی کسزل با تکر زده دیهدار لر زهر مری هم بر تلور قنده قالدیکه حیان القلب
 اولده بوله کیدنه بر اینک نغی بر بیکه معطل و سهوت قالوب بخود اولیدی (منثوی) فی دلش راناب ماند بر ساز
 فی تنش را قوت و زهره و غمز * انک کولکنه طاق و ساروت قاله و نه نیاز و تضرع قاله انک تنه صوم و غمز قوفی
 قالوب بیکه کال خبث و دشمنش دن فی قدرت و بی طاعت قالوب عبادت ایلکه به قادراولیدی (منثوی) هجیو
 موشی بیش کره لاشود * هجیو بره بیش کرل از جاسود * مثلاً بر موش کبی کره نک او کند ل اولیدی خورداو کنده
 قوزی کبی رندن کیدردی یعنی موش کره او کند نیجه لایوره کرل بچسبندنه وجهه بی جان و فنا اولور سه اول
 درو دوشمن اولان کسه اکر کندی دشمن دن خبر دار اولیدی بالکله لافنا اولیدی و خوف دن جان تسلیم
 قیلیدی (منثوی) اندر دوی حیله ماندنی ووش * پس کتم نا کفته تان من پرورش * اول کسه دنه حیل و نه ووش
 قالوردی پس بن سزمسو بیلشله پرورش و تربیت ایلمر بعضی حضرت مصطفی صلی الله علیه و سلم در که سزل
 وجود کرده اولان نفس اماره نک حقیقت حالی سزه یان ایلک سوزین و اتک عداوت دن سوز سو بیلک سوزین سزه
 تربت و ارشاد ایلمر تا قدر بیلدک شرندن خلاص اوله سز بعدده بصیرت کز * کسه اولداده و اول دشمنی
 دیده حقیقت بیله مشاهده قیلدقه کوره سز که اول نیجه دشمن قویدرونه کوه شیطان غویدر پس برونی کامل
 دخی بویدر (منثوی) هجیو بوکر ربانی تن زرم * دست چو د داو بر آهن زرم * ابو بکر ربانی صحت و سکونته بین
 المناجیع و اولشدی کاذ کرنا پس اول سوارینک کردار ما رسیاهی فی ایدن کسه به دیدیکه علم و حکمت بوئی اقتضا
 ایلدیکه درو دنده اولان دشمن به انک اصلنی سکادیه بیلکه ابو بکر ربانی کبی ایسم اولم و سکوت قیل حضرت داو دکی
 الی آهن اوزره اورم آهنک ملام اولمی خلقه محال و عسیر و انیس و اولایاه آسان و سیدر پس اصلاح نفس اماره
 دستله تلین آهن سر دایک کیدر ناسه محال و اولایاه آسان و حال در نه تم سوارینک کردار اغزه مار کیدن کسه به
 دیدی (می) تا محال از دست من حالی شود * مرغ بر رکنده و ابالی شود * لا کمن دست حیات آنکیز من محال باذن
 الله بر حال اولور و ربالی تو * بیش مرغ بر ربوال حاصل اوله یعنی فرو مانده اولان و ربوال صحت و عافیت حقیقه دن
 مرغ روحه با صحت ابدی حاصل اوله دیدی (منثوی) چونید الله فوق ایدیم * بود * دست ما رداست خود فرمود

احد چو نیکم یدالله ناسک اللہ ربک اوزر نده اولدی بزیم المزی کندی الی یوردی حضرت احد کمال الله تعالی
 فی حق نیکه ان الذین یبایعوننا ما یمایعون الله ذلله فوق ابلیهم تفسیری جلد اوله علی کرم الله وجهه سیانده
 وبعض مجلد همر وراستی پس وورده بر سوال لازم کورکه اول سوال بود اصبالحک یعت ابلید بکی وقری شقی قیلان
 وکردن اوزره هنر کوسن دست دست حضرت محمدیدر سواردن مراد حضرت مظهر سداد اولان اصحاب رشاددر
 پس ویا تنبله آنلر کند بلری حقتده نجه استمه ادا قبولر جواب اولدر که اولیاده ظهور ایلن قوت و قدرت حقیقت
 محمدیه نل قوت و قدرت در دور و نل اول حقیقتده مظهر شامل و وارث کامل اولدر قلر نده اول حضرت حقتده واقع اولنی
 کند بلره اطلاق ایلسه (صحیح اولوریزر) یونلر معنا مترجم مرتبه محمدیدر لر و هلا اول سوارو بمعنی اشعار ایچون دیر
 (منشوی) پس مرادست دراز امدیقین * بر کشته ز آسمان هفتین * پس مقرر که بکادر زال کندی بدیجی آسمان دن
 ایلر و یکم شد (منشوی) دست من غود بر کردن هنر * مقربا بر خوان ککه انشق القمر * بنم دستم فلک اوزره هنر
 کوسر دیکه اول هنر انشقاق شر که اشارت دست شریف حضرت محمدله آسمانده شق اولدی و تفسیری و قصه سی
 جلد اوله و جلد ثانیلر اولنه قریب بعض مجلد همر وراستی ای قرآن عظیمی قرأت ایلدیجی او تو که حق تعالی یوردی
 (اقرب الساعه و انشق القمر مران بر وایه بر ضوابط و لواحصر مستتر (منشوی) این صفت هم بر هر صفت عقلماست
 باضعیان شرح قدرت کی رواست * بوصف هم عقل لضعفندن اوتریدر ضعیفله ادبیا و اولیلک قدرت ش شرح ایلک
 سخن روادر یعنی یونلر ادا اولیاده ظهور ایلن اللهک قدرت یی دایله صفتلی و دست دیک الله تعالی قلیق عقول ناسک
 ضعفندن اوتریدر ضعیفله اللهک قدرت ش شرح ایلک سخن روادر (منشوی) خود بدیجی چون براری سر زخواب *
 ختم شد والله اعلم بالصواب * چونکم باشکی خواب غفلتدن یوقار و کنووسن تحقیق یلوروسن یعنی سیدار اوله سن
 و باطن کوزنی کشاده قیله سن یوز کروان اسراری تحقیق یلوروشینا مشاهد قیلوروسن یو کونه اسرار و کفتار
 ختم اولدی والله صوابه اعلی و اولن خاص بند لری بمعنی یهیدر (منشوی) مر ترانه قوت خوردن بدی بی نره
 پروای قی کردن بدی * اگر سن درونکده اولان ماری بلیدک تحقیقا سکا بکلکه قدرت اولمیدن ده نل یول ونه فی
 ایلک قیوسی اولوردی (منشوی) ی شنیدم غش و خری را ندیم * رب یسریر لب می خواندم * سندن غش
 و ناسعقل کلمات اشدند و خری سوردیم لب التند (رب یسریر و لاتعسر) او قوردم تاسکا یوندن خلاصی اولری اعلی
 اسان ایلده (منشوی) از سبب گفتن مراد ستورنی * تر لک * گفتن مراد مقدورنی * سبیدن سو بلیکه بکا اجازت
 یوقدرسنی تر لک ایلکه بکاسقور یوقدر یعنی سنلک درونکده اولان دشمنک سبیدن سو بلیکه بکاسقور الاهی یوقدر
 و سنی اول حاله کورد کد نصره تر لک ایلکده فی قدرت و امکان یوقدر (منشوی) هر زمان بی کتم از در درون * اهد
 قوی انهم لا یعلمون * هر زمان در درون و دن دیردم یعنی بن سنی دشمنندن خلاص ایلد کده وسن بکا غش و بیپوده
 سولد کده در درون و دن دیردم یاری بنم قومه هدایت الله تحقیقا یونلری ییلزروبم کند بلره هنر بی نفع و منفد
 ایلدیجی ادراک فیلزلر (منشوی) حجه های کرد آن رسته زریج * کهای سعادت وی مر اقبال و کنج * چونکه
 سواردن یوسوزلی اشدنی اول ریج مازدن تو زلش کسه سجدلر ایتدی یولده یو کهای سعادت وای بکا اقبال
 و کنج (منشوی) از خدای بی جزاهای شریفه قوت شکرت ندا و این ضعیف * ای شریف خندان جز را و اجر
 یولهن موضع یف سنلک شکرت کل قوتی طوعز (منشوی) شکر حق کو بد ترای بشو * آناب و جانه ندانم و آن نوا *
 ای مقتدا شکر کی سکا حق دها وای و حکمی و اول قدرت طوعز م چانه یونده جکه معنا سندر یعنی ای مقتدا اویشو
 بن سنلک با حسانه لایق شکر ایلکه اول لیدهای و قدرتی طوعز م که سنلک شکر کی ادا ایلیم سکا شکر کی حق
 ایلسون (منشوی) دشمنی * عاقلان نین سان بود * زهر ایشان ابتهاج جان بود * عاقلر قوا عداوی بوسه اولوبدن اولور
 آنلر زهری جانلر ابتهاج و مسرری اولور (م) دوستی * بله بود ریج و ضلال * وین حکایت نشان ایزهر مرثله * ایللک
 دوستلنی ریج و ضلال اولور مثالدن اوتری بو حکایتی ایش و تصعدن حصه آلوب یونکده ایش ایت تا جاهل و نادان
 اولنلر مضرتده عالم اولهن و آنلرک صحبتی و مجالستی زهر قاتل ایدو کنی یلهن * اعتماد کردن آن شخص بر تلق
 و وفای خرس (منشوی) آردهای خرس را دری کشید * شیرمدی رفت و فرادش رسید * برادر هابر خری
 کند بینه جکدی بر شیرمدی کشندی اول آونل فرادنه غشیدی پس یوسه ایلله مغلولملک فرادنه یشن
 شیرمدی و صفتک سیانسه شروع ایلدین یوردر (منشوی) شیرمدی دانددر عالم مدد * آن زمان کافکان
 مغلولمان رسد * عالمه مدد شیرمدی در درونی محض مدد و عین معاونت اول یادر و دلر ازلر اول زمان که مغلولملک
 فغانی آنلرک و لغنه ایلر (منشوی) بانک مغلولمان زهر جایشنوند * آن طرف چون رحمت حق یی دوند *

هر بردن مظلومه را تا کنی اشیدر اول طرفه حضرت حق رحمتی کنی اورور و لر (منشوی) آن سستونه ای
 خلهای جهان * آن طیبیان مر ضهای نهان * محض مهر و داری و رحمت * محض حق بی علت و بی روشد *
 این چه باری می کنی بکار کش * کو بد از بهر غم و بیچاره کش * مهربانی شد شکار شرم در * در چه نانداری بخوبید
 غم درد * شرم بر دان و سستونهای خلهای جهان و طیبیان مر ضهای نهان منم از دول ازانادارض اولان
 ابدال در که فرادرسان خلق عالم و مغنیان و مددگان آبناء آمد در یونزل شامده اعاذ بشرفه جوق واقع اولدر
 جاهدن بری حکم ترمزی حضرت نری نوادر الاصوله او بردار رضی الله عنهما حضرت نرندن یوله روایت سیورلر که
 (قال علیه السلام ان الانبیاء کانوا اوتاد الارض فلما انقطعتم التوبة ابدل الله مکانهم قوم امن به یقال اهل ابدال
 لم یفضلوا علی الناس بکثرة صوم ولا صلوة ولكن بحسن الخلق وصدق التوبة وسلامة القلوب لجمع المسلمين والنصيحة لهم
 استغفارهم من ذنوبهم اولئك خلفاء الانبياء قوم اصطفاهم الله لنفسه واستخلصهم بعلمه لنفسه وهم اربعون صدقاً
 منهم ثلثون رجلاً قلوبهم علی قلب ابراهیم خلیل الرحمن بهم تقوم الارض وبهم يدفع الله المکاره عن اهل الارض
 وبهم یطرون وبهم یرزقون و یصرون علی الاعداء پس معنای آیات شریفه اول جهان خلل لر سنک ستون نری اول
 نهان من ضلرتک طیلیری یعنی بوجه ناک خلل لر سنک اوتاد و عادی و توامراض نهان تنک طیبیان و استادی اولان
 رجال محبت و حکومت و رحمت حضرت خلدیر خلقه جنب حق کنی بی علت و بی روشد نر تا بت ناک م مصرع اولنک
 ترک کنی معنای یوله دیو به معاشرت که اول مظلومه بانکلیه ایلرسن بوجه بیکاری بر او غور و دن و بانکلیه
 معنایه در و لکن جان دلدن معنایه استعاره اولنک بمعنی یوله و بر بلور یعنی اگر یونلندن بر شته سوال ایدوب
 دیبک که مظلومه بیان دلدن بمعنای نه ایلرسن دیر که انک نغندن اوتری و بیچاره نکندن اوتری یارب ایلر
 اندن دنیوی و اتری بر غرض بقدر بلکه محض اولنر مرحت و شفقت درم ادم و بر شرم دل شکاری مهر بانق
 اولدی جهانده در ددن غیر دار و استیز یعنی ضعفایه مهربان اولنق و خلق عالمه شفقت قلیتی شرم داولان رجال
 الهیه شکار اولدی و یونلرنی خو فصل جمیده فی شکار قیلدی یوشمری دل لر شری جهانده در ددن غیر دوا
 استیقل که در ددند و مستیملکی عین دوا بیلش لر در ددن اولور (منشوی) عرک ادری دوا ایله بود * هر یکا بیست
 آبا تجار بود * هر چند که در دوا اول و اول بره که بدیر هر چند که الحاق قدر و صو آنده کیدر (منشوی) آب رحمت
 بایدت رویتشو * و آنکه اهان خور و رحمت مستشو * سکا آب رحمت ککر که یوری ایلتی اول و آنده صکره
 رحمت شرفایع مست اول (منشوی) رحمت اندر رحمت آمد تابسر * بریک رحمت فرومایای بسر * رحمت
 ایچور رحمت کلدی یعنی رحمت الهیه بجه اولدی باشکه دل رحمت آشفه طالمه ای او غول بلکه دوا ای رحمت
 مستیجر اول و رحمت اندر رحمتی طلب ایدوب رحمت کلمه مر شسته واصل اول و بمعنی تابسر اقلتی مصرع اوله
 مصرع ثانی به مصروف اولوب آکا غایت اولدی بجه اعتبار له در اما مصرع ثانی به مصروف اولوب مصرع اوله غایت
 اولوب مصرع ثانی مستقل بر کلام اولور بمعنی یوله اولور رحمت ایچور رحمت کلدی باشکه دل رحمت آشفی کلمه یعنی
 تنزل و قناعت قلیله ای او غل تارحت اندر رحمت باشکه دل مستغرق اولسن دیمک اولور فرمای فرموی ای تقدیرنده در
 یعنی آشفه طالمه و آشفه کلمه معنایه در (منشوی) بر خردار زیر آرای شجاع * بشنوا زوق فلانک سماع *
 سبی و همته ای شجاع فلکی اینک آکنه کنور فوق ظلکدن سماعک صداسن ایشته یعنی سماعه معلق اولان
 آواز ایلتی کوشایت پس یوکونه آواز لک استماعنا انسان باطنی قول فغنده اولان ماملری دفع المصیبه قادر اوله من
 و اهدا جان قول فغند بر دل لر سنک از الله سنه اشارت ایلوب بیان سیورلر (منشوی) بنبه و سواس بیرون کن زکوش *
 تا نکوش آیداز ککرون خروش * کوش جانکدن و سواس بنبه سنی طشره الله اهلکدن سنک قول فغک
 خروش کلمه یعنی کر کرد که کوش و شنیدن و سوسه و غفلت بنبه سنی استخراج ایلبه سنک اطنک قوایع اطلوب کردن
 جانکدن آواز خروش استماع قادر اولسن و ملائکه نلک عالم یعنی اهلنک کلماتی استماع نمکسته تعدله سن (می
 بالکن دوشچم را از موی عیب * نایدی باغ و سر وستان غیب * ایکی چشمی موی عیددن بالک الله تا عالم
 غیب باغ و سر وستان کوره سن ایکی کوزدن مراد عقل و روح کوزیدر سالک مادام که عقل کوزنی و روح کوزنی
 عیوب باطنه دن بالک آغیه عالم غیب باغ و سر وستان شاهده قلیغه قادر اوله من و حال اسرار غیه ناظر اوله من
 (منشوی) دفع کن از مغز واز یعنی زکلم * تا که ریح الله ایددر مشام * مغزندن و پورشدن زکای دفع الله تا که سنک
 دماغه بوی الهی کلمه مغزندن و یعنی دن مراد یونده مغز عقل و یعنی جاندر و جان یعنی سنک زکامندن مراد پرویت
 هوای نفسله حاصل اولان مرض مغزیدر که مشام جانی استماع رواج جانی ایلکدن کبر و قورس سالک

لازم اولان اولدرکه اولامشام یا تندن معنوی اولان زکامی دفع ایلیه تا کم آنک جانی مشامنه الله وایحه سی کله
وانک دماغ جانی نعمت الیه بی استعمال قیله (یا کمال علیه السلام ان لربکم فی ايام هرکم نغصات لا تفرضوا لهما
(مثنوی) هیچ مکن ازار تب و صفر اثر) تا سیلی ازجهان طم شکر* ذاتده هیچ شبهه دن و صفر دن اثر قومه
تا که جهانه شکر لذت بولسن مادامکه برنده حانک و صفرانک بقیه سی واری اوله اول شکر لذت
و طمعنی بولز کذلک بر و حیده که صفر اوبت کبی معنوی مر ضار اوله اول بوجهانده سرکمر فتنک و شید
حکمتک طم و لذت ادرالک قیلز (مثنوی) داروی مر دی کن و عین میوی* نابرون آینه صد کون خو بروی*
مر دلت علاجن ایله و عین یله تا کم روز کونه خوب روی طشره کله لر و سنک طالبک اوله لر عین جماعه قادر اولمن بولج
کسه به در لر یونده مر ادر چال مر ته سسته بانغ اولمن کسه در معنی رجولته دو و علاج ایله و عین یله تا قوت
رجولیت سکاحاصل اولوب بانغ اوله سن و رجال الله مر ته سن بوله سن حتی صد کونه انکار معانی و عوایس روحانی
ظهوره کله (روسکا عرض جمال قیله لر (مثنوی) کثده تن رازنای جان بکن* تا کثده یولان نکردن اچن* جانک
آیا غندن تن کند معنی قو برنا اول چنک اطرافنده جولان ایلیه اول چندن مر ادا عالم معنی اولور بعض نسخه ده
انجمن واقع اولمشدر و تقدیر روز معنی تن قیدی جان آیا غندن ازاله ایله تا کم انجمن اطرافنده جولان ایلیه یعنی
مر تبه جمع حولیسنده پرواز قیله انجمنندن مر ادمی تبه جمع اولور (مثنوی) غل بجل از دست و کردن دور کن*
بخت نور دیاب در رخ کهن* بجل غنی دست و کردن دور و رفع ایله اسکی فلکده بکی بخت بول یعنی بجل
واسال صفتی که انسانک جانی بو بنده برده روزنجیر کبیر کر کرد که آتی کردن جانتکدن ازاله قیله سن تا کم
بو کهنه جهانه بر طالع نور سعادت ابدی بولسن (می) ذریقی نانی بکعبه لطف بر* عرضه کن ببیاره بی بر چاره کر
ا کر لطف کعبه سته پرواز ایله که قادر اوله مر سنک چاره کراولان خدای تعالی به بیاره لکک عرض ایله یعنی ای
قادر چاره کراولان خدای لطف کعبه سی جانیسه بن ضعیف و بیچاره پرواز ایله که قادر داکم یکاسن قوت دروینی
اول کعبه لطفه ابر کور دوسوله (مثنوی) زاری و کر به قوی مر ما به ایست و رحمت کلی قو برتر دایه ایست* حضرت
حقک چنانچه زاری و کر به ایلمک قوی سرما به در حضرت حقک رحمت کلیه سی یعنی رحمانی صفتی قو برتر دایه در که
بنده لر فی تربیت الیه و کماله ابر کور و مجیدر (مثنوی) دایه و مادر بهانه جو بود* تا که آن طفل او کر یان شود*
دایه و مادر بهانه استیجیر تا آنک اول طفلی یقن کبره الیه بی اوله (مثنوی) طفل حاجات شمارا آفریده
تا بنالید و شود شیر بنید* حضرت حق سزلک حاجت لر بکسز طفلی خلق ایلدی تا ایلیه سز و اول خدایک
رحمتی سوزی سز اوله و سزلک مر اذکر ای ادا قیله (می) گفت ادعوالله بی زاری مباحش تا بچو شد شیرهای مهرهاش
سوره مؤن حم ده اولان آیت کریمه به اشارتند (وقال ربکم) سزلک ربکم سز ده دیدیکم (ادعونی استجب لکم)
قولارم کادعا ایلمک ن حاجت اید سز بچون (ان الذین یستکبرون عن عبادتی) تحقیق شاول کسه لر کادعا ایلمک
ایلیه لر کادعا عبادت انجکدن مفسر لر و محمد عبادتی دعا معناسنه آلمشدر زوا الدعاء الخ العبادت در بعضی
کادعا دن استکار ایلمه لر (سیدخلون جهنم داخرین) عنقریب چجه خور و حقیر اولد قری حالد داخل اولور
(وقال ایضا) ادعوا ربکم تضرعا و خفیه (وفی آیه آخری) ادعوا الله او ادعوا الرحمن) بس معنای بیت اولدر که جناب
حق کلام مجیدنده (ادعوا الله) دیدی بی زاری اوله تا اول خدایک محبتی سوزلری جوش ایلیه (مثنوی) های
هوی باد و شرافشان ابر* در غم ما اندی کساعت و صبر بادلک های هوی یعنی صدای ادا سمی و صبا لک شیر
صاچسی یعنی سبب شیر اولان باری شارا تمی سز نم حمزه در در رسر ساعت صبر ایله یعنی بولنر سز نم حمزه در
و روز قزلک حصونه سبیل در سن رزق بچون حرص اولیوب صبر ایله ناسکار زقزلک واصل اوله (می) فی السماء روزکم
انشیده* اندرین بستی چه بر چسبیده (سوره ذاریاتده اولان آیت کبریه به اشارتند (وفی السماء روزکم) یعنی
سماء در سزلک اسباب روزکم (وما نعوذون) دخی وعده اولند بکسز نواب جنت معنای بیت بس حقک سجادده
روزکم زید بکندن گوش ایتمکی کبریا ندکسه بو بستی و اسفل دنیا به نیجون یا بشور سن (مثنوی) ترس
بغوی بیت دان آواز غزل* می کشد گوش و نافع رسول* سنک فقر رفاه دن خوشی و قلت معرفت سبیل
حضرت حقک فیض و احساندن نامید اولمکی آواز غزل سل سنک کوشکی تاسق اول غور و غره جکر یعنی اغوال
و شیاطین انسانی بولدن چقا رب آتزالا مر هلاک ایلمک کربی فقر دن قورق و حقندن تا نمید اولتی دخی
سنک قولنک طوط بولدن چقا رب اسفل السافینه ایلتور سنی انده هلاک ایلمر (مثنوی) هر ندانی کوترا
بالا کشید* ندانی دان نه از بالا رسید) هر برندا کسنی بالا به جکدی اول ندانی بیل کبالا دن ارشدی (مثنوی)

هرنمایی که ترا حص آورد * بانک کسری دان که آن مردم درد * هر رنما که سکا حرص کنور اول ندانی شول
 قورده آوازی یل که اول قورده آدمی برتر (منشوی) این بلند نیست از روی مکان * آن بلند نیست سوی عقل
 و جان * بلند است که بر ذکرا بلند مکان چهندند که دگر بلند فکر عقل و جان جا بیدر یعنی معنی در مصوری
 ذکر بر پس معنوی اولان هر آنک بری برندن ارفع المسنه بوشالری بسط ادیب سورر (منشوی) هر سبب
 بالا تر انداز * سنک و آهن فایز آمد بر شرر * مثلاً هر سبب اثر دن فو فاروق کادی تنک سنک و آهن شرر اوزره
 فایز کادی زیر اثر و در سنک و آهن سیدر پس من حیث المرتبه اولان رفعتی ابکی قسه تقسیم ایدر بر قسمی
 بر شینی بر شینه سبب اولدنی چهندن اول سبب اولان شی سبب اولان شندن من وجه رفیع اولش اولور و چهندن
 هر سبب اثر دن بالاتر در بوضو تر اثر یف معنادون و صور تادون و معنایش یقار اولنره مثل طریقیله بویملری
 سورر (منشوی) آن فلانی فوق آن سرکش نشست * کچه در صورت به پلوش نشست * فوقی انجاسات از روی
 شرف * جای دور از صبر باشد مستحق * مثلاً اول فلان کسه حقیقه اول سرکش اوزره اووردی کچه صورته
 و ظاهر دما اول فلان کسه اول سرکش باشد اووردی اول برده فوقیت و بلند است شرف چهندندر زیر صبر دودن
 دور اولان بر مستحق و محقر اولور اگر صبر صبریدن دور ایهه صور تاسخف اولور و اگر صبر معنودن دور ایهه
 معنایستخفاف اولور (منشوی) سنک و آهن زین جهت که سابقست * در عزل قوی ایند و لا بقست * سنک
 و آهن بوجه تندن که علهه سابقدر بوا یکسنک شر اوزره فوقیتی و رفعتی لایقدر اما اول سالف الذکر اولان
 رفعت بر قسمی دخی مقصود ادلی و غرض کلی اولدنی چهندندر مثلاً شر در کسه (منشوی) وان شر از روی
 مقصودی * خوش * ز آهن و سنگست زین رویش پیش * اول شر کدر نیک مقصودی اولدنی چهندن آهن
 و سنگدن بویوزدن زیاد در زیاد در باغ و دایر و در دایر اولور (وقس علی هذا العالم والادام و لهما قاعه السلام نحن
 الاخرن السابقون و قال ابن القارض مترجعا عن مرتبه (یت) وانی وان کت ابن آدم صور تا * فی ذمه معنی شاهد
 باوقی (منشوی) سنک و آهن اول و پان شرر * لیک این هر دو تندر و جان شرر * اگر چه وجود خارجی اعتبار ایهه سنک
 و آهن اول و مقدمه و شرر با پان و مؤخر و لیک بوا یکسی یله جسم در و شرر با پان زرا مقصود اثر دن شر در
 (منشوی) کان شرر کاندوز زمان واپس ترست * در صفت از سنک و آهن بر ترست * زرا که اول شررا کچه زمانده
 اثر دن صکر و کدر لیکن صفته و اعتبار ده سنک و آهن دن بر تر و عالی تر دن کزمانده شاخ نمر دن سابق کدر اما هنره
 اول میوه شاخدن فایز کدر (منشوی) چون که مقصود از شجر آمدن * پس اثر اول بود اثر شجر * چون کم
 شجر دن مقصود اثر کادی پس عمر من حیث المعنی اولدر شجر اگر در یعنی بوا اعتبار لایق مقدمه شجر مؤخر و پس
 مناسبت له و معارفی بیان اید کد نکره * نه شرک حکایتنه رجوع سورر (می) خرس چون فریاد کد از آژدها *
 شمر می کرد از جنکش رها * خرس چونکه از در هادن فریاد ایدلی بر شمر می دلا ور کسه از دهانک بجهه سندن
 اول خرسی خلاص ایدلی (می) حیل و مر می بهم داد ندیشت * از دهان او بدین قوت نکشت * حیل و مر داک
 اینکسی بری بر شنه آرقه طو تر و بری بر شنه معانیت ایدر اول می دادر هائی و حیل ایدله دی یعنی مجرد
 مر دانه لکی و قوتی چهندن از در هائی غالب اولدی بلکه علم و حیلته مر دانه لکی بر جمع ادیب و وصفته
 از در هائی غالب اولوب آفتل قتل قیلدی (منشوی) از دهان اوست قوت حیل نیست * نیز فوق حیل و حیل ایهه
 از در هائی قوتی و از در حیل و تدبیری و قدر پس اگر حیل و صنعت از در هائی غالب ایهه کده مقصود از در اوله
 زرا سنک کلک اولور ندی و تدبیری و قدر پس (منشوی) حیل خود را چو بدیدی بازور * کز کجا آمد سوی آغازور
 چونکه کند بیکت حیل و تدبیری کورده کیر و پوری که اول حیل سکا تندن کادی آتاز و اید جا پانه کبت یعنی
 خدای متعال جا پانه توجه ایت (می) هر چه در دست نیست آمد از علای چشم را سوی بلندنی دهلا * هر سته که
 الحقله در عدلادن کادی هلا چشمنی بلند لک جا پانه قوی یعنی عالم معنا به نظر قیل (منشوی) روشنی بخشد نظر اندر علی
 کچه اول خبری از دلی * کوزنی بلند لک جا پانه قوید یکمه سبب بودر که علاوه نظر تلک و هر شملک حقیقی
 جا پانه کتم نظر و مشاق بغشلا کچه علاوه نظر تلک اول حاله نظر ضعیف و فتور کورر بی مقرر در و حال
 مبتدی اولنک نظر نه کاندلک نظر نده سطوت ششعه افوار علاوه طاقت اولدی یغنه بانه حقیقه نظر ایهه لارا کده
 عاجز و قار اولور و حیر و کلایل قارور اما اسباب و صورته نظر ایهه لرا قوت بولور پس بوضف بصیرت صاحبی
 ایک بوعدر بری خفاش طبیعت دارند اولان ضعف نظر خلقی و جمیلدر (لایزول مابالائت لا ما بالعرض) خواصجه
 اول خیره لک تدبر میج اول روشنا لقه اعتیاد ایهه قایلدر و بعد الاعتیاد آقاوت نظر حاصلدر پس بویعه خطاب

یوردر (منوی) چشم را در روشنائی خوی کن * کینه خفاشی نظر آن سوی کن * عاقبت بینی نشان نورست *
 مشهورت حالی حقیقت کورست * چشمی روشن بالغه خوی و عادت الهی که خفاش دکل ایسک اول جانینه نظر اله یعنی
 ای نظرنده ضعف اولان که چشم باطنکی روشنائی عالم اعلایه معناد الهی که خفاش طبیعت دکل ایسک نظرکی
 اول جانب اعلایه اله عاقبت بدلت سنک نور کان نشاید یعنی عاقبت و حقیقت کورم سنک نور چشم کن نشاید
 کا قال علیه السلام انداخل النور انشر وانفسح قالوا مع اعلان ذلك رسول الله قال عليه السلام الاتحافی عن دار
 الغرور والانا به فی دار السور والتأهب للموت قبل نزوله نشان نور یورندر و الا مشتهیات نفسانی فی کورسک که
 سنک حقیقه کور اول کدر و باخود معناه مشهورت حالی حقیقه سده سنک مقبر کدر که حال حیاتیه قبر مشهورتده
 مدفون اولوب طلبتده قاله دیک اولور (منوی) عاقبت بینی که صدارتی بنده * مثل آن سود که یک بازی شنید *
 بر عاقبت بین که بازی کوردی اول کسه کی اولز که بازی اشتدی یعنی شول عاقبت بین که جوق اسور و احوال
 تجربه اولوب هر شنک نتیجه و خاتمه سن کوردی و اول کسه کی اولز که انحق بر کار کوره و آنک دخی عاقبتین
 بیلیه یلان کسه له بیلین کسه له برابر کلدور (کا قال الله تعالی هل یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون
 (منوی) زان یکی بازی چنان مغرور شد * که کبر زان استادان دوشده اول بر صنعت و بازیدن انجلین مغرور
 اولدیکه تکبر لکن سنک استاد دردن دور اولدی یعنی بن یوله بر صنعت مالکم ساثر استاد لره نه احتیاجم وارد
 دوانده خدمت ایلکدن اعراض قیادی (منوی) سامری وار آن هنر دخی و چو دید (منوی) اوز موسی از کبر سر کشید
 سامری کی اول هنری کند سده کوردی اول سامری کبرندن موسی علیه السلام دن باش چکدی (منوی) او
 زموس آن هنر آسخته * و زمع چشم را بردوخته (منوی) او سامری اول هنری موسی علیه السلام دن او کرشم و معادن
 کورنی دیکمش یعنی کندیده اولان هنری سامری حضرت موسان او کرشم ایکن کند سنک معادن تعالی ایدوب
 و اعراض قیلوب استاد لکن حخته ذاهب اولدی و خلقی کندیده یا عاب ایلکه دعوت قیادی قصه سی مشهور و یو کابده
 برفاج جمله دخی مسطور اولمشدر (می) لاجرم موسی دگر بازی نمود * تا کاه بازی و جانش را برود لاجرم موسی
 علیه السلام بر غری بازی هنر کوسردی تا کم سامری سنک جانی و اول بازی سی قیادی و عاقبت الا امر اول سامری بی
 نک و تنه یا بانره دوشوروب بریه اول بخندول اساس دو کز بی اولدی (منوی) ای یسار دانش که اندر سر دود *
 تاشد سرور بدن خود سرود * سرخو اهی که رود فوای باش * در شاه قطب صاحب رای باش پای جوق هنر
 و دانش که انستلک باشند بفرما کول رئیس و سرور اوله اول هنر و علم سبیل خود بیانی کیدور و سامری و ارتلک دین
 و سر ایدر استز ایسکه بلنک کیده سنک آفاق اول علم و فاضله خاک می سه سن بول و صاحب رای اولان بقده
 زمانک شاهنده و خد معنده اول که چه قطب الا قطاب بر درو لکن قطب جوق قدر پس مبدیان سلو لک دین و طر بقده
 باذن الله ارشاده ما مور اولان می شد ادانه امی و ارادی اوزره اولق لازم و واجد و بعد الانعاع شرط طریقت
 بود که (می) که چه شاهی خوش فوق اوسین * که چه شهدی جز بان اوچین * که چه دولت و عزم شاه ایسکده
 کندنی آنک فوقنده کورمه واکرم و هنر دهنر و عمل ایسکده آنک تبا تن غریسن دوشورمه و کندنی فکر
 و فراستلک تله اله (منوی) فکر تو نقشست و فکر اوست جان * تقد و قلیست و تقد اوست کان * زیر اسنک
 فکر لک نقش و قشر در و آنک فکری جان منزله سنده در سنک نقد لقلیدر و آنک نقدی کان می سه سنده در (منوی
 اونو بی خود را بجود رای او * کو کو کو کوفاخته شود سوی او * امنسن کندونی آنک وجودنده استه یعنی اول قطب
 صاحب رای اولان استاد سنک حیث الحقیقه سنسن پس حقیقت اولان کندنی کو کوکی اول استادک اونلککنده
 و وارفتنده طلب اله آنی سنده طلب اله آنی سنده طلب اله آنی کندنی تفکک من ارندده طلب ایلکدر و سنی اونلک
 اونلککنده طلب اله آنک کندنی اراد نکدن بالکلیه جیقوب واکرم یا اولوب و کندنی کالیت بینیدی الغسال قیلوب
 اکاتلم اولق در کندونی استادک حقیقه سده طلب قیاتی تا بالکلیه وجود مجازی فی فنا ایدوب وجود حقیقی
 بولجیه دل نیست و جوا ایلکه محتاج در و له نا قال کور کوردی آنک جانینه فاخته آهال کور کو کاف عربیه اله در
 ککوفانی عجمه در یعنی دائم اطلب اله فی قیادی فاخته اول آنک حقیقی جانینه سنک آنک حقیقی بولسن
 کندنی حقیقت بولور سن و محبوب و مطلوبی نه کندک ایدوکن ییلوب بویتلک مفهوم تنه کد قیلوبور سن (مت)
 انامن اهوی ومن اهوی انا (نخن روحان حلا تا بدنا) فاذا ابصرنا ابصرته فاذا ابصرنا ابصرنا (م) در نخواستی
 صحبت ابنا یجنس در دهان از درمائی همجو ترس * و کرانی جنسک صحبتی استیه سن خرس کی از دره آنک
 اغزنده سن یعنی اگر ابنا یجنسک خدمت ایکن استیز سنک (وان اتم الابشر ملئنا) دیو جنس انساندن اولان

خلفای بزانه متابعت فیلزن نفس اماره از در هاسنک آغزنده اولور سن مذکور اولان خرس کبی (منشوی)
 بوکه استادی هاندنم ترا چون خطر بیرون کشاندنم ترا * اوله که بر استادستی قورنار و سنی خطر دن طشره
 چکه (منشوی) زانی می کن چور زیت نیست هین * چونکه کوری سرمکش از راهین * چونکه سنک
 زور قوتک بو قدر کاه اول بر زار بلک ایله چونکه کور سن راهین دن باش چکه یعنی اول کوری می شدن اعراض
 اجتماع بر ابروت مساجی می شد کر کسن و یا خود بر صاحب قوت می شده تابع کر کسن تا که از درهای نفس
 پنجه شدن خلاص میسر اوله (می) نوکم از خرسی تمثالی زرد در خرس رست از در چون فریاد کرد * سن خرسدن
 کم دنی سن که در ددن ناله ایاز سن خرس چونکه از در آغزنده فریاد ایلدی در ددن قورنلدی (منشوی) ای خدا
 این سنک دلار موم کن * ناله اش را فوخوش و می حوم کن * ای خدا بر من سنکین دلاری موم ایله بر من ناله می لطیف
 و می حوم ایله یعنی ناله می قبول ایدوب بر زرجت اولغه آتی وسیله ایله نه کم بعض کسه ناله و فریادی میغوض
 و منفور اولد بغته بو حکما بی مثال ابراد ایدوب بیورر (منشوی) بود کوری کوهمی گفت الا مان * من دو کوری
 دارم ای اهل زمان * بر کور و رایدیکه الا مان دیردی ای زمان خلق بنایکی کورلک طوتم (منشوی) پس دوباره
 رجعت آریده بان * چون دو کوری دارم و من در میان * پس ای اهل جهان آگاه اولکر بکایکی که رجعت کنوریکز
 چونکه ایکی کورلک طوتم و بنایکی کورلک اورنه سنده (منشوی) گفتنیک کوربت می شینم * آن دکر
 کوری چه باشد و آنما * خلق جهان ایستدی بر سنک بر کورلک کوری روز و اول غیری کورلک ندریک و کورستنا کم
 بر ندخ ظاهر و روشن اوله (منشوی) گفت زشت آوازم و ناخوش نوا * زشت آوازی و کوری شد و نوا * اول کور ایستدی
 قبیح آواز لویم و ناخوش نوا یعنی ناخوش صدالویم * زشت آواز لویم و کورلک ایکی قات اولدی (منشوی) بانک زشت
 مایه نمی شود * مهر خلق از بانک من نمی شود * بن زشت آوازم غمک مایه سی و ملک سرمایه سی اولور بن زشت
 بانک من خلق بکشت و می حق ناقص اولور (منشوی) زشت آوازم هر جا که رود * مایه ششم و غم و کین می شود
 بن زشت آوازم هر جره که کیده غمک و ششم و کینک مایه سی اولور (منشوی) برد و کوری رجعت را دوتا کند * اینچنین
 نا کنج را کنجا کند * اول ایکی کورلک طوتم دین فقیر اهل زمانه دیدیکه بواکی قات کورلک اوزره هر چی سزدخ
 دوتا ملک یعنی بنایکی کورلک اوزره رجی ایکی قات ایلیکر زیر اسار کورلره بر رجعت لازم اولان برده بکایکی ترجم
 لازم در که آنلده کورلک برداری اهل جهان بو تخمین نا کنجه کنجا ایلیکر یعنی بو تخمین بر ره ضعیفان و هیچ برده
 مقبول اولان کسه بی صغبی و لایق اولی ایلاک کنج کاف فار سینک شمه سیله صغم معناسنه در پس نا کنج شول
 کسه در که آکچیر بر محمله جای و اعتبار اولیله کنجا کیند صغدر یکز یعنی اعتبار و قبول ایلیکر دینک اولور (می)
 زشتی آوازم شد بن کله * خلق شد بر روی برجت بککله * بو شکاستدن اول ساکنن آوازینک زشتلک می
 و ناقص اولدی واکر کاف فار سینک شمه سیله او قورسه محو و نیاید اولدی معناسنه اولور خلق اول سائل
 اوزره رهنده یکده اولدی یعنی اول سائله می حجت و شفقت ایلیکده اتفاق و اتحاد قیادی (منشوی) کرد یکو چون
 بگفت اور زار را * لطف آواز دلش آواز را * چونکه اول سائل را زنی دیدی آنک قلبنک آواز نک لطیفی آنک آوازی
 یکو ایلدی یعنی اول فقیر چون که راز درون سوبلدی و خشنه و خشنه اعتراف ایلدی بومعی آنک قلبنک خوب
 و لطیف اولسته دلالت ایلر پس آنک قلبنک لطافتیکه کندینک قباحق بیلکدر آنک آواز زشتی خوب و یکو
 ایلدی یعنی خلق یکو سی آنک آوازنده اولان زشتلکه غالب اولوب خلق اول درونک لطافتندن اوتری آکا مر حجت
 و شفقت ایلد بلر دع اولور (منشوی) و آنکه آواز دلش هم بود * آنسه کوری دوری * سرمد بود * و اول کسه که
 آنک کو کلنک آوازی هم زشت اوله اول اوچ کورلک ایدی ابر اتق اولور یعنی بر کسه نکه قلبنک گفتاری و افکار
 و اخلاقی بد اولسه و هم ظاهر کوری کور و ظواهر سوزی و صوفی قبیح اولسه بواوچ کورلک دوری * سرمد و درگاه
 حقندن ملعون ایلد اولور زیرا ظاهر کوری کور اولان کور دکلر بلکه کور اصل باطن کوریدر (کا قال علیه السلام
 ليس الا عی من عی بصره انما الا عی من عی قلبه) وقال الله تعالی فانها لا تعمی الا بصار ولكن تعمی القلوب
 التي فی الصدور (منشوی) ایلیک و هابان که بی علت دهند * بوکه دسی بر سر زشتش نهد * لیکن و هابان که علت
 و بر راوله که آلت زشت اولان ناشی اوزره برال قوبلر و هابان مراد شول بی غرض و بی علت اولان و ایلدر که
 خلق کور دلک * بی باذن الله ایلر لکن بونلر زشت و قبیح اولان باشلری اوزره می حجت ان فی سولر وجود لرند
 اولان میضارین از الله ایلدر (منشوی) چون که آوازش خوش و مغلوم شد * زردل سنکین دنان چون موم شد *
 چونکه اول کدناک آوازی خوش و مغلوم اولدی سنکین دلارک کو کلی * کدناک آوازندن موم کبی نرم ایلدی

(منشوی) ناله کافر چو زشت و شقی * زان نمی کردد اجابت رافقی * کافران ناله می چون که زشت و شقی
 در اول سیدن اجابت رفیق اولی یعنی آنکس ناله می قبول حق اول جهنم شدن قرین اول نهی زشت آواز در بر
 (منشوی) اخسوار زشت آواز آمدست * کس و خون خلق چون سک بودست * سوره قد افلحه اولان
 آینه اش در اولی بود (خالو) اهل جهنم دیه (ربنا) ای بزم پروردگار من (غلبت علینا شوکتا) بزم او زمین شفا و تری
 غلبه ابدی که لوح محفوظه قدر اول شدی و با خود شفا و سب اولان کاهلر بمن غالب اولدی دیه (و کافوما
 ضالین) و بزم طریق مستقیم شال اولش قوم اولدی و یوب اعتراف ابدیه (ربنا اخرجنا منها) ای بزم ریز
 دوزخ در اخراج اهل تلافی مسمات و تدارک مافات ایدلم (فان عدنا) پس و حاله فصره اگر بزرگفر و عصیان
 عودت ابد سک (فانا ظالمون) محقق قایل ظالم ز قسز اوزره (قال) جناب عزت بیور بده که (اخسوافیهما)
 خاموش اولای اهل جهنم (ولاتکلمون) بکاسو بک رفع عذاب و دفع عقاب خصوصه اصلنده و لاتکلمونی
 ایدی کسرله (کفوالندی معنی) عت اخسوا خطای زشت آواز اوزره کلمه در زار اول زشت آواز اولان کسه خلقت
 قاتل کلبی کبی مست اولدی یعنی خلقت مالنی بکدن و آنلر مذم و عیب دیکدن کاب کبی مست اولوب خبیث آواز
 اولمشدر بس هر کبی اکل حرام و فاعل آنام اولورسه ائک آوازی قبیح اولور اگر دایره سقندن اخسوا خطا بنه لایق
 اولور (منشوی) چون که ناله خرس رحمت کش بود * ناله تو بود این ناخوش بود * چون که خرس ناله و برادی رحمت
 جذب اید بیج اوله سنک ناله و فرادک کبی رحمت جذب اید بیج اولیه ناخوش اولور (منشوی) دان که با یوسف
 تو گرگی زده * یا زخون یکاهی خورد * بلکه سن یوسف فورلتی ایلش سن یعنی یوسف معنوی اولان صدیقه
 و عزیزه حد قیاس سن با خود بر یکاهل فانی بجمش سن فائیدن مراد (عرض المؤمن) کده (خواسخه
 عرضیدر مال ایدر با خود آتی غیبت) عکالتی عکالتی فانی بجمل کبیدر (منشوی) توبه کن و زخورد استغفار کن *
 و رحمت که نه شد و داغ کن * یوقا حیلدن توبه اید و پیش اولان شدن استغفار اید یعنی هر نه کی ظلم اکل
 و بلع ابد کسه آتی اخراج اید و صاحب ادایه و اندن استعلا قیل و کر رحمت کهنه اولدیه بوری طاع اید یعنی
 درون مرض کهنه اولدیه و استقامت اولدیه آتش ریاضت ائک اوزره طاع اید که آخر الدوام ائک خواستیه
 بر مرض معنوی که سهولت ایدیه ایاچاره آخر ریاضت طاعنی اورمقدر (تبع حکایت خرس و آن ابله) (می) خرس
 هم از دماغ چون وارید * و آن کرم زان مرد دانه بدید (خرس دخی چون که آرد ایدان کبر و قورتلدی و اول کردی
 مرد دانه دن کوردی یعنی اول مرد دانه و به یاد اولان مرددن اول کرم با حساسی کندی حقیقه چون که مشاهد
 قیلدی (منشوی) چون سک اصحاب کف آت خرس زان * شد ملازم دری آن بردار * اول زار اولان خرس اصحاب
 کف اکل کبی اول اول لاره بصور و جمل مردل عقیده ملازم اولدی (منشوی) آن مسلمان سر نهادن زشتی
 خرس حارس کشت از بدلیستی * اول مسلمان خسته لکندن بصدیغه باش قودی خرس دل بسته لکندن آکا
 حارس اولدی یعنی کولکی آکا قید اولوب محبت قیلدی و غندن آتی حراست قیلدی (منشوی) آن بکی بکشدت
 و گفتش حال چیست * ای برادر می تر این خرس کبست * اول بر عاقل کسه اورادن لجدی و آکا دیدی حال نداری
 برادر بو خرس سکا کدر (منشوی) قصه واکت و حدیث از دهها * گفت بر خرسی منده ابلهها * آرد هانک سوزندن
 قصه دیدی و آکا ما جرای نقل ابدی عاقل اول کسه به ابدی ای ابله خرس اوزره کول قوم (می) دوستی ایدیه
 از دشمنیست * اوهر حله که دانی ناندیست * ابله دن دوستی ائک عداوت دن قبیح و کدر هر حله اید که بیلور سن
 اول خرس سور کبیدر و ناکندن آتی دور ایلک و اجیدر (منشوی) گفت والله از حسودی گفتن * ورنه خرسی
 چه تکرری این مهر بین * اول ابله سوزنده و شوب ابدی بوکسه بوسوزی والله حسدن دیدی بوکسه خرس لکته
 نه بقرسن و بویجی کور و آنک بوهریته و فادارغنه و انبینه نظر ابرکور (منشوی) گفت مهر ابلهان عشو دهست
 این حسودی من از مهر بیست * اول عاقل اول مرد ابله ابدی ابله لک مهر و بویجی عشو دده یعنی فریفته
 قبیح و مغرور اید بچیدر بنم بوسود ائم ائک محبتندن اویدر (منشوی) می بیابان بران این خرس را * خرس را سکرین
 میل هم جنس را * می غافل بخله کل بوخرسی سور و بکایار اول خرسی قبول و اختیار ابله هم جنسکی ترک ابله
 (منشوی) گفت در درو کار خود کن ای حسود * گفت کارم این بدو بخت بود * خیر ابله اول عاقل ابدی ای حسود
 بوری بوری کندی ایشک اید و نصیحتی کند که سوله عاقل اول خیر ابله ابدی بنم کارم بولیدی سنک بختک اولدی
 یعنی بنم ایشم نصیحت قیاتی و ناسی محل هلاک اولان بردن بخیر ایدوب خلاص ایلک ایدی و لکن چون که
 سنک بخت و طالعک بار اولدی بنم حوز سکا و اجدن تاثیر قیلدی (منشوی) من کم از خرسی باشم ای شریف

ترلاوکن تانست باشم خریف ای شریف بن بر خرسدن کم و ناقص دکم خرسی ترلا ایله تان سکا خریف و مصاحب
 اولم (منشوی) برودل یوزدم زانده شه * باجن خرسی مرد ریشه * بنم کوکم سنک اوزر که لرزان اولور برانده شه
 و غنبدن یوخیلن خرسله بریمشه به کته و برایشه فوجها * بته مقصود حیران سیرت اولان مصاحبه بر جابه کته
 و برایشی اختصارا بته دنگ اولور (منشوی) این دلم هرگز نلرید از کزاف * فورحست این نه دعوی و نه لاف *
 بویم قلم هرگز کزافدن دزمه یعنی به وده بیر مضطرب اولم یو نصیحت و ارشاد حق تعالیلک نوریدر دعوی دکادر
 ولاف دخی دکال (منشوی) موممن بنظر بنورالله شده * هان وهان بکر مرآین آتشدکه * بنظر بنورالله اولم موممن
 یعنی (اتقوا فراسة المؤمن فانه بنظر بنورالله) حدیثنک مفهومی اوزره الله نورله نظر اید یی اولم و نور فراستله سنک
 حقیقت حالکی مشاهده قیلدم کاه اول اکاه بو آتشدکه دن قاج یعنی یو اربده که محل آتش کبیر بوئک شامت
 و ضرورندن قرار ایلمک سکالانم در دیدی (منشوی) این همه کفت و نکوش در زفت * بد کانی مراد سیدست رفت *
 اول عاقل کسه اول املهه بودو کلی نصیحت دیدی و آنک قولغه کندی زرباد کانلک مرده بر عظیم سددر که حقیقت
 حالی کورمه که مانع اولور (منشوی) دست او بکرت دست ازوی کشید * کفت رفت نه ابر شهید * اول عاقل
 ابلهک الی طوتدی و اندن انی چکدی عاقل چونکم یو حال اندن کوردی کائیدی چونکم بار شهید کل سن کدم
 وسی ترلا ایدم (منشوی) کفت و برمن تو غمخوارم باش * و الله الفضول معرفت کتر تراش * الله زیاده حقاقتدن اول
 بار عاقل ایدی یوری سن بنم اوزر به غمی املهای و الله فضول معرفتی از ترلا یون یعنی ای زیاده قومسی اولان کسه
 بکا معرفت صاقه دیدی (منشوی) باز کفتش من عدو تویم * لطف باشدگر بیای دریم * اول عاقل املهه کبر و ایدی
 بن سنک دشمنک لطف اقدرد و سکا عین قائده در اکرم ارنجه کله سن (منشوی) کفت خوار استم مرا بکذا و رو
 کفت آخر بار رانقدادشو * الله عاقل ایدی بنم او شوم واردی ترلا الله و یوری عاقل ایدی آخر یاره مطیع و منقاد
 اول (می) تا بخصی در نه عاقلی * در جوار دوست صاحب دلی * تا بر عاقلک نه و حفظنده او یو یوس برصا جلد
 دوستک جوارنده یعنی مقارنت و مصاحبتنه یانه سن و آسوده اوله سن (منشوی) در خیال اقتدایم در اجداد
 شمشکین شدرد کرد ایدرو مر داله اول عاقلک جد و سعیدن باطل خیاله وسو فله دوشی غنبتنک اولدی
 عاقلدن قوری یوزی دوندردی یوله دیو (منشوی) کین مکر قصدن آمد خو نیست * باطعم دارد کرد او فو نیست *
 که بو کسه مکر بنم قصدمه ککلی خویندر بنم قتلی مرا داید یی حرای دی یا خود بشدن رنسنه
 طمع طور ترکدار و کلغی در (منشوی) یا کربست بیاران بدین * که بترساندم این هفتین * با خود کندی سنک
 یار ایله که و بغلشد و نذر ایلشد بدین یوسوزلکه کنی یوهفتنشدن قورقوده و آق بنندن بعد اید که ربستست
 او کدل قومش معنا سنه دونه که عوام ناس بری بری مایندده کربن فلان شی * شوپه ایشلنم شوپه سزه رهن
 اولسون دیو برتی رهن قورلر تکه آکا اوج بغلادی و او کدل قودی درل (منشوی) خود نامده هیچ از خبت شرس *
 یلک کان یلک در خاطرش * اول ابلهک سرنک خیانتدن و درویشک قبا حندن خود هیچ کلدی آنک خاطرنه برکان
 نیک (منشوی) ظن بیکش جلکس بر خرس بود * او مکر مر خرس راهم جفس بود * اول ابلهک اوفونی جیعا خرس
 اوزر * ایدی اول الله مکر خرسک هم جنسی ایدی که (الجنس الی الجنس عییل) خواستنه عاقلی قویوب آقا و قدر میل
 ایدلی (منشوی) عاقلی راصد بدو تمهت نهاد * خرس رادانت اهل مهر و داد * بر عاقله اول الله کلب لکندن تمهت
 قودی خرسی محبت و عدل اهل یلدی یعنی حیوانی محبت و عدالت اهل یلوب عاقل اولان انسانه تمهت ایدلی
 و بوجود و حق و در یوسولدی (منشوی) کفت موسی با یکی مست خیال * کای بداندیش از شقاوت و رضال
 حضرت موسی علیه السلام خیال مستی اولان کوساله مرسته دیندیکه ای بداندیش شقاوت کند و ضلالت کند
 یعنی ای شقاوت ضلالت ایلندن بداندیش اولان کسه (منشوی) صد کانت بوددر یغمیرم * باجنان برهان
 و اخلاق کرم * بنم * یغمیرلکمه سنک ووشلک و کانک و اربادی یوخیلن برهانه و یوخلق کریمه (منشوی)
 صد هزاران مهز مدیدی زنم * صد خیال می فزودوشلک و ظن * بدن صد هزاران مهز کوردل سکا یوز خیال
 ووشلک و ظن زیاده اولدی (منشوی) از خیال و وسوسه عاجزیدی * طعن بر یغمیری ام می زدی * خیال و وسوسه دن
 تنک کادلک بنم یغمیرلکم اوزره طعن اوردل (می) کرداز دیار اوردیم عیال * تار هیدت از شر فرعونان * در ایدن
 آشکارا باریدا ایلدم تا فرعونک شرندن قورتلد که یعنی حضرت موسی علیه السلام اول مست خیال اولان
 کوساله مرسته یوله دیکه ای اهل ضلال بنم یغمیرلکمه یوقدر بر اهرین جلیه و هجران عظیمه و اخلاق کریمه
 الله رب دکان اوزره اولوب طعن ایلدک اما سامر سنک دوزدیک کوسالیه در حال اقرار ایدوب مجده قیدارک اول

مجازات عظیمه در بری در بیان فرعون با نوقری کتوردم حتی فرعون را شترند نجات بولدر که قال الله تعالی فی کابه البرز (واذفرناکم البحر فاجئناکم واذفرنا آل فرعون وانتم تنظرون) یعنی ذکر ابله ای بی اسرائیل شول وقتیکه بناره دلک و فانی ابله در بانی سزی انجا بک سبیل و سزی قورتردی و فرعون و قومنی غرق ابله شول حالته که سر در بیان کیدر کن بری بریکر نظر یار دیکر وقال الله تعالی (فاوحینا الی موسی ان اضرب بعصاک البحر فانقلب کفکان کل فرق کالطود العظیم) مفسر بر بوی ابله تفسیر زنده دیمشدر که وقتا که حضرت موسی بنی اسرائیله فرعون دیا چاچوب دریا کارنه کله که فرعون دخی آتی عسکر به اساطه قیلقدغه بی اسرائیل حضرت موسایه تضرع بره انجا ابله کده حق تعالی حضرت موسایه وحی ابلدی شه کم بیورر بر موسایه عصا کله در بایه اورد و وحی ابله پس موسی حضرت نری عسایه در بایه اوردی در عقب دریا متعلق اولدی اون ابکی سبط کد عددی مقداری اون ابکی یول اولوب در سال دریا بند فی قور و یوب توزلر قحدی (وکل فرق) یعنی بونلر که اطرافنده بولک بولک اولان صوباره لری جیل عظیم کی ثابت و برقرار اولدی و بونلر یوبوللردن دریای بحر کن فرعون مع عسکره بونلر آردند و شوب (فغشیم من الیم ما غشیم) خواستند صونلری و یوب غرق قیلدی و بی اسرائیل نجات بولدی بویات عظیمه کی کوروب بر قوم و اوغره دیر که انلر کوساله شکندنه اصنامه طیر لری پس قیلزنده بکل برستالت محبتی مضمر اولان کسه لر حضرت موسایه دیدیر که موسی اجعل لنا الاله کالهم آلهه کما خیبر الله فی کابه عن هذا المعنی (و یاوزنابی اسرائیل البحر فاقوا علی قوم یعکفون علی اصنامهم قالوا یاموسی اجعل لنا الاله کالهم آلهه قال انکم قوم تجهلون) یعنی بزنی اسرائیل بکردلر بچردن پس بر قوم و اوغره دیر که اول قوم کوساله شکندنه اولان صغیر لک عبادت لری اوزر و معتمد اوللردی پس بی اسرائیلدن محبت بکل قیلزنده مضمر اولان کسه لر حضرت موسایه تضرع بره دیدیر که موسی بزدخی بر معبود قیل بونلر معبود لری که حضرت موسی بونلری جهل مطلقه توصیف ایدر دیدیکه تحقیق سبزه مطلقا چا دل اولان بر قوم سز چاهلاری آنکچون جهل مطلق الیه توصیف ابلدیکه بوجزه باهری کورد که نصکره عالم و عاقلدن صدور این چنین شیخی رجا ابلدیر (منشوی) ز آسمان چل الله کاسه و خوان رسید * باز دعای از سزی دید * آسمان دن قرقیل خوان و نعمت ایرشدی و بنم دما من بر طاشدن جوی ابلدی یعنی آبان عظیمه در بری دخی بودر که شه بحر اسنده بونلر آسمان دن قرقیل کاسه و خوان یعنی من و ساوی نشدی کما قال الله تعالی (وظللتا علیکم الغمام وانزلنا علیکم المن والاسوی کلوا من طیبات ما رزقنا کم وما ظلمونا لکن کافوا انفسهم نطلون) ذکر تفسیر هم اوردو و نلر حضرت موسادن صوط لک ابلدیر حضرت موسی دخی جناب حقدن استقلا بدی حق تعالی بیوردیکه عصا کله طوره اورب پس عسایه اورب اول حجر دن اون ابکی چشمه چوب هر بر سبط اتدن کفایت مقداری بحر لری کما قال الله تعالی (واذا نسقی موسی الغویه قتلنا اضرب بعصاک البحر فانجرت منه اثنتا عشرة عینا قد علم کل اناس مشرهم) پس موسی علیه السلام اول کوساله برسته دیدیکم (منشوی) این و صد چندین و چندین کرم و سرد * از نوا سیردان فوهم کم نکرد * بانک زد کوساله از جادوی * سجده کردیکه خدای من فوی * بویوز بوقدر و بوقدرای و صوقای سردسندن اول فوهمی که و نحو ابلدی که کافی عریتنک فحسه سیله قرأت اولور سه معنی ای سر د فو قدر مجزات سندن اولن و فوهمی ناقص ابلدی دیک اولور نکرد کله سنک فاعلی مصرع اولک منخونی اولور و ان فوهم را تقدیرنده در یعنی بکوردلک مجزه نیجه کرم و سردسندن ای بارد اولان کوساله برست اول بنم حقمده ابلدکل فوهمی ناقص ابلدی دیک اولور بر کوساله برست سامر نیک بچرندن بانک اوردی کوسالیه سجده ابلدیکه بنم خدام من سن قصه می بودر که سامری اشدای حالد حضرت موسایه خدمت ایلر کن حضرت جبریل کما کلدیکنی کوروب و فرس الحیات نام اتلر نژندن بر آوج طبراق آلوب کدندوه صافلدی وقتا که حضرت موسی ترنداشی هارونی فومنه خلیفه ایدوب و قرق کون وعده آلوب طور طاعنه کتد کارنه سامری بی اسرائیلی جمع ایدوب دیدیکه فرعون غنا یندن الدیکر سیم وزری کنولر هب جله بجهله احراق ایدم کم بوسیم و زرموسانک طور طاعنه اکنه سه سبب اولور پس اول ابله اول سیم وزری کوروب بر بره آتش باقوب ا کالقا ابلدیلر سامری دخی کتد سیم وزرین القا ایدوب جبرائیل آتک تران دخی انکله به القا ابلدکده (فارخ لهم بجلا جسده خوار) آتک مقصد ایدوبه نولره مذاب اولان حلیدن بر جمل جسدن استخراج ابلدیکه انجی صغرمونی کی صوفی و ارا بیدی (قتالوا هذا الهکم و الله موسی فنی) پس سامری بونلر دیدیکر بوجیل سزل و موسانک الیه در پس موسی فوی اوردوب طور طاعنه کندی دیدی پس بوجه اجتر بوسکر اعتقاد ایدوب انی معبود

اتحاد ابله بد و دینار که سامری یکدیگر که بوجه انده خدادوزه (منشوی) آن توهم هات را سیلاب برد و زری که
 بارت را خواب برد * سنک اول و دوم که سیلاب ابلتدی سنک بارت اولان زری کلکی خواب ابلتدی (منشوی)
 چون بودی بد کان در حق او چون نهادی سرچنان ای زشت رو * کوساله تک خفته نه چون بد کان اولدک ای
 زشت روی بیخون انجیل باش بودک (منشوی) چون خیالت نامدار ز تو را * و ز فساد صراحتی که او * نیون
 سکا و هم و خیال کلدی انک تر و روحیه سندن و اول سامری سنک اجن کیر اولان حریفان خاندن (منشوی)
 سامری خود که باشد ای سکان * که خدای برتر باشد در جهان * ای کلاب بر سامری خود که * ابله چنه انده
 بر خدای تراش ابله (منشوی) چون درین زور او بکدل شدی * و ز همه اشکالها عاقل شدی * سامری سنک بو زورنده
 نیون بکدل اولدک و اتفاق قیلدک و جمع اشکال ردن عاقل اولدک و شبهات و شکو کدن بری کلدک بعضی نسخه ده
 مصرع اول و بده واقع اولمشدر در خدای * کاو چون بکدل شدی معنی بودر * کاو خدالغده نیون بکدل
 اولدک و کاو بنم اله مدردو نیون پرستش قیلدک (م) کاری شاید خدای را نلاف * در سولی ام و چون کردی
 خلاف * ای خیت سنک ختکده کاو لاف و کذب خدالغ لایق اولور بنم * یغمه کمده سن نیون خلاف وعناد
 ابلدک و بن نیون بودر برهان عقیده رسول حق اولغه لایق اولم بعض نسخه در سولی چون منی کردی
 خلاف واقع اولمشدر (منشوی) پیش کاوی سجده کردی از خری * کشت عقلت مسید مصر سامری * تر کلدن
 بر کاو * او کده سجد ابلدک سنک عقلت سامری سنک حریف سنک شکاری و نه لایق اولدی (منشوی) شه بران عقل
 و زرش که تراست * چون تو کان چهل را کشتن سزاست * تف و حیف اول عقل و زبده لک اوزره که سنک انجیل و در
 سخیل چهل معدنی بدک لایق در (منشوی) چشم دزدیدی زور و ابلدک * انیت چهل وافر و عین ضلال *
 چشمکی حضرت حقل نو زدن او غورلدک و اعراض عین ابلدک اشته سکا وافر چهل و بعض ضلال (منشوی) کاروزین
 بانک کردا خرجه گفت * کاخنا را این همه رغبت شکفت * سامری بد ابلدک زین * کاو اجا غردی آخر
 نه دیدی یعنی هیچ بر معنی و معرفت دمدی که احقره بود در میل و رغبت سد اولدی (منشوی) زان بخت بدیده ابلد
 ازمن بسی * ابلد حق را کی بدرد خرجه * اندن بختی که ندن چو قلیک نسنه کور و مسخر لیکن هر بردی و خس
 حق چن قبول ابلر بلکه باطل اولنر باطلی قبول ابلر نه کی سیوردر (منشوی) باطل از نچه و ابلد باطلی * کاو طلائز نچه
 خوش ابله باطلی * باطل نه قمار بر باطل قمار طالع لاله خوش کاو بر عاقل خوش کاو و کندی کی خالی و عاری
 اوائی قبول قیلول (منشوی) زانکه هر جفتی رباید جنس خود * کاوسوی شیرتی زنده * زیرا که هر بر جنس
 کدین جنسی قمار جفت علف شدر کاو شیر زبانه چنان بو زور یعنی بو زور و کون بو زور یعنی
 ایکسی بری برله جنس کلدک (منشوی) * کز لر یوسف کجا عشق آورد * کز لر زکر ناو را و خور * کز لر
 یوسف اوزره فنده عشق کتور مکر مکر کردن غریبه نا آتی به یعنی مکر مکر کردن و زکورت نا آتی هلاک ابله (منشوی)
 چون ز کرکی وارد محرم شود * چون سنک کف ازنی آدم شود * اما چون که کز کلدن قورنه یوسفه محرم اولور
 اصحاب کف کلد کای کی قیامتندنی آدمدن اولور (منشوی) چون او بکر از محمد بردی * نف هذا وجه لیس کاذب
 محصل علیه السلام اصل جنس بتدر کورم مسن چونکم حضرت او بکر محمد علیه السلام دن بوی ابلتدی یعنی
 ابتدا حضرت یغمه کور و واندن رایحه صدق آلدقه هیچ مجزه استیوب دیدیکه هذا وجه لیس کاذب
 یعنی شو و برورد که کاذب کلدک را ما بوجهل نیجه انشقاق قره مناسب مجزات کور و با نغدی و ایمان کتور مدی
 نه کی سیوردر (منشوی) چون بد بوجهل از اصحاب درد * دید صدق قره و اورنگرد * بوجهل چونکم اصحاب
 درد دن کل ایدی سرور کاتاند بو زشتی قره کوردی و کبر و عناد و جهل دن اعتقاد ابلدی و ایمان * کتور مدی
 بو زشتی فردن مراد مجزات عجبه در (منشوی) درد مدنی کش زیام افتاد طشت * زو نهان کزیم حق نهان نکشت
 عجم لسانده مشهور مملد که طشت فلان از بام افتاد در و اول کسه که فضا حندن و با خود کال شهر تدن کا به
 ابلد را معنی شول برد در مدنه که آلت دامن لکی دوشدی یعنی بین الناس در مدنه لکه شهرت بولدی اندن براسرار
 حقیقی نهان ابلد و حقیقت اندن نهان اولدی که هر بطولب طالب بندن البته مخفی اواز (منشوی) و انکه او باهل
 بد از درش بعد * چند نمودند او را نراند * و اول کسه که اول خدایک در دندن بعد * جاهل ایدی نیجه * کره
 * کوستر دبل اول جاهل اول اسراری کور مدی (منشوی) * آنکه دل صاف بلید تادرو * و اشناشی صورت زشت
 ازنگو * فلان اینه می صاف و منور کز لانه صورت زشتی نیکو و احسن اولان صورت دن کیر و کایه سن یعنی
 آینه دل زنگار ما و لدن مصی و بخار کز کز نا کم احوال زشتی احوال نیکودن فرق ابله سن و هر بدی خوبدن

تغیر ایلمک قادر اوله سن (ترک گفتن آن من دنا صبح بعد از مبالغه مغرور خس را می) آن مسلمان ترک او کرد و وقت
 و رب لا حول کو بان یزورف * اول عاقل اولان مسلمان او ایلمی ترک ایلمدی و سر از ترله ای آتنده لا حول دهر ترک
 کیر و کندی یعنی حول و قوئی الله استناد ایوب بر سیل قهپ حوقله کشتی ذ کربا دیک جالده کندی و آتی ترک
 ایلمدی (منثوی) گفت چون از جدو سدم و ز جدال * در دل او پیش بی زاید خیال * اول ناصح کند بیسته ایلمدی بمن
 جدمدن و بنمندن وجدالمن آنک قبلنده خیال زیاده طوغر یعنی اکاوهام و خیالات دخی زیاده اولوب بکا انکار
 ایلمی مستحکم اولوریدی (منثوی) پس ره بند و نصیحت بیسته شد * امر اعرض عنهم یوسه شد * مجد قام
 آتند در (فا عرض عنهم) پس با محمد و کفار مکدن اعراض ایله و یونلر تکذیبته مبالات اتجه (واتنظر) دخی
 منتظر اول یونلر غلبهده (انهم منتظرون) تحقیقا یونلر تکذیبته منتظر لر در سکا غلبه ایتمک اما الله فی غالب
 یونلری مغلوب قیلور معنای بیت پس بند و نصیحت یولی بغلش اولدی اعرض عنهم امری متصل اولدی یعنی نصیحت
 قبول ایلمن ایلمدن اعراض ایلمک (اعرض عنهم) آتیشک معنای عاقل قلبه متتابع اولدی (می) چون دوات
 می فراید در دین * قصه بر طالب بگو برخوان عیس * یوسور شتر یقه نلک سبب زری بودر که بر کون عبدالله بن ام
 مکتوم رضی الله عنه حضرت رسالت پناه صلی علیه الالهه کلوب (علی ما عملک الله یا رسول الله) دیدی و حضرت
 علیه السلام اول حنده اشراف و صنادید قریشی اسلامه دعوت ایوب یونلر کال مرته وجهندن ابن مکتومه
 اصلا جواب و برمد کده ام ابن مکتوم اعی اولد بغندن حضرتک اول قومه شغلن ادرالک ایله میوب حضرتک کلان
 قطع ایوب تکرار (یا رسول الله علی ما عملک الله) دیدکده حضرت علیه السلام مبارک یوزلرین عبوس ایوب
 اتدن اعراض ایلمدی و عقب یوسور شتر یقه نازل اولدی پس حضرت یغیر علیه السلام هر بار کابن ام مکتومی
 کورسه لری (مر جایی عاتنی فیه ری) دیو تعظیم ایدر لری حتی ایکی کوره مدینه خلیفه ایلمدی بلر غزیه
 کند کده پس جناب عزت علی طریق الحکایه یوزلر که (عبس) یعنی اول بی مکرم صلی الله علیه و سلم یوزن عبوس
 ایلمدی (و تولى) دخی اعراض ایلمدی (ان جاءه الاعی) لایحه تقدیرند در اعراضدن محلا منصوب بقول لهدر
 عیسیه یعنی اعمالک آکا کلد بکندن اوتری (وما یدریک) ای ای شی بیجملک دارا بجاله یعنی سنی نه شی داری و عالم
 قیلور و اعانتک حالنه (لهلری ری) شاید که اول اعی ترک و تظهر ایلمه دفس ذوبدن و اوزاردن سنک کلاملا استماع
 ایتمکلی سبیلر کی اصلده میتر کی ایلی تا زاده مدغم اولدی (ایذکر) باخود تذکر ایلیوب متشخص و متعین
 اوله ری آوزره معطوف و در حکم ترجیده داخلدر (فتنعه الذکری) نصیله له لک جوادیر و رفله ده جازدر
 یذکر آوزره معطوف اولیج یعنی شاید که تر کی ایلمه یا خود و غطف و تذکر ایلیوب کاستن ذکر و موعظت منفعت
 ایلمه اگر چه درجه تر کی * نامه واصل اولزسه مدعای بیت چونک سنک دوا و علاج کاکا چوقدر در زیاده
 ایلر یوهم وجهدر چونک سنک دوا و علاج کاکا بنجی در در زیاده بلر یعنی چونک سنک دواک یو ایلمهان دنیا به
 دردی زیاده ایدرای می شد حقیقی اولان کسه قصه بی طالبه و نصیحتی و اغنه سوله عبس سووره سن اوقیوب
 اتدن حصه دارا و لکه جناب عزت اول طالب اولان عبدالله بن ام مکتومه فصیحی نیجه امر ایلمدی کور (منثوی)
 چون که اعی طالب حتی آمدست * هم رفقا و رانسانید سینه خست * چونکه اعی حتی طلب ایلمی کلد در
 خترندن اوتری آنک سینه سحر و جروح ایلمک لایق دکلدر (منثوی) فور بصی بر شاده هتران * تا سیموزند عام
 از سر و ران * ای رسول مکرم سن مهتر لک رشاد و سدادی آوزره مر یصسن تا عام سر و لردن اوکر نه یعنی اشرافک
 ایمان و اسلامه کلسنه آنک چون ریص سنکه تا آنلر لک بر دستنده اولان عوام ناس کندی سر و لردن اوکر نه لروانلر
 واسطه سه نیجه کسه لایمانه کله (منثوی) اجدایدی که قوی از مالونه * مستع کشتند کشتی خوش که بولک
 ای اجد کوردر که ملوکدن بر قوم که مقصود صنادید قریشدر کلامکی استماع ایلمی اولد بلر یو خصوصدن
 اوتری خوش اولدیکه که بولک گله شیبت ثانی میهن اولور (منثوی) ابن زبیران یاردین کوردند خوش *
 بر عرب ایتهم اسرند و بر حبش * تقدیر کلام یو خصوصدن اوتری خوش اولد بولک دیو که بولایک یورسلرین اسلامه
 خوش بارا و لره لوزرا یونلر عرب و زره و حبش آوزره رئیس و سر و لردن پس (الناس علی دین ملوکهم) خواسته
 یو ملوک کدین اسلامه داخل اوله لراس دخی یونلر تابع اولور (می) بکندر این صبت از بصره و تولد * زانکه الناس
 علی دین الملوک (وصیت بصره و سکدن بکر بصره و سولایک دبار احمد در زرا که خلق بادشاهلرک دین آوزره در
 حضرت فی علیه السلام صنادید قریشک ایمانه مرص ایلمی آنلرک اشرافدن و لکک بردن اولد یغیون
 دکدر بلکه آنلرک ایمانه کلسی کثرت مؤمنین و وفور مسلمینه سبب اولد قلندن اوتریدر نه کم یومعنا به اشارت

الذیوب یوررل (منشی) ازین حبیب فوارش بری مهتدی * روزی خود بر تاختی تنک آمدی * بوسیدن سن مهتدی
اولان اعدان و هدایت و رشاد اولان نامانن یوزوی دوندردل تنک کلدل * کلدن بر فرصت کم
اقتدای مناخ * یوزارانی و وقت فوراخ * که یوزر متده یومناخ آرزواق اولور یعنی یوزلرک جالوس و قعودی آرز
دوئرسن باراندنسن و سنک و قتلک و اسعد هر نه زمان کلدل سکا قابلیت واردر (منشی) از مدح می کوریم
در وقت تنک * این نصیحت می کنی فی خشم و جنگ * تنک و قنده بکا من دحم و مانع اولورسن یا بعد الله بقی سکا
نصیحت ایلرم خشم و جنگدن دکل یعنی خلوص الیه سویلرم خصوصت و جدال جهندن دکل (می) اجدا از خدا
این یلن ضرر * بهر از صدد قیصرست و صدوزر * ای احمد حضرت خدایک قنده یوزراعی یوز فی صردن یوزوز
وزردن ایلور کدر زیر اعتبار عند الله سیرنه در صورت دکلدر و نظر حق قلوب و نیاه در شکل و هیئت دکلدر (منشی)
یاد الناس معادن هین یار * معدی باشد فزون از صد هزار * عن ای هر یرة رضی الله عنه قال قال علیه السلام
الناس معادن کعادن الذهب والفضة * ناس التون وکوش معدن لری کی معدن در معدن مستقره مستوطنه درلر
یعنی انسان متفاوتند معادن متفاوت اولدیغی کی تمکم بعض معدن واردر کلام و تعب کثیره اندن برثنی * بسر
حاصل اولوز و حاصلی خرجن اوده من و بعضی دخی تعب کثیردنثنی * بسر حاصل اولور و بعضی علی العکس تعب
بسیردنثنی * کثیر حاصل اولور کذلک الناس متفاوتون فی الاستعدادات * بس حضرت ولانا حضرت خدا
لسانند حضرت احمد خطاب ایلر لکن وارث محمدی و وقتلک اجدی اوللره اشارت و ارشاد ایدلر بیورر که ای
کندی و قتلک اجدی وای وارث محمدی (الناس معادن) حد یثقل مفهومی یاد ایلد و هر کس تریه و اصلاحی
الیحون تعب و زحمت حکمه بلکه ناظر استعدادات اولکه ناس متفاوتند در نیه معادن اولور که صورت ناخجوق محصول
اندرن مامل اولور لکن بعد تعب کثیر اندرن برثنی * بسر حاصل اولوز مثلاً صنایع قریش کبی و بر معدن دخی
اولور که صد هزار معدنن انک محصول فی فزون اولور مثلاً عبد الله ابن ام مکتوم رضی الله عنه کی که آنک درونی معدن
اجمان و یاقان ایدی (منشی) معدن لعل و عقیق مکتس * بهرست از صد هزار کان ناس * مستور اولان
لعل و عقیق معدنی نیجه یوز یلک مس معدنن اولورک و مقبور کدر مکتس یعنی معائنه در (منشی)
اجدا انجمن ادر مال سود * سینه باید بر زعشق و درد دود * ای اجدا بونده مال قائمه طوطی عشقندن و دردندن
و درد آهمن بر سینه کر کدر که (منشی) اعنی روشن دل آمد در بند * بند آورده که حق اوست بند * کوکلی روشن
اعنی کادی قیوی یلمه بندی اعماجه و بر زیر اندانک حقیدر (منشی) * کدوسه الله تراستکر شدند * تلخ
کی کردی چو هستی * کان خنده * اراکی اوج الله سکا متکر اولدیلمه بقی تلخ و بی حضور اولورسن چونکه قند
و شکر لمعدنسن یعنی (ولقد علم انک بضیق صدرک بما یقولون) لغوا سخیه و دخی و انک فی ضیق مما یحکرون
مقتضای سخیه انلرک سوزندن اگر چه تنک دل و مکرندن متغیر اولورسن لیکن حقیقتده جمیع حالات و لطافتلک
معدنسن بس یوزلرک اقوال و افهالنندن تنک دل اول (منشی) کدوسه الله تراستمت نهد * حق برای نو کو اهی
هی دهد * اراکی اوج الله سکا تمت قویه حضرت حق سکیچون شهادت ورر (می) گفت از اقرار عالم فارغم
انکه حق باشد کو ایه او را چه غم * حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم ابدی خلق عالمک اقرارندن فارغم
اول که که انکیچون حق کو ایه اگاه غم واردر (منشی) که خفاشی و از خورشیدی خوربت * آن
دلیل آنکه آن خورشید نیست * حضرت پیغمبر علیه السلام اسلندن بیورر که عالمک اقرارندن فارغم اول
کس تنک که حق شاهی ایه آنک نه غمی واردر اگر بر خفاشک بر خورشیددن لایق اولیدی و بر سه نیمه مقارنت
قبلیدی اول دلیل کلد بکه اول کوش دکلدر زیر خفاش صغیر الیهین وضعیف البصر بر ملر دکر کجه اجر و کوشنک
یوزندن فجر بس الضدان لا یجتمعاندر که بر برد جمیع اولسه بیجا ناست و موافقت معنائسن مشعر اولوردی و ششک
شس اولسه نسله دلالت قیابورده ته کم بیورر (می) تفرقت خفاشکان باشد دلیل * که منم خورشید
نامان جلیل * براسه حکمک نفرتی دلیل اولور خورشیدک خورشید اولسه و آنلک خورشیددن نفرتی
خورشیدک یوله دعوتی مستلزم اولور که بن جلیل اولان خدایک تابان اولان آفتابی بکه خفاش لربنم یوزمه طاق
کتورهمزلر (منشی) گر کلاهی راجعل راغب شود * آن دلیل نا کلاهی می شود * اگر جعل بر کلاهی طالب و راغب
اوه اول حالت اول کلاهی کلاهی راغب اولسه نسله دلالت ایلر زیر اجمالک شائند ندر که رایحه کلدن و کلا بدین اولور و حیاتی
منقطع اولور و راغب بجا یب بودر که نه نجاسته اعاده اولنسه در یلور (کما قال صاحب حیوة الحیوان الجمل درستی
معرفة من شأها جمع النجاسة وادخارها من عیب امرها انها غوث من ریح الورد و ریح الطیب فاذا عبدانی لثرت

هست قدر مشترک * چونکه یکی کسه بری بر نه آورده یعنی ایکسی بری بر نه مقارن اوله و مصاحبت قبله هیچ
 شکسز آنراک اورتا سنله قدر مشترک وارد یعنی اگرچه بحسب الظاهر بر برله جنس دکل ایسه لوده
 بحسب المعنی آنراک جو دنده اشتراک اولمش جنسیتدن بر مقدارشی وارذکرک آنک اول بر آخر کسبه
 علاقه سی اول قدر مشترک واسطه سیله اولورته کم یورد قلمی حکاکه دن نله و ره کلو (منثوی) کی بر مردمی
 مکر باجنس خود * محبت ناچس * دوست و لحد * بر مرغ لجن اچار مکر کردی جکسه زرا ناچسک
 مصاحبتی قبر و لحددر * کاقیل اصغی السجون معاشره الاضداد (سب بریدن و جردن مرغی با مرغی که جنس
 اویسی (منثوی) آن حکمی گفت دیدم درنگی * دیسانان زاغ را با اسکی * اول بر حکیم حکایه ایدوب
 دیدی تک و بوالیکده سیانده زانی برلکلا ایله کوردیم (منثوی) درجج ماندم بحسب جانشان * ناچه قدر
 مشترک با من نشان * عجبده قالدیم بونرک حالی طلب ایلدم تا بونرک مصاحبت و مقارنته نشان نه کونه
 قدر مشترک بولم که بونر بری بر نه خلاف جنس ایکن مقارنت ایلار نه علت نه ایدیکنی یلم (منثوی) چون شدم
 نزدیک من حیران دینک * خود بیدیم هر دو ان بودند لک * چونکه بن حیران دینک انازلک قتنه کندیم خود کوردیم
 آنک هر ایکسی اسق ایدیلر پس بوایکسینک ما شنده قدر مشترک لنکلاک اولور (منثوی) خاصه شهبازی که
 اعرشی بود * مایکی جغدی که افرشی بود * علی الخصوص که بر شهباز که اعرشی ایل بر جغده که افرشی
 اوله و حال بوی بری برله صورتا نتر مصاحبت و مقارنت قبله ما یمنزنده اگر جنسیت یوقدر لکن مقارنت
 و مجالسته البته قدر مشترک بر نسنه علت اولندر شهباز عرشیدن مراد اولیا و عرافه ملحد و جغد فرشیدن
 مراد اهل دنیا و اهل نفس و هواد (منثوی) آن یکی خورشید علین بود * وین دگر خفاش که چین بود * اول بریسی
 علین آفتابدر و بریسی خفاشدر که چین دندر (منثوی) آن یکی قوری زهر عیسی بری * وین دگر کوروی
 کدای هر دی * اول بریسی هر برعیدن عاری بری بریورد و و بریسی هر بری بونک کدای برکورد (منثوی)
 آن یکی ماهی که بر بریون زند * وین یکی کری که در سر کین زید * اول بریسی فی المثل بر ماهدر که بریون اوزره اور
 و بریسی مثلاً بر کمر که سر کینده در بلور (می) آن یکی یوسف رخ عیسی نفس * وین یکی کرگی و یاخیرا بر سر *
 اول بریسی فی المثل عیسی نسلو بر یوسف رخدر و بریسی مثلاً بر قور و یاخودیا کلو بر نرود یعنی با کرک کی
 دونده طبیعت و یاخود یوفنه جالدا صلیش شرسیت برکسدر (منثوی) آن یکی بران شده در لامکان * وین یکی
 درگاهدن همون سکان * اول بریسی مثلاً لامکانده و عالم جانده پرواز ایدچی اولمش و بریسی فی المثل کلاب
 کچی صفا نقده فاش پس شود کراولان ایکی صغولک ما شنده اصلا جنسیت و مناسبت یوقدر اگر صورتا بحسب
 الضروره بعض قدر مشترک سیله بر زمان بری برلله مقارنت ایسه لر عاقبه الامر نه مقارنت ایدوب هر کس
 کندی جنسی جاننه کلا محقق و مقرر اولور (منثوی) بازبان معنوی کل باجعل * ابن همی گوید که ای کنده بغل *
 زبان معنوی کل بجه بوی هر دم دیر که ای قولتی قوقش یعنی ای خیت رایجه لو (منثوی) کرکر زانی رکشن
 سیکان * هست آن تقرت کال کاستان * اگر کشتندن فاجبی و تقرت ایدچی ایسکی کان وین شک اول تقرت
 کاستانک کالیدر زیناحت است و جکینک کاستانه نه مناسبتی وارد کرد اول کاستانک طالبا اوله کالابن اولان
 نخواستدر که کاستاندن تقرت ایلله و طالب نجس اوله (منثوی) غیرت من بر سر و دورباش * عی تده کای خس
 از نجادور باش * بنم غیرت سنک باشا اوزره دورباشدر یعنی چوماق و منغ ایدچی یساقی دکنیدر اور و بولمکه
 ای خس و دنی بوران ابراق اول (منثوی) ویرامیزی و بامن ای دنی * آن کان ایدک از کان منی * و اگر سن بجه
 قاروش من و امتزاج و اختلاط قبله سن ای دنی بویکان کاور کسن بنم اصلدن سن یعنی عامل اولنه و بویکی مشاهده
 قبله بجه طاری اولور که سن بنم اصلدن اوله سن (منثوی) بلبلا زنجای میزد چن * هر جمل رادر جین
 خوشتر وطن * بلبلر جای و مقام چن بر اشور و لایق اولور بجعله قوطن ایلک چینه خوشتر در یعنی
 نجاست امیر و قوطن قیلن و مقیم اولق اسکا لایقتر در (منثوی) حق مرا چون از بلیدی پاک داشت * چون
 سز بر من بلید را کاشت * حق تعالی چونکم بی بلید لکدن و خیش لکدن بالطلو تدی بلید لکی باخود برلیدی
 بنم اوزره حواله ایلک نیجه لایق اولور که بنم بلید لکه مناسب یوقدر (منثوی) پاک زینشان بد و آتر اید * دوس
 آن بد لک باخواهر سید * بنم بر طلمز آن لردن اید * حضرت حق آتی بدن کسیدی اول بد لک کاتنده ابر شه کرک
 یعنی هر خست طبعدن لوژ بشر بدن پاک و ظاهر اولان مرشد کامل و انسان و بولمکه مقدم بندی
 اسیر نفس ایکن بر طلمز بواسطه نفس و صورت اولن لردن ایدی و بنم وجود مده آن لردن بر حالت و خصلت و ارایدی اول

مناسبه اهل نفس و اهل صورت بکامائل اولور و بجهل مصاحبت ایچکه رغبت قیلور لر دی الان حق تعالی اول بد خلقی بندن قطع قیلدی و بتم قاب و روحی مطهر ایلدی پس اول بد خلق اولور و بولوش بشر بد خلقه قائلر کما تفسیر کرمه نجه بتمشک اسفرونه و چهله مقامه میل ایلر (می) بک نشان آدم آن بود ازا اول که ملائک سر بندهش از محل (از بدن حضرت آدم علیه السلام بر نشانی اول اید که ملائکه اکاشا قشور بد ریحل اولدی یعنی جهنم به لایق و سزا اولدی یعنی جهنم (منشوی) بک نشان دیگر آنکه آن بلس * تهنش سر کدم شاه و رئیس * بر نشان آخر دخی اولدی که اول ابلیس کشته و سید بنم دیو آدم علیه السلامه یاش قومیه (منشوی) پس اگر ابلیس هم ساجد شدی * او بنودی آدم او غری بدی * پس ابلیس دخی حضرت آدم علیه السلامه ساجد اولیدی اول آدم اولز دی و آدم دن غیری اولقی لازم کوردی و ابلیس اله نوا جنسیق اولقی لازم اولوردی (منشوی) هم وجود هر ملک میزان اوست * هم خود آن عدو برهان اوست * هر ملک پیچودی اول آدمک میزان بدر هم اول عدو یک آدمه انکاری و اندن استکاری اول آدمک برهانیدر که آن انکاری حضرت آدمک اولسنه دلیل طاع و برهان ساطعدر (منشوی) هم کوا اوست اقرار ملک * هم کوا اوست کفران ملک * هم ملک اقرار ای کاشاهددر هم کلب جکر که کفر و انکاری اکاشاهددر (می) این سخن بابان ندر دیا ز کرد * تاجه گردان خرس با آن ملک مرد * بوسوزبان طوغز کوردون که اول خرس اول ملک مرده نه ایلدی یعنی چونک اول عاقلک شد و نصیحتی قبول ایلدی ملک باشنه کلامیکی بیان اله (تفه اعدا آن مغرور بر غلق خرس (منشوی) شخص خفت و خرس می راندش مکس * و رست زبانه مکس زبانه پس * اول شخص یادی و خرس آنک مکسی سوردی و عنادن مکس اندن کبر وارده کادی (می) چند بارش راند از زوی جوان * آن مکس زبانی آمد و آن * خرس نیجه کرمه کسری جوانک بوزدن سوردی اول مکس علی الفور ملک کبرو کادی (منشوی) شختکین شد بانکس خرس و برقت * بر گرفت از کومشکی خفت وقت خرس مکسه غصبنال اولدی و کندی طاعدن زیاده بول بر طاش قالدردی (منشوی) سنک اووردی مکس راید باز * بر رخ خفته گرفته جای و ماز * طاشی کتوردی و مکسی کبرو کوردی و بومش که ملک بوزی او زوره و بوزون طوغش (می) بر گرفت آن آساکلک و بوز * بر مکس تا آن مکس و ایس نرد * اول دکرمن طاشی قالدردی جوانک بوزنه اولان مکس او زوره اووردی تا اول مکس کبرو سوره یعنی کبرو کیده (منشوی) سنک زوی خفته راختخاش کرد * این مثل برجه عالم فاش کرد * سنک خفته اولان جوانک بوزی خرد و شخشا ایلدی و بولش جمع عالم او زوره فاش ایلدی یعنی بو حاکمه عالمه مشهور اولدی (منشوی) مهر اله مهر خرس آمد بقی * کین اده رست و مهر اوست کین * ابلهکله مهر و محبتی شکست خرسکله مهر و محبتی کادی ابلهک کینی محبتدر و ابلهک محبتی کیندر (می) عهدا و استت و بران و ضعیف * گفت او زوت و وفای او ضعیف * ابلهک عهدی سست و خراب و ضعیفدر آنک سوزی قوی و آنک وفای ضعیف و تحقیدر (می) کر خور دسوکند هم باورمکن * بکندس و کندم دگر سخن * اگر اندایچه هم باور و اعتقاد ابلهکری سوزی کذاب مرد بیعی صر و عهدنه و فالتز (منشوی) چون که فی سوکند گفتش بدو رخ * نومیقت از مکر و سوکندش بدو رخ * چون که آندسز ابلهک سوزی بلان اولدی سن آنک مکر و عیقتندن دوغه دوشه یعنی آنک مکر و سوکندنه اعتقاد و تصدیق ایدوب بلا و محنته گرفتار اوله (منشوی) نفس او میرست و عقل او اسیر * صدهزاران معصیت خود خورد * کیر * ابلهک نفسی اسیر و فالیدر و آنک عقلی اسیر و مغلوبدر و اول ابلهکی نیجه بوزیک معصیه سوکندش طوط یعنی آندایچه مش فرض ایت (منشوی) چون که فی سوکند قوی بشکند * کر خور دسوکند از آن بدتر کند * چونک هم بنیسر عهد و بیان صرا کر آندایچه آتی دخی صر (منشوی) زانکه نفس آشفته تر کرد از آن * که کینی ندش بکندگران * زیرا که نفس اماره اندن بر نشان ترک و دوانه اولور که انقسی ثقیل و محکم سوکند اله مقیدله سن و باغله سن اسیر نفس اولان که نکل حیل عین الله نفسی مقید قیلسی آنک بکر که (منشوی) چون اسیری بند بر ما کتهد * ما کت از اربرد دیورن جهه * مثلاً بر اسیر کی که ما کت وسید او زوره بدو بجهل * ما کت اولان که اول بند بر ما طاهر و صبر (منشوی) بر سرش کو بدخشم آن بندرا * فی نهد بر روی اوسو کیندر * غصبتدن اول قید و بندی اسیر و بنده ملک باشی او زوره اووردی سوکندی آنک بوزی او زوره اووردی یعنی اول امر قیدی بوندی خشتندن اسیرک بوزنه اووردی کی نفس اماره دخی ضعیف العقل اولان که نکل قسبی آنک بوزنه اووردی (می) قوز او فو ابلهک و دش دوست شو * اخفنا انما ناکم بالامکو * سوره مائده ملک و انه اشارتدر (یا ایها الذین آمنوا) اهل تفسیر عقلمه دن روایت ایدر که قرآنده رده که باها التاس ذکر اولشه اول آیت مکیدر و ره رده که باها یالذین آمنوا ذکر اولشه اول آیت مدیدر یا رف ندادر و ای اسیر مبهدر ضم او زوره میفیدر لازم الاضاحتهد حرف نداله

منادی ما مینده واصلدر و یا حرف تبه در ای به اضافتدن عوضدر و ندا عاقلینه تنبه و جاهلینه تعریف و محبتی
تبع ایچوندر یعنی ایشول کسه لکه الله ایمان کتوردیکیز (اوقوا) ایضا بلیک (بالعقد) عهد بیکزه الوفا هو الایام
بمقتضی العهد والایامه كذلك والعقد العهد الموقی عقود بوراده عموم اوزره در اکر الله الله عبد ما مینده اولان
عقود اولسون و یا خود عبادلک بری بری ما مینده اولان معاهده سی اولسون مع و شراده اولان عقود شرعیه کی
و عقود نکاح کی (الحلت لکم) سزه حلال قیلندی (بیجه الانعام) بیجه کل ذلک هیچ قوئم بیجه ناک انعام اضافتی
بیان ایچوندر ای احل لکم البیعه من الانعام دیکندر بوانعامدن حلال اولان بیجه ازواج ثانیه در کسور و انعامده
معدود اولشد در دوه بقره و غنم و معز یعنی بکی و دخی جانوران وحشی کی که آهو و کاکو کی و جبران کی (الا ما تلی
علیکم) بیجه الانعام دن استناد در الا اول شی حلال اولدی سیزه کسیر لک اوزر بیکزه تلاوت اولونشده که حرمت علیکم
المیته والدم و لم یخترز و یولر امثالی (غیر محمل الصید) غیر حالت اوزره منصوب بدر لکم ده اولان صیددن تقدیر کلام
(احلت لکم هذه الاشیاء غیر محمل الصید و انتم حرم) و دخی حالدر محلت صیددن پس تقدیر کلام بودر که جله
انعامدن اولان بیهاجم سزه حلال اولدی الاشول حلاله اولدی کسیر صیدی حلال ایدی دیکسیر محرم اولدی بیکیز
حلاله یعنی هیچ و عوددن ایزام حالنده کادر (ان الله یحکم ما یرید) تحقیقا الله حکم ایلر تحلیل و تفریعدن دیلده یکنی
و مصرع نافی سورمه مانده ده اولان برآیت آخره اشارتدرسه که جناب عزت بیورور که (واذا حلقتم) یعنی ای بنم
قولرم بقی سز عین البسه کر (واحقظوا ایمانکم) عینلر بیکیز محمدن حقیقت لکم معناییت سز آتک اوزرو
بالعقد و ندن ال و آکا (احفظوا ایمانکم) دیمه یعنی احق و جاهلسن ای عاقل اولان کسه (اوقوا بالله قود) دیکندر
ال و یوس نادان و ابلیهانه (احفظوا ایمانکم) دیمه زیرا نادان صیانت عهد و پیمان و محافظت عقد و ایمان قیلز (می)
وانکه داند عهدما کی میندین کنند چون تار و کردا و تدبیر و اول کسه که یاور عهدی یا کاه ایلر یعنی عهدی
نه کسه الله ایلر بیکیز یلان کسه حریفی تاریکی ایلر و انلر جورده سینه طولنور یعنی اول کسه که عهدی معنا
حضرت حقیقه ایلر بیکیز یله اصلا اول عهددن دوزخ و بری اولزرا کر اول عهدی برینه کتورده کده انلک تاریکی
تحقیق و زرار اولورده سینه عهددن بری اولیوب انلک اطرافنه طولنورده بیک اولور (رفق مصطفی علیه السلام
یعادت خصایه بر بخور و بیان فائده آن (مننوی) از خصایه خواججه بیارشد و اندران بیاریش چون تارشد
اصحاب رسولدن بر خواججه خسته اولدی و هر راجه اول (مننوی) مصطفی آمد
عبادت سوی او چون همه لطف و گرم بدخوی او * حضرت رسول علیه السلام اول خسته نیک جانبته عبادته
کادی عبادت خسته خاطر نر صور مغه در لر چونکه انلک خوی و عادت قیبه الطاف و گرم ایدی (مننوی) در عبادت
وقتن و فائده است * فائده آن باز فائده است * سنلک دخی عبادته کتبد که فایده دل و اردر آتک فائده سی که بر سکا
عائده در (مننوی) فائده اول که آن شخص علیل * بود که قطعی باشد و شاه جلیل * اول فائده بودر که اول خسته اولان
کسه اوله که بر قطب و شاه جلیل اوله (مننوی) و ر باشد قطب باره بود * شه باشد فارس اسبه بود * و اکر فرض ایدلم
اول علیل قطب اولر سزه بول فولدانی اولور اول مر یض اکر شاه اولیه عسکر لک فارسی اولور (می) چون دوشم دل
نداری ای عنود * که نمی دانی و هیزم راز عود * ای عنود ابکی کوکل * و زی طوغر سز کسین هیزی عوددن
بیلز سز و او کسه بی کوه و کسه در فرقی فیلز سز (مننوی) چون که کتبی هست در عالم می * هیچ و راز امدان خالی
و کتج * چون که عالمه بر کتج و اردر انجمنه یعنی عند المؤمنین محقق و مقرر در کوه عالم خزینه حق اولان ولیدن خالی
دکادر پس اوله اولد سزه متامل اوله هیچ و برانه بی کتجن خالی بیله بلکه هر کور دیک درویش و فقیر اول کتجن محلی
بودر بوجس ظن الله کاقیل (یت) هر یسه کان مبرک تالیست * شاید که بلیک خسته باشد (مننوی) (قصدهر
درویشی کن از کراف * چون دشان بیای بیجی کن طواف * هر بر درویش قصدا لکه کرافدن که طالب کتزالهی
اولان کسه نلک شرطی بودر چونک نشان بولس آنی جله طواف الله یعنی بر درویشک و جودنده خزینه الهیدن
علامت اثر بولس آنک اطرافنی طولان و کاخده الله (مننوی) چون تر آن چشم باطن بین نبود * کتجی بیزار
اندر هر وجود * چونک سکا اول باطن کور بی چشم اولدی پس هر وجود کتجی ظن الله یعنی بوجود خزینه
الهدین خالی دکادر دیوا اعتقاد الله (مننوی) پس صله با ران رلازم شماره هر که باشد کساده کسوار * پس یارانک
صله سنی لازم اولان طریق عدا لکه طریقت فردا شلری بر برین زیارت ایلنک لازمده هر کمال اولور اکر ساه اکر
سوار یعنی اکر مبتدی اولسون و اکر منتهی اولسون (مننوی) و رعد و باشد هم این احسان نکوست * که با احسان
پس عدو کتشت دوست * و اکر عدو اوله با احسان بودر یعنی دشمنی یله عبادت و زیارت ایلنک و اکادخی احسان

قیل قیافه و برافانده در زیر جوق دشمن احسان سینه دودست اولمشدر کا قیل (یت) احسن الی الناس تسعد قلوبهم * فضلا استعبد الانسان احسان (منثوی) ورنکر دودست کینش کم شود * زانکه احسان کینه را مرهم شود و اگر دشمن عیادت دهد دوست اولمشه آتک کین و عداوتی ناص اولور زیرا که احسان کینه مرهم اولور (می) پس قوا بدست غرمان و لیک * آن ملالت خایم ای بارنگ * بوندن غیری جوق فوائده وارور و لیکن ای بارنگ تو بل مقالد خایم مختص * عید اولی اولیدر (منثوی) حاصل این آمد که هر جمعی باش * هجو و نیکر از هر باری تراش * حاصل کلام و نتیجه مرهم بود که یک جمعه بار اول و اخوان و یارانی کند که جوق قیل بت و نبی کی طاشدن بر دوست یون یعنی سالک یاران بر مرسته لازم و واجب در که اگر فرضی انسان شکنده بر یار و مصاحب اند که قادر اولمشه باری آنک مجردن بر یاری کر که در تا کم منفرد اولید و راه حقد و تنه سیر قلیله (منثوی) زانکه آبوهی وضع کاروان و نه زانرا بشکند بشت و سنان * زیرا که کار و انک کثرت بجی رهز نازک نظهری و روحی ضرر قطع طریق اولنری مغلوب و مقهور یار (الجماعه ترجمه) حدیث وید الله مع الجماعه) قول شریفی بوعتبه شهادت قیلور (و سی کردن حق تعالی جموسی علیه السلام که بعیادت من نیامدی (منثوی) آمدن حق سوری موسی بن عتاب * کای طلوع ماه مدید و قوزجیب * حضرت حقدن موسی علیه السلام جانیه و عتاب کادی بوله دیو که ای موسی سن جبیدن ماهک طلوعی کور مشین مقصود آتک جبیدن ماه کی اولان بدیضایی کور موسی و آتی اخراج ایدوب عالمی منور قیلیدر (منثوی) مشرت کردم ز نور یزدی * من حقم ریجور کشتم نامدی * بر ایدم منسوب اولان نوردن سنی مشرق ایدم بتم که خدام خسته اولدم بتم عیادتمه کلدک (منثوی) گفت سبحا ناؤا کی از زبان * این چه رزم سن است بکن باریان) حضرت موسی علیه السلام ابتدای ای منزله و سبحان اولان بادشاه سن زیان و نقصان دن یا کسن و هر من در باری بومرزی بیان اید (منثوی) باز فرمودش که در ریجور * چون نیرسیدی و آوزوری گرم * حضرت حق موسی علیه السلام حضرت ترش کبر و سوردی بوله دیو که بی ریجور و کدن کرم بوزندن نیچون صورمدل (منثوی) گفت یا رب نیست تقصای ترا * عقل کم شد این سخن را بر کشا * موسی علیه السلام ابتدای باری متک هیچ نقصانک و قدر عقل و خصوصه کم و ضایع اولدی بوسولک حقیقتن آج (منثوی) کتک آری بنده خاص کرین * کتک ریجور او منم نیکو بین * حضرت حق ابتدای تم کزیده خاص بر عیدم ریجور و اولدی اوفی الحقیقه بنم اولنظر اید (منثوی) هست معذوری بش معذوری من * هست ریجوریش ریجور من * آتک معذوری بش معذور لغمدن کتک ریجور را بش ریجور لغمدن رویان (مرضت قلن تعدی حدیثنک معنای سید مرشاخ و مرسته به قرب قریاض نصیر ایدور بوجدنک شری و وحله متعلق اولان کلام عتقریب جوان حکایه سنده مرور اولمشدر (منثوی) هر که خواهد همنشین با خدا * کونشند در حضور اولیا * هر که که خدا اله همنشین الی استرو مصاحبه رغبت ایدر کادی اولیا کتک حضور نده او نورسون (کا قیل من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس مع اهل التصوف (می) از حضور اولیا کر نکسی * وهلا کی رانکه جزوی کی کلی * اگر اولیا الهک حضور ندن منقطع اوله سن هلا کسن زیرا که جزو سن کل دگسن (منثوی) هر که اداوار کر یان و ایدر * بی کشش بایدرش را او خورد * یکن و نه از جمع رفتن بک زمان * مکر دوست بشنو و نیکو بدان * هر شول که می که شیطان اولیای کرامت صحبتندن کبرو کیده آتی بی کس بولور آتک سرفی اوبری کشش محطه بی سرش دخی نسخه در بوقدر اوزره معنی دیک اولور که هر کیمی که شیطان کر یلردن قطع ایدر آتک سرفی بولور آتک سرفی اوبری کشش محطه بی سرش دخی نسخه در بوقدر اوزره معنی دیک اولور که هر کیمی که ضلالت ازاله ایدر محصل بر زمان جمدن بر قارش کتک شیطانک مکر بدراشت و او بیل یعنی بر قارش مقدری جاغدن کتک بر زمان کر که قلابا و کر که قالبا مکر و در بوسوزی استماع ادب و فکر و خاطر ندن کیدر مه بشنو بر سه مشنودخی نسخه در یعنی بر زمان جاغدن کتک کر لک قلابا و کر که قالبا مکر دودر آتی اشته و قبول اشته ابوسل و بوضوحه احدثش بر یقه جوق واقع اولمشدر که امام احمد بن حنبل حضرت ثری عمر بن خطاب رضی الله عنهما به اسنادله و حدیثی روایت ایدر (قال رضی الله عنه قام فینا رسول الله صلی الله علیه وسلم فقال من اراد ان یمک یحبو فخلیقه فلیلزم الجماعه فان الشیطان مع الواحد و هو من ان شین ایدر وری الامام اجد ارضا عن معاذ بن جبل رضی الله عنه قال علیه السلام ان الشیطان ذنب الانسان کذنب الغنم یاخذ الناسة القاصیه اما کم و الشعاب و التفرقه و علیکم بالجماعه) تنها کردن باغبان صوفی و فقیه و علوی را از هر کد (منثوی) باغبانی جون نظر دریغ کرد * دید چون دزدان باغ خود سه مرد * بر باغبان چو لکه باغ باغبانه نظر ایدر * کتک دیک باغنده دزد کر کی او چ که کوردی (منثوی) بک فقیه و لیک شریف و صوفی * هر کی شوخی بدی لا یوفی * بر فقیه

بردر خانه بکوفت از راه تیا یاد آن رفاق و قافزار را * خانه ملک تجوسی اوزره قافزاره ز ناول رفاق قافزاری کنوره قافزار اول
 باغبانک عورتک باخود جاریه سئل نامیدر (می) چون بره گردش بگفتای تیزبین * فو قعی بی ظاهر ستاین و یقین
 چون کشم شربتی بوله ایلدی وقعه دیدی ای تیز بین سن فقیه سن بوظاهر و یقیندر (می) اوتربقی می کند دعوی سرد
 مادر اوارا که داند تا که کرد * اوبرشر بقدر که دعوی سرد ایلر یعنی بارد و نامعقول ادعا ایلر کی یلور که آتک مادر نه کم
 ایلدی یعنی آتک مادر نه کم جاع ایلدی کیم یلور (منشوی) برزن و بر فعل زن دل می نهید * عقل ناقص و انکه افا
 اعتماد * عورت اوزره و عورتک فعلی اوزره کوکل قورسکر ناقص عقل و اند نضر که اعتماد یعنی زن که فی الحقیقه ناقص
 العقلدر پس ناقص العقل نهجه اعتماد اولور (منشوی) خویش سن رابر علی و برنی * بسته است اندر زمانه بس غی
 کند بیستی علی آنچه و حضرت بی اوزره زمانه ده چوق غی باغلش و انزه تعلیق ایلشدرد (منشوی)
 هر که باشد از زار زاریان * اورد ظن در حق ریاسان * پس حضرت مولانا اولاد رسول و صلحای قول حقدده
 سوه ظن اباین کسه لرک اصل بد اولد رفقه اشارت ایلدوب یورلر هر شول کسه که زندان و زانلردن اوله یعنی هر کیکه
 زندان طومش و کندیدی دخی زنا دیچی اوله ریاسلر حقدده اول کسه سوه ظن ایلتور کسه ترسخه ده این بردن ظن واقع
 اولشدرد معنی ریاسلر حقدده یو کونه ظن ایلتور دیک اولور و الحاصل ولد زنا و خبیث البنیا اولان و زنا قیلان کسه لرک
 شاتند لدر که اولیای و صلحای حقدده یو کونه سوه ظن ایلر و انلری کندیدی به قیاس ایلدوب یو مقوله نامعقول و نامقبول
 سوز سولر (منشوی) هر که بر کرد سرش از بر خها * همچو خود کردند بیندانه راه * مثلاً هر شول کسه ن
 که باشی برج اورمه مدن دور قیله ددن دور خانه بی دخی کند بیسی کی دوش مساور پس اول باشی دوش کسه ن
 خانه بی دور کو رمسندن خانه نکه دوشی لازم کاز و كذلك خبیث البنیا اولان کسه لرک طاهر و انکه اولان کسه لرک
 حقدده سوه ظن ایلسی صادق اولر بلکه کند سنک سوه محال سوباش اولور (منشوی) آنچه گفت آن باغبان
 بو الفضول * حال اویدر و زار اولاد رسول * اول ادبیز باغبان اول نسته بی که دیدی و شر یف حقدده اول هر زور لیکه
 بدی اولاد رسولن آتک حالی دور ایلدی (می) کزودی ارنهجه می زندان * کجین کفی برای خاندان * اکبر
 اول باغبان می ندر لک نتیجه سندن اولیددی و عدوی خاندان رسول اوئلر سلسله سندن اولیددی بقی بوله
 ناشروع و اووه سوبلری آل محمدن اوزری آل محمده محبت عذاب خندان اماند و یونلرله معارفه و ولایت
 عقاب نبرادن سلامته دلیل و بره اندر (کاروی عن المقداد بن الاسود قال قال علیه السلام معرکه آل محمد بر اقمین
 النیران و حسب آل محمد جواز علی الصراط و الاویله لا ل محمد امان من العذاب و قال الله تعالی قل لا اسئلكم علیه اجرا
 الا انورده فی القری) اکثره قسیرین الالهجه فی آتی و اقرای بقیمکه تفسیرا بتشدر (منشوی) خواند افسون و شافید
 ارنهجه و قدریش رفتان شکر سافیه * بی ادب باغبان افسون او قودی فقیه آتی استماع و قبول ایلدی اول
 سفید ظالم شریفک آرنهجه کندیدی (منشوی) گفتای خندان برین باغت که خواند * دردی از یغما برت میراث ماند
 ایشدی ای خرا خستی بوباغه کیم او قودی که بوله بی بالذوی اجازت کاندل دزدلک سکا سغمدر دغی میراث قالدی
 و هم و جهدر سکا یغمه بدن میراث دزدلک می قالدی بعض نسخه مصرع اول گفتای خندان برین باغت که
 خواند واقع اولشدرد یعنی ای خستی بوباغه کیم او قودی (می) شرب راهی هعی ماند بده یو بیغا برجه مانی بکو *
 ارسلانک وورسی ارسلانه بکزر سن یغمه علیه السلام حضرت ترنه دی ندن بکزر سن سنک افعالک خواندن
 افعاله بکرمه من (منشوی) باشر یغان کرد می دلمتبی * که کند بال یاسین خارجی * می دلمتبی یعنی گناه و برنجی
 و مضطر قیلی باخود کندیدی خانه سسته صفغی باخود صفغدر برنجی دیمکدر یعنی اول صفغی و یاخود صفغدر برنجی
 و مضطر قیلی می دشر بغه آتی ایلدیکه آل محمده خارجلر یعنی برید عسکری ایلدی آل یاسیندن مراد آل محمددر که
 حضرت محمد لر براسی یاسین در (کاروی فی الحدیث الصحیح ان الله سمای فی القرآن یسبعه اسماء محمد و احمد و عبدالله
 و من ممل و مدثر طه و یس) و روایت کریمه که سلام علی الباسین در اصل مصحف حضرت عثمانده منقصل علی آل
 یس مسطور اولشدرد (کافال الیضاوی و قرأ نافع و ابن عامر و یعقوب علی اضافه کال الی یاسین لانهم مافی المصحف
 مقصولان فی الارباعون المراد یاسین محمد بنیصالی الله علیه و سلم (منشوی) تاجه کین دارند دایم دیو و غول * چون
 برید و شربا مال رسول * آل یاسینه خارجی نه ایلدیه اول مر دلمتبی شرب بغه نه ایلدی حتی نه مره کین طوز لر دایم
 دیو و غول اول مره کین طودی دیمکدر برید و شرب ملعون آل رسوله کین طودی کبی باخود معنی دیو و غول
 دایم یجب نه کین و عذارت طوز لر اعلین برید و شرب آل رسول الله عذارت طودی و طله و صفقه الله اهل صلاح و احباب
 فلا حلا ما یبند بوعذارت هم مقرر در شربا امام حسین رضی الله تعالی عنه حضرت تر سنک مبارک باشری کسندر

(منتهی) شد بشریف از رخ آن ظالم خراب * باقیه او گفت ماجستم از آب * شر بفالو ظالمك ظلمدن خراب
اولدی شر بفقهه ایسیدی برآبدن صحره دق (منتهی) بای دارا کنون که ماندی فردوم * چون دهل شورخ
ی خور بر شکم * صبر و تحمل ای شدیکه الکر و ناقص فالدک دهل * کبی اول قرنک اوزره زخیه (منتهی)
گشرف و لایق و معدوم نیم * از چنین ظالم ترسانم کنیم * اگر شر بف و لایق و صاحب دکل بسو * یونجین ظامدن
برسکا کم دشمن رودک (م) مرمرا دادی بدین صاحب غرض * احقی کردی ترابش العوش * تحقیقایی بوساحب
غرضه و ردل اجقان ابلدک * که سکا بوسا برامض اولدی که بنم برعه انک کبی خبیخ اختصار ابلدک (منتهی) شد اوز
فارغ یامد کای ققیه * چه ققیی ای قوتک هر سقیه * باغبان شیرینی دو ککدن فارغ اولدی کادی بولید که
ای ققیه نه ققیه سن ای ققیه سن هر سقیه شکسن (منتهی) فتوبت ایست ای بیده دست * کاتدرایی و نکوی
امر هست * سنک فتوا تو میدرای الی کسلس که باغک ایجنه کله سن و امر واجزت و ارمیدریمه سن (منتهی)
ایجنین رخت چخو اندی دروسط * بادست این مسئله اندر محیط * یونجین رختی وسطه می او تودک
با محیطه بولید مسئله ابلدک دروسط و محیط فتوا کابلزدن ابکی کایک اسحیدر (منتهی) * کفت حقیقت
برن دست رسید * این سزای آنکه از ازار برید * ققیه باغبانه ابدی بوسوزک حقدرونی دو کککک سکا لازم
وواجبدر سن اورسکا دست و قدرت یسیدی بولت و بوا هانت اول کسه سزا لایدر که باران دوستزدن کسدی
و جید اولدی و الماصل بوقصدن حصه مؤمن و موحدا و انلره اولدر که اتحاد و اتفاق تریا تمبه لر و قمره فوانه
کیمه لریوز کراوان کسه لر بلا سسته مبتلا اولمیر بوجهان فی المثل بریاغ * کیدر و شیطان اول ظالم
باغبان کسد راستر که بوجهان باغنده اتفاق و اتحاد اوزره اولان طاققه فی بری برندن جدا ایلوب آخر الامر
هر برنه مکر و ضلالتنرین جالوب خسته و مجروح ایلیمه پس جعبت و اتفاقدن جدا و الملق سالک لازم اولنر دندر
(رجعت قصه شریض و عیادت سخامر علیه السلام (منتهی) این عیادت از برای این صلهست * وین صله
افصد محبت حاصلست * بوعیادت بوسلدن اوتیردیر و بوسله یوز محبتدن حاصلدر یعنی شو عیاد که شرع
شریفه واقع اولش و حضرت پیغمبر علیه السلام دن ظهوره کلمشدر بواصالدن اوتیردیر که برآق سنان اوله
ذکر ایلدیر و بوسله که مراد ابکی کسه نلک ما یننده اولان اتصال معنودیر یوز * کونه محبتدن حاصلدر که صله
یاراندن بلو نغز لاجب طوغر (منتهی) در عیادت شد رسول بی ندی * و آن صحابی حالت زرع بدید بی مثل
و بی نظیر اولان رسول علیه السلام اول صحابیک عیادته کندی اول صحابی حالت زرعده کوردی (منتهی) چون
شوی دروز حضرو اولایلی * در حقیقت کشته دور از خدا * بویتمک ما قبله مناسبتی اولدر که عیادت و زیارتدن
مراد صله معنودیر سالک لازم اولان اولدر که شدکان حق اولنر که صله سندن منقطع اولمه تنم رسول فی نظیر
مع کانه و عظم شاهه الهک و لایر نلک صله سندن دور اولدی کندی پس چونکم سن حضور اولیادن دور اوله سن
حقیقه حضرت خدادن دور و جدا اولسن (منتهی) چون نتیجه هجر همراهان نعت * کی فراق روی
شاهان زان گست * چونکم همراهلر و یارانک هجر ایننک نتیجه بی نعدر شاهان طر بقب اولان اولیادن یوز نلک
فراقی بوندن کم میدر (منتهی) سایه شاهان طلب هر دم شتاب * ناشوی زان سایه بهتر آفتاب * شاهلر سایه سنی
سر عله هر دم طلب ایله تا اول سایه دن آفتابدن بهتر اوله سن انلر سایه سندن مراد جایزلی و هفتلی و زینتری
سایه میدر اول کسه که بونلر سایه سعادته واصل اوله و نراقی اولوب آفتاب علنایندن بهتر اولور اولور (منتهی) اگر سفر
داری بدین بیت برو * روحش باشد این غافل مشو * اگر عالمه سفر طور ترابنک بونیلک * کیت واکر حشر
اوله بوندن غافل اوله یعنی بوسیا بخت ایلرسل اولنک محبت و خدمت لرنه واصل اولوق بونیلک سفر ایله واکر حشرده
اوله سن و بریده آفات قبله سن هم بولمیدن غافل اولد (کفت شیخ المایزید قدس الله سره که کعبه سنم کردم
طواف کن (منتهی) سوی منک شیخ امت یارنید * از برای حج و عمره می دود * امتن شیخ و مقدما می یارنید بطای
قدس سره مک جانبیه حج و عمره الیکنک اوتری یلیدی (منتهی) او هر شهری که رفتی از نجس * هر عز یارنار
بکری باز جست * اول یارنید هر شهره که کیدردی امتدادن عز برتری آشکاره طلب ایلدی (منتهی)
کردی کشی که اندر شهر کیت * کو برار کان بصیرت متکینست * اطراف دی دور و کشت ایلدی بولید که شهر دکه
وارد که اول کسه بصیرت ارکانی اوزره متکیدر یعنی شهر ایمیره طولایوب بوسکونه تجسس و بغض ایلد که
بوشهر دکه وارد که اول کسه بصیرت لکنری اوزره متکی اولمه و نه با حقیقتنلر سری اوزره آفات قبله (منتهی)
کفت حق اندر سفر هر جاری * باید اول طالب مری شوی * حضرت حق ایسیدی سیاحت و سفرده هر برره که

که درس کرک که اول برمدلطالای اوله سن ته که حضرت خدا حضرت موسی علیه السلامه ایتدی جمع البحر بنده بر صالح عبد و ارد که مراد حضرت خضر درویش اکثر آن عظیمه دید بکنه اشارت اولورسه و موضعونه دلالت ابلیس آبت کریمه فاشلوا اهل الذکران کتمه لا تعلمون آیتیدر که اهل ذکر بوراده انبیاءا سراسر و احوالنه واقف واللهک انبیای عظام علیهم السلامه ظهور ابلیس علوم و احکامنه عارف اولان مردردر که اللهک احکامنی و ایند ناسراقی عبانده ذکر ایجیلردر و یونلری احوال انبیایه عالم اولان کسملر طلب اهلک و اجدر و ک حدیث قدسیده یوله سیوردر بلمسه موضعونده اولان حدیث معلوم اولمشدر (منثوی) قصد کنی کجی کمان سودوزیان در تبع ایدو آتراقرع دان * بر کججه قصد ایلد زرا و سودوزیان تعده کلورسن آتی فرع بلعی سفر و سیاحتدن مقصود بالذات برکنه الهی و ترینه ربانی اولان ولی کاملی طلب اهلک و آتی و لقدر سائر سود و زیانه اعتبار اولدر که اول بالتبع انسانه کاور و انسان بونلردن خالی اولمزه که نومعانی تفهیم ایچون تمثیل طریقه یوله یونلری سوردر (م) هر که کارد قصد کنندم باشدش * کاه خود اندر رسم ی آیدش * مثلاً هر شول کسه که زراعت ایلر * کاه قصد یعنی مقصود کندم اولور صمان خود تبعنده آ کاکلور و بالتبع حاصل اولور (منثوی) که کاری بر نیاید کندی * هر مدی جوهر مدی جوهر مدی * هر صمان زراعت ایلرس کندم حاصل اولور بر مردم طلب ایلد یعنی انسان لعین منزله سنده اولان ولی کامل کنندم کیدر و سایر خیرات و حسنات سکابالتبع حاصل اولور اما جمیع خیرات و حسنات شرعی کاه کیدر هر بار که اول مردم دیده کجی اولان انسان کاملی بولرسن سایر خیرات و حسناتی اله کورسک و مقصود بالذات اولان انسان کاملی اله کتورمه سلب و مغز اولان معنادن خالی اولمش اولورسن پس لازم اولدیکه مردم ایسک بر مردم طلب ایلد بر مردم طلب ایلد تا آنک واسطه سبله حقیقت حالی کوررسن و مقصوده واصل اولرسن (منثوی) قصد کعبه کن جوهر قیچ وود * چون که رفتی که هم دیده شود * چون که قیچ وود * کعبه قصدن ایلد چون که کعبه قصدنه کندم که دخی کورمش اولورسک کعبه اولان شهر لاسیدر یعنی مقصود بالذات زیارت کعبه در شهر کجی کورسک ثواب مجدن محروم فالقادر (منثوی) قصد در معراج دیدر دست بود * در تبع عرش و ملائک هم نمود * مثلاً معراجده مقصود دوسری کورمش ایدی تعده عرش و ملائک هم * کاکور و ندی (حکایت مریده که خانه نو ساخت (منثوی) خانه نو ساخت روزی نومرید * بیر آمد خانه اورانید * بیریک مریده بر کون بریک اودوزدی شیخ کادی آنک خانه سنی کوردی (منثوی) گفت شیخ آن نومرید خوش راه امتحان کرد آن نکو ایدیش را شیخ کندیشک اول یکی مریده دیدی اول او فکر اید بیخی امتحان ایلدی (منثوی) روزن از هر چه کردی رفیق گفت تا نور ایدر ایدین طریق ای رفیق بو خانه ده روزی نه دن اوتری ایلد مریده شیخنه ایتدی باطولر بقدر خانه تک ایچنه نور که (منثوی) گفت آن فرست ابن باید یاز * تا ازین ره بنشوی بالک غبار شیخ اول مریده ایتدی اول فرعد را حیاچ و مقصود اولدر که جله طاعتدن اولی اولان بر علی اختیار ایلد سن سائری بالتبع حاصل اولور و وکرک تا بوبولدن نماز صداسنی یعنی اذانی استماع ایلد سن بوندن مقصود اولدر که جله طاعتدن اولی اولان ولی کاملک صحبت و خدمتدر همانکه آتی بولرسن سائری اکا طفیل اولور (منثوی) تا یا یاد خضر وقت خود کسی * یاریند اندر سفر جستی بسی * یاریند خضر تلری سفرده جوق طلب ایلدی تا کندی وقتنل خضری بر کسه بوله (منثوی) دیدیری باقدی همچون هلال * دیدر دوری فرو کفتار رجال * عاقبت هلال کی خنیده اولمش فدل بر بر کوردی اول یوده یاریند خضر تلری رجال قوت و کفتاری کوردی (منثوی) دیدنه نایاندل چون آفتاب * همچو بیلی دیده هندستان بخواب * اول بیرلک دیده می نایاندل قلبی آفتاب کی ایدی بر سیل کی هندستانی خوابده کورمش یعنی یل کورن بوموب هندستانی واقعه ده کوردی کی اول بیرلک دخی کریمه ظاهر کوزی کورمزدی و لیکن باطنه هندستان حقیقتی کورمش و عالم جبروت و لاهوتی مشاهده فیلش ایدی (منثوی) چشم بسته خفته یندصد طرب * چون * کساندن نینمادی عجب * کوزنی باغش و بومش خفته بو طرب کورمزدی چونک چشمی آچه ای عجب اول طرب بدوقی کورمش (منثوی) پس بحجب در خواب روشن می شود دل درون خواب روشن می شود * عالم خوابده جوق عجب نیست روشن و آشکار اولور عالم خوابده دل عالم مثاله روزن اولور و عالم مثاله اولان عجب آب و غرابی باطن کوزنی دل روزنه سندن کورر (منثوی) آنکه بیدارست و بخت خواب خوش * عارفست و انشا اورد دیده کش * اول کسه که بیداردر و لطیف خواب کورر یعنی بیدارانی حالده عالم غیبک احوال شریفه سنی مشاهده قبول اول کسه عارف بالله در آن خان باطنی مابین کلک کوزنه چلک (منثوی) پیش او بنشستی بر سید حال یافتش درویش و هم صاحب عیال * حضرت یاریند قدس سره العزیز اول بیرلک اود * کنده اوفوردی و لایق

صورتی اول بری باریزید فقر و هم صاحب عبال تولدی (منشی) گفت عزم تو بجای باریزید * رخت غربت را بجا
 خواهی * گفت * اول بری باریزید حضرت تلر شما بیدی سنک عزم کنده در غربت اسبابی فتنه حکمنا استرسن
 (منشی) گفت قصد کعبه دارم از کعبه * گفت * هین با خود چه داری زاده * باریزید * بیدی ارکندن کعبه قصدن
 طوریم بری باریزید بیدی * کا بادل پول آرتی کند کعبه نه طور ترسن (منشی) گفت دارم از درم نقره دوست *
 نک میسته سخت بر کوشه در دست * حضرت باریزید درم دن ایکی بوز نقره طور ترسن دیدی آشته در مالک کوشه سنده
 بحکم بغلشندر (م) گفت طوفی کن بگردم هفت بار * وین نکور ترا طواف حج عماره بری باریزید بیدی بنم چوری
 بیدی که طواف اید و بی چون طوافدن اور کوصای (منشی) و آن درمها پیش من نه ای جواد * دانکه * کردی
 و حاصل شد مرا * ای سنی اول درملری بنم او کده قویل که حج ابلدک و مرا دکل حاصل اولدی (منشی) عمر کردی
 عمر باقی باقی * صاف گشتی بر صفا استاقی * عمره مطلقا فتنه زیارت * بحکم درلر و شر بعدته بیت الحرامی طواف اید
 زیارت ابلدک درلر و شر و ط مخصوصه بود که میقاته اید اقلین و بحرم اوله و طواف اید باش قیده و با خود صاحب
 قریه عندای حنیفه سنت و عندا لافعی زیارت بیت الحرام * بحکم درلر و شر و ط مخصوصه فضیله * عمره * احادیث
 شریفه جوق واقع اولمشدر و چله دن بو حدیله * کف اولندی (عن ابی هریره رضی الله عنه قال قال علیه السلام
 العمرة الا للعمرة کفارتها یمنه ما من الذنوب والنظا) پس زیارت بیت الله الحرام کفارت الذنوب و انام اولیجی منظر
 خانی انام اولان اولیای کرامی زیارت ابلدک منظر ذنوب و انام اولی بطریق الاولی و له ذل اول شیخ رشید حضرت باریزید
 بیوردیلر که ای باریزید عمره ابلدک یعنی زیارت بیت الله و عمرش ابلدک و عمرش ادا اید و مره و صفاد مسی ابلدک طوبت زیارتی
 معنویه دن و صفای حقیقه به سرعت قیلدک یعنی حج و عمره ای ادا اید و مره و صفاد مسی ابلدک طوبت زیارتی
 طواف ابلدک مناسب حج * یعنی فی قصور ادا ابلدک * کعبه بیلکه اتدن مقبول و ثواب بودر (منشی)
 حق ان حق که جانب دیده است * هم ابریت خود بگردید است * باریزید اول حلق حق قحیو نک سنک جانک آتی
 کورمش و مشاهده قیلشد که تحقیق خانی کندی بیت الله الحرامی او زره کزیده ابلدک * (لقد خلقنا الانسان
 فی احسن تقویم) یدله و دخی (ان الذین آمنوا و عملوا الصالحات اولئک هم خیر البریه) آیدله و دخی (و لقد کرمانی
 آدم) و دخی (و فضلناهم علی کثیر من خلقنا تفضیلا) آیدله ایدیا اولیای کعبه * مکرر موارزه و مفضلته استنهاد
 اولشد در و دخی (ان الله خلق آدم علی صورته) حدیثله و دخی (المؤمن اشرف علی الله من الکعبه) خبرله شریفته
 استدلال قیلشد در (منشی) کعبه هر چندی که خانه براوست * خلقت من نزل خانه براوست * کعبه هر چند که
 اول الیه کخانه بیری در ما بنم خلقتم دخی اول خدائک عشق و سیر خانه سیدر یعنی بنم خلقت و مودم دست الیه
 بنالوشن خانه سیدر اول بنیاد خلیل آرزویم دلنظر که جلیل اکبر در (منشی) تا بگردان خانه را دروی نرفت
 و اندر بن خانه بیجان * نرفت * تا که حضرت باری اول کعبه بی بنیاد ایدلی * اکا کندی و یونانه نلک ایجنه اول حیدر
 غیری کسه کندی یعنی تا خانه کعبه بی بنیاد لدن بری حضرت حق * اکا کندی امام بنم خانه قلعه اول حی مطلقدن
 غیری کندی و انک اسما و صفات دن ما عدا طهورا * کندی و لهذا قال فی الحدیث القدسی (ما رعی ارضی و لا ساعی
 و لکن و سعی قلب عبدی المؤمن التی التی الوریع) (منشی) چون مرادیدی خدا و ایدید * کرد کعبه صدق برگزیده
 ای باریزید چون کعبه بنی کوردله همان خدای کورمش من صدق کعبه سنلک اطرافی دورا باش سن یعنی (ان الله خلق
 آدم علی صورته) حدیثک مصداق کعبه حق تعالی آدم حقیق اولان انبیا و اولیاسی کندی استاوصاف اول زوره خلق
 ابلدک و یونان حجاب خدائک ذات و صفاتک آینه سیدر و یونان در مظهر اولین اوصاف حضرت خدکدر پس
 یونان اطاعت قلیلی الله اطاعت قلیلی و یونانی کورمک کعبه (و لهذا قال علیه السلام من رآنی
 فقد رآی الحق (م) خدمت من طاعت و جد خداست * تا نندداری که حق از سن جداست * بنم خدمت حضرت
 خدائک طاعتی و جدیدر تا ظن الیه * کعبه حق بشدن جدا درسته کو آیت کریمه دلالات ایدر (والله معکم انما کنتم
 (م) جنم نکو بازن درمن نکر * تابینی نور حق اندر بشر * بشکی الواج که ناظر الله تبار شده حلق نورنی کوره
 سن (منشی) باریزید ان نکو باهوش داشت * هموزین حلقه اش در گوش داشت * باریزید اول نکته لره عقل
 و هوش طوئدی اول بیلک و نکته لری زین خلقه کنی قول فتنه طوئدی (م) آمد ازوی باریزید اندر منی * منشی
 در منشی آخر رسید باریزید اول بیلک اول ارشاد دن زیادله که کادی منشی در منشی آخر رسید منشی که مراد
 باریزید در منشی و غایبه ارشدی یعنی منشی اولان باریزید نهایت و غایبه بشدیکه آنک و راسته و نهایت و غایت و غدی
 (دانستن پیغمبر علیه السلام) (سبب و تجوری آن شخص کستای بود است در دعا) (منشی) چون بهر بد آن بیاروا

خوش نوازش کرد باز را و را * چون کم حضرت رسول اول بیماری * کردی بار غاری خوش نوازش ایلدی واطافله
 خاطر بن صورتی اول صحابه بار غار تعمیر اولغسی آنک حضرت پیغمبر شدت ملازم شدن و کثرت مصاحبتدن
 عبارت اولور (منثوی) زنده شد او چون پیر بادی * کو ساندن ممر و آفرید * او صحابی چون کم پیغمبر
 حضرت تلی کوردی زنده اولدی بر می سدا اول حضرت کاحیات بخش اولدی که دید که اولدم آتی یار تری و ایجاد
 ایندی (منثوی) گفت بیماری مرا این بخت داد * کلدان سلطان بر من بامداد * اول خسته اولان صحابی
 ایندی بیمارلک بکا بوخت و طالی وردیکه بوسطان صباح بنم قه کلدی (منثوی) تا مرا بخت رسیده و عافیت
 از قو و این شمی حاشیت * حتی بکا بخت و عافیت ارشدی بوحاشیه سز شاک قدومندن یعنی بکا سز حد
 و غایت سز باد شاک کلدن بکا بخت و عافیت بشدی فی حاشیت فی کارد بکدر (منثوی) ای بخت سز رخ و بیماری
 و تب * ای مبارک درد و سدا ری شب * ای سعاد تلور رخ و بیمارلک و ای ستمه ای مبارک درد و شب سدا را نی (منثوی)
 تلحمر ادر بری از لطف و کرم * حق چنین رنجوری داد و سقم * آشته بکا بکر لکده لطف و کرمندن حق تعالی بونک
 کبی خسته لک و مرض وردی (منثوی) در دیشتم داد تا من هم ز خواب * بر جهم هر نیش لای شتاب * حق
 تعالی بکا آفره افریسی دخی وردی تا بن خوابدن هر نصف اللیلده سر عله البته قائم (منثوی) تا تخسیم جله
 شب چون کاومیش * در ده با بخت بد حق از لطف خویش * تا بجله کجه ده کاومیش کبی او یومیم حضرت حق
 کندی لطفندن در دل بغشلی (می) زین شکست آن رحم شاهان جوش کرد * دوزخ از تهنید من خاموش کرد *
 بوشکسته لکدن اول شاهلر رنجی جوش ایلدی دوزخی بکا تردید و تقوی بکا لکدن خاموش ایلدی شاهان
 دو ججه ابراد اولغسی تعقلیدن او تری اولور و با خود حضرت خد اوتایا مراد اولنده دخی جائز اولور (منثوی)
 رنج کج آمد که خد اودوست * مغز تازه شد چو بخراشید پوست * رنج معنا کج کدی که اندر دختلر وارد مغز تازه
 اولدی چونکه پوست طرملندی یعنی فی المثل بادامک و با خود خستل خشری مغزی کامل اولد قدضکره خراشیده
 و شکسته اولسه آنک مغزی لطیف اولور کذلک انسانک دخی جسدی خراشیده اولسه و خسته لک اصابت قبله قالی
 و روح تازه اولور و قوت یولور و لکن بومعنی اکثر انسانه کورده اولور (منثوی) ای برادر موضع تارک و سرد * صبر
 کردن برغم و سستی و درد و ای برادر قرا کو و صوفی موضع غم اوزره و مستلک اوزره و دردا اوزره و صبر ای که هر
 (می) چشمه حیوان و جام مستیست * کان بلند یا همه در نیست * آب حیوان چشمه سی و مستلک جامیدر
 یعنی ای برادر موضع تار یکده مالوی و سرد درده قامت قبلی و غم و دردا اوزره و مستلک و اوزره صابر اولق فی الحقیقه
 ندر درلک آب حیوان چشمه سی و مست الهی اولنک جامیدر زیرا که اول معنوی اولان بلند لکر دو کلی
 یستلکده در (می) آن بهاران مضمرست اندر ترخان * در بهارست آن ترخان مکر رازان * اول بهار فی المثل ترخان
 ایچره مضمر در اول ترخان بهارده در آدن قاجه زیرا بهار تران سز اولز بس لطف قهر ایچره و کذلک قهر دخی لطف
 ایچره مضمر لطف استین قهر دن قاجره و بهار استین ترانک سر دلکنه تحمل ایله (منثوی) هر غم باش و با وحشت
 بساز * بی طلب در مرلک خود غم دراز * غم همراه اول و حشته دوزل * کندی موده غم در از طلب ایله یعنی
 غم همراه اول و ریاضت و وحشته انبیت قیل و کندی نفسلک حظنی و هواسنی اولدر مکده عرابدی و حیات
 سرمدی طلب ایله که (مال الحیاة الا فی الموت دید کاری بومعنا دلالت ایله (و مال الحیاة الا فی الظللة) قوی بوسردن
 خبر دار ایله (می) آنچه گوید نفس و کابنجایدست * مشغوش چون کارا وضامدست (اولن سنی فی کسک نفسک
 در که بوبریدر یعنی بویلا و غم اولان محل زشت و قبح در آتک سوزنی استماع ایله چون کم اول نفسک کاری
 شد کدی و روح و عقله مخالف اولدی بویا ندن نکات خفیه و ار در کاهی نفس ادبی کار صلاحه و یلد بکندن و طالع
 میل ایندیر و قافهم (منثوی) تو خلافت کن که از پیغامبران * اینچنین آمد و صیت در جهان * حسن نفس که خلاف ایله
 زیرا که پیغمبر دزدن جهاند و صیت بویله کدی و هر بری امته بویکونه نصیحت قیلدی (می) مشورت در کارها
 واجب شود * تابش ایلی در آخر بود * مشورت الملک کار لدره واجب اولور تا عاقبت بشیانلق اولمه (منثوی) حیلها
 کردند بسیار انبیا * تا که کردان شدید بن سنک اسما * انبیا ای عظام علم السلام حوق حله لورند بر ایله دیر
 تا بونلرک حله و تدبیری سبیلده کرم طاشی دونی اولدی سنک آسمانک کردان اولمستندن مراد شرع ثبات
 اولسی و خلقک مستظلم الاحوال اولمستندن کاتیدر (منثوی) نفس بی خواهد که تا بران * کند * خلق را کمره
 و سر کردن کند * نفس اماره استر که تا اول آسیایی و بران و تراب ایله خلقی کمره و سر کردن ایله بدس عاقل ایله مشاوره
 ایملک لازم اولور که نفسلک مکر و حیل سنی یله سن و اندن حذر قبله سن (منثوی) گفت امت مشورت با که کنیم *

انبیا گفته با عقل امام است بغمیر لیسید بر مستورنی کیکله ایلم انبیا آندله دید بر امام ومقتدا اولان عقله ایلم (منشی) گفت کرم کولک دراید بازی که کوندارد عقل و برای روشنی استمدن هر بری کندینک بغمیر نه ایدنی که کولک کله و یا خود برزن کله که اول طفل وزن بر روشن وقوی عقل طوغر یعنی بونله دخی مشورت ایلملی دیدیلر (منشی) گفت با او مشورت کن وانچه گفت که تو خلاف آن کن و دربره اکت که بی داشته ایدنی طفل وز نه مشورت ایلم اول تنسه بی که طفل وزن دیدی سن ائک خلافتی ایلم بوله دوش (منشی) نفس خود را زن شناس از زن بر و زانکه زن بر و سبب نفست کل شر که کشندی نفسکی زن بلکه زندن بتر کله زیرا که زن بر و زدر اما سنک نفسک شر کاید (منشی) مشورت بانفس خود کری کنی که هر چه کوید کن خلاف آن دخی که کشندی نفسکله که مشورت ایلم سنک هر نه در سه اول دینک خلافتی ایلم (منشی) که تا ز روزی می فرماید که نفس مکارست مکاری زایدت که فرضا که سکا نفس شمار و زوره سیوره نفس مکاردر و سکا بر مکر طوغر (منشی) مشورت بانفس خود بیش اندر فعا که هر چه کوید عکس آن باشد کال افعال واحواله کشندی نفسکله مشورت هر نه در بر سه کمال اصل ائک عکسیدر (منشی) بر بیایی باوی واستر او بر بریاری بکرا و تراو و نفس و ائک عتاده مقابل کله من سن و قادر اوله من سن بر ائک قننه ائک ائک مناج و سیرتن طوت (منشی) عقل قوت کرد از عقل ذکر و پیشکر کامل شود از اینشکر که عقل بر غیر عقولدن قوت طوتریشکر پیشکر کامل اولور و تراش مقارنک حکمن اخذایلر (می) من ز مکر نفس دیدیم چیزها که کو برد از صحر خود نمیزها که بن نفسک مکر ندن سنه کوردم که اول شی کشندی صحر ندن غیر از ایلم شور یعنی حضرت مولانا سور که بن نفسک مکر ندن شول کشندی شتاری مشاهده قیدم که اول نفس صحر و مکر ندن خلقک نمیز از ایلم ایدر (منشی) وعده هاید در تا نازه بدست که هر هزاران بار تا نارا شکست سنک البکه نازه بر وعده و ر که نیجه یوزیل کره اناری صیدی یعنی نفس هر نفسده سکا نیجه نازه بر وعده و ر و بر لکن ائک بر نه و قال محبوب نیجه کره اناری فرمیدر (منشی) عبرا که صد سال خود مهلت دهد که اوت هر روزی بهمانند نویدم عبرا که روزیل مهلت و بره نفس سکا هر بر کون بر یکی بهانه قور یعنی سنک عرک هر نه قدر از وزن اولسه نهایت بولور لکن نفسک حیل و خدعه سنه نهایت بوقدر (منشی) کرم کوید وعده های سر در را که جادوی مری بندم در را که نفس سر و دروغ وعده لری کرم و صادق دیر نفس بر مرد جادو در که مری بغیر یعنی بر قوی سحر در که مری دلری زبون ایلم (منشی) ای ضیاء اعلی حسام الدین یا که تروید بی تو از شوره کا که چونکم نفس اماره بالسوئک بعض حیل و فساد فی بحر بر سر و دلرسه و ائک صلاح و سعادی بر می شد که ترس و ارشاده موقوف اولدسه بیا علی هدا شمر بنایرند اولان شیخ حسام الدین جللی به خطاب و زمان آخر ده اولان ائک قائم مقیدر نه اشارت با صواب و سر و بر لری که ای حقل ضیاء ای اولان حسام الدین کل زیر اسنبر شوره برده اوت بتز یعنی سن سز و سنک تربیک سن بتز و حاصل اولر شوره بر یکی ناقابل اولان کسه لردن که صلاح و فلاح (منشی) ارفاقت آویخته شد برده که ازنی نرین دل آزرده که فلکدن برده اصلش اولدی بر قلبی رفحیده و آزرده نل نرین و بددعاسندن اوتری یعنی نفس اماره صاحب سنک ما بنه فلکدن بر پرده و سد او بخته اولدی بر قلبی آزرده اولش و اینن نرین و کو کلدن سعید و تغیر ندن اوتری بوقلوب خلقک هدا بدن نثری و نفوس ناسک ضلالت و غوا بتمیل و محبتی قضادندر بوقضایه هم (منشی) این تضاراهم قضادند علاج عقل خلقان در قضا کیست کجی بوقضایه یعنی قضایه عیال و یلور خلق عالمک عقلی قضای الهیده ایلم و کجیدر یعنی خلق عالم قضایه الهی بی کندیلردن دفع ایتمک قادر کاید (منشی) آردها کشقت آن مار سبب که آتکه کری بود افتاده بر اه اول سیاه مار آذرده اولشدر اول نفس که بوله دوشش بر کرم ندی یعنی اول نفس که کرم کبی و اهده افتاده وضعیف و بیچاره ایدی آذرده اولدی و قوت بولدی اول مار سبب (منشی) آردها و مارا ندر دست تو شد عصای جان موسی مست تو آذرده و مار سنک ائکده عصا اولدی ای حسام الدین حضرت موسائک روح شرفی سنک مست و محبت اولدی یعنی آذرده و مار کبی اولان نفس اماره سنک دست همت و لایکده عصا کبی مسخر اولدی و موسائک جانی سنک مست و صبر ائکدر (منشی) حکم خذها لا تحت دادن خذها تا بدست آردها کرددعسا سور طه دما اولان آیه اشارت در اولی بود (واما لکن جینک یا موسی) اول زمانده که حضرت موسی مشاهد اوار خد اقبول کمال هیبت و دهشتندن وجود لر نه و حست عارض اولد که از الوحش و حصول موانست ایچون مکالمه با آغاز ایدوب بیوردیلر که شیخ در صاع ائکده اولان ای موسی (قال هی عصای) جواب و بر و بدیکه بونیم عصام در (الو کا علیا) بن بوعصاه ائکدایم و طباویم و اهش بها ای اخبط یعنی دوشور و بر و مسلکدرم بوعصایه (علی غبی) قویونام اوزره (ولی فیها) دخی بی ایچون زارد

بوعصاه (مأرب اخری) حواجج اخری وارد (قال الله ایا موسی) جناب حق دید بکر القابل اول عصای ای موسی
 (فانهما) پس الشایبادی وارده اندی (فاذاهی حیة تنسی) پس نا کاه اول عصا بر حیه اولدیکه هر جا به سی
 ایلر و حجر و شجر و مدر و جاوردن هر سه راست کاید به بلع واکل ایدوب بر اتمه قیادی پس یوحای حضرت موسی
 مشاهده قیلد قنده قراین فرارده بدیل ایدوب بغایت خوفناک اولدی (قال) حق تعالی دید بکر (خذها) اول حیه بی
 طوت (ولا تخف) قورقه (سنعیدها) بزاول حیه بی عاده ایلرز (سبع الاولی) اولکی هیاته که عصادر پس
 حضرت موسی بحکم الهی اول اوردی طوت قنده به عصا اولوب قلی آرام ایلدی معنی بت خدای تعالی سکا
 لا تخف حکمی وردی تاسنک ائده اژدرها عصا اوله یعنی ای وقتنک موساسی اولان حسام الدین خدای متعال
 خذها ولا تخف تنک انت الاعلی آیتنک مفهومی و حکمی سکا خدی وردی تا کم سنک دست ارشاد و تریکده اژدرهای
 نفس عصا کی اوله دست امر و اراده که طاعت و انقیاد قله (منذوی) هینید بیضاغای ابادشاه * صبح نو نکشا
 و شمای سیاه * کاه اول ای بادشاهید بیضای کوستر سیاه و تیره شیلردن یکی صبح آج یعنی اکاه اول ای بادشاه
 طریقت بدیضای علم و معرفت کوستر یابی بر نثلت کی اولان نفوس معصیت مشهونه دن صبح جدید هدایت
 و طاعتی فتح ایه (منذوی) دروزخی افروخت بروی دم فسون * ای دم نو از دم دریا فزون * بردوزخ شعله دی و ظاهر
 اولدی آتک اوزر نه فسون و افورای شیخ حسام الدین که سنک دمک و نفسک دیانک دم و نفسکندن زیاده یعنی
 دروزخ فسون اولر ضلال افروخته و بر اشتعال ایلدی تنک اوزر نه فسون و افور یعنی دعای خیر ایلد نفس ایه تا غضب
 و طغیانلار سو نه ای سنک نفسک نفس در یادن افضلدر که تنک کارنده اگر آتش محسوسه اواسه اول دیانفس
 آوب وردیکه یعنی جرم و دلدیکه آئی اطفا ایلر اما سن دم سعادت و آسکله آتش معقوله نفسانی بی سوزندرسن
 پس سنک دمک ایلد مدندن افضل و افزوند (منذوی) بحر سکا رست بخوده کنی * دوز خست از تکر بخوده کنی * ای
 حسام الدین و نفس اماره فی المثل زیاده مکر ایلدی در یادر لکن سکا برکف کورغشدر یا خود برکف کوستر مشدر
 نفس دروزخ درم مکر کردن بر حرارت کوستر مشدر (منذوی) زان نماید مختصر در چشم تو * نازون دینش
 چند در چشم تو * اول دیدن نفس سنک چشمه مختصر و حقیر کور نور تا نفسی زبون کورده سنک غضب
 و غیر تنک حرکت ایدم اگر نفسی کاشیفی مشاهده ایلد تنک مقابله و مقابله ایلکدن مأوس اولوردک (منذوی)
 هم چنانکه لشکر ابرو بود * میر پیر را بچشم ایلد نمود * آغیلن که وافر لشکر ایلدی تحقیقا یغمبر مبارک
 کوزنه آژ کوریدی (منذوی) تا بر ایشان زد پیری خطری * و روزن دیدی ازان کردی (حذر) تا که یغمبر حضرت تری
 اول کفاز اولر نه کندی فی اوردی بی خطری و اگر حضرت رسول علیه السلام کفار عکری زیاده کوریدی
 اول عسکرن حذر ایلدی (کاخبر الله تعالی فی سورة الانفال قال الله تعالی اذ یریکهم الله فی منامک قلیلا
 ولوا را کهم کثیر القتلهم و لنزعتم فی الامر و لکن الله علمه بذات الصدور) یعنی ذکر ایلر اجمد شول
 وقتی که الله تعالی منامنده سکا کوستردی و کفار عکری قلیل تا احبابکه خبر و برهن و اعدا اوزر نه آتلی خصیع
 اوله اژ کوریدی سکا کثیر کوستریدی باجمه ابلکه قور قید بکر و امر قتاله تنازع قیلد کزوبین الثبات و القرار
 مختلف اولدک و لکن الله تعالی فشل و تنازع دن سز سلامت اذعام ایلدی تحقیقا اول الله علیم در صدورده
 اولان احواله (واذ یریکوهم اذ التقیم فی اعینکم قلیلا) و دخی ذکر ایلد ای احباب ایلدقزی حاله حتی این سعوده
 کوستردی الله تعالی عاکر کفاری ائله ملاقات و قنده کوزلر بکرده قلیل ایلدقزی حاله حتی این سعوده
 باشد اولان کسیدید بکر (اثرهم سبعین قال اراهم ما یتوقلکم فی اعینهم لیقضی امر اکان مفعولا) و سز دخی
 قلیل ایلر اول ککنارک کوززنده حتی کفار دخی دیدلر ان محمد امع احبابه اکلر جزو الله قضا ایلکدن اوتری
 شول امریکه ایشلیق لایق اولش ایلدی و اعدا تنک آژ کورغسی الله عتاب ایلدیکه کسه به نعمت و الله عتاب
 قیلدی قوم به تقمدر (منذوی) آن عیانت بود و اهل آن بدی * اجد اورنه تو بدلدی بی شدی * اول کفار اوزره غالب
 و منتظر اوائق و انلری قلیل کورنک عتاب الهی اولدی سنک اهل اولدک ای اجد و خو سه سن بددل اولوردک
 یعنی جبان القلب اولوب کفار عسکر کردن خوف و حذر قبولردک (منذوی) کم نمودار و احباب ورا * آن جهاد
 طاهر و باطن خا * حضرت رسول و ائله احبابه خدای تعالی اول ظاهر و باطن اولان جهادی اسک کوستردی
 یعنی سهل و سیر ایلدی (منذوی) تا میسر کردی سیری و ابرو * تا زعسری او بگردانیدر و تا کم حضرت حق سیری بی
 اکامیسر ایلدی حتی اول یغمبر یوزی عسردن دوندردی یعنی حق تعالی حضرت تری بسیر و آسان اولان ظاهر
 باطن کار فی اول رسول میسر ایلدی تا کم اول حضرت هر عسرت و مشتق دن یوز دوندردی و سقک اسکا آسان

ایلمد یکی قبول قبلادی بعض نسخه مصرع نایند بگرداندر نه نون نایه ایله نکر دانید واقع اولمشدر بونسخه
 اوزره معنی حق تعالی اول بسمعه بسرائی مبر ابدا ی حق اول حضرت عسرن دن یونی دوندردی دیک اولور
 لکن اولکسی اولی اولور زیرا بسرائی دن مراد (فسمیره للیسری) آئنده اولان بسرائی اولور و عسری دن
 مراد دخی فسمیره لاء عسری) آئنده اولان عسری اولور پس اول حضرت تک بوکونه عسری دن اعراض ایلمی حق
 تعالی ناکا بسرائی بی مبرسا تبسمله اولور اما ک عسری دن مراد دیده اولان عسرت و مشقت اولور سه وجه
 ثانی دخی جائز صحیح اولور (منشوی) کم خودن مرور بایر و یزود که حقیق بار و طریق آموز یزود که اوزر تک تحقیقا
 اولور سه نظر اولدی زرا حق تعالی اول حضرت مبار و طریق آموز اولدی (منشوی) آنکه حق پشش نباشد
 از نظر و ای اگر کر بهش نماید شیریز اول کسه که نظر و نصدرد حق تعالی کا آفرده اولمه و معاونت قبیله وای
 اگر شیریز آکا کر به کوره (منشوی) وای اگر صدرا یکی بندد دور * ناجمالش اندراید از غرور * وای اگر
 ابرافدن یوزی بر کوره تا غرور ندن چالش و جنگه که (منشوی) زان نماید ذوالفقاری حربه * زان نماید شیر نزجون
 کر به * اول سیدن بر ذوالفقار بر سر به کور شور اول سیدن ارسلان بر کر به کی کور شور (منشوی) نادایلدن
 فتاحی جنگ * واندرا دشان بدین حیلت جنگ * تاجی دلرو بی باک اولوب جنگه دوشور حضرت حق اناری
 و حیلله ایله کتور (منشوی) تانمای خوش باشد آمده آن غلبه وان جانب آنشده * ناکندی آتای ایله کلش
 اوله اول المله آتش محلی جانینه تا کم بر وانه کی کند باری آتشه اوهرل (منشوی) که برکی نماید تا نوزد * بف
 کئی کاز ابرائی از وجود حق تعالی صافی سکا بربرک * کوستر باخود صعان سکا بر براق کور شور
 تاسن قوری و افور رسن آتی وجود دن سوره سن (منشوی) هین که آن که کوه هار کند هاست * زوج هان کریان
 و او در خنده هاست * آکا اولکه اول که طاعری قو بر مشدر جهان اندن کریان و نالاندن و او در و رو خنده در
 کاهدن مراد انبیا علیهم السلام و اولیا قدس الله اسرارهم حضرت تک صورت بشیر لری اولور (منشوی) بی نماید
 تا یکعب ابن آب جو * صد جو عوج بن عنق شد عرق او * عوج بن عنق بر اوزون کسه ایدی که فاتی اوج یلک الی
 یوز و یوز اوج ذراع ایدی و عری اوج یلک الی یوزیل ایدی و طوفانده آج جع بلند طاعلردن فو قار و جغتدی
 عوجلند بر دین مجاوز ایلدی عاقبت حضرت موسی علیه السلام آئنده هلال ایلدی عوج بر طاشی فالدر دیک
 موسی علیه السلام عسکری جیعا و اول طاشک آئنده هلال ایلدی اول طاشی ایکی الیه باشی اوزره طوبوب
 کیدر کن حضرت خدا دهددی کوندردی که اول طاشی دلدی تا کوبی اوزره دزدی عوج مصر و بی هوشر
 ایلدی حضرت موسی علیه السلام اول حالد کلوب آتی هلال ایلدی آنک مادر تک آدی عتی در و یزدنک نای عاج در
 و بعض نوار خنده یولته نقل اولتور که دریا لرتک طوبوغنه جبقاردی و بالقری الیه اولوب کونشک حرارتدن بخته
 ایدوب بردی بجن بر شهره غضب ایلسه نشر شرایردی و اول شهری سیله عرق ایلدی موسی علیه السلام اندن
 شکایت ایلد بر بس موسی علیه السلام آتی بولوب امانه دعوت قیلوب امتناع ایلد کده موسی علیه السلام
 آتی قتله تخوف ایلدی عوج بن عنق کولوب حضرت موسی علیه السلامی تخفیر ایلدی و سن بی و تدر قدر و قاتله
 نیجه قتل ایلمسن دیوسو یلدی در حال حضرت موسی علیه السلام عصائی حواله قیلوب عصا تا آنک یونی قدر دراز
 اولوب و باشنه او رو بایکی شق قیلوب هلال ایلدی پس بومضونه اشارت ایدوب پیورر که بوجو بک آتی کعبه دکن
 کور شور اما نیجه عوج بن عنق اول ایک غرقیدر یعنی انبیا علیهم السلام و اولیا عتساک وجودی طوبوغنه دکن
 بر آج اوجی صو کبی کور شور اما نیجه یوزیل عوج بن عنق کبی کسه لری غرق و هلال ایلشد (منشوی) بی نماید
 موج خوش تل مشن بی نماید قدر دریا خال خشک * خون موجی اول کسبه مشن دپسی کور شور دریا تک
 قعری آقاوری خال کور شور یعنی انبیا و اولیا تک عداوت که فی المثل خون موجی ککیدر صورت بن اولان
 کسبه تل مشن کبی کور شور و نولرک باطنی دریای الهی ایکن اجمعه خال خشک کور شور پس فرعون کبی اندر
 جاتنه جرأت و جسارت ایلد کازنده آب قهر الیه هلال ایلدی مقرر در (منشوی) خشک دید آن مجیرا فرعون کور
 نادر در انداز سر مردی و وزیر مثلا کور فرعون اول دریای قوری کوردی نامر دکن قوت جهنمدن اول دریایه
 سوردی (منشوی) چون در اید در تک دریایود * دیده فرعون کی یناود * چونمک دریایه که دریای تک دیده اولور یعنی
 چونمک بر فرعون سمرت دریای حقیقت اولان کسه جانینه سوورسه و بی ادب ایلدوب آتی پامال ایلد که جرأت قبیله
 دریای و هرلند شده اولور فرعونک کوزی بجن ینا اولور یعنی فرعون سمرت اولان اهل تشکله دیده بی حقیقت حالی
 کور بی اولر بلکه معکوس کور بی اولور (منشوی) دیده ینا از قاضی حق شود * حق بجایه مر از هرا حق شود *

چشم حقیقتا و جمالند بینا اولور حضرت حق هرا حقیقتنده همرازی وقر بی اولور یعنی اولور (منشوی)
 قندمند خود دوزخه قتل و راه بند خود دوان نال غول * اجن و صورت بین برنسنه بی قند کوروفی الحقیقه
 او خود زهره قتلور دیر کورور خودی الحقیقه اولول زعم ایلدیک غول آوازی و شیطان صداسیدر لکن آتی بیلوب
 طریق زعم ایلر (منشوی) ای فلک درقنه آرزومان * تیزی کردی بدیه آخرامان * یوتک ما بنده اولان ایاتله
 ما قبلنه مناصب طریقی فلسفیه بی کندی بهرام اتحاد ایلوب و فلکی عنصر یاتنده حاکم فضا و قدیمی زوال دینر
 یوانه کیدوب نالرک علنه اعتقاد و فلکدن استمداد ایلین کسه لر نعر بیض و حکم و برمن و استمداد دخی قیاز بلکه
 آسیر حقیقت اولان کسه لر فاعل حقیقیدن غیری بی کورمن و اذن غیری به حکم و برمن و استمداد دخی قیاز بلکه
 غیری کورنلری و فلکدن استمداد قتلری طریقی توحیده و فاعل حقیقی مشاهده سنه ارشاد قیاتی شانلرند نرهاب
 مافی الالب بوکونه لکانه مالوب حکیم دیرلر الحاض بند و نفع و دفع نفرت و وحشت ایچون کندیلری بو عتمه سالک
 اولنر ما بیننه ادخال ایلوب و اسلوب ایلر انلر نعر بیض مراد ایلر (و مای لا عبدا الذی فطری و الیه ترجعون)
 قیلندن اولور بیورر که ای فلک آرزومان قتنه و بیاتنده متدورنرس آتیر بر زمان امان ویر (منشوی) خبر تیزی
 نوازند صدما * بیش زهر آلوده در فصدما * برنم قصد میزمن سکین خبر سن برنم فصدن زهر و بولیش نیش سن
 (می) ای فلک آرزوم حق آموزرجم * بر دل موران مرمن چون مار زخم * ای فلک حقیقت رختندن مرحت اوکن
 بیورر که کوکلی اوزرمار کی زخم اورمه یعنی مورکی ضعیف اولان اهل ناسوتک قلبی اوزرمار کی زخم اورمه
 (منشوی) حق آنکه بر خنخ سر ترا * کرد کردان بر غرا این سرا * اول الله حقیقونکه سنلر خنخ بر خنخ سره سنی بوسر ایل
 اوستنده دوتی ایلدی یعنی اول واجب الوجود اولان الله حقیقونکه سنلر خنخ بر خنخ سره سنی بوسر ایل
 بوسر ای دینانک اوزرند (می) کد زکون کردی و رحمت کنی * بیش از آنکه بیخ مارا بر کنی * که بر غیری وجهه دونه سن
 و مرحت ایلده سن اذن اول که برنم ایل و بجز می بود اذن قور برهنه یعنی بری هلاک ایتزدن اول برهنه ترجم ایل
 (منشوی) حق آنکه دایکی کردی بخش * تانها مال مارا ب خالرت * آنک حقیقون اولسون که اشدن برنم جیمزه
 مرئی و دها لک ایلدی حق برنم نهال جسدن آب و خاک کدن بدی و سنک واسطه کله کله بدی (می) حق آنکه
 که ترا صاف آفرید * کرد جندان مشعله در یوید * اول شاه حقیقونکه سنی صاف خلق ایلدی سنده و اقدوره مشعله
 پیدا اشدی یعنی اول بادشاهاک حقیقونکه سنی غل و غشیدن و اذل و تسلدن و اکل و شرب و کثافتدن صاف
 براندی و یوقدر مشاعل نجوی و مصایح کواکب در سنده پیدا اشدی سکر کلانده برنم خبر ویری (انازنا
 السعاده الدنیا برنم نال کواکب) و قال ابضا (و لقد زینا السماء الدنیا بمصایح و جعلنا هارجوم و السیاطین (می) الجنان
 معمر و باقی داشت * تا که دهری ازا زل * بداشت * انجیلن معمر و باقی طوندی ای فلک جناب حق سنی تا که
 دهری سنی ازلدن صاندی یعنی دهری اولنر سنی ازلن ظن ایلوب قدمک ذاهب اولدیلر و دامغه الصور و ثابته الاجرام
 دیکله نعر بق قیلدیلر سکر (متکری این واکه شمس کورت یتنده بوجئی هیا کدن نقل ایلدک
 و بجلده دخی مناسبتله کرا ایلدک پس علماء دهریه رقدم افلاک ذاهب اولان حکماء عقیده ک نوبخ و نعر بضنه
 شروع ایلوب بیورر (منشوی) شکر دانستم آغاز ترا * انبیا گفتند ان راز ترا * خدایه شکر اولسونکه سنلر ابتدا کی
 یلدک سنلر اول و زاتی انبیا علیم السلام دیدیلر سنلر احوالک بره ظاهر اولدی یعنی شکر و سباسب اول قائم بالذات
 اولان واجب الوجود که ییلدک ای فلک سنلر ابدای خلقت کی زرا انبیا عظام علیم السلام دیدیلر اول سنلر رازی
 (منشوی) آدمی داند که خانه حادث * عتکونی فی که دروی عانت * آدم حقیقی اولان انبیا و اولیا یلور که
 خانه عالم حادث و رسول عتکون بیاز که اول خانه دمبازی ایدجیدر یعنی عناکب عقول جزوه بیلر که اول خانه عالمده
 عت و بیوه قیلیج و ایز قافاسد بر دیرن اورجیدر (منشوی) بشه کی داند که این باغ از کبست * کویهاران
 زادمش کبش در دست * سیوری سنلر جن بیلور که کو عالم جند نرونه زماندن یذا اولشدر یا خود معنی بشه جن
 بیلور که کو عالم کبند زرا اولر بشه بهارده طوغدی و ائل موت و هلاکی قشیده در عقول دهریه و فلاسفه و بشه کیدر
 (منشوی) گرم کاند چوب زایدست حال * کی بداند چوب راقص نهال * گرم که چوب ایچره طوغرست
 حال اولد یعنی سالد اول گرم جن بیلور آغا جل نهال وقتی (منشوی) ویرداند گرم ازما هیش * عقل باشد گرم
 باشد و ورش * فرضا اگر گرم اول نهال و درختک ماهیت و حقیقتدن یله اول گرم حقیقته عقلدارک صورتی
 گرمدر یعنی اگر گرم آغا جلک ماهیتی یله جلک اولور سه اول صورتا گرم و معنایی صرف عقل اولور (منشوی) عقل
 خود رای نمایدر نکها * چون بری دورست از ان فرسنگها * از لک بالاسنچه جای بری * نوکس بری بیستی

ی بری * که عقلت سوی بالای برد * مرغ تقلیدت بستی بی جزد * اول صورتا کرم و معنا صرف عقل و علم
اولان اولیا و عراف هر بری کندی عقله افکار و خیال دن و تصورات قبل و فال دن رنگار کو ستر زلن بری کی اول
رنگار دن فرسخ ابراقدر یعنی بری کی دور در اول الوان و الواندن اعراض قیلده نه برنک بریدر که الوان و اشکال دن
اعراض قیلده اول بری کی اوله که اولیای بشر اولیای ملائکه دن کذلک انبیای بشر انبیای ملائکه دن برتر و برتر
اولد یعنی اهل سنت و الجماعت اتفاق بخشد درای عقل برتری صاحبی و بطریق فلسفه نیک ذاهبی من مکس قنادوسن که
آخلفه او بر حسن اگرچه سنک عقل جانب بالا به عالم اعلا جابنه پروازا بلرکن سنک تقلید کوشی بسلطه
اوتار و اسفلدن صو ایچر (مثنوی) علم تقلیدی و بال جان ماست * عاریه است و مانسته کان ماست * تقلید
بر آخر کتونی و فعلی و علمی کردن عقل و جانیه قلا ده کی لازم قیلدر انازل حقه قینه شعور و اقلسز و کو نه علم مقلد
وجودنده عاریتدر و محقق اولار ک جاتک و بالیدر زیرا مانسته در یعنی و علم تقلیدی مکتوب اولان کابلدن
لازم کسه صویه و غش و صف و کنبدن زائل اولش و علم تحقیق و یله دکدر یعنی مانسته در بفتح النون و الضم
الشین نشسته اسم مفعول منفیدر و غماش معناسنه یعنی علم تحقیق صویه و غمز و عالم وجودندن سنک اولز زیرا
صفت ذاتیه سدر اما مقلدک علی کندی به صفت و اما سدر بلکه اول علی و توفی کتب و محققدن او کرش و حفظ
قیلدر پس آتک علی کتب و محققدن صویه و یون و زائل اولان علمد و تحقیف خاطر ندیده ولوح قوت حافظه سنده
منتقش اولان دخی آتک نیان و عقلته و یا خود آب سوت الله و نور و زائل اولور اما صفت ضروریه و موهبت الهیه
اولان علم صاحبندن هیچ بر وجهله و غمز و زائل دخی اولز پس بوعنایه اشارت ایدوب دورور که علم تقلیدی برکم
محققندن دخی مجاز قیلدر و بالیدر و مقلده و علم ملائک دخی عاریتدر و دخی کابلدن صویه و غمزدر صویه و غماش
برکم کاغزدر که اول علم تحقیق در صاوص معناسنه اولسه بلکه موصوفیه اولوب علمدن عبارت اولسه دخی معنی صحیح
اولور یعنی شول علمکه نشسته در برکم کاغز اولدر و اول علمکه شسته در برکم کاغز و بالی اولدر دیک اولور و یله دیک
دخی جاز اولور که علم تقلیدی برکم کاغز و بالی و نقصا یدر مقلد اولان کسه لر بر عاریتدر و برزاق و برش و یله دیو که
برم آن و ملکمزد در یعنی کندی بری میان مقلدینه ادخاله نمکله بر دغری آنله خاص نص و تعریض مراد ایدر
و بتقدیر جد و مالی اعباد الذی فطری والیه ترجعون (شمانسته اید قیلدن اولور و تقدیر کلام علم تقلیدی و بال
جان شمانست زیرا عارض است شمانسته اید کران علم آن ماست حال آنکه اوان شمانست دیک اولور پس و علم تقلیددن
و عقل جزو دیکه اولوق و بطریق ملاقی اختیار قیاتی جابنه ترغیب و تحریض ایدر عقل جزو دیکه دوانه اولوق
کرک دواندیکه ال اوزنی کرک (مثنوی) زین خرد جاهل همی باید شدن * دسدر دوانی باید دزن * و عقلدن
هر نه بی جاهل اولوق کرک دوانه لکه ال اوزنی کرک (مثنوی) هر چه بینی سود خود زانی کر بره زهر نوش
و آب حیات را بریز * هر نه بی که کندیکه دنیوی و نفسانی سود و فایده کور رسندن قاج زهرای و آب حیات دوی
یعنی نفسکی و هواسنی قاتل اولان ملاعات و ریاضاتی قبول الله و نفسکه حیات و برن کارری از اله قیل (م) هر چه
بستانید ترا دشنامده * سود و سرمایه بفلس و امده * هر یک که سنی مدح ایده سن اکا دشنامد بر یعنی هر یک که سنی
ملوا وجهه مدح ایلر سه اکا بی حضور اولوب قدح اید زیرا مدح اهل نفس اولنه مضر در (و الهذا قاتل علیه السلام
لرجل مدح رجلا آخر قطعت عنی اخیک بلاسکین) و قال علیه السلام اخشوا علی وجوه المادحین (التراب)
سود و سرمایه کی افلاسه قرض و بر نفس بونده افلاس معناسنه اولوق و روشندر که افلاسدن مراد فقر اولور یعنی
سود و سرمایه کی فقر و زهدی اختیار الله دیک اولور مغلس فقیر معناسنه اولوب سود و سرمایه کی فقیر اولنره بذل الله
دیک دخی جاز اولور (مثنوی) ای بیکدار و جای خوف باش * بیکدار از ناموس رسوایش و فاش انگیش تو و خوف
بری اول عرض و ناموسدن کیم و اشکاره و سوای ارا زیرا شهرتده آفت و عرض و ناموس صاحب اولقده نه
شخافت و ارادر و الهذا ملائمه طاقه سنی بوعرض و ناموسدن کپوب شراب اخلاصی ایچوب و کو نه
آختلردن بری اولشرد و حضرت خداوند کار قدس الله اسرار و ایسات شریفه و کلمات طیبیه الله طریق ملامته
ترغیب قیلدر در زیرا طریق ملائمه منافع دنیوی نه باشد در جله دن بری اسقاط جاه و منزلت و حفظ
اخلاص ایلکدر (مثنوی) آرمودم عقل دور اندیش * بعد ازین دوانه سازم خوش بری * دور اندیش
اولان عقل بن صنه دم شد نصکره کندیمی دوانه دورم عقل دور اندیشدن مراد طول امل صاحبی اولان عقل
معاشد بر سن حضرت مولانا برور که بن امل صاحبی اولان عقل معبانی تجربه و امتحان ایلد که اصلاک
دینه و طریقه لایق برانده و فکری یوق پس بعد هذا کندی غی اول عقلدن دوانه دورم که عقل معاد

صاحب نظر شانی بود که خالق مبداء اولدنی عقل معانی ترلاید لر و جنون بولنه کیدرلر اگر چه و جنون عقل معاش صاحبانه نسبت جنوندر و لکن عقل معاد صاحبانه نسبت عن فنوندر (عذر گفتن دلقن با سید اجل که چرا فاحشه و انکاح کردی (منوی) گفت یاد تلقن شی سید اجل «قبیه را خواستی و از بی عمل دلتکه سید اجل بر کجه دیدی سید اجل ترمد ملکیدر و دلقن انکد دیدر مکرر که دلقن بر فاحشه بی نکاح ایلش و سید اجل دخی بر کجه ا کاو کوه سولش که بخلدن بر رقبه بی سن مراد ایلدک و اختیار قیلدک (می) باین این را باری بیاست گفت * نایبکی مستور و کرمیت جفت * بکاوی اشکاره بیک کرلایدی تاسکا بر مستوره بی جفت ایدیلک (منوی) گفت نه مستور صالح خواستم * غبه کشند و زغم تن کاستم * دلقن اشدی بوندن مقدم طغوز مستوره صالح خاوند استدم و اختیار ایلدم جیعا غبه اولدیلر و غندن تنم ا کسدی تنی غندن ا کسددم دلقن دخی معنادر (منوی) خواستم این غبه را بی معرفت * نایبکم چون شود این عاقبت * بوقبیه بی معرفتیز استدم والدیم تا کوره بی عاقبت نجه اولور بس وقصه دن حصه سانه شروع ایدوب بیورور (منوی) عقل رامن آردوم هم بیسی * زن بیس جویم جنون را مغریسی * حضرت خداوند کار بیورور دلقن خواتین مستوره بی امتحان ایلدوب فاحشه جقدنی بی کشی بدخی عقل معاشی هم جوقلق صندم عند الحقیق فاحشر و مذموم تر والدیم بوندن صکره جنونه بر مغرس استرم عقل معاشدن دوانه اولغه محل غراست مکرر که جنون دکلمی دیکم که بجنند دخی نوعاقتن در دته کو بی اسرائیل زمانته بر عاقل بجنون غماجنن ایدوب و بجنون نرطر بقنه کیدوب دوانه لکی کندنی به برده قلیوب بوالله عیون نلسدن تسرتیلناردی (حال ابواللیث فی بیستان العارفین مطابقا لهذا المحل روی فی الحدیث ان جلایم بنی اسرائیل قال لا تزوج حتی ائتیا و مع عاقل فعرزم علی ان اول من اقبیه غدا بشاوره و معمل برأه فلما صبح و خرج من ستره لقی بجنونا را کاعلی قصبة فاعتم لذلك ولم يجد بدا من وفاء عهده فمقدم اليه فقال له البجنون احذرفی کلا بضرک فقال له الرجل احبس فرسک حتی اسئلک عن شیء فوقف فقال الرجل انی اريد ان تزوج فیکبر فغارت و قال النساء ثلاثة لال و واحدة لال و واحدة لالک و واحدة لالک و لا علیک قال ثم احذر فرسک کلا بضرک و مضی فقال الرجل با هذا احبس فرسک فخبسها وادی منه فقال خسر فی انی لم افهم مقاتلت قال اما الی لی لک فیهی بکرو مجتهد لک و لا تعرف احد اغیرک و اما الی علی فیهی المرأة ذات ولد تا کل مالک و تسکی علی الزوج الاول و اما الی لالک و لا علیک قال مرأة الی الاول و لها فان کنیت لها خیرا من الاول فیهی الی و الا فیهی الی و الا فیهی فقال الرجل و یحک کلا سیک کلام العاقلین و عاقل عمل الجاهلین قال یا هذا ان بی اسرائیل ارادوا ان یجوعوا فاضیا فایات قال فوا علی حتی جعلت نفسی بجنونا فنجوت منهم) بو قدر بجه مندی شریقه دوانه بویان بوحیدت شر بقند معنای اولور که بیورور (بیجالت در سخن آوردن سائل ان برزگرا که خود را دوانه ساخته بود (منوی) ان یکی می گفت خواهم عاقلی * مشورت ارم بدو در مشکلی * اول کسه ایتدی بر عاقل استرم بر مشکله ا کا مشورت کنوم (منوی) ان یکی گفتش که اندر شهر ما * نیست عاقل جز که آن بجنون غما * اول بر کسه ا کا ایتدی که بزم شهر مزه عاقل بو قدر اول بجنون غماندن غیری یعنی کندونی خلقه شول بجنون کو سترن کسه دن غیری بر عاقل و عالم بو قدر دیدی (منوی) برنی کشته سواره فلان * می دواند در میان کوزکان * بر قامش اوزره سوار اولش اشته فلان اطفال میاتده بلدر (منوی) صاحب را بست و آتش باره * آسمان قدرست و اختیاره * اگر چه ظاهرده دوانه در لیکن باطن صاحب را بی و آتش باره در آسمان قدر در و بر اختیار باره یعنی شول عاقل و بجنون غما صاحب و ایدر و ذکا و یکا سته کو بر آتش باره یعنی زیاده تر فهمدر و قدری آسمان کی بلنددر و اختر یاغدر بر بیدر یعنی هر بر علم و معرفت که آسمان دلدله بجوم کیدر بجن اول علوم و معارفی بر عالم اضافته ظلمات قلیوب ناس ایچون لسانه کتوروب اظهار ایلد کوه با اختیار یاغدر بر بی اولور (منوی) خرا و کویا ترا جان شدست * اودرن دوانسکی پنهان شدست انک روئی و نورانی کی زیلوه حیات و جان اولمشدر کویا بجان جبروت مسلکدر شه دربر که الاله مقرب ملکدر دیر اول کسه بود دوانه کسکه * پنهان مستور اولمشدر (منوی) لیک هر دوانه را بیان نشمری * سر منته کوساله و احون سامری * لیکن کوا قیاس ایدوب هر دوانه بی جان صاعیمه سن سامری کی کوساله به باش قومه یعنی سامری و آنک فوابعی مجرد بر قوری صداسی اولان کوساله جسدنه باش قویوب آقی معبود و بخندوم اتخاذ ایلدکاری کی سندی هر سفیه و دوانه یکم مانند کوساله الحق آنک بر صداسی وارد و اسرار علومدن و بجنوب الهی اولقندن بری و تمیدرا کاباش قومه و خدمت و تعظیلر قیله کوساله جسدندن انسانه نیجه قائده و منفعت حاصل اولنر سه مجذوب الهی اولین ولیدن دخی اصلا قائده و منفعت حاصل اولنر بلکه نیجه مضرت و شامت و نکبت حاصل اولنر مقرر در

(مثنوی) چون ولی آشکاره باقی گفت: صد هزاران غیب و اسرار زبنت * بویت ولی خدا لمع شهرته خاتمه نیجه معانی و اسرار و سوره کن مخفی و مستور اولمسی اشعار ایلر یعنی چونکم آشکاره سکا بروی نیجه ووزنک غیبی و اسرار ی دیسه (می) مر تر آن فهم و آن دانش نبود * واندانستی و سر کین راز عود تحقیقا سکا اول فهم و اول دانش اولدی سن سر کینی عود دن کبر و بیلد یعنی مادامکه سکا آنک اسرار ی بیلکه و گفتار ی فهم ایلمکه لایق اول فهم و دانش اولیسه سن اولی کنوؤن بیلز سن ولی بی دلدن فرق قیلز سن (مثنوی) از جنون خود را ولی چون برده ساخت * هر و را ای کووکی خواهی شناخت * ولی خدا کند بی سنه چونکم جنون برده دوزدی تحقیقا آئی ای کوو قن آکلیس سن یعنی بروی سکا آشکاره اسرار غیبی و گفتار لایق سوبیله و کند سن ولی اولدی یعنی نیجه حالتله سکا تعریف بایله مادامکه سنده آنک ذاتی و اسرار ی بیلکه لایق فهم و دانش اولدیقه سن آئی یله مژ سن چونکم اول ولی خدا دوا نه لکدن کنیدی به نیجه برده دوزه تجن ایوب تسترقیله پس ای کوو ردل آئی نیجه آکلیس سن و نه وجهله آنک اسرار ی و گفتار ی فهم ایلم سن (مثنوی) کرتا با زست آن دیده بقین * زیر هر سنگی یکی سر هفتین * کرتا اول بقین چشمتک آتی ایسه هر بر سنگک التند بر سنگک کور یعنی دیده باطن سکا مفتوح اولور سه هر برده بروی کور سن و هر برده آلتند بر مقرب الهی مشاهده قیلور سن (مثنوی) بیش آن چشمتی که باز و هر برست * هر کلی را کجی در برست * اول بر کوو زلقتند که مفتوح و دلایلر هر برکام ایچون برکام وارد اولیکسی فتح کافله و نایسی کسر کافله و برعکس اوقفتی دخی جائز در اولکی تقدیر اوزره معنی هر موسی مشرب اولان برکام خدانایا کند برکام وارد و زیر کهنه لباس یک مقربان خدا نک شاند و را بکنی تقدیر اوزره معنی هر برکام و بلاس ایچون برکام مشرب که الک اوزر زنده باقتند هر دیک اولور (مثنوی) هر ولی راهم ولی شهره کند * هر کرا اوخواست با بهره کند * هر ولی بی شه ولی مشهور ایلر هر کجی استرسه اول ولی بهره و ایلر یعنی کند سنک سر ندن و آشالغندن بهره دار قیلر (مثنوی) کس نداند از خدا ورا شناخت * چون که اومر خوش راد وانه ساخت * که عقل جشندن اول ولی بی کلی و فهم ایلمک بیلز چونکم اول ولی استتار ایچون کند بی دیوه دوزه (مثنوی) چون بدزد بدزد بیانی ز کور * هیچ با بدزد را اورد عور * چونکم برینا سر کسز کور دن برش اوغور ولیه کور اول بیا دزدی عورده و لوری و دزد کم ای بکنی یلوری (مثنوی) کور نشناسد که دزد او که بود * کچه خود بری ز بدزد عنود * کورا کاز که آنک دزدی کم ایدی ا کچه دزد عنود کند بی کوره اور سه یعنی ا کا مقارنت و مصاحبت قیلور سد (مثنوی) چون کرد سنک کور صاحب زنده را * کی شناسد آن سنک زنده را * صاحب زنده اولان کوری یعنی اسکی لباس کین اعلا ی چونکم کلب ابصره اول کور بر تخی کجی بقی فهم ایلر و نیجه یلور (حله بردن سنک بر کوو رکدا) (مثنوی) یک سکی در کووی بر کووی کدا * حله ای اورد چون شیر و غا * برکاب مجلد برکد ا کور اوزر جنک اسلافی کجی حله کنوردی (مثنوی) سنک کند آنک درویشان بخشیم * در کشمه خال درویشان بخشیم * قال فی حیاة الحیوان ومن یحبیب طباع الکلباته بکرم اهل الوصاة واجل الناس ولا یشیع علی احد منهم و ینبیع علی اقر الناس و ینبئ اللباس) پس و مفتون اوزره بیور در کلب درویشله خشنله قصد و حله ایلر حال بوکه ماه آنرک خالیا بی مر مه کجی کوزنه چکر مر ادا نرک رفعت شافق و علوم مر ته سنی اشعار در (می) کور عا جاز شد ز بانگ ویم سنک * اندر آمد کور در تعظیم سنک * کور عا جز اولدی کلبک با نکتدن و کلبک خوندن کور کلبک تعظیقه کادی واکمدار ایلمکه شروع ایلدی بوله دیو (می) کای امد سعید وای شیر شکاره دست دست تست دست از من بدایه که ای صید کاسیری وای شکارک اسلافی السنک الیکدر یعنی قوت سنک قوت کدر بدن الکت کور و طوط (مثنوی) کرش و روت دم خرا آن حکیم * کرد تعظیم و اقتدایش کریم بویت دخی ما بعد نده اولان تیلر شر برولیم اولان که لره حسن معالده و مداوا ای تکی تعلیم ایلر * کا قال علیه السلام مداراة الناس صدقة و قال علیه السلام امرت بمداراة الناس کا امرت باءه القران سن و مداراة نک معناسنی اورد و راضی الله عنه حضرت تلی سور شکره (الانلش فی وجوه اقوام و لغو نال تعلیم) یعنی تحقیقا بعض قومک بوزلر شه کور دیک وصال بوکه قیلر از لره بغض ایلدی وحق تبارک و تعالی آدی و شر فی مداراة دفع ایلمن عبادتی کلامنده مدح ایلیوب بیور در (ویدروون بالسنه السیئة) قال ابن عباس فی تفسیره ای بدفعون السیئة بحسن المعاملة و المداراة) واصل معنای مداراة دفع مضرة عدو ایلمکدرا کا ظاهر تعظیم و تلبیل کلاما بیکلمه اما اهل حق اولنر بری برت مدارا آنک حرامدو زیرا اهل حق مضرة و شر ندن خوف و لغز معنی بیت زیر اضر و نرندن حرامک قور یفته اول حکیم تعظیم ابادی واکا کبر و بولقب و بریدی (می) گفت اوهم اضر ورت کای اسد و از چون لا عرش کانت چه

رسد * اول کور فقیر هم ضرورت ندن بوی دید بکه ای اسد بخیلن لاغر شکار دن سکا نه ابریشور (م) کوری کوری کند
 بارانت بگو * کوری کوری کوری اوی استنو * سنک یارانک طاعده بیان اشکی طو ترلرسن ای چابک و چالاک
 جمله ده کور و شور سن بعض نسخه ده بویت بویه واقع اولمشدر * کوری کیزند یارانت بدشت * کوری کیری
 و در کوری این بدست * معنی سنک جفسنک کلاب صحر اده جار وحشی صید ایدر رخلده سن کور بطو ترسن بویه حالت
 و قیج خستلدر (مثنوی) کوری جو بند یارانت بصید * کوری جوی و در کوچه بکند * سنک یارانک صید * انجکه
 جار وحشی استر سن کوچه ده مکر و کینله کور استر سن (مثنوی) آن سنک عالم شکار کور کرد * وین سکی مایه
 قصد کور کرد * اول عالم کلاب یا بانه جار وحشی شکار ایلدی و بو جاهل و غیره علم اولان بی مایه کلاب اعایه قصد ایلدی
 بوجه تحصیل علم ایلن نقشه جاهل بی مایه اولان نفسنک حسب حال درک تحصیل علم ایلدوب معلم و مؤدب اولان
 نفس صید حلال ایلر و جاهل بی مایه اولان نفس فقیر وضعیف اولتری کلاب عقور کیری ریخیده ایلدوب صید
 حلال دن پری اولوب آنکله وونکله متازعه و جدل قبولور (مثنوی) علم چون آموخت سنک رست از ضلال بی کی کند
 در پیشما صید حلال * سنک چونکم علم اوگزندی ضلال و کرا هلقدن قور تلدی میشه زده حلال شکار ایلر (مثنوی)
 سنک جو عالم گشت شد جلاله زحیف * سنک جو عارف گشت شد ز احباب کف * سنک چونکم عالم معلم اولدی
 ز حلق جالاک اولدی یعنی عدا و اله حرب و قتال ایلکده جست و چالاک اولدی زحیف دغنه مقابله و محاربه ایلک
 معنا سنه در سنک جو تنکه عارف اولدی احباب که فدن اولدی یعنی نفس اماره که کسب حلال ایلک علانده و سایر
 معاملات مخلدنه ترقی ایلدوب تحصیل معرفت قیله و عارف بالله اوسه فرادن اولور و خلقدن ممتاز اولان احباب
 که فم مرتبه سن پولور دین اولور (مثنوی) سنک شناسا شد که میر صید گیس * ای خدان نوراشنا سنده جیست
 سنک فم اید بی اولدی که میر صید کیدی خدای تعالی اول فهم اید بی نور و یا خود معنی اول فهم اید بی نذر یعنی
 سنک که معلم اول صید امارتی و کند سنک صاحبی یلور و فهم قبولور ای خدا اویلی و فهم اید بی نوری نوره کور اول
 هر کسک و خود ندنه و نیز (مثنوی) کور شناسا ندنه از پی چشمیست * بلکه این زانست کز جهلست مست * کور
 اکلان اول ناشناسک کور سنر لکندن دکادر بلکه و شناساک اول جهندندر که جهل دن مستدر یعنی بعض کور لک
 امیر عالم کیدر بیلدی و کند سنک صاحبی نه کسه دراکا و اید بی مجرد بی چشم لکندن دکادر بلکه چهل و غفلت دن
 سرخوش اولدی غفلت در و نفسنک می اده اشغال قیله یقندندر (مثنوی) نیست خود بی چشم تر کور از زمین *
 این زمین از فضل حق شد خصم بین * زمین دن چشم سزرک و خود بودر مع هذا بوزمین فضل حق دن خصم
 و عدوی کور بی اولدی (مثنوی) فور موسی دید موسی را نواخت * خشف فارون کرد و فارور تراشناخت * زمین
 حضرت موسی علیه السلام کور بی کوردی و حضرت موسای او شنا دی فاروی خشف ایلدی و فاروی آکلدی
 (مثنوی) ز جف کرد اندر هلاک هر دی * فهم کرد از حق که یا ارض ایلدی * سوریه و دده اولان آیت کریمه به اشارت در
 شول زمانده که قوم نوح غرق اولوب امر الهی نافذ اولدده جناب حق دن ارض و سما به خطاب اولوب (وقیل یا ارض
 ایلدی ما لک اید تلدی که یا ارض صوب کی بوت بلع نشدن و قلع اسما کدن عبارت در یعنی نشف الله صوب کی (و یا سما
 اتلی) رای آسمان اسما الله سنده یاران بی حسای و غیض الماء ای نقص و قل غاض الماعذ بر لر قیج ناقص اولسه
 (وقضی الامر) و حکم الهی قضا اولندی و امر الهی نافذ و کافر لر هلاک و نوح نی علیه السلام نجات بولدی و شاد
 و نرناک اولدی (واستوت) عقبه مستقر و مستوی اولدی بوم عاشوراده (علی الجودی) موصله بر طاع اوزره
 (وقیل بعدا) حق یانیندن دینلدی هلاک اکل اولسون (للقوم النزالین) ظالم اولان قوم ایچون بعد بوراده هلاک
 معنا سنه در استعاره و دعا علیه در و آب آیت کریمه دده اولددر بلاغت و فصاحت و اورد که بلغای عرب و عربا و فصحا
 اهل معنی بوتک حسن نظم منده و عذوبت لغت منده کمال مرتبه تحقیق و تدقیق را بخشلدر و مع هذا در ایدن بر قطره
 و شمس اتوردن بر زرد در پس حضرت مولانا قدس سره از مرتزب آیت کبری علیه اله جمیع اشناک خالق بی جوی
 ادرا کند استقامت هادی سوررتکم جناب عزت اولو العله و ذوی العقوله ندالیدی کی احرار جماعه و کره ارضه ندالیدوب
 (یا سما اتلی و یا ارض ایلدی) دیدی و بوندر خد اشتغال و اطاعت ایدوب صور برنی نشف و اسماک ایلدی بر پس معلوم
 اولدی که ابرام سما و دعا عناصر اربعه و سواد بدلائله و سایر اشیا جمیعنا خلق سنک امر لر نه مطیع و موحد لر نه افرادر
 بخلاف المعتزله و القلاسه و شیخ اکبر قدس سره از مرتزب حضرت تلی دخی فصوصده و بمعنا به اشارت ایدوب سوررت
 (بیت) و ذوالحسن و بعد التی فاکل عارف یا خلاقه کشف و ابضاح برهان * بنذا قال سهل و اتحقق مثلنا * لا ناولاه
 غزل احسان معنی میت هر حرامز اده و عاصینک هلاکنده زمین درودی و زلزله ایلدی حق تعالی دن (یا ارض

اباجی خطاب و امر فی فهم ابلدی پس حق تعالی اکا هر نه فی بلع ایلله دیدی ابله آقی بلع ایللیوب درو تنه جعدی
 (منثوی) آب و باد و خاک و نار با شرر بی خبری با ما و با حق با خبر * آب و باد و خاک و نار با شرر بی خبری با ما و با حق با خبر *
 نسبتله فی خبر و حضرت حق نسبتله با خبر در (منثوی) ما به کس آن زغیر حق خبر * فی خبر از حق
 و از خبر دین خبر * بر اول عناصر اربعه نیک عکسی ایلله حقدن غیر دین خبر ز حضرت حقدن و یوقد ز دین خبر
 (منثوی) لاجر اشقن مناجله شان * کندشد و امتر حیوان حله شان * لاجرم یونرلک حله سی یعنی افلاک
 و عناصر و جبال و حله کند بلر عرض اولان امانندن اشفاق ابلد بلر و آتی حامل اولقدن خائف اولوب اعراض
 قیلد بلر انرلک حله سی حیوانک اختلاطندن * کنددا و لدی یعنی سماوات و ارض و جبال امانتی قبول ایللیوب
 نکلیقدن و حیایندن فرار ابلد بلر تا حقدن غافل اولبلر و غفلت وجهالت مقابله سنده سو * بر اولبلر بوا بیک
 نفسیری و وجهله مطابق اولان کلمات جلد اولده دماستان بیر چشکی یاتندن آتشی مرور ایتدی (منثوی)
 * کفت بیز انرم جلدنر حیات * کو یوب با خلقی حق با حق موافق * سماوات و ارض و سائر اشیا لک حله سی
 بر یو حیایندن بیز از دین بلر که خلقله زند و حقه مرده اوله و فی الحقیقه انسانک کبری حق جانیندن اولش
 و خلقله دیری اولشد (منثوی) چون بانداز خلق کرد او یتیم * انس حق را فلبی باید سلیم * چونکه خلقندن
 قالدی اول کس یتیم اولور حضرت حق انس و اشغالغنه قلب سلیم کرد بر یو خود خلقه انست اما تنگله میسر اولز
 (منثوی) چون ز کوری دزد دزد کاله * می کنند آن کور عاقله * چونکه دزد بر کوردن بر مناع او غورلیه اول کور
 علی العیافا ابلر (منثوی) ناکو بد دزدای کور آن منم * که بد زدیم که دزد برغم * مادامکه دزد کوره دیکه که
 او یتیم سندن متاع او غورلکه زیاده برن و سکار دزد (منثوی) کی شناسد کور دزد خویش را * چون ندارد
 نور چشم و آن ضیا * کور کند شک دزدی عش آکلر چونکه کور چشمک نورنی و اول ضیای طوبی (منثوی)
 چون بگویدیم بیکر او را و خفت * تا بگوید او علامت های رخت * چونکه دزدین دزدیم به و سارق اولد یغنه
 اقرا و ایلدیمای کور دل هم سن آتی طوط و محکم اخذایت تادزد او غورلدی متاع اسبابک نش نلفی دیه یعنی نفس
 و شیطان دزدی چونکه هر رسی انسان حاله سکارین دزدیم دیه سن ای کور دل انلری محکم اخذایت تا کم سسنگ خانه
 قلیکدن استراعه ابلد کار می متاع علام و آتارن سکاسو بیلر را کر انلری محکم عصر ایلر سک دزدل کار نه کالیله
 اقرا ایلدوب اخذ ایلد کار می متاعی سکا کیر واد ایلر (منثوی) پس جهادا کیر آمد عصر دزد * تا بگوید که
 جدد ز دیکه برده پس دزدی صقمت جهادا کیر کلدی تا که دهنه او غورلدی و نه ابلدی یعنی نفس و شیطانی
 مواخذ ایلدوب انره سیاست قیلتی کیر جهاد و افضل جهاد کلدی پس مجاهده ایلدوب انره سیاست قیل
 تا هر سویلیه سندن نه او غورلدی و نه شی آلدی (منثوی) اولاد ز دیکل دیدات * چون ستانی با نابی بصیرت
 اولاسنک چشم باطنک کل نورنی او غورلدی چونکه چشمک کل نورنی نفس و شیطاندن الحسن کیر و بصیرت
 و بصیرت بولور سن و خصوص ابله سنی و شیاهده ایلله حاصل اولور (منثوی) کاله شکمت که کم کرده دلبست *
 میش اهل دل یقین آن حاصلست * حکمت متابعیه که کو کل ضایع ایلشد اهل دلک نمنده شکسر و اوصالدر زیر
 اهل دلک خانه قلبندن اول متاع حکمتی نفس و شیطان دزد لری استراعه قیلمشد و اول متاع ضایع انلردن اولمشد
 (منثوی) کور دل بجان و با مع و بصیر * می ند آتد ز دشت سلطان از اثر * کور دل اولان کسه جانله و مع و بصیرله یعنی
 شوم فتنله که شیطان دزدی انلردن بیز و انلردن مؤثر نه استدلال قیاز زیر بصیرتی کوزی کور اولد یغندن خانه
 دروندن نه ضایع اولوب نه کند بیکتی ادراک ایلز (منثوی) ز اهل دل جواز جادانراجو * که جهاد آمد خلایق میش او
 آتی اهل دلکن استه جاددن استه زیر خلایق اهل دل قتنده جهاد کلدی یعنی دزد نفسی و دزد شیطانی بیلکی
 و انلر سرقه ایلدیم متاعه آگاه اولنی اصحاب دلدن صور جهادات منزله سنده اولان درجه را یلیم هر مینه سنده
 تکلان خلایقن آتی ضروره که آتیر یومعاندن غافلر و یومعاندن جاهلدر (منثوی) مشورت جو شده آمد پیش او
 کای زاب * کور دل شده رازی بگو * مشورت طلب ایلدی هر داول عاقل مجنون نمائک ایلد کلدی بویه دیو که ای
 طفلان بدی اولش بر راز سوبله وای کور دل با مایی بکا بر نقل ایلله (منثوی) کفت و ریزن حلقه کین در باز نیست *
 باز کردیم و زور زان نیست * اول دونه شکند و اولان صاحب دل آکایدی پوری یو حقدن زرا و یو و مقتوح
 دکلر ریکور و یو و کون واز کوفی دکلدر یعنی سرور از دن سوال ایلله که کون سرور از دن ظهوری کوفی دکلدر
 بیلکه (یوم تیل السرائر) غواصنه سرور از دن ظهوری کوفی یارین دردیدی (منثوی) کمر کارانه بدی در لامکان *
 هجوع و خیانت بودی من بردگان * که رکنک لامکانه یولی اوایدی یعنی یو عالم صورت معنی جانیبانه طریق

اولیدی و اهل صورت صورت قیدنده ایکن اول طریق له عالم معاندن و غیر لامکاندن رایجه بولیدی و رازطو بیدی
 سائر شغل کی بند خدی دکان اوزره اولورد و بر صورتی آلت کسب ایلوب آلت کی تعمر صورت ایلکه اشتغال
 قیلورد لکن نومکان و صورتک لامکان چاینه بولی و قدر پس لامکاندن رازطو بم دین کسه مکان و صورتی بم
 کی خراب ایلک لازم دریدی (خواندن مختصبت مست خراب افتاده راز ندان (منثوی) مختصبت در نشیب جای
 رسید و در بن دیوار مستی خفته دید * مختصبت نصف اللیلده بربره ایرشدی دیوار دیده یا نقش برستی کوردی
 (منثوی) گفت هی مستی چه خوردستی بگو * گفت از بن خوردم که هست ادر بسو * مختصبت مسته ایدری هی
 کسه صبح مست سن دی نه ایچید مست مختصبت ایدری بوندن ایچید که دستیده واردر (منثوی) گفتش آخر
 درسو روا کوا که چیست * گفت از انکه خوردم گفت این خفیت * مختصبت مسته ایدری آخر آشکاره دیده
 سبده نه در مست جواب و بر ب ایدری اول نسنه دندر که ایچمست مختصبت ایدری و سوز و خفیدر آشکاره سوله
 (منثوی) گفت از انکه خوردن چیست آن * گفت آن کاندربو مختصبت آن * مختصبت مسته ایدری اول
 نسنه بکه ایچمستن اونه در مست مختصبت ایدری اودره اوسوده مختصبت (منثوی) دوری شدن سوال و این
 جواب * ما ند چون تر مختصبت اندر خراب * بوسوال و بوجواب دور اولدی یعنی بوسوال و بوجواب بری برنه
 متوقف اولوب مسئله دوری نه ایدری مختصبت ترکی با لقی ایچره قالدی و مستک بوسکونه روز ندن مخیر
 اولوب و طه اندیشه به ایدری (منثوی) گفت اورا مختصبت هنر آه کن * مست هو هر که غمکام سخن * مختصبت
 مسته ایدری آکا مال آهاله تانفسکدن نه ایچید بیکل معلوم اوله مست سوز و قی آه برینه هو هر دیدی مختصبت نهی
 منکر ایلین کسه به دیر * کا قال فی الجراح احتسبت علیه کنا) دیر * انا انکر نه علیه) پس امر معروف و نهی
 منکر ایلین بر کسه مستلردن برینه دیدی مراد علی طریق الکتابه مست الهی اولنلردن ظاهرده اولان منکر
 انلری مستلکندن و سر خوش لغندن باعث اولان شیدن سوال و تفتیش ایلسه ردی انلر بو مستل جوابی کبی
 جواب و بررلا کردیسه لکه ندن مست سن درر لوجود عجز دستسنده اولندن اکر دیسه لاول دسیده اولان نه در درر
 بزنی مست قیللردن مراد تعبره صغیر و سنک فمهل آتی آلتز که (من لیدی لم یدر) دردی کی اشعار ایلر آخر اول
 منکر اول مسته دید بکه آهاله که نفسندن و ایچمست کوروی کورم مست سخن و قنده هو هر دیدی زهر اهو هو
 مسئله الهیه دکان کایه در بقی اسرار هو هر یله بر کسه نک درونی طولسه (کل اناه بتریم باقیه) خواستجه وقت کلامده
 مدتی آن که هاندن هو هر مستحق اولان کلام صدور ایلر و آه و غم و المندن حاصل اولور پس مستان الهی عین وصلنده
 و مشاهده محبوب سبیلده شغل فایده درر بر پس مستحق شادی اولندن آه صدور ایلر (منثوی) گفت کتم
 آه کن هو می گئی * کتم من شاد و نواز غم مخی * مختصبت مسته ایدری سکا آهاله دیدم سن هو ایلرس
 مست مختصبت ایدری بن شادم سن غمندن مختصبت یعنی ایکی قات سن بعض نسخه ده مخی بر نه دم زنی واقع اولشدر
 و تقدیر اوزره معنی بن وصالدن شاد و سرورم انکی چون هو هر دیرم سن هیران و غمندن دم اوزر سن دیک اولور
 (منثوی) آه از درد غم و سیداد است * هو می بخور و ان از شاد است * آه درد و غمندن و الم و بیزار قلندرن
 می نوش ایدیم لک هو می ذوق و شادیدندر (منثوی) مختصبت گفت این ندانم خیز خیز * معرفت متراش
 بکذا بر این شتی * مختصبت مسته ایدری بوی بیلزم قاتی قاتی معرفت بوقه یعنی سوله و بوعناد و سستی تر لاله
 (منثوی) گفت و نواز بجانم از کجا * گفت مستی خیز از ندان یا * مست مختصبت ایدری بوی بر سن قدندن قدندن
 یعنی ما بیزده هیچ مناسب و قدر مختصبت مسته ایدری سن مستحق قاتی تاز ندانه کل (منثوی) گفت مستای
 مختصبت بکذا درور * از رهنه کی توان بردن کرو * مست ایدری ای مختصبت بی قو و کندی مصطفی کیت عر باندن
کرو و فایده بجن ایتاک ممکن اولور یعنی برهنه دهن و فایده آلتی قابل دکلدر (منثوی) کرما خود قوت
 وقت بیدی * خانه خود رفتی و بن کی شدی * اکر بک خود کت قوی اولیدی کندی خانه که کیدرم بوجن
 اولوردی یعنی بوفایده قلوب سکاسلا قات واقع اولزدی (منثوی) من اگر با عقل و با اسکا می * هیچو شخان
 بر سر رکاتی * بن اگر عقله و اسکا له اولیدم شغل و مرشد لری کاندنه اولوردم یعنی اول مست و هشدار اولان
 کسه دیر که کرن عقله و امکان و قدر تها اولدم و نولر له نسبت قیلدم سائر عقل مرسته نه اولان شغل کی دکان
 ارشاد دعوت ناس اوزره اولورد و خلق عالمه تقدیر اولورد لکن بن اول عقل و امکان سن نه مستلدن خلاص اولوب
 مرسته بقدر وفادار و خوالدم دیدی (دوم باردی سخن کشیدن سائل آن بزرگ را تا حال اومعلوم تر کرد (منثوی)
 گفت آن طالب که آخر یک نفس * ای سواره بر بن سوران فرس * اول طالب اول دیوانه شکلنده اولان ولی و عاقله

ایندی که آخر بدم ای قاش اوزده سوار اولمش فرسکی بوجانبه سور (منشوی) راندسوی اوکه هین زور بگو *
کلبه من بس فوسفت و تند خو * اول عاقل و بجنون نماسائل طرختمه سوردی بوله که آکا اول تیز لک سوله زبیرانم
فرسم زیاده فوسن و تند خودد بوسوز اول مست هشیار دن رموز در ا کرجه ظاهر اخلاص کلام ابلک کبیردورمادی
کندی بک سوار اولدیفی اسب درج سرکش و قوی اولسی اشعاردور (منشوی) تالکد بر نکو دیوزد باش * انچه
ی برسی بگو سیداقاش * تیز اول تابتم فرسم سکا دجه اورمیده مقصودیم فرس روحم سکا در و طرد دجه سنی اورمیه
دیکدنه سوال ابلرسل آتی آشکاره سیان ابله (منشوی) او حمال راندل کفتن ندید * زبر برون شوگرد و درلاش
کشید * اول سائل قلیش رازی دجه بحال کوردی وفرصت بولدی فوری برون شو ایلدی و آتی لاغ جکدی
زوبنده زوددن محققدر برون شوگرد بحسب اللفظ طشره اولقی ایندی دیکدر اما قورتلای و خلاص اولقی معنایند
استعمال اولتور بونده دخی مراد بودر یعنی اول سائل علی القور قورتلای ایندی و کندوبی در حال خلاص اولقی
ایچون اول بجنون نمایی لاغ جکدی (منشوی) کفت میخوامم درین کویچه زنی * کبست لایق ایزرای چون منی
سائل لاغر باقیله ایندی بوجوده برخانون استرم که نکاحله آتی آلم بر بخلیندن اوتری لایق کیدر (منشوی)
کفت سه کونه زنتسندرجه جان * آند ورنج و این بک کنج روان * اول دیوانه شکل اولان عاقل ایندی
جهانده عورتلر اوج نوعدر اول ایکسی وچ و درددور بوبرسی کیتج رواندر (منشوی) آن بی راجون میخوامی
کل تراست * وان ذکر آتی ترنجی جداس * اول بروی چونکم استیمه من کلی سنجکوندر و اول بروی ضعیف سنجکون
وضعی جداد که سندن غیری ایچوندر (منشوی) وان سوم هیچ اوترا بنویدان * این شودی دور شور و فتم روان *
اول اوچتی نوع هیچ استکچون اولز یل بو حقیق و یانی اشندل فتمدن دور اولکه بن فوری کتدم (منشوی)
نازرا اسم نه ائلکد * که یغیر رفتی ناید * تابتم آتم سکا کدسر پیه یعنی دجه اورمیه که دوشرسن تابلدی
قالتمز سن بوسوزنی در رموز در مراد تابتم اسب روحم سکا فھر و غضب دجه سنی اورمیه که روحم سکا ایچونوب
و در و طرد دجه لرن اورمیه تابلد قالتمز سن و هجت و سلامت بولموب فلاح بولمزن دیک اولور (منشوی) شیخ راند
اندر میان کوزدن * بامک ز دیار کرا ورا جوان * شیخ چونکم بوسوزلی سولدی فرسی اطفاک آراسنه
سوردی جوان ککرار اول برز که بامک اوردی (منشوی) که یا اتریکو قفسیر این * این زمان سوغ کفتی برکین *
که کل آخر بونک تفریدی بونزاری اوج دورل دیک تمیز ایدوب کزیده قیل (منشوی) راندسوی او کفتش
مکر خاص * کل ترا بشد غم بایی خلاص * برزک فرسی سائل جانبیه سوردی واک دیدیکه بکر تمیز خاصه کلی
سنکچون اولور و غمدن خلاص بولورسن (منشوی) وانکه نیی آن یوسوبود * وانکه هیجست آن عیال بولدی * وایل
عورتک نصی سنجکون اوله یوزندر یعنی طول عورتدر و اول عورتکه هیدر او عیال بولدی در عیال بولدن مراد
بونده شول عورتدر کوا لکی ایزدن اولادی اوله (منشوی) چون زشوی اولش کولک بود * مهر کل خاطرش
آن سورد * چونکه اولکی ایزدن اول عورتک فرزندی اوله اول عورتک خاطرک جمع محبتی اول جانبیه کیدر
(منشوی) دوروشو تاسب تدازد لکد * سم اسب فوسنم برورسد * ایراغ اول ناتمده اغمه بوخسه بمن سرکش
و سرورن اعلی طمانی سکا برشور (منشوی) های هوئی کرد شیخ و باززدلکد * کودک کاتر ایا زسوی خوش خواند
شیخ چونکم سوتفی تمام ایلدی دیوانه لک طر قشنه شروع ایدوب برهای وهوی ایلدی و تکرار آتی اوردان
سوردی اطفاکی کیر کندی جانبیه او قودی (منشوی) باز یا نکش کرد آن سائل * ایلک سولام اندای شاه کا * سائل
کل دیونکر اول اوله پاچا غردی ای اولوشام بر سولام دخی قالدی (منشوی) بازرا نداین سوکوزرتجه بود *
که زمیندن آن ایچه کوب بود * اتخی کبر فوجانبه سوردی اول طالع ایلدی تیز لک اول سولالک ایدیکه اول طفل
میداندن بنم طو بوی تابلدی (منشوی) کفتای شه باچنین عقل و ادب * این چه شیدست این چه فعلست ای عجب
سائل اول عاقل و فاضله ایندی ای شاه بونک کی عقل وادله ای عجب بونه شید القدر بونه فضل و ندر اکر (منشوی)
بوری عقل کلی دربان * آتقایی درجنون جوفی نهان * یانده من عقل کلک و راستند من عقل و معرفت
خلکنک آتقایی سن چتونده نیچون نهان و مستور سن (منشوی) کفت این اویاش رایی می زند * نادین شهر خودم
قاضی کنند * فی سوار سائله ایندی بواویاش یعنی بو خلی برآی اورور لای کندی شهر مده بی قاضی ایلیر باخود
کندی شهر لاندی قاضی ایلیر دیک اولور (منشوی) دفع می کتم مرا کفتندی * نیست چون فغانی
صاحب فنی * دفع دیدم و قاضی اولقی قبول ایلدم بکاوق دید برونم عدم قبولی فنی ایلوب دید بیلر که سخیلن
برعالم بر صاحب بن فو قدر (منشوی) باجو دور فرامست و خدیت * که کز نو در رضا کوید حدیث * و وجود که یله

حرام و خبیث دیگر که علم و فضلده هستند ناقص و دون اولان که قضاء و حکومتده سوز سوز بلیه (مثنوی) در شریعت
 نیست دستور که ما * که از نوشته کنیم و بشو * شریعتده بر دستور یوقدر که برین شاهدن ناقصی
 سا که مقتدا ابلیه و ز (مثنوی) برین ضرورت کج و دیوانه شدم * این دیابطن همانم که بدم * بوضو و تندن احق
 و دیوانه اولدم لیکن باطنده همان اولیلم که ایدم یعنی دیوانه لک همان بنم ظاهر مده در نوشته باطن همان کالاول
 نیجه عاقل و عالم انسه به اولدر (مثنوی) عقل من کجست و من و برانه ام * کجی که میداکنم دیوانه ام *
 بنم عظم کجدر و بر و برانه ام * کجی که آشکاره ایدم دیوانه ام که آنک عدو و رهزنی یوقدر (مثنوی) اوست
 دیوانه که دیوانه نشد این عس را دید و در خانه نشد * حقیقتده دیوانه اول که سده که دیوانه اولدی یعنی عقل جزوی
 قیدندن قورتلدن * کندوی شهرت و نبات ایچون خلقه عاقل و عالم کوستردی و عسسی کوردی و خانه به
 کجدی عسدن مراد خلق و انام و عوام * کالو و ام در عاقل اولان اولدر که بونلردن عسدن فاجده یعنی کبی
 فاجه و عزت اختیار ایدوب اختفا ایده قنده فالدی که بونله قاضی و حاکم اوقتی منته * کیده (مثنوی)
 دانش من جوهر آمدنی عرض * این بهایی نیست بهر غرض * بنم علم جوهر کلدی عرض کلدی بوهایی
 اولان علم یعنی ذی قیت و بهالو اولان علم هر غرضدن اوتری ذکدر بلکه لله و فی الله در بهایدن با نسبت
 ایچوندر (مثنوی) کان قدیم نیستان شکرم * هم زین می رید و من می خورم * قندلک معدنی شکرتک نیستانی
 هم شدن بتروم بریم یعنی قندلک معدنی * و سه * معرفتک محل و منبری هم علم حقیق و اسرارالدی شدن
 حاصل اولور و هم برین اندن ذوق و غدا اولورم (مثنوی) علم تقلیدی و تعلیمست آن * که ز نور مستمع دارد فغان *
 علم تقلیدی و علم تعلیم اول علم که آنک صاحبی مستمع نفورندن غذا اولور و فغان طویر لکن علم تحقیق
 صاحبی آنادر که کندگی علمش را که بر مشرتی بولسه را اصلاحه آنالک اولمز و علملندن نفرت قیبالر (مثنوی) چون
 فی دانه بهر روشنیست * هم صو طالب علم دنا ی دست * علم چونک دانه و حظ نفسدن اوتری اوله روشنی بدلدن
 اوتری اولیه دنی دنا لک طلبی کیدر زیرا طالب علم دنا مقصودی چونککم دنیا اوله دنا ی دینک
 صنعت و علمی طالب اولان کسبه معنی مشابه و مساوی اولوش اولور (مثنوی) طالب علمست بهر عام و خاص *
 فی که تا باید ازین عالم خلاص * زیرا خاص و عامدن اوتری علم طالب ایدمچیدر آندن اوتری طلب ایلر * که
 تا بوالدن نجات و خلاص بول (مثنوی) هم و موشی هر طرف سوراخ کرد * چونکه نورش اوردی از کف برد
 شول موش کبی که هر طرفی سوراخ ایلدی چونکه علمک نوری اول موش مشابه سنده اوقتی قبودن سوردی کا ابراغ
 اول دیدی یعنی اول کسه که علم تقلیدی صاحبدر طالب علم در عوام و خواصدن اوتری روشنائی بهان و چنان
 ایچون بوالدن خلاص اوقتی ایچون طالب علم ذکدر بوکونه عالم شول موش * کیدر که زمینده هر جاییه
 بحث ایدوب سوراخ ایلدی چونک اول علم دنا بدن اوتری تحصیل ایدن کسه فی عالم نور ایدن سوره واکا بومر سده دن
 صاول و دور اوله اول عالم موش کبی بوعالم خاکدانه بحث ایدوب سوراخ سوراخ ایلر و کندوبی عالم نورانی به
 واصل قبله من دینک اولور بر دینده صاول و ابراغ اول دینک معنا سنده در (مثنوی) چونکه سوی دشت نورش رهنود
 هم دران ظلمات جهدی می نمود * چونک اول عالم صحر و نور جائینه بول بولدی هم اول ظلماته برجد و جهد
 کوستردی یعنی چونک صحرای حقیقت و نور احدیت جائینه اول موش کبی اولان عالم بول بولدی زیرا آنک
 خلقنده نور ایاقت و صحر ایدن نصیب ولت یوقدر هم اول ظلمات عالم جسدده و زبر خالک دینده جد و کوشش
 کوستردی (مثنوی) که خدایش برده بر خرد * برده از موشی و چون مرغان برده * خدای تعالی اگر بر خردی
 اکا بریره موش لکن نور تلور و مرغلر کبی پرواز اورد یعنی اگر خدای تعالی بوکونه عالمه عقل بری بر پرورده
 موشلک مصفندن نجات بول و بگر مرغان الهی کبی اوج عالم اعلاده اوجر (مثنوی) و ریخوید بر پاندن زبر خالک *
 نامیدن ازین راه حمالک * که خدای تعالی بدن بر خرد و معرفت استخره زبر خالک دینده حمالک بولنه کجکدن نامید
 قانور یعنی راه عالم بالای و مرتبه اعلاهی سرا تمکدن ما بوس اولور (مثنوی) علم گفتاری که آن بجان بود * عاشق
 روی خریداران بود * گفتاره منسوب اولان علمکه اوی جان اوله مشترک لک و زونه عاشق اولور جانندن مراد بونده
 اخلاصده یعنی شول قیل و قاله منسوب اولان علمکه لوجه الله اولیه اول علم فی روح اولور آنک شاشندر که مستمعین
 و طالینک عاشقی اولور اما لوجه الله حاصل اولان علم تحقیق بولید کلدی که آکاشتری اولور سه آکا فاده ایلر و اگر
 مشرتی اولور سه و با نعمت دیوب کندگی علمک ذوقندن ولادتدن جدا اولمز (مثنوی) که چه باشد وقت بحث من زلف
 چون خریداروش نباشد در وقت * که چه علم گفتاری صاحبی علم بختلک و قنده قوی و بحکم اولور ایکن

چونکه آنک خریدار و طالبی اولیه اولدی و کندی زفت بونده قوی معناسنه امتعاره اولمشدر (منشوی) مشتری من
 خدایست اوامر * می کشید بالا که الله اشترا به بنم مشتری و طالبی حضرت خداد و خدای عالم بالا به چکره
 یور و الله اشتری یعنی اول قاضی القدر فرارایدن و یحیی و شتر سخته کیدن کسه اولنک استین کسبه دیدیگر بنم
 مشتری خاص و عام دکلدر بلکه بنم مشتری خدای رب الانامدراول خدای عالم بالا به وخت اعلا به چکره
 یوردی (الله ان اشتري من المؤمنین انفسهم و أموالهم بان لهم الجنة) یعنی الله تعالی مؤمن قولارندن اشترا ایلر
 کندی بوند فدا اولان تفسیر فی بذل اولان مال لری بونک مقابله سنده جتنی بونلر عن ورمکله (منشوی)
 خونهای من جمال ذوالجلال * خونهای خود خورم کسب حلال * پس ای اخ بنم حق بونده بذل المذکر
 نفسک خون بهای جمال ذوالجلالدر (کما قال فی الحديث القدسی من احبني قتلته ومن قتلته فعلي ذنبه ومن كانت
 ذنبه علي فانا ذنبه) پس بنم خون بهام ذوالجلال کجا ایدر کندی خونهای بیرم یعنی اول لطف جمال الهی که
 بیر معنوی ذوقد رانی غذا ایلرم که کسب حلالدر که راه حقه بهائی بذل بتکلف مقابله سنده حضرت حق اول تجلی
 بجایله بی بکاغوض و عن ووردی (می) این خریداران نفس را بهل * چه خریداری کنیدی سست کل * سندی خدای
 اخ بومفلس مشتری باری قورترک بالا به بالجنی نه سست بلک بالا به یعنی نه صافن الفقه قادر اولور که انلری علم و عملکه
 مشتری قیله سن پس حضرت خدای مشتری ایدنک کرکه سود فراوان و کنجی بابان نسیساره (منشوی) کل بخور
 کل و اخرج کل رنجو * زانکه کل خوارست دائم زرد رو * بالحق بیه بالحق آله و بالحق طلب قیله زرباطن خوار اولان
 کسه دائم زرد رو در و کان قتل نفسنه معاونت جو در (کما قال صلی الله علیه وسلم من اكل الطین فکان غائفا عن قتل
 نفسه و راه الطیری عن سلمان الفارسی) پس کل بیه یعنی کدن حاصل اولان ما کولات و بده من علق اولان مطعومانی
 غذا ایلره (منشوی) دل بخور تا داغمانی جوان * انجیلی جبهوات چون ارغوان * دلی یعنی دلدن حاصل
 اولان ذواق و اشواق روحه غذایله تا داغمانا زه بکت اولسن و تجلی الهیه سنک نورک ارغوان کبی اژه یعنی چهره
 روحک ارغوان کبی اوله (منشوی) یارب این بخشش نه حد کارماست * لطف و لطف خنی را خود نسیزاست * یارب
 یو خریداران فلسی ترک غیلبی و علم و علمز متاعنه سنک کبی غنی پادشاه مشتری اولتی و پوره و رنج تجلی بجایله
 لطافت و ملاحظ بولق بزم کارمز حدی دکلدر سنک لطف ظاهر ک خود لطف خنی ایچون اولغه لایق در
 (غند العارفین الله تبارک و تعالی ذواللطف الجلی و الخفی) دیگه توصیف اولور و لطف جلی اولدر که کار و عمل
 مقابله سنده اوله و حین رجاده عقل آنک حصولنه امید واره اوله و بزم و اعتقاد قیله که (الله لا یضیع اجمی الحسنین)
 خوار است و (هل یزال احسان الا احسان) مقتضای حسن عمل لطف خنی مقتضی اولور و اعمال حسننه
 مقابله سنده اولان لطفه لطف جلی دینوار لطف خنی بونک عکسیده یعنی اعمال حسننه مقابله سنده اولور و عقل
 آنک حصولی من بعدر جاقباز اول لطفک ظهوری خاطرنه دخی کلز بلکه قهر و غضب مخلصده و کماله باس و قنوط
 حالتده حاصل اولان لطفدر پس بیه مقدمه معلومک اولدر بیه معنای بت اولدر که یارب بونک ارکان بخشش بزم
 کارمز حدی دکلدر سنک جله لطف ظاهر ک خود عند تحقیق لطف خنی اولغه لایق و سزادر یا خود بومعنی دخی
 جبار درک سنک مطلق لطف لطف خنی اولغه نفسه کندی لایق در بر آسختی واسطه سله کل دیک اولور و معصر
 ثانی شمران سهل المتعبد دید کار می اصطلاحک مظهریدر زیرا اگرچه انظمامل و آساده و لیکن معنای
 جمیع الباندر (منشوی) دست کبر از دست ما مارا بجز پرده و برادر و پرد قما سدر * المزی طوب بزی بزم المزدن
 آل یعنی تقصیر الدن خلاص الله سنک مشاهده که حجاب و مانع اولان برده بی رفعا به و بزم پرده مزی برقه و بزی
 رسوای قیله (منشوی) باز مر ما را ازین نفس بید * کارش تا استخوان مار سید * بولید و سرکش نفسدن بزی
 صافون آل زیرا نفسک کاردی تا بزم استخوان از ره ابر شدی یعنی انک ظلمی بزم جانمزه شدی (منشوی) از خود ما بجا و کان
 این بند سخت و کی کشاید اشی بی تاج و تخت * بر خیزد بهار لردن و محکم و مشک بیدی کیم آجری تاج
 و تختسیر بادشاه (می) اینجین قفل کرانرا ای دود و کی بوند بزم که فضل نو کشود و بونجین قفل و مشک کل کلیدی
 ای وود سنک فضل و احساندن غیری آجغه کیم قادر اولور (منشوی) ما ز خود سویی بوز کرد انیسر * چون نوی
 انما یما ز بیکتر * پر کنند بزم اعراض ایدوب یا بنی سنک جانبیه دفر و روز جو تکم سن بزدن بزم به بیکر کسن پس
 سکا توجه ابلک اولدر (منشوی) این دعا هم بخشش تعلیم نسی * کره در کلین کاستان از چهره ست * بودعا
 و د * اجات دخی سنک احسانک و قه لیکدر بوجه کلغنده کستان نهدن شدی یعنی نفوس انسانیه دن اگر سنک
 هدایت و یوفه قفل اولمیدی دعا و ثنا کلری نهدن حاصل اولور دی (منشوی) در میان خون ورده فهم و عقل *

جز را کرامت توان کرد نقل * خورشید و ماهی یعنی فان الله یفرس ما یتدبره فیهم وعقلی سنلک احسانک و اگر آمدن
غیری نقل ایلم که وقومغه بر کسه قادر د کادر یا خود معنی خون و ورده می باشد فیهم وعقلی عالم معنادن سنلک
اگر آمدن غیر سی نقل ایلم که قادر د کادر یا خود معنی خون و ورده می باشد فیهم وعقلی عالم معنادن سنلک
می زدن بر جان * پور و ان و جاری نور که ای باره به دند و رو آنک نورنک موی آسمان اوزره و در یعنی آسمانده اولان
نجوم و کو که ای کورر ما یتدبره و قدر بعد مسافه و ارا یکن * یله (منشوی) گوشت باره که زبان آمد از وی می رود سیلاب
حکمت (همه و جو) ات باره می که زبان کادی اندن حکمت سیلابی جو که کیدر یعنی گوشت باره اولان
لساندن سیلاب معارف و حکم چای که جاری اولور (منشوی) سوی سوراخی که نامش گوشه است * نایاغ چان که
میوش هوشه است * شول بردلک جابنه که آنک نای * کوشلر د جان باغنه دک که اول جان باغنه میوشی
هوشلرد (منشوی) شامه را باغ چانه شاعر اوست * باغ و بستانه ای عالم فرع اوست * اصل و سر چشمه خوشی
آست وان * زود بخیری تحت الاتهار خوان * جانلر باغنه شاهر اهی اول جان باغنه میوشی اولان هوشلر
شرعیدر و باغ بستان عالم ظاهر جیه اول هوشلر که فرعیدر از انظر حقیقت یتدبره نظر اولنسه بوجه حدائق و بستان
عالم تدبیر عقلی لفظه و کاور و کال * بولور بوجه تدبیر عقلی اصل و باغ و بستان عالم فرع اولور بوجه خوشلر که اصلی
و سر چشمه می من حیث الحقیقه اول هوشلرد زرا خوشلر ایکی قسمند خالی د کادر رقصی معنوی و رقصی
صوری معنوی اولان خوشلر متلاوم و معارف الهیه و مخلوط و اذواق روحانیه در غایت مافی الدیاب بوجه
معنوی اولان خوشلر که عقلی که منتهی اولور و هیچ بر نوع خوشلر که عقل کل آنک اصلی اولیه و سایر
عقول مانند جدول و انهار اول بحر خوشیدن آکوب هر برمه سه به اساله و اجر ایدلر و صوری اولان خوشلر دخی
عقل معاش نصیبی مقداری می آتد که نهدن الوب صاحبیه ایصال ایلر پس اصل و سر چشمه خوشی اول هوشلر
اولور و علی القور بخیری تحت الاتهار آیتن ارفو که مفهوم باطنیسی بومعنا به اشارت قیلور و یو که آیت کریمه قرآن
عظیده جوق واقع اولمشدر بجله ندری (ان الذین آمنوا و عملوا الصالحات لهم جنات تجری من تحتها الانهار) پس
بوجه مناسب اولان معنای باطنیسی بولور که تحقیقا شول کسه لکه وحدت حقه علی طریق المشاهده تصدیق
ایلدیر و صلاحه و خالصه اولان عظمی ایدلر انرا بیچون شول جنات عقول وارد که در جنات عقول تحت
احکامند انهار و اذواق خوشی جاریه اولور دیک اولور (تفهیم نصیحت رسول علیه السلام بباران) (منشوی) گفت
یغمبر یعنی انبار * چون عبادت کرد باز را * یغمبر علیه السلام اول خسته به ابدی زار و باریاری چونکه
عبادت ابدی (منشوی) که مکرر می دعای کرده * از جهالت زهر بانی خورده * که و ارا به بر نوع دعا الهی شنسن
جهالتند بر زهر بانی سن (منشوی) یاد آور چه دعای گفته * چون زمر کمر نفس می آشفته * نذ کرا الهی کندی حقنده
نه دعا ایلشن چونکه نفس نکند بر نشان اولش سن (منشوی) گفت بادم نیست لاهمی * داربان بادم آید
ساعتی * اول می بعض حضرت رسول صلی الله تعالی علیه و سلمه ابدی خاطر مرده بود و الا نکاهت طوط بر ساعت
خاطر مرده کله (منشوی) از حضور نور بخش مصطفی * بدش خاطر آمد او را آن دعا * حضرت مصطفی علیه السلام
نور بخش اولان حضور ندن اول ایلدی که دعا آنک خاطر شک او کنه کادی روشن کده اولان یعنی مجل روشنائی و معدن
نور الهی اولان یغمبر علیه السلام همیشه اول ضایع اولش آنک خاطر شک او کنه کادی (منشوی) تافت
زان روزن که ازل ناداست * روشنی که فرق حق و باطلست * اول روزن بدردی و بر صوالدی که * کوه کندن
* کوه بول وارد بر روشنلک که حق و باطلی فرق ایدیمیدر (منشوی) گفت اینک بادم آمدای رسول جان
دعا که گفته ام من بالقول * اول صحابی ابدی ای رسول خدا اینسته خاطر مرده کادی اول دعا که آتی بن بالقول
دعیشم (منشوی) چون گرفتار کاهان می شدم * غرقه کشته دست و بانی می زدم * چونکه کاهه گرفتار و سایر کلام
دربای عصبیه غرق اولش اولدیغم حالد بدست و پا اولدم (منشوی) از تو ندید و ز عیدی می رسید * مجرمان از عذاب
بس شدید * سندن بر عودت و تدبیر شدی و عصاف و مجرمانه زاده شدید اولان عذابدن (منشوی) مضطرب می کشتم
و چاره نود * بدش حکم بود و قفل نا کشود * مضطرب اولدم و چاره و درمان اولدی زرا بدش حکم ایدی و اچلر کایدی
یعنی بد آخرت حکم و قفل معنوی مفتوح دکل ایدی (منشوی) فی مقام صبری راه کریم * فی اسیدوبه فی جای ستیز
نه صبرمقنای زنه غیا جی بول و نه توبه امید و نه عبادیری چونکم بوحالتی مشاهده قیلم و کندی
کویا آخرتد بولوب شویله کوردم که صبرمحل بوق و فاجعه دخی بر بر بوق و توبه ابله که دخامد بوق و عنادند
مجال بوق (منشوی) من چو هاروت و مامر و از سزن * آمی کردم که ای خلاق من * بس دشمنی خردن هاروتله

ماروت کبی اولمدم بولید نوکای بنم خلاقم (ذکر دشواری عذاب آخرت و سختی آن) (منثوی) از خنجر هاروت
 و ماروت آشکار چه بابل و ابگردند اختیاره آخرت عذابش خوف و خطر نیدن آخرت عذابش دنیا عذابش اوزرنه
 ایشارایدوب بودنیاده معذب اولغه آشکاره بابل جاهن اختیارایدلیر دنیا عذابش آخرت عذابش اوزرنه ایشار
 ایدوب بودنیاده معذب اولغه راضی اولدیلر (منثوی) ناعذاب آخرت اینجا کشند * کر بر ندی و عاقل و ساجر شوند
 تا آخرت عذابش بونده چکه زحرا آنکه اول ایک ملاطه قیلر عاقلر و ساجر و ثلردن متقولدر که بواکی ملاطه چاه بابل
 البصره باشلری آشتی آصلش لردو کونه عذابه کرختار اولمشلر (منثوی) نیک کردند و بجای خوش بود * سهل تر باشد
 زانش ریخ دود * بولملکر بواشی اوب اولدیلر کندی مخلنده و تمام برنده ایدی زرا آتش عذابندن نو تونکر ریخی سهار
 یعنی آخرت عذابندن دنیا عذابش ریخی آسان کرد دیک اولور (منثوی) حذر ندارد وصف ریخ آن جهان * سهل
 باشد ریخ دنیا بش ان * اول جهانک عذابش وصی حد و نهایت طوع و عزایک عذابش آخرت عذابش قنده سهل
 و آساندر (منثوی) ای خنک آنکو جهادی میکند * بریدن زجری و دادی میکند ای سعادتلر اول برکسه که
 اور جهادیله بدنی اوزره برزبر و بردا بیلر یعنی اکاریاضت و ربوب آقی اخلاق ذمه من و افعال ریه بدن باله و طاهر
 قیلر (منثوی) تا زنج آن جهانی وارهد * بر خود این ریخ عبادت سینهد * ناول جهان معسوب اولان عذابن قور نه
 کندی اوزرنه و عبادت و طاعت زحمتی قویه و دایم نیک و صالح اولنره اویه (منثوی) من همی کستم که
 یارب آن عذاب هم دین عالم بران برمن شتاب * اول مرخص طالعده نو کونه حکایت ایدوب ایندی بن دیم کهاربی
 اول عذاب هم بولمدم بزم اوزره سر عله سور یعنی آخرت ایدیه چک عذابی الا ن بودنیاده بی تأخیریکا حواله اید
 دیدم (منثوی) ایدران عالم فراغت باشدیم * در چین در خواست حلقه می زدیم * ناول عالمه بکفراغت و حضور اوله
 فوجیان طبلد و سواد حلقه اوردیم و باب حق دق قیلدم (منثوی) اینچنین ریخوری سیدام شد * جان من از ریخ
 بی آرام شد * اول سوال و طبلد نصکره نکا و نیک کبی بر مرض سید اولدی بنم جانم الا ن ریخدن بی صبر و بی آرام اولدی
 (منثوی) مانده ام از کرا و اورد خود * بخیر کستم زخویش و نیک وید * کشیدی کرمدن و اورادم من طالمش
 کندم من وظایف طاعانی واذ کار و اوراد و مناجاتی ادا ایلکدن عابر اولمش کندم من و نیک ویددن بی خبر اولدم
 (منثوی) رفتی دیدم * کنون من روی نو * ای جسته وی مبارک بوی نو * آگر شدی بن سنک مبارک بوی
 کور میبدم ای جسته وی مبارک در سنک بونیکه رایحه طبله کجسته لر همت و اقلای شر بنک ضعیف
 اولنره قوت و قدرت و برسی مقرر در (منثوی) می شدیم از ندیم بیکار * کردیم شاهانه ان غصواتی * بن شد
 وجوددن بالکلیه کیدردم بوم خواره لکی بکاشا هاته ایلدیلر (منثوی) گفت هی هی این دعا دیگر مکن *
 بر مکن فوخوش را از ریخ ویز * حضرت رسول علیه السلام آیدی غافل اوله کیر وودعای ایلدمس کندنی بیخ
 و نیکدن قورمه (منثوی) توجه طاقت داری ای مورزنه * کهنه بر و چنان گوید بلند * ای ضعیف و عجز
 سورس نه طاقت طورتس که حضرت حق سنک اوزرنه آنک کبی بلند طاعنی قویه یعنی عظیم اولان عذاب و قهر
 کوهنی سنک اوزرنه وضع ایلیم سنک * ضعیف * آکانه طاعنی اولور (منثوی) گفت بویه کردم ای
 سلطان کمن * از بر جلدی نلام هیچ فن * اول مرخص حضرت رسول علیه السلام آیدی ای بنم سلطانی بویه
 ایلدم جلالت و عزت طرفندن هیچ فن لافن ایلیم و اظهار تجلد قیلیم زیرا محبور ایلتم مقبول اولان
 عاجز و اقدار و اعدا قنده لازم کلان تجلد و نصیر در (واهدا قال ابن القاری ص ۱۷) و یحیی اظهار التجلد لمدی *
 و یقین غیر العجز عند الاحی (منثوی) این جهان تهست و موسی و ما * از کته در نه ماندم مینا * بار رسول الله
 فی المثل بوجهان صحرای تبه کیدد و من موسی کبی سن و برگاه ایلدند تبه دمه مبتلا فاش و جهان جسته اسیر
 اولنر (ذکر حال قوم موسی علیه السلام و شجاعتی ایشان) (منثوی) قوم موسی راه می پیورده اند * آخر اندر کلام
 اول بوده اند * حضرت موسی علیه السلام قوی بول اولمشلردن آخر اولکی اودعه اولمشلردن (منثوی)
 سالهاره ی روز و در آخر * همیمان در اول منزل اسیر * نجه یلار بوله کیدوز و عاقبتنده انجیلن اول منزلده اسیر
 یعنی بنی اسرائیل هر کون کیدوب و صباح کیدیلری نه منزل اولده بولدیلری کبی بر دخی را خدا بیه اگرچه
 کیدمیز ولیکن کندی نه منزل اولده اسیر کوروز (منثوی) کردل موسی زما راضی بدی * آخر این ره بر بیان
 آمدی * کحضرت موسی * ککلی بر دین راضی اولیدی تهل راهی و کاری سیدا اولوردی موسی
 علیه السلام دن مراد حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم در اول صحرای چونه کندی قوم موسی
 و راه حتی صحرای تبه و حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمی حضرت موسی علیه السلامه تشبیه

ایلدی پس کندیتک حسب حالتی و املوب اوزره تقل ایلدی بالمواجه حضرت یغمبر علیه الصلوٰۃ والسلام
 خطاب الیکدن ومن یزدن راضی دکسن دوسو یلمکدن تأدیب الیسن اشعار ایلر (منوی) ورنک بیزار بودی
 اوزما * کدر سیدی هیچ مان خوان از سما * واکر حضرت موسی بزدن تمام بیزار اولیدی بزه آماندن نعمت و خوان
 هرگز بخی ایشیدی یعنی هیچ ایشزدی (منوی) کدر سنجی چشمها جوشان شدی * در میان مان امان جان شدی
 بر طاعتدن بقی چشمه جوشان و روان اولوردی یا بنده بزم جافدن بقی امان اولوردی (منوی) بل بجای خوان خود
 آتش آمدی * اندرین منزل لایب درمازدی * بلکه خوان و مانده برینه آماندن آتش کلوردی و مانده بزم اوزر یزه
 یا لک اولوردی و با قوب احرار قیلوردی (منوی) چون دودل شد موسی اندر کارما * کاه خصم ماست کاهی بارما *
 چونکه حضرت موسی علیه السلام بزم ایشزده ابکی کو کلی اولدی کاه بزم خصم کاهی بزم بارما اولدی (منوی)
 خشمش آتش می زند در خشم * حلم آورد می کند تیر بلا * ایلک خشمی بزم رخت و اسباب یزه آتش آورد ایلک حلم
 و لطیفی بزدن قضا و لایق در دایر (منوی) کی بود که حلم کرد خشم تیز * هست این نادار ز لطفت ای عز رب * اول
 اصحابدن بهار اولان کسه چونکم وجهانی تیه و حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمی حضرت موسایه
 تشبیه و کندیتک بوجهانی میتلا اولسنی موسی قوملتیه ده فالسنه تشبیه ایدوب و یونرلک تشبیه فالسنی انله
 موسایک عدم رضا ستدن و خشم و غضب قیلستند و یونرله مانده کلسی و بجزدن آب روان اولسنی حضرت
 موسی علیه السلام حلم و زیاده مرحمتی بلا بی دفع قیلستند در دید کد نصکره حضرت رسالت نامه صلی الله علیه
 و سلم کمال فضیله و زیاده حسن سیرته اشارت ایدوب و یونرلک دیار رسول الله بقی ممکن اولور که خشم دخی عین
 حلم اوله بو خشم و قهر عین مهر اولتی سنک لطفندن نادرد کادر ای عز رب الوجود اولان سلطان محققه
 سنک مشرب سعادتیه بمحض احلم و مرحت غالب اولد یقینه ناه حضرت حق تعالی کفول و منافقینه غلظت و شدنه
 و ترک ملاحت و ملا تینه امر ایدوب یونر دیک (یا ایها النبی جاهد الکفار و المنافقین و اغلظ علیهم) و حضرت موسی
 علیه السلام مشربلر نه عتف و غضب غالب اولد یقینه ناه انتری حق تبارک اذهب الی فرعون طاعنی قولا له
 قول لاین (دو ملاحت و ملا تیه ایتمکه امر ایلدی بس حضرت رسالت نامه صلی الله علیه و سلم خشمی خشم رجانیه
 ایدی و خشمی عین حلدن حاصل اولشدی و واجلدن) کی بود که حلم کرد خشم تیز (دیدی و حضرت موسای اول
 حضرت حضور زنده علی طریق التمثیل ایراد ایلر سنک عذر نه شروع ایدوب در لره (منوی) و مدح حاضر و مست
 انبره این * نام موسی ی بزم قاصدین * حاضر مدح و خستد یوندن اوتری قصد ایلد و تحیلن موسایک نامی
 ایلنوم یعنی مدح حاضر شروع خستد و یونر و مستایش ایتل عند الادبانه بخلاف قدر و واجلدن نام موسای
 قصد ایلنک * کید کر ایدمیدی (منوی) و نه موسی کی رواد ارد که من * بیش یواد ایتم از حج نه * و اگر امر ایدوب
 اولسیدی و موسایک ذکر اولیدی حضرت موسی بقی روابو تردیک بن سنک * کبی سلطان ایتانک قندنه
 باد ایلیم هیچ تدن یعنی ناموجود اولان کسه دن کاه اول حضرت سنک شرفل کوروب و امتکدن اولتی رجا ایدوب
 (اللهم اجعلنی من امة محمد) دیمشدر (منوی) عهد ما بیکست صد بار و هزار * عهد تو چون کوه ثابت برقرار
 * بزم عهد من یوز کوه و سنک کوه صندی سنک عهدک طاع کبی ثابت و برقرار در (منوی) عهد ما کاه و بهرادی
 زبون * عهد تو کوه و زنده که هم خزون * بزم عهد من فی المثل کاهدر و هر باددن زوندر سنک عهدک طاع و یوز
 طاعتدن دخی زیاده و احضر یعنی ای منبع حکمت و معدن رسالت سنک عهدک کوه کبی ناشد و بزم عهد کاه
 کبی فی قرار و هر هوای تشابه ایله زبون و بی مقدار در (منوی) حق آن قدر که بر تلون ما * رجی کن ای امر لونها
 اول قدر و عینک حقیقو که وجود شریفک آتک منظریدر بزم تلون یوز و عدم تمکینز اوزره شفق و مرحت ایلدی
 الوان و اشکالک امیری وای فلک رسالتک ماه منیری الواندن مراد اشیاد و حضرت حبیب کرم صلی الله علیه و سلم
 جمع اشیانک امیری و سدیدر (منوی) خویش را دیدیم در سوای خویش * امحان ما مکن اشیایش * کندیزی
 و کندی و رسوا طغمری کردلک اشیاه ارق بری امتحان ایله * منوی * ناقض حقای دیگر رانان * کدره
 باشی ای کرم مستعان * ای مستعان اولان کرم بزم غیر فضیلت بری نهان ایلش اولسن که بری امتحان
 ایدو جل و اولور سنک اغر فضیلت عرذی ظهوره کاه و دخی رسوای اولور حضرت یغمبر علیه الصلوٰۃ والسلام
 دخی کرم و مستعان دیک صحیح اولور (منوی) بی حدی * قدر جمال و در کمال * در کرمی مای حدیم و در ضلال
 * جمال و کمال دسن بی حدی و غایتسن برا کیدلکده و ضلالتده بی حدی و نهایتز (منوی) بعدی خوش بیکار
 ای کرم * بر کرمی * بی حدی و غایتسن * کندی بعدی و بی غایت اولان لطف و کرمکی ای کرم برا و ج لیم کسه لک

بی حد اولان کر بلکی اوزره حواله الیه (منشوی) همین که از تقطیع مایک نارماند * مصر بودیم و یکی دیوارماند * اکاد
 اول که بزم تقطیع عزمن بز نراقالدی وجوددم مصر ایدل و بر دیوار قالدی تقطیع نیابدن بر نوعدر صارغه و طولواغه
 دخی بر بر یعنی دیدیکه ای رسول خداوای نبی مجتبی آکاه اولکه بزم عمریز بزندن بر تل قالدی و عمر نیابتن
 بولدی بر شرکی معمور ایدل بر دیوار قالدی (منشوی) البقیه البقیه ای خدیو * تاکندر دشا دکلای جان دیو * شول
 بقیه بی شول بقیه بی تعمیر ترسیه و حفظ الهی خدیو تا کم شیطانک جانی بالکله شاد اولیه (منشوی) هر مانی
 بهر آن لطف نخست * که تو کردی کرها نرا باز جست * بزدن او تری دکل بلکه اول نخست و قدیم لطفدن او ترنگه سن
 کر اهلری اول لطفله که طلب ایلک ایلدلی یعنی طریق مستقیمدن دورا و انرا هدایت ایلدلی پس مظهردن
 ظاهر یعنی خلیفه دن مستخلفه انتقال ایدوب حضرت حقه مناسب اولان مناجاته شروع ایدوب در که (منشوی)
 چون نمودی قدرت بجای رحم * ای نهاده روحها در شمع و لیم * چونکم قدر تنکی کو ستر دل رحم کو سترای لیم
 و شمع ایچیندر جابر قومش سلطان یعنی الهی چونکم کمال قدرت و قوتنر رسولکدن کو ستر دل رحم کو سترای لیم
 و شمعده مثل اولاد قیلان یا خود مرحت و شفقنر قوین پادشاه دیدی (منشوی) این دعا کر خشم افزایش ترا
 بودعا تعلیم فرامه ترا بودعا که بر دیرزا که سرکا غضب زیاده ایلرسه ای برز که وارسن دعا تعلیم بیور
 (منشوی) ایچنان کام بیتاد ایزه پشت * بر جعش دادی که رست از دیو زشت (تخلیل) که آدم علیه السلام حضرت نری
 جتندن دوشدی اگر رجعت و ردل یعنی توبه و انابت میسر قیلد که زشت شیطاندن قورقلدی (تخلیل) آدم من رب
 کلمات کتاب علیه * غوا سجنه آدم علیه السلام دنیا به کلد کنده مکره حضرت حقه رجوع قیلوب مکر دودن
 خلاص اولدی (منشوی) دیو که بود که کوزا دم بگذرد * بر چنین نطعی ازوبازی برز * شیطان کیدر که او ادمدن
 بکه واندن عالقدر اوله و تخلیل برتع اوزره حضرت آدمدن ایلر و اوون ایلته یعنی صنت و عجلده آنک اوزرینه
 غالب اوله قطع بساطه درلر و نده شطرنج او یا بجی برزدر (منشوی) در حقیقت نفع آدم شد همه * لغت حامد
 شده ان دمدمه * شیطانک اغواضلالی حقیقتنده آدمه نفع اولدی و کولی اول دمدمه و اول مکر و حیل به حاصده
 لغت اولمشدر یعنی شیطانک آدم حقیقتنده ایلدیکی حیل و خدعه نه کنیدنک لغت به سبب اولوب درگاه حقدن
 ملعون اولسنه باعث اولدی (منشوی) بازی دید و دوصد بازی ندید * بس ستون خانه خود را برید * اول ایلس
 بر تلبیس برابوی کوردی و ایکوزا و بوی کورمدی یعنی حضرت آدمی جتندن اتراج ایلک خص و صنده اگر چه
 بر عاب ایلدی لکن * کنیدنک مات اولسی حقیقتده واقع اولان نیجه بازیلری مشاهده قیلدی پس فی الحقیقه
 کندی خانه سنک در کنی کسیدی و کندی الیه کندنک نیاید فی بقدی (منشوی) آتشی زشت بگشت دیگران *
 باد آتش را بگشت او بران * مثلاً بر کسه کجه غیر بلرلمن رعسه بر آتش اوردی که آتی باقوب خراب ایدیه باد آتشی
 آنک کشتند ایلتی اولدی برانده ما مقو حدر که بردن لفظندن صفت مشبه در ایلتی معنایه فارسیله بران
 اوچور بی معنایه اولسه دخی جائزدر (منشوی) چشم بندی بود لغت دیورا * نازبان خصم دیدن رورا *
 لغت خدا شیطان بهر چشم نیاد اولدی تا اول مکر و حیل بی خصه زبان کوردی (منشوی) هم زبان حال او شد رواو
 خود تو کوی بود آدم دیورا و بود دخی نسخه در کوی آدم بود دیورا و شیطانک مکر و حیل بی هم نه کندی
 جان زبان اولدی خود سن دیدل آدم علیه السلام اول ایلک دیوی اولدی یعنی چونکم اول دیولن مکر
 و ضرری آدمه نفع و هدایت اولدی و اول ایلک جاتنه ضرر و خسارت قیلدی پس من دیدیکه آدم علیه السلام
 آنک دیوی اولدی و آتی قهر و لغت مظهر قیلدی و نسخه ثانی اوزره معنی من دیدیکه آدم علیه السلام
 اول دیولن دیوی اولدی اگر کضاف معنای هر ادا و لورسه ضمیره مضاف اولان دیو مصدر معنایه در تقدیر
 معنی آدم علیه السلام آنک دیولکنکن دیوی و سبب ضلالی اولدی دیکه اولور (منشوی) لغت این باشد که کژیش
 کند * حامد و خودین بر کیش کند * لغت اولدر که بر کسه بی کژین ایلد و حامد و خودین و بر کین ایلد
 (منشوی) تابدا نده که هر آنکو کرده بد * عاقبت باز اید بروی زند * حتی اول ملعون اولان کسنه آخر الامر یله که
 هر شول کسه که بد ایلدی عاقبت که پروکار و اول بد فعل اولته او ور بعض نسخهده تابدا نده بر نه نوله تابدا نده
 نافع اولمشدر یعنی تا غفلت و غرورندن بپار که هر اول کسه که غیره ضرر ایلدی عاقبت اول ضرر و زور و کاور
 ز کا قال الله تعالی * من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فاعمالها * وقال ايضا (ان احسنتم احسنتم لانفسکم وان اساءتم
 ظلموا) (منشوی) جمله فرین بدنها یند بکس * مات بروی کرد و نقصان و وکس * جمله فرین بدلی عکله کور رومات
 و نقصان و وکس آنک اوزرینه اولور یعنی ملعون و مطرود اولان کسه جعبه اسباط شطرنج کونده اولان قضاتک

فرز بر تشاد و نورتری بر عکس کورور یعنی کندی به قوت و منفعت و خصه نکبت و مضرت یلور پس مات و هلاک الیک
اوزینه در جوع ایلر و نقصان و خسران اکا اولور و کسی فلان فی تجارتیه دیرلر و خسران معناسن و بررلر (منشوی)
زانکه اوز هیچ یشندخو یش را به مهلاک و ناسور یشند یش را به در دختیزین چنین دیدن درون * در داورا از حجاب
آرد برون * بویتر سؤل معتدیه جواب و اتمع اولور کان دیک لازم کاریکه ملعون و مطرود اولان کسه به هدایت
و منفعت نه جهندند و بررلر اول جهند که اگر اول ملعون اولان کسه کندوی هیچ کورسه بی وجود
و ناجیزه ایدایسه یش نفسانه و مرض قلبیه سنی مهلاک و ناسور کوروردی یعنی صحت بولش و زائل اولمش کورسزدی
جواب شرط بومصرع در درونی بول کورمک کدن یعنی صحت بولمش و امراض نفسانه دخی زائل اولمش و روح
کاله ابرمش کورمکدن درد فالقار و صحت نفسه و اصلاح قلبه طلب حاصل اولور در درون و عشق بی چون آنی
حجابدن طشره کتور و درگاه الهی به ابرشد بر یعنی درد و طلب ایسه اول مرض معنوی اولان و حرمان و خذلانده
فلان کسه بی حجاب انا یشدن و برده کبر و غفرتدن طشره کتور و صفت و صفوت مرتبه سسته تور (منشوی)
تا نکند مادر انا در در * طفل در دزدان نیاید هیچ به این امانت در دل و دل حله است * این نصیحتها مثال قایله است *
مادامکه مادرلی اوغلان بورسی طوغیه طفل طوغه قلده هیچ بول بولز بوامانت قلبه در قلبا کاهله در
بوضیعتلر اید کیدر یعنی بوامانت الهیه دخی دلده در که مراد ایا خلاص و ایا عاند و ایا قران و ایا قاندر و ایا محبت
حسرت و حسرت که دل بولنه حله در و مرشدک بوضیعت و مواظلی قایله کیدر (منشوی) قایله کوبد که زن را
در نیست * در دایله در کولکس ایه است * حق قایله اولنلر ایز حله در در داضطراب کورمه لر در که زنک دردی
بوقدر در داضطراب کر کدر کدر کد که بولدر کذلات بد و نصیحت صاحبلی پر کسه ده در داضطراب کورمه لر در که زنک دردی
دیرلر که بوامانتی حله اولان نفسک درد و طلی بوقدر پس در داضطراب کر کدر که اضطراب قلبی و لدمعنه سنک
قولده بولدر (منشوی) آنکه اونی درد باشد و زنت * زانکه بی دردی انا الحق گفتنت * اول کسه که بی درد اوله
رهزن طریقدر زرا که در سنک انا الحق دیکدر یعنی شول کسه که در و تنده بطن شدن تخلص روح رایجون
در وادای امانت الهیه رایجون اضطراب اولسه بلکه قلبی بو خصوصه ساکن و بی اضطراب اولسه قطع عطر بق
انیا و اولیاد زرا بو خصوص رایجون در و تنده در داضطراب املقی فرعون کبی انا الحق و انالیکم الاعلی دیکدر
نعمه بایله یعنی امانت الهیه بی ظهوره کتور مکدم و امر اولنی بر نه و بختله تور مکده پر کسه نلکه اضطراب درونی
اولیه استغفان و عدم احتیاجدن عبارت اولور و حق و نابت نفسه اولدم و معبودت و احتیاج تر لک نیلدم دیک
معناسی اشعار قیور (منشوی) آن انا بی وقت گفتن اعتقت * آن انا در وقت گفتن رجعت * اول بلیک و قلم در دیک
بعنی نفسانیت حالته قائل اولی و انا انا متله اتصاف قبلی الیه دن لغتدر اول انا الحق و تنده دیک رجعتدر و بو
انالحق دیمک و قی اولور که حق سالک خدمت نوافل و ادای فرایضه طریق حقه سالک اولسه و مصله ذکر الاله
قلبه جلایورسه حتی جله کد ووات نفسانه دن و اخلاق حیوانیه دن نجات بولسه و اوصاف الهیه و وجود
حقانیه انده ظهوره کسه اول و تنده بو وجود حقانیه تعبیرا بلیوب انا الحق دیسه رجعتدر زرا و انا بی وجود
مجازی دیکدر وجود حقیقتدر (می) آن انا منصور رجعت شدیقین * آن انا فرعون لغت شدیقین * اول انا الحق
سوزی شکسر منصور رجعت اولدی اول انا فرعون لغت اولدی یعنی حسین منصور قدس الله سره العزیز
حضر تار شک انادیمی یقینا رجعت اولدیکه اتفاق مشایخ بولک اوزر یشدر اول فرعون انادیمی لغت
اولدیکه انا نایقی نفسانیت جهندن اولدیغی و ندر (منشوی) لاجرم هر مرغ بی حکام را به سر بریدن واجبست
اعلام را به لاجرم هر وقت سر مرغی باشی کسک را به جیدر سر روقه احتی اعلام انا الحق رایجون (منشوی) سر بریدن
چست کشتن نفس را به درجه هادرتلر کشتن نفس را به کسک نه در نفسی ده کد کدر به داده و نفسی ترلر
ایکددر یعنی مرغ نفسک باش کسک کدن نفسی طریق حقه اولدر مککدر و حوط و هوا سنی کیدر مککدر پس
نفسی اولدر مکک اوصاف خبیثه سن کیدر مکدر (منشوی) آنجهانکه یش کزدیم بر کنی * تا کاهاید اوز کشتن ایمنی
انجیلن که عتربک نیشنی قو برسن تا کم اولد قرب اولمکدن انک و خلاص بول (منشوی) بر کشتی دندان
بر زهری زماره ناره نما از زلالی سسکبار * ماردن زهره پردیشنی قو برسن تا کم اولد * لیلن طاشلق بلاسندن
قورتلور (منشوی) هیچ نکشد نفس را جز تنلر * داسن آن نفس ککش راجعت کبر * نفس اماره بی بیلک
سایه سندن غیری هیچ نسنه ده لمز سایه سندن مراد آنک ارشادی و تربیه در اول نفس اماره بی قتل ایدیمک دامنن
محکم طوت (منشوی) چون بگیری سخت آن توفیق هوست * در توفیق قوت که اید جذب اوست * چون تکم اول بیلک

دامن مبارک بحکم طوبه من اول دامن بیره تمسک ایمل فوقیت هودر یعنی آنک ذیل امر وارادته تثبیت قیام حق تعالی آنک هدایتی و توفیقیدر سکا هر قوت و حالت که کاور اول بیرل جذیدر و با خود اول عوایط منسی اولان خدایک جذب و عنایتیدر (منشوی) ما رسمیت ادرسمت راست دان بهر چه کار دجان بودان جان به ما رسمیت ادرسمت آیینی راست یل نه فی کجا کاور اول جانک جانتنددر یعنی سکا بیر جانتندن هر نه قدر قوت و قدرت کاور سه اول الهلک جندندن و سکا عیانیتنددر لکن بیرل وجودی واسطه سبیله کما اول آلت حق اولمشدر (طراوتی ادرسمت) مفهوم شریفی سن بیرل حقیقه همه راست و درست یل زرا هر نه فی کما اولی خدایک جانی کتور سه اول حضرت حقنددر و راهی و فاعل فی الحقیقه جناب الهیدر لکن شغل وجودی اول قوت و قدر نه بر آنکدر (منشوی) دست کبرنده و بست و بر داری و مدیدم ان دم از او امید دار دست کبرنده و می شده هدایت کنندده من حیث الحقیقه اول جان جان و حضرت بر دانددر و حلیم و کریم دخی اول سبحاندر نفس بنفس دائما لا یقطع اول دی یعنی اول فیض سعادت تو آبی آمدن امید طوط (منشوی) نیست غم کز دری او مانده بهر کبر و سخت گمش خوانده بهر کبر و سخت کبر در جنت یل دم غائب ندارد حضرت سن به غم دکادو اگر آنسر کجی قائمش ایسل اول خدای کجی طوئی اوقو مشسن یعنی غم یوقدرا کجوق زمان اوقیض مرحت تو آمسز قاله کسه دهر برادر کبر و سخت کبر معنای آیت و حمد یسندن اوقو دلزل کما قال الله تعالی ان بطنی ربک لشدید و قال علیه السلام ان الله لیل لالفاظ ما فاذا اخذته یلقته پس رحمت الهیه غضب اوزر سه وقت قبلش و کریم و فضلی قهر و جلالتدن زیاده اولمشدر پس مفضول و مسبو قدشان شریفی در کبر و سختی کلا و ایچق فاضل و سابق اولان مصلحتندده دخی در کبر اولق بطریق الاولی و طر فینده یله تاخیر و تراخی امهالدر و خسه امهال دکادر پس اول جان جانک رحمتی دخی اگر چه در بطور لکن محکم طور بر دم سنی ککندیدن غائب طوغز اول جان جانک حضرت فی با آنک رحمتک حضرتی دیک اولور (منشوی) و روق خواهی شرح این وصل و لا از سر اندیشه معنوی و انضی * اگر سن شو و صلتک شرح و محبتک توضیح سن استرسل اندیشه و تدبیر طر فیندن سور و الوضی فی اوقو که حق تعالی قولی ککندیدن قطع ایلمز و عید نه بغض و عداوت قیلز نه تم نیجه مدت حضرت رسالت بناه صلی الله علیه و سلمندن دخی منقطع اولوب حتی بر مرته تاخیر ایلدیکه اول حضرت خزون و کفشار بغایت مسرور اولوب دیدیلر که (ان محمدا عده ربه) پس حق تعالی حضرت ناری ضعی وایله قسم ایلدوب یسودی با هم در شی وایل خجیون ربک سنی ککندیدن قطع ایلدی و دخی سکا بغض و عداوت قیلدی بوسوره کف تفسیری مفصل و مشروح و جلدک دیباچه سنه قریب (الضی نور شمع مصطفی) یسندده مر و ایلدی کرسوال اولنور سه کف سورده شریفده اولان (ماودعک ربک و ما قلی) اول حضرت نه مخصوصدر سائر عباد بونکده نیجه استنهاد اولنور الجواب نم و رودی اول حضرت نه مخصوصدر و لکن سائر عباد حکمی و مفهومی جمیع مؤمننه بقدر استعدادهم عامدر کحق تعالی مؤمنلری کندی حضور عزتدن بر دم قطع ایلمز و غائب طوغز و لکن تاخیر رحمت لحکمه در وقتنه مر هونددر ساعتده ظهور ایلر (منشوی) و روق گو فی هم بدج الزو است * لیک آن نقصان فضل او کیست * آن بدی دادان کمال اوست هم * من مثالی کو عتای محققم * و کرسن در ایلک ضرور و قبا احتلدر دخی خداینددر نم جله قباچ و شرور بر مصداق (قل کل من عند الله) و قل الله خالق کل شی اندندور و جله تک خالق اولدر لکن قباچ و شرور لاندن اولمی آنک فضل و کماله بقن نقصان و بر راول قباحتی و بر مک هم اول خدایک کالیسدر یعنی اول بد و زشتی دخی خالق اولق آنک کمال صنع و حکمتنه دلالت ایلر و خصوص سکا تفهیم ایچون ای محققم بن بر مثال دیهیم تا حقیقت حال سنک معلومک اوله (منشوی) کردن تباشیری دو گونه نقشها نقشهای صاف و نقش فی صفا * مثلاً بر نقاش ایکی دورلو نقش ایلدی صافی نقاشلری صفا نقاشلری یعنی بر ق صافی و ملج نقاش و بر قوع دخی منکدر و قیغ نقاش ایلدی (منشوی) نقش یوسف کرد و حور خوش سرشت نقش عمر بتان و ابایسان زشت یوسف نقشی و خوش سرشت اولان حوری نقشی ایلدی زشت عمر بتان و زشت ابلیس نقشی دخی ایلدی (منشوی) هر دو گونه نقش استادئی اوست * زشتی او نیست آن رادی اوست * هر ابکی گونه نقش آنک استاد لغیر راست اندنکدین شاهدیدر اول استاد زشتلکی دکادر اول بد نقش دخی نقاشک جواد لقی و کرمکبدر (منشوی) زشت و ادر غایت زشتی کندیکه جله زشتیا بکر دهن بر تده زشتی زشتلک غایتده ایلر جله زشتلک ایلر زشتلک اطرافه زشتلک طر فیندن و زشتلک (منشوی) تا کمال دانتش یساشود * منکر استادش رسواشود * تا آنک علمک کمالی ظاهرا و اله آنک استاد لغنه منکر اولان رسوا اوله (منشوی) و زنده اند زشت کردن ناقصست * زین سبب خلاق کبر و خلصتست * و اگر نقاش زشت نقش ایلک بیلجه ناقصدر بوسببند جناب حق کبرک زشتلک خلاصیدر

یعنی مؤمنی کافر خلق اید بی اولد ریح هذا کافری و کفری خلق ایلد یکندن آنک شانه نقصان لازم کلز
 (مثنوی) پس ازین روکه روائع آن شاهدند * بر خداوندیش هر دو ساجدند * پس بوجهت کفر و ایمان شاهدند
 کفر و ایمان آنک خداوند اهل اوزره را یکسی ساجد روایش قویجیلردر پس بوجهت کفر و ایمان دخی
 یعنی اهل کفر و اهل ایمان اول حضرت تک خلعتنه سحر و شاهدردر و آنک خداوند لکنه هر ایکسی ساجدردر
 کافران قال الله تعالی (وان من شیء الا نسج بجمعه) وقال (وله اسم من فی السموات والارض طوعا و کرها) وقال (وله یسجد
 من فی السموات والارض) (مثنوی) اینک مؤمن دان که طوعا ساجدست * زانکه جوابی رضا و قاصدست * لیکن
 مؤمن میل که طوعا سجده اید یسجد زبرد مؤمن رضای حق طالع و قاصدردر (م) عست کرها کبر هم برزدان برست
 اینک قصد او مراد دیگرست * کبر دخی کرها هم برزدان برستد لیکن کبر لک عبادتدن مقصودی برغیری مرادردر یعنی
 کافران پرستند و بندگی نکردن مقصودی رضای خدا کلدردر بلکه اندن برغیری مقصود تقسانسی واردردر پس
 کافران مؤمنک ما منی تجیرا بک ایچون ایلر ولیکن امارت حقند و بی تیری مثل موقعند ایراد ایدوب سورر (م)
 قلعه سلطان عمارت می کند * ایل دعوی امارت می کند * مثلا کافر سلطان قلعه سنی عمارت ایلر ولیکن امارت
 دعواس ایلر یعنی سلطان حقیقتک ملکی اولان وجود قلعه سنی عبادت و طاعت لک معمور ایلر ولیکن اول ادعای
 وجود قلعه ستمه ایلر و کلد دعواس ایلر و قلعه وجودی کندینک زعم ایلر و کندوی وجودند مستقلا حاکم
 صانوب دعوی امارت ایلر و قلعه وجود لک تعمیر و تکمیلند اولان خدمت و عبودیت اول معنا کندی نفسنه
 ایلر (مثنوی) کشت باغی تا که مالان ایلر و عاقبت خود قلعه سلطانی شود * قلعه می عمارت ایلن باغی
 ایلن تا قلعه آنک ملکی ایلر عاقبت خود قلعه سلطانی اولمشدر تا کم وجود مملکتی سلطانه منسوب اولور یعنی
 عمارت قلعه وجودا بدین کافر حضرت سلطان حقیقه باغی و عاصی اولمشدر تا کم وجود مملکتی آنک ملکی اوله و اند
 حکومت ایلر و سلطان حقیقتدن استغنا قلعه عاقبه الامر خودانک وجودی سلطانی اولور و سلطان حقیقت
 آتی اول کافر لک الدن جبر او کرها ایلر پس کافر لک مثالی بود کر اولنسان کبی اولور (مثنوی) مؤمن آن قلعه
 برای پادشاهی می کند معموری از هر جایه * اما مؤمن اول قلعه می پادشاه ایچون معمور ایلر یاجدن اوزری دکل
 یعنی مؤمن اول قلعه وجودی (خالص الوجه الله و طالب المراتب الله) معمور ایلر و بدی الله ایچون بسلیم بنبدن
 اوزری و حفظ نفس ایچون و حیات فانی ایچون قلعه وجودی معمور ایلر و بدی تن پرور اولر و حکومت و ریاست ایچون
 اکل و شرب قیاز دیکل اولور (مثنوی) زشت کو بدای زشت آفرین * قادر و مریخ و زشت مهین * زشت
 حضرت خدا بدای زشتی خلق اید بی پادشاه خوب اوزره و حقیر اولان زشت اوزره قادرسن پس بی یوله زشت
 خلق ایلر لک امری سنگدردر (مثنوی) خوب کو بدای شمس حسن و مهیا * پالک گردایدیم از عیبا * خوب ایلر ای حسن
 و جمال شاهی بی عبیلردن پالک و طاهر ایلر لک حکمت سنگدردر که کار کده مشابهت علت و غرض یوقدردر پس سکا
 هزاران شکر و ثناء اولسون (وصیت کردن پیغامبر علیه السلام مران بیار او دعا آموزانیدنش که بر خود بخواست
 ریح دعا مکن) (مثنوی) گفت پیغامبر مران بیار او * این بکو کای سهل کن دشوار او * حضرت رسول علیه السلام
 اول بیاره ایتدی یوقی دیکه ای خدادشوار ی بکاسهل ایلر و مشکلی آسان ایلر (مثنوی) آسانی دار دنیا تا حسن * آسا
 فی دار عقبه تا حسن * برزه دار تا حسن * حسن و برزه دار عقبه تا حسن و برزو حدیث شریفه اشارت سورر لک
 امام مسلم حضرت نرندن روایت ایلر لر حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم ایچا بدن برکته بی عبادت ایلر
 (فرأه قد صار مثل الفرج) یعنی آتی کمال ضعفندن قوش ووروی کبی کوردی (فقال علیه السلام له هل كنت
 تدعو الله بشئ؟) (فأجاباه) پس حضرت علیه السلام * کانیدیکه الله به برشته متعلق دعا ایلر اولنکی یا ندن
 برشی استر ایلر کبی (قال ثم یارسول الله کنت اقول اللهم ما کنت معافی به فی الآخرة فیهل فی الدنيا) دیدیکه تم
 یارسول الله بن در اولدم ایتم اللهم اول شیئی الله که آخرتد بی معاف اولر لک آتی بکادینده تعجیل ایلدیم پس حضرت
 رسول اکرم صلی الله علیه و سلم علی طریق التهج والارشاد قال یوردیلر (سبحان الله لا طاعة الا لله تعذب الله فلا تطیع
 ولا تستعطفه) دخی روایت اولمشدر (افلا قلت اللهم آتانی الدنيا حسنة و فی الآخرة حسنة و قناعا زاب النار) (یعنی
 حضرت رسالتنا علیه السلام تعجیل طریقه سبحان الله دیوب یوردیلر و الاهلک عذابنه سنلک ایچون طاقت یوقدردر
 دیدیکه پس نیچون دیکه لوله دیو که الهی دارنیده بره حسنه و برودر عقبه ابد دخی بره حسنه و برورزی عذاب ناردن
 حفظ ایلر نیده حسنه صحت و عاقبت و آخرتد حسنه مغفرت و جنتدو دیمیلر بیلر لک قصه سی ووراده تمام اولوب
 غیر یله دعا و نیاز ایلر ک تعلیم سورر (مثنوی) راه او بر ما چو بستان کن لطیف * منزل ما خود یو بانی اشریف

الهی طریق آخری برزستان کی لطیف الہی شریف برہمنز خود سن اول سن زبر اہدن مقصود سکا وصولر
 بہشتہ دخول دکل (منشی) مؤستان در حشر کو بدای ملٹ * فی کدورخ بود راہدن مشترک * مؤنسل قیامہ تہ
 دہ راہ ملٹ دوزخ مشترک دکل الہی ایدی آخر تہ اولان حسنہ بی باند رہی مؤنسل حشر دہ برای ملائکہ
 دوزخ جمع ناسہ می وردہ با خود دخولہ طریق مشترک کلدہ کہ حق تعالی حشر تری کا داخل اولتہ جہ نکل
 اشتراک کنی خبر و رب سودیکہ (وان مستک الاوارہا کان علی ریک حتما مقضی نفعی الذین اتقوا و انزلنا الظالمین
 فیما یحبون) یعنی سزیدن بر احد و قدرای انسان الاجتہاد داخلہ ورود دخول معناسہ در (کا قال علیہ السلام
 الورد والدخول لا یبقی برولا فاجرا لا دخل النار فتکون علی المؤمنین بردا وسلاما کما کانت علی ابرہیم وتقول
 للمؤمنین ہذا ما مؤمن فان نورک اطفأ ناری کذا فی المدارک) وقال البیضاوی روی فی النہر البصیح عن جابر رسی اللہ
 عنہ قال سئل رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم عن الورد فقال علیہ السلام اذا دخل اهل الجنة الجنة قال بعضهم
 لبعض ایس خدو عدنا ربنا ان نرد النار فقال لهم قد وردت عموما ہی خامدہ (منشی) مؤمن و کافر بر و باید کذا
 ما ندیدیم اندون زہود و ناریہ مؤمن و کافر اول جہنم اور و کذا اربلا کرک بعض نسخہ دہ باید واقع اول شدہ
 بوتقد ریزہ معنی مؤمن و کافر انک اور سہ کذا ر ولور و اندن عبور قیلور برولہ ستون و آتش کور مدک (منشی)
 نکل بہشت و بارگاہ ایمنی * بس نجاود ان کذا رکاہ دلی * آشتہ جنت و انکلا بارگاہی پس اول دلی و ہولنا کذا رکاہ
 قندہ لیدی دہلر (منشی) پس ملٹ کو بدکہ آن روضہ خضر * کفلاں چاہیدہ اید اندر کذر * بس ملٹ مؤنسلہ
 دہ کہ اول سزا اولان روضہ و لطیف اولان بستان کفلاں یردہ کذر محلسدہ کور مسسر (منشی) دوزخ آن بود
 و سیاستکہ سخت * بر شمشاد باغ و بستان و درخت * دوزخ و سخت اولان سیاستکہ اول ایدی لکن سزا اول
 جای جنت باغ و بستان و درخت اولدی (منشی) چون شماین نفس دوزخ خوی را * آتش کبریتہ جوی را
 چونکہ سز دوزخ خو یلو نفسی قنہ جوی اولان کافر آتشی (منشی) جہدہا کورید و آن شدہ برصفا
 نار را کشتہ اندر خبر خدا * جہدہا ایلدیکز اول نفس دوزخ خو برصفا اولدی و جنت کی لطافت و ملاحات اولدی
 خدادن اوتری آتشی سو بدتر دکر (منشی) آتش شہوت کشفہ می زدی * سزہ تقوی شد و نور ہدی شہوت آتشی
 سو بدتر دکر کشفہ اوردی و سزلہ محسولا تکزی احرار قبولردی پس اول شہوت و غضب آتشی رضاء لوجہ اللہ
 اطفأ ایلدیکز تقوی سزہ می و ہدایت نوری اولدی (منشی) آتش خشم از شعام علم شد * ظلمت جہل
 از شعام علم شد * سزیدن غضب آتشی ہم علم اولدی سزیدن جہل ظلمی ہم علم اولدی (منشی) آتش حرص از شما
 ایشارد * وان حسد چون خارید کا زار شد * حرصک آتشی سزیدن ایشار و رضا اولدی و اول حسد خارکی
 ایدی کا زار اولدی یعنی افعال ردیہ و اخلاق ذمیہ بی ازالہ ایدوب انک بر سہ اخلاق حسنہ و اوصاف جیدہ حاصل
 ایلدیکز (منشی) چون شماین جہل آتشہای خویش * بہر حق کشتید جہل بیش بیش * چونکہ سز بوجہ
 کند آتش لیکز حق تعالی نکر و ساسندن اوتری جہل سنی مقدم لہ اولد دیکز یعنی دنیاہ آتی مقدما ازالہ
 قیلدیکز (منشی) نفس ناری را چہو باغی ساختید * اندر و تخم و قالہ اندختید * آتش نفسی بر باغ کی
 دوزد بکرانہ و فالتخمی کلدیکز (منشی) ایلان ذکر و تسبیح اندوہ خوش سراپان درجن بر طرف جو * باغ
 و بستان کی اولان نفسکزدہ ذکر و تسبیح بللاری چندہ جوی کارندہ لطیف تریم اید بچلرد (منشی) باغی
 حق را اجابت کردہ اید (در جہم نفس آب آوردہ اید) حق تعالی نکل داعیہ اجابت ایلدیکز و اول جانیہ ارشاد و ہدایت
 قیلانکہ امی فی قبول قیلدیکز نفس دوزخہ آب کتور مسسر (می) دوزخ مانیز در حق شما * سزہ کشت و کاشن
 و رک و نوا * چونکہ اول دیناد مسز تشکری اولد دیکز و نوکونہ اعمال صالحہ ایلدیکز باغی حزن و منور قیلدیکز
 بر دوزخ دزدی سزلہ حقکزدہ سز اولدی کشتی و رک و نوا اولدی (می) چیست احسان را مکارفات ای بسر * اطف
 و احسان و نواب معتبر * ای بسر لطف و احسانہ جز او مکارفات نہ راطف و احسان و معتبر نواید (کا قال اللہ تعالی
 فی سورہ الرحمن) هل جزاء الاحسان الا الاحسان (منشی) فی شما کشتید ما قرا یتیم * بیش اوصاف بقا ما یتیم *
 ما ککر قلاش و کردہ یوانہ ام * مست آن ساقی و آن بیانہ ام * ملائکہ لساندن و با خود حق جابندن و نورہ روز
 آخر تہ دخی دہلر و بسندیدہ اولان وصفلر بن عدا بلیہ لر حضرت حق بوتلرہ دہہ ککہ ای مؤنسلر سزہ دینادہ
 دہدیکز کی کہ تر بر بانیلر حضرت خدا نکل اوصافی قندہ بر فانی بر یعنی اللہ نکل اوصافی باقیہ سی حضور ندہ بر فانیلر
 فرما کر عاقل و کر دوایہ بر نزول ساقینک اول بیانہ نکل سزہ بر یعنی اول ساقی حقیقتک مسنی * اول بیانہ
 وحدان مرخوشی بر پس بیخ امی الہی قر بائی و بیش اوصاف و بانیہ فانی اولد یغنے و اول ساقی حقیقتدن

نوش قیاد بینه اقرار ابلد دخی خصال حیده و اوصاف پسندیده دندر پس یومناسبتله دنیاد اولان اعمال و احوالک
و عساقند صدور ابلد افعالک ذکر نه انتقال ایدوب و کند بلری دخی چله مایهته ادخال قیلوب بیورور (منشوی)
بر خط و فرمان اوسری نیم * جان شیرین را کر و کسان دهم * بر حضرت خدائک حکم و فرمانی اونه باش
قور شیرین جانغری آکارهن ویشکش و بریز (منشوی) تا خیال دوست در اسرار ماست * چاکری و جان سبباری
کار ماست و مادامکه دوست فکر و محبتی بزم اسرار و قلوب زده در بنده لک و جان سباری بزم ایشیزد (منشوی)
هر کسایم بلا و فر و خند * صدهزاران جان عاشق سوختند * هر قند که دلاشعنی شعله لند در بار اول دلاشعنه
نیجه یوزیک عاشق جانخی با قدرلر (منشوی) عاشقانی کردرون خانه اند * شمع روی بارور پروانه اند * شول عاشق کله
خانه نک ایچنده درلر بارلک شمع یوزیک پروانه لیدر یعنی شول عاشق کله درون خلوتخانه معشوقه دندر و محرمان حرم
حقیقت دندرلر انلر شمع روی بارور پروانه درلر (منشوی) ای دل انجاروکه با قوروشند * وزیر اهاهم ترا چون جوشند
ای دل اول بره کیت که سنگله روشنلردر یعنی شول اهل صفا جانیبه سربات که انلر سنگله صفا اوزرینه و وفا اوزرینه
بی غل و عشق معاشرت ایدر و دبلار دن انلر سکا جوشن کیدرلر یعنی جوشن برکسه بی زخم تبر و تیغ دندن نیجه
حفظ ایدر سه اندلرخی سنی بلا و جفال دن اوله حفظ ایدرلر (منشوی) بر جنایات مواساتی کنند * در میان جان
ترا جایی کنند * سنگ جنایتلرک اوزر نه ابلد ایدرلر جان ایچنده سکا بر ایدرلر و سنی جان کبی عزیز طو زلر (منشوی)
زان میان جان ترا جایی کنند * تا ترا بریاده چون جایی کنند * اول سیددن میان جانی سکا بر ایدرلر یعنی اتدن اوزری
جانلری ایچنده سنگیون مقام ایدرلر که نامی بر جام کبی باد قاله سیدن بر ایلرلر (م) در میان جان ایشان خانه گیر
در قلا خانه کن ای بد رنبر * وانلرک میان جائنده خانه طوط یعنی خدمت و عبودیتله کوکلرینه کیروب ریاب ای بدر
منبر فلکده خانه طوط یعنی ارکانلرک * کوکلنه کیر و سگ میان جانلر نه داخل اولور سگ بر می نه رفیع القدر
و عالیشان اولور سگ کبد منبر فلکده خانه طوط رفیع المرتبه اولدیرگی کبی مر تهلک اندن ارفق اولور (منشوی)
چون عطار دفر دلوا کنند * که بر موسی هاید کنند * کاتب قلل اولان عطار دبلدی کبی کوکل دقتری سکا
آجه لر تا کم سکا سیر لی بد او آتسکار ایدرلر (منشوی) پیش خویشان باش چون آواره * برمه کامل زن ارمه باره
افر باور علقانک اوکنده ییکانه و آواره کبی اول کرمه باره ایلک کند و بی بر کامل ماهه او یعنی اگر چه باره ایلک بدر
کامله کند و بی مقارن قبل دیک اولور (منشوی) جز و راز کل خود برهیز چیست * با مخالف این همه آسیر چیست
جز ترک کنی کلندن برهیزی ندر تخلفه بود و کالی اختلاط و مصاحبت ندر یعنی سن بر کل می نه سنده اولان
کلاملر بی الحقیقه جزوی ایلک اندن برهیز واجتناب قیلر سن و مخالف و اضداد اولنلر الله مختلط اولنلر (منشوی)
جنس رابین نوع کشته در روش * غیبا بین عین کشته در روش * جنسی کور روشده نوع اولمش یعنی
کیمکده و بر می تدن بر می ته به سیرا تمکده جنس نوع اولمش کور غیباری عین اولمش قور تمکده و خلاص اولتمده
روش کسر و اوله و روش کسر هائله در روش رفتن دن اسم مصدر در روش کذلک رهیدن لفتن دن اسم مصدر در
پس توضیح معنی اولدر که جن بر جنس بر نوعله مختلط اولسه وانلرک جانیبه کیدوب انلر الهت و انست قبله اول
جنس اول نوعل حکمکنده اولور و انلر می ته سن یولور منلا اصحاب کهفل کللی اصحاب کهفدن اولدیرگی کبی و دخی
نیات جنسی حیوان و حیوان جنسی انسان مر ته لری اولدیرگی کبی و غیباری کور که مر ته باطنندن قور تلوب
عالم ظهوره میل ایلکده میان اولمش و شهادت مر ته سینه کلش یعنی عالم غیبده اولان اعیان و ارواحی کور که
جنس غیدن ایلک مر ته سینه کلشدر (منشوی) تا چوزن عشوه نری ای بی ترد * اوزر و غشوه کبی ای مدد
ای عقلنر مادامکه زن کبی عشوه صافون آکور سن دروغ و عشوه دن جن مدد و تنع کور رسن یعنی بوختی عالمت
عشوه سنی و ورشختدن زن کبی قبول ایلر نه سن یولنرک کذبندن و عشوه سندن جن مدد یولور سن یعنی یولنرک دروغ
و عشوه سندن سکا مدد یولدر (منشوی) جابلوس و لفت شیرین و فریب بی ستایی نمی چون زوچیب * مداحلرک
جابلوسنی و خوش آمد ایدر ییچیلرک شیرین لفظی و فریبی آکور سن و التون کبی آفی جیبکدور سن و قبول قیلور سن
(منشوی) مر ترادشام و سبلی نهان * بهتر آید از شای کرهان * سکا بادشاهلرک دشنام و سلاسی کره ایلرک مدح
و شناسندن یکرلر کاور (منشوی) صفع شاهان خور و بخور شد خسان * تا کسی کردی زاقبال کسان * بادشاهلرک
سلاسی بی خسلرک عسلی بهه تا کسلرک اقبالندن برکسه اوله سن یعنی طر بقت شاهلری اولان عارفلرک و عززلرک
طیایجه من بی وزخم و جفا سن چک اهل صورت اولان دینلرک شه و سکرن بهه تا زلر صاحب سعادتلرک اقبال
و درلندن سندی دخی برکسه اوله سن و اهل سعادت مر ته سن یوله سن (منشوی) زانکه زیشان خلعت و دولت رسد *

در پناه روح جان گردد جسد * زیرا که اول بادشاهان معنوبین دولت و خلعت پیشور و حلقه نامو جاننده
جسد بان اولور زبانی * مهارت ک حکمن اخذ قیلور و اولور مصاحبت و مقارنت قیلان اولور می سه سن
بولور (منشوی) هر یکا یی برهنه و بی نوا دانه اولور بخته ست از اوستا * هر قنده عریان و قدر تر سر کورور سن
یعنی بر کسه بی هر نه برده که آج و بختاج مشاهده قیلور سن یل که او کسه است اندن قاجشدر (منشوی) تاجان
کرده بی خواهد داش * آن دل کوربد بی حاصلش * استاددن اول بی نوا انگبون قجار تا انجلین اوله که کوکلی
استر آتک بی حاصل اولان بد اولان اول کور کوکلی یعنی استاددن اول بر نکبت انگبون نفرت ابلر که
تا کندی کوکلی استدی کبی اوله اوله کوکلی که کور و بد بی حاصلد راستاد کندی نفسنده تصرف ایلسی
آ کابار و زجت کاور (منشوی) کر چنان کشی که استاخواسی * خویش را خویش را آراسی * اگر اول بی نوا
انجلین اولیدیکه استاد استر یعنی اگر استهلا استدی کبی اولیدی و کشدی مراد نفسن ترک قیلدی کندیسنی
و اقرباسی آراسته ایلدی و استاد عالم اولوب مقبول اولوردی (منشوی) هر که از استا کر برد در جهان * اوزد و است
بی کرزدان بدان * هر شول که استادندن قجار بوی یل که او د و استدن قجار (منشوی) بیشتا مومختی در کسب سن
چنان اندر بیشتا دینی بز * تن کسبنده بر صنعت او گردنک دینه منسوب اولان صنعت ال اور (منشوی) در جهان
پوشیده کشی و غنی * چون برون آتی از بیجا چون کنی * جهانده لباس ایل پوشیده اولدک و ماله غنی اولدک
چونکم بوجهانده شمره که سن نیجه ایلرسن و استاد عالم سن که اول جهانده بولباس و اموالث فاشده سی و قدر
بلکه اند دینه منسوب اولان اعمال و احوال و اقوال فاندسی و اردرس آتی بر اهل دین استاددن تعالی (منشوی)
بیشتا امور کاندرا ثرت * اندر آید دخل کسب مغفرت * بر صنعت او کر که آخرتده مغفرت کسب دخل و وصولی
که و سکا واصل ایل (منشوی) از جهان شهرست پر باز اوروکسب * تا ننداریکه کسب اینجا ست حسب
اول جهان آخرت پر باز و بر کسب بر شهرد تا صافیه سنکه کسب انجق پوزینا ددر بلکه قیارت عظمی و فولد
کبری اصل آخرت باز از نده اولور (منشوی) حق تعالی گفت کین کسب جهان * پیش آن که کسب تاب کودکان
حق تعالی آیدیکه بوجهان کسبی اول کسب اخرونک فتنده اطفالک لعیدر (منشوی) همچون طفلی که
بر طفلی تده شکل حسب کن ساسی میکند * اول بر طفلی کبی که بر غیری طفل اوزر و کسب ایلر بخت و بجماع
ایلدی کبی بر جماعت ایلر اوزر آرتنه یا شوب مجامعته تشبیه و تقلید ایلر (منشوی) کودکان سازند و بازی
دکان * سودجو دگر که تعبیر زمان * اشغال لعب بازیده دکان دوزر اگر چه بولده ایلر زمان بکور سکدن غیری
اندره سود و صنعت اولر (منشوی) شب شود در خانه آید کرسنه * کودکان رفته مانده بکنه * اشام اولور طفل
خانه سنه آج کاور اطفال جیعا برا کنده اولوب هر بر بسی خانه سنه کشش و انکر و تها قالمش (منشوی) این جهان
بازی گهست و مرگ شش باز کردی کسه خالی بر تعب * بوجهان بازی و لعب بریدر و موت شد بر رجوع ایلرسن
کسه خالی بر مشقت (می) کسب دین عشقت و جذب اندرون * قابلیت نور حق دای حرون * سور مشربیکه
بوجهانده اولان کسب لعب کودکان کیدر (کا قال الله تعالی) اعملوا انما الحیوة الدنیایع و لهو و قال ایضا
(وما هذه الحیوة الدنی الا لهو و لعب) پس پوزینی بازیجه اطفال کبی یل و بوعالمده کسب دین اصل عشته درو جذب
اندر و ندر زرا عشقت سر عمل و علم و روح جسم کیدر حق چابنه جذب درون سر اولان عبادت و طاعت عمر فی لذت
و رسوم بی حقیقت کیدر پس اصل کسب دین عشق خدای بیچون و اول حضرتیه جذب درون در در بر است
عند اهل تحقیق نور حقه قابلیت درای حرون اولان و کسب عشق یا ننگده عمر قیلان کسه کسب عشق و نور
حقه قابلیت انوار الهیه انشور اولقدن و اوصاف ربانه ایل اوصاف قیقه دن عسارتدر (منشوی) کسب فانی
خواهدت این نفس خس * چند کسب خس کبی بکذار پس * سنک بودی و منفی تفکک فانی بی کسب استر نیجه
بر خس کسب ایلرسن بفرغ ایلر (منشوی) نفس خس کرجو بدت کسب شریف * جله و مکرری و دنا تر اریف *
اگر سنک خس و دنی تفکک شریف کسب استه بر مکرر و جله اکار دریف اولور یعنی اگر سنک دنی تفکک امور
دنیه دن و اعمال اخرویه دن سکا کسب شریف ایلر سو بیلر و اعمال شرعیه و مرعیه چابنه سن ترغیب
و تفریح بیلر نفس خشک اکار بیلر و مکرری ارفاد ایلسی مقرر در نفهم اعمال شریفه کسب نه میل و رغبت
قیلدی و صالح اولدی و موقر و اولیه سن بلکه آتک مراد فی کمال دفته یل که سی قیلرسن تا ک آتک مکرر و جله سی
دامندن نجات بولسن و الا غرض تفکک ایل اولان اعمال شریفه کسب فاشده سی و قدر تره که معاویه رتی الله سنه
حضرت ناری ایلر نماز بیدار ایلدی و حضرت معاویه ایلر طاعت چابنه کندونی سوق ایلر سندن ایلر

اعتماد و حسن اعتقاد را بپوی آتی عصر و مواخذه ایلادی نیجه منازعه و مباحثه در تصکره حقیقت حاله و ابلیسک
 مراد نه واقعا ایلادی ته که بوجایه دن معلومک اولور (یدار کردن ابلیس معاویه را که خیزوت نمازت (مثنوی)
 درخبر آمد که حال مؤمنان * خفته بد در قصر بر بسترستان * خبرده کادی که مؤمنانک ایلادی بی طایبی قصرنده
 دوشک اوزره چاقو بر یعنی ارقمی اوسته باغش ایدی (مثنوی) قصر را از اندرون در بسته بود * کز زارتم ای مردم
 خسته بود * قصرک ایچرودن قیوسی * بقلش ایدی زیرا اول معاویه حضرت تلی خلقت زار تزلدن خسته
 اولشیدی یعنی کثرت زیارت ناسدن انملک و جوده ضعف و فتور گلشیدی (مثنوی) نا کهان مری و ریا دار کرد *
 چشم چون بکشد پنهان کشت مری * نا کهان بر که آتی خولیدن یدار ایلدی حضرت معاویه چونکم کوزن
 آجدی یدار کشته اولان مری دن ان اولدی (مثنوی) گفت اندر قصر کس راه نبود * کبست کین کستانخی
 و جرات نمود * حضرت معاویه کندی بسته ایدی قصر ایچره کسه ملک بولی اولدی کبدر که نوکستانخی و جرات
 واقدا ای کوستردی (مثنوی) کرد بر کشت و طلب کرد آن زمان * تا یابیدن آن نهان کشته نشان * قصرک اطرافنی
 اول زمان طولندی و طلب ایلدی تا اول مستور و نهان اولشدن نشان بوله (مثنوی) او پس در مری رادید که *
 در پس پرده نهان می کرد روی * اومعاویه پوارنده بر مری کوردیکه او را کتر نسخه ده در پس پرده یکی را
 دید که واقع اولشدر پس پرده بر کسه بی کوردیکه او پرده آکنده یوزنی نهان ایلدی (مثنوی) گفت هی
 تو کیستی نام تو چیست * گفت نام قاش ابلیس شقیست * حضرت معاویه ا کاشیدی هی سن کیم سن سنک نامک
 ندر اول کسه ایدی بنم نام قاش و آشکاره ابلیس شقیدر (می) گفت یدارم چرا کردی بیدر * راست کو یامن سکو
 بر عکس وض) حضرت معاویه ابلیسه ایدی بی چون جمله یدار ایلک نکاط و غری دی عکس وض اوزره سوله
 رهی ماه و اوقع حقیقت حال غریه ایسه کستم * ایچوب آتی سوله دیدی (ازخرا افکندن ابلیس معاویه راور و پوش
 و پناه کردن و طول مناظر ایشان) ابلیس معاویه بی اشکدن دوشتر مستلک یاتنده در ازخرا افکندن لفظلندن
 مراد او بی غلظه براتی و ناراست اولان بره آتی و می ته سندن حیلله دوشتر ملک معانسه در (مثنوی) گفت هنکام
 نماز آخر رسید * سوی مسجد زد می باید دید * شیطان معاویه به ایدی غماز وقتی آخره بارشدی مسجد طرفه
 نیز ملک کرک (مثنوی) بجلا الطاعات قبل القوت گفت * مصطفی چون در معنی بی بستم * قبل القوت طاعاه
 بجلا ایلک دیدی مصطفی علیه الصلو و السلام حضرت تلی چونکم در معنای دلدی * کا قال علیه السلام و بجلا صلو
 التهارق بوم غیم) و قال ایضا بجلا بالصلوة قبل القوت و بجلا بالتوبه قبل الموت (مثنوی) گفت بی بی غرض
 بود ترا * که بخیری ره نمایابی مرا * چونکم ابلیس یوزنی سوله یدای معاویه حضرت تلی ا کادیدی یوزنی
 و غرض سکا اواز سندن کبراته دای اولقی ظهوره گلر که کبر خیره دلیل در ره نمایا ایلدن (مثنوی) دزد آیدن نهان
 در مسکرم * کویدم که با سابی سبکنم * مثلاً دزد نهان بدم مسکینه که بن آککانه ایلرس دید که ده کجاده که
 بن با سبانی ایلرم (مثنوی) من گما باور کنم آن دزد ترا * دزدکی داند جواب و مژدرا * بن اول دزد قنده اعتقاد
 ایلرم دزد جواب و مژدی بچن یلور (دوم بار ازخرا افکندن ابلیس معاویه را (مثنوی) گفت ما اول فرشته بوده ایم *
 راه طاعت را بجان پیوده ایم * ابلیس حضرت معاویه به جواب و پروپ ایدی یا معاویه بر اول فرشته اولشتر طاعت
 بوائی جاله اولشتر یعنی طریق عبادته بجان و دل سالنا اولشتر (مثنوی) سالکان راه را بخرم بدم * سا کان عرش را
 هلمدم بدم * سالکان راه را حقه مجرم اولدی عرش سالکر ته هدم و مصاحب اولدی (مثنوی) شسته اول کجا
 از دل رود * مهر اول کی زدل بیرون شود * اولکی صنعت وعادت کو کادن بچن کیدر اولکی محبت کو کادن بچن
 طشره کیدر (مثنوی) در سفر کرورم بی باختم * از دل تو کی روح اب الوطن * مثلاً سفر و سیاحت در کروری باختم
 کو ورسن سنک فلکدن وطنک محبتی بچن کیدر (مثنوی) ما هم ازستان این می بوده ایم * عاشقان در که وی
 بوده ایم * بزخم مویک مستلندن اولشتر اول الهلک در کاهنک عاشقنندن اولشتر یعنی شیطان علیه اللعنه
 صورت صلاحدن کاوب حضرت معاویه بی کلمات محوه و اقاویل مژروره الیاضاله سعی ایدوب دید که معاویه بنم
 علوه ایچون ایا قاطع ایلادن نه تعجب ایلرس بزخی اول وحدت شرابنک مستلندن تر و اول حضرتک در کاهنک
 عاشقنندن تر و اول خود فرشته ایدم در راه طاعانی جان و دله پیوده قبلدم ابلیسک ملائکه دن اولسند علم اختلاف
 ایلشدر و لکن قول اصبح عندنا لجه و بودر که ابلیس ملائکه کدندر زیرا که ملائکه دن اولمیدی مسجد و له مأمور
 اولزودی و ترلا سجده * بکنه عاصی اولزودی تر (واذ قلنا للملائکه اسجدوا لآدم فسدوا (الابلیس) آیتنده امر
 بالسجده ملائکه به مخصوص اولزودی و امتنا اجمع اولیوب ابلیس ملائکه زمره سندن خارج یالوردی مثلاً

برپادشاه بر شهر خلقته نداند سر و دبه که (امرنا الحائین ان یفتحوادکا کینم فتقوا الالحدادین) پس حدادر
 امر مخالفت ایستن اواز لرزرا تحت امر دده داخل دکلادر و لهذا کلام عریده غیر جسدن استننا ایکن - حسن
 دکلادر بحایه کر آمدن ابن عباس و ابن مسعود و سعید بن المسیب و یونس بن عیینه و بعض مفسرینک و ابو حسن
 اشعر بنک مذهبی بود را ما حسن بصر بنک و متکامیندن اواحقا فک مذهبی بود که ابلیس جندند (کا قال الله
 تعالی فاجعلوا الالبس کان من الجن) و ابن عباس و ابن مسعودن روایت اواز نوته کان ابلیس من اشرف
 الملائکه و اگر هم قبله و کان له سلطان السماء و الارض و کان خازنا علی الجن و لداشی الجن لانه من
 خزان الجنة) محصل کلام بو خصوصه و سوز و جوق و قیل و قاله نهایت یوقدر واضح قول ملائکه دن ابلیس - بدر
 (منثوی) ناف ما بر مهر او بریده اند * عشق او در جان ما کاریده اند * و دخی بو گونه تسویل و ترور و شروع ایدوب
 دیدیکه با معاویه بن زم کو یکمزی اول خدائک محبتی اوزره کشمزدرو و بوگاهه در بر شینک جلی و اصلی و ابلیس ندن
 اتک عشق بنم جازه کشمزدربس لا نزول ما بالذات ما بالعرض کلای اوزره ذاتی اولان صفتک انفسکا کی بر شیدن
 نیجه قابل اولوریدی (منثوی) روز نیکو دیده ایم از روز کاب * آب رحمت خورد ایم اندر هر ام * روز کاردن او کون
 ک و رمشز یعنی قرب الهده متع بولمشز بهار در رحمت ایچمشز یعنی جناب حقل حق تعالی لطیفه و جلاله شده
 رحمت صونوش ایچمشز (منثوی) فی که مارادست فضلش * کاشقت * از عدم مارانه او برداشت * بری
 اول الهلک فضل آلی اکمش میدر یعنی بنم وجود عیسی آنک فضل الی خلق ایدوب وجوده کنور و شمعیدر عدمدن
 بری اول الله قادر و شمعیدر یعنی بری عدمدن وجوده او * کنور و شمعیدر وجوده نعمت بنم اول عطا قبلشدر
 (منثوی) ای بسا کزری نوازش دیده ایم * در کستان رضا کریده ایم * ای چوق که اندن نوازش و احسان کو در مشز
 رضا گستانده طولش و سیرایشز (می) بر سر ما دست رحمت می نهاد * چشعهای لطیف از ما می کشاد * دست
 طفلی ام که بودم شیرجو * کا و اورم را که جنابید او * حضرت حق رحمت الی بنم باشز اوزره قودی بر زمان لطیف
 چشمدن روان ابلدی یعنی اول حضرت بنم باشز اوزره رحمت الی خودی و لطیف و کریم دیده لرین و با خود لطیف
 و کم - بکار لرین - بزدن آجدی و یا بنم جابجیدن خلقته اجدی بک اولور (کاروی عن ابن عباس رضی الله عنه قال
 جعل ابلیس ملک السماء و الارض و کان یسوس بین الناس و بین السماء و الارض) یعنی سوات و ارض ما بنسده اولان
 مخلوقک امور فی مالک اولوریدی و بنوره حکومت قبولوریدی و دخی دیدیکه با معاویه طوفیم و قتی شیطا طلب ایدوب ایدیم
 بنم شکمی کیم قهر یکن ابلدی آنک قدرت و قوتی قهر یکن ابلدی (قال ابن عباس ان من الملائکه ضربا یؤاخذون
 و یتسلطون قال لهم اهلن کان ابلیس منهم) بو تقدیر اوزره ابلیس طفل را مسی و شیطا طلب قیلسی حقیقت اوزره
 اولور اما بوازه بر سوال لازم کاور که بنم کهوارهی اول قهر یکن ابلدی دیکدر بونده جواب شافی و کلام وافی اولدر که
 من ایض صوفیه فو حید افعال دوی بر مر سه اثبات ایدر لر و فو حید افعال اولدر که (قل کل من عند الله) فو اسخه
 والله خلقکم و ما تعملون) مقتضای اسخه و دخی (الله خالق کل شیء) معناسخه هر شینک حقیقه خالق و فاعلی اولدر
 و مجازا مخلوقدر و معرفت شیطانیه انجی فو حید افعال مر سه سه واصل اولشدر و فو حید ذات و فو حید صفاتندن
 غافل و جاهل قائمدر و لهذا قال (فما اغویتی) پس حقیقت حاله و فو حید افعال نظر ایدوب حضرت امیره غایت
 معرفتندن خیر و بر و بر دیکه با معاویه کود کل وقتنده که شمر خوا ایدیم نظر ایدیم که کهوارهی اگر چه صورنا
 و الدین و طایم قهر یکن ابلدی لکن حقیقه فاعل اولدر و محر که کهوارهی الحقیقه اولدر زیرا هم نفس محرکی وهم عین
 قهر یکی خالق اولدر (منثوی) از که خوردم شمر غیر شیر او * که مرا پروردن تدبیر او * با معاویه * آنک شمریدن
 غیر شیر کیدن ایچمدن و غدای و روانه و جسمانیه بی اندن غیر کیدن آدم آنک تدبیرندن غیر بنی کیم
 بنساخته یعنی کیم بنی تربیه ابلدی آنک تدبیرندن غیر رب العالمین اولد کلیدر و جیع عالم خلقی (شفا شفا
 و آفاقا) تا در بجهل تربیه قیلان و اناره نشو و نما و ن اولد کلیدر (منثوی) خوی کان با شرف اندر وجود *
 کی توان از انرا سر و ما کشد * خو بیکه شیر اهل خلق وجود و جسدنه کند یعنی بر خو بیکه شمر مدار له وجوده
 کیدنه بن اول خوی مردمن کبر و اجفدر که قادر اولور یعنی اول خوی خالقن رفع و ازاله ایکن بنم کندر که
 الخلق الجلی کان خلق لا یسئل ولا یشیر) دچمزدربس بنده دخی اول خوی * بگو تا آدمه کاتبه خود مقرر ایدی پس
 بعض حوادله بندهن نیجه متعبر اولوریدی ابلیس خوی مادر زادی اصل و قدیم بزم ایدوب بعده عارض اولان
 خوی دلری حادث قیاس ابلدی خبری بو که اول خوی مادر زادی دخی علم الله بنساخته حاددر و ابلیس بر مقتضای
 ابی و استکبر و کان من الکافرین ای کان فی علم الله من الکافرین) اصل علم الله کافر و استکبر ایدری بعده وجود

ادع اولان امری استباح! عکله کانلردن اولدی و کفر و بد خوئی نطوره کادی (م) کرمنا بی کرددرای کرم
 بسته کی کردندره ای کرم * دیای کرم که مراد حضرت یاریدر که کرمنا برعتاب ایلدیه کرمک چو لری چن
 بقلش اولور یعنی کردیرک کدرای کرم بکاعتاب ایلدی بسته چن اولور اب کرم الهی (ع) کلمک دری که چندد
 هزار بشاید عشارد (منثوی) اصل تقدش لطف و داد و بخششت * قهر ازی چون غباری از غشت *
 او خدا تک اصل تقدی عدل و لطف و بخششت و قهر و غضب اول لطف و کرم او زره غشتن اولان پر غبار کیدرسته کم
 تقد او زره پر غبار او ارسه تقدشده و رو بر میدی کی سابق اولان رحمت و کرمه و قهر و غضب غباری مخلوط اوسه ضرور بر
 زیر رحمت و کرم (سبقت رحمتی علی غضبی) غوا سخته سابق و قهر و غضب مسبوق در پس سابق اصل مسبوق فرع
 و عرض کیدر رحمت سابقه ظهور ابلد کده قهر و غضب تک تأثیری فالمز (منثوی) از برای لطف عالم را بساخت *
 ذرها را آفتاب اوناخت * حضرت حق اناط ایچون عالمی دوزدی وجود ذره لرئی آنک آفتاب رحمت واسعه می
 رعایت ایلدی (منثوی) فرقت از قهرش را کراستنت * هم قدر وصل او دانستنت * فراق و هجران اگرچه
 اول محبوبک قدر نیدن حامله در که بعد و مفارقت نفس الامر ده مظهر قهر و غضب و قهر و غضبی حایدر و لکن
 اول محبوبک و صانع قدرنی بیلکدن اوتر یدر طرد ایدی و در سمدی اولقندن اوتری دکادر (منثوی) تاده
 جان افراشتی کوشمال * جان بداند قدر ایام وصال * تا حضرت خدا تک فراقی جانه کوشمال و تادب و بره اول فراق
 سبیله جان وصال ایام تک قدرنی یله (منثوی) کمت یغیر که حق فرموده است * قصد من از خلق احسان بوده است
 رسول علیه السلام ابدیکه حضرت حق یورم شد در خلق ایلکدن بتم مقصودم انزه احسان اولشدر
 (منثوی) آفریدم تا ز من سودی کند * تا ز شدم دست اودی کند * خلقی خلق ایدم تا شندن بر فائده ایدر
 کا قال علیه السلام کایع ربه قال الله تعالی انما خلقت الخلق لیرجوا علی و لم اخلقه لم لا رجع علیهم تا بن
 شه و عسلدن دست بولشدر معنی ایدر یعنی انزل کر من عفو ایدر و رحمت شهیده آلوده اوله و نوسدن نجه احسان
 و کرم ایدر (منثوی) فی برای آنک من سودی کنم * و ز برهنه من قبایی بر کنم * خلقی آنک چون خلق ایلدیم که تا نردن
 بر فائده ایلیم و برهنه من بر فاقو یرم خلق عرا یدر و حضرت حق تا نردن منتفع اولتی عرا تک قیاس من صو عی
 کیدر بوايه ممکن دکادر پس حق تعالی خلقت منتفع اولز غنی عن العالمین در بلکه خلقی آندن منتفع اولور
 (منثوی) چند روزی که ز چشم زانده است * چشم من در روی خویش مانده است * رفاج کونکه فی حضور نندن
 سور مشدر برنم چشم آنک خوب پوزنده فالمشدر (منثوی) کز چنان روی چنین قهرای عجب * هر کسی مشغول
 گشته در سب * من سبب را تا کرم کان حادثست * زانکه حادثی حادثی را با عفتست * لطف سابق را نثاره میکنم *
 هرچه آن حادث دیوار سببیم * و سیده لفظی نقطتین ای قرائت اولتی و نقطه واحد ایلدی حرف فانی اولقده جائزدر
 تقدیر معنی انجیلین عالی پوزدن بونک کی قهرای عجبدر که هر برکسه مشغول اولش سببه با خود معنی انجیلین
 بر پوزدن بونک کی قهرای عجبدر که بکونه عتاب و قهر و مظهر اولقندن قاجوب بعض عله اعتقاد ایلش بر سببه نظر
 قیاسم زیرا که اول حادث را اول سببدر که هر حادث اولان شی بر حادثه با عتد یعنی با اعمال صالحه و با افعال فاسده
 اسباب حادثه مقوله سید و اسباب حادثه قدیمه اولان خصصت و خاصیتی تغییر و تبدله قادر اولز که لا نزول ما بالذات
 ما بالعرض در بلکه بر حادثه صفت با عت اولور پس از لده اولان کرسعادت ایه صکره اول ظهور ایدر و کشف قوت
 ایه شه اول ظهور ایدر پس اسباب عارضه به نچون نظر ایدر دمک اولور (سبقت رحمتی علی غضبی) غوا سخته سابق
 اولان لطفه نظر ایدر هر نه که او حادث در اتی یکی یاره ایلیم یعنی هر تک صکره دن قهر و غضب دن حادث و عارض
 اولدی دیوار ایلیم که العارض کالعد و در پس فلسفه به یا سوب ترک سجده ابلد بکنه دخی علت قوروب در که
 (منثوی) ترک سجده از حسد کرم که بود * این حسد از عشق خیزد نه از جود * فرض ایدم که سجده ترک حسد دن
 اولدی اول حسد عشق دن صادر اولور تا کار وجود دن صادر اولز یعنی سجده فی ترک ایلدیم طونه بلکه حسد دن
 اولدی بو حسد عشق و محبت دن حاصل اولور انکار دن کل (منثوی) هر حسد از دوستی خیزد بقیه * که شود
 بادوست غیری همنشین * محقق بودر که هر حسد و ستقدن ظاهر اولور که بر غیری کسده و ستله همنشین و صاحب
 اوله یعنی بشین بودر که هر حسد و ستقدن دو بر که دوستله غیری کسه همنشین اوله عاشق استر که دوستک اول غره
 اولان التفات و انعامی کند یه اوله بوايه حسد اولور زیرا حسد محسوس و تک نفعتی از لایم ادا ایلکدر پس بکونه
 حسد سبب عشق اولور پس بر شیک سببی که مقبول اوله سببی دخی مقبول اولور شیطانک اولو ک قیاحتی آدمی
 غیر کور کیدر تا نا حضرت حقل عشقنی محبت نفسانیه به قیاس ابلد کیدر زیرا اول حضرت تک عاشقنی (یت)

کاشکی سودی بگمی سوسه بنم خلق جهان سوزمن بود که همان قصه جانان اولسه در بر و خلق عالمی بو عشق
 محبت دعوت ایدر (منوی) هست شرط دوستی غیرت بی * هجیو بعد از عطسه گفتن درزی * دوستت فلک
 شرطی غیرت را کدر عطسه دکنر * چوق زمان دیری اول دیک دوستت فلک شرطی اولدین کبی یعنی غیرت فلک
 دوستت فلک شرطی اولدی عریجه (برج الله) دیک وفار عیجه درزی دیک بر که خبر اولسون و چوق باشه دیک
 عطسه نلک شرطی اولدین کبی و بعد العطسه بر جان الله دیک شرط و واجب اولدینغه بوجدت شریف دلالت ابرکه
 اوهر بر مرضی الله عنه روایت ایدر (قال علیه السلام ان الله یحب العطاس فاذا عطس احکم وجد الله کان حقاً علی
 کل مسلم سمع ان یقول له یرج الله) پس بر جان الله دیک عطسه به نیجه شرط و واجب اولدیه دوستت دخی غیرت
 بویه شرط و واجب اولدی دیدی نم عند الاولیا دخی غیرت دوستت فلک شرط نندندر و لکن نونلک دیدی غیرت
 مرا دغیرت نفسانه و شیطانیه دکاندر بلکه غیرت الهیه در وینهماده تفاوت چوقدر اکر طلب اولنورسه غیرتی
 درجه غیرتده مفصلایخ بر ایشزدور (منوی) چونکه بر نطش بر این بازی نبود * گفت مازی کن چه دام بره زود
 چونکه اولنک لطفی اوزره بوزیدن غیری بوقایدی یعنی تقدیر و قضا به یا شوب دیدیکه چونکم اولنک مطلق نطف
 تقدیرنده بواسطه لوح محفوظ نطده بنم سجده من امتناع و آدمین استکار مدین غیری او یون اولدی و صانع دوحکم
 بنم وجود مده و کونه خاصه و خصلندن غیری وضع قیلدی پس حین امتحانده تکا دیدیکه بازی ایه یعنی عمل الله
 و هر زود انشک ابراهیم دخی اولنک کاورد یکی خاصه فی اظهار قیلدم و انجی بنده او انی فاعل اولدم نه سلورم بنده اولان
 خاصه اوزره بر آخری زیاده بکنی (قال الله تعالی قل کل یعمل علی شاکسته ای بعمل علی عنه الثابته
 و خاصته الاثریه (منوی) ان یکی بازی که مدین با ختم * خو یشتن رادر بلا انداختم * اول بر او یون که و اولدین بر
 آتی او شام کندی بری بلا فلا کنه اتم (منوی) در بلا همی چشم دلالت او * مات او مات او مات او * کندی
 بلا به اندم که بلا دخی آنک دلالتی طاتم آنک ماتی ام آنک ماتی ام آنک ماتی یعنی بلا دخی او فقه دخی عاشق کبی انک
 لذاتی ذائق اولورم که (کل شی من الملیح) در انک ماتیم و مغلوب و مقهور بی ماتیم و مستطیل قیلان اولدر غیری
 دکل (منوی) چون رها ند خو یشتن رای سره * هیچ کس درشش جهاتشش دره * جزشش از کل شش چون
 وارده خاصه که بیچون مهورا کشید * ای بر کزیده و مقبول و پسندیده نیجه قورتر کندی بر کسه بلا فوین آنک
 پوشش جهات ایچره شش در دین یعنی شش حس دتکه بشی حواس ظاهره و بری دخی حس باطن دره که اکا
 حس مشترک درلرا کرجه حکما قنیده حس باطن بشدر اما اهل سندن بعض متکلمین تشبیه حس باطن بر دره که
 حس مشترک درلریس معنی کنندوی بر کسه پوشش جهات ایچره شش حواس کسندنی نیجه قورتر دیک
 اولور شش کاندن جزشش نیجه قورنور یعنی شش جهات جزئی پوشش حس کاسندن و اخذ دکی شش
 جهات دن نیجه خلاص اولور علی الخصوص که حضرت بیچون تحقیق آتی کری قوبه (منوی) هر که درشش
 اذر دین انشست * اوش بره اند که خلاق ششست * هر کیک جهات ست ده دواول کسه انشک ایچسند در
 اول کسه فی قورتر که جهات سنی خلق ایدیمیدر یعنی هر شول کسه که پوشش جهاتده آتش بلا و الم ایچره در آتی اول
 الله تعالی قورتر که خلاق شش جهات و شش حواس در (قال الله تعالی یا معشر ایمان والانس ان استطعتم
 ان تغزوا من انظار السعوات والارض فانغزوا ولا تغزوا الا من الله) (منوی) خودا کفر کفرست و کرا عیان او
 دست باف حضرتست و آن او به محصل خودا کفر کرد و اکر ایمان دواول کفر و ایمان اول حضرتست دست بافیدر
 یعنی ال اور کوسیدر مرا دید قدرت و ارادتک علی و معبود و لکن آن و شایند دیک اولور زیرا کفر و ایمان آنک
 مخاوتیدر (باز قورتر کردن معاویه با ابلیس همین (منوی) گفت ایدر او را که اینها واست * لیک بخش توانزها
 کاست * امرا کایدیکه سوزن را سدر لیک نوردن سنگ نصیب اکس اولندر که اصلا بوسول دیک
 معانی و معارف دن سکا خلوص نصیب یوقدر یعنی (انظر ما قال ولا تنظر لی من قال) حد بیک خواستجه شیطانی
 من اوله الی آخره بط ابدیک مقدماتک به سی شرعاً و عقلاً مقبوله و مسلمه در و لکن کلمات مزوره و معهوده در
 و لهذا حضرت معاویه بونری بالکلیه تسلم و تصدیق ایدر اینها راستست یوردی و انک بکونه معارف
 قبول ایتوب انک مکر و خدعه سته نظر قبول دیدی (منوی) صدهزار ازارا چون فوره زد * سهر کردی
 در خزه آمدی * بخیل نیجه یوزین کسه نلک سن یون اوردی چقور ایدلک خزه به کلدک یعنی خزه نطده
 لغم اوزرب دیک دلوب کلدک و آندما اولان جواهر و زواهر اعمای مکر و خدعه سته استراقتیلدک (منوی) آتش و تنی
 نسوزی چاره نیست * کبست کز دست تو بامه ش باز نیست * آتش و نفت سن باغیه سن چاره یوقدر به سن فی المل

و خود صوصه حضرت خدا شاهد در لو کلامده حقیقه نظر انوعا غرض و او در ا کرچه شیطانک من شاهد من و اهل زندان
 شکم دعوی کذب در دهنده جان ما حضرت مولانا قدس الله سره الاعلی حقیقت حالی و ابلینک من بهمنی
 ابلینک لساندن بیان و سرور از اوله ایا حق هر کیم ابله تابع اولور عاصی و کافر اولدیغنه ابلینک لسان حالی و زبان
 مرتبی آتک کفر عصیان شهادت قبولور و کذلک ابله شقاقت ابلینک حاله دخی ابلینک اصحاب هدا یندن اید و کند
 لسان حاله شاهد اولور اما اهل زندان دکام دیدنکنده سوز و درد که شیطانک اصلی نارد پس چون آتک اصلی اولور
 و سکندنک اصلی و مشرقی آتک نسبت زندان اولوزا کرتند ایدن مراد دنیا اولور سه خود دنیا مرئوسک زندانی و کفار
 و شیاطینک جنید در حضرت شیخک فصوصه بمعنا به اشارتی وارد اما احتراز اعدم اللههم تحریر اولدندی (منشوی)
 هر یک ایدن درخت سیوه دار و تربتهای کیم بن دایه وار و هر یک ایدن درخت تلخ و خشک * می برم من ناره دار ابلینک
 مشک * بو یلدر دخی حقیقه جل اولنه جائز در یعنی ابلینک دیر که هر قنده که مشالوفردان کورم دایه کبی اول فدا نه
 تربته ابلینک نر ابلینک باغبان کیم ایدن یعنی صلاح و سداد میوه سن شورر بر کسه فی مشاهده قیل اکادایه وار تر سه ابلینک
 شیطانک اهل صلاحی تربته ابلینک ایکی نوع اولور اولور بر روی اولور که شیطان من حیث الحقیقه من بهمنی حکمیه
 مرئی اهل صلاح در نر اهر مار که اهل صلاحک اضلالی و افساد نه منی ابله انرجاب حقه استعاذه و استغفاری
 و اعمال صالحه و حسن کرداری زیاده ایدر پس شیطان من حیث الحقیقه و الی تربته درخت میوه داره مرئی اولور
 و نوع ثانی (اسلم شیطان علی یدی فلا یمرئی الا بخیر) حدیث شریفک غرض آنکه شول شیطان و نفسی مسلمان ایدن
 وارث حضرت محمد علیه السلام اولنره دخی شیطانلری تربته و القای خیرا نمکدن خالی اولوزا و کذلک یونک عکسی
 هر قنده آجی و قوری درخت کورم بن آتی قطع ابلینک نامشک یسکندن قور نه برده که ایمان دن و عرقا ندن خالی
 لایس برید بختی بو تیغ ضلالت و تبرم و کور و خد بته آتی قطع ابلینک تا کم یسکدن مشک خلاص اولور یعنی
 ایدن و دودن و اهل هدایت اهل غوایتدن و تور و روف و غیره سه سن بولور (منشوی) خشک کو بد باغبانرا کای فنا
 مر ما چه می بری سری خطا * خشک اولان درخت باغبانه دیر کای جوان خطا و کاهنر تحقیقا بن باطنی نه
 کسر سن (منشوی) باغبان کو بد خش ای زشت خو * بس نباشد خشکی مو جرم و * باغبان آ کاد برای
 زشت خوابیم اول و سکوت قبل مشک جرم کوروی و اقلقلک کفایت قیلز می (منشوی) خشک کو بد ایدر اسم من
 کز نیم * قور برای جرم می بری بیم * خشک باغبانه دیر بر طوغری ام ا کری دکام سن نیچون جرم و خطا سنریم سکری
 کسر سن یعنی بن خود بو استقامتله قطع اولغنه لایق دکام (منشوی) باغبان کو بد کاهنر مسعودی * کاشکی کورودی
 تربودی * باغبان اول خشک اولان درخته دیرا ک مسعود اولدک و از زنده سعادت تلش من بهمن بولید کاشکی
 ا کری اولدک نیایش اولدک اولان درختدن مراد مؤمن و مسلمان که ایمان و اسلامه تر و از اولور شره رضای حق
 تر و مکه و کند و فی قرب خدایه تر و مکه استعدادی وارد و درخت خشکدن مراد اهل کفر و درک آتک وجوددن
 رضای رحانی و قرب سبحانی میوه لری بتمه آتک قابلیت یوقدر که مسعود دکادر بلکه شق و بد بختدر شیطان
 بودنیبا بختده فی مثل بر باغبان کیدر حق ایمان و اسلامدن خشک اولان کافرک وجود فی ضلالت تر بد قطع ابلکه
 قصد ابله کافرک وجودی آتکسان حاله دیر که بن خود مستقیم الطیم و کند می بهمنه مستوی و راست می سن
 ظاهر ا اعوجاجم یوقا یکن نیچون دیم خراب و هلاک ابله قصد ایلرسن شیطان دخی آتکسان حاله دیرا ک
 از زنده مسعود اولدک کاشکی ایمان و اسلامه تر و از زنده اولدک و ا کری اولدک بر کسه نک وجودی ایمان و اسلامه
 تر و از زنده اوله اکا ناراست اولی و کاه و خطا قیلتی ضرر و مرز (کا قال النبی صلی الله علیه و سلم اذا احب الله عبدا
 لم یضر ذنبه) و بر کسه نک وجودی ایمان و اسلامدن خشک و خالی اوله که کند می بهمنه مستوی اولی
 و عدالت قیلتی و طبعی و مزاجی مستقیم اولی اصلا اکا فائده قیلز و الحاصل ایمان تر استقامت و طاعت مقید
 و نافع اولوزم و ایمان و الاسلام خطا و معصیت ضرر قیلز دیک اولور (منشوی) جاذب آب حیاتی * کشتی *
 اندراب زندکی آغشتی) بر حیاتی آجی جذب اید می اولور دکنده لک آتی ایچره فارشش اولور د یعنی اگر درخت تازه
 کبی تر اولدک آب حیاتی طاعت و محبت خدایی جذب اید می اولور دکنده لک آتی ایچره فارشش اولور د یعنی اگر درخت تازه
 مستغرق اولور دکنده لک آتی ایچره فارشش اولور دکنده لک آتی ایچره فارشش اولور د یعنی اگر درخت تازه
 باد درخت خوش تر و دود واصل قیلز خشک واصل بد اولور دکنده لک آتی ایچره فارشش اولور د یعنی اگر درخت تازه
 یعنی سنک روح و سنک تخم وجودک فی الحقیقه بر ارض و قیام اولور در مع هذا بودنیبا کاند کفص کمره اهل ایمان
 و اهل اسلامک وجود لری نه درخت خوش کیدر انره اولشکدن و انلر دن ایمان و اسلام خوش شغلی اخذ و جذب آتک

میل قیلند انلر کندی ذاتده اولان خوشقلدن برمه قدر سنک وجودنه وصل ایلمه لردی (مننوی) شاخ تلخ
 ارمیا خوشی وصلت کند * آن خوشی اندر نه ادش برزند * آبی آماج اگر بر خوش اغاجله وصلت ایلمه یعنی
 میوه سی آبی اولان آماجی اگر بر میوه سی خوش اولان آماجله آتسه لر و خوش اولان درختی تلخ اولنه وصل
 ایلمه لر اول خوشی آبی بود انک نهد بود ذاتده ظاهر اولور کذلک بر قاسق بر صافه مقارنت قیلسه اول صالح
 مقارنت قیلسه اول صالح دخی کندی باطلنده اولان خوشقلدن آکا تعلیم قیلسه و آتی تریه ایلمه بعناایه الله
 تعالی آنک صلاح حالی کا تا تأیید ایلر و اولر که نک وجودند صلاح و طاعت میوه لر ی ظهوره کلور (مننوی) گفت
 امیرای رهن بخت مگو * می تراره نیست در سن ره میجو * پس حضرت معاریه ایلمه ایلمی ای رهن من وین غربی من طری بن خدا
 بخت سوبیلو تحقیق اسکا بنم وجودمه یول یول یول اولر استمه و دخی وجهه در تحقیق اسکا یول یول یول برنم خصوصه یول
 استمه (مننوی) ره زنی وین غرب و ناجریم * هر ایاسانی که آوری کی خرم * فی المثل سن رهن من وین غربی و ناجریم
 هر ایاسانی که کتور در سن یقین صافون اولورم (مننوی) کرد رخت من مکر دراز کافری * قوت رخت کسی رامشتری *
 کافر لک کندن بنم رخت و متاعک چوره سینه طولفه فی المثل برکسه نک رختنه سن مشتری دکلسن (مننوی)
 مشتری بود کسی را رهن * ورنماید مشتری مکرست و فن * حرامی که سیه مشتری اولر و اگر کندی سنی مشتری
 کوسر سیه مکر و حیلهدر (مننوی) تاجیه دار دین حسود اندر کدی * ای خدا فرادارما این عدو * بیت شیطانک
 مکرکی تعجب ایلمک موقعنده واقع اولمشدر و آنک مکر و حیله سنندن بی فو قیق الهی خلاص میسر اولدیفی اجلدن
 خدای تعالی بدعا و نجات ایلمک مخلصنده دینلشددر بعب و حوسود قیق ایلمکده نه یولر یول یول یول ای خدا بنم
 فریادیم یارش یعنی حسود اولان ایلمس وجودی قیغنده بعبدر که یولر مکر و حیله لر طو برای خدای تعالی
 یوعدودن برنم فریادیم یارش و برنم عین و ناصر اولر تا یو دینشدن برنم خلاص میسر اوله (مننوی) کر یکی فصلی ذکر
 درنم دمد * در یو ایلمدن این رهن نم * اگر بر دخی بر فضل بکا اوفوره یعنی افسون ایلمه یورهن غدی شدن
 قیامتدن مراد یوننده اسلام مدر که شعرا اسلامدن کایه اولور یعنی اگر یو ایلمس پرنلیس بر فضل دخی بکا افسون
 ایلمه یورهن لباس اسلامی بنم قیام و شعار تقویدن بی غریبان ایلمدیدی (نالیسده معاویه رضی الله عنه حضرت
 حق تعالی از مکر ایلمس لعین و نصرت خواستندی (م) این حدیثش همجودوست ایلمه * دست کبرانه کلیم
 شد سیاه * پس حضرت حق * یو کونه مناجات ایلموب و عرض حاجات قیاموب دیدی ایلمس یوسوزی یو تون کیدی
 ای اله ای طو یو حضرت بنم کلیم سیاه اولدی یعنی دخان کلیم و لباسی سیاه ایلمدی کی شیطانک نه و خدای تعالی
 انسانک قلیبی سیاه ایلر و صافی سیاه کلیم کرامه اولور سیاه کلیم اوقی عصیان قیلشدن کایه اولور (مننوی) من بجهت
 برنم ایلمس * کسوت قینه هر شریف و هر خدیس * بن بجهت و برهانه ایلمسه غالب کاه نم و کاه قیام
 و مقاومت قیله منم زیرا که او ایلمس هر شریف و خدیسک قینه سیدر که دخی و شریفی مکر که اسباب ایلمک کا
 میسر در (مننوی) آدمی کو علم الاسلام کست * در نک چون برقی این سبک بی نکست * زیاده عظیم اقدرد آدم کاول آدم
 علم الاسلام امیری در یو کلیم برقی کی اولان جمله سنده فی جمله در یعنی حضرت آدم علیه السلام که (و علم آدم الاسماء
 کایه) آیتنک مصداقجه علوم اسماء الهیه نک یکیدر یو کلیم برقی خاطف کی اولان جمله و همز اتده فی جمله بی جز آندر
 مصرع اولده اولان نک لغظی بیه قاریله اوقنسه دخی جائز در زیر ایلمه یاه قارینک فتحه سیه بلوب بیورمغه دیرلر
 یورده سرعت و چابکک معنایسته استعاره اولوب معنی یوله اوله اولی اولور و مصرع ثانی بی دخی انساب کاور یعنی
 زیاده عظیم القدر اولان آدم که علم الاسلام کست و چابکیدر یو کلیم برقی خاطف کی اولان جمله سنده و یلمه سنده
 فی سرعت و یطاعت در دیمک اولور و یو آیتنک تفسیری یو جلندل و اخر نه قریب آغاز منور شدن حواس عارف سر خنده
 کلور و او چنی جلده دخی بعضی مواضعه تحقیق و تفصیلی انشاء الله تعالی بر اولور (مننوی) از بهشت انداختش
 برری خاله * چون سبک درشت او شد از سبک شیطانی جندن چیه اربو خاک کوزی اوزره آدمی محاکم
 جانبدن نزول ایلموب محاکم کی آنک باغنه کندی یعنی آمانده ایکن ایلمس مکر و واسطه سیه زمینه هیوط ایلموب
 آنک دام مکر نه نجه زمان اسیر اولدی (مننوی) نوحه اناطلنای زدی * نیست دستان و فو شش واحدی * اناطلنای
 فضا اوردی اول لعینک حیله و فو شته بر حودنها یاب یو قدر یو آیتنک تفسیری جمله اولده اضافت کردن
 آدم زات را با خودیش سر خنده میوز ایلمدی (مننوی) آنرون هر حدیث او شرت * صد هزاران صحر دروی
 معصرت * آنک هر سوزنک ایلمده شرف و فساد و اردر نیجه یوزیک صرا نک وجودند معصرت (مننوی) مردی
 مردان سینددر نفس * درزن و در مرد افروزدهوس * قوری و دردم مردلک مردلک کنی باغری یعنی انگری

مغلوب و زبون ابرازنده و مرده هوس شعله‌نذر و روه‌وايه قوت و برپرس خنده ايجات ايلکدن رجوع ايلوبيا کاو کونه خطاب و عتاب ايلکه شروع قیلدی (منثوی) ای بلیس خلق سوزوقنه جوهر برچیم سدار کردی راست گوی ای قنه طلب ایدیی خلق باقی ایلدس طوغری دی بی نه سیدن سدار ایلدیل (باز تقریر ایلدس علیه اللعنه تلیدس خود را) (منثوی) گفت هر مری که باشد بیکان نشنود او راست را با صد نشان (ایلدس بر تلیدس حضرت معاویه رضی الله عنه بود کونه جواب و برپ دیدی هر بری که بیکان اوله اوله کسه راست سوزی ووز نشان استماع و قبول ایلز (منثوی) هر درونی که خیال اندیش شد چون دلیل آری خیا بش شد هر بری درونیکه خیال اندیش اولدی چونکم دلیل کتوره سن آتک خیالی زیاده اولدی یعنی هر بار که کندسی سوزی اثبات ایلک ایچون آکا بر برهان و حجت ابراز ایلدس سن آتک قلبنک او هام و خیالانی زیاده اولور و شک و شیمه بی اول کسه دخ ارق قیابور دیدی (منثوی) چون سخن دروی رود علت شود بیغ غازی دزد را آت شود چونکم اول بد بیکان و خیال اندیش اولان کسه به سوز کیده علت اولور غازی شک بیغ دزده آت اولور و آتی مستحق اولان محله صرفاً تجرّب ناخجل اولان بره وضع قیابور (منثوی) پس جواب اسکوتست و سکون هست بالله سخن گفتن جنون پس بد بیکان اولان کسه به جواب سکوت و سکوندر (کا نیل جواب الاحق السکوت) زیرا ابله به سوز و سوز بیک جنوندر (منثوی) و زمن با حق نه فالی ای سلم و فینال از شر ان نفس لیم ای ساده دل سن بشدن حضرت حق نه ناله ایلدس سن بولیم و فی نفسک شردن ایلکه (منثوی) و خوری حلوا تر اذ نبل شود و تب بیکر طبع و تختل شود و مئلاسن حلوا برسن بعد از سماک چیان اولور و سی سته طور تنسک طبعک تختل اولور (منثوی) بی کنه اعنت کئی ایلدس را چون نه بی از خود ان تلیدس را جرم و گاه سزا ایلدس اعنت ایلدس اول تلیدسی بیچون کند کدن کورمن سن کر کرد که آتی کندسی نفس کدن کورمن و شیطانه لغت و سب ایلکدن بری اوله سن (کا قال علیه السلام لا نسبو الشیطان و نعوذ بالله من شره و ابی هر رة کذا فی الجامع الصغر (منثوی) نیست از ایلدس از تست ای غوی که جور و به سوی دهنه بی دوی ایلدس دن کل شدن دای غوبه که روی کئی دهنه چاینه بیلدس یعنی اول مکر و تلیدسی کندسی نفس اماره بالسو کدن بیچون کورمن سن ایلدس دن دکادر و سنک نفس اماره کدن دای غوبه که دلکو کئی جر و مشتی چاینه کیدرس و نفس اماره تنک مرادی اختیار ایلدس سن یقین بولک سو بران کورمن ایلدس اعنت ایلدس (منثوی) چون که در سینه بیینی دهنه را دام باشند نانی و چرا چونکه سیزه و چنده دهنه کورمن سن آتده طواق وارد سن بوی بیچون بیلمز سن یعنی چونکم سن سیزه کاه نیاده دهنه بی کورمن یعنی مشتهیات نفسانیه دای مسکر و قهرا اولور بوی سن بیچون بیلمز سن اول دهنه دن و جهله احتراز قیلز سن (منثوی) زان نانی کت زدانش در دکر میل دهنه چشم عقلت کور کرد اول جهشدن بیاز سکه سی اول دهنه تنک میلی دانشدن دور ایلدی و چشم عقلکی بشدن کور ایلدی (منثوی) حیل الاشیاء بعینک بصم و نفسک السودا خبت لا تختصم احد و ابوداد و ابودردا حضرت تارندن روایت ایلدر (کا قال علیه السلام حیل الشیء بعینی و بصم) پس شیطان لساندن حضرت مولانا یورور که ای معاویه سنک اشیا به محبتک سی کور ایلر و صا غرا یلر سنک طمان شه و الله سیاه اولان نفسک خبیات ایلدی کسه به اظهار خصوصت قیلدی فی الواقع بولدر که (ان النفس لامارة بالسوء) مقتضای سنجیه اصل معاصی به زیاده امر ایلن نفس در شیطان لازم کسه انحق بر موسوس و مسولدر (راهنا قال علیه السلام الحمد لله الذی رداهم الشیطان الی الوسوسة) و قال الله تعالی ان کید الشیطان کان ضعیفا) اما نفس اماره شیطان کئی دکادر بلکه ادای عدودر (کا قال علیه السلام اعز ذلک نفسک الی بن جننیک (منثوی) او که برمن منه کتر مرین و من زید یزارم و از جرس و کین سن گاهی بکا اسناد ایله اکری و کری کورمه بن شر و فسادن و حرص و کیندن یزارم (منثوی) سن بدی کردم بشیام هنوز انتظارم تاشیم آید بروز بن ریاحت ایلد و هنوز بشیام منتظرم تا بن شبم روزه کله یعنی امر حقه مختالفت ایتکه کله و آدمه ترک بجهده قیلغه بر دلان ایلدم هنوز اول قبا حندن بشیام منتظر مکدن بو طمانی اولان سالم نورانی اوله حضرت حق گاهمی عفو ایلدی بی سر حقه رب قیلله (منثوی) ستم کتم میان خلق من فعل خود برمن نه دهر مر دوزن خلق ایچنده بن متم اولدم هر مری دوزن کندسی فعلی بنم اوزریمه قور (منثوی) کول بیچاره اگر چه کره سنست متم باشد که اودر طنطنه سنست و مثلاً بیچاره قوردا اگر چه آجدر متم اولور بولدر که اول کول طنطنه دهر در یعنی قوند و طوق قلند در می چونکه شوند و عصاره رافت خلق کو بد تخمه است از لوت زف و بیچاره قور چونکه ضعیف اسکندن بولدر که قادر اولز خلق دیر که قوی و وافر تخمه در یعنی اکادن استیلا ابر به شد در لرب (باز الحاح کردن

معاویه ابلیس را (منشوی) گفت عبر راسی نه هاندت * دادوسی راستی بی خواندت * معاویه ابلیسه ابتدای سنی
 بشدن طوع و نذر بلفدن غیری تور تا رمی عدل سنی طوع را یلق جانینه او تور (منشوی) راست کونا و ارجی از چنگل من
 مکر نشاند غبار چنگل من * طوع غوری سوله تایم نه چمدن قور تل من بنم چنگل و خصوصتم غباری مکر و حیل
 نسکین ایاز (منشوی) گفت چون دانی دروغ و راست را * ای خیال اندیش براندشما * ابلیس معاویه به ابتدای
 نفعه باورس و نه سبدن تمیز قیلولرس دروغه راستی ای نسکوله بر اولان خیال فکر ایچی (می) گفت پیغامبر
 نشانی داده است * قلب و شکور احمق نهاده است * معاویه ابلیسه ابتدای حضرت پیغمبر علیه السلام
 بر نشان و بر مش قلب و نسکوه محکم و میزانی قومش بود خنی جان زرد که نشه قلب نسکور آئی محکم قومش در یعنی قلب
 صافی حضرت پیغمبر نک ویدی بیلکه و کذب صدق در فرق ابلیکه محکم قومش در (منشوی) گفته است
 الکذب رب فی القلوب * گفت الصدق طمانین طروب * معاویه به شایه دید که حضرت پیغمبر علیه السلام
 سیور شد که کذب خلق واضطر ابد و قلیده و دید که صدق سکون و طرب قلبی آسوده قیابیدر نه کم این عر در
 و حسن بصیردن احمد و نمزدی بوجدی رب زوایت ایدر (قال علیه السلام) دع ما یریک فی مالای یریک فان الصدق
 طمانین وان الکذب رب (منشوی) دل نیاز آمد ز کفتار دروغ * آب و روغن هیچ نفروز دروغ * قلب بلان
 سوزدن کانگیز و مطمئن اولان آب و روغن هیچ شله لندر مز یعنی آبله روغن دهنده حاصل اولد یعنی کسی کذب
 مخلوط اولان صدق در دخی درونه نور و ضیا حاصل اولان و درون اندن منور اولوب ظلمات شکوکی دفع قیاز (منشوی)
 در حدیث راست آرام دلت * راستها دانه دلم دلت * راست و زده قلب آرم و سکونی واردر راسته
 کوکل دامنک دانه سیدر یعنی مرغ دانه به صید اولد یعنی کسی کوکل دخی صدقه مائل اولوب صید اولور (منشوی)
 دل مکر رنجور یا بشید بدهان * که نداند جاشنی این وان * کوکل مکر رنجور اوله اغزی بددر زیرا قوت
 ذائقه سی مختل اولوب اغزی نیک دادن بیلز بر میض اوله کاول کوکل بوتک و آنک طبعی بیلده و ذوقی طوبه به یعنی
 بر قلب کاسه هوا و شوهت اولفنه رنجور اوله و قوت ذائقه عقلیه سی فاسد اوله اول خبیثی با کدن فرق قیاز و نسکوی
 بدن و صدق دروغ ندن غیاباز (منشوی) چون شود از ریج و علف دل سلیم * طم کذب و راست را باشد علیم
 چونکه ریج و میضدن کوکل سلیم اوله یعنی سلامت بوله کذب و صدق طمعکن بیلجی اولور (منشوی) حرص آدم
 چون سوی کندم فرود * ایزل آدم سلیمی رارود * حضرت آدمک چونکه بغدای جان به حرصی زیاده اولدی آدم
 حنبر تر نلن کوکلندن سلیم ای قادی یعنی حرص کندم حضرت آدمک قلبش بر بغندن سلامتی ازله ابتدای
 (منشوی) پس دروغ و عشوات را گوش * که غمگشت و زهر قاتل نوش کرد * پس سنک دروغ و عشوات
 گوش ابتدای یعنی کذب و مکرکی اجتماع ابتدای و انکه ایش ابتدای غرور و غافل اولدی و زهر قاتلی نوش ابتدای
 (منشوی) کزدم از کندم ندانست آن نفس * میپرد تمیز از مست هوس * حضرت آدم اولدم کردی کندم دن
 بیلدی و مهری قهر دن فرق قیلدی زیر اهر و س مستندن تمیز او چار و بر بص اولندن حقیقت حالی بیلک و فساد
 صالحندن فرق قیلن فقر (منشوی) خلق مست آرزو وند و هوا * زان بذر اند دستان ترا * خلق عالم آرزو و هوا نلک
 مستلر ایدر اول سبدن سنک حیل و مکر لقبول ایدیمیلر (منشوی) هر که خود را از هوا خوار کرد * چشم خود را
 آشنای از کرد * هر شول کسه که کندی هوا خور شدن کبر اولدی کندی چشمی را از راس راه آشنای ابتدای
 پس حرص و هواندن کندی خلاص ابلین کسه حقیقت حاله واقف اولور و نسکوی بدن کندی صدق در فرق قیاز
 (شکایت قاضی از آفت فضا و جواب گفتن نائب اورا (منشوی) قاضی بنشاند دیوی که بست * گفت نائب قاضیا
 که به رجیست * بر قاضی فی منصب قضا به نصب ایلد بر اولر اغلدی نائب ابتدای ای قاضی که به نندرد (منشوی)
 این نه وقت که به و فر یادگشت * وقت شادی و مبارکادگشت * روزمان سنک که به و فر یادک وقت دکلر بلکه
 سنک شاد بیلک و مبارکادک و قشدر یعنی وقت تعزیت دکلر بلکه وقت تنهتدیر پس که به نلک سبی ندریدی
 (منشوی) گفت آه چون حکمرانند بیلدی * در میان آن دو عالم جاهلی * قاضی ناشه ابتدای آهر بیلد نفعه حکم
 سور اولر ایکی عالم اورتا سندن بر جاهل یعنی قلبنه مالک اولمین و کوکلی کندی الله اولمین و حقیقت حالی بیلز
 بر کسه ایکی کندی احواله عالم اولان خصک ما بشده نوجه لای ابرای احکام ایلر (منشوی) آن دو خصم از واقعه
 خود را فتنند * قاضی نسکین چه داند زان دوند * اول ایکی خصم که دعویه کاور و کند بیلر نلک واقعه مستندن و فتنلر
 مسکین قاضی اول ایکی خصم بد و حیلدی نه یلور (منشوی) جاهلست و فغانست ایزال شان * چون ورد
 در خوشان و مال شان * قاضی ائلر حالتندن جاهل و فغانلر ائلر قاته و آنلر مالنه نفعه کیدر (منشوی) گفت

خصمانه اندر علی * جاهلی و ابله شمع ملتی * نائب قاضی به اشدی یکی خصم اکبر چه عالم در و لیکن
 علتش منسوب برادر اگر چه من انزل احواله جاهل سن ولیکن ملت اسلام شعی سن نور علم شعی سن (منشوی)
 زانکه * و علت نداری در میان * آتش فراغت هست نوردید کلن * زیرا که سن اورزاده علت و غرض طوغز سن اول
 فراغت و اولی علت اولی * کور زلزله نوردید یعنی علت و غرض برده دیده دل کید و وی غرض خلق نوردیده دلدن
 چون که سنده فی غرض خلق حاصل اوله نور فراست له حتی باطلدن غیر ابله که قانو او نور سن (منشوی) وان دو عالم را
 غرض شان * کور کرد * علمشان را علت اندر کور کرد * و اولی یکی عالمی که هر ادا یکی خصم و انزل غرضی انزل
 کور ایلادی علت و طمع انزل عالمی قیده ایلدی (منشوی) جهل را بی علتی عالم کند * علم را علت زدها بر کند جاهلی
 علت سن زک * عالم ایلار علت و غرض علی قید لردن قو پرو (منشوی) تا که رشوت نسندی * سنده * چون طمع کردی
 ضرر بر و سنده * نائب قاضی به دیدیک ای قاضی غرض و علت دن بری و طمع و رشوت دن عاری اول تا که رشوت ابله سن
 عالم و پندنه سن (چون رشوت نسندی) دخی نسخه در یعنی چون که سن رشوت آلدن بصیر و اهل نظر سن چون که
 رشوت طمع ایلان کور و پندنه سن یعنی چون که طمع ابله سن کور دل و پندنه نفس سن رشوت ان ملعون و طمع
 قیلن کور دل و حکمت * سندن مغبون اولسی مقرر در (کاروی الامام احمد بن حنبل رضی الله عنه قال علیه السلام
 لعن الله الراشي والمرئى والراشي يتم ما عشي وعن انس رضي الله عنه قال علیه السلام الطمع يذهب الحكمة
 من قلوب العلماء وقال علیه السلام يستعبد و ابان الله من الطمع فان الطمع يردى الى الطمع) پس معاویه ابله سن جواب
 و رب اشدی (منشوی) از هوام خوری را و کرده ام * لقمه های شهوتی کم خورده ام * هواد بن خوری جدا انشم
 شهوت منسوب اولان لقمه لری از چشم (منشوی) چاشنی * کور دل شد با فروغ * راست را داد حقیقت از فروغ *
 بن کور کول چاشنی کبر با فروغ اولدی یعنی قلم دن قوت ذائقه سی و او اجدلن قوت اولدی صدق * کذب دن حقیقه
 یلور و نگرینی بدن فرق یلور (باقرار و اردن معاویه ابله سن را) (منشوی) و بر ایدار کردی من مرا * دخی سن ایدارنی
 نوای دعا * ای ابله سن تحت تقاسم بی نیوین ایدار ایلان حال آنکه سن * در ازل غل دخی سن ای حیل باز (منشوی)
 همیو خشنخاشی همه خواب آوری * همیو خنری عقل و دانش را بری * بر خشنخاش کبی دو کلی اویق و کور و سن
 یعنی خشنخاش نیجه منقو ابله سنک دخی مورث قوم و غفلت اولی شاکند در خبر کبی سن عقل و دانشی ایلور سن
 بی خبر عقل و دانشی به گونه ستر ایلوب ازاله ابله سن دخی انک کبی عقل و دانشی ازاله ایلور سن (منشوی)
 چار حجت کرده ام بنی راست گو * راست را دادم * و حیلها بنجو * سنی چار حجت ایلشم * ابله اول طوغری سولدن
 طوغری سوزی یلور سن حیل را سته (منشوی) سن زهر کس آن طلب دارم که او صاحبان بلند اندر طبع و خو
 بن هر کس دن آفی طلب طور تر که او طبع و خویده آنک صاحب اوله یعنی بنم مطلوب اولان شینک اول که سته
 بنم و بده با عقل صاحبی و مالکی اوله (منشوی) من زهر که می بنجویم سگری * و زنجشکی بنجویم * لشکر می *
 بنم کردن سکر لک استمزم بنم خنشدن لشکر منسوب طوغزم یعنی لشکر عدا دندن عد اغزم زیرا آندن جرأت
 و شجاعت کلز (منشوی) هم جو کبران من بنجویم از بنی * کو بود حق یا خود از حق آبی * آتش بر ستر کبر بن
 بر شدن استمزم که اول بت حق اوله با حقدن اول بت بر نشان اوله اما بوندن اولی و اوجه اولان معنی اولدر کدنه بن
 کافر لوی بر شدن طلب ایلزم او که حق اوله و با خود حقدن بر آیت اوله زیرا حقه باطل بر برده جم اولز و باطل
 شرعیدن خاصه حقیقت ظهوره کلز یعنی حضرت معاویه ابله سن بر تلبیس دیدیک ای شیطان هر شینک بر نجل
 وارد و هر شک بر اهل و هر بر شینی محلدن غریب دن طلب خیت و خسرا نه سیدر سته کت محل بلان ایلکن
 کافر زان دن حق و آیت حق طلب ایلدن کافر لوی کبی شدن حق و آیت حق طلب ایلزم کت حقل موضعی و آیت
 حقل محلی دکابر (قال سلطان العارفين) (بت) اطلب الدراخی وسط الصدف * و اطلب الفن من اصحاب
 الحرف * حکیم اولدر که هر شیعی موضع دن طلب قبله بس شیطان که مظهر ضلالدر اندن ایمان و عرفان طلب
 ایلان عین جهل و ابالدن (منشوی) سن زهر کین می بنجویم بوی مشن * سن دراب جو بنجویم خشت خشت * بن
 سر کیندن مسک را بنجویم استمزم بنم بر منقو صونک ایچنده قوری کبی استمزم (منشوی) سن شیطان این بنجویم
 کو سته غیر * کورم ایدار کردند بنجویم بن شیطان دن بوی امید طوغزم زیرا او غیور که شیطان بی خبر ایدار اید
 (راست گفتن ابله سن ضمیر خود را معاویه) ابله سن چون که حضرت معاویه دن بوی سته ابرام واقعا بی کور دی
 عاقبت الاصله (منشوی) از بن دیدن کبکفتش بهر آن * کور دمت * ایدار ایدان ای فلان * بن ندانندن اول معاویه به
 دیدی یعنی با ضروری بنجویم کوجا کایدی اندن اوری ای فلان سنی خوابدن ایدار ایلدم بیل (منشوی)

ناری اندر جماعت در نماز ای سغامبرد دولت فرازه تا نماز ده جماعته ایر بشمن بلند قدر و عالی دولت سغمبرل
 اردندن (مثنوی) اگر نماز از وقت رفتی مرا به این جهان نایک کنی بی ضیاء اگر سنگ نماز و وقتند کیدیدی یعنی
 حضرت سغمبر الی نماز قیلغه به جماعت حاضر اولغه بششیوب و نماز سندن فوت اولوب قضایه قالدی بوجهان
 ضیاء سزرا کو اولوردی و سسنگ باشنه زندان اولوب نیجه زمان قیلد تحیف و تأسفده قالدوردی (مثنوی از عین
 و در رفتی اشکها * از دو چشم و مثل مشکها * غین و در ددن کو زبشاری کیدردی سنگ ایکی شکمدن مشکار
 کبی (مثنوی) ذوق دارد هر کسی در طاعتی * لاجرم نشکیده از وی ساعتی * هر برکسه بر کونه طاعتده ذوق
 طور لاجرم آندن بر ساعت صبر ایاز (مثنوی) آن غین و در دوردی صد نماز کو نماز کو سرق آن نیاز * و با معاویه اهل
 غین و در دوردی و نماز اولوردی یعنی اول جماعت اولان نماز سندن فوت اولیدی سنگ درونکدن غین و در د و آمدرد
 ظهوره کوردی و اول غین و در د و نماز معادل اولوردی نماز قتی و او نیاز کفرونی قتی یعنی بونلرک ما بنده تقاروت
 عقلیه و مراتب کثیره وارد که نماز کونابی سوز درونک توبه مائل اولمزدنم * بو حکایه دن معلوم اولور (فضیلت
 حسرت خوردن آن مخلص رفوت نماز جماعت (م) آن یکی میرفت در مسجد درون هر دم از مسجد می آمد
 بیرون * اول برکسه مسجد ایچینه کندی خلق مسجدن طشره کوردی (مثنوی) کشت برسان که جماعت را
 چه بود * که مسجد می بیرون آید زرد * اول کسه سوال اید بی اوله بکه جماعته اوله بکه مسجدن تیز طشره
 کاور (مثنوی) آن یکی گفتش که سغمبر نماز به جماعت کردی فارغ ز راز * اول برکسه اید بکه حضرت سغمبر
 علیه السلام نماز جماعت ادا المبدی و راز نیاز دن فارغ اولدی (مثنوی) نو کجادر میروی ای مرد خدام * چونکه
 سغمبر بدست السلام و ای مرد خدام سن قنده کیدرس چونکه سغمبر علیه السلام سلام ویرمشر و نماز دن فارغ
 اولمدر (مثنوی) گفت آه و دوزان آه شد بیرون * آهوی داد از دل وی خون * اول کسه چونکه بوسوزی
 اشتدیر در ده آید مبدی و اول آه دن فون طشره * کندی آتک آهی کو کلدن فان رایحه سی ویردی (مثنوی)
 آن یکی از جمع گفت این آه را به یون دوان نماز سن ترا به جعدن اول برکسه آ کادیدی بو آهی سن بکاور بیون اول
 نماز سن سکا بی حضرت سغمبرلک آردنده جماعتله نماز قیلان طاقه دن بری اول جماعتله نماز قیلدن محرم تلان و آه
 قیلان کسه به دید بکه اول آهی بکاور بیونم خلف سغمبر ده جماعتله قیلدنم نماز سنک اولسون (مثنوی) گفت
 دادم او بندر خم نماز او سندن آه را با صد نیاز به جماعته ایر بشمن کسه آهی ویرم سنگ نماز کی قبول ایلدم دیدی
 اول کسه اول آهی و نیاز الی الله و نیجه شکر و جده قبول قیلدی (مثنوی) شب بخواب اندر بگفتش هانقی
 که نریدی آب حیوان و شتی * کجه دوشنده برهاتف کسانید بکه ای غازی و بیرون المکتابه سنده آب حیوانی
 و شغای الله یعنی اول هانف کا بوی دید بکه ای آه درون آلان کسه فی الحقیقه آب حیات معنوی الله و امر اس
 روحه ز قلیه شانی اولان و در مان قیلان علی اختیار قیلدن (مثنوی) حرمت این اختیار و این دخول * شد نماز جله
 خلقن قبول * بو اختیار ک بود خولت بر منته خلقنک جمیع سنگ نماز قبول اولدی (تمه اقرار ایلدس بمعایزه
 مکر خود را (مثنوی) پس عزازیش بگفتی میرداد * مگر خود اندر میان باید نهاد * پس ایلدس حضرت بمعایزه به
 اشدی ای داد صاحبی اولان امیر کندی مکر فی اوره به قوسی کرل (مثنوی) که نمازت فوت هی شدن زمان * مژدی
 از در ددل آه و فغان * ا کر اول زمان سنگ نماز فوت اولیدی کو کلا در دندن آه و فغان اولردی (مثنوی) آن تا ساف
 وان فغان وان نیاز و در کندی از دوصد کر فغان * اول تا ساف و اول فغان و اول نیاز ایکوزد کر فغانن بگردی
 یعنی نواب و وزراء ایکوزد کر فغانن و اب و سز اسندن اید و بگردی (م) من ترا دار کردم از لهیب * آنسوزاد
 چنان آهی حجاب * بن خودن سی سید اربابلم تا کم نماز فوت اولغله آه ایلیمسن تا انجلی بر آه حجابی باقیه
 و بر در روی ایدوب بقیمه (مثنوی) تا چنان آهی نباشد مراهی نباشد مراهی * تا سنک ایچون انجلین
 بر آه ولیه تا اول آه سکار راه اولیه و سندن نولک * بر اشرف و افضل عمل ظهوره کلیه بلکه ادنی اولان
 علی ادا ایتمکله افضل و اوی اولدن محرم قاله سن و ترلک افضل ایدوب مفضول و ادنائی اختیار ایلدن اوله سن
 دیدی (مثنوی) من حسودم از حسد کردم چنین * من مکرمت برکین * من حسودم حسدمدن
 بولله ایلدم بن خلق عالمه دشمنم بن ایشم مکر و کیندر (جواب معاویه ایلدس را بعد از اعتراف و قبول کردن معاویه
 سخن اول (م) گفتا کنون راست گفتی صادق * از نواب اید نوابن را لایق * حضرت معاویه ایلدسن چونکه
 بوسوزلری اشدی کا ایدنی الان طوغری سوبلدن صادق سنندن بو کاور سن بو کالایقسن (مثنوی) عنبکونی
 نو مکر داری شکایه من نیم ای سنگ مکر زجت میار * سن عنبکونسن مکرسی شکار طو نارس ای سنگ بن

مکس دکن زحمت کنورمه (منشوی) بازاسیدم شکارم شه کند * عتک بونی کی بکردم اند * آق طوغان بی شاه
شکارا بلر عتک بون برز چور می بن طوقور یعنی برز اطرافزه نه وجهه طولنور (منشوی) و مکس میکبر
تانی هلا * سوی دوی زن مکس او اصلا * هلا مادامکه فادرس پوری مکس طوط بر ایران طرفنه سینکزه بر صلا
اور یعنی اهل هوا و اهل نفس که مکسر کیدر و سنک حله و ترورک دوی کیدر پس انری کندی حله و ترورک
جائنه دعوت الله (منشوی) و ریحوانی و یسوی انکین * هم دروغ و دوی باشد آن یقین * و کرسن برکسه فی انکین
جائنه او قوه سن اودی معناه فی شک دروغ و دوی (منشوی) و مر ایدار کردی خواب بود * و قوتودی کشتی
آن کرداب بود * سن بی ایدابلدک خواب ایدی یعنی سن بی اگر چه طاعنه ابقاظ ابلدک لکن اومعنا عین غفلت
و ترک طاعت ابلدک ایدی سن کشتی کو ستردک اول و رطه و کرداب ایدی (منشوی) و مر ادر خیر زان می خواندی
قوسرا از خیرم تر راندی * سن بی اول سیدن خیره دعوت ابلدک تانی اندن اورک خیردن سورک و بی اولی و افضل
اولان محمدن مجرم ابلدک (فوت شدن دزد با و از دادن آن شخص صاحب خانه را که نزدیک آمده بود که دزد را دوا یابد
و بکیرد) (منشوی) این بدان ماند که شخصی دزدید * دو رواق اندری امیدوید * ای ابلس بر تلیس یو کاکبر زک
برکسه دزد * کوردی خانه سنده و آنک آردنجه بلدی تا کم طونه وانی اله کنورمه (منشوی) تا دوسمه میدان دوی
اندریش * تا دار افتد آن تعب اندر خویش * تا صاحب خانه دزدک آردنجه ابکی اوج میدان بلدی تا اول تعب
صاحب خانه بی عرق ایچنه برافندی (منشوی) اندران حله * که نزدیک آمدش * تا بداند رجه دزد بدیش * اول
حله ده که صاحب خانه دزد به یقین کلدی حتی آکسجبراه و آکسجبره (منشوی) دزد دیکر مالک کوش که یا * تا یقین
این علامت بلا * برغری دزد صاحب خانه به جاگردیک کل تابلاک یوعلامتاری * کورمه سن و مصیبت
یونشانر شه ایرکوره سن (منشوی) زودباش و باز کردای مرکار * تا یقینی حال اینجا زار زار و بی نزاول و کورو
دوین ای ایش اری تا و اورد حال زار زار کورمه سن و مشکل اولان حقیقت حال نظر ایرکوره سن (منشوی) گفت باشد
کان طرف دزدی بود * کرنگردم زود این برمن رود * صاحب خانه چونکم و صدای اشندی و همه دوشوب کند یسینه
ایندی شاید که اول طرفه برزد اوله اگر تیز جوع ایلیم یو بلا بن اوزرعه واقع اولور (منشوی) برزن و فرزند من دسی
زند * یسین زین دزد سودم کی کند * برغری دزد برزن و فرزندم برال اوزه و دزدی بغلق با کفتی قائمه ابلر (منشوی)
ای مسلمان از گرمی خواندم * کرنگردم زودیش اندم * یوسم لکن کجا جگری کرمندن اوتورا که قوری خانه
طرفه دویغم بنم اوص * کومه ندانم کاور (منشوی) برامید شفقت آن نیکبخواه * دزد را بگذشت باز از راه
اول نیکبخواه کشفی ایددی اوزره دزدی ترک ایددی کبر و یوله کلدی (منشوی) گفت ای یارنکو احوال چیست
این فغان و بانک و از دست کبشت * صاحب خانه جاغران که نلایته کلدی و آکسجبره ای اوبار احوال اندر
یوسنک فغان و فریادک چکالتندور (منشوی) گفت اینک بین نشان بای دزد چن طرف رقت دزدزن مجز *
فریاد این کسه صاحب خانه به ایندی اشته اودزدک اباعنک نشانی کورزی مزد و اجر نه اولان دزد یعنی کیدی
دزد یو طرفه کشدور (منشوی) نل نشان بای دزد قلیبان * دزدی اورورین نقش و نشان * اشته قلیبان دزدک
اباعنک نشانی اول دزدک آردنجه کیت و نقش و نشان سیدله یعنی یونقش و نشان عسک ایلوب یونک واسطه سیدله
آنک آردنجه سی ایت دیدی (منشوی) گفت ای ابه چه می کوئی مرا * من گرفته بودم آخر مرورا * صاحب خانه
اول فریاد این کسه به ایندی ای ابه کانه دیرسن آخرین آق طوغش ایدم وانی اله کنورم مرادی بتمشیدم (م)
دزد و ایا یانک و یکنفاشتم * من یو ترورادی بنفاشتم * سنک بانک و فریاد کن اوزری دزدی ترک ایدم بن من خری
آدی صاندیم (منشوی) این چه زار است وجهه ره ای فلان * من حقیقت یافتم چه بود نشان * ای فلان یوله
زار درونه هر زدرونه بیوه و دوزین حقیقت یولام نشان نه اولور یو مجله توضیح معنی یو بیانه تعهد غفوی
اولدر که دزددن مراد برکسه نک اسباب و از رانی بیلین واکاه اولدین الان کسه به برلر یو غفلت حقیقت مرید
رخانی عتدال الله و العیبه اسحق دیرس شول رفته که خانه وجود سالک بصیر دزد شیطان داخل اولسه آق
من حیث الحقیقه اخذا شکمه بلر وسی ابلر و شطان کند ینک حقیقتی که اسب مضل و مکر الهیدر کند ینک حقیقتی
جائنه فرار ایلرس سالک مجاهد آنک آردنجه کال سی و کوشش برله شیطانک حقیقته یقین و مرهیه الوهیه
قرین اوقی صد دنده حقیقته نائل اوقی خالده اسیران عالم صورت و فریغکان آثار و علامت اولان و عاظ
و مشایخ اول سالکی خلالت یوله * کندی و مقصود بالذاتی ترک ایدی زعم ایلوب واکفراد و فغان برله
یو بلوب دیر که ای مراد کندی برکن رجوع قیل تا کم یومر به دهه حالی کورده سن و مقصود ابرمه سن اول سالک

بونلر بونلر فوفاستند قوت واهمه غلبه ایلوب کندی به درکه بلکه انلرک دعوت ایلدیکی مرتبه ده دخی
 برآخرد زواله کرجوج اترسم ضرورندامت حاصل اوله دو و همدن اولنیکو خواه اولان واعظک شفقت ورحمتی
 امیدله دزدک حقیقتن ترک ایلوب وکلدیکی بیره کبر و کیدوب اول فریاد کتنده اولان واتی کبرویه دعوت قیلان کسبه
 کلوب درکه ای یارنیکو احوال ندر و افغان و فریادک کیکلک لندند اول دخی درکهای خرنداش اشته سنلک عقل
 و فکرک اغرنلک استین کسک نلک آغاغلک نشانی آلت یینه کیت وعلایم و آتارندن استدلایب تا مقصوده برسین
 وروی مرادی کوره سن بس اول سالک حقیقت قرین اول آتار و نشان دینه بالسان حاله وایزان مقالله درکه
 ای ابله نسو برسین بکاین خود آقی طوعتدم و حقیقت مقصوده تمشدم پس یونه ژار ژور ره درای فلا کته بن حقیقت
 بولمش ایکن نشان و آتار بندرس اول صورتده قیلان و آیات وعلایمه اسیر اولان مرشد و واعظ درکه (منثوی) گفت
 من ارحق نشانتمی دهم * این نشانست از حقیقت اکهم * فریاد ایلدیجی صاحب خانه به ای دخی بن سکا حقدن نشان
 ویر بریم بن حقیقتدن آککاهم * بوآندن نشاندر کذلک رسومدن خبر ویرن واعظ و ناصح دخی درای مؤمن
 قرنداش بن سکا حقدن نشان ویر بریم و نشان و آیات خداد و کذب و دروغ دکلدر وین حقیقتدن آکاهم و عالم آیات
 وینات الهم (منثوی) گفت طراری یوآخود ایلهی * بلکه تودزدی ویرن حال آکهی * صاحب خانه اول کسبه
 ایندی سن طرار سن یاخود ایلهن بلکه سن دزد سن و بو حالدن آکاه سن طرار یان کسن و شق جیبای یان خر سزه
 دیر برینی اول سالک راه حقیقت نه بر کسن طرار مپسن و یاخود ساده دل بی غرض بر کسه مپسن بلکه سن دخی
 من حیث المنی برنوع رهن مپسن و بو حالدن آکاه مپسن (منثوی) خصم خود را می کشیدم من کشان
 نورهایندی و راسکایک نشان * کندی خصمی بن چکرک بککردم سن قور تار دلک آقی که اشته نشان دخی
 فرشته ایلدک بوم و جهر دخی سن قور تار دلز را اشته نشان دیدلک بن دخی کچک ظن ایلوب اللاندیم یعنی بن
 کندی عقل و فکری آن آن خصمی و بکابیم واری آلفده خصوصت قیلان و مجد اولان مقصودی بن حکم شدم
 چک مکلمه سن آق بندن قور تار دل و ترک ایلدند دیر سن که اشته نشان و آثار مقصود کل راه مقصوده کیت واکا
 کندیکی بولولدن و اصل ابیت بن طریق حقه واقف و حقل آیات وینا شته عارفم (منثوی) توجهت کوسن بروم
 از جهات * در وصال آیات گویا بینات * صنع بندم در محجوب از صفات * در صفات آنت * کوم کردات
 سن جهتدن سو برسین بن جهاتدن طشره ام و صالده آیات و بینات قتی یعنی واصل حتی اولنلر و حقیقتی بولنلر اسباب
 و صورتده قائلره ومع هذانا سه ارشاد و نصیحت قیلنلره دیر لکای حقیقتدن غافل اولان و امر معروف و نهی منکر
 قیلان واعظ سن جهاتندن سو برسین و عالم صورتدن نقل ایلرسن وین شش جهاتندن بروم و دورای حیوات و جهات ویرند
 باسکون مرتبه و صالده آیات وعلایم قتی وینلر قتی آیات و بینات دلائل و صالدر و بعد ظهور المودل دلائل حاجت
 قائلز صفاتدن مستور اولان کسه صنع کور و صفاتده اول کسه درکه اول کسه ذاتی کم و ضایع ایلشدر
 یعنی مر محجوب صفات الهیه دن الحق مصنوعی کور ویر مثلاً یلور که الله خالقدر اتمک خالقانی صفاتدن مخلوق
 کور ویر یلور که الله صانعدر اتمک صانعوی صفاتدن مصنوعی کور ویر الله قادر در روز اقدر و بولنلر مقدور و موزوق
 و قدرت و رزوق کور ویر کذا و کذا و قس علی هذا مرتبه صفاتده مطلقا یعنی ذاتله معا اولدیجی جهتدن اول کسه
 معید درکه اول ذاتی کم ایلش و یاوی قیلشدر اما ذاتی صفاتده ظاهر و صفاتی ذاتله قائم کور ویر و من وجه غیری و من
 وجه عینی مشاهده قیلور کسه محجوب اولنر بلکه عالم و عارف اولور و لیکن واصل و مستغرق دینز زریا واصل
 و مستغرق اولنلر صفات و آیاتله نظر قیلز ته که یورور (منثوی) واصلان چون غرق ذاتسد ای بسر * کی کتند
 آندر غایت اولنظر * ای بسر واصلر چون که ذاته غر بلمدر حضرت خدا تمک صفاتده غن نظر ایلر یعنی نظر ایلر لر
 اصحاب سلوک قوت الهیه دهم درت نودن خالی دکلدر و برنوی الحق آیات و بینات و آثار و صفات کورمکده در ذاتی
 بومشورده اولان صفاتدن بعد و دور ویر بککده در ویر ویر در محجوب تعبیر اولنلر و برنوی دخی ذاتی صفاتله ظاهر
 و صفاتی ذاتله قائم وین وجه غیری وین وجه عینی کورمکده در ویر ویر عالم و عارف سه قیلنلر و برنوی دخی مرتبه
 احدیث شپور دنده مستغرق اولنلر و مقام جمعه ابر شلر و نوع واصل و مستغرق دینز و نور و برنوی دخی ذاتله صفات
 مشاهده سنی علی طریق الاعتدال جمع الجمعه واصل اولنلر بونلرک چات واحدده کثرت کور ویر و وحدت
 کور ویر نه مانع و کذلک وحدت کور ویر کثرت کور ویر لای رافع اولنر و مقام محمدی و وارثان مقام محمد علیه السلام در
 بونلر کامل و معکمل دیرلر پس مستغرق فی الله اولنلرک مرتبه سه کوره و فانی فی الله اولنلرک مقادیر مناسب
 یورور (م) چونکه آندر دقت جو باشد مرت * کی برنلک آب آفتد منظر * ویر برنلک آب بازاری زعفر * پس بلا سی

بستدی دادی تو شعر ای سالک چونکه صلیک دینده اوله سنک باشک و سن صوبه مستغرق اوله سن بچن سنک نظرک
 آبن رنکسه و اما جنک اعدادنه واقع اولور بلکه (ایغا قولوا فم و جماعه) نحو اسفیه هر نه بیره نظر تسلک
 آب حقیقه نظر قیلور سن و اگر فرضی صوبه مستغرق اولدقدنصرک و صلیک رنکسنه کبر و کلک قهرندن یعنی
 وحدت مطلقه یار ددکنصرک و وفاتی الله مرتبه سن بولدقدنصرک دونک عالم خلقه بلاشهر و دالمق کبر و
 کلک و اشیا بنی اذن غیری اعتبار قیلک و تقدیر اوزره پس بر بلاسی الذلک آلت بر نه شعری و بر دل یعنی اسکیش
 و فرسوده اولش فری آلب اصلی ترک ایلدک اعلی اولور (منشوی) طاعت عامه گاه خاصکان * وصلت عامه حجاب
 خاص دان * حسنات الا بر اسیئات المقر بن) قولنک مصداقجه عامه ابرار و اخبارک طاعتی خاص انخاص اولان
 مقربینک کاهیدر زیراعامه ابرار و اخبار طاعتی کندی وجود لایله ایدر لر و کند بیلدن کورور پس وجودک
 ذنب لایقاس علیه ذنب آخر قولنک مصداقجه وجوده اولان طاعت عندالمقر بن نوعا معصیتد زیر اشرک
 خفیدن بلذکدر پس نوع اوزره اولان طاعت خاصکانک کاهیدر و عامه ابرار و اخبارک وصلتنی اصله و خاصه
 حجاب یل و یا خود خاص اولان بنده نک حجابی یل که بولنک حقّه و اصل زید کاری عن گرفت و محض بعد و هجر تد زیر
 بولنک بولنک زعم ایدر لر و اصل غیری موصول غیری اوله و قول حقّه سلوک مع مغایرته واره واصل اوله و قرب حتی بوله
 بچن بولنک بعض اسماء الهیه نک تجلیسی ظهور و بایله اول ظهور واسطه سبیله مع بقیه الوجود کند بیلنک الهیه
 واصل زعم ایدر لر حال بولکه اعظم حجاب وجود انسا نیدر (کا قال الجنید و وجودک اعظم الحجاب یلک وین الله) قومان
 اصلا وصال یا نیست و پس (حکایت وزیر که بادشاه اوزار ت معزول کورد و محتجبی داد منشوی) امر وزیر بر
 کندشه محتجب * شه عدوی او بود و محتجب * فانی فی الله اولان و مشاهده وحدت قیلان کسه حجاب حقل
 خلقه می و وزیر کیدر و خلقی حقدن غیر کورنلو و اشیا بنی الهمدن بعد و مسا و ایلد کاری حثیندن امر معروف
 و نهی منکر قیلنر محتجب ککیدر بچن بر بادشاه وزیر بی محتسب بایله بادشاه انک دوستی اولنر بلکه آنک دشمنی
 اولور کذلک حضرت حق بر وحدت یق و حقیقت آیین قولنی مرتبه کثرت و مغایرته آنسه و اول کسه عوام کبی خلقی
 حقدن غیری اولدیغی اوزره افعالی مطلقا خلقه اسناد ادیب امر معروف و نهی منکر قیلسه حضرت حق انک
 محی دکادر بلکه انک من وجه عدوسیدر که آتی بعد الکور و حوره آتدی وزیر ایکن محتسب یا بنی (ولهنی)
 استعاضه الی صلی علیه و سلم فقال تعالی ائمه اعوذ بالله من الخور بعد الکور (منشوی) هم گاهی کردم باعدان
 وزیر * بی سبب نبود تغییرا کور اول وزیر هم برگاه اولور یعنی مرتبه اسفله مر دود اول وزیر مقرب دخی بر نوع
 گاه ایلدیر وزیر البته تغیر سبب سبب اولنر یعنی ناچار تغیر و بدل نعمت البتّه بر سبب دن لایدر در اداسکه قول گاه اشیایه
 جناب حق آنک نعمتی تغیر ایلنر (کا قال الله تعالی ان الله لا یغیر ما یقوم حتی یغیر و اما بانقسم) (منشوی) آن کز اول
 محتسب بدخود و درایت و زور و زنی آن بدست از ایدر اول کسه که اولده محتسب اولدی خودا کاشادان احتساب
 دولت و نصیب اولدیر (منشوی) ایلک آن کول وزیر شه بدست * محتسب کردن سبب فعل بدست * لیکن اول کسه
 اول بادشاه وزیر اولدیر و زار ندنصرک آتی محتسب ایلکه سبب وزیر کقیح فعلیدر که بادشاه اذن اوزری آکا
 غضب الی دوی حضور ندن سورم شدی (منشوی) چون تراشه ز آستانه پیش خواند * باز سوزی آستانه باز زانند *
 چونکه سی بادشاه آستانه سندن قشقه اوقیه یعنی عالم صورتی و کثرتندن حضوره اوقیه و مقرب قبله پس جله
 بوزدن آنکه آشنائی الی دوی اختلاف و غیر زخمیندن نجات بولس آنستاره کبر و آستانه جانبیه سوهر و حضور
 شر یقندن دور بایله یعنی مرتبه اسفله تکراری کبر و سوهر (منشوی) فو یقینی دان که جری کرده جبردا از جمل
 پیش آوردن سن یقین و تحقیق یل که بر حرم و قیاحت انش سکه سی اول سیدن نظر و درگاه سندن سورم شدیر
 جملکدن جبری اوگکه کتوروش سنکه اول جبر و در (می) که مر اوزری و قسیت این بدست * پس جرادی بودت
 آن دولت بدست * تقدیر الهیه نکاصیب و قسیت و اولدیر پس دونکی کون دوات اول سنک الیکده اولدی یعنی بنم
 نصیم و قسیت اولده و اولدیر بنیم عبدعاجلک الله نه و اردار لدر کائن در و جف القلم بافت لاق در و بونر نارمانی
 دلایل بر له دا من جبره عمل ایلکدر (منشوی) قسیت خود خود بریدی و توجیل * قسیت خود و افزاید مر داهل *
 پس جواب بودر که بچون اول دولت و کندی قسیتی جهلکدن سن کندک قطع ایلدک اهل و عاقل کسه کند سنک
 قسیتی زیاده یلر یعنی کندی قسیتی جاهلکدن کندک کسدک و مر داهل اولنر کندی قسیتی روز و روز ایدر
 و الله اعلم * قصه مشافهان و مسجد ضرر اساختن ایشان (منشوی) یلک مشاف دیکر ان در کزوری * شاید ادا و نقل در آن
 بشوی * کثر و لیکده یعنی حلیه و نلبیده بر غیری مثال لایقدر اکثر آن عظیمک نقلدن استماع ایده سن یعنی

کر و رولک خصوصه مقدمه امثله کثیره مور و رولشدی بر مثال آخر دخی کر و رولک خصوصه مقدمه لایقدر اکر قرآن
عظیم الشانک تقلیدن استماع ایلیمه سن و قرآن عظیمک نقل شریف بوکونه واقع اولمشد که قال الله تعالی فی سورة
التوبة فی حق المنافقین (والذین اتخذوا مسجدنا امر اراک و اتفرقوا بین المؤمنین و اراک صالحن حارب الله و رسوله من
قبل و یحلفن ان اردنا الا الحسنى و الله یشهد انهم لکاذبون لا تقم فیہ ابدا) روایت اولنور که بنی عمرو بنی عوف مسجد
قبا بنی نایلیوب تمام اولده قدده حضرت رسول الله کلوب اول مسجدده نماز تیلوب شریف ایتمک ایچون دعوت
ایلدیلر بس حضرت رسالتنا صلی الله علیه و سلم اصحابه کلوب انده نماز قیلد قد نصکره بونلرک ایلخونی بنی غم بن
عوف بونلره حیدر برب آخرم مسجد بنا ایلدیلر اول نیت اوزره که شامده اولان او عا رب نام راهی کتور بونلره اندامام
ایلدیلر اولن دیکیمی سیده رس بعد التمام حضرت سید انامه دیدیلر که بارسلو الله بنینا مسجد الله
والحاجة والاله المعطرة و نحن نجيب ان نصلی مع اصحابک فیہ فاخذنا نیت علیه السلام فوبه لبقوم معهم فقلت هذه
الایة بس حضرت حق بونلرک خالی حیینه اعلام ادیوب یوردیکه بونلرک قلدن بعض دوشول کسه لرک بنای
مسجدی ایتمک ایلدیلر و مناره مضار ایچون ودخی قلد بونلرک اخبارا ایلد کار ی کفری تقویت ایچون ودخی مسجد
قباده بختع اولان بونلرک ما منی تقریق ایچون ودخی الله ایله و الله رسول الله بحاربه بلین کسه نلرک استغاری ایچون
و آکاعداد و احضار ایچون مراد او عرو و راهبر که قبل بنامه المسجد حضرت رسول الله ایلمحاربه و مقفاله ایلدی
یوم احدده حضرت رسوله رور و دیدیکه هر قنقی قوم که سنگه مقفاله ایلد بونلرک بن آنلره معاسنکه محاربه ایلم
دیوب یوم حنینده دیک حضرت رسوله محاربه ایلیوب آخر الامر مشرزم اولوب شامه قاجوب انده کندی به رسولک
محاربه سی ایچون جیوش تدارکنده ایلدی بس حضرت رسول علیه السلام مناقره جواب و یوب یوردیلر که الان
تولک تضاسنه متوجه اولدق اتدن کلد کده نصب اولور سه مسجد بکره وارلم بس حضرت رسالت بنامه تولک
غراستند مدینه به رجوع یوردیلر ند تکرار اول مناقره نه کلوب بارسلو الله وعده کریمه و فایلدیلر که بونلرک
حضرت رسول علیه السلام بونلرک تفاتی فوزلر نه اوروب دیدیکه سولک بومسجدن مراد بکره شرافت و تفریق
جماعتد الله تعالی کلوبه خبر و ردی دیدیلر که بونلرک قسم ایلدیلر که (ان اردنا الا الحسنی) یعنی بنای مسجدن بز
مراد ایلدیلر که اخلصت حسنی مراد ایلدیلر که اول صلوة و ذکر الله ایچون و مصلی اولنلر بوسعه ایچون اولقدر الله
شهادت ایلدیلر که بونلرک عینلر ند تحقیق کلدیلر اول مسجدده نماز قیلنه قاتمه ادی یوردی (منشوی) ایچون
کر بازق در جفت و طاق بیای بی یا بختند اهل شقاق جفت و طاقند بونلرک بنی شیطان معاویه به
کلوب صورت صلاحدن کر بازق ایلدیک کی شقاق اهل دخی حضرت رسوله اوسادیلر اول حضرت قزیر
و تلبیس اهل فریفته ایلمکه قصد ایلدیلر (منشوی) کر برای عز دین احدی * مسجدی سازم و دودان حاسدی *
یوب دیدیلر که احمد منسوب اولان دینک عزت و شرفندن اوتری بر مسجد دوزمه و اوامر تدلک و بنسرتلک ایدی یعنی
مناقزلرک دین احمد عزتدن اوتری بر مسجد دوزمه دیکری و اول مسجد بنامه قصد ایلملر مراد اولق و دیندن
رجوع ایلمکه قصد ایدی بوسه شرف دین و رضای رب العالمین ایچون دکل ایدی (منشوی) ایچون کر بازق
بی یا بختند * مسجدی جز مسجد اوسا بختند * بونلرک اکر برادرون اوسادیلر اول رسولک مسجدندن غیری
بر مسجد دوزدیلر (منشوی) قرش و سف و قبه اش راسته * لیک تقریق جماعت خواسته * زمرة منافقین اول
مسجد لیک قرش و سف و قبه مشرین و همیا انش لیکن اول طاقه جماعتک تقریق استش (منشوی) نزد مقامیر
بلا به آمدند * همچو اشتریش اوز اوز دند * اهل شقاق رسول حضرت تیرنک تنه لایه و زاری ایلدیلر و کئی لک
اوسکنده برچو کدیلر بولرک (منشوی) کلد رسول حق برای محسنی * سولن مسجد قدم رنجبه کنی *
ای حق تعالیکن رسولی محسن لک ایچون اول مسجد بنامه قدمک رنجبه ایلیمه سن تا که اول مسجد سنک
قدملرکن مبارک اوله قیامت دلسنک نام شرفلک تازه اوله (منشوی) مسجد روز کست و روزار * مسجد روز
ضرورت وقت قمر * بالجملی کونک و بلوتلی کونک مسجدیدر بومسجد احتیاج وقتی و ضرورت کونک مسجدیدر
(منشوی) تا غیری باید انجا خبر و جا * نافر اوان کرد دین خدمت سرا * نایر غریب بوراده خبر و سای اوله تا بوعبادت
خانه فراوان اوله (منشوی) تا شعاردین شود بسیار و برز آنکه ما اران شود خوش کار * تا دینک شعاری و آکاری
کثیر و بر اوله زیرا که بار الله نوازش لطیف و شیرین اولور و اصحاب و جماعتله کافت طاعتله تحمل اسان کلد (منشوی)
ساعتی انجا که تشریفده * تر که مانکن زمانعریفده * بارسلو الله اولنجا که هر سراسع تشریف و بربری
ترکیه ایلمر دن تهر یف و بر یعنی بومسجد صده نامه بری پالک مدح ادیوب تهر یف الله بونلر بومسجد بناسندن

خالص و صاف و در دین و سواد (مثنوی) مسجد و احباب مسجد را نواز * تومهی ماشدی باماباز * مسجدی
 و مسجد صاحبعلی او خشنه من ماه منور سن بر شب سیاه از بر نه دوز و مقارنت قبل (مثنوی) تا شود شب
 از جالت همچو روز * ای جالت افتاب جان فروز * تاب سنگ جالکدن روز کی اولای رسول که سنگ جالت
 جانی روشن ای بیجا افتابدر (مثنوی) ای دروغاگان حزن از دل بدی * تا مردان فقر حاصل شدی * ای دروغا که
 اول سوز دلدن اولیدی مجر دلسان طرفندن اولیدیدی تا کم اول طاقه تک مرادی حاصل اولیدی (مثنوی) لطف
 کایدی دل و جان در زبان * همچو سینه تون بودی دوستان * لطف که دل و جان سز زبانه کلور یعنی بر لطف و احسان که
 جان دلدن مراد اولوب بلکه مجر دلسان طرفندن ظهوره کلور ای دوستلر کلخنک سزیمی کیدرومن ظهوره بن
 نبات کیدر (مثنوی) هم زدوش بکرا و اندر گذر * خوردن و نورانشاید ای پسر * هم ابراقدن اول سزیه نظر الیه
 و همان کج ای پسر اول که وقوف و لطفه لایق دکلد زربانایا کدر (مثنوی) سوی لطف بی وفایان هین مرو * کان بل
 و بران بودیکوشو * و فاسزل لطفی جائینه آگاه اول کجه زرا اول سوا قارلک لطفی و بران * کور برادر اولواشت
 و بوسوزی قبول ایت (مثنوی) گردم رایاجلی بروی زند * بشکند بل و آن قدم رایشکند * اگر قدمی اول و بران
 کو بری اوزره اوره کو بری سز اول قدی سز ترا کا اعتماد ایله اول منکسر اولوب اول نادانک دخی انکساره سبب
 اولور (مثنوی) هر یک لشکر شکسته می شود * از دوسه سست و مخت می بود * هر قدمه که لشکر صفی اولور ایکی
 اوج سست و ضعیف القلب مختدن اولور (مثنوی) در صف آید یا صلاح او مر دوار * بدل و برهنند کایت بارغار *
 اول مخت مر دکی سلاحه جنگ صفنه کاور لشکر ایشته بارغار دوانک اوزر سز کوکل قورل (مثنوی) و بگرداند
 چو بند زخم را * وقت اوشکند بشت ترا * مخت اولان چونک زخم کوره یوزد و ندر یعنی اول بخار به وقتنده
 ادنی بر زخم کوره جنگ وقتالدن فرار ایلر مخت کسی سنگ آرقه کی صر (م) این درازست و فراوانی می شود
 و آنچه مقصودست بنهان می شود * بو کاسته ای کلام دراز دراز * در خسو یا سرم فراوان اولور و اول نسنه که
 مقصود در بنهان اولور یعنی ما هو المقصود که مسجد ضرا رقصه سیدر مختی اولور و کبر و قارل (فریق مناققان
 یغیر علیه السلام) اتاع مسجد تراش برند (مثنوی) بر رسول حق فسونها خواندند و رخس دستان وحیل
 می رانند * اهل نفاق حق رسولی اوزره فسونلر اوقودیلر مکر و حیله لر رخس میورد بر رخس رستل آتش آیدیر
 بونده مجر دستاره طریقله مکر و حیله دن عیارت اولور (مثنوی) آن رسول مهربان و رحم کیش * بر تسم
 سز بی ناوریدش * اول رحم مذهب لو مهربان رسول تبعدن غیری و بی دن غیری ایلر و کوشودی (م) لشکرهای
 آن جاعت یاد کرده و در اجابت قاصد تراشاد * اول جاعتک لشکر لری و بی و خدمت لری یاد ایلدی دعوت لری
 اجابت ایلد که اول مکر و حیله جائینه قصد اید بجاری شاد ایلدی (مثنوی) می نمودی مکر و ایشان پیش او *
 ملک سز آن سان که اندر شرمو * انزل اول مکری جمعا لک قنده کوردی لک کیدنکه یک یک سود ایچره قبل
 کور نوردی یعنی سود ایچره سیاه قبل نیجه کور نوره بر اول اولوبدن حضرت یغیر علیه السلام انزل
 در و تنده اولان حیل و مکر با تمام * کوردی (مثنوی) سوی رانادیده میگردان لطف * شیر را شایاش
 می گفت آن ظرف * اول لطف موی کور تمش ایلدی اول ظرف سوده شایاش و تحسین بدی یعنی اول لطف
 اولان یغیر اهل تافک حیل و خدیه تملدن تعامی ایلوب انزل ظاهرده اولان خدمت لری تحسین وافرین
 ایلدی یا بو خدمت قیاش سز کوزل خبر ایل سز دوسولدی (مثنوی) صدهزاران موی مکر و دهمه * چشم
 خواند آن دم زان همه * نیجه یوزل مکر و دهمه موی خا تملدن اولدم مشاهده باش ایکن اولدم دو کلیسندن
 * کوزی ایلدی و انعام عین ایلدی (مثنوی) راست میفرمودن بجر کرم * بر شما من از شما مستفقم *
 اول کرم دریایی کرجک بیوردی سز سز سز من مستفقم نه حق تبارک و تعالی سور را زاید میور (الهی اولی
 بالمؤمنین من انفسهم) یغیر علیه السلام و نلره * کندی نفسلر دن اولی و ار جدر و هم نه سور سز عین صلاح
 و بعض فلا حدر (مثنوی) امن شسته در کار آتشی * با فروغ و شعله بس ناخوشی * بوییت و حدیث شریفه
 اشارت در که بیوردیل (قال رسول الله صلی الله علیه و سلم انما سلی و مثل امی کرجل استوقد ناراجعلت الدوال
 و العرش تقعن فیها و انما آخذ بجز کرم رانتم تکعون فیها) معنی بیت مثلان بر عظیم آتش کازنده اوتر مش اول آتش
 زاده ناخوش فروغ و شعله ایلد (مثنوی) «همچو پروانه شمان سودوان * هر دومت من شده پروانه ران *
 سز پروانه کی اول جایه بلی سزیم هر ایکی دستم بر پروانه سو بر می اولمشد یعنی سز پروانه لکبی نارجمیه
 بب اولان شهوت و معصیته دوش سز سز سز اندن منع ایلوب قور قور بر من حصه یاسندن نه قصه یاسنه

شروع ایوب یوردر (منشی) چون بران شد تا روان گردد رسول * عبرت حق بانگ زده شنوز غول * چونکم انک
 اوزر نه مقرر اولدی که تا حضرت رسول مسجد ضرابچا بنه روان اوله غولدن سوزاشته دوغیرت حق بانگ اوردی
 واکراچی قیلدی (منشی) کین خیدشان مکر و حیلت کرده اند * جله قلوبست آنچه آورده اند * که بو خیدلر
 بو خصوصه مکر و حیلله ایلشدر جله سی مقلب و معکوسدر اولنسنه کی که کتور مشارددر (منشی) قصد ایشان
 بخرسبه روی نود * خیردن کی جست ترا وجهود * انزلک قصدی سیاه ووبلقدن غیری اولدی ترساجه وودن
 دین خبری استدی (منشی) سجیدی بر جسر دوزخ ساختند * یا خدا نردنغاها باخند * دوزخک کو برسی
 اوزره بر مسجد دوزدیلر خدای تعالی ایل مکر و حیلله لرزدی اولنادیلر (منشی) قصدشان تفریق اصحاب رسول
 فضل حق را کی شناسد هر فضول * وونزلک قصدی رسولک اصحابی پراکنده ایلکدر * هر فضول حضرت حق
 فصل واحسانی عین آکار (منشی) تا جودی رازشام ایضا کشند * که بوعدن او جودان سرخوشند *
 تا بر جودی شامدن پورایه چکه لرزیراجودلر آن وعظی ایل سرخوش اولمشدر (منشی) گفت یغیا، برکه
 آری لیک ما * بر سر راهم و بر عزم غزا * حضرت رسول علیه السلام مناقره ایندینم واریم ایکن برزوله اکتک
 هوسی اوزره بر غزایه کتک قصدی اوزره بر (منشی) زین سفر چون باز کردم آنکه هان * سوی آن مسجد روان
 کردم روان * و سقردن چونکه کردوم اندنکده اول مسجد جاینه روان اولم روان اولم یعنی تحقیق روان اولم دیل
 اولور نکر برنا کیدم مناسن افاده قبولر (منشی) دفع شان گفت و بسوی غزو تاخت * باغیان از غارتدی
 یساخت * انتری بواو اولد دفع ایلدی و غزایه چایدی دعا له دعادن برکوه نرد او یادی یعنی (غن اعتدی
 علیکم فاعتدوا علیه مثل ما اعتدی علیکم) مقتضایه (و دخی ان المنافقین یخادعون الله و هو خادعهم فخواصه
 انزلک مکر و خدعه سی مقابله سنده و کونه مکر و خدعه ایلدی (منشی) چون بیامد از غزایه آمدند *
 چنک اولد و عده ماضی زنده * چون رسول علیه السلام غزادن کلدی مناقره کیر و کلدیلر ماضی اولان و عده مال
 اوردیلر بعضی نسخه دمه صرع ثانی بوله واقع اولمشدر طالبان وعده ماضی شدند یعنی اول ساقده اولان وعده به
 طالب اولدی (منشی) گفت خش گای پیغمبر فاش کو * غدر و اورچنک باشدش کو * حق تعالی اولر سوله
 دیدی ای پیغمبر فاش سوله و انزلک مکر و خدعه نفاظر افشا ایلد * کیر چنک و خصومت اولور سوله اولدی
 (منشی) گفت ای قوم دغل خامش کند * تا نکویم رازها تان زنید * حضرت رسول علیه السلام اول طایفه به
 ایندی ای سکار و حیلله باز قوم خاموش اولکن بوجه اوزره کتید شوبده معناسته اولور * کند ایلکیز معناسته
 اولوب معنی بوله اولسه دخی جائزدر ای دغل قوم بی خاموش ایلکیز یعنی بی سوبایتیکز تا بن سرتک وازر یکزی
 سوبایم ساکت اولکن (منشی) چون نشانی چند از اسرارشان * در میان آوردید بشکارشان * چونکه انزلک
 اسرارندن بر قاف نشان اور تا به کتوردی انزلک ایشی قیج اولدی (منشی) قصد آن زباز کشتند آن زمان * حاش لله
 حاش لله دم زمان * اول زمان قصد لر حضرت رسولدن رجوع ایلدی لر حاش لله حاش لله دم اویچی یعنی براللهی
 مکر و غدر ایلکدن تنزه ایلر زرم و خصوصه مکر بریز و قدر دینی اولد نلری سالد کیر و رجوع ایلدی لر (منشی)
 هر منافق حقیقی زربغل * سوی پیغمبر سارودر دغل * هر منافق بر معنی قولتوئی التده دغل و حیلله باز لادن
 پیغمبر حضرتی جاینه * کتوردی (منشی) پیر سوکندان ایمان جنست * زانکه سوکندان کز ترا
 سنست * میئلندن اوتری که ایمان سیردیزیرا که سوکندلر کزله سفت و عادتدر سورده مناقشه اولان بوابت
 کریمه به اشارتدر که (لقد ایا ایمانهم حقه) یعنی مناقشه یملری سرافرازا لیلدیلر قتلدن وسیدن خوف واحترار
 ایلد کزندن اوتری (قصد و اعن سبیل الله دخی وونلر غیر یملری منع ایدیلر حق بولندن (تهم) تحقیقا و بونقلر (سأه)
 ما کوا و ایمان) نه عجب که اولد بلر شول شکر که اشلدیلر متعارفندن و نفاقلرندن و سادع تعجب معنای وارد لبان
 لیک جی اولدیجی * کبی شبان دخی شایک جی اولدیجی کبی سوکندان سوکندلر جعیدر (منشی) چون
 نذر امر دکر دیردن وفا * هر زمانی بشکند سوکند را * چونکم هر دکر دینه و قاطو غزایه راست اولان سقیم طریق
 مستقیم میل اغز هر زمان عهدی و آندی صر (منشی) راستنا ترا حاجت سوکند نیست * زانکه ایشانرا
 دو چشم روشنیست * راست و صادق اولنله عینه احتیاج فو قدر زیرا که انرا یحیون ابکی روشن چشم وارد اول
 روشن اولان * کوزله حضرت حق حاضر کور و نقض عهد ایلکدن و خلف وعده قیلقدن بری اولور
 (منشی) نقشب میثاق و عهد و از احقیقت * حفظ ایمان و وفا کار نیست * میثاق و عهد لری صقی احققلندر
 عینلر و زوای سفت ایلک تقینک ایشید ایمان جمعین (منشی) گفت پیغمبر که سوکند شما راست * کیرم

یا که سوختند خدا * حضرت یغمبر علیه السلام ایستد سزک میگزیزد راست طوطی که با خدای تعالی گفت حق تعالی تحقیق شماست قلر دبلرد دوشهادت ایلر و سهر بریکر صادقلر دوسو بلر سزته حق تعالی سورة منافقینده نولرک خالندن خبر وریب یورور (والله بشهدان المنافقین لکاذبون) و سورة توبهده (والله بشهدانهم لکاذبون لا تقم فيه ابدا) یوردی (منثوی) باز سوند مکرر خورد قوم * مصحف اندر دست وریب مهر صوم * منافق لر توچی کر و مکرر اید ایچدیلا لر نده مصحف شر بف و لری اوزره صوم مهری اولدیغی حالده (ای) که بحق این کلام بالزاست * کان نای مسجد ازهر خداست * یوله دیوکه یوصیح بالک کلامک حقیقون اول مسجدک ناسی خدادن اوتورد (منثوی) اندر ایچا هج حله و مکر نیست * اندر ایچاد * و صدق واریست * اول مسجدده هج حله و مکر یوقدر اول مسجدده کروضق واری دیکلک واردر یعنی قضرع و خلوص و ذکر خدا الیکلک واردر (منثوی) گفت یغمبر که اواز خدا * یی رسدر * کوش من هه یون صدا مهر رکوش شهادت حق * نایا و از خدا ناردیق * ملک صریح اواز حق یایدیم * هه یوصاف ازدردی بالایم * حضرت یغمبر علیه السلام دیدیکه ای منافق لر خدای تعالی کلاهی یعنی کلاهی بنم قولانجه یقشور و صوابشدیک گبی اما کلام حق سزاستماع ایدیم سز سز را حق تعالی سزک سمع * سز ختم قودی تا کم اواز خدای استماع الیکه سبقت ایله اشته بکاصراحه و آشکاره اواز خدا کاور و ظاهر و آشکاره اولور صافی درددن سوزد یکیم کی اواز خدای دخی و سوا سندن کلام مخلوقده تمیز ایلریم علما کلام خدایک استماعنده اختلاف ایلرلدر ایلریم تصور ماتریدی مع توبهده کلام خدایه هج بر وجه استماع و سموع اولغز در لر زرا کلام متکلم اولان اللهک مقنندر پس ملک صفت ازلیه سی یوقوت سامعه ایلر استماع اولغز و اکثر علی کلام خدا بر غوی (یسعون کلام الله) و مقتضای (حق) یسمع کلام الله * کلام خدا سموع اولورد لر و ماتریده یعنی (یسعون مادل علی کلام الله) دوتأ ویل ایدوب جواب وریر لر و دخی و کلام الله موسی تکلیما) آئینده ماتریده در لر که حق تعالی نیکم حضرت موسایه تکلیم اول وجه اوزر در که کلام ازلیه سته دلالت ایلن حرف و صوفی خلق ایلوب آتی سمع مبارک حضرت موسایه ایلر ایلدی و حضرت موسی علیه السلام اولان کلامک تفسیری یومدهی تا یدایلر (قال الله تعالی وما کان لیشران یکلمه الله الا لعلی ثلثه اوجه حجاب اولر رسول لایوچی بانه ما یشاء) قال ان معناه ماضی لاحد من البشر ان یکلمه الله الا لعلی ثلثه اوجه اما علی طریق الوحی و هو الالهام و هو التلقین فی القلب و الالهام الاول کالو حی الله فی بطن ام موسی و انشاک کالو حی الی ابراهیم فی ذریع ولده و اما ان یسمع کلامه الذی یخلقه فی بعض الاجرام کالک موسی من الشجرة اما کلام خدا مسوع اولورد بلرک دلایل یودر که امام واحدی و سبطه در که (وکلام الله موسی تکلیما) دلفظ تکلیم مصدرله مؤکد اولدی حضرت موسی علیه السلام خدایک کلامنی استماع ایلدیکنه دلالت ایلر اگر یوقعل مصدر لر مؤکد اولدیجی مجازه حل و لقی قابل ایدی اما با وجود تأکید مجازه حل اولغز زرا فعال مجازه مؤکد اولغز یعنی شجر جابندن استماع ایلدیکی اصوات عین کلام خدادردی کلا و اور و امام غفر از دی که تسه که خدای بصرله اکورمک نمکند و آنک کلامنی دخی سمع ادرالک ایلک تا بلدر و امام غزالی احیاء علومده در که هر شول کسه که حضرت موسایک دتاده کلام خدای حرف و صولته استماع ایلدیکنه استبعاد ایلدی آکآخر تند دخی کوزله کورسته اشکار ایلر یمن پس الله فادر دکه کنددی کلام ازانه سنی که حرف و صولت و مشابه کلام مخلوق کاکدر استدیکي قوله یلدریکي کي کیف ما یشاء ابشتدره و اول قول آنک کلام خدایک دخی کونی یایدیم و الله اعلم (منثوی) هه چنانکه موسی از سوی درخت * بانک حق بشنید کای مسعود بخت * از درخت ای ان الله یبشید * با کلام انوار یی آمد بید * آنچلن که حضرت موسی درخت جابندن حضرت حقک بانکنی اشدی یوله دیوکه ای یقنی مسعود و طالعی میون درختندن (ای ان الله) کلامنی اشدنک کلام الاهی ایل نور لر حضرت موسایه ظاهر کادی و او اورد غرق اولدی سورة قصصده اولان آتشارتدر (فلما اتوا) وقتا کم حضرت موسی شعبین استبدان ایدوب اهلله مصر یابن توبه ایلوب طور طاعنه کاد که حکمت پرورد کار بر له اول کیچه یغایت شب تار و قظرات اعطا ایلدی پس اشغال ناره محتاج اولوب بواسطه طرباض و اضطرابه ایکن کوردیکه طور جابندن برآش اشکاره اولدی پس مساعره ایدوب اول ناره کاد کده (نودی من شاطئ الوادی الايمن) ندا اولندی موسایه و ایدی ایشک کارنده شاطئ دره کناره در لر فی القعة المبارکة) اول مکان مبارکده (من الشجرة) عتلاب آنچلندن و آنچلندن برآ شغلن (ان باموسی) ای موسی دیکلکه (ای ان الله رب العالمین) تحقیق همان شول الله که عالم لرک ربسم اولمکه حضرت موسی بوندای درختندن کوش ایستدی شراب یغلی جانای نوش ایدوب بالکلیه کنسندن فراموش ایستدی امدی ای

رس فی تفسیر هذه الآية
فی التام و اول الالهام کالو حی
ان یذبح ولده و هو حی و کای
ان یفقه فی البحر و من
عنه کلامه من ورا حجاب
رسی علیه السلام ویرسل
لللاکة اما جبریل او غیره

مطلع اولسک صوغان قای کی قات قات قوتشدر (منثوی) هر یکی از یکد کرمی مغز تر * صادقان از یکدیگر مغز تر
 بونلر هر بری بری برندن فی مغز تر یعنی بونلر هر بری سنک فقلری برآتر فعلدن خیت تروی مغز تر
 اما صادقان عکسیدر که هر فقلری آنلر آنرندن مغز تر و بسندیدر (منثوی) صدکران قوم بسته برقا
 بهرم مسجد اهل قیام * همعوان اصحاب قیل اندر حبش * کعبه گردنحق آتش زش * اول قوم منا قین
 یوز کرغیلد بلربقا اوزره یعنی قناتلری اوزره یوز قوشق قوشندیلر اهل قبایک مسجدیلر هدم و قشربندن اوزری تنم
 اول اصحاب فیصل حبشه تخرب کعبه الله آنلر ایچون ترکعبه بنا ایلدیلر حق تعالی کا آتش اوردی و قومنی
 دخی هلاله قیلدی بونلر حکایه سی جلد اولده شیر حکایه سند الم ترک تفسیر زنده می و و ایدسی (منثوی) قصد کعبه
 ساختند از انقام * حال شان چون شد فر و خولان از کلام * اول طائفه کعبه به قصد ایلدیلر اتساعدن آنلر حالی
 نیجه اولدی کلام الیه بن اوقو یعنی قرآن عظیمدن (الم تر کیف) سوره سن اوقو که آنلر نیجه اولدی بی سکاروشن
 و ظاهر اوله (منثوی) هر میر و بان دین را خود چه می نیست الاحیلت و مکر و ستر * دنک سیاه و برلر نه خود
 جهازه بی تدبیر و تدارک و اسباب و قودر الا حیل و مکر و عناد و خصوصت و ارد (منثوی) هر صحابی دیدن ازان
 مسجد عیان * واقعه تاشد بقیع شان سران * واقعات ارباز کو بر یک سیک * پس بقیع کردد صفا بر اهل شک و یلک
 شیر سیم ز کشف راز شان * ناز غنا شد و زید ناز شان * هر صحابی اول مسجددن اشکاره واقعه کوردی تا اول
 مسجدلر سری افلا بقیع اولدی یعنی اصحاب رسول علیه السلامدن هر صحابی عیان اول مسجد ضرار جهندن
 برواقعه کوردی بر حق بونلر بقیع اولدی اول مسجدلر سری و حقیقی پس بوند نصکر اولان میت سوال مقدره جواب
 اولن اتش ایلد ز قودر کلام آنلر * کوردیکی واقعه لری و دخی ما یئلرند مظهره کلان و قایع و حوادثی سو یئلن
 کورم که بونلر ما یئلرند مظهره کلان و قایع اصلنی ندر که جلد دن بری معاویه ملک حضرت علی کرم الله وجهه ایل
 اولان جنگی و حضرت عایشه رضی الله عنانک حضرت علی اهل اولان جنگی کی و دخی بعض اصحاب بری بری ایل
 اولان جنگ و جدلی کی جواب یورور که بونلر ما یئلرند مظهره کلان و قایع اصلنی ندر که جلد دن بری معاویه ملک حضرت علی کرم الله وجهه ایل
 بقیع اولدی صفای درون اهل شک و یلک اوزره ما خود جوق بقیع اولوردی معنا سنه دراکر پس نقطه واحده الله قرأت
 اولورسه بعض نسخه ده تا بقیع کرددخی واقعه اولمشدر یعنی بونلر واقعاتی یک سیک سو یئلرند مظهره کلان و قایع اصلنی ندر که جلد دن بری معاویه ملک حضرت علی کرم الله وجهه ایل
 بونلر صفای درون اهل شک و یلک اوزره و لکن سو یئلرند مظهره کلان و قایع اصلنی ندر که جلد دن بری معاویه ملک حضرت علی کرم الله وجهه ایل
 رسول علیه السلام نازیندر و وانلر نازیندر و یعنی بونلر ناز ایلک سارمات اوزره لایقند و مؤمن اولنلره بونلر
 اعزاز و کرامت ایلک لازم و واجبدر (لماری عن عمر بن الخطاب رضی الله عنه قال قال النبی صلی الله علیه وسلم
 اکرموا اصحابی فانهم خیارکم ثم الذین یلوئهم ثم الذین یلوئهم ینظرون الکذب حتی ان الرجل لیجلف لاجلف و یسجد
 ولا یستشهد الا عن سره یحبو حیا لجنه قل لازم الجماعة) و رحدیث شریفه دخی امته اصحابی حقیقده سوء ظن
 ایلکدن و ما لایحی سو یئلکدن اتقا و حذر ایلکه امر ایلدوب یورور (قال علیه السلام الله الله فی اصحابی الله الله
 فی اصحابی لاتخذوهم غرضامن بعدی فمن احبهم احبنی ومن ابغضهم ابغضنی ومن آذاهم آذانی ومن آذانی فقد
 آذانی الله) * کرجه واقعاتدن مراد و ما معنا سنه اولان واقعه اولسه یا خود مسجد حقیقده حق چایندن
 آنلر اولان اشارت می ادا اولسه ده جائزدر و لکن بونلر بر جمعی تا بقیع کردد صفا بر اهل شک و یلک مصرعنه یا خصوصه
 لیک می ترس ز کشف راز شان (مصرعنه ملام کلز و مناسب اولز پس واقعاتدن مراد ما یئلرند مظهره کلان و قایع
 و حوادث اولن مشرب تحقیقه انسیدر (منثوی) شرعی تقلید میبذرفته اند * بی بخان تقدیرا * کرفته اند
 شرع شرعی تقلید سرتول ایلشدر اول تقدی محکم سرتول عتلا در و اخذ ایلشدر یعنی اصحاب رسول علیه
 السلام سارمات اوزره قضایی دخی بودر که بونلر شرع شرعی بلا تقلید قبول ایلدیلر اول تقدع شرعی بونی محکم
 اجتهاد و تبعیض طویدر (کا قال الشیخ السمرودی فی اعلام الهدی اعلم ان میراث النبوة العلم و قد قوارنه اصحابه
 و اهل بته بلا تقلید فوج علیک محبة الجميع فلا تکن ما تالی الا حدی المجتهدین دون الاخری فان ذلک هو (منثوی)
 حکمت قرآن جوضاله مؤمنست * هر کسی برضاله خود موافقت * قرآن عظیمک حکمتی چونکر مومنک
 ضاله سیدر هر برکسه کند نیک ضاله سینده موافقتد یعنی اول اصحاب حکمت قرآنی و احکام حضرت قرآنی
 بلا تبع و لا تقیص طویدر بروقتول ایتدیلر اما بعد اصحاب الرسول حکمت قرآن مؤمن اولنلرک بنوک * کسیدر
 و مومنونلر هر برکسه کند ضاله سنه اترار و ایشان لید یجیدر (کا قال علیه السلام الحکمة ضالة المؤمن
 فحیت و جدنه قهوا حق بها) بقیع خبر صادق اول ضاله اولان ناهن خبر ویرسه مؤمن عاشق کند می ملویندن

صحیح اولان خبری یاور و آنگه وصولته در حال فوجیه واجتماع قبول و شترضاله اولان شخص بعدالتفقد والتقص
 ناقه ضاله سن بولدی کی حکمت قرآنیه سوکی دخی مومن عاشق بارشاد انجیر الصادق پورور و شاد و خندان
 اولور تنم کو معنایه کوره شترجور شده اولنی غنیل ایدوب پورور (قصه آن شخص که اشتر ضاله خودی جست
 وی برسد (منوی) اشتری که کردی و جستیش جست * چون بیای چون ندانی کان تست * براشتری که مضایع
 ایلدک و اول اشتری جستلکه جست و جوا ایلدک چونکم بوله سن نیچون بیازسن اوستکدر یعنی ای مومن سن
 اشترعل و حکمتی که ایلدک و آتی سن جست و جوا بلسن جست و جوا بیلکله چونکم آتی بوله سن نیچون بیلیمه سن که
 اول استکدر برکه کندی ملکنده ایکن مضایع اولان شیئی بولدقده بیلک خود شانتند اولکی جون استغهام
 معناسته اولتی صفعدن خالی دکدر بلکه اولی اولان اولکی اشباع اوله و صکره کی چون استغهام معناسته
 اولتی معنایه انسیدر غلیظت امل (منوی) ضاله چه بود ناقه که کرده * از کت بکر یخته در برده * ضاله در فی المثل
 بر ناقه کی که رضایه ایلشسن اول ناقه سنک اندن فاجشدر سن هنوز حجاب و پرده دهن ناقه دن مراد حکمت
 دنیه در که عنقریب معلومک اولور (منوی) کاروان در بار کردن آمده * اشتر نواز میانه که شده * کاروان حاضر اولوب
 یوکاری یو کلشک کلشک امانستک اشترک اولور تادن نهان و نایدا اولشدر یعنی قافله اهل سلوک طریق الهیده
 علوعل یوکن مهالیدوب مقام حقیقت جانیته متوجه اولشدر و سنک علم و علک اشتری و اور تادن نهان اولشدر
 بلا زاد و لاراحله یو ایدکدیلدیکی کبی بلا علم و لاعل طریق حقه دخی کیدلنریس کر کدکدر حکمت اشترین
 طلب ایدوب آکسوار اولوب کارباندن دور اولیمه سن (منوی) بی دوی این سوان سوختکلب * کاروان شدور
 و تدریکت سب * بوجانبه اول جانبیه خشکلب و بر حرارت بلسن کاروان ابراق کندی و کجه بقشدر (منوی)
 رخت مانده بر زمین دروه خوف * یو فی اشتر دوان کشته بلطف * اسباب بر اوزره قالمش بولدایه خوف وار
 سن اشتر ایچون اطرافه دور و طواف انجمله بلجی اولمشن بولدو (منوی) کای مسلمانان که دبدست اشتری
 جستنه بیرون بامداد از آتری * کای مسلمانان بر اشترکم کورمشد و صیاح وقتند بر آشوردن طنجه صیحه مش
 منوی) هر که برک و بد نشان از اشترم * مرز کافی دی هم چندین درم * هر کیکه بیع اشترمدن نشان دبه و اشتری
 بولی ویرد آکلو قدر درم مشتاق و بربرم (منوی) بازی چو بی نشان از هر کسی * برش خندت بی کندی زین هر کسی
 کاشتری دیدیم میفت این طرف * اشتری سرخی بسوی ان علف * کیرو هر برکسده دن بر نشان طلب بلسن
 بواشدن هر بردی سکار و بشخندایلر یعنی اروز که مناسب سوزلر سو بولدو که کور دلز بر اشتری بوطره کندی
 بر زیاده سرخ اشتر اول علف جابینه و ایست شریقه علوم قرآنیه و حکم قرآنیه ضاله سندن هر فرقه بلا پیش مشرب
 و مذهبیاری و زره طن ورا باری مقدار خبر صادق شکنده مومن عاشقه خبر وروب کند باری مقصوده عارف
 و مقصوده واقف و تکنده کومتر ملجی اشعار و ایلر لکن هر بری فی الحقیقه با کلس سوبلر کویا که هر برخس طالبه
 رنخندایدلر و آتی برفته و کندی به شفته انجک جابینه کیدو (منوی) آن یکی کوید بریده کوش بود * وان دکر
 کوید جلش منقوش بود * اول برسی دیر اول اشتر که بن کوردم قولنی کلمش ایدی و اول برسی دخی ایدین اول
 اشتری کوردم آنک چلی منقوش ایدی (منوی) آن یکی کوید شتر یک چشم بود * وان دکر کوید ز کربی چشم بود *
 اول بر فرقه دیر اول اشتر یک چشم ایدی و اول برسی ایدین اول اشتری کوردم اوپوزا فعدن نویسر ایدی (منوی)
 انزرای مرز کافی صد نشان * از کرافه هر کسی کرده میان * مشتو لعدن اوتری یوز نشان کرافه دن بر برخس یان
 ایشار یعنی ثواب مرز کایدن اوتری یوز کوفه نشانی کرافه و بی بشتن لعدن هر خرس ضاله اولان حکمت قرآنیه
 و اسرار قرآنیه دن بر مقتضای ظن و قیاس تعریف و بیان ایلدیلر انجی نیجه ضعیف الذهنی متعبر و متردد ایدرلر
 (متردد سن در بیان مذهبهای مخالف و بیرون شود و مختلص یافتن (منوی) انجنانکه هر کسی از معرفت * بی کند
 موموف غیبی را صفت * قلبنی از نوع دیگر کرده شرح * باجشی مر کفت اورا کدر جرح انجنان که هر کس معرفت
 و تعریف بد غیبیه منسوب اولان شدنی بر صفتله موموف ایلر یعنی شغریو شده ناقه خاله فی هر کس و کوفه تعریف
 ایلدی کی خداجو شده دخی شریعت و طریقه دهر برکه بیلدیکی مرته موصوف غیبی و معروف لاریبی بی
 توصیف و تعریف ایلر مثلاً فلسفی بر غیری نوعدن شرح ایلشدر بر بحث ایدجی فلسفینک سوزنی جرح وورد ایلشدر
 یعنی فلاسفه بر آخر نوعدن شرح ایدوب در بر که خدای متعال موجب بالذات و در بر که اشیا لک لوازم ذاتیه سندن
 و باجشی یعنی متکلم من اهل الاعتزال یونک کفتی جرح ایلر و نولر جواب وروب سوبلر که بکوته تعریف بدن وجود
 الهی وجود مستقیم اولوبلر هو وجود مطلق و دخی مرید و مختار اولمق لازم کاور (وهو یفعل ما يشاء و بحکم ما يريد

ولیکن اراده عین ذاتیه لاصقه زائده علی الذات (مثنوی) و آن ذکر در هر دو طعنه میزند * و آن ذکر از زرق جانی می کند
هر یک زره این نشانها از آن دهند * تا کجا آید که ایشان از آن دهند * و اول غیر بسی هر یک سینه دخی طعنه اور و اول
بر بسی زرق و ریادن زاده بیان * کیشور یعنی اول بر فرقه که اهل سنت و الجماعه عدن اولان متکلمیندر خلاصه به
و احسنه به طعن اور و اوله خلاصه جانیست به در که با حینک قدحی سزلک تعریفکر حقشنده برنده دوحی بود که سزلک
نوصیه کردن بود که نه فساد لازم کار و با حنی جانیست به دخی طعن ایلر که بوسزلک تعریفکر دخی مقدوح و مذمومدر
زیرا بودند فی صفات الهیه لازم کار و (بل هو می یاراده زائده علی الذات مغایره لاهل و القدره) و اول بر فرقه دخی
یعنی واضحه تحصیل علم و معرفت لازم دکادر مقصود و یا ضت و نفسد و دیو بلا معرفه زرق و ریادن جان چکشور
هر بری راه حقندن و نشانلری انکیون و برررر تا ظن کله که انرا اول کو بدندر یعنی بعضی ساده دله کجا کله که بونلده
اول حق گوشتدندر (مثنوی) این حقیقت دان نه حقندن همه * نه بکلی کره هاند این رمه * بوفی حقیقت یل
بوجبعی حق دکادر بوجاعت نه جیعا کر اهل در یعنی بوفی حقیقت یل و محقق فهم قیل که بوجه سی بونلک
اهل حق دکادر و کلیسی دخی کرامه اهل ضلال دکادر بیلکه (ستقرق امی علی ثلاث و سبعین فرقه کلیم فی التنازل
الاولاده) حدیثک مقتضایست به بوجه فرق ضاله نلک ایچنده بر فرقه ناجیه و ادر که انرا اهل حق درل حال بود که
بوجه فرق متنوعه نلک ادعای وز علری ز اهل حق درلر و آیات و احادیث الهی مذهبلی اوزره استنداد ایدرلر
(مثنوی) زانکه فی حق باطلی نایدید * قلب و الله سوی ز خرید * زیرا که بر باطل حقشنر ظاهر کلز اهل اولنر قلی
التون امید به صاون الدی یعنی اول اجلد نکه حقشنر مذهب باطل ظهوره کلز و رونق و شهرت و ملز و صمیم صرف
باطل قلی کسه آلتز قلب من وری ساده دل اولنر ذهاب خالص اولتی رایحه سیله آور و مذهب باطله ذهاب اولان
مذهب حقدر دیو ذهاب اولوز (مثنوی) کز بودی در جهان تقدیرون * قلبا و اخرج کردن فی توان * اگر
جهانده روان وروایچ بر تقدار الیددی قلبی خرج ایچکه حق امکان و قدرت اولوردی (مثنوی) تا باشد راست کی
باشد دروغ * آن دروغ از راست کی در دفروغ * تا راست اولیه حق دروغ اولور یعنی بلان کرچل اله ظاهر و عیان
اولور اول بلان سوز کرچل سوزدن فروغ و اعتبار طویر (مثنوی) بر امید راست کز برای خرید * زهر در قدسی
وردا نکه خوردن چیز را کتری راست امیددی اوزره صاون آور لمثلا زهر بر قندک ایچنه کیدر اند صکره برلر
(مثنوی) کر نباشد کندم محبوب نوش به چه برد کندم غمای جو فروش * اگر محبوب نوش و شیرین طعم بغدای اولیه
از به صانی بغدای کوستر بی نه ایلنور یعنی علنی خلقه لطیف و نیکو کوستر و لب لکن ضنا خصلت قبحه سی
ظهوره کلان حیلہ کار و مز و رخلقدن نه اخذ ایلدی چونکه بودیدر (مثنوی) پس مگو کین جله دمه باطلند *
باطلان بر وی حق دانم دلدن * پس دیمه که بوجه سوزلر باطل و دروغدر باطلر حق امیددی اوزره کو کلک طوز زاغیدر
(مثنوی) پس مگو جله خیالست و ضلال * بی حقیقت نیست در عالم خیال * حق شب قدرت در شانمان *
تا کند جان هر شی را امتحان * پس سوفسطایه طاغفه سی کی صقین دیمه که بوجه فرق مختلفه نلک مذاهی خیال
و ضلالدر زیر اهر بر طاقفه مذهب آخرک بطلا نه برهان و کندی مذهبنک حقیقتنه حجت ابراز قیلشدن پس
هر بری بر آخرین ابطال ایدجکل جله سی باطل و خیال اولتی لازم کار و دیمه که عالمده خیال حقیقتسر دکادر یعنی
حقیقتسر عالمده هیچ خیال بوددر هر شینک حقیقتی عمدا اهل الحق نایته دروعلما کا حقیقتدر خلافا لافسوطایه
نهایت مافی الباب حق شلرده نهان و مستور شب قدرتدر یعنی باطلان مقابل اولان حق شب قدرت کیدر و باطلر
ساتر ایالی کیدر پس حق شرعی باطل شرعینک میاتسده نهاند ر لیه قدرت سائر الیلنک میاتسده نهان اولدی یعنی
کبی و لیه قدرتک اخفا و انفسه باعث اولدر که تا کجا هر برشی امتحان ایلیه یعنی هر برشی شب قدرت احتمالی ایه
احیایلیه (کما قال البضاوی والدای الی اخفاء لیه القدران یحیی من برید هالی الی کثیره وقال صاحب المدارک و لعل
الدای الی اخفاء نهان یحیی من برید هالی الی کثیره طلب الموافقه و هذا کما خفاء الصلوة الوسطی فی الصلوات الحسن و الاثم
الاعظم فی الاسماء الحسنی و ساعات الجمعة و رضاه فی الطاعات و غضبه فی المعاصی) کذلک مذهب حق
مذاهی مختلفه مایتنده و اهل حق اهل ضلال و اصحاب دلق مایتنده بوله یعنی و پوشیده در بوجهلنک اخفاستنه
دای سالت تجری و طلبده اجتهاد بلسون ایچوندنر (مثنوی) فی همه شهادت قدرای جوان * فی همه شهادت
خانی از آن * ای جوان جبع شیلر شب قدرت دکادر نه دو کلی کچه لراول شب قدرتدن خالی در (مثنوی) در میان دلق
پوشان بک قدر * امتحان کن و انکه حقست آن بکمر * مثلاً دلق و شلمیاتده بر فقر و ادر امتحان الهی و اول که اهل
حقدر آلتی طوط و قبول ایت (مثنوی) مؤمن کسب میز کو که تا * باز ناند خیز کار از فتا * کسب میزن مؤمن

فتی که تاجری کلری فتادن کرویله (یعنی المؤمن کرس عیز) حدیث شر بفنک لغوی اوزره ومن صاحب
 کاست واهل تمیز واهل فراست کرکدر فتی برکاست صاحبی وغیر و فطنت مالکی مؤمن که طریقه مدح و تحقیر
 اهل فتوت بدین کرویله واهل تقلید واهل ربان اهل تحقیق و اصحاب خلوصی فرق قیل و ما یخلف میزاوله (مثنوی)
 کره معیوبان باشد در جهان * تاجران باشند جمله اهلان * اگر چه هانده معیوبان اولمیدی تاجر جمله اهلان
 اولوریدی یعنی اگر چه هانده معیوب اولان متاع و سلعه را اولمیدی تاجر لایحه سی ایلارائی و کلا شتاس اولمق
 لازم کلوردی پس تاجر لایحه بری برندن فرق و کبی استاد کامل و کبی ناص و ساد دل اولدیفی اول معیوبانک
 موجوده اولدیفی واسطه سیه در زراهر شول تاجر که کلا شتاس و عیب بندر اول استاد کاملدر وهر شول
 تاجر که کلا نک قیتم بیلزور متاع عیننه واقف اولمق اول ابله و غافلدر (مثنوی) پس بود کلا شتاسی سخت سهل *
 چون که عیبی نیست چه ناهل واهل * پس کلا شتاسق زیاده سهل اولوردی چونکم جهاتده بر عیب و قدر واهل نه
 ناهل نه یعنی ایکسی یله مساوی اولوردی زیرا که عالمده اصلا بر معیوب نه اولمیدی اهلنک مابنی فرق
 اولنامق لازم کلوردی اهل ونا اهلنک فرق معیوب و جود فی غیر معیوبن فرق ابله که حاصل اولور (مثنوی) ور همه
 عیبت دانش سود نیست * چون همه چو بست ایضا عود نیست * واکر چه هانده و کلی عیب اولمیدی علمک
 فائده سی اولمیدی چونکه جمعا چویدر بونده عود و قدر یعنی علم معیوبی غیر معیوبن و محبوی غیر محبوبن
 فرق و غیر ابله کن اولمیدی چونکم جهاتده اولان اشیا نیک جیعیسی معیوب اولسه مانع و مفید اولمیدی زیرا
 آتی فرق و غیر ابله که علم لازم کلزیدی مثلاً بربرده جمعا چویدر اولسه و ایچنده عود اولسه عودی چویدن فرق
 ابله که علم لازم کلزیدی (مثنوی) آنکه کوید جمله حقدنا حقیقت * و نکه کوید جمله باطل و شقیقت * اول کهسه که
 دیرو اشیا جمله حقدرا اصلا باطل و قدر زیادا حقددر اول کهسه که جمله اشیا باطلدر در اول شقیقت (مثنوی) تاجران
 انیا کرکدرند سود * تاجران رنک و کور و کبود * انیا علیم السلامک تاجر لایحه فائده ابلدیلر زرا حق باطلدن
 وصالی فاسدن فرق ایلوب حق اولی قبول و باطل اولدن رجوع و عدول ابلدیلر که تاجران انیا فائده
 اضافت صفتنک موصوفه اضافتی قیلندن اولورسه تاجر لایحه مراد انیا اولورنه که بوجه اوزره شرح اولمیدی
 واکر صفتنک موصوفه اضافتی قیلندن اولوب غلام زید قیلندن اولورسه تاجر لایحه مراد اولیا و علمار صلا اولور
 و معنا انیا مضاف اولان اولیا و علماسود و منفعت ابلدیلر مارنک و یونک تاجر لایحه کور و کبوددر زرا یونیا
 تاجر لایحه معیوبی غیر معیوبن فرق ایلده معیوب و طریقی حقه کیده معیوب فانی و باطل اولان کارده قائل اولورده
 قاله جی مال و متاعه فرو اولمدر در اولجلدن آنلره کور و کبود بندلدی (مثنوی) بی تمجید ماراندر چشم مال *
 هر دو چشم خوش باش را سکو مال * عارف و صاحب بصیرتک کوزنه مال مار کور نور ای محب مال و متاع کندی
 ایکی کور کی او اوو یعنی ظاهر و باطن کور کی بر خوشه آج تا کم سکادخی حقیقت بین اولان انیا و اولیا کی مال
 مار کورنه و منصب اذر هاشا هاشا اولنه (واهدا قال علیه السلام المال حبه و الجواهر منها) (مثنوی) منکر
 اندر غبطه این بیع و سود * نکر اندر خسیر فرعون و نمود * بیع و سود لغبطه سته نظر ابله فرعون و نمودل خسیران
 و زیاتنه نظر ابله یعنی بودنیا بازارنک بیع و شرا سندن حاصل اولان منافع و فوائد غبطه ایله و یونک دولت و عزت و نظر
 قیلده بلکه بودنیا بازارنک کامل خریدار لادن اولان فرعون و نمودل خسیران و خیمته نظر قیل که آنلره دولتدن
 محروم اولدیلر و غیره * خسیران و خذلانده فالدیلر (مثنوی) اندرین کردون مکرر کن نظر * و آنکه حق فرمود
 ثم ارجع بصیر یعنی (فاعتبر و ایا اولی البصیر) و مقتضایه بود کورنه مکرر نظر ایلر زرا که حق (ثم ارجع البصیر)
 یوردی و آیت سورة سارلده در تفسیری جمله اولد مزید حکایه سنده مرور ایلدی (التحان هر چیزی ناهل شود
 خبر و خبری که در ویست (مثنوی) بک نظر فاع مشورین سقف نور * بارها بکری من قیوم * چونکه گفت
 کاندین سقف نکر * بارها بکری چو مرید عیب چو * بر نظر له فاع اوله بوسف بروردن نیسه که نظر ایلد کور که
 هیچ کورری سن شوق و عیوبدن برشی یعنی بونور و سفندن بر نظر له فاع اوله تکرار انکر انظر ایلد کور که آه نازده
 با و فک کور * زمین کورده من سن پس بورادن تفکر و تصور ایلد که اول خلق بیجون نصبه قادر بادشاهدر
 چونکم حضرت حق سکادید بکه بوخ و باطی فوسفه عیب طلب اید جی مراد کی دقتله نیجه که نظر ایلر (مثنوی)
 پس زمین نمرود اقی که چند * دیدن و تمیز نایند در سنده * تا سلایم صافا نازدرد * چند با دقله مارا رید *
 پس بوسر که تهر زمینه نقد نظر و تمیز کرکدر سنده و قبول الوافده بالکثر برقات نظر له و تمیز له و زمین تهر
 معلوم ازار آسمانه نظرلک مکرر قیلد یغک که زمین دخی کره بعد کره فاع حقیقت یاله باقی تا کم برنک

سرو حکمتی ظهوره که تاصافاری در دین سوزوز و تمیز و باله اید و بزیم عقلمانه قدر زجت ایتلک کرک و محنت
 حکمک کرک یعنی صافا و انلری در دین و راحتی در دین و بناری و وردن تا کریم سوز و تمیز اید و بزیم عقل
 و فکر عیز جوق ریخ ایتلک کرک و ریاضت حکمک کرک در زیر ابوی کتودن تمیز تا حکمک جوق عقل و ادراک کرک در
 و بوی سه عقل و ادراک حصول نیجه ریاضات حکمکه اولور دلیات کونا کونه صریح ظهوره کاورنه که آفاده
 (مثنوی) امتحانهای زمستان و خزان * تاب تابستان چهار هجوجان * زمستان و خزانک تجرهری تابستانک
 حرارتی و جان کی لطیف بهار (مثنوی) با دها و ابرها و رها * تابند اید عوارض فرقهها * بادر و ابر و برتر
 تا عوارض فرقه کتوره یعنی ریاح مختلفه و صاحب مقار که برق لامعه نیچوندر تابند کتوره و ظهوره شور و عوارض
 اولان شیلد به لرین و سر لرین فرق به معناسنه اولدینی وجه اوزر معنی بودا کر فرقی تمیز معناسنه اولور سه بادر
 و ابر و برتر آنچو ندر تا که عوارض و حوادث بری برندن فرقه و تمیز اولقلر ظهوره کتوره عوارض عارضه نک
 جعید درم اوزمیدن ظهوره کلان شیلد رسته که بویست عوارضی نفس بر اولور (مثنوی) تابرون اوزمین خالز نک *
 هر چه اندر حبیب در اعل و سنک * تا که طشره کتوره زمین خالز نک هر نه که لعل و سنکدن جینده مطو رسته یعنی نین
 و بددن واصل و افسندن در دنده مضمر اید اید سه آتی ظهوره کتوره (مثنوی) هر چه دزدیست ابن خالز دتم *
 از خزانه حق در باری کرم * بوی عیوس اوجه اولان خالز هر نه کی که اوغور و لشدر حلق خن شیندن و کرمی در یاسندن
 (مثنوی) شخنه تقدیر کوید راست کو * انچه بر دی شرح واده مو عیوس * شخنه تقدیر برالهی لسان حاله راست سوله
 دبرای خالز دتم اولدنی فی که ایتلک و اخذ ایتلک کبر و مو عیوس شرح ویر (مثنوی) زردی نیک کوید هیچ هیچ *
 شخنه ارادر شیلد بر هیچ بیج * دزدی نیک خالز کالسان حاله در هیچ هیچ برسنه اوغور و لدم تقدیر برالهی شخنه سی
 اول خا کی آنکجه و عقوقه شکر (مثنوی) شخنه کاش لطف کوید چون شکر * که بر اوزر دکنده هر چه برتر *
 کاه اولور که اول خا که تقدیر برالهی شخنه سی شکر کی لطف سوله یعنی لطافت هوا و ملائمت بهار اید کاه ساه اید
 کاه اولور که اول خا که آصار هر نه که اشکجه دن بدتر و صعب تر د کا ایلر خا کی آصه سندن هر ازمیدن غباری دفع
 ایدوب هواده معلق ایلر اولور رسته که شخنه لرک عادتید بر دزدی سارق اولدینی شیشه اقرار ایتلر مک استه سله
 اکا که ملائمت ایدر و زوهای شدت و خشونت شخنه کیدرل (مثنوی) تاملان قهر و لطف آن خفا * ظاهر اید
 زان شخوف و رجاء * ناهر و لطف اور تا سنده اول مستور که هر ادر و ن خا که دمه سوره اولان اشیدار خوف و رجاء
 آشنندن ظاهر که (مثنوی) آن بهار ان لطف شخنه کبر یاست * وان خزان تهدید و تحو یف خدات * اول بهار
 فی المثل شخنه کبریا نک لطیف در و اول خزان مثلا خدای تعالی تهدید و تحو یفدر (مثنوی) وان زمستان چار و رخ
 معنوی * تا وای دزد خفی ظاهر شوی * و اول زمستان معنوی چار و رخدر تاسن ای خفی و مستور دظا هر و اشکاره
 اوله سن چونکم آفاده اولان زمینک خالی بودر تفسی دخی بوکا کوره قیاس اید نه که آفاقک حالی بیان ایلکدن
 انفسک حالی بیان ایلکه شروع ایدوب سوردلر (مثنوی) پس شهادت از مای بسط دل * یک زمانی قبض و در دغش
 و غل * پس بجهزده بر زمان بسط دل بر زمان قبض و در دغش و غل اولور یعنی آفاده کاه قبض و کاه بسط و کاه لطف
 و کاه قهر نیجه ظاهر اولور سه افسنده دخی آنک کی کاه بسط دل و کاه قبض دل کامشادی و کاه غم و کاه راحت
 و کاه محبت و کاه غم ظهوره کاور (مثنوی) بزانه ان آب و کای کایدان مات * منکر و در دضیای چانه است
 زیرا که بواب و گل کبریم بدلمز در جاتلر ضامنک منکر و در دزید (مثنوی) حق تعالی کرم و سرور بیج و در د *
 برتنهای نهادی شیرم * حق تعالی حضرت تلی کرم و سرور بیج و در دیری برتن آوزر و قواری شیرم در (م) خوف
 و جوع و نفس ابرو اید و بد * جمله هر تقدیر بیان ظاهر شدن * قور قور و آجلی و مالک اید نک کلسی جبعی جان
 بتقدیرک ظاهر اولدندن اوزریدر یعنی عدودن خوف * بتک و آجلی و اموال و ارزاق نک تقصی و دخی بتک خسته ایلکه
 کلسی بوجه ذکر اولان ریاضات و امتحانات بتدینک تقصی ظاهر اولدندن اوزریدر و نهره صریقله
 و کندنک الله ایچون اید و کنی * اوب آکار جوع قیلنه بشارت عظیمه معرودر * کما قال الله تعالی و لنلو تکرم بنی
 من الخوف و الجوع و نقص من الاموال و الانفس و الثمرات و بشر الصابین الذین اذا اصابتهم مصیبه قالوا انا
 لله و انا الیه راجعون (مثنوی) این و عید و وعدهها آنکجه سنکست * بهر این ینک ویدی کامجکت * بوی و عدلر و وعدلر
 قور و لشدن و یونین بیدن اوزریده بری برینه قورش (مثنوی) چون که حق و باطلی آمیختند * نقد و قلب
 اندر حرمدان بیخته * چونکم حق و باطلی بری برینه قورشدر دیر نقد و قلبی حرمدان ایچره دوکدیلر حرمدان حرم
 برینه دیر لاندن هر ایدو عالم اولور (مثنوی) پس بحث میبایدش بکزیده * در حقانین امتحانها اید * پس بر کزیده

محل کرک حقایقه امتحان کرورش یعنی اول نقد و قلب جانبی غیر ابله کردن اورتی بر کزیده محمل لازم مدرکه اول
محل هر شیک حقیقه قلبی و ما هیندلی فرق ابله کده تمام امتحان در و تجربه کرورش اوله (منشوی) تاشود قاروق این
نژورها * تا بود دستور زن تدبیرها * تا بورتی زری زاده فرق ابله بی اوله تا بورتی بزرگ دستوری ابله یعنی اول محل
بودنده اولان نژورائی فرق قبلیجی و حق باطلدن عجز ایلچی اوله تا کبودین و طریقه فقه و فرق و قیاس تسمه سنده اولان
تدبیرلر قانونی و فاعده سی اوله اوله محکدن مراد عالم ربانی و مرشد حقایق اولان شول شیخ کلام لیکه کند یه تابع
اولان خالصی مرور اولان فاضلردن غیر ابله و وائله علم و حکمت شیرین و ورد کده آلتدخی اول مرئی کمالی
غیر یلردن بر کزیده ابله و آ کنا ب و طویل اوله لکن کیم بمعناه اشارت ابله و سوزلر (منشوی) شیرده ای مادر و سی
ور * واندرب افکن میندیش از بلا * هر که در روز است آن شیر خورده * هم چوموسی شیر اتمیز کرد ای موسنک
مادری موسایه مورد و روضه آت بلا و غرق ابله اندیشه ابله یعنی ای مرئی کامل موسی مشرب اولان مرید که شیر
علم و حکمت و بروائی آب علم و معرفت ایچره القالیه و غرق آب اولقدن وضایع و ضال اولقدن فکر ابله هر شول
کسه که روز استند اول شیر ایلچدی حضرت موسی کی شیر غمیز ایلدی یعنی اول مرید کوروز استند علم و حکمت
سودین بر مرئی کامل و روختدن نوش ابلدی و عیله کله کده آتی غیر ابله و آب تلک طای ابلدی و آندن غمیزدن
اعراض قیلدی نه که حضرت موسی علیه السلام بر کره مادرینک سودین ایچوب آندن مفارقت ابله کله کضره
سائر مرئی و دایه لک سودین قبول ابله و آخر الامر نه مادرینک سودین قبول ابلدی نه کیم بویت شره فدن
معلوک اولور (منشوی) کرور غیر غفلت مولی * این زمان ای ام موسی ارضی * بوا آت سورة قصصه در و اوجینا
الیام موسی این ارضیه شول زمانه که موسی علیه السلام طوغدی و فرعونک ذبح اولادین اسیر ایلده حکمی
تاجنه ایردی حضرت موسی علیه السلام مادر مشفق سی خوف ابله بکه ولادت موسی مشهور اوله و فرعونک
آدمری کلوب اوی جست و جوا بیلده کده حضرت موسایی بر توره بر اشدی پس جناب عزت بیورور که بزج
ایله ک موسنک آتیه سنده اول موسایی ارضاع ایلدیکه کله ان تقدیر ایچوندور (فانذخت علیه) پس اگر سن اول
موسا لک اوزر شفر عونک قلندن خوف ایلدر سن (فاتیحه فی الیم) پس القالیه آتی درای نیله (و لا تخافی) و خوف
آتمک اول ضایع اولور (و لا تخفی) دخی مفارقتنه مجز و نده اوله (اناراده الیک) بقصایر اوله و سالی عن قرب
سکا و دایه ریز (و ما علوه من المرسلین) و بر آتی شرف نبوتله مشرف ابله و زمره سلیدن قبلیجی بر معنی یت
حضرت مولانا مرشد الوقت اولی مادر موسایه تشبیه ابله و و می یلرین موسایه عقیل ابله و اول مرشد خطاب
ابله و بزرگه اگر سن مریدک طفلی غیر آتیمکه مولع و حبس ایسلک بوزمانده ایام السالکین و دایه طالبین
اطفال اسوکی شر حکمتلر پرورش و لکن معرفتدن اناره خورش و رکه تا نعلک شر حکمتکدن استاذ اذ ایلد غیر نکل
شیر نه طالب اولیه لکن کیم حضرت موسی و الامسندن غیری سنکل سودین قبول آتدی و سالی که غیر نکل سودندن
مراد سائر مرئی شکلنده اولان کسه لک وجودندن ظهور ایلرین با و سعه الله اولان کلت و خاص اولین حالات و فافع
اولین علما تدبر (می) تا یسیند طعم شیر مادرش) تا فر و ناید اید اید شیرش) تا کندی مادرینک حام و لکن کوره تا نکل
باشی بد اولان مرئی و دایه یا شغه کلیه و تنزل قبلیجی (شرح فائده حکایات آن شخص شتر جوده (منشوی) آتیری
کیم کزای معتقد هر کسی اشتراک نشانت میده * ای معتقد بر اشتراکی که مضایع ایلک سن هر یکسه اشتراکدن سکا
برندان ورور (منشوی) و نمیدانی که آن اشتراک است * لیک دانی که نشانها خطاست * سن بیلر سن که اول اشتراک
قنددر لیکن بیلور سن که نشانلر خطادر که اهل تقلید سکا آندن مجرظدن و کاله خبر ورور (منشوی) و انکه اشتراک
کیم کزای و زمری * و هر کوان کرده جود اشتراکی * و اول کسه که اشتراعی ایلدی اول کسه عتاد و تقلید جهتندن
اول اشتراعی ضایع ایلش کسه کبی بر اشتراک طلب ایلر یعنی ردخی و لکه اول تحقیق و دوسن بیور و بر وجه بقین طالب اشتراک
اولان کسه به تابع اولوب تقلید الله بودخی اشتراک طلبی اولور و آتک کبی کیم کرده اولان اشتراکی طلب قیلور (منشوی) که بلی
من هم شتر کیم کرده ام * هر که بایدا برش آورده ام * آ کسوال ایلنلر دیر که بلی بدخو شتر ضایع ایلشم هر کیم که اول
ضایع اولش اشتراکی بوله آ کابرک کتور مشم (منشوی) نادرا شتر با و انباری کند * بهر طمع اشتراکین باری کند *
تا اشتراکده سیکله اشتراکاتی ایده و آتی بولده اندن حصه آله اشتراکده ندن اورتی بولعب و ظرافتی ایلر (منشوی)
اوشان کثر بشتناسد و راست ایلک گفت آن مقلد را عصاست * اول مقلدا کری نشانی طوغری نشاندن کار
لیکن سنک سوزلر اول مقلده عصا و قوتدر (منشوی) هر چه را کوی خطا بود آن سن * اول تقلید و سیکو بیدمان
هر نه بی که اشتراکدن خبر و بر نکل اول نشان خطا ایلدی دیه سن اول مقلد سکا تقلید الله همان آتی دیر لکن دیدیکی

کلام حقیقتنه عالم کادر (منثوی) چون نشان راست گویند و شبیه * پس یقین کردن از اربابیه *
 چونکم سکا شدن راست نشان و راسته مشابه نشان دهر پس یقین اولورسکا اندمشک و رب اولمز (منثوی)
 آن شمای جان و بخور شود و رنگ روی و صحت و زور شود به اول راست نشان سنگ و بخور اولان جانگشغاسی
 اولورسنگ و رنگ زکی و صحت و زور کادور (منثوی) چشم قوروشن شود بابت دوان * جسم فوجان کرد و جانت
 روان * سنگ چشم روشن و سنگ بایک بلجی اولورسنگ چسک جان و جاک حق جانبیه روان اولور (منثوی) پس
 بگوئی راست کفی ای امین * این نشانها بلاغ آمدنیم * فیه آت ثقات منات * این برای باشد و قدر ثقات *
 حکمت دین و اسرار یقین نافه ضاله کبدر که مقدمه عالم السده مومنک بالقوه کندی به ملک اولمز ایکن و کندی اول
 اسراوی بیلش ایکن عالم طبعه کلک اله آتی ضایع قیلدی پس آنک طلبنده جدوسی ایدوب هر قننی فرقه دن سوال
 ابله هر کس قیاسات عقلیه و دلائل نقلیه برله اول حکمت ضاله دن نشان و برور لکن اول مؤمنه و وظنات
 واستدلالا لدن شغای صدر حاصل اولمز و قلبیه اطمنان کلز قن یرم شد سکا ای طالب مجدداشته راست نشان دیسه
 و راسته مشابه پس سکا یقین اولور که اول نشاند شک و کان یقودر پس سن اول مر شده دیرسن راست سوبلدنک ای
 امین اسراوین بوشان نام مقسوب اولان کلمات صحیحه مطلوبه واصل اید بی کادی ظاهر و اشکاره (البلاغ مایه توصیل به
 الی الشئ المطلوب) در دخی آگادیر سنکه بوشان ندره و اردر علامات عقلیه و محکات جنبیه و برهانی باهر بوشان
 بر برات اولور وصال مقصوده دخی تیران هجراندن خلاصه و نیجاه تقدیر اولور یعنی قدر خجانت معنایی تقدیر خجانت
 دیک اولور (می) این نشان چون داد کوی پیش روز * وقت آهنگست پیش آهنگش * اول امین چونکه بوشانی
 و ردی سن * کالایور و ردی دیرسن آهنگ و تقدیر پیش آهنگ اول یعنی مقصوده قصد ایلنک و تقدیر بشوا اول
 وئی آ کالات قیل (منثوی) بی روی تو کن ای راست گو * بی روی بردی زاشتم چا که کو بی ای راست گو سکا بر واک
 و تبعیت ایلیم بنم اشتی دین بوی ایلندنکا اشتی * کو ستر که قنی (منثوی) پیش آنکس که نه صاحب اشتی رسته
 * و درن جست شتر بر مرست * اول کسه نك قنده که اوصاحب اشتی کادر که اول کسه که بوضایع
 اولش شتر طلبنده و با و تقلید دن اوتیردور (منثوی) زین نشان راست نفوذش یقین * جزع عکس نافه جوی راستین
 بواست نشاندن آنک قنده یقین زیاده اولدی راست اولان نافه جوی عکسندن غیری یعنی اول راست اولان محقق
 عکسندن غیری مقلد و جودند یقین زیاده اولدی مگر که آنک صدقنک اثر و بروی او کاعینه کس اولوب اثر یقین آنک
 قلبنده حاصل اولدی (منثوی) بوی برد از جد و کرمهای او * که کرافه نیست این ههای او * مقلد اول محقق جد
 و کرم ستر ندن و ایجه ایلندی کندی به یوله دو که اول طالب اشتراونک ههای کرافه داکدر و طلبده و قودر جد
 وسی ایلنک بر اصلی وارد (منثوی) آندرن اشتی بودش حق ولی * اشتی کرم کرده است او هم بی * اول طلبده
 صادق و محقق اولان کسه نك اشتی زنده اول مقلد حق و حصه سی اولدی و لیکن اول هم بی بر اشتی کرم ایلندر
 (منثوی) طمع نافه غیر و پوشش شده * ایجه ازوم شد فراموش شده * لیکن غریک نافه سنگ طمع اول کسه به
 حجاب و برده اولمندر اول نسنه که اندن که اولدی آنک فراموشی اولدی یعنی نعم او مقلدهم بر اشتی ضایع قیلدی
 لیکن اشتی وضایع قیلدی یعنی کال غفلت دن فراموش ایلدی (منثوی) هر کجا این میدود و میدود * از طمع هم دود
 صاحب میدود * هر قنده اول طلبده محقق اولان بار یومقلد اولان هم کاعینه ا کاعلیدا آنکه یله بار طمعندن
 اشتی صاحبی الله هم دود و صاحب اولور (منثوی) کاذبی با صادقی چون شد روان * آن دروغ راستی بدنه کههان
 بر کاذب چونکه بر صادقه روان اولدی اول کاذب دروغی راست اولدی ناصکههان یعنی اول صادق مقارنت
 و مصاحبتی بر کاذبه آنک تقلید دروغی تحقیق و صدق می نه ستم بردی (منثوی) اندران حیرا که آن اشتی شافت
 اشتی خود نیز آن دیگر بیافت * اول حیراده که اول اشتی بودی یعنی شول مر نه به اول محقق و صادق اولان اشتی
 طالبی اشتی بولدی و آنک اخذ نه سرعت قیلدی اول غیری سی دخی کندی اشتی بولدی یعنی محقق اشتی بولدی
 مقامده مقلد دخی کندی خود یکی و فراموش ایلدی یکی دومی بولدی (منثوی) چون بدیش با دوردن او خوش *
 بی طمع شد زاشتران بار خویش * چونکم مقلد اول حیراده کندی ضایع اوش اشتی کوردی اول زمان
 خاطرنه * کوردی و طوطی بولدی او بار و خصصنک اشتی زنده طمع سیر اولدی بعض نسخه ده و اوعاطفه سز
 بار خویش و قادر یعنی کندی بارنک اشتی زنده بی طمع اولدی دیک اولور (منثوی) آن مقلد شد محقق
 چون بدیش * اشتی خود را که آنجای برید * اول مقلد محقق اولدی چونکه کندی نك اشتی کوردی که اول حیراده
 اوتارلدی یعنی چونکم کندی نك مفقود و مقصود بی اول مقامده کوردی مقلد محقق اولدی و تحقیق و یقین

می‌تسه و وصول بولدی (منشوی) او طلبکار شتران لحظه کشت * می‌بخشش تا ندید اورادشت
 او مقلدش ترک اول لحظه طلبکاری اولدی و تحقیقا اول حنده آقی طلب قیلدی آقی طلب ایلدی تا آتی دشت تده
 کورمدی یعنی اول حصار اده آقی مشاهده ایلدیکه حقیقه آنک طلبالی ایلدی بلکه آقی کورد کدن و یله کلدن صکره
 مع تحقیق آقی بخت و جو قیلدی (منشوی) بعد از آن تهاروی آغاز کرد * چشم سوی ناهه خود باز کرد
 اندک صکره تهارولکه آغاز و شروع ایلدی کندنک نادسی جانبیه چشم نظری آجیدی (منشوی)
 گفت آن صادق مرا بکشدستی * تا با کون باس من میداشتی * اول صادق کندی به تقلید ایلین
 مقلده دیدی بخی ترک ایلدک شمیدی به ککن ای مقلد بن باس ورعایتی طوئدک یعنی بواهدک بنم آدی
 حفظ ایلدک و بکاتباع اولوب راه مقصوده یله کندنک پس نیون بخی بواهد ترک ایلدک (منشوی) گفت تا اکون
 فوسی بوده ام * و ز طمع در با بوسی بوده ام * مقلد حقیقه اشدی بواهدک فسوسه منسوب یعنی بیهوده لکه
 مخصوص اولمش و طمع دن جا بولسکده و سکاقلی ایلکده اولمش (منشوی) این زمان همدرد تو کستم کمن
 در طلب ازو جدا کستم بن * اما او زمانکه مرتبه تحقیقا بر شدم سنک همدردک اولدیکه بن طلبده جسمه سندن
 جدا اولدم (منشوی) از فوید زیدی می وصف شتر * جان من دیدن خود شد چشم بر او اشتراک و صفی سندن او غور لدم
 یعنی سندن اشتیاع ایلد و ب او کستم بنم جانم کندنک آن و مطلوبی کوردی چشم بر اولدی یعنی غنی القلب اولدم
 (منشوی) تا ناپیدم نبودم طالعش * من کتون مغلوب شد زرعالش * سیئاتم شده طاعات شکر * هرزل شد فانی
 و جدا شات شکر * مادامکه آقی بولدم کا طالب اولدم شمدی * من مغلوب وزرا کا غالب اولدی سیئاتم جیعا طاعات
 اولدی خدایه شکر اولسون هرزل و تقلید فانی و محو اولدی وجد و تحقیق باقی و ثابت اولدی خدای تعالی به شکر
 اولسون یعنی اول طلب علم و حکمت ضاله دهه محقق اولان کسم به علی طریق التقید و التثبیت تبعیت قیلان کسم
 بعد و حاد من مقصود و مصادفه مطلوبه در که ای عاشق صادق و بار و فانی تا بن تقلیدله اولدیم شوکی بولدم کا طالب
 اولدم پس تقلد و تشبه اولان مغلوب اولدی و زرق تحقیق و مشاهده کا غالب کلدی بنم طلب علم و حکمت ایلدیکه
 سیئات همه طاعات اولدی شکر و الحمد لله و حق تعالی (اولک یدول الله سیئاتم حسانن) بن طایفه کزنم سندن
 اولدم و هر لیا تم محو اولدی و جد و بیکو کاران ثبات بولدی شکر اول فوید ایلدن معطی و هابه دیر (منشوی)
 سیئاتم چون وسیلت شد بختی * پس من فرین بر سیئاتم هیچ کسم * سیئاتم چونکم حقه وسیله اولدی و هرزل و تقلید
 بنی چونکم جد و تحقیق مرتبه سته و اصل قیلدی چونکم بولدر پس بنم سیئاتم او زره هیچ طعن و وق او زره که
 رب معصیه فوصل الی رحمة الله دید کاری و معنایه کوره در (منشوی) هر ترا صدق و طالب کسره بود * مر مرا
 جد و طالب صدق کسره و سنی و فصوصده سنک صدقک طالب ایش ایدی سنک جد و طالب تحقیق بکا بر صدق
 آجیدی (منشوی) صدق نو آورد در جستن ترا * جستم آورد در صدق مرا * سنک صدقک سنی طلبه کسره و کوردی
 بنم تقلیدله جست و جو بر بی صدقه کتوردی (منشوی) تخم دولت در زمین بی کاشتم * سخره و سیکاری بنداشتم *
 دولت تخمعی زمینده اکدم بن ای مفت و سیکار اقطن ایلدم یعنی تخم دولت و سعادت طلب برنده اکدم آنک
 دولت تخمعی اولدیفنه بی خیر اولدیم حالد آقی بن اجرت و عوض و نفع سنا دم نتیجه و عاقبتده بود در نفع و فائده
 و ارایش الاق بیلدم واکا واقف اولدم دیدی (منشوی) آن بند سیکار کسی بود جستم * هر یک دانه ککشم
 صبر برست * اول تقلیدله اولان طلب و سیم سیکار اولدی بلکه جستم و خوش بر کسب و عمل اولدی هر برده که
 اکدم نوز شدی یعنی حین طلبده هر تقدیر همت و سعی دانه لرین کدسمه آنک نتایج و ثمری به زیاده حاصل
 اولدی (منشوی) دزد سوی خانه شذر بردست * چون در آمد دید کان خانه خودست * مثلاً بر دزد نهانی بر نهان
 جانبیه کندی تا آندن بعض نشانه او غور ایلد چونکه دزد خانه نک ایچنه کلدی کوردیکه اول خانه کندنک خانه سیدر
 یعنی بنم حال شول دزدلک خانه بیکر ز کسرت اسباب ایچنک ایچون نهانی بر نهان به قصد ایلدی پس کوردیکه
 اول خانه کندنک خانه سیدر و الدیفی اسباب کندنک اسباب سیدر (منشوی) کرم باش ای سر دتا گری رسد * مادر شتی
 ساز تازی رسد * ای سر کرم اول تاسکا کرمک ایشه خشونت و مشتله کچک تاسکا ملاعت بنشه یعنی ای
 طلب حکمتده سر دالان کرم اول و سر اوله طلب قیل تادر و ککه شوق الهی و سوز و زاری بنشه و طلب حکمتده
 شدت و مشتله دوزل و شداید و ریاضته صبر قیل تا کم لطافت روحانی و نعمت حقانی حاصل اوله (منشوی) آن
 دوا شریست آن یک شترست * سنک امدلفظ معنی بس برست * لفظ در معنی همیشه نارسان * زان بپر گفت
 قدلک انسان نفس الامر ده اول ذکر اولان حکمت ناهه سی ایکی دکادر که بری محقق و بری مقلدک اوله

بلکه حقیقت واحده و الفاعل من ادبی است که شکر و معنی زیاده طولود بر معنی
 کوزه افکند صغیر بواجل من متکلم اولان مرادی اوزره معنای الفاعله تعبیر قیل من (لا سیما فی الشعر) لفظ معنایه
 هیتش نارساندر یعنی لفظ معنایه دایم ایشم جیدر که کاهو حقه واصل اوله من حضرت رسول علیه السلام اول
 سیدن قیل کل لسان دیدی یعنی اول اجلدن یغیر علیه السلام یوردیلر (من عرف الله کل لسانه) زیارنه اول
 عبارات و الفاظ کاتله تعبیر و تقریر قیلشمنه دیدان بر قطره و آفتاب اولورندن بر ذره قدر اولورننه کین قارض یومعنا به
 اشارت ادیب یورلر (یت) قال سن من یدعی بالنسب عارف و قد عبرت کل العبارات کلت (منشوی) نطق اسطرلاب
 باشددر حساب * چه قدر داند زرخ و آفتاب * خاصه برخی کین فلک زور پرده است * آفتاب آفتابش زره است *
 نطق فی المثل حسابده اسطرلاب کیدر فلک و آفتابدن اسطرلاب تقدیر یلور یعنی اول ربع دائره زرخ و آفتابدن تقدیر
 یلور آنجی یعنی اوضاع فلکی بی و ارتفاع و انخفاض نسبه بی یلور بر کاهو حقه زرخ و آفتابدن عالی احاطه قیلر
 كذلك المنطق لا یحیط فلک المعنی خصوصاً انک کبی بر رخ که یوفلک آندن بر پرده آفتاب اول بر رخک آفتابندن
 بر ذره دردی علی الخصوص شول بر فلک حقیقه قی نیجه یلور و نطق آفی ادراک قیلور که یوفلک محسوس آنکست
 بر پرده کیدر و یونک آفتابی آنکست بر ذره کیدر (یت) ومن مشری بحر محیط کقطره ومن مطلی نور البیض
 کلمه * دیدنلر بر رخ و آفتابدن بر ذره (یان آنکه در هر نفسی قننه مسجد شراره هست (منشوی) چون بنید آمد که
 آن مسجد بود * خانه حلیت بدوام بخود * چون ظاهر کادیکه اول مسجد شراره حقیقه مسجد کل ادبی حبله
 و مکر خانه سی و دام بخودی ادبی یعنی بخود آتی مسلماننری اولقی ایچون طولوزاق ایلدیلر (منشوی) پس بی
 فرمود کار بر کند * مفرحه شاشالونک کستر کند * پس حضرت رسول علیه السلام اصحاب عظامدن بعض
 کسه یه یوردیکه اول مسجد شراری برندن قلع ادیب خراب ایلدیه رخاشالونک کسترک طرح اوله حق علی ایلدیه
 کاروری عن النبی صلی الله علیه و سلم انه دعا بالکذب دحشم و معین عدی و عامر بن الکن و وحشی فقال لهم انطلقوا
 الى هذا المسجد انظروا المله و اهدموه و اسرقوه ففعلوا و اتخذوا مکانه کاسه کذا فی البیضاوی و فی المدارک قال فی تفسیر
 هذه الاية کل مسجدی من مباحة او مایا جمعة او غرض سوی ابتغاء وجه الله اوجال غریب فیه و فلاحی مسجد
 الضرار (منشوی) صاحب مسجدی جو مسجد قلب بود * دایم بر درام بری بیست جود * مسجد صاحبی مسجدی
 کبی قلب ادبی و مژور و ادبی دام اوزره دانه لری که دو کرسن جود کرم دکادر زیرا اول دانه لردن مقصود کس شکاردر
 اول وقت جود و کرسد که آتده غرض اولیه (منشوی) گوشت کاند و شست و فواهر یاست * آنجنان لقمه
 نه بخشش فی محاسن * گوشت بارمی که سنک اولته کده ماهیر بادر یعنی شول آت بارمی که آت ماهی فی
 صید و شکار آنک ایچون اولته یه قویب دریا به براغورسن آنجیلن لقمه نه احساندر نه حقدار (منشوی) مسجد اهل
 قبا کان بدجاد * آنجه کفو اوند و اهن نداد * در جادات اینجین حقی نرفت * زردران کاهو امیر دادنت *
 اهل قبا کت مسجدی که اول مسجد جاد ادبی اول نسنه که آنک کفو و نظیری دکل ادبی اکاول و برمدی
 یعنی اهل نقاشان مسجدی آنک منلی دکل ادبی زیرا مسجد قبا لله و فی الله و مسجد شرار لرا و اضلال عباد الله ادبی
 پس مسجد قبا آنک ظهوریه یول و برمدی جاداته یو تجلین بر حیف کتدی و ظلم واقع اولدی یعنی خالص الوجه الله
 اولان خراب و هلاک ویرا سکر ایچون اولان بارورنی و ناسک واقع اولدی کوزه اول نا کتوه امیر دادی حضرت
 رسول باسد او بر شاد اول مسجد شهله اوردی تنه کیم یوردیکه (اسرقوه و اهدموه و اجعلوا مکانه کاسه) (منشوی)
 پس حقایق را که اصل هاست * دانه آنک تصافرها و فضله هاست * پس حقایق ایچون که اول حقایق اصل لرا
 اصلیدر بلکه اهل حقاده یعنی اول حقایق ما یبته ده قرقره و فضلر و اوردی حقایق انسانیه که (باب آدم خلقتک
 لاجلی و خلقت الاشیاء لاجلک) حدیث شریفک مقتضایه اصل اصول اشیا اولور زیرا اشیا ک خلقتی
 مالتع و انسانک خلقتی بالاصله اولور پس جادات ما یبته اعدا و انالقی فرقی یو نتیج یلکه اول حقایق
 انسانیه ما یبته دخی قرقره و فضلر و اوردی (منشوی) که حیاشن چون حیات او بود * نه نمائش چون نمات او بود *
 و آنک حیات آنک حیاتی کبی اولورنه آنک معانی آنک معانی کبی اولور یعنی نه اونی بر کسه آنک حیاتی بر آنک حیاتی کبی
 و آنک نه معانی آنک معانی کیدر و رسل الیه انبیا ما یبته و انبیا الیه اولیا ما یبته و کذلک اولیا له صدیقین و صدیقین الیه
 مؤمنین ما یبته و فرقی و اوردی * کما قال عباس بن عطاء الدی منازل المرسلین اعلی مراتب النبیین و ادنی مراتب النبیین
 اعلی مراتب الصدیقین و ادنی مراتب الصدیقین اعلی مراتب المؤمنین و ادنی مراتب المؤمنین و ادنی مراتب المؤمنین
 کافرین و مؤمنین الیه منافقین و کاذبین الیه صادقین ما یبته دخی فرقی عظیم جوددر * کما قال الله تعالی فی القرآن

مثل الفریقین کلاعی والاصم والصبیح والبصرهل یستویان مثلاً افلا تذکر (رون) وقال تعالی ایضا فی هذا
 التوین (وما یستوی الاعی والبصر ولا الظلمات ولا النور ولا الظل ولا الحرور وما یستوی الاحیاء والاموات
 بوایک فرقه نیک حشده یورور (وما یستوی الجران هذا عذاب فرات وهذا علی اجاج) وعالم الیه جاہل حشده (دل
 یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون) ویهندی الیه ضاله حشده (ان عشی کاعلی وجهه اهدی ام من عشی سوا
 علی صراط مستقیم) یورور (فقال فی الصالحین والفاضلین) (ام یجعل الذین آمنوا وعملوا الصالحات کالفسادین
 فی الارض ام یجعل المتقین کالغیجار) محصل انسان ما ینسبده تفاوت جو قدر ووی خصوصه واقعه اولان آیات
 واحادیث وکلمات کابرہ ثبات یوقدر یوقدر له اکثفا اولندی واللہ اعلم (منوی) گورا وهرکز جو کورا اودمان
 خود چه کویم حال فرق آن جهان * آنک قبری هرکز آنک قبری کبی یبله یعنی ذکر اولان نفر یبشنک مقبره لری یبله
 برابر دکلر که احوال برنخ دخی متفاوته در اول جهانک فرقنک حال ووصفی نه سو یلم که تعبیری قابل دکلر (می
 برحق زن کار خود ای مرد کار * تان سازی مسجد اهل شرار * ای مرد کار کن دی کار کنی محکه اورتا اواهل شرار
 مسجدی در زمیه سن یعنی تفارق ویرا اعل الیه سن (منوی) فوران مسجد کان تسخر ردی * چون نظر
 کردی تو خود زینان بدی * سن اول مسجد شرار لید تعبیر تسخر اوردی یعنی استهزا ایدلک چونک نظر
 ایدلک سن خواندن ایدلک یعنی چونک سن کندی حال که معان نظره نظر ایدلک سن کندی بکی انزلدن کور سن
 سنک حالت یوجا رهنبدین محمد الله بن سو یلدم و نماز مفاصل اولدی دین هند سنک حاله * کنز نده کی یورور
 حکایت هندیکه بار خود جنگی گرد برکاری و خبر نداشت که اوهم بدان میتلاست (منوی) جا رهند ورنکی
 مسجد شدند * هر طاعت را کعبه و ساجد شدند * درت هند و بر مسجد کندیلر طاعتن در اوتری را کعبه و ساجد
 اولدیلر (منوی) هر یکی بر نیق * کعبه کردی در نماز آمد بکسی و در دین اول درت هند سنک هر بریدی بریت
 اوزر صلواته تکبیر ایدلک مسکت و در دله نماز کلدی (منوی) سوزن اسدزان یکی لفظی بیست * کان مردن
 بانک کردی وقت هست * سوزن کلدی اول برهنبدین بر لفظ صادر اولدی یولدی که ای مردن بانک ایدلک و تمجید
 یعنی اذان و وقت کی وقت اولدی (منوی) گفت آن هندی دی * رانز * می سخن گفتی باطل دشمنای
 اول بیری هندی ساز و خضوعت نماز ایچره تکلم ایلین هندی به دیدی هی فلان نماز ایچره سوز سو بلدک نماز
 باطل اولدی (منوی) آن سوز گفت این دوم را کعبه * چه زنی طعنه بر خود را بگو * اول او سخن هندی بواکتی
 هندی به اشدیکه ای عمو اول هندی به نه طعنه اوزرس کندی که سو بله یعنی نماز هوسو بلدک دوا کاطلمن ایله آتی
 کندی که سو بله اول طعنه کندی که ایلدوب نفسکی اصلاح ایله (منوی) آن چهارم * گفت جد الله که من *
 در نماز من چه چون آن سه * اول در دخی هندی ایدی الحمد لله که بن اوج کنه کبی قیومه دوشتم یعنی نماز ایچره
 طعن ایلدم و غیری به سوز سو یلدم پس آنلر کی صلاته فاسد اولدی دیدی (منوی) پس نماز هر چهارن شد شاه *
 عیب کویان بیشتر کم کرده اوه * پس هر دت هند سنک نماز شاه اولدی بواجلدن بولی عیب کویلر زیاد دلکم ایلدیر
 یعنی عیب کویلر معیوب اولاندن زیاد کراه اولمشلرد زیرا کنندی نفس بکنک که بخدرا کبر ذوقد رفتنندن
 غافر اولوب خلقت عیو شبه مستغفل اولق دخی اعظم عیو بدربواجلدن عیب کویلر معیوبلردن ارق ووالرین باری
 قیلشلرد (منوی) ای خنک جانیکه عیب خویش دید * هر که عیبی گفت آن بر خود خرد * ای سعادتلوشول
 جانکه * کندی عین کوردی و هر کسه که بر عیب سو بلدی آتی کندی به لای و کندی عینه مشغول اولدی
 کاری الی الی فی فردوس الاخبار عن انس قال قال علیه السلام طوبی لمن شغل عیبه عن عیوب الناس واتفق
 الفضل من ماله وامنک الفضل من قوله (منوی) زانکه ہم اوز عیبت آن بدت * وآن در کتیش زغبستان بدست
 قرآ انسانک نصی عیبکی عاقلند در که اول حیوانیت و سفلی در وضعی غیبکی عاقلند در که اول روحانیت
 و علویتر (منوی) چونکه بر سر مرا دهریش هست * می هست بر خویش باید کار بست * چونکه سنک بانک
 اوزره اون بار و در می همکی کندی اوزره باغاتی کرلیدی چونک سنک نفسک باشد اضر نفسانیه
 و اخلاق حیوانیه دن نیجه اضر معنویه وارد بر عمر شلر کم همکی کندی اوزر بیکر که زعبیه یلک کارن
 بغایه سن و عیب و نقصانک اوزره کجه و کوزنرا غلبه سن (منوی) عیب کردن خویش را داری اوست * چون
 شکسته کشت جای ارجوست * کندی عیب بانک اولر بیکلر دروسیدوز بر اوجتکم شکسته اولدی کندی
 معیوب و ناقص بولدی ارجو واحد بنک محلی اولدر (کا قال علیه السلام ارجو انلا ناعز بر قوم ذل رغنی قوم انقز
 وعا ما یلبس به الیهال وکا قال علیه السلام الرجال علی اربعة انواع رجل یدری یدری الیه یدری فیه عا فاقه وورجل

لا بدری ولا بدری انه لا بدری فهو جاهل فاجتنبه ورجل بدری ولا بدری انه بدری فهو نایم فایتنه ورجل لا بدری
 ویدری انه لا بدری فهو عاجز فارجمه (منوی) * کرمهان عیث نبود این مباح * بوکان عیب از تو کردنیز
 فاش * اگر اول مؤمن نفر دشته دید بک عیب سنده اولدیه این اوله بلکه احتمالاً در که اول عیب سندن دخی
 صولت دغه فاش اوله زیرا حضرت رسول علیه السلام یورم شد در که (من عیرانه ذنب لم یعت حتی یعمله وقال
 علیه السلام ایضا لا تنظر الشیة الا خیک فیرجه الله ویبتلیک رواهما الترمذی عن ابی هریرة (منوی) لا تخافوا
 از خدا نشدیده * پس چه خود را این و خوش دیده * خداون لا تخافوا سوزنی اشتماش پس نه سبدن
 کسکندی این و خوش کورمشن یعنی اللهون (لا تخافوا ولا تخزوا) خطا بن اشتد پس نیچون این
 و خوش کورمک کندی لا سیما حضرت حق کلانده (ولایا من مکر الله الا القوم الخاسرون) یوردی (منوی)
 سالها ایلیس یسکونام زیست * کسکرت رسوایی که اورانام چیست * نیجه ییل ایلیس یسکونام بدردی عاقبت
 حسد و کبری سبیل رسوای و بد نام اولدی کور که آتک نامی ندر (منوی) درجهان معروف به علیای او * کشت
 معروفی عکس ای وای او * آتک علیایی جهاتده معروف اولدی که نوردن منبرلار اوزره ملائکه به وعظ ادب
 رئیس ملائکه اولسی بن الناس شهرت بولدی معروفاتی عکسده اولدی ای وای ایلیسه یعنی آتک * کونانده
 معروف اولسی بدنامله معروف اولغه دوندی (منوی) تانه این فومعرفی یجو * ریشوی از خوف پس
 عای روی * مادامکه مکر الهی این دکلن شهرت و معرفتی است یعنی مادامکه سن این اولیه سن (الان اولیا الله
 لا خوف علیهم ولا هم یحزنون) من نه من ولیه سن شهرت یوقی و مشارالیه طالبان اوقی استمه که حضرت رسول
 علیه السلام یورم شد در (بجسب امر من الشران یشار الیه بالا صایغ فی الذین اوفی الدین الامن عصمه الله) یوزکی
 خوفدن یوقد قنکره یوز کوستر یعنی وجه باطنی آب خوف الهیله یوس اندنکره شریعت و طریقتده
 یوز کوستر معروف و مشهوراتی است (منوی) تانه روبریش فوای خوب من * بر در کساده رفق طعنه مزن *
 ای نم یجو * مادامکه سنک صفات بقیه غیر صفات طعنه اوزره یعنی مادامکه سنک وجه باطنک اوزره لحیه
 فویق و عیاب و صورت ذاتکده محاسن صیانت و هدایت بقیه ای خوب من سن لحیه هدا یندن ولویه سعادتدن
 ساده و اولنره طعنه اوزره که سنکدن آتدن برین سن بلکه * کونانده و حسن سیرت صاحبی اولدر که
 قاذم و ابالیغوم و اگرما) آت کرعه سنک فواسخه اهل لغوه او غرا قد که عیا او غره هاهل معصیتدن عبرت
 آوب کندی به اندرن تصفیه و تزکیه ایلیه (منوی) این تکر که متلاشد جان او * درجهی اقتاداشد یوقد *
 بوک نظر الیه که ایلیس جانی قهر و سیاسته مبتلا اولدی یوقدنی جازدر که او ضعیف ایلیسه عادل اولوب ساده و بخوان
 کسه به عاقل اوله یوقد بر اوزرمغنی بوک نظر الیه که اول طعن ایلیس یک ساده و یک جانی مبتلا اولدی برتیویه دوشدی
 ناسکا بدو نصیحت اولدی (م) یوقد قادی که باشی بد او * زهر او یوقد یوقد و قند او * سن اول غیویه دوشد که
 آتک بدی اولدیلز زهری اول ایجودی سن آتک قنددن به و الحاصل بر مبتلای کورد کده سن آکا طعن الیه بلکه اندن
 عبرت بدر اولوب آتک اشد بکن اشد ته کم بو معنایه کوره اشارت ادب یوردر غزل ایکی کسه فی طوقب
 اولدرمک استدر کلزنده اول بری دیدیکه اول برین اولدر که بن آتدن عبرت آکزوری اخراج قیل (قصه کردن غزان
 و کشتن یک مردی نان دیگر برسد (منوی) آن غزان ترلخو ترز آمدند * هر یغما بردهی نا که زدند * غز
 دضم الغن صرقتد و اوجسند بر نوع تکرانده یعنی اول فان دو کیجی ترل طاقفه سنک غزلی کلدیلر یغما و تاراجدن
 اوتری ناکاه برکوی اوردیلر (منوی) دو کس از اعیان آن ده یافتند * در هلاک آن یکی بشتافتند * اول قریه نک
 اعیان و اشرافندن ایکی کسه بولدیلر اول برشک هلاکته اودیلر (منوی) دست بستندش که قریش کنند *
 گفت ای شاهان و ارکان بلند * آتک الی باغدیله که آتی قریبان و قتل ایلیه اول کسه آنرا مابندی ای شاهار وای
 عالی ارکان (منوی) قصد خون من بچه روی کنید * از چه آخر تشنه خون منید * من خون وهلا که نه جهتدن
 قصد ایلیسن آخر نه سبدن بنم خورقه تشنه سز (منوی) چیست حکمت چه غرض در کشتن * چون چنین
 دوریم و عریان تم * بی تنل ایلمکه حکمت نه در غرض و مقصودندر چون که بولده قهر و عریان تم (منوی) گفت
 تاهیت برین اربزند * تا نرسد اوزرید * غز طاقفه سی اشدی تا کم بوسنک بارک اوزره بزدن هیت
 طوقته یعنی قتل ایلمکه * کاهیت مستوی اوله تا کم اوقورقه و اتوقی سیدالده (منوی) گفت آخر اوزرن
 مسکن ترست * گفت قاصد کورده است اوزر زیست * اول بیچاره غز طاقفه سینه اشدی اول بنم ارم آخر بندن
 قهریله و مفاسد کردن غز طاقفه سی آکا بدی مسکن ترا وانی اوعن قصد ایلمشدر آتک آتوقی واردر (منوی)

گفت چون و هست ما هر دو یکیم * در مقام احتمال و در شکیم * اول بپایه غزل آمدیدی چون هم و هم دار
 بر اینکیز بر زبانی قضا و اولی آلتونی اولامه قدیه بر من مایه زده و ده * مژگ و وارد و بر زهر اینکیز * مشکوک اولامه قدیه برابر
 و خصوصه احتمال مقام منده و مشکده بر (منشوی) خود و بر انکیز اول ای نشان * تا بر تسم من ده مژ و نشان
 ای شاهلر خود اول آتی بدیه لیکیز تا کم بن نکلدن قورم * مستور اولان زک نشانی ورم بوقصه دن طالب حصه
 نه ایدو کنی بیان اینکه شروع ایدوب یورور (م) پس گره های الهی بین که ما * امدیم آخر زمان در انتها * چون کم
 بویله در پس حق تعالی تک کرملی * کور که بر انتهاد آخر زمانده کدک (منشوی) آخرین قرنها پیش از فرشت
 در حدیثت آخرون السابقون * قرن اول آخری من حبب المعنی جیع قرنلردن اولکدرسته که حدیث شریفه در
 آخرون السابقون * کافال صلی الله علیه وسلم نحن الاخرون السابقون * پس من حبب المعنی امت محمدلرتی
 قرون سابقه دن سابق اولدیغنه و بولمکه تسمیه یورور (منشوی) تا هلال قوم فوج و قوم هود * عارض رحمت بیجان مان
 نمود * قوم فوج و قوم هودلر هلاکی سببیلر حضرت جی بر من جافتره رحمت عارفی کورسیدی عارض صاحب
 معنا سدر (منشوی) کشت اینانرا که ما ترسیم ازوی و رشود این بر عکس بودی وای نو * حضرت حق آنلری قتل
 و هلاک ایلدی که بر آنندن قورق و آوزا کر خود عکس اوزره اولیدی سکاول وای ایدی یعنی سنی آنلرک دوزنده
 کتورسه و آنلری دخی امت محمدی کجملر عصر نده کتورس اول زمان هلال قبله و آنلرستدن عبرتذر بر اولسیدی
 وای سنلک حالک ایدی اماشکر قتل و بولمکه قدرتی یل که سنی یودور حجتده کتورس اول آنلری اول قرینه ظهوره
 کتورسیدی (بیان حال خود برستان و ناشکران در نعمت وجود انبیا و اولیا (منشوی) هر که نشان گفت از عیب
 و کاه * وزدل چون سنک و از حال سباه * مصرع اولاده هر که نشان گفت * مبتدادر از عیب و کاه خبر در مصرع
 ثانی خبر اوزره معطوف در مابعدنده اولان ساریات تا * کبر بذر دجیز نویخته کافیه دل جلای مصرع ثانی
 اوزره معطوف لدر یعنی انبیا علیهم السلام و اولیای عظامدن هر کیم یو خود برستلردن سوبلدی بولرک عیب
 و کاهلندن سوبلدی و دخی طاش کبی اولان کوکلندن دخی حال سیاهلندن دیدی (م) و بسبب داری فرمانهای او
 و ز فراغت از من فرای او * و دخی اول الیه ک فرمانلری حقیق و مقبول و تقاضا و دخی آنک بارکی کوتک غمندن
 فراغت قیلقلندن دیدی (منشوی) و ز هوس و ز عشق این دنیا * دن * چون زنان مر قس را بودن زبون * بولرک
 حال سیاهلندر و هوس و بودی دای و ک عشتقندن زلرکی تحقیق نفسه زبون اولی (منشوی) و آن فرار از تنکهای
 تا سخن * و آن رسیدن از قاضی صالحان * و دخی ناخجلرک نکاستدن اول فرار قبلی و دخی صلحاکت ملاقاتدن اولرک
 و نفرت قبلی (منشوی) بادل و باهل دل یکانکی * با شهن تر و زوریه شاکتی * دل ابل و اهل دل ابله یعنی اهل
 دل اولان اول ابله یکانه لک ابلک و ادا شادان طریقت اولرله تر و زوریه و ویه شانه لک ابلک (منشوی) سیر حجتنا کدا
 بنده این و از حدشان خفه دین داشتن * بر چشم اوللری کدا خان ایلک حسد دن بوللری حقیق دین طوع
 پس حکایه دن مخاطبه التفات ایدوب خود برست اوللره بالمواجهه خطاب یورور (منشوی) کربز بر دجیز
 نو کوی کداس * ویه کوی زرق و مکرست و بای * ای خود برست و خود دین وای طعان بد این کراولیا
 و اصفاد اولان که سنک هر چیزل قبول ایدر لر سه بر حقیر و کدادر بر من واکر قبول ایلر لر سه زرق و مکر و یادکر
 خلقی نواستغنا پیدا * غلج استدر برسن (کافال الشافی رضی الله عنه (یت) و ما حد من السن الناس سالما *
 و لوانه ذلک الی المظهر * فان کنت سکتیا بقولن ابکم * وان کنت منطبقا بقولن مکرم * وان کنت صواما و فی اللیل
 قائما * بقولن زراق برانی و مکر (منشوی) کردار میزدنو کوی طامعست * ویه کوی در تکریم و اعست * اگر برولی
 خقله ممتاز و مختلط اولسن کاظم عکار در برسن واکرولی خقله مختلط و صاحب اولیه بلکه خلوت و عزات
 اختیار ایدهن * اکا کیده زاده نکدر کیردن که ابله اختلاطی یوقدر برسن (م) یا * ناخلاق و ارعاری که من
 مانده ام در رفقه فرزندوزن * نه ما پروای سرخا ندیست * نه ما پروای دین ورزید نیست * ای فلان ما را بخت
 باددار * تا شوم از اولیا یان کار * ای خود برست و یاوه تازومده من و حیل بازباشاک و کارل اولکی ذکر اولان صفت
 ذمیه از زه و اولیا و صلحا نه حالده اولسه لر ذمت و علامت ایلکدر و با خود منافق لری عذر کورورسکه بن قالمش
 فرزندوزنک نفقه و کسومسی قید نده نکا با شعی فاشغه قولایم واره نکاید سبی انجکه طاق و ارای فلان شیخ
 بری برهنه یاد طوت تا پایان کارده اولیادن اوله لسته که منافق لدر حضرت علیه السلام بعد الخلف عن الغزا کلوب
 بولر عذرا یلدر (کافال الشافی تعالی فی کلامه عن حالهم و قال (س) یقول لک المخافون من الاعراب شغفتنا الموالنا
 واهلونا فاستغفرلنا یقولون بالسنهم مالیس فی قلوبهم) حضرت رسول علیه السلام حدیثه دن مکیه شرفها لله

تعالی معتر اولاد قری حاله متوجه اولوب قیائل عربدن بعض قبیله به خبر کو ندر ویددیکه بوسنه بزه موافقت و موافقت ایلک پس یونلرک ضعف عقیده لری و تریشک سقاه و تقابله سندن خوف لری اولاد قری ایلدن یونلر دفع تهمت ایچون اعتذار کاذبه نیت و عزت قیلدی حضرت حق جل شانہ حبیبته مقدما خبر و یور ویددیکه یا محمد باید نه نشین اولان عربلردن مختلف اولان و مکملارنده قتل چاعت سکا عقرب برسیل عذر کاتب دیلر بزی امور المزاول و عیالیز مرافقت و موافقتکدن مشغول قیلدی یارسول الله پس بزم ایچون مغفرت طلب ایله مختلف اوزره یس حق تعالی مرعایز یونلرک ایلدیک اعتذار و استغفاری تکذیب ایدوب سوررکه یونلر سائره سویدلر قلبلرنده اولمان شیئی پس اکثر خود پرستلردخی یومنا قتلرک صغبتله متصف اولوب وارث حضرت نبی علیه السلام اولنلر قتلرنده اولمان اعتذار و استغفاری دللرله سویدلر وای قتلان بزی دعادان اوتتبه و کو کلدن طشره طوقه دو موافقت ایلر العاذ بالله (م) این سخن هم فی زرد و سوز گفت * خوانا کی هرزه گفت و باز خفت * یوسوزی دخی درد و سوزدن دمدی کو یار خوانا کله هرزه یی معنی سوز دیدی و کبر و او بودی یعنی اول خود بدستکد مشایخه کلوب بزه همت ایله خود عراقل تا کم بابان کارده اولیا زمره سندن اوله لم دیمسی صدق و اخلاصدن دکل ایدی بلکه بی دلوی جان مجرم طر فاساندن ایدی مثلاً برنام بر مقدار نومدن بیدار اولوب قشند اولان کسه به برنجی بی معنی و بیوده سوز سولیوب شه او بودینی کی (مثنوی) هیچ چاره نیست از تنقه عیال * از بن دندان کنم کسب حلال چه حلال ای کشته اراهل ضلال * غیر خون تو نمی بین حلال * و اول خود پرستلر متناقض و اولان صفت قبیله سندن بری دخی بودر مشایخه مقارنت و قشند اهل و عیالی بیاهه ایدوب دیرکه سلطان تنقه عیالدن هیچ چاره یوقدر یعنی عالمک قوتنک کسبه شروعدن هیچ بر چاره و درمان یوقدر سرک زاریت و صحبت کز که دیشم دیدن عیال ایچون کسب حلال ایلر یعنی قدرت و قوت و بقدری سی و اهتمام ایدوب حلال کسب ایلر ای اهل ضلالدن اولش نه حلال طور تر سنلک خون و هلا کندن غیر برستی حلال کورمزم یعنی نجه حلال کسب ایلر سن ای اهل ضلالدن اولان بلکه دفع سوال و رفع سوء حال ایچون بلان سویدر سنلک خو نکدن غیری برشتکی حلال کورمزم که هر شبتک حرام ایکن و حلال کسبه میلک توغیکن کذب و تضاق ایدوب کسب حلال و قوت عیال بی ملا قاتدن مانع اولوردر بر سن لاسیاب و کذب غیثی عند المشایخ سویدر سن اگر چه یوله کسه فانی ظاهر شرعده حلال کلدن رماقن الحقیقه کذب و تضاقه نسلی قیلان و باطن احرام خوار اولان کسه فانی دو کسله اولنلر حکمکنده و واجب القتل اولنلر می تبسمند و بکمال اولور پس یوقوله کسه به چاره کچمدن فانی سائل مقدره جواب طریقیله یویتی سورلر (م) از خدا چاره ستش و از قوت بی چاره ستش ازین و از طاعت بی یوقوله خود پرست اولان منافقه چاره خدادند و نرفتد دکل اکاد سندن چاره وارد و روطاغوتدن چاره یوقدر طاعت و شیطانه و نفعه ویرلر و هر ادن جمع مضلانه طاعت و نرفتد دخی تعبیر ایدلر پس یوله کسه به چاره فی الحقیقه عذاب خدا دین مصطفی علیه السلام مدن اولور و خسه قوت ولوت حاصل و حاضر اولقندن و شیطان و نفس و هو او هوسنه متابعت قبیله ن اولنر مثنوی ای که صبرت نیست از زبای دون * صبر چون داری زخم الماهدون ای کسه کدنی دبیان سنلک صبرل یوقدر زخم الماهدون دن نجه صبر طور تر سن نم الماهدون دن مردا حضرت بارید رسته کم سوره ذاریاتده یورور که (و السعاه یسناها باید) بر آسمانی تابایدل قوت الوهیت و قدرت ربوبیتله (و الماوسعون) و تحقیق شایز قادر لر (من الوسع) یعنی الطاقه و الواسع القادر عل الانصاف و یا خود بر موعز آسمان و زمینی و ما بینهم ماده اولان اشیای و عباد مز افزره اوراق دیک اوله (و الارض فرشتنها) دخی بر راضی دوشه دکل (فتم الماهدون) پس نه کوزل ماهد و باسفر بر (مثنوی) ای که صبرت نیست از ناز و نعم * صبر چون داری زالله کریم ای کسه که دنیاده ناز و نعمدن سنلک صبرل یوقدر نجه صبر طور تر سن کریم الماهدن (مثنوی) ای که صبرت نیست از مال و بیلد * صبر چون داری از آن کت آفرید ای کسه که پال و بیلدن سنلک صبرل یوقدر نجه صبر طور تر سن اول الماهدن که سنی خلق ایلدی (مثنوی) کو خلیلی کورون آمدن غار * گفت هذاری هان کو کرد کار * قتی بر خلیل کاه او غار همدن طشره کلدی چون ستاره یی کوردی یوبتم بر مرد دیدی اما چونکه کورد که ستاره و ماه تاب و آفتاب باندی آگاه اول قتی حق تعالی دیدی یعنی قتی بر خلیل مشرب کسه که غار طریقه مدن طشره کله و به که شو بتم بر پدر پس مشار الیه اقل ایلدیکن یلیوب لاجب الاقلین (ایدوب قتی کرد کار به و طب حقه نکل و یا بلیه تفسیر آیت جلد اولده مدین خلیفه لیلی و یاستده و بعض مجله مهر و یاریدی (مثنوی) من تقوا هم درد و عالم * مکر نیست * تا بینم کین دو مجلس آن کیست * بن ایکی عالم نظر و التفات ایلان استمزم ماداس که کوریم که یوایکی مجلس کیمک آن و مسکیندر یعنی اول خلیل مشرب

اندرده بن استنم ایکی عالمده کوروم که یوایی مجلس یعنی ظاهر و باطنی و ادنی و آخرت و یاروح و جسد کیک
 لایقیدر (مثنوی) بی غاشای صفتهای خدا * که خورم نان در کورماندم * خدای متعالک صفات علیه سنک
 مشاهده و غاشایسیرا کرانیم بنم و غامده فالور (مثنوی) چون کورار دقمه بی دیدار او بی غاشای کل و کازار او
 لقمه آنک دیدار سیر نیجه هشتم اولور آنک کل و کازار آنک غاشایسیر یعنی نیجه سکر لقمه انسان اولنه آنک دیدار
 و رضای ملاحظه و مشاهده سیر و آنک کل و کازار او صاف اسراری غاشایسیر عاشقان خدا و سالکان راه خدا
 بر لقمه بی نیز لرا آتی ذکر و الانسی فکر اتمکله و رضاسنه وسیله و لقاسنه ذریعه اتمکله و طریق
 عبادته و سبیل معرفته کتمکله بیرلر (مثنوی) بزرگوارید خدایین آب و خور * کی خوردن لحظه غیر کلا و خر *
 و آب خوردن خدایک رضا و لقاسی امیدندن غیری جن بر لحظه یعنی خدایک امید سیر الا شک و صغر اولنر کما قال
 الله تعالی فی اکل الکفره تعبر بزاله الايمان (یا کون کائنات کل الانعام و الناس و حیوانهم) انک کالانعام
 بدبل هم اضل * که چه بر * کست آن کندم بغل * سورة اعرافده اولان آیه اشارت دتر (و لقد ذرانا) تحقیقا
 یزخلق ایلدک (بلهم) جهنم ایتیون (کثیرا من الجن و الانس) جن و انسند چوک کسه که حکم ازلی یونلر
 شقاوتهم قدر اولشدر (اهم لایوب لا یقهون بها) یونلر قتلری وارد آنکه ادرا اید هر کس کد باره لازم اولان
 توحید و معرفتی و زکار آنکاری صیقل تصدیق و معرفتله مرآت تبلرندن بالک ایدوب طریق مستقیمه کیده مرلر
 ولهم اعین لا یصرون بها) و یونلر * کوزلی وارد آنکه آثار صنع حق و قدرت و قوت و وجود مطلق اصار
 ایدمزلر (ولهم آذان لا یسمعون بها) و یونلر قوتلری وارد آنکه کلام رحمانی و مواظ و نصایح قرآنی استماع
 ایدمزلر (اولن) بکوره اهل ضلالتکه همتلرین لذایف نفسانیه به مقصور و رغبتلرین حظوظ و شنوات جسمانیه به
 محصور قیلدیلر (کالانعام) بهایم و دواب * کیدر لر زرا عرلرین خوار و خواجه صرف ایدوب حسن المأب
 و یوم الحساب لاین توایا کتساب ایدم دیلر (بل هم اضل) بلکه بکوره ضلالت انقیام بهایم و انعامدن اضل
 و اجهلدر زرا حیواناته تکلیف و اتباع شرع بقی و قدر و کذلک السوال و الحساب و العذاب (اولنک هم الغافلون
 همان بوجاهت بضرالت در غفلتده کامل اولنر پس انسان روحانی و جسمانی و عقلانی و شهوانی و اندرا کر عقل
 هواسنه قیاب اولور سه ملائکه دن افضل اولور و اگر نفسی عقلته غالب اولور سه باعدن اضل و ازل اولور (یت
 بهر) از ملکست و نصیبی از دیو * ترک دیو کن و بگذر بفضیلت ز ملک * معنی * بت اول طایفه که حیوانات کنی
 اولدی بلکه آنرا حیوانتندن اضل اولدی یعنی اول کسه که بچکده و اجمکده و جهل و غفلتده بهایم صفت اولدی بلکه
 آنلردن اضل * که چه بر حیل و مکر در اول قوتلر حق قوتش (مثنوی) مکر اسر زبر اسر زبر شد * روز کلا
 بر دوروش در شدیم آنک مکر باشی آشتی و اودخی باشی آشتی اولدی روز کلا جینی ابلندی و آنک کوفی کبیج اولدی
 یعنی زمان جفن ازاله ایدی و آنک روزی یکاه اولدی و غری ضایع اولدی (مثنوی) مکر کاهش کندشد عقلش عرف
 غرشد چیزی ندارد چون الق * آنک فکر کاهی کند اولدی و آنک عقلی عرف اولدی یعنی آنک عمل فکر که
 دعا غدر سست اولدی و عقلی ضعیف اولوب یونادی و الحاصل قوت فکریه سسته قوت و ادراک عقلیه سسته
 قوت و کلا غری کندی حالا کال کای کی بر سنه طوعز (م) آنکه میگو بد درین اندیشه ام * آنهم از دستن آن
 نفست هم * اول سنه سکه در یو فکر دهم یعنی دین فکرنده و آخرت فکرنده م بر اودخی هم نفسک حیل
 و مکر ننددر زیرا مجرد بلاع فکر دز کز نفسک حیل و مکر ننددر اگر طر بقتساول و احوال آخرته اشتغال مرادی
 اولدی هیچ تأخیر ایلدی (مثنوی) و آنکه کی گوید غفورت و رحیم * نیست آن بجز حیل نفس لثم * و اول
 نفسی که در حق تعالی غفور و رحیم یعنی دیر که که چه بنم طاعتم و عبادتم و قدر لکن حق تعالی غفور
 و رحیم ریسم آسمت ایلر و خطایع معفورت قیاب اولور و ذی و لثم نفسک حیل سندن غیری دکا در (وما بعدهم
 الشیطان الا غر و آت کر معسک لغوا سجه یو کونه کسه لری شیطان و نفس بر عصیان بلاع لا تسویف و تسویل
 ایلدوب الله رحمتهم مغرور ایلر پس یو کونه کسه لری الزام ایدوب یورور (مثنوی) ای زغم مرده که دست از ان
 توبست * چون غفورت و رحیم این ترس چیست * ای تمدن اولمش کمال ناندن تپیدر چونکه حضرت خدا
 غفور و رحیمدر یو خوف ندر یعنی مورد توبه دالک ناندن تپی اولسه و زتنک بر مقدار کج کسه هزار سی و عل
 ایلر سن و عذاب فقر دن وجودن خائف اولور سن و خصوصه خدای تعالی غفور و رحیمدر یو ترس و کسب
 قیاب سن امام امور آخریه ده ترک کسب و سی ایدوب و بطالت یولنه * کیدوب و عذاب آخر و ده ن خائف اولوب
 خدای تعالی غفور و رحیمدر بر سن چونک خدای تعالی غفور و رحیمدر دالک ناندن تپی اولدخده نیچون عذاب

فقر و جوع در ترسان اول و پس بس سنک خدای تعالی غفور و رحیم در دوزخ عمل اخروی ابلک نفس لثیم اغوا
 و خداوند ندرته کم و حکما ده طبیب اول برده هر نه دیدی ایسه پیرلکندندر دوجواب وردی (شکایت) ککن
 بر مردی طبیب از رنج و جواب گفتن طبیب اورا (منشوی) گفت پیری مرطبی را کمن * در رحیم از داغ
 خوشن * بر پیر طبیبه اید که بن * کندی دماغ در زجر و مرسته ام یعنی دماغه ضعف و فساد کلا بکندن
 ازتری زیاده المدم (منشوی) گفت از پیر بست آن ضعف دماغ * گفت در چشم زلفت هست داغ * طبیب اول
 پیرا بستدی دماغ اول وضعی پیرلکندندر پیر طبیبه ابستدی بن چشم او زره فلاندر داغ و وارد یعنی کورم تیره
 و خیره و لب عالمی * کورم از اورم (منشوی) گفت از پیر بست ای شیخ قدیم * گفت بستم دردی اید عظیم *
 طبیب ا کلا بستدی ای قدیم و کهنه پیرودخی پیرلکندندر پیر طبیبه ابستدی ارقمه عظیم درد و الم کاور (منشوی) گفت
 از پیر بست ای شیخ زار * گفت هر چه می خورم بود * کوار * طبیب پیرا بستدی ای تحیف و وضعیف پیر و هم
 پیرلکندندر پیرا بستدی هر نه برسم کوار و منضم اولز (منشوی) گفت ضعف معده هم از پیر بست * گفت وقت دم
 مر آدم کربست * طبیب پیرا بستدی معده نک وضعیف دخی پیرلکندندر یعنی طعماک هضم اولمسی وضعیف
 معده پیرلکندندر طبیبه پیرا بستدی نفس وقتی بکا قسم طونقی و اردر یعنی حین تقسده بن ضیق تقسم و اردر
 (منشوی) گفت از آری انقطاع دم بود * چون رسید پیری و وضعیف شود * طبیب پیرا بستدی بلی انقطاع نفس
 اولور و بوجالت دخی پیرلکندندر چونکه پیرلکندندر ایزنه ابکی بوزمض پیدا اولور (منشوی) گفت ای احق برین
 بردخی * از طبیبی و همین اموختی * پیر طبیبین چونکه بوسوزلی اشتدی زیاددی حضور اولوب ابستدی ای
 احق بونک او زره شد بکلا بدی همان بر جواب او زره ثابت قدم اوللاک طبیبل ککن سن همان بونی او کرندک
 (منشوی) ای مدغ غفلت این دانش نداد * که خدا هر درد را درمان نهاد * ای مدغ و نادان سنک عقل کسا و علی
 و برمدی * که خدای تعالی هر درده زیاده درمان قودی (منشوی) و خراج زانک مایکی * بر زمین ماندی
 ز کونه بایکی * سن احق خرازمه بکندن یعنی علم طبه سر مایه لایق بکندن کونه مایه لکندن براوزره فاله لایم
 پس طبیش گفت ای عمرو شست * این غضب بن خشم هم از پیر بست * پس طبیب اول پیر جواب و ربب ابستدی
 ای که سنک عرکالت اشدر بو غضب و خشم دخی پیرلکندندر (منشوی) چون همه اوصاف و برآشد تحیف
 خو بشتن داری و صبرن دشو وضعیف * چون که جمیع اوصاف و اجز تحیف اولدی سنک کندی ضبط ابلا کلک
 و صبر تحمل قیلقنک وضعیف اولدی (منشوی) برتابد و سخن زوئی کند * تاب یک جرعه نداردی کند * بومر نه به
 ابرن بایکی سوزنه طاقت کنوره منی ایله یعنی بایکی سوزنه تحمل قیلبوب هی های و فراد ایلر بر سر عبه طاقت
 طوغزنی ایلر یعنی کلمه و هضه طاقت * تورمبوب در حال درو شده اولانی اخراج ایلر (منشوی) بر تکرر بیکه
 از حقت مست * در درون واحیات طبیه است * از برون برست و در باطن صبی * خود چه حیزت آن ولی و انخی
 مکرر شول پیرلکه حقدن مستدرا نک درو شده خوب و لطیف حیات و اردر یعنی شول پیرلکه حقدن مست اوله
 و درو شده حیات طبیه اوله اول طشره دن پیردر و باطنده صیدر یعنی میل اولش و محبت قیلقنک در وزن فعلیل یعنی
 مغول در صبی به بودن در ا کلا بطنده محبوب و مصبو اولیه لردی اول ولی و اول بی خود نه نسته در یعنی نشیدر
 بوزلی و بی بونلر خود باطنلری محبوب و درونلری تازه و خوب اولان کسه لردر (منشوی) کره پیدا اندیش سنک و بد
 چیست بایسان خسان این حسد * اگر بوانیای علیم السلام و اولیا اعظام سنک و بدلاکونده پیدا اولیه لردی و هر
 احدلک قدردن سعادت و فضیله شهرن بولیه لردی آنلره خسرلک و حسدی ندر حسد خود تعقل آنلره سنی مراد
 ابلاکه در لرخداوند نعمت و احباب فضیلت اولیه لردن حسد و اناس اولز (ولهذا قال علی کرم الله وجهه ان الافاضل
 بین الناس قد حسدوا و الیاهل و الاهل العلم اعداه) (منشوی) و رغید اندیشان علم البقی * حسد این بغض و حسد
 سازی و کین * و پیرا بستدی عزای رنج * چون زشتدی خویش بر شمشیر تن * و اگر آنلرم القین انبیا و اولیا ک
 حانی بیلز رایسه بو بغض و حسد و رنج و کین ندر یعنی اگر خسان دنیا و اماند کان نه هو انبیا و اولیا ک
 محبوبترین بلیله لردی و دولت و سعادت لره نه علم القین و انصاف اولیه لردی ندر آنلره بو بغض و حسد سائلق و کین
 و عدوان سازق بونلر خود انبیا و اولیا ک فضل و کاله دلالت ایلر خسرلک عزای یوم قیامت دن غاف و جاهل اولد لره
 دلالت ایلر و اگر ادانی و خسرلک قیامت لره سانی یله لردی کند بیلر کسکین قیلقه بیخون او زردی یعنی اگر عزای
 رنجیزی یله لردی شمشیر تنه و تیغ فخر غالب و عز بزه بیخون او زردی (می) بروی خند مدین او را و حسان * صد
 قیامت در دروشتن نهان * بی وری سنک او زره که کور آتی آتجلین کورمه زبر آتک درو شده بوز قیامت نهان

و مستورد یعنی بوی و بوی و صنی و اولاد را که هر چه ای حدود و حدود بحسب انظار سنک بوزیک کورسه سن آتی
 آنچنین کورمه ووزیات آنگ در و تده نه اند و قیامت ظاهرا احدا له قیابردن حیات بولوب قائم اولسد و قیامت
 باطن اشیا ناک حقه قائم اولسی و کندی مقتضای زندن و تصرف و افانیدن فنا بولمسیدرس درون اولیا
 هر دم اشیا یی قانی کورر و حقه باقی قائم مشاهده قیلولر و بونوع نیجه یک قیامت بونلرک در و تده وارد و روی
 کامل مظهر هویت الهیه در که کوکل منزله سنده در (منشی) دوزخ و جنت همه اجزای اوست * درجه اندیشی
 نو ابوالای اوست * بونلرک در و تده دوزخ و جنت دو کلی آنگ ابراسیدر و اولوب ایکسینک مایند برزخ جامع
 هر نیمه سنده در (وعی الاعراف رجال یعرفون کلابیاهم) آیتنک بونلر معنای باطنی سنک مظهر لریدر هر نیمه کمن
 اندیشه ابرسن که اول و اینک ذاتی شو کونه در اول آنگ ورا سنده در زیرا که بونلر بشر بدن قانی و حقه قائم در لر پس
 عقول و اندیشه نک بونلر فو قنده اولور لر (منشی) هر چه اندیشی بذری فاست * انکه در اندیشه نلید آن خدایت
 پس هر تکم اندیشه ابرسن خستاقیول اید بجدرس فهم اید بومرزی اول سنکه که اندیشه به کلز اول خدادرس خانه
 درون اولیا سده حقدن غیری اولجی (منشی) بردر این خانه گستاخی زجیت * هر همی داند کان در خانه کیست *
 بوخانه نک قیومی اوزره بویک گستاخی و بی ادبیت نندر یعنی جسدوی حضور زده ناسک گستاخی نندر
 اگر بیلدری خانه درون اولیا دالان کیدر بو گستاخی انلرک عظم شاته خلقت شعوری اولید یغندن ناشی اولور
 (منشی) ابلهان تعظیم مسجد می کنند * در خرافی اهل دل جدی گنند * ابلهان مسجد به تعظیم ایلر اهل دل
 تر ابلغه سی ایلر یعنی ابله اولانلر مسجد تعظیم ایلر حق تعالی و اهل قلب جفا سنده و تر ابلغه جد ایلر لرحال
 بو که جزو مدردن یا اولانلر مسجد مجازی و عاری بقدر و بونلوب اولیا مساجد حقیقی و صوامع اصلی و الهیدر و مساجد
 ظاهر نک تعظی حقدنه وارد اولان اسادت شر بغه نظر حقیقت جنه نظر اولسسه اول مساجد کج و شجر
 و مدرسا چون دکدر بلکه ذکرا الله محل و تلاوت قرآن و دعا و مناجات حضرت رجانه مقام اولدو بی اعتبار ایلر در
 پس فی الحقیقه محل ذکرا الهی و مقام القاط و احکام قرآنی و اسرار و انوار بانی خود قلوب اولیا در ته که بو محله مناسب
 موضع کانه ایلر مذکور در که بریدک عسکری حضرت امام حسین رضی الله عنک اوزره شخروج ایدوب حضرت
 امام حسنه و انک اولادیا کرامته و قدر جفا رواذ ایلدوب اول حضرت فی و انک اولادیا کرامتی قتل ایلدک فکسر
 انلر بعضی کعبه مکرمه نک زیارت کیشلر و حرم شریفه داخل اولشلر مکر که حرم شریفه وافر بشلر
 و ارایش آنلرندن برسی اول پیشه لری قتل ایلش و اول برسی دخی انشا و هر هر کارلک ایدوب اکادمیکه بوحرم
 شریفه و ذی روح اولی اولدک جائز دکدر پس بری بیله مباحنه ایلشلر مکر که اول حسنه اصحاب کرامدن را عل
 ناس که و ارایش بونلر کل امدی بو مسئله فی اول اصحاب رسولدن سوال و استغاثه ایلدوب انک حضوره کلشلر
 و دیدن مکر ای رسولک بر کیده اولان باری حرم شریفه قتل بعوضه ایلک حرم میدر مکر که اول صاحب سعادت
 بونلرک معصیت و قیاحتنه عالم ایش جواب و بررب دیش که ای بد بخت اولاد و سولی و اصحاب حقوی قتل ایلکده
 انشا و اجتناب ایتوب اول خصوصه داسفتنا ایلدیکر شمدی تعظی العرم قتل بعوضه ایتکده انشا و بررب کارلق
 ایلر بونلر حاکم در و نه عظیم جهالت در اقاتلک و تعظی کجلی خود اصل اول ایدی (منشی) آن مجازست
 این حقیقت ای تران * بیت مسجد بر درون سروران * ای تر بلکه فهم و ادرا کده خردن بد تر اول صوری اولان
 مسجد مجاز در و بوقلب اولیا حقیقتدر سرور لر در و تده غیری خود فی الحقیقه مسجد بوقدر (و ایلد اقال الحرقانی
 مشیرا لی هذا المعنی لعمری و فی المسجد قوی و قال یاربید بطای ما اعظم شافی و لبس فی جیتی سوی الله (منشی)
 مسجدی کان اندرون اولیا است * مسجد که جهالت انجا خدایت * شولر بر مسجد که اولانک اندرون و قلدیر
 جله نک سجد که ایدر خدا آتده در (منشی) نادل مر د خدا نامدیرد * هیچ قرنی را خداسروانکر * مادامکه
 خد دوستنک کوکلی درد و انقباضه کلدی برقرنی خدای تعالی رسوا و هلاک ایلدی بلکه هر قرنک هلاکته سبب
 مردان الهیست قلوبی رنجیده اولد یغندن و اول قوم بد دعا قیلد یغندن اولمشدر (منشی) قصد جنگ انبیا
 میداشتند * جسم خد دمی نداشتند * اول طائفه که رسوا و هلاک اولد بلر انبیا ایلک قصد فی طو تدیر
 آنلری جسم کور دیر و کندی برکی آدمی صاندیلر (منشی) در و هوس اخلاق ان یشتیان * چون نمی برسی که
 قویانی همان * اول اول کلان قومک سنده خو بیری و اوردن چون قورغز سنکس او هلاک که رسوا و هلاک لاین اولان
 قومدن اولسن (منشی) آن نانیما همه چون در و هوس * چون نوزشانی کجا خواهی برست * اول جمع نشانلر
 چونکه سنده واردای اولیا و اصفیائک منکر و عدوسی چون تکم سن آنلرندن سنده خلاص استرسنکه اول هلاک

اولان قومك علام و آناری سنك وجود كده اولد بغنه بو حكایتی ارادایدوب یورورل تا كم جوشی مآغزده اولان
 كسه نك سولیدبكي قنقاری كندی خانه سنك حسب حالی یلوب و سوزلر بزم خانه مزك وصفیدر دینه و وجهله
 عبرت بذر اولوب اول سوزلری كندی خانه سنك لایق بیلدیه سنك دخی بو قرون ماضیه و ادم مهلكه حقدنه نقل
 اولان كلیاتی كندی حسب حالك یلوب آقی خانه نفك صفتلری یل ته كم یورور (قصه جوشی وان كودك كه پیش
 جنازه پذیرخو بش نوحه میگرد (منشوی) كودكی دریش ناپوت پدر) زاری نالیدیری كوفت (سر) ركودك پذیرنك
 ناپوتی او كنده زار بلكه اغلدی و باشی دوكدی بولیدو (منشوی) كای پدر آسركاات می برند * نازاد زار بركا
 آورند كه ای پدر سی آخر قنده ایلر زار ناسی بركا كآلنه كك توره لر (منشوی) می برند خانه سنك و زحیر *

فی درو وانی فی دروی حصیر * سی تنك و زحیر یعنی برام خانه به ایلر و زنه آنده فالی و نه آنده حصیر وار (می) فی چراغی
 در شب و فی روزان * فی دروی طعام و فی نشان * نه كجه دم بر براغ و نه كوند زان و اردنه آنده طعامك رایحه سی
 و نه طعامك نشانی و اردر (منشوی) فی درش معمورونی برام راه * فی بكي همسایه كو باشد بنام * نه اول خانه نك
 قیوسی معمور و نه طامی اوزره بول و اردنه بر همسایه واركه اوسكا بنام اوله (منشوی) چشم و كه بوسه كاه خانی بود
 چون شود در خانه كور و كبود * سنك چشمك كه خلق بوسه كاهی ایدی كور و كبود خانه ده نجه اولور (منشوی)
 خانه فی زینهار و جای تنك * كاندرو فی روی می ماند نه نك * امانسز و چاره سز بر خانه در طایر در كه اوانه ده نه یوز
 و نه نك فالور (می) آیین نك اوصاف خانه می بخرد و زرد ویده اشك خونین فی قشرد * و اوسلو بد خانه نك و صفاتی
 صابیدی وایكی چشندن قاتلو كوزباشن صدقی و صاجدی (منشوی) كفت جوشی پایداری ارچند * والله این را
 خانه * مای برند * بر جوشی چونكم اول مآغزده دن سوزلری اشدی پدر نه ابتدای ارچند و الله بو بزم خانه مزه
 ایلر و لر (منشوی) كفت جوشی را پدر الله شتو) كفت ای بابا نشانیا شتو) جوشی به پدری ایدی الله اوله جوشی پدر نه
 ایتدی ای بابا شانلری ایش (منشوی) این نشانیا كه كفت اولك سنك * خانه ما راست بی تروروشك *

بر پرورش: نازك كه اول باباسی اولن پسر دیدی بزم خانه مزه اچو ندر ترور و شكسز یعنی جیعا سولیدبكي علام و آنار
 بزم خانه مزك حسب طایر و شبهه سز (منشوی) فی حصیرونی چراغ و فی طعام * فی درش معمورونی حصن و نه بام
 بزم خانه مزه حصیر و نه چراغ و نه طعام و اردنه انك قیوسی و نه انك حولوسی و نه طامی معمور و لر (منشوی)
 قین عطا در اندر بخود صد نشان * ایل كی میشد اطرطاعیان * یعنی بوذ كرا و لانك سولوب و نعدن كندیلر اوزره یوز
 كونه نشان طویر و لكین طامی و باغی اولنر اول نشانلری كندیلر اوزره بچن كور و لر یعنی كور و لر (منشوی)
 خانه آن دل كه ماند فی ضیاع * از شعاع آفتاب كبریا * اول كوكل خانه سكه ضیا سز قاله آفتاب كبریاك شعا عدن
 یعنی اول كوكل خانه سی كه شعاع آفتاب ذات كبریا دن فی ضیا قاله (منشوی) تنك و تار بكست چون جان بحد *

بی نواز ذوق سلطان و دود * بحد لیلانی كبی تنك و تار بكست در سلطان و دودك ذوق دن فصیح سز در بی تنك و تار بكست
 اول خانه دل بحد لیلانی كبی زرا سلطان و دودك ذوق دن بی نوادر (منشوی) فی دران دل ناقت نور آفتاب
 فی كشاد عرصه فی فتح باب * نه اول قلبه نور آفتاب حقیقت طوغدی و نه آكاع صه معرفت كشاده و نه آكافخ باب
 اولدی (منشوی) كور خوشتر از جنین دل مر ترا * آتر از كور دل خود بر ترا * بوله كوكلادن سكامقبره خوشتر در كه
 عند العارفین ظلمت جهل و غفلت ظلمت قبودن اشد در آتر كندی قیر قلیك دن بو قور و كل و خلاص اول نیجه بر قیر دل
 ایچره ظلمت جهل و غفلت قه قاوروس و حیات و عقارب اخلاق دیمیه به سینلا اولور سن (منشوی) زنده و زنده زاد
 ای شوخ و شنگ * دم غمی كیرد ترا زین كور تنك * هر مؤمن عالم زنده دیو مضنونده آیات و اخبار جوق واقع اولمشدر
 جلدن بری (اومن كان مسنا فاحینه) آتیدر یعنی (اومن كان مسنا بالجهل و الكفر فاحینه) با علم والا ایمان
 دیشدر تنه كه هر جاهل و كافر مرده در و لذا قال (انك لاتسمع المرقی) و قال ایضا و اماتت بمعصم من فی القیور * پس
 حضرت خداوند كار مومن و مومن زاده لری زنده و زنده زاده منزله سته تنزیرل ایدوب آتله خطایا یورور مومن سن
 و مومن زاده سن ای شوخ و شاطر دم طوغزی سی بوتك اولان كور دلدن فی واقع زنده اولان انسان تر تنك و تار بكست
 كبره نفسی طوطلور و كماله متام و مضطرب اولورا كسند دخی علم و ایمان دن حیات اولیدی و بجهل و غفلتله علو
 اولان قیر دلدن خلاصه سی لیدر دك (وارض الله و اسع) چاینه ككیدر دك اولور (منشوی) و سوف و قی
 و خورشید سیمای زین چه وزندان بر آورده * زمانك و سفین و آسمانك آتایسن بوجه و زندان طشره كل
 و یوز كوستر (سبب خلاص یونس علیه السلام از ماهی و خلاص روح از نفس (می) یونس در بطن ماهی بخت شد
 محله سز رایست از سبع بند * سنك یونك یانی قار شده پشش اولدی انك خلاصه نسجدر غیر چاره بو قدر

یعنی آنک خلاصه تسبیح لازم و لابد در تنه کم حضرت یونس که بن مایه بن خلاصه سب تسبیح اولدی سنک دخی
روحانی غلامی جسدن خلاص یولقه سب اولور (منشوی) که بودی وسیع بطنی فون * حبس زندانش شدی
تایعون * اگر بن مایه یونس علیه السلام تسبیح ایچی اولمیدی بانک قاری آکک اقامته دکن حبس
و زندان اولوردی تنه حق تعالی سور صافانده یور (وان یونس بن المرسلین) تحقیقا یونس بن قی دخی
می سیندند حق تعالی آقی اهل یتیمه ارسال ایلدی شدی موصول دید کبری شهر داول قوی آقی تکذیب
ایدوب قومه غضبنا اولوب بلاذن خالق اول قومندن فرار ایلدی تنه کم یورور (اذقین) ذکر الله یا محمد یعنی آن
یا محمد شول وقتکه یونس آتی وهارب اولدی قومندن (الی الغلغله لملحون) طولش کی جانبته روایت اولور که
یونس علیه السلام کی مسوار اولوب برنجیه میل کند کده کی کرداه گرفتار اولوب ملاحر دید که سر لمانا یتکرده
عبد آتی و ارباب خارج ایلد یونس علیه السلام ایلر و کلوب دید که بن عبد آتی دید که حاشا براسنده
آثار حیرت و انوار صلاحیت لمعان ایدر پس تکرار دیدیکم بن بنده کتبه کارم (ضاهم) فاذا کان كذلك
یتهماد مسامحه و مقارعه ایلد بارسه (شکان من المدحین) پس یونس مغلوبند اولدی دحض لغته آتی
دیو که دیر پس هاتدمکه کند بی دریا به آتدی (فالتقمه الموت) پس براتی فی الحمال آتد التقام و ابتلاع
ایلدی (وهو یلم) اول یونس کند بی ملامت ایلد بیکی طالعده دید که ای نفس اذن خالق اولدن هارب و آتی اولد
امدی علمک موافق برادر تحمل ایدوب تسبیح و تلیل ایدردی (قلول الله کان من المسجین) اگر اول یونس
بطن مایه مسجندن و جناب حق مقدسندن و مذکر بندن اولمیدی (للیث فی بطنه الیوم یبعثون) فالیدی
بطن حوت نموده قیامته دل نو آتده اکشارد کره و اشتغال تسبیح و فکره و ترغیب و تحریض وارد و حضرت
خداوند کاردخی یورور که ای اسیر نفس رقتا اگر حبس تن و ماهی بندن خلاص اولتی استمرک یونس وار تسبیح
و تقدیر بندن خالی اوله و الاحبوس و زندان طبیعت و مسجون خود بشریت تا بر و زیات فالورسن (منشوی
اول تسبیح از تن ماهی بیست * بیست تسبیح آت روز الست * اول یونس علیه السلام تسبیح سبیل تن مایه بندن
خلاص اولدی تسبیح حقیقی ندر الست کونک آتیدر تسبیح تزییه دیر پس تزییه اصلی و سقیی الست
کونک نشان و علامت که حضرت حق جل شانه اول کون ارواحه (الست برکم) دیدی و هرب و استعدادی
مقداری بی دوب اقرار ایلدی و و اقرار ریلر اوصاف کامله الله بیلکی صفات ناقصه بندن تزییه قیامتی مستلزم
اولور پس روز الست آتی که صفات شوبه و صفات علیه الله و کونک متصف اولد یغنه اقرار قیامته اول اقرار
و اول آثار بک تقدیس و تسبیح اولور پس اول تسبیح حقیقی هر بار که یو عالمده یاده گاه رسی آتده تزییه ایلد بیکی
مقداری جنان و اسانه یونده دخی تزییه ایلر و بعضی کسه به غفلت و مقضای طبیعت غلبه ایلد بیکی واسطه ایلد
اول عالمده اولان جانک تسبیح و تقدیس فراموش ایلر پس اول کسه به دریای الهینک ماهی لری اولان جانک تسبیح
و تقدیس و کوش ایلد استماع الملک لازم و لابد در تنه کم آنرا تقدیس و تسبیح واسطه سیله غفلت و نسیان بر طرف اولوب
جانک روز الست ایلد بیکی تسبیح یاده گاه و رسی اول تسبیح جاله سبع اوله (کا قال جناب مولانا شیرا الی هذا
المعنی) می) که فراموش شدن تسبیح جان و بشواین تسبیحهای ماهیان * اول جان تسبیحی اگر سنک فراموش
اولدیه ماهی لری و تسبیح لری ایش یعنی ای روز الست ایلد بیکی اقرار و تسبیح بواسطه الجهل و الغفله یی خبر
اولان کسکا فراموش اولدیه اول جانک ایلد بیکی تسبیح و ماهی لری تسبیح لری ایش (منشوی) هر که دید
الله را الهیست * هر که دیدن جبر را اوما هیست * هر که که الهی کوردی اللهه منسوب دهر کم اول درای کوردی
آن کسه ماهی لری ماهی لری مر اذنیار اولیاد و انیاد اولیه ماهی تعمیری نه مایه ایلد و در سنک هر که اول
جبر و حقی کوردی و دریای حقیقه داخل اولدی اول کسه عند العرفا ماهی * دریای الهیدر و هر شول کسه که
الهی بصر بصیرت کوردی و دیدن سر رتله مشاهده قیلدی اول کسه اهل اللهد یعنی ذات الهی یی مع جمیع صفاته
منها هر کونه مشاهده قیلان کسه لره اهل الله دیرر و اللهد تعبیر ایدرر الله اهل یی بوشاهد منک
صاحب لیرر اما آنکه ابرار و اختیار دکن کرامات و خوارق عاده و اهل اولان اولیاد آنرا اهل کرامت و اهل لایب
تعبیر اولور هر اهل کرامت الله اهل اولز (فافهم هذا الفرق بینهما) منشوی) این جهان در یاست و تن ماهی
ورح * یونس محبوب انور صبح * وجهان در یادر و تن ماهی در و روح صبح نور دکن مستور اولان یونسدر
یعنی وجهان مظاهر صفات الهی اولد یعنی اعتبار ایدرر یا کیدر و تن ماهی کیدر و روح ایدیه نور صبح
حقیقتد محبوب و مستور اولش یونس کیدر (منشوی) که سب باشد از ماهی رهید * دره دردی هضم

ذوقی نه یلورسن ای قلی نازل وافی المذن منکسر ومتغیر اولان کسه علی الخصوص صبر بآن اول چکه
مضاف اولان نقش ایچون اوله چکل برولا نیک امیدر که آنک مجبوری بغایت خوب اولور بوراده مراد حضرت
حبیب اکرم صلی الله علیه وسلم اولور که نبوت و ولایت مرتبه لر نیک مجبوری بلکه حقیقت چکنک نقش خویر
و تجلی صفاتیله تجلی اولدیی اعتبارله حضرت محبوب حقیقی اولسه دخی قابلدر که بوجیدن ا کلاخی نقش
و صورت اطلاق علی طریق الحجاز جائز اولور (منشوی) مراد ذوق از غزاد کسر و فر * مرخت را بود ذوق اندر
مر دل ذوقی غزاد و جله و شوکتند رخنه ذوق ذ کردند (منشوی) چرخ کردی در افی ذ کرام * سوی اسفل برد
اوراف کراو) آنک دخی و آنک ذ کردی ذ کردن غیری دکلا در آنک فکری آفی اسفل جائید ایلندی یعنی آنک عادتی و ذ کردی
فرخن حکمنده اولغدن غیری دکلا در روز و شب خدمتی و ذ کردی فکری فرخنه متعلق اولان شتلا ایچون اسیر فرج
و کلا اولغده سفلت اندن عبارت در اول خنک فکری آفی مرتبه اسفل ایلندی اولی اقتننده خنک اسیر فرج و کلا اولان
کسه لرد (منشوی) کر باریک نافک از وی مترس * کور عشق سفل آموزید در * کراظهار اول خنک
فلکدن یوقور که یعنی عالی قدر و صاحب صدر اوله اندن قورقه زیرا که او خنک سفلت عشقنه درس او کزدی
و علی فرج و کلوسندن اوزری تحصیل ایلدی (منشوی) اوی سوی سفل می راند فرس * کرجه سوی علوج جانبد جرس
اول خنک سفل جائینه آت سور * کرجه برسی بلندک جائینه در پرد یعنی اگر چه صداسی و ادای عالی
مرتبه دندر و بلندک متعین دم دور و لکن قاله اعتبار بوقدر (منشوی) از علمای کدایان ترس جست * کان
علمای قمه * نازا رهیت * مثلاً در خیرک * شغلرندن خوفندر زیرا اول علمان را و سؤال لقمه سنک بنده سیدر
یعنی محتاج و زبونیدر هی با اصابه ایل بنده معنائنه اولدیی اوزره معنادر امارهیده یا وحدت ایچون اولوب
یعنی که اول علمای قمه ثان ایچون بر وسیله در دیک دخی اولیدر یومعنائی طریق سدادن خارجدر دین معنایه واقف
اولوب بی تأمل سو یلشدر (ترسیدن کولک از ان شخص صاحب بشه و گفتن آن شخصه ای کولک متعنه من
نامر دم) (منشوی) کنک زنی کودکی را یافت فرد * زرد شد کولک زیم قصد مرد * برجیم خنک و نامر بر کودکی
فرد و نامر ایلدی * کولک اول مر دل قصدی خوفندن زرد روی اولدی یعنی فعل شمع ایدیه یوقور قدی (منشوی)
گفت ایمن باش ای نریاسی من * که تو خواهی بود بر بالای من * کنک اول کود که نایندی این اول ای بنم
زیاسی من زراسی بنم اوزر مده اویسر سن (منشوی) من اگر هول خنک دان مرا * هجو اشتر بر نشینی ران مرا *
بن کراظهار اولانک و جسیم بی خنک سیل خنک ارشکلنده اوله و لکن عورت کی فرخی اوله بعضسنک
اتشالی غالب اولور و رجولیتی مغلوب اولور بو گونه خنک عورت حکمنده در پس اول خنک اول کود که دیدی
ای بنم زیاسی اولان مجبوریم اوزر مده بین ذی دوه کی سور بنده رجولیت و ارساوب خوف ایتمه دیدی پس بوضه ددن
حصه سیاته شروع ایدوب سورور (منشوی) صورت مردان و معنی این چنین * از برون آدم درون دیو لعین * مر دل
صورتی او معنائی بوخیلن طشره ددن آدمیدر و درون و سیرت جهنمدن دیو لعیندر یعنی بر مر دل که صورتی مرد
شکلنده و رجال هیاتنده اوله و لکن معنائی بو ذ کراولان خنک کی شیطان و نقس مغعولی و مستعملی اوله
انجیلن کسه طشره ددن آدمدر و درون ددن دیو لعیندر مردان مر دل جعی اولسه دخی جائزدر بوقدر اوزره معنی
مردن در صورتی یعنی ربال الاله شکل و هیئتی و معنائی بوخیلن اولان طشره ددن آدمدر و درون ددن دیو لعیندر دکل
اولور (منشوی) آن دهل را مانی ای زفت چو عادی که پروان شاخ رای کویت باد اول طبله بکر زسن ای عاد قوی
کی جسیم و شکلا اولور اولان کسه که طبل اوزره اول شاخی باد اوردی اول دهلدن مراد بعض کسه لرک طلاق
کوسلری و کور کجی کوسلری و باغبار و سی اوزره بر طبلی بر آجاج اوزره وضع ایدر و بر خیم سدا ایدوب آن
اوجنه و طبلت اوستنه صنعتله بر شاخ باره وضع ایدر هر بار که باد اول چرخ دندر اول شاخ باره طبله طوقدرب طبلت
صداسی جی قار ویه آفی استماع ایدوب اندن قورقور و اور کرس صورتده مر دانه اولان و سیر بنده نفس و شیشه طانه اربان
اول طبل یعنی کیدر که در ویم آفی بر شی زعم ایلیوب اندن قورقور (منشوی) در بهی اشکار خود را داداد) بر طبل
همچو خنک بر برباد * رو باهلدن بری اول طبلی کورب کندی شکافی * و بردی بادن برخیک کی بر طبلدن
اوزری (منشوی) چون ندید اندر دهل او فرجهی * گفت شوکیه از بن خیل نهی * چونم که ربه امعان نظر
ایدوب دهل ربه رب کلدی دهل ایچره مر بهل کورمدی بلکه در وی هواله بر اولش اشقی بر قوری تقدیری و اقردی
کوردی خوشک تمهیدن یعنی در وی خالی طبلدن برخولک کدردیدی (منشوی) در بهان ترسند از آواز دهل * عاقلش
چندان زند که لاقط * دهلک آوازندن دلکولر قورقور و فاجر لعاقل دهل اولقدر محبوب اور که دیه یعنی دهلدن

خوف ایجاب دهله سن سوله دیو وافر اوردهلدن مر ادشول طبل نی کی درونتری بی معنی اولان مدعیلدر که
 خلقه کند برنی اولو و درونترن معنایه طولو کوسترلر حال بوکه بادهو الیه پرو باد خدا و ذوق و معنایان خالیدرلر
 روه طبیعت اولان بی معنی فتنه بونلرله های و هو شدن و صیت و صداسنندن قورقورالرا عاقل و عجز اولنلر بونزه
 لسانه لکه لازم **کک** لور سمید الیه جوق اوردر که سوله که سنک احوالت مقلوبدر (قصه تیراندازی و ترسیدن او
 از سواری که در بنه بی رفت (منشوی) یکنسواری با سلاح و بس مهیب * می شد اندر بنه براسی نجیب *
 بر سلاح و زیاده هیئت لور بر سواری خوب و لطیف بر آن اوزره میشه نک ایجنه کند (منشوی) تیراندازی بجهت
 اورا بدید * پس زخوف اوکا ترادر کشید * استاد حکمیه بر تیر اندازی کوروی بهی اول سوار با سلاح
 ورمه بی استاد حکمجه بر تیر انداز کوروی بجهت استاد تقدیرنده در تنه ک عرف ناس استاد حکمیه و استاد
 حکمجه تیر انداز در بر پس تیر انداز اول سولرله خوفندن یایی چکدی (منشوی) تازند تیری سوارش پالکند
 من ضعیفم کجه رفتن جسد * نایر تیراوره سوار اول تیراندازم جاغردی بن ضعیف و زبونم اگرچه بنم
 جسم جسم و بر کرد (منشوی) هان و هان منکر فود رفتی منم * که کم در وقت جنگ از بیرونم * آگاه اول
 آگاه اول بنم جسمه نظر ایله ترا جنگ و قتله قری عورتدن ادی و کم (منشوی) گفت روه نیک گفتی
 ورنه نیش * بروی انداختم از ترس خویش * تیرانداز سوار ایستدی بورکه اودیدلر نیش حسب سالکدن آگاه
 ایدارلر یوخسه تیر و نیشی سکا کندی خوفدن آردم پس قصه دن حصه سیاهه شروع ایلیوب **یورور** (منشوی)
 پس **کک** انرا کالت سکار کشت * فی رجولیت چنان تیغی بخت * جوق کسه لریک جنگ آتی دلدی
 ورجولیت سر مقتده اهلین بر تیغ و ارایکین بهی ارایکی اولین کسه لر لاندیه بر تیغ ایدار وار ایکن اول تیغ و سلاح
 آلت قتل ره لکه سبب اولدی شول جهت نکه قطع طریق اولنلر آلت تیغه طمع ایلیوب آلت اوزره کاورلر
 اندامه انله جنگ ایکنه اولک اولیوب آلت تیغ و سلاحن اشدن اولور و آتی قتل خیلورلر و یا خود اول فی رجولیت
 اولان تیغ و سلاحنه اعتقاد ایلیوب جنگه کاور پس بعضی سادرلر آلت تیغ و سلاحندن خوف ایلیوب آتی بر سادر
 مرصاف اولان آتی اولورلر بوجهلندن جوق کسه لر تیغ و سلاحی **کک** دیرلر قتلته سبب اولور (منشوی)
 گریبونی و سلاح رستمخان * رفت حیانت چون باشی مردان * اگر سن رستم لک سلاحی کیه سن سنک جانک
 کندی چون کهن آلت مر دی اولیه سن سلاح رستمخان مراد اولیایک لباسی و کلامه میرداماد که او اولیه سن
 واکاستعداد تحصیل قلیله سن سنک هلا که سبب اولور (منشوی) جان سیرکن تیغ بکذار ای **بسر** هر که
 فی سر و اوزن شه بدر (ای **بسر** جانکی سیر الیه تیغی الکنند قهر کیمکه باشیز اولدی بوشاهدن باشی ایستدی بهی
 تیغ میا به سنده اولان آلت جنگ و جدل هر نه ایسه آتی تر لاله و جانکی حق چایندن کلان امره و فقهه سیر ایلیوب
 ترلر نفس و هو اله هر شول کسه که فی خود وفا فی اولدی شاه حقیقیدن باش قورردی و آلت شهرندن قیامت بولدی
 (منشوی) آن سلاح حیل و مکر فوست * دم ز نو زاید و هم جان فوخت * سنک اول سلاح سنک حیل
 و مکر کدن بهی سلاحندن مراد سنک وجود کدن حاصل اولان حیل و مکر و فسانیه کدر هم اول حیل و مکر سنندن
 طوغدی و هم سنک جانکی خسته قیلدی (منشوی) چون نکر دی هیچ سودی زن حیل * ترلر حیل **کک**
 پیش آیدول * چرنکی بو حیل لردن هیچ رفاهه ایلد * حیل بی ترلر لکه او ککه دوتلر لکه (منشوی) چون بکی
 لحظه بخوردی و رخن * ترلر فن کوی طلب رب المن * چون کم فن و حیل لردن بر لحظه بریدلر فن ترلر ال رب الذی
 طلب الیه حیل و مکر کدن مراد حیل و مکره معنی اولان فنون و ناسی کندی جانیبه میل و فوجه اندر مک
 ایمن اولان علومدر (منشوی) چون مبارک نیست بر نای علوم * خویشن کوی کن و بکذر زشوم * و علوم
 چونکه سکا مبارک و نافع دکادر کندی برکول و سادهدل الیه و شومدن کیه بهی چونکم سنک اوزره مبارک
 دکادر و علوم فلاسفه و معارف کلاسیه کندی بوکونه علومندن سادهدل الیه و شوملندن خلاص اول (منشوی)
 چون ملائک کوی لاعلم **کک** الیه غیر ما علمنا * ملائکه کبی (لا علم لنا) دی یا الهی شول نسنندن غیره کهن
 بر تعلیم ایلد یعنی ملائکه کبی دیکه یا الهی بمن علمز و قدر الاسنک بزره رسولک استادن تعلیم ایلدیک علدن
 واردر علوم فلسفه و کلامه دن برسی تنزه ایدره زدی پس بو **کک**ونه علم و حکمتک شوملغنه مناسب
 بر سادهدل اعرایه بر حکم فیلسوف قصه سنی اراد ایلیوب **یورور** (قصه) اعرابی ورنک در جوال کدن و سلامت
 کدن آن فیلسوف اورا (منشوی) یکن اعرابی بار کرمه اشتیری * و جوال زفته از دهنه بری * اعرابی بر روه بو کاکش
 دهنه دن بر ایکی بولجوالی (منشوی) اوشسته بر سره و جوال * یکن حدیث انداز کردار و سوال * اعرابی ایکی

چوالک بائی اوزره اوترمش برسوزانی یعنی برصاحب کلام اعرابی به سوال ایلدی (منشوی) از وطن پرسید
 و آوردش گفت * و اندران پرسش بسی درها بفت * اعرابی به وطن و مسکنندن صوددی و اعرابی مصاحبه
 کنوردی و اول سؤالده فیلسوف چوق درازدلی یعنی معارف و افرسودلی (منشوی) بعد از آن گفتش که این
 هر دو چوال * چیست * اکنده بگو مصدوق حال * اندنکره فیلسوف اعرابی به اندیکه بواهی چوال طومش
 ندرمالک مصدوقن سوله یعنی بواهی چوالک ایچسندنه وارید و کنی بصحیح بیان الیه (منشوی) گفت اندرک چوال
 کندمست * دردرک بی به قوت هر دست * اعرابی آکا باندی بنم برچوالده بغدادی دروایر برچوالده صافی قومدرکه
 خلقت قوت و غدایی دکلدر (منشوی) گفت بوجون بارکردی این رمال * گفت تا تها تها اندان * چوال * فیلسوف
 اعرابی به ابدی و قوملمری سن نخبون دومه بولک اطلک اعرابی اشدی تا بوجوال بالکتر قالیه (منشوی) گفت
 نیم کندم آن تنک را * دردرک رازی فرهنک را و فیلسوف آکا باندی اول شک کندم تک نصفی غیری چواله دول
 کال و هنزدن اوتری (می) تاسبل کردد چوال و هم شتر * گفت شایاش ای حکیم اهل و حر * تا بچوال و هم شتر خفیف
 الیه اعرابی آکا باندی افرن و تخمین ای اهل و حر اولان حکیم (منشوی) ایچین فکر دقیق و آری خوب * بوجین
 عریان یادده در لغوب * بولک کبی فکر دقیق و آری خوبه بولم و هم عقل و ادراک هر غوبله افران و عریان و یادده
 نور غنقد سن یعنی بولک سبی ندر لغوب زیاده عاجز و یورغون معنانه در (منشوی) رجن آمد بر حکیم و عزم
 کرد * کش بر اشتر بر نشاندنک مرده * اعرابی به حکیم اوزره رحمت ایلک کلدی و قصد ایلدی که آقا اشتر اوزره بندیره
 اولنک مرده یعنی اعرابی (منشوی) باز گفتش ای حکیم خوش سخن * شمه ارحال شود هم شرح کن * اعرابی
 حکیمان حقیقت حالن بیلک ایچون آکا کرویدی ای خوش سوزلی حکیم کندی حالکدن هر بر نه شرح و بیان
 الیه (منشوی) ایچین عقل و کفایت که تراست * و وزیر باشی برگوی راست * و بوجیلن عقل و کفایت که
 سنگو ندر طوغری دی سن وزیر منن یا پادشاه مسن (منشوی) گفت این هر دو بنم از عامه ام * بکراند و حال
 و اندر جامه ام * حکیم اعرابی به اشدی هر بولک سبی یله دکلم عامه ناسد بنم حاله و بنم قشقا قنظر الیه (می) گفت
 اشتر چند داری چند کاو * گفت این و نه ان ما را سکاو * اعرابی آکا باندی بقدر دوه و بقدر صغر طومرسن حکیم
 اعرابی به اشدی نه بوی و نه آقا طومر پری فایزیه یعنی هیچ بر نسنه به مال دکلم بنم حسب حالدن بحث الیه (منشوی
) گفت رخت چیست باری دیدگان * گفت مارا کودکان و کوسکان * اعرابی آکا باندی باری دکامدنست
 اسبابک ندر حکیم آکا اشدی قی بزم دکاتر زنی بزم مکاتر (منشوی) گفت پس از نقد پرس نقد چند *
 که بوی تها رو و خوب بند * اعرابی حکیمه اشدی پس سکاقتدن صودام نقد نه قدر دیر کسن تها و بر بچین
 و خوب و اطفاف نصیحتونسن (منشوی) کیبای سن عالم باؤست * عقل و دانش را کهر و بروت * عالم سنست
 کیبای سنکله در سنک عقل و دانشک کوهری قات قاندر (می) گفت والله یست باؤسه العرب در همه ملک
 وجوه قوت شب * حکیم اعرابی به اشدی ای عرب بولک وجهی یعنی سیدی و کزیده سی الله حقیرن و قدر جمیع ملکده
 کیمه بولق قوتی وجوهی یعنی بر کیمه بولک طعام و غذا سنک خرچلنی بنم جمیع ملکده بوقدر (منشوی) باره نه تن
 بره نه بی دوم * هر که بانی بدهد آنجاروم * هر جابه آناغم چبلاق و نه چبلاق بلرم هر شول کیمه کبر اخل و رده
 اورایه کیده رم (منشوی) سر مر ازین حکمت و فضل و هنر * یست حاصل جز خیال و در دسر * تحقیقا بکا بوحکمت
 و فضل و هنزدن حاصل و فائده و قدر خیال و صداعدن غیری (منشوی) پس عرب گفتش که رود و از رم * تا یازده
 شوی * تو بر سرم * پس اعرابی حکیمه اشدی بنم بقدر ابراق کیت تاسنک شوملفک بنم اوزر نه انغمه
 (منشوی) دور بران حکمت شومت زن * نطق و شومست براهل زن * اول شوم اولان حکمتکی و نامارک اولان
 ادراک و فطنسکی بشدن ابراق ایلت زیر اسنک نطق و کلام زمانه خلق اوزره شوم و نامارکدر (می) باوان سورو
 سن این سوی دوم * وزیر و مش من و اوس دوم * یاسن اول چابه کیت بن بواجیه بولم و کرسنک بولک
 ایلرواسه بن ارده کیدیم (منشوی) بولک چوالم کندم و دیگر ندیک * به بدوزین حیلای هر دیک * برچوالده بغدادی
 و او برسی قومدن بو اردهده فلهسی حیلار دن بکدر (منشوی) اسحق لم پس مبارک احمیست * کدم بارلک و یانم
 مقبست * بر احمق زیاد مبارک احمققدر یعنی اگر چه بن بدانشدن احمق و سنک یلد بکل علدن نادان و اباهم
 لکن بنم احمق و بولعلدن نادانلغم زیاد مبارکدر زیرا بنم کوکام ازله و قناعت لهار و یانم مقبست (منشوی)
 کروخواه که شقاوت کم شود * جهد کن تا ز فو حکمت کم شود * ای حکیم فلسفی وای علم دهری اکرسن
 استرک که سندن شقاوت کم و محوا و له جهد الیه تا کم سندن بوحکمت طبعه کم و ناپسدا اوله (منشوی) حکمتی

کرم طبع زاهد و زخیال * حکمتی فی فیض نورد و الجلال * زیرا بر حکمت کطیب عتدن و تصور و تجلیدن طوغر
ذوالجلال اولان الله نورینک فیض سز اول بر حکمتدور (منشوی) حکمت دنیا فرات ظن و شک * حکمت دینی
برد فوق ظن * حکمت دنیوی ظن و شک آرتزیر حکمت دینی ظن اوزره ایلر و دینی دنیا به منسوب اولان حکم
فلسفه و علوم کلامیه انسانه ظن و شک زیاده ایلر و موجب حق البقین و مستنزم و جودید العلمین اولان و لو کانت
فی زعمهم * موجب البقین و لاهنا بر من فقهاهن (من طلب الله بالکلام و حده تر ندق) دیدلر ما حکمت دینه که حقایق
قرآنی به واقف و احکام و اسرار احادیث نبویه به عارف اولق و یسلد بکک اوزره عمل قلیغه درلر (الحکمة معی تحقیق العلم
و اتقان العمل) دینلر بمعنایه اشارت ایدرلر و دخی (من یوفی الحکمة قدر انی خیرا کثیرا) آفنده اولان خبر کثیری
بود که اولان حکمت دینیه دن عبارت ایدرلر و حکمای الهی و علمای دین مصطفوی اولنلر قانون و شغلان تحصیل
حکمت قیلنلر دم و قدح ایلرلر و نلر حقه دن راستلا لیس اوزره درد و سوزلرلر کا قال عمر بن السهروردی فی کتاب
الشف (نظم) و کم قلت لکم و انتم علی * شفا حقر من کلاب الشفا * فلما استهانوا بنبینا * فزعنا لی الله حتی کفی
فما اوعی دین رسطالسی * و عشنا علی دیننا المصطفی * (منشوی) زویمان زیرلر آخر زمان * بر فزود خویش
بریدینیان * زوین زامجه به اهل معنی حقر و حله مند یعنی آخر زمانک زیرلر اولان حقر و حله مند لری کند لری
زیاده ایلدیلر سلف اوزره اصحابک و تابعینک و مشایخ کرینک سوزلدی علی سوزلدی اولان حقر و حله مند لری کند لری
ایلدیلر که بوعی کلامک خلافتدیر که اصحاب جدل بوی سحر دجدال و بحث ایتلر ایچون وضع ایتلر دیر نم اهل سنت
والجماعه دن نیجه مشایخ عظام و علمای کرام بوفنده تصنیف کتب ایلنلر و خلاف و جدل سمتمنده سوزسوز ایلنلر
ولکن فی الحقیقه بوفنده و قد حده داخل اولنلر زیرلر اولنلر بی تکلم دکادر بلکه فرق ضاله دن متکلم اولنلر و اهل
سنته طعن قیلنلر جواب و اظهار طریق باصوابدرا ماحق بودر که اهل سنت هیئتند و سمتمنده دخی متکلم
مشرنده و اهل خلاف و جدل مذهبند که هرچو قدرونلر اولنلر که مطلق بوعی کلامی و جدل و مسباحنه و مساباهات
ایچون و مجاهدات و عمارات ایچون تحصیل ایدرلر نیجه اهل سلوکی و تحت الاطمار محقق اولان بلوکی تکفیر
و تضلیل جانیبه کیدرلر (منشوی) حبله آسوزان سکرها سوزخته * فعلها و سکرها آسوزخته * حبله اوغچیلر سکرلر
یا شکر دیر فطر و سکرلر او سکر شکرلر دیر یعنی نولر شول حبله آسوزلر که قضا و صلحا و سباحنه سکرلر یاقدرلر
و نولرک خاطر عاطر لربن سهام کلاملرلر بیجور ایدوب یاقدرلر و مسائل دینه شکسته آه اوایل برغرضلرین تصور
ایدوب و ستمکاره و منازعه بیده کیدوب بوفنده فعل و سکرلر او کثوب اکسیرجه ناملرین علما ایتلر ما فی الحقیقه
دیندن جیقیدیلر (منشوی) صبر و یثار و سخای نفس وجود * بادداده * کسان بود اکسیر سود * صبر و یثار
و سخای نفسی وجود و کوی یعنی طاعات و عباداته صبر و یثار و سخای مالی و سخای نفسی وجودی
هر بری با و ایه و بر مشلر که اول اوله زعملنده اکسیر بلکه اکسیر (دع قیل و قال و کثره السؤال) حدینک
خواسجه تر قیل و قال و صبر علی الشدايد و النکال و بذل اوراق و اموال ایلکدر و مجاهد و سکا له ایلر سه دخی لله
و فی الله فی غرض سوز بلکه درو الاغراض نفسانیه اوزره سوزسوز بلک و مساباهات و عمارات ایچون فکر ایلک دینه
متعلق دکادر مصرع ثابده بمعنی دخی جائز و صبر و یثار و سخای نفسی وجود و کوی اول طاققه به و بر مش حال
بوکا اکسیر سود اودر دینه سوز و نافع اولان کیسا اول صبر و یثار و سخای نفس وجود و کرم صغیردیر
(منشوی) فیکر آن باشد که نکشاید رهی * و راه آن باشد که پیش آید شهی * فکر ایلر که برول آچه اولر که
آنلر اوکنه بر شاه کله (منشوی) شاه آن باشد که از خود شه بود * فی بمنزله اولنلر کشره شود * حقیقه شمشاه اول
اولور که کند یسندن شاه اوله عزت نلر و لشکر لاله شاه اولیه (منشوی) تا بماند شاهای اوسرمدی * هجو عزت ملک
دین اجنبی * تا آنک بادشاهانی سمرمدی و ابندی قاله احمد منسوب اولان دینک ملکک عزت و شرفی کبی که کند بجه
شرف و عزتی زیاده اوله نه درو * ملک و ارثی اولان اوله آنک عزت و شرف لری دائم و باقیدر لیکن هر کسه آنلرک عزت
و شرفی کوروم میسر اولنلر نه که ابراهیم بن ادهم حضرت تلی اگر چه سلطنت فانیبه ترلر ایلدی اما بدولت و عزتیه
واصل اولد بکه اول دولت ایدی آنکله قالدی و نام شریفی اولیای کر آمدن اولدی نه که بوجا بیده دن اول حضرت مکرتمه
عالیلری معلومک اولور (کرامات ابراهیم بن ادهم ترلر در ابراهیم بن ادهم آمده است * کوزر زاهی
براب بچوری نشست * هم ابراهیم بن ادهم حضرت ترلر ندن کلمه در یعنی نقل اولنلر دروین اهل السلوک و بین الناس
شهرت بولشد در که اول ابراهیم بن ادهم حضرت تلی برولدن لب در یاده اوردی یعنی برولدن جانب در با کازنده قرار
ایلدی (منشوی) دلق خودی دوخت آن سلطان جان * یک امیری آمد انصبا کسان * اول جان سلطانی کندینک

دلفی دیگر دنا کهسان اورایه برامیر کادی (مثنوی) آن امیر از سده کان شیخ بود شیخ را بنیاد ساخت جسد کرد و زود
اول امر مقدما شیخ بنده لرزدن ایدی شیخ ا کادی یعنی انک ابراهیم بن ادهم اید و کی فهم ایدلی علی انورا کاوز
یوه قودی و قهظم قیلدی (مثنوی) خیره شد در شیخ و اندر دلق او شیخ دیکر کشت خلق و خلق او
شیخه و آنک دلقته خیره و حیران اولدی آنک خلق و خلقی دیکر شکل اولدی یعنی خونی و ذاتی متغیر اولدی (مثنوی)
کوره ها گردانغان ملک شکر ف برکز بدین فقر بس باریک حرف اول امیر کند بینه بوله دو که اول انجلیان
اولو ملکی تر لای اولدی اول فقری اختیار ایدلی زیاده مدتی حرف یعنی ملک شکر ف تر لای ادب اول فقری
اختیار ایلدی زیاده مدتی معنادر که هر کس که فهمی آتی ادوالک ایلز حرف طر ف در لر بر واده معنی طرفی مراد اولور
(مثنوی) ملک هفت اقلیم ضایع میکند چون کد ابردلق سوزن می زند بیدی اقلیم سلطنتی تر لای ضایع ایلر کد
کی دلق اوزره سوزن اورر بعض نسخه ده بویت دخی و نسخه اوزره واقع در کعبه عباسی بود و ابراهیم بن ادهم بیدی
اقلیم بادشاهلغز تر لای ایدلی کد ا کی شدی دلق اوزره سوزن اورر (م) شیخ واقف کشت از اندیشه اش شیخ چون
شیرست دلهامنه اش شیخ آنک اندیشه و خاطر هسندن واقف اولدی شیخ ارسلان کبیر و قلوب خلایق آنک
مینسه شی کبیر و ارسلان کایینی میشه لرایجوه نیجه کر سه اولیای خدا خدی قلوب خلایق امیر آنک کی کرر
(مثنوی) چون رجا و خوف در دلهاروان نیست محنی بروی اسرار جهان شیخ کمال خوف و رجا کی کو کلامه
رواندر جهانک اسرار آنک خای اوزره محنی کد در پس ادب اولدر که (مثنوی) دنک داری دای بی حاصلان
در حضور حضرت صاحب دلان ای بی حاصلار قلبکزی حفظ ایلکز صاحب دل حضرت تزلزل حضورنده
(مثنوی) پیش اهل تن ادب بر ظاهر است که خدا نشان تها تراست اهل تن قنیده ادب ظاهر اوزره درسته کم
دنیا کار بنک اوزر که وارد قده ادب ظاهر رعایت لازم در زیر حضرت خدا اهل ظاهر دن تها و اسرار ستر ایدر
(مثنوی) پیش اهل دل ادب بر باطن است و آنکه دلشان بر سر ابر فاطمت اهل دل قنیده ادب باطن اوزره در
نریا که اندلک خای سر ابر اوزره فاطمه در یعنی باطنک اسرار فی ادراک اید بی و فهم ایلیدر پس لازم اولدیکه بونلک
حضورنده قلبی افکار فاسده و خواطر خبیثه دن حفظ ایلیمه سن (و لایه اقاله بقوب السوسی فاهم جواسیس القلوب
یدخلون فی قلوبکم و یطعنون علی اسرارکم فاذا جالسوهم فجالسوهم بالصدق (مثنوی) فو یکسی پیش کوران
پیراهه با حضور ای نشینی با یکاهه سن عکس له سن نریا کوور قنیده بیه و منصفند اوزری حضور و ادله کاور سن
با یکاهه وصف نهاده اوزر سن (مثنوی) پیش ینایان کنی تر لای ادب نار شهرت و ازان کشتی حطب ینالرتننده
ای تر لای ایلرس اول سیدن شهرت آتشنه حطب اولدک (مثنوی) چون نداری قنیت نور هدا مهر کوران و نریا
سین جلای چونکم زیر کلک و هدایت نور فی طو غرس کور در دن اوزری ووزیکه جلای و آنلک قنیده ادب
و خضوعه لاهل قشوب طور (مثنوی) پیش ینایان حدیث بر روی مال ناز سیکر با چنین کندیه حال ینالرتک
اوتننده حدیث و نجاساتی ووزیکه سور حدیثدن مراد انکار و عداوته متعلق اولان افکار فاسده و خواطر خبیثه در
وونجلیان قوش و خبیث حاله ناز ایل حال آنکه معقول اولان بونک عکسی ایدی کوور قنیده و ارد قده قنیده ماندر نیجه
انکار عداوت حاصل اولیدی که اندر اسرار عالم دکلدر اما ینالرتننه کلد کده وجه دورنک حدیث انکار دن پالک
و طاهر اولوپ هزار خضوع و اداله انلرتننده خدمت و تعظیم ایلک کر لایدی (مثنوی) شیخ ووزن زود در دیر اکتند
خواست سوزن ربابا و نلند شیخ در مال الله اولان سوزنی در بایه بر اقدی اندکسکره و اولر لند الله سوزنی اسدی
(مثنوی) صدهزاران ماهی اللهی سوزن زیر رب هر ماهی نیجه ووزیک الله منسوب ماهیله هر بر ماهی لک
لب و هاتنه بر التون سوزن وار (مثنوی) سر بر آورد نداز دیرای حق که بکیری شیخ سوزنه ای حق حق
در بایه سندن باش وقر و کتور دیر بوله دو که ای شیخ حنک سکا عطا ایلدیکی سوزن لری طوت (مثنوی) برید و کرد
و بگفتش کای امیر ملک دل با چنان ملک حقیر شیخ قدس الله سره الله زیر حضرت تری اول امیر وجه ادب اکا
دید ای امیر کوکل بادشاهلغمی یلک انجلیان بر حقیر بادشاهلغمی یلک (م) این نشان ظاهر است این هیچ نیست
تا باطن در دری یعنی نیست ووزیکه مشاهد ایلدک نونشان ظاهر در بوهیج کد در یعنی ووزیکه باطنده اولان
دولتمه دلالت اید بی بر نشان صویر در بوهیج بری کد در ناسن باطنه کیده سن بکری کوور سن یعنی اضعاف
مضاعف بوندن زیاده دولت و سلطنتلر مشاهده قبولوسن (مثنوی) سوی شهر از باغ شاخی آوردن باغ وستانرا
کجا انجا برند مشلا و نه ایچون بهار و قنیده باغدن شهر بروداق کتور رباغ وستانای شهره قنیده ملتور (م)
خانه باغی کنی فلک یلک برک اوست بلکه آن مغزست و این عالم چو پوست مجزات و شاق عادت باغ الویت

وروضه حقیقتدن برشاخ و شکوفه **کعبه** در که انبیا علیهم السلام و اولیای عظام آتی عالم شهادت نمونه ایچون کورور لر ناول باغ حقیقته رهشون اوله و دلالت قیلر (کآن القبل یدل علی الکثیر و الجبر عتدل علی الغدیر و الخلفه تدل علی الیدر الکبیر) بس نمونه ایچون کلاندن اصل باغ و یستان اول نمونه قدر اولسی و بالکلیه کلسی لازم کلس بس باغ سوریده یوقصه متصور اولمیشی علی الخصوص بر باغ معنوی که یواقله تسعه اثن بربری کیدیر ریجه قابل اولور که یوکر مات ضارقی عادات اول باغ حقیقتک بالکلیه محصور یواوله یونندن غیر ریجه یو زیلک ازهار ریجه و آثار غریبه اولیه بلکه فی المثل باغ الوهیت مغز کبی یو عالم ظاهر آ کانبته لشفتر کیدیر (منثوی) برغنی داری سوی آن باغ کام یوی افزون جوی و کن دفع کام **اول** باغ جانبته کام و رفقا طوعز سن یعنی وصول یولغه قادر دکلسن رایجه یی زاده طلب اولور کاهی دفع و رفع ایله بعض نسخه دمه مصرع اول برغنی داری سوی آن باغ کام واقع اولمشدر یوقدر اوزره معنی انبیا علیهم السلام و اولیای کرامک اظهار ابدکاری علوم و معارف اول باغ حقیقتک یوی کیدیر آرزایجه سیده اول باغ حقیقته آدم قالدیر من سک وایلر و کیدوب آیاق آنه من سک رایجه یی افزون استه یعنی علوم و معارف انبیا و اولیای زیاد مطلب ایله پروردت هوای نفسانیدن حاصل اولان و مشام جانی فاسد قیلان **زکام** معنوی یی و امر اضرائی دفع ایله (منثوی) تا کاه ناسوی بستانت کند **یو** تاغلیدمی ترا راه رشد یو تا کاه اول یوی سیی بستان جانبته حکه تاسکاطو غری یول کوستره یعنی تا کاه اول باغ حقیقتک رایجه سیی سنک جانکی اول جانبته جانب اوله و یولایکه رایجه سبحانی و تغیراتی سنک عقل و قلب **کوز** لر سنه یواوله (منثوی) **چشم** ناینبات رایشنا کند **سینه** ات رایشنه سینا کند **سنک** نایبنا اولان کوز کی یبنا ایله سنک سینه کی محل تجلی اولان سنک سینه سی ایله یعنی اول یول الهی و رفعت رانی سنک حقیقی کورمین و جمال حتی مشاهده قیلن باطن کوز کی کور یوی ایله سنک قلبکی تجلی کاه اولان طور سنک صدوی قیلر که تجلیات الهیه سنک سینه بر سکنیکه **کده** ظهور کله بس یعقوب وار بصیرتک کشاده اولوب یوسف حقیقی کوره سن و معنوی و محبوه کوره سن (منثوی) **کفت** یوسف ابن یعقوب یی (هر یورق الواعلی وجه ای) یعقوب نینک اوغلی یوسف علیهما السلام یونندن (تری القواعلی وجه ای) دیدی سرور یوسف ده یو آتیه اشارتندر (اذ هو اقبه یعی هذا) حضرت یوسف علیه السلام برادر لر سنه دیدیکم ای بنم برادر لر کی ایدلشو بر اهنی و می ویدر که اوله ییص حضرت خلیل قیسی ایدیکم جبرائیل کاه قهر چاهه کیدر شدی (قالقو) پس اول بیراهنی انشالیلک (علی وجه ای) با یامک وجهته (بأت بصیرا) ای بر جوع و صبر بصیرا یعنی کشا کشا کاه دیدی (و اوفی باهنی اجمعین) و کاک کورک اهل کزی جی عیاس یورد نامم برادر اول بیراهنی **آلوب** کنعانه توجه ابدی (فانفصلت العبر) وقتا کم کاربان قنای مصر دن منفصل اولوب خروج ایدر سیه (قال اوهوم بابا یاری یعقوب علیه السلام حضورنده اولان اولاد نه دیدیکم (الی لاجد) تحقیق باین یوروم (ریح یوسف) یوسفک رایجه سن ای اوغلار (ولولان تغندون) اگر سزنی فنده منسوب قیلر **سک** سزنی تصدیق ایدر سز فند بقتنن میرا لکدن نقصان عقله درلر یعنی یونامق و جواب لو محذوفدر تقدیری ولولان تغندون لصدقه یوی دیکدر (قالوا) اولاد یعقوب دیدیلر (نا لله) الله حقیقون (انک فی ضلال القدم) تحقیق ساسن محبت یوسفده همان قدیم اولان حیرتده سن یعنی حیرت قدیمده سن یوقدر زماندن بروو سیی فراموش ایتوب عشقنده جوش و خروش قیلرسن (فلان جاء البشیر) وقتا کم اول مرده دهنده و بشارت کنده کلدیسه (القاه) اول بیراهنی القایلدی (علی وجهه) یعقوب علیه السلام وجهته (فارتد بصیرا) بس رجوع ایلدی بصیرا و لدی خالد یوسف جانبته پس اولاد و احفاده نه فوجه ایدوب (قال) دیدیکم (الم اقل لکم) بن سزه دیمدی (الی اعلم من الله) تحقیقا بن یوروم (لا اله الا الله) (مالا تعلمون) سز یلد بیککز شفیق بس حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیری و ورلر که رایجه تنک بصیر کشاده قیلستی و تخریح و غمی اولستی اشعار ایچون حضرت یوسف بن یعقوب یی یوردیلر و اختارته خطاب ایلر که (اذ هو اقبه یعی هذا قاله و علی وجه ای) بات بصیرا) دیوب سبارش قیلدیلر (فلان جاء البشیر) انشاء علی وجهه فارند بصیرا) فخر اسخه بشیر کاب اول بیراهنی یعقوب علیه السلام وجهی اوزره القای قیلوب اثن رایجه سندن یعقوبک کوزلری آچالوب یوسف علیه السلام جانبته بصیرا رجوع ایلدی پس سنک دخی یعقوب زار مشام جالک یوی یوسف حقیقه بن رایجه له اول رایجه ایله قلب کوزی کشاده اولوب محبوب حقیقی طرفنه بصیرا و لدیقلک حالدیر رجوع قیلرسن و جمال با کالی مشاهده ایلرسن (منثوی) **پهراین** یو کفت سانددر عفتل **دعانا** قو عینی فی الصلوت **حضرت** رسول علیه السلام و عظمدره یو یونندن اوزری دایم بنم کوزم نوری نمازده ردیدی یو حدیث شریفه اشارتندر که انسی حضرت تری روایت ایلر که ییغمبر علیه السلام ییوردر (حب الی من دنیا کم

النساء وطیب الراحه وقره عینی فی الصلوة حبیب یوردی علی بنیاء المفعول احبت دمدی نکتہ بود کہ موجب تلقا نفس از بدن دکل بلکه جناب حقندن اید و کن مشعر در و نسا به محبتی کل جز و محبتی قیلند نذر و روحن نفسه و عقلن عالم طبیعتہ محبتی کبیدر و نسا ذ کرایدوب مرأه بعد کارندن دخی نکتہ بود کہ نسا نسا ندن مأ خود در و نسا لغتده تا خیره در بر و نسا به نسا دینامی من سه و وجود در جلدن تأخیری اولاد یغندن اوزیدرتنه کم آقا فاده طبیعت کل عقل کادن متأخر در و بنهما ده معاشقه و محالہ همان من سه انساندر جلدن نسا به محبت و میلی کبیدر تنگم حجامت و رجل و نسا دن صورت فولدایند بکی کبی عقل کل و طبیعت کل ارتباط و جمعیتندن دخی صورت عالم کہ صورت انسان کبیر و معنا انسان صغیر در حاصل اولور عقل کادن مراد حقیقت مجیدہ و طبع کادن مراد مدیادہ حرکات جمیع موجودات کونیه در پس اول حضرتنک حقیقتنک عالم آقا فاده طبیعت کله محبتی مقرر و رابطی من سه انسانده دخی نسا به محبتی آفاق و انفسنک مطابقتی مشعر در اما راحه طبیعتہ دن مراد باصوری و یا معنوی اول روایح صوری معلومدر و اما روایح معنوی و روحانی طوابع انوار الهی و فوایح اسرار سبحانی و تقادیس و تسایع ملائکہ آسمانی و اعمال صالح انسانی امثالی شینلدر زیرا راحه کیشیات وجودیه دن بر کفیتدر کہ هوا واسطه سله دماغ آق ادرال بالکده روح حیوانی متتم و متلذذ اولور پس هر نه که روحه راحت و عقل و قلبه رفاهیت و برور راحه معنویه قیلندن اولور و توفیق در جده بعل اولور که بکا محبوب اولدی جلہ مر و ح روح اکر ظاهر اوا کر باطنی (خاحب الی رسول الله الا الطیب من کل شی) و اما صالوتده قره العین محبوب اولسی (لان الصلوة مناسبات بین الله و بین العبد الملی فانه شایر به) پس صالوتسب مشاهده در و مشاهده محبوب قره عین محبوب اولدی مقرر در وجه آخر و راحه الهی و نفعه را بدین اوتری حضرت احد علیه الصلوة والسلام و عظمایند یوردی بنم کوزنک قره عین یعنی مسرت و نویری دائما صالوتده در پس صالوتده کوزنک نور نفسی جدوتای محبوب دن راحه کله سی و دیدہ بدل اول حضرتی مشاهده قیلندن حاصل اولور پس حضرت محبوبک راحه سنی مشام جان صالوتده زیاده الی یغیون و استنشام راحه محبوب تنو برعنه سبب اولدی یغیون قره عینی فی الصلوة یورد بارا کر چه استنشام قوت شامه نل خاصه سیدر و قوت و ر و قوت با صبر نل خاصه سیدر اما حقن بر حس جناب حقندن قوت بولسه و غذا آله باقی حواسه دخی قوت کاور و اول بر حس باقی حواسه و اعضا و جوارحه ساقی اولور تنگم یوردر (مثنوی) تنب حس باهمد کر پیوسته اند تا که ان هر پنج زامی رسته اند و بش حس بری برله اولششدر زیرا بھر بش براصلدن بشنلدر (مثنوی) قوت بک قوت باقی شود جماعی و اهر یکی باقی شود اول بشدن برنک قوتی باقیق قوتی اولور یعنی چونکه بوش قوتندن برسی قوت بذرا و له باقی قوتنرا اول بر قوتندن قوت بولور باقیق سنهر برسی ساقی اولور (مثنوی) دیدن دیدہ فزاید عشق را عشق در دیدہ فزاید صدق را کوزنک کورمسی کو کاده عشقی زیاده ایلر دله اولان عشق دیدہ دن صدق زیاده ایلر یعنی دیدہ دکل محبوبی کورمسی عشق و محبتی زیاده ایلر زیرا (پس انهمر کالمعاینة) حدیثنک مقتضایه معاینه من سه سی استماع اخبار ابلک من سه سی کبی دکدر زیرا استماع اخبار محبوب میل و رغبتہ باعث اولور اما مشاهده و معاینه عشق و محبتی زیاده قبولور و عشق دکل کوزده صدق زیاده ایلر یعنی هر بار که درونده محبت زیاده اوله دیدہ صحت مشاهده و صدق معاینه زیاده اولور اما ابلای عشق دیدہ نل مشاهده منی صحیح و صادق اولز دیکل اولور (مثنوی) صدق بیداری من سی شود * حس را ذوق مونس می شود صدق حسک بیداری اولور حسله ذوق مونس اولور یعنی دیدہ نل صدق مشاهده می و صحت معاینه سی هر حسک حقله بیدار اولسنه باعث اولور پس یومعنا بی توضیح ایچون عارفنک ابتدای حالده حواسنک حق توبله منور اولسنک با شتروع ایدوب یوردر (آغاز منور شدن حواس عارف شور غیبین) یوسرخ شریف غیب کوربی اولان کوزله عارفنک حسرنک منور اولسنک سیاندر نور غیب شدن مراد نور الهیدر (مثنوی) چون بکی حس درورش بکشانید * ما بیتی حسها همه مبدل شوند * چون کورمسی بر حس اولور و شدمندی جوزدی باقی حسلر جمعا مبدل اولور یعنی چون که بر حس طریق حقه استقامتله سلوک ابلکده برده عقلانی ازاله و قید طبیعتی فتح و رفع ایلله و نور الهی له منور اوله غیری حسلر جمعا کاتبعله مبدل اولور و آن حکمتی اخذ قبولور (مثنوی) چون بکی حس غیر محسوسان دید * کشت غیبی بر همه حسها باید * چون که بر حس محسوساندر غیری کوردی و اسرار غیبیاتی مشاهده قیلدی جمیع حسلر اوزره غیبه منسوب اولان نسنه آشکار و ظاهر اولدی (منهوی) چون زجوجست از کله کله کوسفند * پس بانی جلہ زان سوی چهند * مثلا چونکه سوریدن بر قیون جویدن صحرای پس جلہ کوسفند لر بری بری آردنجه کاموافت استمکله اول جانبدن صحرایر ادر قدم صحران کوسفند

طریق بره جمع اولور (منشی) کومسقدان حواس را بران * در سرائر اخرج المری حرا * سنک حواسک
کومسقدانی سور حواسکی اخرج المری دن اولان حرا کاهده اولات بوت لطیف و سوره شریفه به اشارت در که
سبح اسم ربک الاعلی (یا محمد) رب اعلا کلاسمی تنزیه الله تأویلات زایغه به والحاده میل الیحدک و یاغیری به اطلاق
ایلمکدن و یا مطلقا شائسته لایق اولمن شیلردن و یا خردسج دیک تسبیح الیه صلواتند دیک اولان یعنی سبحان ربی الاعلی
دی تنم که حدیثه وارد اولمشدر که نو آنک نزولند نصکره یغمیر علیه السلام یوردر که (اجعلوهانی یسجدکم) (الذی
خلق) اولدریک که خلق ایلدی جمیع اشیایی (فسری) و تعدیل و تسویه ایلدی هر شیک وجودنی علی مقتضی
الحکمة (والذی قدر) دخی اولدریک یعنی تنزیه الیه که تقدیر ایلدی هر شیک ارزاق و آجائی و ذات وصفات
و افعالی و هر نوعک انخاص و اشکالی (فهدی) و هدایت ایلدی هر برینی بحسب استعدادهم باطباع و اختیارات
برکاره و وجه ایدوب الهام و ادراک از زانی خلدی (والذی اخرج المری) دخی آنک اسمی تنزیه الیه که اخرج و ابانت
ایلدی مرعالت نباتاتی نادواب و حیوانات تغذی ایلدی پس علی طریق الاستعاره التخیلیه سالک راه حق
خطاب ایدوب یوردر که ای طالب قرب الهی حواس و ادراکات کوی سترلی سور حرا کاهه و رای اولوب الیه ک اخرج
ایلدی مرعای حقایق دن انری اولات (منشی) تادر آنجا سنبل و ریحان برند * تا بکزار حقایق ره برند *
تا کم حواسک کومسقدانی مرعای حقایقده سنبل عرفان و ریحان ایشان و تلابره لحن حقایق کازار نه بول ایلته
یعنی کلستان اعیان نباته به وبستان ماهیات اشیایه کند بارونی و اصل ایلدی و حقایق کونی فی مشاهده قیله
(منشی) هر حسیست یغمیر حسه باشد * چه حسه را بچشمتی کشد * بهده هر حسک سائر حقایقه و اصل
اولمن حسله یغمیر الیه و چه حواسی جنت حقیقت یابینه جذب قیله (منشی) حسه باحس و کوی سترلی
بی حقیقت بی زبان و بی مجاز * غیر حسلر سنک حسکه راز سولر لر حقیقت سوزانسر و مجاز سوز یعنی جمیع حواس
و ادراکات اناس سنک ادراک راز سولیه رو کند ی کشدی به سترلی و حقیقت لر تقر را یلدر و لکن لسان مقالله
دکل بلکه زبان مقالسز و عند اهل المعانی متعارف اولان حقیقت و مجاز سوز لسان حاله و لسان استعداد ایلده تعبیر
ما فی التخییر ایلدی و اهل معانی قنده حق برکله ماضع لهنده استعمال اولنسه حقیقت در لر ملایدا کجارجحه
مخصوصه و مشهوره استعمال اولنسه حقیقت در لر و کر نعمت و نصرت و قدرت و قوت و عنایت به استعمال
اولنسه اکامجاز تعبیر ایلدی (منشی) کین حقیقت قابل و تأویلهاست * وین قوه مایه تخیلیه است
زیرا بوحیثه تأویل لر قایلدر و بوقوه تخیل لرلر مایه و اصلدر یعنی و علمای معانی ما بنده متعارف اولان
حقیقت مذکور قه قابل تأویلدر که باب مجاز و اسعاده لاسمائی شان الله تعالی اکر قوت و لغز نه لازم تأویلدر
زیرا یدلشان حقه حقیقت لغو به سی قابل دکدر و بوقوه که هذه الحقیقتدن حاصل اولور مایه تخیلدر یعنی
اگر جناب خدا شائنده و کراشیا خصوص منده قرآن وحدیثده مقشاهاته متعلق هر نه قدر حقیقت لغو به واقعه
اولادیه حقیقتنه حل اولنقدده فساد معنی قوه اولوب بوحیثه قابل تأویلات اولدی و بوقوه مایه تخیلات
و تخیلات اولدی که علما و نظاره جین بر محله حقیقت لغو به اوزره معنی و برلمکده صعوبت و فساد کور سرائر و محلی
تمثیل و تخیل دیلمکه و یا خرد مجاز دینو تعبیر اتمکله خلاص اولور لر مثلاً (لوانزلنا هذا القرآن علی جبل) آئنده
قاضی در که تمثیل و تخیل (کامری فی قوله تعالی اناعرضنا الامانه) و دخی (وان منها لما یعط من خشیه الله)
آئنده در که الخشیه مجاز عن الانقاد و اما عند اهل الله و نزل و نزلدن ماعدا اولان جمیع مقشاهات و تسبیح
جادات و نباتات قابل تأویلات و مایه تخیلات دکلدر بلکه قابل تأویل اولان حقیقت لغو به و بخشیه المشایخ
متعارف اولان حقیقت عیانده دکلدر تنم که موعنا به اشارت ایدوب یوردر (م) ان حقیقت را که باشد اعیان
هیچ تأویل نکند در زبان اول حقیقت که عیاندن اوله هیچ بر تأویل میاند صغیر یعنی معنی جهنندن اولان
حقیقتک میانه هیچ بر وجهه قابل صغیر و وجهیه قابل اولمز بعض نسخه دومیان بر نه در ان واقع اولمشدر و بتقدیر
اوزره معنی اولمین المشایخ متعارفه اولان حقیقت که هر شیک میاند عیاندر که اهل مشاهده من چه
المعاشه حاصل اوله هیچ تأویل و وجهیه صغیر آتیان الیحدک و آتی عبارتیه کتور و بوسیله کد مزبور اولرلر
مشاهده ایلد کوی نفس الامر ده پرسش اولر و تأویل املق جائز دکلدر مثلاً یورلرک مشاهده سنده سخوات
و ارض و جبال اوزره نفس الامر ده پرسش اولر و تأویل املق جائز دکلدر اما سدن ایا و اتفاق ایلاری دخی تخیلی دکلدر بلکه
حقیقتدر و کذلک تسبیح جادات و مبوط و حمار من خشیه الله مجاز و تخیلی دکلدر بلکه یورلرک مشاهده سنده
بلا تأویل بومعنا لرحیق قدر و لهذا سلف تأویلی جائز کور و سبب حقیقتنه معتقد اولشدر حتی امام ابوحنیفه

وجه الله علیه و مسئله ده توقف فیله اردر (منشوی) چونکه هر حس بنده حس فوئد * هر فکرا را باشد از فوئد
 چونکه هر حس سنک حسکن بنده سی اولدی یعنی چونکه هر حس سنک ادرا کاندنده سی اوله و سنک ادراک و عرفانک
 حقیقت ینکله هر سه من بوله تحقیق افلاک تسعه و ما فیها نلک دخی سنک ادرا ککدن بلکه امر واراد کن امتثالدن
 مفارقتی اولن بلکه سنک روح و افلاک جسم منزله سنده اولوب سنک عقل و ادرا کک تدبیر اوزره دوران قیلولر و لهذا قال
 ابن الفارض (یت) اولو فکال الامون نور یا بنی * به مثل عیدی الهدی بهیشتی (م) چونکه دعوی رود در ملک پوست
 مغز آن که بود قشر آن اوست * مثلا چونکه بر دعوی کند ی یعنی واقع اولدی بر پوست ملکیتندن مغز
 کجک لایق ایه قشر دخی آنکدر یعنی لب کجک اولور سه قشر دخی آنکدر (م) چون تازع در قشر دخی کجک
 دانه آن کیست آنرا کن نگاه * چونکه صما نلک تنکنده تازع دوشه یعنی چون تازع واقع اوله بر صما نلک تنکنده
 دانه کجک آن و ملکیدر آ ک نظر ایه یعنی نظر ایه دانه نلک صاحبی کیم ایه صما نلک صاحبی دخی اودر (منشوی)
 پس فک خسرمت و نور روح مغز * آن بدست ان خنی زین روملغ * فاذا کان کذلک فک قشر در روح نور مغز در
 زبر ابو فککرا ظاهر در واول نور روح خنی و باطندر بو فککرا قشر در دیکم جهندن سن طریقه (منشوی) جسم
 ظاهر روح خنی آمدن * جسم همیون استن جان همیون دست * جسم ظاهر روح خنی کفشدر یعنی هر جسم
 ظاهر و محسوس کلش روح خنی اولشدر مثلا جسم یک کبی و جان ال کبیدر پس ظاهر روح آ کانبست
 خنی رکدر (منشوی) باز عقل از روح خنی نرود * حس سوی روح زورره برد * و کذلک کبرو عقل روحدن مخفی
 اولور زبر احس روح عابنه تیز لک اول بالور و ادراک الیر و لکن عقله کل (منشوی) جنبشی یعنی بدانی زنده است
 این بدانی که عقل آ کند است * مثلاً بر شخصدن بر سر کت کور سن یلور سنکه زنده در اما بونی بیاز سنکه اول شخص
 عقلدن بر در و یاد کادر (منشوی) نا که جنبشهای موزون سر کنسد * جنبش مس را بدانش زر کنسد * تا کمال
 شخصدن حرکات موزونه و افعال معقوله باش ایلله یعنی ظاهر اوله و اول شخص مس کی اولان جنبشی اکید دانشه
 النون و میزان تدبیرله موزون ایلله (منشوی) زان مناسب آمدن افعال دست * فهم آیدم ترا که عقل هست
 مقدما جسم همیون استن جان همیون دست) و ورشدر ی پس وراده دستدن مراد روح اولور یعنی دست کی
 اولان روح فککری مناسب موزون کلک کی جهندن فهم که اورتحقیقاسکا که اول شخصک عقلی واردر
 (منشوی) روح و حی ازل پنهان نرود * نا که اوغیست اوزان سرود * روح جسمدن اخنی و عقل روحدن
 اخنی و کذلک روح و حی عقلدن اخفادر زیرا که اول روح و حی غیبدر و اول غیب الغیوب و حقیقه الحقایق
 طرفندن در روح و حیددن مراد و حیه مضاف اولان عللدر که علمه دخی روح اطلاق اولور (کا قال ابن الاثیر الروح
 یطلق علی معان و الغالب منها المراد بالروح الذی یقوم به الجسد و یکون به الحیاة و قد اطلق علی انقرآن و الرحمة و علی
 جبرائیل و علی الوحی و العالم) پس وحی الهیدن حاصل اولان دخی حیات قلب اولد یعنی ایچون روح و حی دندلی
 و نفس الامر ده و علم و حی عقلدن اخفا (منشوی) عقل احدادر کسی پنهان نشد * روح و حیسن مدرکله هر جان نشد
 نه کم حضرت احد علیه السلامک عقل شریفی بر کسه دن پنهان اولدی و لکن اول حضرتک روح و حیسی
 یعنی علم الهیسی هر جانک مدرک و معلوی اولدی مکررا کا ایمان کنورنره (منشوی) روح و حی را مناسب است نیز
 در نیاید عقل کان آمدن * پس روح و حی به و علم لدی به مناسب افعال و مخصوص احکام و احوال واردر
 روح و حی عقل ادراک الیر زبر اروح و حی عز بر کادی یعنی عقل بور و روح و حی به مناسب اولان افعال ادراک
 ایدم زیرا که اول عز بر کلش و نلک ادرا کنده عقل بی تمیز اولشدر (منشوی) که جنون یند که حی حیران شود
 نا که موقست نا اوان شود * و لهذا و علم نلک صاحب زنده که جنون کور و کاهی حیران اولور زیرا که موقوفدر
 نا اول اوله یعنی اوصاحب عقل صاحب و حی اوله و صاحب و حی و علم لدی اهلنک مر ته سن بوله تا کمال
 کارنه و اسرارنه مطلع اوله اما دکه صاحب عقل صاحب و حی مر ته سن بولیمه و آن نلک باطنندن علوم و عرفان
 استفاده فیله آنک وجودنده جنون کور مکندن خالی اولمز و حیران اولقدن بری کلز نه که حی تعالی نیسی حقنده
 سوبلین کلامی کانر لسا سندن حکایه یورور (و یقولون انه یجنون) قال البیضاوی حیرة فی امره یعنی مع علمه
 یوقاره و رفور عقله نلک کاننده حیران اولد فکری ایچون تحقیق ااول محمد یجنون در بروردی (منشوی) چون مناسبهای
 افعال خسر * عقل موی بودر دیش کدر * روح و حی نلک دخی مناسب لری واردر و عقل آق ادراک ایدم
 زیرا که اول عز بر تر کفشدی و ورشدر ی پس بونی بو کلامه مثال طریقه یورور مثلاً حضرت خضرک افعالنک
 مناسب لری کی که حضرت موساک عقلی آنک ادرا کنده کدر اولدی و بواسطی (منشوی) نامناسبی نمود

افعال او پیش موسی چون بدوش حال او یا کانا مناسب کورندی حضرت خضر را فعالی حضرت مودا تک حضورند چون که آنک حال اولدی عقله آتی ادراک قیلدی (منثوی) عقل موسی چون شود در غیب بند عقل موشی خود گشت ای ابرجد * قصه دن حصه عقل موسی علیه السلام چون که اسرار غیبک ادراکنده بشد و نداده ای محترم برومش عقلی خود که بعد که حتی آتی ادراک نایله علم تقلیدی صاحبی بوعلم لک ادراستی ادراک ایدمزل (منثوی) علم تقلیدی بود بهر فروخت * چون یاد مستری خوش فروخت * زرا علم تقلیدی خلقه بیع و شرادن او ترید چون که علم تقلیدی صاحبی طالب و مستری بوله خوش و لطیف صاندی (منثوی) مستری علم تحقیق حقست * دانما بازار اوبار و تقست * اما علم تحقیق مستری سی حقدور دانما آنک بازاری لطافت و رونق در (منثوی) لب بسته مست درع و شر * مستری بصد که الله اشتری * لب بسته خوش یکن بیع و شر داده مستری آککی حدوی قیاس در که (ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم و ماوالمهم بان لهم الجنة) یورلدی و یونلر ایدل اولان نفس و ماوالت و حاصل اولان علوم و اعماله الله مسترید و غنی جنت اعدا در هر معلک کندی یه مناسب طایع و هر مدرک علمه مستعد مستری بی و اردر (منثوی) درس آدم وافرشته مستری * محرم در شنه دیوشت و مری * سه کم آدم حضرت تارنک در شنه ملائکه مسترید آنک در سنک بحری دیو و مری دکر که اول علمه آنلرک استحقاقی یوقدر (منثوی) آدم انبهم باسمادرس کو * مشر ده اسرار حق را مویو * ای آدم انبهم باسمایم در سنی دی حضرت حق اسرار حق جمیع اشراک الله تاسنک فضلک ظاهر اولوب ملائکه سندن مستفید اوله (سوره بقره) و آیه اشارت یورولر (و علم آدم الاسماء) یعنی الله تعالی تعلیم ایتدی آدمه اسماء المسماة میضاف الیه تقدیری اوزره (کها) علویات و سفلیات دن کل مسماة اسماء یعنی انسان و حیوان و جن و شیطان و ملائکه زمین و آسمان و اسرار کون و مکان حاصل نهان و عیان مایکون و ما کان هر نه ایسه اول الله آدمه اعلام و اعلان یابلدی و فی الحقیقه اسماء عند العرفا معانی و حقایق اشیاء و فی نفس الامر مسماة صفات الهیه در که ظهوران متنوعه تک وجودیه سیدرس بولفاظ و سر و قدن مرکب اولان اسماء اول اسمائک اسماء سیدر ملائک اسمی حقل علی وجه العموم رختله تجلیسی جذاسنه وضع اولشدر بوجرفدن مرکب اولان اسم رحت عامیسه صفاتک اسمیدرس حق تعالی آدمه کل اسمایی تعلیم یوروجنی و حقایق و معانی بولکده داخلدر (معرضهم) اندک زکراه اصحاب اسمایی عرض ایلدی الله تعالی (علی الملائکه) فجعل فیه دن ملائکه اوزره قتال الله تعالی دیدیکه (ابنوفی) تکا خبر و ریل ای ملک کرم (باسما هو لاه) و مسماة اسماء فیه دن که حقیقت آدم آتی جامع و سوا به و خلیقه انسان آتی شامله و طایره و زبر و زرا خلافته لایق اولان کسه تک خاصص و شائند در که اعلم اوله زبر اجمرد تسبیح و طاعت علیه و طاعت خلق صغیر و علم خلق صغیر و امدی خلیفه مستخلف صغیر متصف اولدیقه خلافته لایق اولر (ان کنتم صادقین) اگر دعوی استحقاق خلافتده صادق ایسه کر یکا بومذکر و راتدن خبر و ریل (قالوا) ملائکه علی طریق الاعتذار و الاعتراف دیدیکه (سماوات) ای تنزهت عما لایق بشائک (لا علم لنا) بزم علمز یوقدر (الاما علمنا) الاسنک بزه تعلیم ایلدیکن (الانسان العلم) تحقیقا سن شول عالمک دن خفی اولر سکا هیچ برخافیه (الحکیم) دخی شول حکیمسن که هر فعلی مقتضای حکمت اوزره ایدیمسن پس یونلر اظهار عجز و قصور ایلدکده بروردن منکر و ریب حضرت آدم علیه السلام اکصود ایدوب (قال) جناب عزت دیدیکه (یادم) ای آدم (انبهم باسمایم) خبر و ریل ملائکه به اول اسمائک مسماة که عاجز اولدیلا آنک علمه یونلر پس آدم علیه السلام هر شیک اسماء و صفات و منافع و خواص ذات یونلر خبر و ریب تحقیق ایتدی اسماء الهیه دخی یونده داخلدر یعنی اسماء ذاتیه و صفاتیه و افعالیه و جلالیه و جلالیه و سلویه و ابجاییه دن دخی یونلر تدقیق ایتدی (قلنا انما هم باسمایم) وقتا کم آدم علیه السلام ملائکه به هر شیک اسماء و خواص و منافع و مضار ظاهر اولطنا حقرا و خلسا خبر و ریدسه (قال) جناب حق ملک کرم دیدیکم (الاقول لکم) بن سزه دیمدی ای علم غیب السموات و الارض و اعلم ما تدون و ما کنتم تکون و دخی تحقیق ان علم سموات اهلنک اسرار و حقایقنه و زمین و قومنک خفا و دفا بقنه و اعلم دخی بن بلورم ما تدون ما یتکذره ایدا و اظهار ایلدی یکک ز شیرلی و ما کنتم تکون و دخی شول نسبه کی که سز آتی کتم و اخفا ایلدیکن و ایندا حضرت آدمه حق تعالی حضرت تری جل شانه خطاب ایدوب (قال یا آدم انبهم باسمایم) یعنی و ملائکه اسماء دن خبر و ریدیکه امر قیلدی و دیو و ریلک و علمه استعدا دری و لار بغندن آنلری دخی ملائکه زمیسه ایدل ایدوب و نوله دخی خبر و مری معلوم اولدی که نا اهل اعطای معارف اعتناق خنازیره تقلید جو اهر ایتک کبیر دتر که ابن ماجه انس رضی الله عنه

حضرت نرنگ بن یوحنا روایت می‌یوردر (قال علیه السلام طلب العلم فرضه علی کل مسلم ومسئله وواضع العلم عند غیر
 اهل کفله الخنازیر الذهب والالؤلؤ والجواهر قال علیه السلام لاتضعوا الذر فی افواه الکلاب وایضا قال علیه السلام
 لاتعلقوا الجواهر فی اعناق الخنازیر فان الحکمة خیر من الجواهر ومن کرهها شرم من الخنازیر (منثوی) **انجینان**
 کس را که گویند بن یوردر * در تلون غرق وی **تکین بود** * بویان عقل موشی خود کاست ای ارجند یوردر قری
 کلامه وجه مناسبی و گویند بنده موشک ما متدا و لان مشابهتی بیان ایلر یعنی انجیلن کسه بکه که گویند بن اوله
 وتولند مستغرق وی **تکین اوله** (منثوی) موش گفت زانکه درخا کست جاش * خاک باشد موش را جای معاش *
 موش دیدم زیرا که خاک بدند در آنک سقایی پس خاک اولور موشک جای و مکان معاش و طعمای (منثوی) راهها
 ذاتی در درختان * هر طرفه او خا را کردست چال * نم اول موش یولر یلور اما خاک التند اولان یولری یلور موش
 هر طرفه خاک کی چال و سوراخ ایلشدر یعنی یولر یلور و طریق مختلفه به عالم اولور لکن زرخا بدند و هر طرفه بیست
 ایتکله اول عالم کی چال ایلدی اول واصل اولدی یعنی محلدن سوز سوزیادی (می) نفس موشی نیست الاقمه زبد
 قدر حاجت موش را عقل دهنت * موشه منسوب اولان نفس دکلدو الاقمه دند و بدی ایتقی اقمه اوقلابی
 و بیک پیچیدار احتیاجی مقداری موشه دخی عقل معاش و بررر که اولقدر عقله ککند شلک لوارن تدارک ایتکله
 قادر خد اوند حکم هر کسه استعدادی مقداری بر عقل و برمشدر که برکسه ملک عقلی بر آنر کسه به بکر موش عقل
 تفاوته نقل دخی شهادت ایلرته کم این سلام حضرت نبی علیه السلام ان الملائکه قالت یارب هل خلقت خلقا
 طویلک اخترند عرش یان ایتک مناسبته یوردری (قال علیه السلام ان الملائکه قالت یارب هل خلقت خلقا
 اعظم من العرش قال تعالی نعم المقل قالوا بل یبلغ قدره قال هیات لا یحاط بعلمه هل اعظم علم بعد المال قالوا
 لا قال فانی خلقت العقل اصنافا شی کعدد الرمال فن الناس من اعطی حبه ومنهم من اعطی حبین ومنهم من اعطی
 الثلث ومنهم من اعطی الربع ومنهم من اعطی صاعا ومنهم من اعطی وسقا ومنهم من اعطی اکثر من ذلك الی غیر
 التهایه کذا فی الاحیاء پس موشک عقلی یوجدهن حبه قدر درو آنک زیاده استعدادی و احتیاجی دخی یوقدر
 (منثوی) زانکه حاجت خداوند عزیزی نغشده هیچ کس را هیچ چیز * زیرا که برکسه خداوند عزیزی
 و حکم بلامحاجه و لا استعداد هیچ برشی و غشاز بلکه هر شیء حاجت و استعدادی مقداری خاست و عقل اعطا
 ایدوب مکرره آتی کند بی مناسب برکاره هدایت ایلدی (کافال تعالی عن موسی) قال ربنا الذی اعطی کل شی
 خلقه ثم هدی (ای اعطی کل شی صورته و شکله الذی یطابقه ثم هدی الی ما یصلحه و قل الله ابدا فی سورۃ السجده
 الذی احسن کل شی خلقه) ای احسن خلق کل شی موقفا علیه مایستعد و بلیقه به علی وفق الحکمة و المصلحه
 پس بعض اقدس الهی الا هر شیء استعداد و احتیاج بخش ایدوب بعده اول شیک استعداد و احتیاجی هر نه قدر
 ایهه کاستخاج اولدی یعنی شی اعطا ایدر (منثوی) کرودی حاجت عالم زمین * نافریدی هیچ رب العالمین * اگر زمینه
 عالم و خلق عالم احتیاجی اولیدی حق تعالی هیچ زمین خا ایلدی (منثوی) و بن زمین مضطرب محتاج کوه
 کرودی نافریدی برشکوه * و بر حرکت ایدو زمین کرطاغه احتیاجی اولیدی حضرت حق طاعتی هیبت
 و عظمت اوزره خلق ایلدی (منثوی) و برودی حاجت افلاک * هفت کردون نافریدی ازعدم * اگر افلاک
 دخی حاجت اولیدی حضرت حق عدم ندی خلکی خلق ایلدی (منثوی) آفتاب و ماه و این استار * کان
 جز بحتیاجت کی بد آمد عیان * پس ظاهر آفتاب و ماه و نوکواکب حاجتدن غیری ایلن آشکاره و ظاهر کلدی
 (منثوی) پس کند همتا حاجت بود * قدر حاجت مرد آت دهد * پس ظاهر اوله بکه موجود دل کدی حاجتدر
 حضرت خدامه و احتیاجی مقداری آت و قدرت و برر (منثوی) پس یغراض حاجت ای محتاج رود * تا بچو شد
 در کرم دریا وجود * پس ای محتاج نیز حاجت کی زیاده اید ناجود و خدا ربایی کریمه جوش اید (می) این کدایان
 برره و هر مبتلا * حاجت خود بی نماید خلق را * یو کدرا اول اوزره و هر مبتلا یعنی یول اوزره و سوال ایدن دلخیز
 و هر مبتلا خلقه کند شلک احتیاج و حاجتی کوستر (منثوی) کوری و شلی و بیاری و در * تا زین حاجت بچند
 و رسم مرد * کور لکی و لکی و خسته لکی و دردی کوستر تا یو حاجتدن مرد * رچی حرکت اید (منثوی)
 هیچ کوید نان دهد ای مردمان * که مرا مالست و ابارست و خوان * هیچ در لری نان و بریکزی مردلر که بنام
 وارد و تارم وارد و خوان و نعمت وارد (منثوی) چشم نهامت حق در کور موش * زانکه حاجت نیست
 چشمش بر نوش * کور صیانه حق تعالی حضرت تری چشم قومشدر زیرا که کل و شربدن او تری آکاجش حاجت
 دکلد (منثوی) ای فائز نیست بی چشم و بصیر * فارغست از چشم اود ز حال تر * کور موش چشم و بصیر سر

در ملک کسند کورموش ترونازه خاک ایچنده چشمن فارغدر (منشوی) جز بدزدی او بر من ناید ز خاک
تا کسند خالق از ان دزدیش باله کورموش دزد لکدن غیری اله خاک کدن طشره کلز تا کمال اول دزد لکدن
آنی بال ایله یعنی دزد لکی ز ملک ایله نینله کرنا کدن طشره کلیدی حق تعالی آتی اول خوی بددن قورتردی (می)
بعد از ان بر ایدومی شیوه چون ملائک جانب کردن رود اندک زکوره پرور و بر مرغ اولوردی ملائکه کی
کردن جانیته کیدردی (منشوی) هر زمان در کشتن شکر خدا او بر ارد همچو بلبل صدوا هر زمان حضرت
خدا ملک شکر کاشتنده بلبل کی اولور نوازتم کتورردی یولدیو (منشوی) کای رها سیده مرا از صفت زشت
ای کسند دوزخی را تو بهشت که بن قبیح وصفدن قورترش ای دوزخه منسوب اولی سن اهل بهشت ایلیجین
(منشوی) در یکی پهی نبی در روشنی استخوانی و ادھی سمع ای غنی نور و روشنکی سن بر پهم قورسن
ای غنی بر استخوانه سمع وورسن یعنی بر باغ پاره سینه سن رؤیت قورسن بر استخوان پاره سینه کمال
قدرت کدن اشتک قورسن (منشوی) چه تعلق آن معانی را بجسم چه تعلق فهم اشیا با سم اول معانی ملک
جسمه نه تعلق وار و اشیا ملک فهم ملک اخنه نه تعلق وار و بد یعنی معانی ملک که مراد سمع و بصیر و سایر ادا کاند
جسمه اصلا تعلق وار و رابطی یوقدر و کذلک اشیا بی فهم ای ملک اسمه دخی اصلا تعلق یوقدر لکن سنک قدرت
کاملت و حکمت بالغه لمعانی بی جسمه و فهم اشیا اسمه بر تعلق ایلمش که اول معانی غیبیه جسمه
ظاهر اولور و فهم اشیا دخی اسم سیده مفهوم اولور (منشوی) لفظ چون و کرس و معنی طائرست جسم جوی
روح آب سائرست حق تبارک و تعالی ملک حکمت بالغه و صفت بدیهه سنی معانی ملک ذکر اولان اشیا تعلق
اعنی واسطه سیده ذکر قیلد قارند تصکره لفظ و معنای و کروطه و روح جسمی آب و نهره تشبیه ایدوب
و روح دانا اروان و عمر لهر دم سیرو کدران فیلسفه اشارت قیلوب سیور و کرم مثلا لفظ و کرم کیدردی و معنی
مرغ کیدردی جسم جوی کیدردی و روح سائر و جاری آب کیدردی یعنی لفظ ای المثل اشیا کیدردی و واضع حقیقینک
اولفظ مقابله سنده وضع ایله یکی معنی مرغ اشیا کیدردی مرغ کندی اشیا سنده سا کن اولدی کی هر معنی
دخی وضع اولدی بقیه اوله سا کن اولدند و کرچه کاه کاه و کرم واضع له دن چقبوب هوای استعاره و کاه و تشبیه
و مجازده پرواز ایلمر لکن لازم کلدکه نه ما وضع لهی اولان اشیا نه کاه و کرم و ابریس یوقدرت باهری الفاظ
و معانی سیده مشاهد قیلد که جسمه روحه کاه لم جسم ابریم کیدردی و روح اول جسمه آب روان کیدردی
روضه حقیقینک ظهور ایدوب و بدلت مجرا سنده می و ایدوب نه اصله کیدردی و اما نا فا جان ایدرد (منشوی)
اوروانست و کوی واقفست و اودوانست و کوی واقفست اول روح روان در سن در سن واقفدر
و اول و اولدر سن در سن واقفدر (منشوی) کز نییی سیراب ازیا کها چیست بروی تو خوشا کها اگر
یا کاردن آب سیر و جریانی کور من ایلمک آید و زنده نو خوشا کاردن یا کها بر نه شا کها دخی نسخه در یعنی
اگر سیراب روی بدن نا کاردن کور من سنک ندر اول ملک اوزره نو خوشا کاردن احوال غریبه و افکار عجیبه
(منشوی) هست خاشاک تصورهای فکر نو بودری رسد اشکال بکر سنک خاشاک سنک فکر کل
صور تلرید نو نو بکر شکل ابرشور یعنی سنک خاشاک تصور افکار مختلفه لئو نو آب روح روان واسطه سیده اشکال بکر
سنک قلبه کاه و بشور (منشوی) روی آب و جوی فکر اندر روش نیست فی خاشاک محبوب و وحش آب بوزی
و فکر لئو جوی و وحش و کده خوب و زشت خاشاک کسزد کاردی یعنی آب او سنده اولان خاشاک بعضی لطیف
و بعضی قبیح اولدی کی آب و روح بوزی و جوی فکر لئو جوی و زنده و کیده سده ایکی کونه خاشاک کدن خالی
ذکدر بروی خوب و محبوب و بروی دخی و وحش و مرعوب و مرهوب یعنی بعضی خواطر و افکار محبوبه
و مرعوبه کاهی مخوفه و مرعوبه کلدکن آب و روح بوزی خالی ذکدر دیک اولور (می) قشر هابر روی این آب روان
از غار باغ غیبی سده دوان قشر هارا مغز اندراب جو زانکه آب از باغ می اید بچو بوران و جاری آب
بوزی اوزره قشور باغ غیبینک نماز ندن روان اولدی یعنی بروح روان صورت اوزره کلان و قله اوغر ان قشور
خواطر و افکار غیبیه منسوب اولان باغ حقیقینک انما ز ندن دوان اولدی توضیح معنی بودر که متلافه معنی ایچون
حق جبل شاه بر پادشاه و روح نشین کی فرض ایله و کند یکی روضه محصور بدن خروج ایلمن آب روان کلدن سا کن
بر کسبه عدایله که می نه الوهیت روضه کی بروح آب روان کیدردی و خواطر و افکار آب روح اوزره قشور را غار
کیدردی که آب روح آتی و رابطی واسطه سیده بحر ای قله کتور و تجلیات و اوصاف الهیه باغ غیبیه و بنده حاصل
اولش انما کیدردی و روح صورت ظاهر اله کور که قشور خواطر و افکار بدن نه مقوله فکر و خاطر کتور اگر

انبساط و انشراحه متعلق افکار ایهه اسم باطن اثر و قشریدر واکرم و نغمه متعلق و دردم و المه مناسب خوار
 موله ایهه قاض و قاهر غرر شک قشر و اثر زرد و دخی علم علم استنک و حلیم استنک و صلاحیت و طاعت هادی
 استنک و ضلالت و معصیت مثل استنک اثری و قشریدر و قس علی هذا سائر الافکار و الاحوال قشر لرغنی
 آید ایسته زراجوه آب باعدن کاور یعنی اثری و قشری که آب و روح اوزره کورسمن بونزلک ابائی که مراد
 اوصاف الهیه در باغ حقیقته و می نه الوهیده طلب ابله و باغ حقیقت بوی روح روان بولندن اول جانبه کیکدر
 و قشور افکار و احوالک ابائه و منعه تنکدر یعنی واصل حق اولی و اوصاف با کانی مشاهده قیلقد رآب روح
 باغ حقیقتدن کلوب جوی بدنه او غر و بوقدر احوال مختلفه بی کتور و ب نه اصله کیکدر (منشوی) کزینتی
 رفتن اب حیات * بنکر اندر جوی این سیربات * ا کرس حیات صو شک کتستی کور و من شک جویده یونانک سیر
 و حر کنه نظرایله یعنی جوی قلبه نظرایله کور بونیا نات مختلفه شک سرفی شول و قشده که (منشوی) اب جوانه تر
 آید در کذر * زو کذر قشر صور زو کذر * کذر و عبورده آب چونکه زاده شک کله یعنی آب روح و فیض فتوح اب نه تر
 کله و فر او ان اوله کذر اب کله اول آب کتودن قشور صور و خوار علی القور کچی اولور (منشوی) چون بغایت
 تیز شد این جور روان * غم نباید در شعر عارفان * چونکه بوجوی غایبه تیز روان و جاری اولدی یعنی غایبه تیز اوله
 بوجوی روان اولقده و فیض الهی جریان فیلقده اول زمانده عارفانک شعرینده غم کافز (منشوی) چون بغایت محلی
 بود و شتاب * پس نکجند اندر اوله که آب * چونکه جوی آبدن محلی و بر اولدی و زبانه سرعت و شدله روان و جاری
 اولدی پس اول جویده صغیر الکه آب صغیر یعنی بر اولان جویده آبدن غیری بر نشنه صغیر ابی کچی چونکه
 فیوضات الهیه و آب روحانه دخی غایله محلی اولدی و کالیله جریان و سریانده سرعت قیلدی پس صغیر اول بدن
 ابرمغه الکه آب روح و صرف فیض و فتوح پس و می نه ده اولان اصلاصوری و معنوی بر خیت شیدن - ابوت اولور
 و ظاهر او ابطنانحس قبول قیلز تم که و ذکرا اولانان شیخ کمالک طالتدن معلوم اولور و بوحاکبه و می نه ده
 اولنلر کمال صوفی و تراجمتی اظهار قبولور (طنه زدن سیکانه در شیخ و جواب کفتم می دیشج اولور (منشوی)
 آن یکی یکن شیخ نامت نهاد * کو بدست و نیست بر راه و شادای اول کسه بر شیخ تمتم قودی یعنی تمتم یاندی بویله
 دیو اول شیخ بددر و طوطو غری بولده دکادر (منشوی) شارب خمرست و سالوس و خبث * مر می داتر ابکا باشد
 مغیث * شرب نوش اید بیدر و می ای و خبثیدر تحقیقا می دله نیجه مغیث اولور یعنی بوقوله خبث مر می دله
 نیجه فریادنه ابرشور و وجهه آنلری ظاهر قبولوریدی (منشوی) آن یکی کتفش ادب را هوش دار * خرد بود
 اینجین طن بر کار * اول بر که مر ایشخ مر می ددر اول منکره دیدی ادبی هوش باوت یعنی ادبه عقل طوطب آتی
 حفظ اب کار اوزره یونک کچی سوطن خرد او از بلکه مشایخه و کونه سوطن ابک کاردن اولور (منشوی
 دور از دور و رازان اوصاف او * که نسبی تیره کرد صاف او * اندن و آنک اوصافدن دوردر که بر سمدن آنک صافی
 تیره اوله یعنی آنک ذاتدن دخی زاده بعیدر که آنک بالک و صافی اولان روح و قلبی کاه سبلندن منکدر اوله و خطا
 و معصیت آتی بولاندره (منشوی) اینجین بهتان منه بر اهل حق * کین خیال تست بر کردن ورق * اهل حق اوزره
 بونجیلن بهتان قوم زبوا سوطن و بهتان سنک خیالکدر ورق دوندور یعنی ظاهر با تقرب باطنه نظرایله ناحیه
 حالی کورسمن (منشوی) این باشد و رویودای مرغ خاله * بحر قلزم را زمردی چه بالک * بولور واکرا اولور سده
 ای طبع قوتش * بحر قلزم نه بالک داورر یعنی سنک شارب الخمر دیو سوطن اید بک حالت بالک و صافی اولان
 عز بریدن صادر او از فرض ایدم که شارب الخمر اوقات و بعض معاصی و شهواتی اختیار قیلن بونزلک وجودندن
 صادر اوله ای روزه قادر املیوب زمینده قتلان قوش دریای قلزمه نیجه مر دارد و کیک آنک نه باکی و ادر عالمک
 خرفی و سائر خبث شکرلی دریایه دو کیک نه بر یاندندن آبدست آتی جائز اولور (منشوی) نیست دون اقلتین
 و جوش خرد * که تواند قطره اش از راه برد * مذهب شافعیده که بر صو قتلتن مقداری اوله مر دار طوغز (موجب
 اذابان لمانه قتلتن لا نیجه شی) معنی نیست پس شیخ کمال و جودی قتلندن دون دکادر و صغیر حوضدن دون
 و ناقص دکادر که قطره آتی بولان ابلیکده قادر اوله پس شیخ کمالک وجودی بونزدن کم املیبتی معصیت و خطا
 قطره لری آتی بولدن نیجه کیدر و بوجهله آ کاسر ووروب وجودی مر دار و خبث قیلر (م) آتش ابراهیم را بود
 زیان * هر که غمردیست کوی ترس ازان * مثلا آتش ابراهیم را بوزر که که غمرد در آ کاشندن قورسوندی
 یعنی نهوا و مستعلق اولان شیلندن که معاند آتشد را بر ابراهیم مشرب اولان کسه یه زیان اولور مر شول کسه که غمردودی
 آ کاه قورق اول ماستد آتش اولان شهوات نفسانه دن (م) نفس غمردست و عبق و جان خلیل روح در عیبت

و نفس اندر دلیل * اگر نبرد کبر در سبک اهل نفس غرور و در اهل عقل و ایمان خلیل در روح عین و مشاهده در
و نفس دلیل در بر عین جان مرتبه عینه در غیرت عالمند و کادر و نفس غیرت عالمند در که دلیل محتاج بدر (منثوی)
این دلیل را در هر راورد * کوهر دم در میان کم شود * بود دلیل راه حق ایسه اگر عقلی و اگر تقی و هر و اولان کسنه
ایچون اولور که اول را در هر میان کثرت و صورتده کراه اولور و طریقن یای و خیلور (منثوی) و اصلانرا نیست
بجز چشم و چراغ * از دلیل و راهشان باشد چراغ * مقصود و مدلوله و اصل اولانرا ایچون و بودرالا چشم دل و چراغ بقی
دلیل عقلی و تقلید و طریقن و قدن اندر چراغ بال حاصل اولدی (منثوی) کردیلی گفت آن مرد وصال * گفت
بهر فهم اصحاب جدال * نعم فرض اول وصال مردی اگر بر دلیل دبدی ایسه اصحاب جدال * فهمندن اوتری دیدی
یعنی اول مرد وصال و اهل کمال دلیل متعلق اگر بنسبه و یا خود بر فعل ایسه اصحاب جدال * و اهل قبل
و قال * فهمندن اوتری و یا خود بهر دکندی آنکه استدلال ایله * کدن اوتری دکادر (منثوی) بهر طفل نو
یذری فی کند * کجه عقلش هندسه کیتی کند * مثلاً طفل نودن اوتری باباسی قی قی در یعنی اطفال فهمنه
مناسب الفاظ سو بلا اگر چه بدینک عقل عالمی هندسه ایا بر عقله اولور (منثوی) کم نکرد و فضل استاد از علوی
کراف چیزی ندارد کوید او * علومی به سندن استاد * فضلی کم اولور * فضا اگر استاد القده فوق بانک اندشه
بر نقطه دیسه (منثوی) بهر تعلیم بیچسته دهن * از زبان خود برین باید شدن * اول بستمده ان اولان مبتدینک
تعلیمندن اوتری کند بنک یلدیکی لساندن طشره اولوق کرل (منثوی) در زبان او باید آمدن * یا تیموزد زوا و علم و فن
سوزده طفلک بناته کلن کرل * تا طفل سندن علم و فن او کره * کافال علیه السلام کلوا الناس علی قدر عقولهم
لا علی قدر عقولکم و قال ایضاً نحن معاشر الانبیاء امرنا ان ننزل الناس منازلهم و نکلم الناس علی قدر عقولهم
(منثوی) پس همه خلقان جو طفلان و بند * لازمست این پیر وادر وقت بند * فاذا کان کذلک جمع خلقان اول
شیخ * کمال اطفالی کبیر بند و نصیحت و قننده بیره و حواله لازمدر یعنی بوکونه بر ایچون و قننده
اولادنه کله قولا و کاهی فعلا هر نه کونه اقتضا ایا رسته استعداد رسته مناسب بند و ارشاد ایله ناشیخ اول مردی
شیخ حقهده قبیح و نامعقول و سلطی اولغله کفر و کراهی ایله آککنده و بر اولیه (منثوی) گفت خود را
و مرن بر تیغ نره * هین مکن پاشا و یا سلطان سستیز اول مردی اول بد کوی و بد بختیه ایسی پوری کند یکی کسکن
قلیجه اورم * آگاه اول یعنی زینهار یاد شاهه و سلطانه عناد و سستی ایله (منثوی) حوص باد را * کبر پاورند *
خویش را از تیغ هتی بر کنند * مثلاً حوصا اگر در یاه پیاو او ر یعنی در یاه مقابله ایله کند بنک وجودی کو کرکدن
قور بر (منثوی) نیست بگری کو کران دار که تیره کرد او زمر دارنما * شیخ آنکی در یاد کادر که اول دریا کار
طوبه که ناشیخ سر لمر دار کردن تیره و سکدر اول (منثوی) کفر را حدیث و اندازه بدان * شیخ نور شیخ را بود کران *
شیخ کمال مری به سنده کفر و عصیان و بودر یل فرنی کفر و عصیانیه مشابه افعال و اقوال دخی صدور ایله معنا
عین حکمت و محض اسر حقیقتدر زیرا کفر لحد و انداز می وارد و یل که او کاب و ستمده معلوم و مفهوم اولمشدر
اما شیخ و شیخ نور کران و ایمان اولمز یعنی شیخ حقیقتنه و نور سه حد و ایمان و بودر که آن حقیقتی حق و نوری
و نور جو و مطلقدر (منثوی) بش بیخدر چه محدودست لاس * کل شی غیر وجه الله فناس * پس بی حد
اوست ستمده هر نه که محدود و لا در هر شیخ که الاله ذاتدن غیریدر که مراد کثرات اشیا در فنا و هالکدر دام و باقی
الک ذاتیدر و شیخ کال اول را که صور مختلفه اشیا الان آنک چشم شهودنده فانی و هالک اول اول حقهده دام و باقی قاله
(منثوی) کفر و ایمان نیست انجائی * که اوست * زانکه او مغزست و این دورنک دوست * پس کفر و ایمان
و بودر اول برده که شیخ نور کران که شیخ اب و مغز در و با یکی که مقصود کفر و ایمان در و نرک و پوشندر یعنی شیخ اولدی
مقامده کفر و ایمان و بودر اول جهند که اول کمال وجه باقی حکمنده مغز در و با یکی اشیا حکمنده نرک
و پوشندر زیرا کفر و ایمان مخلوق و نور و هر مخلوق فانی و هالکدر الا الاله وجه باقیسی دکل (منثوی) این فقاها
برده آن وجه کنت * چون چراغ خفه اندر زبرطشت * بود و کلی فضا و وجه اشیا اول وجه باقی آنک برده می اولدی
لکن السنده خفه و نهان اولان چراغ کبی یعنی وجه باقی زبرطشت * چراغ خفه کبی اولدی اگر چه اول اشیا ایل
محبوب دکادر و لکن ناظر اشیا اولنرا نسبت اشیا کاجابدر (منثوی) پس سر برین تن حجاب آن سرست
پیش آن سر برین سر تن کافرت * بوتک باقی اول حقیقت با شیک بجایدر و اول حقیقت سر تن او کونده بوتک
سری ساردر کافر لغته سازه و بر و ایلد کبیه و آکبیه کافر در بر سر سر حقیقتی سر ایلمی مقرر در
و بودن بجای تنک ذات حقیقتنه برده اولمی محقهقدر (منثوی) کیت کافر فی خبر ایمان شیخ * کیت مردی بی

خبر از جان شیخ * شر بعتده کافر وار شر بعتده کافر اولان اولدر که الله و الله بن کلنه و انبایه
 و اتیانن صادر اولنه انکارا بلنلر و وعند اهل الشر عین بر کسب بحسب الباطن انکار و بحسب الظاهر اقرار
 ایلمسه آکامون * دیرلر لکن حقیقت بین اولان اصحاب طریقت مجید آتک قولنه و فعلنه باقوب مومن دینر بلکه
 بونلرک قنینه کافر کیدر بر وارث حضرت نبی اولان شیخا ایمانیدن غافل اولندر و آتک ایمانی کبی ایمانیدن محروم
 قلاندر و مونی کیدر فی الحقیقه شیخا حاشدن بی علم اولندر یعنی شیخ کالت و وارث فاضل جانی که عین تجلی
 رحماندر هر کیم اول حیات حقیقه دن بی خبر اوله فی الحقیقه جهل و غفلتله مرده و پروتد هوا بله افسرددر
 (منشی) جان باشد جن خبر در آرمون * هر کرا افزون خبر جانش فزون * جان حقیقته شمرده خبر نه خبرن غیری
 دکادر یعنی فی الحقیقه جان اولدر که وقت استخسانده بی خبر اولمز پس هر کیم که خبری و علمی خدای متعاله افزون
 اوله آتک جانی زیاده در (منشی) جان ما از جان حیوان بیشتر * از جهه زان روکه فزون دارد خبر * مثلا بزیم جانفز
 حیوانا آتک جانشدن زیاده کردن زان زیاده در اول جهتن که خدای متعاله علم و خبری زیاده موطر (منشی) پس فزون
 از جان ما جان ملک * کک و منزه شد ز حسن مشترک * پس بزیم جان فزون دخی ملک جانی افزوندر که اول ملک منزه
 و مقدس اولدی حسن مشترکدن حسن مشترک عند الحکما حواس خسته باطنه دن پروتد که حواس خسته ظاهره
 نسبت اولی بر حوض کیدر که بوش حسن ظاهر که مجمعدر که رؤیا و توکل کوریلور و کذلک زیاده بصیر و مستوع
 و مذوق و مشحوم و ملموس اولان جمله و قوت واسطه سیله اولور و لهذا که حسن مشترک دنور و عند التکلمین
 حسن مشترک عقلدر که بر جوهر مذکر در تحیل و تفکر و تحفظ و فهم و تکل کاربرد و لهذا او کاس مشترک
 دیدیلر پس ملائکه و حسن مشترک کدن متزه در که بونلر صرف نوردر پس حسن مشترک صاحبانندن بونلر افضل
 اولور (منشی) و زملاک جان خداوندان دل * باشد افزون و تخییر بر اهل * اماملا که دن اهل دلک و اصحاب قلبین
 جانلری افضل و افزون اولدی سن تخییری تو که حکما بونلر عکس سن بونلر در اولرک قولیه سکا حایت کلسون (منشی)
 زان سبب آدم بود معبودشان * جان اوافزون ترست از بودشان * اول سیدن آدم ملائکه دن افضل اولدی
 جهتن آدم علیه السلام و بونلر معبودی اولدی زیرا اول آدمک جانی افزوندر ملائکه دن افضل اولمسندن و وارفعندن
 تنه کم بیضای (و اذ قلنا للاله لا اله الا هو) آتقنده دیر که و لایه بتدل علی ان آدم افضل من الملائکه المأمورین
 بالعباده (منشی) ورنه بهتر ما معبود دن نری * امر کردن هیچ بود در خوری * اگر آدم ملائکه دن افضل
 اولیدیلر بهتر کدوتره معبودی امر ایلمک هیچ لایق و ازدی بلکه لایق اولان مغضول افضله سجده اعکدر (می
 کی پسندد عدل و لطف کرد کار * کالی سجده کند در پیش خاره عین بکنور و مقبول قبول و عدل و لطف حضرت
 کرد کار که بر کل سجده قله و مطیع و مستقاد اوله خارا و کنده یعنی آدم که خلیفه الله در ملاءکه و سایر اشیا را بایر ایدر
 عدل کرد کار و حکمت پرورد کار آتی پسند ایلد بکه خلیفه مرعایه تعظیم و اقتیاد قله بلکه عدل اولدر که رعایا خلیفه به
 تعظیم و اقتیاد قله پس بی آمدن هر کیم خلیفه الله اولدیمه انلر دخی ملائکه دن افضلدر تنه که ان الذین آمنوا و عملوا
 الصالحات اوللک هم خیر البریه) آتی دخی و معنایه دلالت ایلر (و لقد کرمانا بی آدم و جلتناهم فی البر و الجبر و رزقناهم
 من انشیات و فضلناهم علی کثیر من خلقنا تفضیلا) آتقنده امام بغوی دیر که رسل بشر رسل ملائکه دن افضل
 و کذلک انبیای بشر انبیای ملائکه دن و اولیای بشر اولیای ملائکه دن و مؤمنین بشر مؤمنین ملائکه دن افضلدر اما
 عامه ملائکه عامه بشر دن افضلدر (می) جان چو افزون شد گذشت از انتها) شد مطیعش جان جمله چیزها) برسانکه
 حقدن آکا و خیر اوله افزون اوله کدی و عروایتی اول جان انتها و غایت کد اوله مبلغ ملائکه و منتهای عقول
 و ادراکدر اول جانه مطیع اولدی جمیع اشیا کجانی و حقایق (منشی) مرغ و ماهی دری وادی * زانکه
 اویشست و ایشان در کی * مرغ و ماهی دری وادی دخی آتک شکوم و مطیع اولدی زیرا که اول جان دائمی تجلی
 الهیه و اوصاف ربانیه ایلر زیاده مکده در و نود کرانلر ککله مکده و فناددر (منشی) ماهیان سوزنکر دقش شوند
 سوزنا زار شتتا تابع بوند * اول افضل و افزون اولان جاتک و منتهدن عبور قیلان روح روانک ماهی در دقش
 ایکنه جیسی اولور لنته کم دقش مرمت ایکنه ایچون ماهی در یادن آکسوزنلر کد نور زیرا بیکه لره ایکنلر تابع
 اولور لور و مصرع مصرع اوله با تعلیل و اغتیل طریق اوزره واقع اولمشدر اگر علت اولورسه سوزنلر دن مراد اولایا
 و رشتلر دن مراد اولمشق خد اولور و تقدیر کلام ماهی لره سوزنکر دقش اولور زیرا آتک بیکه لره کیدر بیکه لره ایکنلر
 تابع اولور با خود معنی ماهی لره سوزنکر دقش اولور لروا کاسبت قبولر لنته کسوزنلر رشتله تابع اولور دقش
 اولور (بقیه قصه ابراهیم ادهم برلب دریا) (منشی) چون نفاذ امر شیخ آن میردید ز آمدن ماهی شش و جدی بدید

چونکه اول امیر شخلم امیر نفاق ذی کوردی یعنی چونکه اول امیر ابراهیم ابن ادهم حضرت تارک شایه امیر نفاق
نفوذی کوردی ماهنک گلمندن اول امیره بر وجود حالت ظاهر اولدی (م) گفت آن ماهی زبیر آن گوست
شختر اکو همین در گوست * کند پسته ابدی اول ماهی اولیاء الهدن کاه و خبر دار در شه اول کسه به که
در کاه الیهنک ملعون ورم دودیدر شه بضم الشین تف معناسنه در شه تم ترکیده تخیر واهانت مجلده
توسکافو بحال که دیرلر (منشوی) ماهیان از پیرا که مابعد * ماسق زین دولت وایشان سعید * ماهیلر شخ گلمندن
آ کاه و خبر دار بر سعید وی خبر بر نود و لدن شقی و دور و اندر سعید و مسرور (منشوی) سجده کرد و رفت کریان
و خراب * کشت دیوانه ز عشق فغ باب * اول امیر یوسوزری دیوب شیخه تعظیا مجده ابلدی و اورادن کریان و خراب
کندی فغ بابک عشقندن دیوانه اولدی (منشوی) پس فای ناسته رودر جیستی * در نزاع و در حسد با کیستی *
هر بد شیخ لساندن منکر شیخ اولنه خطابدر فاذا کان كذلك حال الاولیاء کاین پس سن ای وجه باطنی یومندق
نه می بدهدن نزاع و حسدده کیچکه سن یعنی کیه نزاع و حسدا نمکده سن (منشوی) بادم شیری یوبازی می کنی *
بر ملائکرت کتازی می کنی * کو باسن برارسلان تو برینی الله اوین ویا سون ملائکه اوزره نرگزار ایلیرسن یعنی ملائکه
اوزره قیامه اولرسن (منشوی) بدجه میگوئی تو خیر محض را * هین ترغف کم خیر ان خضض را * سن خیر محض بده در سن
یعنی مشایخ عظامه و وجودی خیر محض در نجیون کم و بد سو بلیرسن خیر محض ایچون و نلر خنقده کم سوزو بلیک عین
خضض و محض دنا و تدر آ کاه اول ترغف عدایله سن بوکونه انخفاضی (م) بدجه باشد مس محتاج مهان * شیخ که
بود کبیای بی کران * فی الحقیقه بده اولور خیر اولان محتاج مس اولور که مراد اصلاح نفس ایتمندلر و فی الحقیقه
شیخ کیم اولور کبیای بی کران و اکسیری بیایان یعنی مکمل انسان و مصلح و مری جان و خندان اولور (منشوی)
مس اگران کبیای فایلد * کبیای ز مس هر کز مس نشد * مس اگر کبیای دن آتون اولقی قبول اید بی اولدیه
کیما سدن هر کز مس اولدی یعنی مس کی ایق و خدیس اولان شیئر کبیای دن قابل شرف و کمال اولدیه
کبیای نه سن بولنلر مس کی دن اولنلر دن هر کز دن و خدیس اولنلر (منشوی) بدجه باشد سر کشی آتش عمل
شیخ که بود عین دریای ازل * اصل بده اولدی امر خدادن سر کش برزل و غضوب و آتش عمل اولدی شیخ کیم اولدی
دریای ازل عینی اولدی که آتش عمل اولقدن معری و خلل و زللدن مراد (منشوی) دائم آتش را بر مساند ازاب *
آبی رسید هر کز الزتاب * دائما آتشی آبدن قورقودر آتشن خوف ابلر التهابدن یعنی دائما آتش غضب
و شوائ ماه طهور و آب نوره فغ یق ابلر آتتاب و شعلدن فتن قورقدی یعنی منبع آب نور و ماه طهور اولان
فتن التهاب نفسیه و اشتغال اوصاف حیوانیه دن خوف ایلر یعنی الیز (منشوی) در رخ هر عیب * بی می کنی *
در بهشتی خارجینی می کنی * ای منکر وجه بدر کاملده عیب ینلک ایلیرسن و بولنلر قلبی بهشت حقیقه بدر کوا بهشت
ایچره خارجینلک ایلیرسن و کم اوصاف و قنلرسن (منشوی) کر بهشت اندر روی تو خارجو * هیچ خار انجایابی غیر تو
سن خار طلب اید بی اگر جنبه کیده سن * منتهه سندن غیری خار بولز سن یعنی اگر فرضی جنت ایچره کیده سن
ای خار جو اولان کسه هیچ خار بولز سن آمده وجود مر دار کدن غیری (منشوی) بی بیوشی آفتابی در کلی *
رخنه بی جوی زیدر کالی * بر مقدمه اربال بقده عظیم آفتابی ستر و پنهان ایلیرسن بر بدر کاملدن رخنه و نقصان طلب
ایلیرسن یعنی اولر غمک استرس آفتاب حقیقه کل انکار مذمتده و رخنه و خلل استرس بدر کاملده (منشوی) آفتابی که
باید در جهان * هر خفاشی کجا گردد نهان * بر آفتاب دین که جهانه طلوع قیلور بر خفاشدن اوتری قنده نهانی
و خفتی اولور (منشوی) عیبه از در پیران عیب شد * عیبه از ریش ایشان عیب شد * عیبه بر لیلر رندن عیب
اولدی غیر لراهل الله لزل و لغیر تندن عیب و پنهان اولدی یعنی جمیع عیوب عقله و شرعه خود و وارث انبیا اولان
بیرلر زود حق ایلنلر عیب اولدی و وارث حضرت نبی اولان بیرلر بریکه عند العوام عیب اولان بر شئی فرضی
قبول ایلسه اول عیب اولنر بلکه ظاهری بخلاف عقل و شرع و باطنی موافق عقل و شرع در آ کچه عند العوام
کلاهوام اول عیب و مراد مر ملا افعال حضرت نبی علیه السلام کبی و جمیع اسرار غیبیه و انواع امور لایبیه اول
بیرلر ریش و لغیر تندن عیب و مستور اولدی یعنی بر اثنان انبیا اولان اولیا خلق عاشق و طالب اولد قری اسرار
غیبیه به و انوار انبیه به عارف و غیره در در ریاض الله آقی خلقه اظهار نمک قادر لر و لیکن کمال ریش و غیر تندن
ناخبره اول عیب اولان سرری افشا و اظهار ایلر و بولنلر چشمنه عیب اولدی و اینداعند اظهار محرم اسرار اولنلر
بحسب الجماله آ کناکار ایلر و عیب قیلدی اگر چه بران اول عیبه ریش و لغیرت * محبوب آنک حقیقتی عوامه افشا
ایلسه زدی خود اولر عیب اولنلر بلکه جهل آ کناکار ایلر و بولنلر بر احداث کار قیلار زدی دیک اولور (م) باری از دوری

و خدمت باریاس * زند است چای و زکریاس * باری اگر نزل حضور بدین دریا بسک انزل خدمت و تقسیم
 است که بار و محبت اول آنرا بخت ملاقات نهند دورا و لای خصوصند تمامت ایلم که چای و کار از ره اول (می)
 تا از راه فسی می رسد * آب رحمت راجه بندی از حسد * تا اول بولند سکار راجه بشه رحمت الهی صوبی
 انزل حسد ایلم که بچون با غلرس و فوض الهی بی نیچون قطع ایلمسن (منشوی) که چه دوری دوری جستان بودم
 حیثا کنتم قولوا وجهکم * بآیت * سوره بقره در (وحیما کنتم) هر نه برده که اوله سزا کرده و اگر غریبه
 و اگر کرده و اگر کرده (قولوا وجهکم شرطه) دوندول بولز بکزی مسجد حرام جابینه معنای بی که چه دورا بسک
 و قرب حقن مجبور ایلم که اراقدن او شاد تو بر بغی یعنی اولیا و اصفیا جابینه جابلس و تعلق قبل از راحی تعالی
 و حیثا کنتم قولوا وجهکم * پیوردی پس اگر چه بآیت کریمه قبله صوری حقتده در لکن معنای باطنی قبله
 حقیق اولان اتیسیا کرامه و اولیای عظامه دخی متوجه اولان که اشارت اولور (منشوی) چون خری در کل فند
 از کام نیز * دمیدم چند برای عزم خیر * مثلا چون کم بر رخ بالجه دوشه کام بیزدن یعنی بلا تدر سر عتله آدم
 آتقدن نیز نیز رفتار * عتقدن قاتلحق و اورادن خلاص لویق قصده دمیدم حرکت و سعی ایلمسن لایق اولان بود که
 سستخی بدن بالجفتدن خلاص اولیای چون عزیمت و حرکت ایلمسن (منشوی) جای راهم وارنگند پهر باس *
 داندا که نیست از جای معاش * اول کله دوشن خری هموار ایلمز آنده اولقدن اوتری یعنی اول بالجهی دوزد و برابر
 ایلمز آنده اول بالقدن اوتری زیر اثر یلور و حسی ایلم که اول کل معیشت و راحت بری دکلدور (منشوی) حس و
 حس خردیدست * کدلوزن و حلهای بر بخت * پس سنک حس و ادراک خرنک خنددن ناقص لک اولشدن زبرا
 سنک او کلک بو و ملاردن مجبر ممدی و حل بالجه در لمر ادا کل و شر به و مستهبات نفسانیه به متعلق اولان شیدردر
 (منشوی) در و حل تاویل رخصت میکی * چون نمی خواهی کران دل بر کنی * و خلد تاویل رخصت ایلمسن چون
 استرسنه آندن کوکل خو پرهن یعنی چون کم اکل و شر به و مستهبات نفسه میلانسن بوالتده تاویل رخصت
 ایلمسن بولدیو (منشوی) کین و اباشدم امن مضطرم * حق نکیر عاجزی را از کرم * که برادره و از جازد و بکار
 بن مضطرم و عاجزم حضرت حق کرمدن عاجزی طوعن و مضطرا لای اخذا غنر (منشوی) خود گرفت و چون
 گفتار کور * این رفتن و آتینی از غرور * حضرت حق سنی خودمو آخذه ایلمشد لیکن سن کور گفتاری
 بومو آخذه بی کرمن سن غرور و غفلت کدن (می) بی کوند این جای که گفتار نیست * از برن جو شد کاند غار نیست
 گفتار شکار باغ استیلور برده گفتار بود در بر طایره دن طلب ایلمز بولدیو که مغاره بود در بعض نشخده
 جو شیر به جو سید واقع اولشدن بونقدر اوزره معنی طشره دن است که اول غار ایلمر دکاردن عک اولور (منشوی)
 این همی کور بندوشد سنی نمند * او همی کور بیزدن بی آکهند * اول طایفه بونی دیر و آکند قور کتار
 انزل گفتار بنه اعتماد بیدر و توری کور مدیار (منشوی) کرمن آک * که بودی این عدو بی کنی کردی که
 این کتار کو * بودن شدن از خیر دارا و لیدی بجن ندا ایلمر که اول گفتار بی پس بوسکر مغرور اولوب عاقبت
 دانه که گفتار اولور (دعوی کردن آن شخص که مرا خدا می گرد بگاه و جواب گفتن شعیب علیه السلام دورا
 (منشوی) آن بی میگفت در عهد شعیب * که خدا از من پس بدست عیب * اول کسه شعیب یغمبر علیه السلام
 زمانده باندی که خدای تعالی بدن جوق عیب و گاه کور مشدر (منشوی) چند دید از من گاه و جرمها * و زکرم
 بر دان نمی کرد مرا * بدن نیجه که گاه و جرمه لمر کور دی و کرمدن خدای طوعن و گاه و سبیلهم و آخذه تیر (منشوی)
 حق تعالی گفت در کوش شعیب * در جواب اوضاع از راه عیب * حق تعالی غیب اولدن فصیح و آشکاره اول
 مغرورنجا و بنده شعیب یغمبر علیه السلام کولفته دیدی (می) که کنی چند کرم من گاه * و زکرم گرفت
 در جرمه که که دیدل بن وافر که با بیدم و کرمدن حضرت اله بی جرمه اخذا بندی (منشوی) عکس میکی و مقلوب
 ای سیه * ای رها کرده و بگرفته سیه * ای سیه عکس و مقلوب سو بولسن ای بولی تر لایش و صحرایانی طوعن
 (منشوی) چند چندت گیر و بونی خیر * در سلاسل مانده تا ناسر * سنی نه قدر نه قدر و اخذا ایلم و سن بی خبر سن
 سلسله زرد فالمنسن آقادن باشد دکن و قیود معنویه به معدا اولسن باشند آگاه دکن (منشوی) زنک تو بر تو
 ای دین سیه * که جدی در دین راه * ای سیه و لک سنک قات قات یاسک سنک باطنک بوزنی شاه و خراب
 ایلمدی (منشوی) برداشت کار بر زنکارها * جمع شد تا کور شد زاسر اوها * سنک قبل از و باسر از و باس جمع
 اولدی ناخدا سر لردن کور اولدی (منشوی) کرزدان دودر دیک نوی * آن اثر ناخدا باشد جوی * مثلا اگر اولی
 تون بر کنی چولک اوزره اوسه اول اثر کور زور فرضا کر براره اوله (منشوی) ناز که هر چیز بشد سنا شود

برسیدنی آن سیه رسو آسود * زیرا که هر برشی ضعیف شد اولور بر سید اوزره اول سیاه رسو اولور (می) چون
سیمه شدین پس تا نبردود * بعد ازین بروی که سید زودود * چونکه دین سیاه اولدی پس دودک تا نبری یوندنصره
یعنی سیاه اولدقدنصره اول جولان اوزره دودی نیز کیم کورری یعنی علی القوردودی کورمکه که قادر اولور
(منشوی) مرده تکرکه اوزنکی بود * دود یاروش همرنکی بود * دودمورجی که که اوزنکی اوله دودک آنک یوزله
همرنگلکی اولور (منشوی) مردودی کو کند آهنگری * رروش ابلق کردد اوزد اوری * اماروی کسه که
اوا هتکرک لایله آنک یوزی ابلق اولور دودکتور بیجیلکدن (منشوی) پس بداند زودتا نیکر * پس نالدر دودک ایدی اله
پس روی نای فرورجیدایه سیاض و منور اولان کسه علی القورکا هک تا نیردن سیلور پس حضرت خدایک
در کا هک علی القورناله ایلر اوی اله بادشاه دوسولر (منشوی) چون کند اصرا اید بیسه کند * خال اندر چشم
اندیشه کند * امام معاصی اوزره چونک اسرار ابلیه و بدایشی کندی به بنه و صنعت ابلیه اندیشه کوزنه
خال ابلیه یعنی عقل و فکری کوزنی کورقوله (منشوی) توبه تددیدد کشرین شود * بردش آن جرم تا نیدی
شود * کبر و هر کز توبه فکر ایاز اول جرم رناله آنک قلی اوزره شبرین اولور تا نیدی اولور و عاقبت کافر اولور (منشوی)
آن تیشانی و ارب رفت اوزره شست بر آینه نیک بیج نو اول کا هکدن بسمان اولقلق و اربای دوقترع قلیقی آدن
کندی آینه سی اوزره بش قات پاس اولور دودی یعنی قلبه زیاده پاسر غالب اولدی (منشوی) آهنگش رازنکها خوردن
گرفت * کورهرش رازنک کزدن گرفت * اول عاصیلک آهنگ قلبی کز کرام معاصی بیجیلک طودی * کا قال علیه
السلام ان القلوب قعدا کا یصدأ الدید قوالوا اما جلا وها یا رسول الله قال ذکرائه (منشوی) کوهر امانی پاسرک ابلک
طودی (منشوی) چون نویسی کاغدا سید بر * آن نوشته خوانده اید در نظر * چونکه سید کاغدا اوزره یاز سن
اول مسطور اولان نسته نظرد اوقومش کاور یعنی قلب بر کاغدا سید کیدرین خط خطای آنک اوزره یاز سن
اول مره نظرد اوقومش اولور و ثانیاً آنک اوزره بر دخی یاز سن اوقومش منقهم اولوب هر ایکسی غلط اولور
نم که یورر (منشوی) چون نویسی بر سر نوشته خط * فهم ناید خواندنش کردد غلط * چونکه خطی
یازنش کاغدا نای اوزره یاز سن فهمه کز یعنی فهم اولور آنک اوقومش غلط اولور (منشوی) کان سیاهی بر سیاهی
اوقاد * هر دو خط شد کورمعنی * بد * زیرا اول بر سیاه خطک بر سیاه خط اوزره دوشدی یعنی واقع اولدی هر ایک
خط کور اولدی و بر معنی برمدی (می) در سوم باره نویسی بر سرش * پس سه کردی چو جان کافرش (و کرا و چنی
کره اول خطک باشی اوزره خط یاز سن کافرش کبی کبی او خطی زیاده سیله سیله ایدلک یعنی اگر نالانک اوزره
بر خط دخی یاز سن پس اول کاغدا قلی سیاه ایلرس کافر جانی کبی کا قال علیه السلام ان العبد کلما ذنب ذنبا حصلت
فی قلبه نکتة * و دانه استغفر صلت وان عاذ زنت حتی یسود قلبه وهو الران الذی قال الله تعالی فی کتابه کلابل ران
علی قلوبهم ما کانوا یکسون (و قال ایضاً فی العصاة والذین کسبوا السیئات وجزاه سنه سنه من ثلها قال ویرحمهم ذله
ما لهم من الله من عاصم الی آخر الایه (منشوی) پس چه چاره جز شاه چار که * نایدیدی مس واکشش
نذر * پس نه چاره واردر یو کونه سیاه روان اولان کسه به چاره کرا اولان الله رجوا النجاة من غیر رحمت حقدن باس
مس کیدر و آنک کیمایی نظر الهیدر نظر معنی انتظار اولسه دجا نذر معنی نایدیدک مسدور و آنک کبیاد و اسی
عبدک رحمت حقه انتظار دیر که افضل العبادات انتظار العرج یورلمشور (منشوی) نایدیدک چاه بدش اونی *
تازدر بدیاد یورون چهید * امید سزاکری آنک او کتده قورکنا و اسزدر ددن طشره صحرابه سز یعنی خلاص
و نجات یوله سز (منشوی) چون شعب این نکته یا اوبکت * زان دم جان در دل اوکل شکفت * چونکم شعب علیه
السلام اول نکات حقایقه فی اول مغرور هدیدی اول به مضاف اولان نفس و کلامدن آنک قلبند کل ایمان و ایشان
آجلدی و لکن اول موأخذ نشان طلب قلبدی پس حضرت حق شعب علیه السلام و جی ایدوب خبروردی
کاری فی اطمینان رجلا فی زمان شعب قال الهی کم اعصیلک فلا تعاقبی فارح الله الی شعب قال یا عیب لقلان
کرا عاقبه و لکن لایعلم الاسباب عنه لذت طاعانی الی آخر منته حلا و متناجی (می) جان او بشد دروچ آسمان * کت
اکر کت مارا کوفشان * آنک جانی آسمانک و حینی آستدی اول کسه آیدی حضرت حق اکر بری طودی ایه
کا نشان فنی (می) کت ارب دفع من میگوید * وان کت نشان جی جوی اید * حضرت شعب علیه السلام
آیدی بار فی اوبت دفعی دیارول * غرور اول مواخذ به نشان اسز (می) کت ستارم نکورم رازهاش * جز یکی رمز
افزای آتلاش * حضرت خدا شعب یغیر علیه السلام آیدی بن ستار العیوم آنک رازین دیزم بر مژدن
غیری آنک بلا سندن اوزری (منشوی) بن نشان آنکه می کیم ورا * آنکه طاعت دارد و صوم ردها * آنک بر نشانی

اولدركه آتی مواخذة ابرام اولكه سومدن و دعادن طاعت طور (منثوی) از غبار و از زر كوه و غیر آن * لیك بك ذره ندارد ذوق جان * و دخی نمازند زر كاندن و دخی آنك غیر بسندن یعنی اگر چه آندن و كونه طاعت ظاهر اولور لیكن اول كسه بر ذره جان ذوقی طوع و روشن و لطیف طاعت ابرام لیكن اول طاعت و افعالدن بر ذره جاشی و ذوق طوع و (منثوی) می كند طاعت و افعال سنی * لیك بك ذره ندارد جاشی * آنك طاعتی بحسب الظاهر نذر و اطلیق و لیكن معنائی نفزد كادرجو زجر و دروا ایچي و قدر (منثوی) ذوق باید تا دهد طاعت بر * غزنیاید تا دهد دانه * خضر ذوق كرك تا طاعت ابرام و محصول و بر مغز كرك تا دانه شهر و بره ذوقن مراد اخلاص و حضور قلب مراد اماكه اخلاص و حضور قلب اولمه طاعت محصول و غرات و بر مننه كم مغز كرك در كه تا دانه شهر و بره (منثوی) دانه بی مغز كرك در دانهال * صورت بی جان نباشد بر خیال * ایچي سز دانه بجن نهال اولور یعنی اولمز جانسز صورت خیال دن غیر اولمز كذاك بلا حضور و لا اخلاص اولان اعمال خیال دن غیر اولمز و غرات لذاتی بر من و قبول مر تبه سن بولاز (بقیه قصه طعنه زدن آن مر دیكانه بر شیخ (منثوی) آن خبیث از شیخ می لایذ را زكر * كرتكر باشد همیشه عقل كاژ * اول خبیث شیخن اولزی وافر و مهلات سوبلدی لایسد اولودی میكدور بوراده هرزه سوبلدی معنائسه اولور شاشینك عقل دایم كنرك و كز فهم اولور (منثوی) كه منش دیدم میان مجلسی * فوزت قوی عاریست و فسادی * كه اول شیخ بن بر مجلس اور تا سنده كوردیم پس اول تقوادن عاری و زبانه فسادس (منثوی) و كه بار نیست خزان اشبان * تا بیستی فسق شیخ را عیان * و اگر كه سنك بكاتصديق و اعطاء ذوق ایه بو كچه خالق تا شیخ فسق عیان و اشكاره كوره سن (منثوی) شب بیدش بر سر يك روزی * كفت بكر فسق و عشرت كرتی) اول منكر مری كچه بر روزنك طرفه ایلندی و ایندی نظر الله فسق و عشرت ایلما ككنه (منثوی) بكران سالوس روز فسق شب * روز هجرون مصطفی شب بولاب * نظر الله اول روز داولان ریا به و شدد اولان فسقه كوندز مصطفی صبی و كچه اولوب كچی (منثوی) روز عبدالله اورا كشته نام * شب نفوذ بالله اودر دست بام * كوندزا كا نام عبدالله اولمش شب نفوذ بالله آ نك افعال قیحه سندن اتند بام شراب (منثوی) دید شیشه در كف آن بپر * كفت شیخا میز راهم هست غری * مرید اول پرك اتند شیشه بی برص كوردی اول مرید شیشه ایندی ای شیخ سینه كدر فرب و غرور و كارد (منثوی) فوئی كفتی كه در بام شراب * می بیزد دیو روی با شتاب * سن دیزمیه كه شراب با سنده شیطان ایشرا آند بجه الله بعض نسخه ده بوله واقع اولور دیو میزد دشتان با شتاب یعنی شیطان اوبورل بجه الله آ كایش (منثوی) كفت جامع را جنان برگرداند * كاندور افر كنجیك سبند * مرید كه شیخن اتند بام می كوروب ای شیخ سنك دخی غرور و حیلتن می وارد دید كده تعلیم ابریه و ارشاد الله عقیده معقولی محسوس مر تبه سنده ابراز ایدوب و خرابطن و بام فاطمی تفهیم ایچون ظهوره كورتور دیدیكه ای مرید بنه ایچی آنجلین مالامالا ایشلار در كه اول جامك ایچنه صغمن راوزرل دانه سی (منثوی) بكر ایچا هنج كجذره این جن را كشتود غرقه نظر الله بوراده هیج بر ذره صغری یعنی ای مرید نظر الله هیج بر ذره غرور و سوادن بر قطره بوجام محسوسه صغری صغمن اما بوسوزی كزاشتمش سنن بونك سرتدن مغرور و غافل سنن یعنی اول منكر دن ای مرید بوسوزی كری اشمتمسن و كامغرو سنن (منثوی) جام ظاهر خنر ظاهر نیست این * دور دوا این را ز شیخ غیب بین * بوجام ظاهر خنر ظاهر كدر غیب بین شیخن بونی بعید و بحال طوب یعنی بونظر جام ظاهر شراب دكدر سن بونی غیب بین و اهل دین اولان شیخ صاحب تمكیدن بعید و تنزیه ای (منثوی) جام می هستی متعجب ای ذوق * كاندور اوندركنجد بول دیو * جام می شیخن و راقی و وجودید روی الله ك و وجودیدای عقلی ناقص امله كه اول نور حقه مالامالا اولان وجود جاسمه هر كز بول دیو و خدعه و ریوض صغمن بلكه مغایرت و سوا حكمنده اولان مخلوقات و مكوناندن بر ذره داخل اولمز (منثوی) پرومالا مال از نور حقست * جام تن بشكست و نور مطلقست * اول شیخن وجودی حقیق نوزندن پرومالا مال در تن جایی صندی و نور مطلق و یعنی اول بر جامدركه نور حقه پرومالا مال اولوب طولدی و جام تن سنك محو فناء به شكست قلوب عین نور مطلق اولدی جام وجود شیخ بر مرتبه لطیف و رفیق اولدیكه خرنور مطلقه و دویوبری بر سنه مشابه و متشاكل اولدی اگر نظر حق به نظر ایتك كوا قدح وجود شیخ وارد و خراهی بوقدر (واژه افعال الحید مناسبا الی الخ) (تنظیم) (ق) از نواج و روت انجر قشما با و تشا كل الامر * فكا نماخر و لا قدح * و كاتفا قدح و لاخر * بو حمله الیق تعبیر و احق تقر بر اولدركه مشایخ عظام و اولیای كرام قدس الله ارواحهم بر قلمه واصل اولور در كه انده اصل جمیع اذواق و لذاتی بر لزل و جله تقایس و طبایات حقیقت مشاهده قیور و بوقدق حقایق به وجود پر جودری محل و منظر اهلدی اعتبار به وجود لرینه

جام و اول ذوق حقیقه مدام تعبیر ایدر لور و مولود تحت الاطمار و سلاطین عالی مقداره حضرت پرورد کار بر مرتبه قوت و اقتدار و بر مرتبه در کبر بر مقتضای حکمت بالغه الهیه کرامت لر سه باذن الله اول امور غیبیه بی ذوق و سرور معنویه بی با تعلیم و ارشاد اید چون و یا شود معنائک صورت بغلشنده و سر غیبینک شهادت نگلشنده بر آخزلذات و بر غیر حلاوت ایدر ایدر قیلدینی ایچون صورته کتور لر و مرتبه حسیه بتور لر حتی نجسه منکر لرک و باطله عقل و ادراک ضایع ایدوب بتور لر سه کم شیخ مر قوم ذکرا و لان منکر مذموم عقل و ادعائی بتور دیک کبی ونجه مر دیر لدخی ایما و باقنائ احیاء ایدوب بتور لر شیخ مذکور مرید مر بورل ایمان و اعتقاد زیاد ایدوب بتور دیک کبی و دخی حضرت قصب البیان موصی کندی معتقد لرندن بر نیک شبهه سن دفع ایدوب حقیقت حاله واصل ایدوب بتور دیک کبی قوت حادده شیخ قصب البیان موصیلنک منقبه سنده بوکونه نقل ارنشدر که قصب البیان حجره سته بعض کسینه لر کورد بیکه اجل نسوان و احسن انساندن محبوب و محبوبه شکلنده ایکی کسه داخل اولد لر بس آنلر دحل شیئی انکار ایدوب بعض مجلسده شیخ قدح و مذمتنه شروع قیلد بلیر شیخ مرید و معتقد لرندن بری بو نری دفع ورد قیلد قد و بنوردید بیکه بزوبله کورد لر شیخ تحکم بالظواهر استرسل سنخی تجسس الله ناسکا دخی بو قصه کشف و باهر اوله پس مرید شیخ احوالی تفصیل قیلدی فی الحقیقه کورد بیکه ایکی کسه کلوب حجره شیخ داخل اولدی مرید دخی در عقب دق باب المدی شیخ کبدر دوسو بلدی و مرید دخوله استبدان قیلدی شیخ رضا و ربوب مرید ایدوچری داخل اولوب کورد بیکه بر دلبر زایشیخ عیننده و بر حسن اولد با خائلسده اوتر مشلر شیخ حضرت لری بو نرله کامعائقه و کامه مکالمه و کاهی تلذذ و تمتع طریقه معامله ایلر مرید متعبر اولوب دید بیکه ای سلطان حقیقت بو نر فری نا حرم اولسه لر سه بن جناب ولایت ما نکه انکار بو نر دکره قصه موسی و خضر مسطور اولوش و بین العلماء شریعت و بلشدر و لکن رجا و درمکه بوسردن فتح باب و بو یوزدن کشف نقاب پیوره سزید کده شیخ تبسم ایدوب دید بیکه ای فرزند بو عینده اولان محبوب شکر خند و بلند بنم عقل و سعادت غنیمت صفتیدر و بو محبوبه وایسه بنم نفس نایسه ملک هیئتیدر حضرت خدایات اخی نعمت کبری حاصل اولق ایچون اولیاسنه معقوفی مرتبه شادانه و معنای عالم صورته کتور و اول مبتذل و متجسد اولان معنائدن لذت صوریه بی تمتع و تلذذ ایدر لر و استر لر سه اول معنای موصوره بن مرتبه لر سه کبدر پس شیخ قصب البیان اول محبوبی در کار ایدوب کندی به شمع ایلدی در حال غائب اولدی و کذلک محبوبی دخی سینه سته آلوب در آغوش ایلدی اول دخی نایدی اولدی پس مرید شیخ بوسر لر شهادت سنده حیران قالدی و حالات جبریل امینک رسول اکرمه دحیه کابی و حضرت مرعیه بشر و اشککنده غزل و تجسد ایلمی قیلندن اولور (منشوی) نور خورشیدار بقصد بر حدث * او همان نورست سید بر دخت * برفوع آخرا وزره اولان کرامته ویر کونه حالته دخی اشارت ایدوب پیور لر بو نر شول خورشید اعظم در کار کونلرک نوری حدت و خبت اوزره واقع اولسه بن اول نور دیر و نرکه من بعد خبیت و صاوت اولوز ویر بری کرائد رکمن کل الوجوه مر دار قبول قیلار مثلا بر بیره جمیع ام الخبایث اولان خری دو کسک مر دار اولوز بر بیره محیط اولیای کلینک بیره باطننه نسبت بر بیره و شمس منیرا نلرک نوره کوره بر زده در پس کونلرک باطنی مر دار و خبیت حرامدن و طعنا مدن نیجه خبیت اولور و نوجه له نجاست قبول قیلور زیرا کونلره طهارت حقیقه حاصله اولمشدر بشریت لوشله ملوث اولنره کوره قیاس ایلنک جائز کادر زیرا کونلرک جله خوارق عاد اتلندن بری تبدل اغان ایلکدر مثلا نثار اکسیر تائیر لری مسی زور زهری تر یا قی کبر ایلر نه کم حضرت عروسی الله عهذون روایت اولوز که زمان خلافت لر نه قیصر روم آکایض هدا و پیکش ارسال ایدوب رسول روم آتی حضور عرافار و قه ایصال ایلد کده کورد بیکه بوجه ملک میا سنده مال مال بر شیشه و ارسوال ایلد بیکه بوندر رسول دید بیکه بر زهر قتلدر که هر کم بر متفان ایچر ساعته و ارمیوب دیدان کور و دوشنه بر ابله ایچر سه در دحل کندی بن پس حضرت عروسی الله عهذ دیدی که بکافر سندن اشدن دخی اولوز دویوب اون وقیه مقداری زهری قالدی بر بوش ایسدی رسول بحالی کور و ب کندی فراموش ایتدی بعد زمان کورد بیکه هیچ قار و قه ضرر کادی و متغیر دخی اولدی پس ایمانه کلوب مسلمان اولدی (منشوی) شیخ گفت این خونده جامست و نه * هین بر آستکر ان * کروی * پس اول شیخ همام جام ایچره اولان مدای عمل مصفا ایلوب منکره خطاب ایلدی و بر وجه عتاب بوکونه سوز سوز بلدی ای منکر بوالنده اولان خونده جامد و نه میدرا کاه اول اشفه کل ای منکر و اول جام ایچره و اونه نذر قیل (منشوی) آمد دیدی انکین خاص بود * کورشد آن دشن کور و کبود پس شیخ حضوره کادی کورد بیکه انکین خاص ایدی پس کور اولدی اول بیوده و یعنی اولان دشن (منشوی)

گفت میرا ندیم مرید خوش را به رو برای من بخوبی ای کاش که مرا نجو است مضطر گشته ام من فرقی از محضه
 بگذشته ام اولاً الهام محرمات و منتهای ارتکاب ابلری طرق نشسته در حالی دکلوا با غنیل و با خود قطعه و سدید
 طریق اوزره در کایتا و با خود وقت ضرورته امتثالاً لامر الله رخصت شرعی بی ارتکاب ابل اعل اوزره در زیر
 عزایم اعل نفعه واجب و مستحب آنسه و قنده رخصت اعل ابل اعل واجب و مستحب (کاروی عن ابن عمران
 الله یحب ان توفی رخصه کما یحب ان توفی عزائم و عن انس رضی الله عنه ان الله یحب ان تعمل رخصه کما یحب العبد
 مغفره) پس حین ضرورته اولان رخصت شرعی نیک سائمه شروع ایدوب سیور را اول شیخ کندی مرید نه اول
 دمه دیدی و متکره نعر یض و سائر انکار قیلنره مسئله ضروری تعلیم ابلدی و ارای اولو مریدیم ایچون شراب نید
 استه زرا که بتم و نجیم وارد و بن بواله مضطر اولشم و بن ریح و المده حالت محضه دن یعنی شدت جوعدن اونه کرم
 مننوی (دو ضرورت هست هر مرد را بانه بر سر متکر زاعنت باد ناله ضرورته هر مرد را با کدر متکر زانانی اوزره
 لعنتدن حال اولسون یعنی برغوی الضرووات تسبیح المخطورات حین ضرورته هر مرد را ورام مال و حلالدر
 شریعت بیان متکر زانانی لعنتدن حال اولسون حرامی مضطر اولنره حضرت کرم و وحیم حلال ابلشدر و بوکا
 دلائل چودر بوجه دن قرآن عظیمه حکیم مطلق سیور لکه (انما حرم علیکم المیتة و الدم و لحم الخنزیر و ما اهل به
 لغیر الله من اضطر غریب و لا عاذ فلا تم علیه) یعنی ای مؤمنان و سکر زانانی اوزره حرام ابلدی الا سدر اولشی دوم
 مسفوحی و لحم خنزیری و اصنام ایچون مذوجه اولوب اوزره اسماء اصنام ذکرا و انانی برکسه مضطر اولسه و انانی
 و طاعنی اولدی بلی حلاله و ولت نفسا ینه به نجواز قیلدنی حلاله و ارام اولان شینلری تا اول قیلسه اکا کلا و قدر بنگه
 اول دمه و بوله ابلنک خیری چودر فرضا برکسه حین ضرورته رخصت شرعی بی ارتکاب ایلوب اولسه هر دار
 اولور و سینه جاهلیت اوزره اولور مثلاً سائل قهیه دن بری بود که برکسه بیک بیکر بوزارش برقمه طور سه و آتی
 مضطر قیلسه اول حین دماک دفعی ایچون صوامقه و وضو بولنسه و لکن قنده خبر بولنسه و آتک دفعی ایچون کفایت
 مقداری شرب خرایله آتم اولن صورت اخری بر قاج کسه سفرا ینه لور بر جانه کنسه لور بولنک صولری اولسه
 اما با ایچله و باد کسه بعد بولنک ما ینده بر شر بعت عالم کسه به زاده عطش غالب اولسه بونادن صوامقه
 و بولنسه و لکن خبر بولنسه و اول عالمک دخی عن قرب آبه وصوله یقینی اولسه و دمق مقداری علی قدر الکفایه
 خردن ایچمه آتم اولن اسک بعد الشرب بعد خطوات معدوده آبه واصل اولسه ینه قویه قیلن زرا اول حنده
 ما کول و مشروب اولان محرمانه حرام دینز قافهم و لا تغفل فیه مسائل شرعیه و احکام مرعیه (مننوی) کرد
 سخنانه برآمد آن مرید بهر شیخ ازهر خجی اوی چشید اول مرید شیخ فرمائی اول میخانه نک جوهر مسنه کادی
 شجیدن اوزری اومرید هر برکو بدن شراب طاعتی (مننوی) در همه میخانه اوی نیدید کشته بد بر اعل خیم نید
 دو ککی میخانه در دماول مرید شراب و مریدی شراب و نید ابله بر اولان کوپ عسلدن بر اولش ایدی (مننوی)
 گفت ای زندان چه حالت و چه کار بهیج خجی دومی ینم عقار مرید میخانه ده اولنره ایدی ای زندان نه حلالدر
 و نه ابلشدر بهیج برکو بده شراب کو و مریم (مننوی) جله زندان زندان شیخ آمدند چشم کران دست بر سر می زدند
 جله زندل چونکه بوکراسی کورد بلر اول شیخ حضور نه کاد بلر جسته لری کیه اید بی لاری با شلری اوزره اوود بلر و ساز
 و نضر ع اوله دید بلر (مننوی) در خرابات آمدی شیخ اجل جله میا از قدومت شد عسل ای اولورل شیخ میخانه به
 کادک جمع شراب ارسنک مبارک قدومت کدن عسل اولدی (مننوی) کرده مبدل قوی را از حدت چان مارا هم
 بدل کن از خبث من شرای نا پاک کدن تبدیل ابلشن نرم جاتمزی دخی خبثدن تبدیل ابله یعنی خبثت نفسا ینه
 و نجاسات بشریه و جسمانیه دن نرم و جزی دخی بال و طاهر ایدید بلر (مننوی) کرشود عالم براز خون مال مال
 کی خوردند فحشا الاحلال یعنی شدکان خدام بعد حرام بیک احتمالی بود قدر فرضا حرام بیک به متوجه اولسه
 الله تبارک و تعالی آتی تبدیل ایدوب حلال ایلر نه کم اول شیخ کادک حین ضرورته میخانه منی ایچمه کتوجه اولوب
 و مریدی میخانه به کاوب جله خلری بود قلوب جمع خلری عسل مصفا ابله بر اولش کوردی پس بولنک بر عقلنده
 هزار گونه حکمت و کرامت مشدر بجه دروید کاری حلال اندر حلالدر کو که رخصت شرعی بی ارتکاب ایلد بلر
 بر حلال ثانیاً حق تعالی آتی صورت حرامده قویوب عسل مصفا به تبدیل ابلدی ثالثاً و کرامت علیه واسطه سبله
 مخلوارل قویه و انانی ظهوره کادی پس اگر عالم خونندن مالا مال اولسه و حرام طوله سبله یننده خدا حرامی ینز
 الاول حلال بیر یعنی خدای متعال کندی عبدنا الصنه اگر عالم دم مسفوح طوله و مرید اوزره حرام مالا مال
 اولسه اول مرد اوزره حرامی بال و حلال قیلر تانده سی حلال و طیب و طاهر پیش اولور و بونده بر نیکین معنی دخی

اولد که مثلاً بنده خدا بر عالمه و ارسه که اول زمانده هیچ حلال فالسه اول بنده خدا حرامدن قدر کفایه سدر حق ایلر
 پس حلال بیش اولور و یونک مفهوم مخالفه سندن بر لطف معنی حاصل اولور اول مفهوم اکبر عالم حلال ایلر
 حالا مال اولسه و هیچ حرام فالسه بنده خدا اولین اسیر هوا بنی الا نه حرام بیدر میگرد رز با جاهل و مخالف هیچ اولزه
 اسراف ایلر پس حلاله اسراف ایلر حرامدر پس بنده خدا اولان و ما لکنک رضاسن طلب قیلان نوجهل حرام
 بیرمن بعد یونره حرام بیلر میسر اولر (ولو کان طعمه هم فی صورة الحرام) گفتن عایشه رضی الله عنها بابا مصطفی علیه
 السلام که فوی مصلی بر حیا نماز میکنی چونست (می) عایشه روزی به پیغمبر گفت * یا رسول الله فیدار نهفت
 حضرت عایشه رضی الله عنها بر کون حضرت رسول علیه السلام دیدی یا رسول الله سن اشکاره و نهان (منشوی)
 هر یکا یکی نمازی میکنی * می دود در خانه نایاب و دنی هر قنده بوله سن یعنی هر رموضع که اتفاق دوشه اوراد نماز
 ادا ایلر سن حالا که خانه کنایه نایاب و دنی کیدر و خانه نایاب بر بسی نایاب و آلوده ایلر (منشوی) اگر چه می دانی که
 هر طفلی بیلد * که دست عمل بر حیا که رسید * اگر چه یاور سنکه هر نایاب و بیلد طفل مستعمل و ملوث ایلدی
 هر بره که ایشدی (منشوی) گفت پیغمبر که از هر مهان * حق نجس را بآل کرد اندان * بویاسن شر به ای آتره
 ماقبلنده اولان ایامتدن (کی خوردن در خدا الاحلال) یعنی مؤید اولور یعنی حضرت رسالتنا علیه السلام بعض
 برده بلا مصلی و لاحصاده نماز قیلد بیکه اول بر عدم طهری موهم اولور دی حضرت عایشه یونک سندن سؤال
 ایلد کارنده جواب با صواب یوردیلر که با عایشه حتی تبارک و تعالی اولور ایچون یعنی کار با ریا و اولیا ایچون نجس
 و ناپاکاری پالک ایلر بویلد (منشوی) حجه کاهم را زان و لطف حق * پالک کرد اندان تا هفت طبق * اول بیلدی پالک
 ایلدی یک جهندن لطف حق بنم دخی حجه کاهمی پالک ایلدی هفت طبقه بیلدن پالک برده دخی قیسم الله آق پالک
 ایلر (منشوی) هان و هان ترک حسدن کن با نهان * و وره ایلدی شوی اندر جهان * پس آگاه اول شاهان حقیقت
 اولان انبیا عالم السلام و اولیا عظامه حسدی ترک ایلد و خسه جهاند بر ایلدی اولور سن قیاس النفس علی
 النفس جائز داند (می) گوا گزهری خورد شهیدی شود * بویا کر شهیدی خوری زهری بود * زیرا اول فرضا کر
 یزهری به صافی عمل اولور یعنی ضرر ایلر سن اگر صافی بر شهیدیه سن تمام زهر اولور (می) کوبدل کشت و بدل
 شد کارا * لطف کشت و نورده هر ناراد * زیرا اول و یل ایلدی و آنک کاری دخی بدل اولدی بدل ایلدن اولان
 کسه به در لرا نکجون بدل دیدیلر که کندی اوصاف بشریه سی افتنا ایلد و اوصاف الهیه به و اقرار بانیه به منظر اولدی
 جمیع کاری دخی اکبر نیک و اکید کار الهیه به بدل اولدی و اول عین لطف اولدی و هر ناراضی مختصا نور اولدی
 و یونلر می داری لطیف و خبیث نظیف قیلری کندی قدرت بشریه لری حبیلد کد کدر قوت انسانیه به محدوده
 و معلومه در بلکه قدرت الهیه واسطه سه یله در (منشوی) قوت حق بود می بایل را * و وره می چون کشد
 می یل را * ته کم قوت حق اولدی ایما یل و شنه که اصحاب فیل هلاک ایلدی یوخسه برضعیف مرغ اوفیل نیجه
 هلاک ایلر (منشوی) لشکری را می غل چندی شکست * تا بدانی کان صلابت از حقست * و کور که بر عظیم
 لشکری بر حاج حقیر و خضع زلصدی تا یله سنکه اول قوت و قدرت حضرت حقنددر (منشوی) کر ترا سواس آید
 زین قیل * و یونچوان و سوسر و اصحاب فیل * اگر کا سوسه کا وره یوقیلدن قوری اصحاب فیل سورستی
 اوقوتا سکا مشکل حل اوله و سورة فیل تفسیری جلد اوله شیر حکایه سنده می ورا شدی فلیط فیها (منشوی)
 و رگنی با و می و همسری * کا فرم دان کر یوز نشان سر بری * اگر ای بشر بنده قتل اولدی کلاه سن عناد
 و همسر لک ایلیمه سن یعنی (ما هذا الا بشر مثلنا) دوسو بلیه سن کا فریل بی اگر سن بوکستا خلق سبیله آتاردن
 باشی قورتره سن یعنی البته باش قورتره می سن دیکل اولور و اگر بواصحاب سلوک و معنایه مالک اولان اشتیر سیر تلر
 ای موش طبعیت خصالت حسنه و اطافت جبلتلی حبیلد سکا بعض مصلحت ایچون متابعت و مطاوعت دخی
 قیلر ل صفین مغرور و هب اوله که حضرت پیغمبر علیه السلام (رحم الله امرأ عرف قدره و لم تعد طوره
 میور شد و وحسن سیرت و کمال ملائمت و متابعت مؤمنلرک شاتنددر دو ادا قیلندر) کا قال علیه السلام
 المؤمنون هیون لذنون کا جل الانفان قیدانقاد وان انیج علی حفره استناخ) پس بومعنا یه مناسب موشله اشتیرلر
 حکایه سی ارا دایدوب میورور و اشتیردن ولی کامل و قاضل مر ادا و نور و موشدن کوتا هین اولان مر ادا جاهل و غافل
 مقصود قیلور (کشیدن موش مهلا اشتیرا موجب شدن موش در خود) (منشوی) موشکی در کف مهلا اشتیری *
 در برود و شد روان اوز می * برحقیر موش بر اشتیرلر یولاری الله قایدی و عناد و بچکندن موش روان اولدی
 (منشوی) اشتیرا جستی که شد با و روان * موش غر شده که هسم یلوان * اشتیر چست لککن و طبعنده اولان

ملایمت و ملائمتند که موشله روان اولدی موش مغرور اولدی کندبسه یوله دیوکه بن یولوان اولدم (منشوی) برشته
 زدر پروا ندبسه اش * گفت بنام ترا یو باش خوش * موشک اندیشه سنگ بر تو ی اشتبه آوردی و منعکس اولدی
 اشتزدیدی بن سکا کوستره من خوش اولدی یعنی کندی مقدار کی وینم هر سه می سکا بیلد بره من مغرور اول شد بلک
 دیدی (منشوی) تا ساد براب جوی بزلد * کا ندر و کشتی زبون یل سزلد * و موش تا بر عینم نهرک کارنه کاد بکه
 عظیم و جسم قبل آند * زبون اولوردی (منشوی) موش انجا ایستاد و خشک کشت * گفت اشتراکی رفیق کوه و دشت
 موش جوی کارنده طوردی و خشک اولدی اشتروشه ایندی ای بنم کوه و دشت رفیق (منشوی) این توقف چیست
 حیران چرا * بانه مردانه اندر جوی را * یو توقف ندر و حیرانلق نیخوندو آیا عکس مردانه قوجو ایچنه کل خوف
 ایله (منشوی) قولا و روزی و پیش آهنگ من * در میان رعباش و تن مزن * سن فلا و زن و بنم پیش آهنگ من
 یولک اورنه سخته اوله و صحت و سکون قیله (منشوی) گفت این آب شکر فست و عیق * من همی ترسم زغر فاب
 ای رفیق * موش اشتراک ایندی و جوی عظیم و دریک آندرای رفیق بن یو آید غرق اولقدن قورغم (منشوی)
 گفت اشتراکیم حدکب * یاد و یوتما دان اشتراک * اشتروشه ایندی تا آنک حد و مقدار کی کوره اولاشترال
 آیلک ایچنه شتاله آفاق قودی (منشوی) گفت تا زانوست آسای کورموش * نرجه حیران کشتی و رفتی زهوش *
 حوشه ایندی ای کورموش آب بنم دیرمه دکن درنه سیدن حیران اولدله و هوشدن کتدک (منشوی) گفت مورقت
 و عمارت زده است * که زرا تا بر آفاق قوه است * موش اشتراک ایندی و آب سکا مورد و برنه اورد هادر زرا تا اودن
 زرا نیه فرق را و در یعنی اشتروشه متابعت قیلد قضا کره موش دخی مغرور و عجب اولد قضا کره بر صوکارنه
 کاروب مخیر اولوب اشتراک تخر و توقفندن سوال قیلول اول دخی کندی به نسبتله آنک شکر و عیق اولسنه
 اغتراف ای دیوب و ایلدکاری کستا خلفنه اعتدال قیلول و اشتراک عظیم شانی یل یوب دیدیکه سلطام کسانیتله یو آید یعنی
 ساو کده اولان و رطابتی حسابدر سکا بته مورد و برنه نسبتله اورد هادر زیرا که زانودن زانو به فرق عظیم شفقدر
 و یو خصوصه (دقیق کل ذی علم علم) کلامی * صدقدرد (منشوی) کرزا تا زانوست ای برهنه * هر مرصه گر
 کدشت از فرق سر ای برهنه کر بوضو و سنگ دیرنه دکن ایسه تحقیق بنم باشم اوستنده و زارشون مقداری کمشدرد
 (منشوی) گفت کستاخی سکن باری در * نانو زده جسم و جانن زین شر * اشتراک توکم موش بوخیز بن کوردی
 آکا تا دیب ای دیوب ایندی برگرد دخی کستا خلق ایله تا یوشردن سنگ جسم و جانک تا بنجه (می) نومی را بمنثل خود
 موشان بکن * باشم موش را یو دمن * ای موش سن کتدک کی موشاره عناد و مقابله ایله موشک اشتراک
 سوزی اولز (منشوی) گفت توبه کردم از هر خدا * بگذران زین آب * هلالی هر می * موش اشتزدن چونکم یو بیج
 و ترعیه متعلق اولان سوزی اشتدی آکا ایندی توبه ایلدم الله ایچون یو آب مهلکدن بی کور بش شتر موشی
 تا دیب قیلد قضا کره موش ایلمدی کاهه * و کستا خلفه توبه قیلول معترف اولد قضا کره (ما جیل الله و لیا الاعلی
 حسن الخلق والکرم) حد فیکل صدقیه (منشوی) ارحم امدع شترا * گفت هین * برجه و بر کودیان من نشین *
 اشتراک من حجت کادی و دیدیکه آکا اول صبره بنم اور بکم اوزده اوزور (منشوی) این کدشتن شد مسلم هر می * بگذرانم
 صدهزاران چون ترا * بو کچور مکمل تحقیقا کابو نم نوحه مسلم اولدی صدهزاران سنگ کی که لری بو گونه ورطه لردن
 بکور بریم پس تعلیم ادبیه شروع ای دیوب دیدیکه (منشوی) چون بیعتی یس روبراه * تاسی ازمه روزی سوی جا
 چونکم یغیر دکلشن متابعت اب و آرد خج کیت یوله تا کجه طبعیت و جهالتدن قورنلوب بر کون منصب
 متبوعیه و مر تبه مشیخته واصل اوله سن نفسکه نظر قیل و منصف اول (منشوی) قورعیت باش چون سلطان نه *
 خودم را چون مر کشتیانیان نه * چونکه سلطان دکلشن رعیت اول کشتی کی کتدک سورمه چونکه مر کشتیانیان
 دکلشن یعنی اگر سن سلطان طریقت دکل اسلک بر سلطان نه رعیت اول محصل نظر ایله مر کشتیانیان
 دکلشن دریای حقیقت جانیته تنها کتدک سورمه بلکه کشتی طریقت علنه عالم برش مندره متابعت ایله
 تا یاد اوله الله کشتی بی شکسته قیلمه سن و کردل ضلالتنه مبتلا اولیه سن (منشوی) چون نه کامل دکان تها تکم
 دست خوش می باش تا کردی خبر * چونکم دین و طریقتده کامل اولیه سن تها دکان طوعه یعنی شرد و تنهار و لالت
 ای عده دست خوش اول یعنی الفی فحاشندن و خیانتدن باله و طبیب قیل تا خیر ایلمه سن دشتدن مراد تنش و غیردن
 مراد عملدر و تضرع اعمال ایتمکه دست نظیف و نفس شریف لازمدر (منشوی) انصوارا * کوش کن خاموش
 باش * چون زبلن حق نکشتی کوش باش * الله تبارک و تعالی سورمه اعرانک آختر نه یو دیدیکه (واذا قرأ القرآن
 فاستمعوا له وانصتوا لعلکم ترعون) یعنی شول و فتنه کای و مؤمنان قرآن افنه سزاقی سامع اولن و سکوت قیلت

الهی بدن رحمت و امانتی را جای اول بیکز خالده هم لایر که بآیت مأموم حقدند دروعدن قرآن القرآن افضل صلوات
 الخیر واجب و خارج صلواتند منتجب در پس حضرت مولانا انصاحب طریقی امام عمام اولان مرشد اقتدا
 ایلدکاری جهندن موت به تنه سته تنزیل ایدی و آنکس لساندن ظهوره کان (ان الله يقول علی لسان عبده) حدیث
 شریفک غواستجه حق کلامی ایدیکنه قینه قبولب درلر کهای ستمعل و سترشدی ته سنده اولان جتاب حق
 انصتوا اخری قبول الله و خاموش اول چو تکم لسان حق اولدک و بلا واسطه وجود مطلقدن حق اولدک حقدن سبق
 آنلره و مظهر وحی و الهام اولنره و قواقی اول و آنلرک کلامی استماع قبل (منشوی) و روکونی شکل استفسار کو *
 باشغشاهان مؤمنکن وار کو * انصاحب دل و مر دکامل حضورند ا کرسوزو بلسک استفسار و سوال طریقه
 سوله لای طریق المکالمه و المناظره و الاختیار و شغشاهان طریقت اولنره کلامی مسکن صکی سوله
 و اولو طریقت اولنره و اوضاع و مسکن الله تا کبر و کینه عمل قلیه سن و سهوت و شهوت معتلا اولیه سن (منشوی)
 ابتدای کبر و کین از شهوتست * راجعی شهوت از عادتست * کبر و کینک ابتدای ظهوری شهوتند در سنک
 شهوتکلیات و استحقاقی عادتکند در یعنی اوصاف و دینک خبیث و قبیح اولان هفتلر که کبر و کیندیر و ابایی
 صفات ذمیة نل اندازی شهوت نفسانی و شهوت نفسک حظ ایدکاری نسته لردایکی قیقه منقبه در رقیقه
 شهوت قلیه در لیرک نسلک محسوس و ظاهر دمار اولان شتاردن حظ اید بقید مثلا دراهم و ذناب کشره و حدایت
 و نباتین لطیفه و بدینه و تصور و دیوت رقیقه و ما کل و مشارب نسیه و دلباس قیقه و مرا تیبیه و محاسن ملجه
 کبی و نورانیاتی شتاردن نفس و نوردن حظ آلو و یونله متکبر آلو و روقن بر اهل حق و مشتها ندن منع قلیه
 یونله اسیر اولان آکا کین قبول پس ابتدای کبر و کین شهوتن آلو و در رقیقه دخی شهوت خفیہ در لیر اول نفسک
 تعظیم ناسدن حظ آلمی و علم و علی اوزره مدخ خلقدن لذت یولسی و بین التماس عزت و ریاست طلب قلیه در اصل
 قورقنی شهوت و در و ایلد (قال علیه السلام ان اخوف ما اتخاف علیکم الراه و الشهوته فلیست بمحصل ابتدای کبر و کین
 شهوتند در و شهوتک رموز و شوقی شهوت نفسانی و مخطوط جسمانی و اعتیاد ایلدکند در چونک شهوت اعتیاد
 ایلدک خوی بدحکم اوله سنی آدن کبر و چکن کسه به خشم کاور شول کسه اوزره نتم بیوردر (منشوی) چون
 رعادت کشت حکم خوی بد * خجمت اید بر کسی کت و کشد * چونک عادتدن قبیح خورک محکم اولدی
 خشم کاور شول کسه اوزره کسنی کبر و چکه (می) چون کت و کل خوراک کشتی هر کاه و و کشتار کت ترابا شد عدو
 چونک کل خوراک اولدک هر اول کسه کت یکدن سنی کبر و چکه سکا اول کسه عدو آلو و (منشوی) بت پرستان چون که
 کدبت خند * خند * ما نعان راه بترا دختند * بت پرستلر چونک بتلر چور سنی طول و لر بتلرک ما نعان
 دختند در هر کجه انلری بت پرستلرک منع ایلر * اعاود اولدر (منشوی) چونکه کد تابلس خولسیر وری
 دیدن ادم احقر اولر خری * تابلس چونک سرور کله خوی ایدای و ریاسته اعتیاد قیلدی حضرت آدم علیه
 السلاهی اول تابلس خراغدن خور و حقر کوردی یوله دو (منشوی) که بازم سروری دیکر یوله تا که ما مسجود
 چون من کس شود که بدن او و عالی غیری بر سروری اولور تا کم او دخیلن کسه نل مسجود اوله (منشوی) سروری
 و عزت بزان روح رای که بود تریاق لای و ابتدا * سرورک زهر در اول و وحدن غیری به کاه اول روح ابتدادن
 تریاق لای اوله یعنی ازل ازلده محل تریاک اوله ترابا کدن مراد کمال خلوص و حب الهی و (منشوی) کوا کر برمار
 شدای کی ددر * کان بود اندر درون ترابا * طباغ اگر برمار اولدیه بریاک طوقه که اول طباغ در و نده ترابا کرار
 اوله تارک اکثری اولر * کذلک ماردن اضر اولان چاه و ریاست دخی معدن ترابا اولان بند کله حقه ضرور مرز
 (منشوی) سروری چون شد ما غارت اندیم * هر که بیکس کشته شود خصم قدیم * چونک سرورک سنک دماغه که
 ندیم و فصاحت اولدی هر کجه آنی صدی ایسه سنک قدیم دختنک اولور یعنی هر کجه که سنک سرورک که اعتبار
 اغیوب طبع که بخالفه کلام و سولسه و نفسکی شکست ایلر سکا دختن قدیم آلو و (منشوی) چون خلاف
 خوی بو کو بدکی * کینا خیر ترابا اوبسی * چونک اهل حقدن بر کسه سنک شو بکله خلافتی سولسه سنک
 آکچو کینه لک قاتر و احق سولینه بر سن (می) که مر الزخوی من بر می کند * مر ما شاکر و داع می کند
 کبی و لان کسه بنم خور بدن قویار و بی شا کر و داع ایلر پس حضرت مولانا قدس الله سره العز بر طالیقنه علی
 طریق الحکایه بیوردر (منشوی) چون باشد خوی بدحکم شده * کی فروزد اخلاف انشکده * قبیح خوی
 چونک محکم اولش اولیه مخالفتدن انشکده دن حقن شهلند و یعنی چونک اول ریاست جو و مصیبت خو
 اولان کسه دمه خوی بدحکم شده اولمیدی اهل حقه مخالفتدن آتش محلی اولان نفسی مشعل آلو و میدی

و عناد و مخالفت قبول میدوی بد آنده چونکه سرکش اولیدی چن مخالفتدن آنده آتش بارلادی
 و اهل حق اولان ناصحه عناد و مخالفت قیلدی (مثنوی) با مخالف اولماری **کنند** * در دل او خویش را
 جانی کند * بویتنک مابینه مناسبی سؤال مقدره جواب طریقه اولور پس بر سائل **که** و اسؤال ابلر که
 بعض کسه اولور که اهل حق آنک خویشک خلافت سولیه و افعال شیعیه من مذمت ایلسه آک مخالفت ایاز
 و آنشکده نفسی مشتعل اولوی اوزره سوز سولیز بلکه اهل حق موافقت و متابعت ایلر و بر منه
 اعتراف ایلدوب نیم دلیب سولیز یورور که یو کونه کسه دخ اولکی **که** اهل نفسد زیر مخالفت اولان
 اهل حق مدار ایلر یعنی باطنی بغض و عناد و نظاهر متابعت و موافقت ایلر و سلم و رضایه مناسبت سوز سولیز
 تا اول اهل حق **که** و کلنده و قلینده کندیدی به برابر الحاصل و یاست جو و معصیت خوادان اهل نفسک
 ایکی حال و اود را کراضه مخالف ضعیف و کندی قوی ایه بی محابا غصبه کاور و خجبت درو تن اظهار قیامور
 و اکاشکاره مخالف اولور و **که** ناصح مخالف قوی و کندی ضعیف ایه مخالفه اومدار ایلر و آنک تاند
 تسلیت و موافقت سبیله به برابر اکن باطنیه آفی سوز و اکمل دخی قیاز دکل اولور (مثنوی) زانکه خوی
 بد نکست استوار * مور شهورت شد عادت هجیومار * زیر مدار ایلدن کسه ده قیغ خوی استوار و یاز
 اولشدر مور کی ضعیف اولان شهوت عادتدن مار کی قوی اولدی (مثنوی) مار شهوت رابکش دراتلای و رونه اینک
 کشت مارت اژدها * شهوت ماری ایتلاده ریاضت و مجاهد ایلدوبله خوشه همان سنلک مارک اژدره اولدی
 (مثنوی) لیک هر کس مور فسد مار خویش * فوز صاحب دل کن استفسار خویش * لیکن هر کسه کندینک
 ماری * و رگورر زیر هر کسه کندینک عادت و خوی خوب و زیبا کور و نوا من کن دیک صاحب دل و مر شددن
 استفسار و نجس ایل (مثنوی) تانشد زرمس نداند من مسم * تانشد دل نداند من مفسم * مادامکه من زد
 اولدی بن مسم ییاز مادامکه **که** کل شاه اولدی بن مفسم ییاز یعنی مادامکه با قانون اولیه کندینک باقر لغنی
 ییاز و بن مسم و حقیر ایدم دیو اعتراف قیاز بلکه مسالک مر ته سنده **که** کندوی بر جوهر عالی و مر ته سایی
 صاحبی زعم ایلر اما اقرار من ته سندن تبدل اولوب زمر ته سنده واصل اولدی کندینک دل مر ته سنده اولان
 حقیر لغنی ییاز و **که** مذک مادامکه بر کوکل شاه اولیه کندینک اول حالنده اولان افلاسی ییاز و مفسلکی
 حالنده بن مفسم دیمز و تنم غنای حقه لغنی اوله و افلاس و احتیاجدن نجات بوله و ظهیر سلطنت الهی ابله
 آنده کسه کندینک اول مر ته سنده اولان دولتی و افلاسی **که** اولور و حاصل انسان بر اعلا واصل اولیجیه کندینک
 مر ته سندن دولتی ییاز دکل اولور (مثنوی) خدمت کسیر **که** من وارو * چوریکش ای دل از دلارو
 سن من کی اکیسره خدمت الهی دل دلارو دن چوریک (مثنوی) کست دلدار ایل دل شکویدان * **که** جو
 و روزوب جه انداز جهان * دلدار کیدر اهل دلدار ایلر که اهل دل روزوب کی جهاندن مجر ایچیلر در یعنی
 دلدار کیدر اهل دل بوی اویلر که روزوب کی بوتلر جهاندن مجر ایلر و کون و سکندن مفارقت و سیاف قیلور
 یعنی روزوب بری برندن مجر ایلر مفارقت قیلدی کی بوتلر دن جهان اوله مجر ایلر و تسلی و تسخیر اولور
 والله بنده لک قیلور (مثنوی) عیب کم کو بنده الله را * مسم کم کن بدزدی شاهرا * حضرت خدا آنک بنده منک
 عیبی سولیه یعنی الله بنده منی طامع دنیا و عیلمه و تابع نفس و دوا در عیلمه و یاخود و نلر ماتندی تعیب و تعییر
 آن عیلمه عیبا * تعییر **که** کون و سکندن آزاد اولان شاه جهان اولور پس شاه اولدی دزد کله انتم اله یعنی
 هیچ مسم ابله و لوکان فی صورۃ الفقر و الحاقه زرا اهل **که** کن تحت الاطامه و جوف ملوک و اورد و روتا
 اشعث و اغیر لکن عند الله دعای مستجاب و معتبر (که) قال علیه السلام وب اغیر اشعث مدفوع بالاولوب
 لواقسم علی الله لایره) ممکن اولدی من ته صورت فقر اده اولنر حسن ظن قیاب و سوء ظندن محبت اولی لازمدر
 (که) قال علیه السلام یا کرم الظن فان الظن اکذب الحدیث قال علیه السلام خطایا لعم و ارشاد لامته
 اذا ظننت فلا تقوی (نکه) اهل کشتی مقبول خدا اولان بردر و ش سعادتی کشتی سر قواله مسم اولوب آنر قلی
 آردره اولدی و کماله قوی بیوتنر یع ایلوب آنلری عیبت و رضای **که** سندن خائب و خاسر قیلدی (کرامات
 اندر و ش که در کشتی مسم کردند بدزدی (مثنوی) بود در و شنی درون کشتی * ساخته اوزخت مر دی پشی *
 بردر و ش اولدی بر کینک ایچنده مر دلک رختندن بر دین یعنی دیه درویش ایدی و مر دلک رختندن مر دنو کل
 و نسیم و خلق **که** مر ایلر بوم یعنی دخ جائزدر کشت مر دم ضایف اولیه و تقدیر معنی بوله ایلر که برکی ایچرم
 بردر و ش اولیدی و مر درختدن و اسبابدن پشی درونه شدی پشی ارقه بصدیقی و همزه وحدت ایچو ندر یعنی اول

درویش کندی بنده مرد دلخ رختن در برارقه بصدیق درویش شدی و آکا اعتماد و اتکا قیلش ایدی (منشوی)
یا موشد همیان زرا و خفته بود * جله را جسته و اورا هم خود * کشتیده التون کیسه سی ضایع اولدی و اولد درویش
او بوش ایدی و آدن غافل ایدی کشتیده اولنلرک جله سن طلبا بلرک و یونلرک ایدی * برسی کوستردی بوبله
دوب (منشوی) کین نفر خفته راجو بیم هم * کردید اوش زغم صاحب درم * که بواو بوش قفیری دخی و قیلیم
صاحب درم غم و آلدن قفیری خوابدن یدارا ایدی (منشوی) کاندین کشتی برمدن ک شدست * جله را جستم
تتوای نوزمت * التون صاحبی درویشد دیدیکه بو کشتیده همیان زرا کم ضایع اولمشد درمدان کیسه معنانه در
کشتیده اولنلرک جیهیسی آرادق و وفلقد سن فورنلغه کاند کاسن (منشوی) دلق بیرون کن برهنه شوزدلق
تازو فارغ و داوام خلق دلق اوستکدن چقدر دلقدن عریان اول تا خلقک اوهام و نظونی سندن فارغ اوله (منشوی)
کفت یارب مر غلام ترا خسان * مهم کردند فرمان درویشان * درویش چونکم بوسوزی اشتدی و نجیده
خاطر اولوب ایدی یاری سنگ غلامکی خسروتم ابلد بلر فرمان ابرشد (منشوی) چون بدرد آمد دل درویش ازان
سر بیرون کردند هر سودر زمان * چونکه درویشک ککولی اول تممتدن درد و آله کادی خوری هر جابدن باش
چهار دیر (منشوی) صد هزاران ماهی از دریای زرف * در دهان هر یکی دری شکر * نصیب بوزیک ماهی
یراولان دریدن هر برشک اغزنده بر داماه در یعنی اول درک تعریفی قابل ایلر و کنبی وصف و سیاه گلز
(منشوی) هر یکی دری تراج ملکی * کز ایت این ندادش کتی * هر بر در بر طکت خراج ایدی زیر اوردلر
حضرت خدادند بر بر شرتک طوبع (منشوی) در چند انداخت در کشتی و جست * هر را را ساخت کرسی
و نشست * درویش ماهی را اغزنن بر فاج در اکوب کشتیک ایینه آتدی و کندی کشتیدن طشره صحرادی
تحقیقا هوا یی کرسی در زدی و ارفوردی (م) خوش مربع چون شیان بر قیقت خوش * افرار اوج و کشتی اش
به بش * شادلر تختنده خوش مربع اوتر دیتی * ککی درویش اوچل فوتنده هواده و کشتی آکل اوکنده
(منشوی) کفت و و کشتی شعلرا حق مرا * تا باشد ماضی دزد کدا * درویش هوادن کشتیده اولنلر ایدی بوری ای
اهل کشتی کشتی سز حضرت حق بکا تا کد اذد سز کله اولیم (منشوی) تا کرا باشد خسارت زین فرای * من خوشم
جفت حق و با خلق طاق * و وفرا قدن عجب کیه زبان اولور * من خوشم حضرت حق جتی و خلقه طاق اولم یعنی
حضرت حق و مصاحبه و خقدن مشارق اولدیم حلاله لطیف و خوشم (منشوی) بی مرا اوتتمت بوزیک نهد
فی مهاسم را بغمای دهد * نه اول خدا بکا دزد لک تممتنی قورینه بزم یولاری بر نماز و بر (منشوی) بانک کردند اهل
کشتی کای همام * زجه دانودت چنین عالی مقام * کشتی خلقی درویشد چاغز دیر بوبله دیکه ای همام سان ایل
بوبله عالی مقامی سگاهه سیدن و بر دیر (منشوی) کفت از تممت نه ایدن بر قفیر * و از حق آزادی بی چیزی حقیر *
چونکه اهل کشتی آتک کرامت عیلمن کوروب کادی بلر که ای همام نه جهتدن سکا بوبله عالی مقام و بر دیر اولدخی
علی وجه التوبخ والتقریع و بملرک قباحتنی اول اطاعت متزله سنه تنزول و ثابا آدن کندونی تنزیه ایدوب موصل
کرامت عظمای و موث خدمت مولا اولان خدمت و طاعتی تبیین قیاب دیدیکه بو کرامتی فقر اتممت قورمقدن
بولدم و بر حقیر کسه ایچون حتی رحیمده ایدیمیلکدن بولدم (من اهانی و لیاقتد بارزنی بالحراریه) حدیث
شریفک موجبجه و لیبی ایچنک حتی ایچنک اولور و چیز و حقیر ایچون بونلره اهانت ایدن حقهلر بحاربه بیلور اول
چیز حقیر نیاماقه نادر * کافال علیه السلام لو کانک الدینان عنده جناح بعوضه ماسق منها کاراشر بمانه
بعده قول اولدن تنزیه و اضطرار ایدوب دیدیکه (منشوی) حاش لله بلر تعظیم شیان * که نبودم رفیقان بدکان *
حاش لله آندن بولدم بلکه شاهلر تعظیمدن که فقیر لرا و زره بدکان اولدم یعنی حاش لله بن جناب حتی تنزیه ایلرم
فقیر و صلیا به تممت ایلنلر کرامت ولایت و بر سکدن بو کرامت عظمی و ولایت کبری مشیتان طر بقیقه تعظیم
و خدمت ایلکند که فقیر لرا و زره بدکان اولدم بونلره سوء ظن قیلیم مقبول خدا بولدم (منشوی) آن فقیران
لطیف خرس نفس * کزنی تعظیم شان آمد عیسی * عیسی نک تعسیری بوجلدک واسطنده خرس حکایه سنده
ترک کنتن آن مردانسی سینه مرد و ایدی یعنی ققدان مراد مطلق بی زور و سولان کد ادا کلد بلکه خوش
نفس لطیف فقیر لرد که انلرک تعظیمدن اوتری حضرت رسول علیه السلامه بر وجه تعلم عیسی سوره سی کادی
اکر سوال اولور س عیسی سوره سی عبدالله بن ام مکتوم حقهده کلدی جواب اول فقره و ایت اول اهل حقه
هر زمانده معنای شامل اولور و آنرا دخی بو تعظیمده اخلا اولدی (منشوی) آن فقیری هر دیا بیج نیست *
بل فی آنکه بجز حق هیچ نیست (یعنی اول ذکرا و انان و تعظیم قیلنن فقیر لرا و دیا بملر و تعظیمدن اوتری فقیر لرا کادر

بلکه اندن اوتری اولان یوقلق و فقیر اقدرد که حقدن غیری هیچ یوقدر و کندی و جمیع اشیا بلک نظر ندن من کل
الوجود فقیر و فایده یوقلقه واصل اولان و عدیت اصلیه سن بولان ولی به فقیر درلر کاینا حقیقه فقر من درجه
الفقر فلیط فی (منشوی) منم چون دارم آنها را که حق * کرد امین بخزن همت طبق * و دخی دیدیک نیجه منم
طو نرم انبریک حق بنابر از معالی بدی قات آسمانل غزته امین ایلدی بن سالت بالیکه کنیدن فانی اوله سقه باقی
اولور و جمیع کونه تصرف قبولور و بخزن همت آسمانه تر شیه دار اولور (منشوی) منم نفس سستی عقل شریف *
منم حسبت فی نور اعلی و فی الحقیقه همت لایق اولان نفس دو عقل شریف دکدر و منم خسدر نور اعلی
دکدر (منشوی) نفس سوفسطائی آمدی زنی * کش زدن سازنده همت * گفتنش * نفس اماره سوفسطائی
کلدی اول نفسی اور یعنی نفس اماره سوفسطائی طبیعت کلدی آکاشدن و ریاضتله اور که آکاورد قلیق دوزرانی
دو کککال ایله اصلاح ایلر کاجت عقلیه و نقلیه سوئیک دکل سوفسطائی فلاسفه دن اوج نوع اوزده بر فرقه در که
حقایق اشیا بلک انکار ایلدر کاینا فی الجلد الاول فی حکایه الوزیری بی در خیالاتش چو سوفسطائیم (منشوی)
همزه یندر روزدن زمان * بعد از آن کوید خیالی بود آن * نفس سوفسطائیه * که هزات و شوارق عادات
انیا اولیادن کوردر اول زمان ایمان و اتقاد جانیته شعله نور و بالیکه نورانده نصیر در اول همزه که بن کوردم
بر خیال ایدی (منشوی) در حقیقت بود آن دید عجب * چون مقیم چشم نامدر و زو شب * اکر حقیقت
اولیدی اول عجبی کورمک کوزده مقیم اولوردی روز و شب نعیون چشمه مقیم کلدی پس جواب و برلر که (منشوی)
آن مقیم چشم با کان یودی فی قرین چشم حیوانی شود * اول همزه با کور چشمک مقیمی اولور حیوانانک
چشمک قرین اولر (منشوی) کان عجب بن حس دارد عارونک * کی بود طواس اندر چاه تنک * زیرا اول عجب
اولان همزه بوجواس ظاهر مده اقامت ایلدی عارونک طو تر طواس طار قیوده بن اولور و وطن قبولور (منشوی)
ناتص * و بی ممر اسباب کوی * من زصدیک کوی وان هم چومو * زنهار بکاجوق سولنجی دیمه سن زربان
یوزدن برنی سویلرم اول برسوزم سوی کی دقیدر یعنی ناسن نکاصقین دیمه سن بوخصر صله جوق سولنجی
و آکنار کلام الی بی یوزدن برنی سویلرم اول دخی قیل کیدر حد اعتدال دن خارج دکام و خبر الکلام ماقول درل
مضو تندن می یوز دکام کلامده و نمانده و طعنه مده و شرابده شرط اعتدال هر کسک استعدادنه کورده در یوخسه
مطلق برحاله مخصوص دکدر تنه کوی معنای اشارت الیچون کثیر الکلام طویل المنام اول کول طعنه اولان
صوفینک حکایه سن قلمه کتوروب آنک لسان تندن هر کسک استعدادنه مناسب اولان اعتدالی بیان یوردر (تشیع
یوزدن صوفیان بران صوفی که پیش شیخ بسایری کوید * (منشوی) صوفیان بر صوفی * شعله زدن * پیش شیخ
خاتقاهی آمدند * خاتقاهده اولان صوفیلر بر صوفی به شعله اوردیلر یعنی تشیع ایلدیلر اول خاتقاه شخنک
او که کدیلر (منشوی) شیخ را ککفند داندان ما * توانیز صوفی بجوای بنشوا * صوفیلر شینه اشدیلر نرم
چاتر زلدانی سن بو صوفیدن استادی بنشوا (منشوی) ککف آخر چه کله ستای صوفیان * گفت این صوفی سه
خود اردن کن * شیخ ایدی ای صوفیلر آخر شکایت کن زدن صوفیلر زمر می دیدی بو صوفی اوج ثقیل خوی طو تر
(منشوی) در خنچر بسیار کوه چون جرس * در خورش افزون خوردن از نیست کس * اولاسوزده بسیار کویدر
جرس کی * ثابا طعنه بکری که سه دن زیاده بر (منشوی) و بر بخت سده همت چون اصحاب کف * صوفیان کردند
پیش شیخ زحف * ثالثا و اکر یو به اصحاب کف کیدر که نوم طویل صاحبدر صوفیلر شخنک او کده زحف ایلدیلر
یعنی اواج خصلت صوفیلر یقنه زیاده محال قدر دور و لوله اوردیلر و شخنک و غوغا ایلدیلر زحف چکنه و غوغا به
درلر (منشوی) شیخ روز اوردی آن فقیر * که زهر خالی که هست اوطاط کر * در خنچر الامور اوطاطها * نافع
آمد ز اعتدال اخلاطها * شیخ چونکه صوفیلر لواقدانی کوردی اول فقیر جانیته توجه ایلدی و نصیحت
طریق له اول کایله سولدی که هر برحالدنکه وارد در وسطاری طوط یعنی هر بر حال دنکه واقع اولدی و وسطاری طوط
و افراط و تفریط دن حذرایت تنه کدینلشدر (نوسط اذما شئت امر افاته * کلا طریق قصد الامر و ندیم) و خبرده دخی
خنچر الامور و اوطاطها یورلشدر زیرا اخلاط را اعتدال دن نافع کلدی یعنی اخلاط امور معتدله اولقدن نافع کلدی
و حذرندن بجا و ازایتمکله نفع قیلدی تنه کم اخلاط بدن انسانی کور میسین (منشوی) کرکی خلایق فزون
شد از عرض * در متن می دم بدید آید می * اکر بر خلط افزون اولسه و حذرندن بجا و ازایتمکله برعارضه جهتندن
انسانل تنندن مرض ظاهر کاروید اولور کذلک امور و صوری و معنوی دخی حد اعتدال دن بجا و ازایتمکله خلادن
خالی ایلر (منشوی) برقی بر خویش * فز در صفت * کان فراق آرد بقی در عاقبت * فلاحی موی برادرانه و بالیک

هم فزون آمدن گرفت باریک هر کسک استعداد نه مناسب اولان اعتدالی تأید میجو موسی اید خضر که احوالته شروع ایدوب واندن اولاحصه ناید بکن - ان - وروپ در لکه صفت وخصلته کندی مصاحبک اوزره زیاده اوله فرما اولعقبته صحیح فراق کتورری یعنی اگر چه کندی تفکد من استعداد که مناسب کندی معتدل قیاد که کندی قرین و مصاحبک اوزره صفتده وکلانده افراط و زیاده ایله که اول افراط و زیاده لک بقضا عقیقته فراق کتور و جده الغه مباب اولور حضرت موسی علیه السلام خضر علیه السلام اولان نطق شریفی کندی استعدادنه کوره اندازه و اعتدال اوزره ایدی و لکن هم فزون کادی باریک کفتنک اعتدالندن (مثنوی) آن فزونی باخضر آمد شفاق کفت وروم کتری هذا فراق اول فزونلق حضرت خضر شفاق وخلاف کادی حضرت خضر حضرت موسی علیه السلام ابدی وورین مکشور و سیار کوبسن یوفر اقدو یعنی علی وجه التعریض (اقتلت نفسا زکیه) د بعل کبی فزون وفضوللق خضر شفاق ودخی (آخرتها لتغرق اهلها) دو اعتراض ایلک کبی فزون وفضوللق خضر شفاق کادی و مساواته مخالفت ایلک کادی ولهذا خضر علیه السلام اکادی وری س مکشورسن (هذافراق بینی وینک) یعنی شوا اعتراض واکثرا کلام مانک آری مجید ویدی کویا حضرت خضر مقدم موسی علیه السلامه (الان لا تطع معی صبرا) د بکله بیم فاعلم قهمل اید من سن و اعتراض و سوال ایدوب بکاسو بفرسن وین اعتراض و سوال استمرد بوضعت و سکوفی بروجه کا به تعلیم ایشدی و اول حضرت دخی (سحید فی انشاء الله صابرا ولا اعصی الا امری) د بکله سکوت و عدم انکار و اعتراضه راضی و تسلیم اولمشدی پس بعدهم فکله بروجه اعتراض سوال ایلد بکچون مکشور منزله سته تنزیل اولندی و حضرت موسی علیه السلام اید خضر که احوالندن شیخه هم یدلک احوالی مراد ایلندی پس اسان خضر وقت اولان شیخدن موسی مشرب اولان مریده خطایا آداب مصاحبی تعلیم ایدوب - و درلر (مثنوی) موسی بسیار کوبی دور شو و ربه یامن کفتلک باش و کور شو و زورنی و زسته شسته و یعنی رفته بکسته حضرت وقت اولان شیخ در کهای موسی مشرب اولان مرید بسیار ککو و معترض خوسن صحبتزدن دور اولاشطط طریقه بود که کادی بلسز و کوز سز اول کوز عیب بن المومن و لسانک اعتراض قیلسون و اگر کندی کور و اکیم کور من سن و صحبتدن دخی کتیز سنک و ستنه و عناد جهندن صورتا و اوزر کسه سن معنا کتیز فواید صاحبندن منقطع اولدلز بر اشرط بولنجینه مشربط حاصل اولشرطط تسلیم و ارادت بر مشربط فواید صحبتزدن چن تسلیم و ارادت بولنسه صحبت صحیح اولشرط اول صحبتدن منفعت ظهوره کتیز (مثنوی) چون حدت کردی فواید کدی نمانه کویدت سوی طهارت و ربنا ز میثلا چون کم سن ناکه نمازده حدت ایلدک و ابداستی صلا سکامتی و رقبه اولان طهارت جائزه جاپ و تجدید وضو الله ایددی (مثنوی) و زورنی خشک جستان می سوی خود نماز رفت بشین ای غوی با کطهارت و وضی ایتمکه کتیز سنک پیوده بیره فوری حرکت و بی معنی بیره قعود قامت قبلی اولور سن خود نماز کندی ای از غون استر سنک سن اوزر صلو طهارت اوزره مبقی اولمشدر کتیز صحبت تسلیم و ارادت اوزره قرار بولمشدر پس طهارت اولیه صلو فاسد اولور و ارادت اولزه صحبت بی معنی و عبت قانور اوله و ابهی (مثنوی) روبرانها که هم جفت فواید عاشقان و نشنه کفت فواید و ارشول کسه لر قننه کسه سنکله هم جفت وهم صحبتدر لر و سنک کفت و کوید که عاشق و نشنه در لر یعنی هم جفت اولشرط سنک عاشقنک و طایر کدر و سنک سو زیکه شفاق و نشنه در لر (مثنوی) پاسبان برخواینا کان بر خیزد ما هیان را پاسبان حاجت برد پاسبان ناغلا اوزره اتردی ما هیلر پاسبان حاجت اولدی یوهم وجه در اول طریقت و ما هیان بجز حقیقت اولان ما هیلرک پاسبانه احتیاجی اولدی و اهل فناءک صحبتلر نه داخل اولان و شرط صحبتی لرک ایدوب کندیدن کمین و فناشران البچین و مجید علم شریعت و طریقتله آنرا باسابق ایلرمن منفعتدن خالی دگم دین کسه لر نه ریهض طریقتله واقع اولمشدر یعنی ای کندی علم شریعت و وظع و صحبتله اهل فناءه پاسبان و حافظ اولورم زعم ایدن پاسبان خواصا اولانر و غفلتده قلا نر نه منفعت زیاده ایلدی ما هیان بجز حقیقت اولانر پاسبان حاجت دکادر نلر دای وحدت ایچره یعنی یاد اوزر در (می) جامه پوشا ناظر بر کار زست * جان عریانرا خجی زور زست * جامه کبیرلک نظری کار زده در امارتک جائه خجی زور و لباس در یعنی انا بیت و نفسانیه لقمه سن یلر زور و بدشیر جامه سن کینر لر نظری جامه شوی اولانر و نظهر قلب و نفس قیلنره دوعربان اولان جائه و لباس وجوددن مجرد قلن روح روانه خجی زور در ای وجود و انا بیت لباسله مزین اولان و قبلی و قال و معارضه و جده الدن حظ آلان کسه شرط طریقت اکیدن خالی دکادر (مثنوی) باز عریانان یکسو یازور * با جویان فارغ از تنجامه شر * با عریانلر دن اشکار بر جائه کیت یا انکری لباسدن فارغ اول تنجامه جائه تن

تقدیر ندهد و بعضی با وجودیاستندن عاری اولن لردن و نهی و انانیت کس و مستندن بمجد و تبری قیلن لردن بر جابه کیت
 و آنری تر لایت و یا خود آنر کبی هنگامه و تخاصمه دن فارغ و آزاد اولر برابر قوم و محبت و آنرله صحبت ظاهر
 و باطناً آنرله مشایهت اقتضایلدن (مثنوی) ورنجی تانی بکل عریان شوی * جامه که کن تاره اوسط روی * و کز
 قادر بکل ایسک که بالکلیه عریان اوله سن جامه بی ازایله ناله اوسط یولنه کیده سن یعنی واکر قادر بکل ایسک که بالکلیه
 معارضه و جدال و توبل و قائلن بقدر قله سن وین و مادن عریان اوله سن باری جامه من و مانی ازایله سوز کاشی
 سوز بارسل آرزو نه تا کمر بی اوسطه و اعتداله کیده سن و یونلردن منافع اخذ ایده سن (عذر گفتن قفیرا آن شیخ
 مثنوی) پس قفیر آن شیخ را حوال گفت * عذر را بان غرامت کرد جفت * هر سؤال شیخ را دادا و جواب * چون
 جوابات خضر خوب و صواب * پس اول قفیر او سخنه احوال دیدی یعنی اول مذکور اولان درویش معرفت کیش
 کندی حسب حالی اول شیخه نقل ایلدی و عذری اول غرامته جفت ایلدی یعنی غرامت کبی واجب الاذا اولان
 جوابه عذری جفت ایلدی شیخه هر واثه اول قفیر جواب و یردی حضرت خضر که حضرت موسایه خوب
 و با صواب اولان جواباتی کبی جواب و یردی (مثنوی) ان جوابات سؤالات کلم * کیش خضر بنود از رب علم *
 گفت مشکلاش حل و افزون زیاد * از بی هر مشکلاش مفتاح داد * حضرت کایک سؤالات اول جواباتی که آق
 خضر علیه السلام رب علم و الهام و تعلیم حکیم چه شدند کوسرتدی اول کایک مشکلاش حل اولدی و آنقدن
 و یاد قیلادن افزون حل و کشف اولدی زیرا هر بر مشکلاش اوزری بره مفتاح و جواب کالمصباح و یردی بومعنی دخی
 جائز که و افزون زیاد مصرع تانی به مصرف اوله بو تقدیر ادرزه معنی یوله دیمک اولور که حضرت موسی
 علیه السلام مشکلاش حل و فتح اولدی و افزون و زیاده هر بر مشکلاش اوزری آکا خضر حضرت تلی مفتاح و یردی
 و حضرت موسایک خضره اعتراضاتی و خضره حضرت موسایه جواباتی بکا کت فی القرآن تعلیم لطلالین
 بوجهله ثبت اولندی و قهقهه سی بودر که حضرت موسی علیه السلام خضره ملاقی اولوب و آکا اشاعه آدن
 استیذان قیلوب اولدخی آکا (ان تستطیع معی صبرا) دیگله جواب و یردی حضرت موسی علیه السلام (سجده فی
 ان شاء الله صابرا و لا اوعی لک امر) دیوب اطاعتی و عدم مخالفتی مشعر جواب یوردن قد نصکره حضرت خضر
 دیدیکه پس اگر آتش ایلدکسه بنده بر شی سؤالات ایله بن آق سکا خبر و یرم و بیان ایلم پس بعد ایلم باعقوبادیکسی
 در یا بنده منطلق اولدی و یرم سفته طلب قیلد بلرحتی سفته به را کب اولدی پس حضرت خضر لثله بالته آلوب
 سفته دن برایکی لوحی تو ربوب آق خرق ایلدی پس حضرت موسی علیه السلام صبر ایده صیوب (قال اخرجنا
 لتفرق اهلهما لقد جئت شیئا امرا) بوسفه فی واهلنی غرق قیلادن اوزری دلایل واثه تحقیقا سن شی عظیم
 کنوردن با خضر پس حضرت خضره و آخذله ایوب دیدیکه موسی مقدم ما بن سکا دیر میگه تحقیق شاسن ناله
 اولان کاره صبر ایده من سن موسی علیه السلام دخی اعتذار شروع ای دیوب آکا دیدیکه یا خضر بی مؤخذله آغه
 اعتراض و سؤالات ایلمک خصوصه اولان و صیبتکی نسیان ایلدیکم سبیل اول امر ده نای اولتی بعب دکلدر پس
 یوایکسی کشتیدن جیقوب بر جابه دخی منطلق اولدی بلرحتی بر غلام پری پیکره راست کلدیلر پس حضرت خضر
 آق طوبوب بی جرم و گناه آق یو غازیوب قتل قیلدی بکفره حضرت موسایه صبر ایله صیوب (اقتلت نفسا
 زکیة بغیر نفس) دیو اعتراض ایلدی و دخی (لقد جئت شیئا نکرا) دیوانکاری موجب سوز و یردی پس
 حضرت خضر دخی رض و صیبت ایلدیکه عتاب ای دیوب (الم اقل لک انک ان تستطیع معی صبرا) قوی تکرار ایلدی
 حضرت موسی علیه السلام بودعه دیدیکه یا خضر اگر بن سکا یونلردن نصکره برشدن سؤالات ایلم پس بی کندیکه
 آرتق صاحب قیلم بن عذر بانه اولدم و سکا ایلدیکم مخالفتیه استخیا ایلیوب کندمدن عذر قیلدم دیدی پس
 بنه منطلق اولدی و برقریه به کلدیلر یوایکسی اول قریه نکه اهله دن استعظام ایلدیلر اهل قریه بونری و توفلدی
 ابوا و اعراض ایلدیلر پس اول قریه ده بر دیوار یولدی که دوشکه قریب اولمش پس حضرت خضر آق یا عمارت
 ایتمکله یوا: ایتمکله و باعاده آق قائم قیلدی حتی جدار راست و مستحکم اولدی پس حضرت موسی علیه السلام
 ابر تدن صبر قیلدی و یا خضر ایلمکله تعریف طریقه دیدیکه (لوشنت لا تحزن علی امری) پس حضرت خضر
 آکا (هذا راق بی بینک) دیدی یعنی شول اعتراض ثالث و یا خود شو وقت سنسکه بتم مابینی فراقه سیدر آمدی
 یا موسی سکا خبر و یرم بر صبر قادر اولدی که شیدن زیر او کور بلن شینلر ظاهر انکر باطناً مقبول و معتبر دور پس
 جوابه شروع ای دیوب (اما السیفه فکانت لمسا کین یعملون فی الجرفا و دت ان اعیها و کان و راهم ملک یاخذ کل
 سفینه غصبا) یا موسی اما سفینه برفاج مسکینک اولمکه اون قرینداش ایلدیلر بی رد و پوشی بمرده ایشلدی پس

بن اول سینه می معیوب قبلی استدم و بونزل او کنده و آردند بر لث و آردیدم کل سینه صالحی غصباخذ
ابر دی پس گوشتی شکست ایدم تا اول اخذ ایلمه و اما الغلام فکان اوامه مؤمن غشیان بر هغه طاغیان
و کفر افارندان بدلهما مرهما خیرامنه زکاء و اقرب رحا (جواب ثانی ما قتل ایدم غلام آنک با بی و آناسی
مؤمن و مؤمنه را ایدر پس بر خوف ایدر که بوا یکسنی آنک سبیل طغیان کفر بوری به اول غلامک کفر و شری
بوا یکسینه لاحق ارله و دخی کافره مؤمن بر خانه دما اجتماع قیده پس بر بد که بوا یکسینک رسی بوا یکسینه
اول غلامدن خیر لوسی تبدیل ایلمه کفر و زویدن طهار ایدنی چهر دن و عطف و رحمت پوشیدن اقرب اونی
اکدل و عوض و بره دیدی (و اما الحداد فکان لغلامین یثین فی المدینه و کان تحتہ کتزلهما و کان ابوهما صالحا
فاراد بکن ان یلقا شادهما و یخبرجا کتزلهما رحمة من ربک و ما فعلته عن امری ذلک تاویل مالم تستطع علیه صبرا)
جواب اعتراض ثالث اما قاتل ایدم کج جد ارایکی یتیم از غلغله قتل ایدی اول شهرده و اول جد ارا کتسنده
بوا یکسینی ایچون التودن و کومشیدن بر کتزل و ایدی و بوا یک غلامک با بی صالح ایدی اول صالح ایچون
بوخته قی ایدر پس باوسی سنک ربک دبد بکه اول ایکی غلام حله و کال را به بالغ ارله را استخراج قیده لرزینه لرزی
الار را یکدن و بونز رحمت ایچون و با خود بوا یک کتزل فی استخراج ایدمه لر یکدن بونز مر حوم اوله تری حاله دین
اول را باوسی بو کور و بکن بجای بن کندری رأی و ایتم ایدم ای شلم بلکه باهر الله و اراده ایشلم شو اجوبه
ثلاسه درس آنک اوزر شه صبرا عتکه قار اوله مر غلک دیدیم شیک تاوایی (مثنوی) از خضر درویش هم میران
داشت * در جواب شیخ دعوت بر کاشت * اول اوج خو فی صورت اقیل و نامعقول و بواج خصلتک اصلندن مسؤل
اولان درویش دخی حضرت خضر دن میران طو تندی و آنک قدمنه کندی (کا قال علیه السلام ان الایام ما اورنوا
در هم را لادینار ارا تا اورنوا علفن اخذ اخذ بخت وافر) پس معترض اولان شیکل جوابشه خضر و ارحمت حواله
ایدی و حقیقت حاله اید و کن اسانه کتور و سو بادی (مثنوی) کف راه اوسط ارجه حکمه نیت * لیکن
اوسط نیتم با نیت سبقت دیدیم که نم طر بق اوسط دخی هم نیتله در یعنی بوله بلیک کر که هر کس بونده مقتضای
شریعت و طر بقدر لیکن اوسط دخی هم نیتله در یعنی بوله بلیک کر که هر کس بونده مستوی به الاقدام دکلر
بلکه هر کس استعداده کوره قیاس اولنور (مثنوی) آب جو نیت با شریعت کم * لیکن باشد موش را آن
همو کم * مثلا ابر مغل صو فی اشته نیت اندل و کدر لیکن ابر مغل صو فی موشه نیت دریا کیدر پس اشتراک
حد اعتدالی استعداد کوره و موش دخی اعتدالی کندی به کوره قیاس اولنور (مثنوی) هر کز باشد وظیفه
چار نان * در خوردیاسه خورد هست اوسط آن * و فی المثل هر کین که غذا و وظیفه سی درت آنک اولسه ایکی نان
یسه با وچ نان یسه اول اوسط بدو (مثنوی) و خورد هر چار دراز اوسط * او اسیر حرص ما شددت *
اما درت ثانی جمیع ایه اول زمان اوسط دن و در اول اسیر حرص و آرا لقمه ما شددت و مورد (مثنوی) هر که اورا
اشتهاده نان بود * شش خورد میدان که اوسط آن بود * هر کیکه آنک اشتها سی اون نان اوله قی رسته بلکه اول اوسط
اولور (مثنوی) چون مر ایتجاه نان هست اشتها سی * مر تراش کرده هم دستیم * * چونکم بمن الی انک بیکه
اشتهام وارد و سکا قی کرده بیکه سن غله دست دکلن (مثنوی) فوبده و کعت نمازانی ملول * من یساند
در نیام در خول * سن اون رکعت نماز قیلقله ملول کاور سن و زبون اولور سن بن بشیور رکعت قیلقلدن خول اولزم
یعنی بوجبه کرم من و تر ک خدمت قیلزم دیکدن کاهه در خول بر نه تحول دخی نسخه در وقت دراز و زمر معنی بن بشیور
رکعتله عجز و تحوله کلام یعنی زبون و لاغر اولزم (مثنوی) آن یکی تا کعبه حاقی می رود * وین یکی تا مسجد از خود
می شود * اول بر کسه کعبه به دل آبی جلاق کیدر بو برسی خانه سندن مسجد دکن کندی سندن کیدر (مثنوی)
آن یکی دریا کازی جان بداد * وین یکی جان * کندی تا آنک نان بداد * اول بر کسه عاشقده و بدل و ایشاره جان وردی
وین بر کسه جان یکشده تا بر نان وردی یعنی اول بری تا بر آنک وین برجه جان قو پرور و آنک مالتنه * کلور پس
راه اوسط بوجه کتک استعداد کوره قیاس اولنور و خسه جمله به برابر قیاس اولنور (مثنوی) این وسط دریا نهایت
سیرد * کین مر ازا اول و آخر بود * و وسط نهایتله اولده کیدر یعنی وسط منتهای به نیت قیاس اولنور میکندر
زیر آنک اول و آخری اولور غیر منتهی اولنور اوسط و وسط میکن دکلر (مثنوی) اول و آخر باید تاداران * در تصور
کتبه اوسط با میان * اول و آخر کرک تا آنده اوسط با میان تصور صفه زیرا اول و آخر موجود اولی کرک تا که اوسط
و میان تصور و اولنور میکن ارله (مثنوی) فی نهایت چون ندارد و طرف * کی بود او را میانه منصرف * نهایتش
اولان نسنه چون که ایکی طرف طوبی و اتوی اولیه یعنی فی نهایت انبیا علیهم السلام و اولیای عظامک

باطن برادر چون **مکرم** یکی طرف طومر خن اول بی نهایت میانه یعنی اوسط منصرف اولور یعنی جن اول بی نهایت
 حیات متعال صرف اول نور و افراط و تفریط تصویر قیلور (منشوی) اول و آخر نشانش کسی نداده **مکرم** گفت لو کان له اجر
 مداد **سوره کهف** آخر نه اشارت در (قل لو کان البحر مدادا) دی باجمدا کر بحر محیط مر کب اولسه (لکلمات ربی
 بنم ربکم معانی و کلمات شکر ربو کاتبی ایچون (لنفدا البحر) تحقیقا بحر محو و قافی اولیدی زیر اجسود و هر جسم
 متناهی در (قبل ان تنفد کلمات ربی) ربکم کلماتی متناهی اولزدن اول زیرا کلمات الله غیر متناهی در پس مداد
 متناهی اولزدن اول علم نامتناهی یک کاتبی ممکن اولاز (ولو جننا بجملة مداد) ای ولو جننا بقدر تالاهه و نوازاده
 یعنی اگر چه برکتور سکه اودریای محیط مثل مدد و زاده معاونت **مکرم** پرسدنه نه کلمات الله متناهی
 اولز زیر مجموع متناهی دخی متناهی در بلکه تحت وجوده داخل اولان اجسام مقوله سی هر نه ایه متناهی در
 پس یوا **بک** سبب نزی یوا اولدیکه یوا بلرید بلرکه کابلر در بر محله (وما اوتیت من العلم الا قلیلا) یورور بر محله دخی
 (ومن یؤتی الحکمة فقد اوفی خیرا **مکرم**) یورور پس تناقض در توفیق نیجه اولور دیدکند یوا بیت نازل
 اولدیکه علم الله مستقیم علم انسان نلیدر دیک اولور معنای بیت اول و آخره هر نه حقیقتیه واصل اولان و اینک
 نشانای احوال بی باقی بر کسه شرح وره منی زیرا یوا نصف حقله متصف اولشدر و اوصاف حق ایه
 غیر متناهی در انبیا اولیا کلمات الله در اول جهتد که کن امری بله ظاهر اولشدر اگر چه جمیع موجودات دخی یوا سرده
 داخل وجهی یو جیندن کلمات الله در لکن انبیا اولیا علت غایه موجودات و سکوناندر پس یوا نزلنایطاری
 نصف حقله متصف و متخلق ایچون یوا نزلد درونده اولان معلوماتک و اسرار و اوصاف و حکمتک کلمات اغصان
 و اشجار و اقلام و بحار و روزنار **مکرم** اولسه ای یوم اقامت شکر بر اولسه نهایت و انجام یوا یسایدی (منشوی
 هفت دریا کشود کلی مداده نیست هر یان شدن راهیچ امید ییدی دریا اگر چه جیعامر کب اوله منتهی اولسنه
 هیچ امید و امکان یوقدر یعنی هفت دریا **مکرم** مداد اولسه یوا لیلایک قلبنده اولان عکات پایتیه هیچ امید یوقدر
 (منشوی) باغ و یسینه کشود **مکرم** **سوره قلم** **سوره زین** سخن هرگز نکردیش و **مکرم** و کذلک باغ و یسینه اگر چه عالم اوله
 یوا انبیا و اولیاک باطنده اولان سخن حددن هرگزیش و **مکرم** اولز (منشوی) آن همه حیر و تم قافی شود **مکرم** وین حدیث
 بی عدد باقی بود اولدو کلی مر کب و تم قافی اولور که متناهی در یوا انبیا اولیاک باطنده اولان حدیث بی شمار نه
 باقی اولور که غیر متناهی در (کا قال الله تعالی فی سوره لقمان فی حق کلماته (ولو ان ما فی الارض من شجرة اقلام
 و البحر عدمه من بعده سبعه اجرام نفدت کلمات الله) پس یوا محله کاخیجه دل اعتراض اوله جوابدیر که اول بسیار کو
 و **مکرم** شارب خوار و قدر نفس الامر ده یوا عین بر وی هر قدر رسوبلسه دریادن بر قطره و کونشدن بر ذره کبیدر پس
مکرم اولز بعد از اعتراض ثانی به جواب و ربوب یورور (منشوی) حالت من خواب را ماند **مکرم** (هی) خواب بنادر
 هر انرا کرمی **مکرم** ظاهر ده کاهی بنم حالت خواب بکنز اول حالتی بر کراه خواب ظن ایلر یعنی ای شیخ نکا که کاه بر حالت
 و بر راحت پیدا اولور که غلبه نومله مستلکی اولوب میتر کی بدخی یا قوم و یو جهاندن کوز یو رب و ب عالم حقیقتیه دیده
 بصیری کشاده قیلور بنم و حالتم کاهی خوابه مشابه اولور و حقیقت حاله واقف و عالم اولور دن کراه اولانر تحقیقا
 یوحانی نوم دام زعم ایلر زور بجنب ده ست چون اصحاب کهف دیوسوز و یلر یو کونه حالت اولیادن بعضینه جوق
 واقع اولور تنم کاین قارض حضرت تلمس متقه سنده اوائل دوانده نومله مسطور در که (قال ولان الفارض حاکما
 عن حال ایه و تارة بکون الشیخ رضی الله عنه مستقیما علی ظهره کالنائم و غیر علیه عشرة ایام متواصلة و تارة اقل
 من ذلک و تارة اکثر و هو علی هذه الحالة لا یأکل ولا یشرب ولا ینکم ولا ینتکلم فهو کال (یت) تری الحنین صری
 فی دیارهم **مکرم** کتبه الکهف لایدرن مالشوا **مکرم** والله لولحاف العشاق انهم **مکرم** صری من الحب اومو فی لما احتسروا
 ثم یستفیک من هذه الحالة و یكون کما کان (منشوی) چشم من خفته دلم یسار دان **مکرم** شکل یسار مرابر کاردان
 ای شیخ اگر چه ظاهر ده بنم چشم اویومشدر اما بنم قلبی یسار دل بنم صورت کار و علمش شکل و جسدی
 کار و عمل اولور یه یعنی بنم یسار و معطل اولدیقم شکلی من عین کارور بر تحصیل یل همان عمل بدن دکلر بلکه
 قلب عمل بدن افضل و اشرفدر (ولهذا قال علیه السلام لاعبادک کالتفکر قال البضاوی لانه المخصوص
 بالقلب (منشوی) گفت یسیر مکره عینای تام **مکرم** لا ینام قلی عن رب الانام **مکرم** حضرت رسول علیه السلام ایندیکه
 بنم چشم اویور لکن بنم قلم رب الانامدن اویومز یو حدیث شریفه اشارتدر که امام بخاری حضرت عایشه رضی
 الله عنان روایت ایدر لر حضرت عایشه حکایه ایدر که حضرت رسول علیه السلام قبل اداء التزائم اولوب بعده
 القلوب بلا قوسی نماز شروع قیلدی بن دیدیم یا رسول الله تحت حتی نغفث بنمقل فقال صلی الله علیه وسلم ان عینای

تمان و لا یام قلبی یعنی بنی ایکے روز مجھ کا ظہار اور راحل ہو کہ بنی قلب رب المہندن داخل دکدر
 پس اول صوفی دخی کند سنک و منہ و قلبک ابقا طہ و حد ثلہ استمہاد ایلدی زرا عند اهل تحقیق یوخصلت
 و حالت حضرت رسول علیہ السلام مخصوصہ و اہل سنہ دلیل یوقدر بلکہ علی طریق الوراۃ اولیہ دخی مسہر در
 (منثوی) چشم فیدارد دل خفته بخواب چشم من خفته دلم در فتح باب ای طاعن و معترض اولان سنک کوزلہ
 سیدارد قلبک خواب غفلتہ خفته دروینم کوزم و با جسم ظاہر او پوشدرا ما بنم کوزم فتح باہد در
 (منثوی) مر دلم را بنج حس دیکست حس دل را در دو عالم منفرست تحقیق قلبہ بنج حواس دخی وارد
 یوحواس ظاہر مدن غیری کہ اول قوت خفیہ و قوت متفکرہ و قوت متوہمہ و قوت حافظہ و حسی مشترک در کوکل
 حسنک ہر ایک عالم یعنی ظاہر و باطن منظریدر (منثوی) قوت ضعف خود سکن در من نکاہ بروشب بر من
 همان شب چاشنکہ سن کند ی ضعف و عقل کدن بکا نظر ایلہ زرا قیاس نفس علی النفس جا زد کدر بر نفسک
 حالی بر نفسہ بکڑہ من شبلاش سنک اوزر بکہ شیدر ہم اول شب بنی اوزر بکہ چاشنکہ وضع دستکادر (منثوی)
 برو زندان بر من آن زندان جویاغ عین مشغولی مرا کشتہ فراغ زندان سکا زندانکہ اندہ مضطرب اولوب
 بر نشان خاطر اولور سن اول زندان بکا باغ کیدر زرا اندہ جمال الہی ایلہ مسرور و آسودہ یعنی سنک اوزر بکہ شب
 ظلماتی و نوم جمعی زنداندر و بکا اول باغ و جناندر عین مشغولن بکا فراغ اولشدر یعنی مر سہ ولایتہ ابرنلساثر
 بشر کی دکدر بلکہ ساثر بشر لک عکسی دلتہ جا زرد زریا نورنا نام و معنایا در صورت نامشغول و برکار
 و معنا فراغ و بیکار لدر (منثوی) پای فودر کل مرا کل کشتہ کل مرا تمام مرا سورودھل سنک ایاغ بدن
 بالجفندہ و کل و شرب آب و کاندہ قالمشدر و بکا اول آب و کل عین کل روحانی و کاستان آثار و اسرار ربانی اولشدر
 تحقیق سکا آب و کل عالمی ما قدر بلا شہود محبوب و بکا سورودھل در ع مشاهده المحبوب (منثوی) در زمین
 با تو ساکن در حلی دوم بر رخ فتم چون زحل نیم صورتنا زمیند سنک لہ رحلہ ساکن و قرار ایدیم
 من حیث الملقی زحل بلذی کہی دلم سابع اوزرہ یلم (منثوی) ہم نشین من نیم سایہ منست برزرا اندیشہا
 پایہ منست ہم نشین و جلیسک من حیث الحقیقہ نزد کل بلکہ بنم سایہ مدر یعنی جسدر کہ روحہ بیلہ
 سایہ کیدر بنم سایہ و قدرم اندیشہ لردن عالم کردر (منثوی) زانکہ من زانندیشہا بکشدہ ام خارج اندیشہ یوان
 کشدہ ام زرا کہ من اندیشہ لر عالمندن ایلر و کجشم اندیشہ نک خارجندن یلیی اولمش یعنی عالم حقیقت و مر سہ
 الوہیدہ یوان اولوب او چشم (منثوی) حاکم اندیشہ ام محکوم فی زانکہ بناحاکم آمد بری روی حقیقی کورنر
 و مر سہ ولایتہ ابرنارت کند بلردن فانی و حقلہ باقی اولد قندصکرہ آندرہ عقول و اندیشہ نک تصرف اولز و افکار
 و عقول حکم قیلر بلکہ بونلک حقیقی عقول و اندیشہ یہ سا کدر و لہذا اول صوفی ولی لساتدن سیرور لدر کہ من
 اندیشہ نک حاکمی ام من حیث الحقیقہ محکوم و اسیری دکل شول اجلد کہ بنا اوزرہ سا کلدی پس نظر
 قبلک جمیع موجودات صوری و کر معنوی شای حقدر پس جمیع بنای حق حقلہ قائم و باقی اولان خلیفہ حقل
 محکوی اولور ولی خدا بنای الشاہ باذن اللہ تصرف قبولر پس من ہذہ الحیثیہ بونلر حاکم اندیشہ و عقول
 و متصرف مخلوق دلور لدر (منثوی) جلہ خلقان خضر اندیشہ اند زان سبب خستہ دل و غم ہشہ اند اما جلہ
 خلق اندیشہ لر سنک مغلول اولشدر اول سبیدن خستہ دل و غم ہشہ لدر کردر سنک کس دخی کورور کہ
 عندا امتحان اسیر عقل و اندیشہ بعض زماندہ خستہ دل و غم ہشہ سن جواب بیورور (منثوی) قاصدا خود را
 باندیشہ دہم چون بجوہم از میان شان بر جہم قاصدا کندی اندیشہ یہ و بربرم برای استقار بر عقل
 و افکار اولور و امتحانم اندیشہ اولن بری کند بکر کی قیاس ایدہ لر چون کسم بر استقیم بوغم ہشہ اولنلک و محکوم
 اندیشہ فاکلک مابندن صیرورم و اوج معنادہ پرواز ایلر آنلر کی داغما گرفتار دلم اندیشہ دکل (منثوی)
 من چومر اوجم اندیشہ مکس کی بود بر من مکس رادست رس من مرغ اوج کی ام و اندیشہ و افکار مکس
 کیدر مکس بنم اوزر بکہ بن غلبہ سی والی ابر شیمی اولور یعنی مکس کی اولان اندیشہ و ہوشک بن بنم اوزر بکہ
 دستری اولور (منثوی) قاصدا ابرام از اوج بلند تا شکستہ بانکان بر من قلند اوج بلندن و مر سہ
 سعادت خندن قصدا آشفہ کلورم و مر سہ بشر بہ تزل قیلور تا شکستہ پایکان طریقت و خستہ دلان عالم
 صورت بکا طولنہ لر و کند بکر جس و اشکارہ آشنا کوروب بحر درودن صولنہ لر و ہر بنی و ولینک خود بشر بہ
 کلاری عباد اللہ عین نعمت و ناسک فہم ایلدی کی مر سہ دہ اوللری ناسہ محض الطہ و رافتدر زیر قوت بشر بہ نک
 حقیقت انبیا و اولیائی کورمکہ بلکہ ملائکہ کی کورمکہ طاقی یوقدر و لہذا قال اللہ تعالی (ولو جعلناہم ملکا

جلعناه رجلا ولبسنا عليهم ما يلبسون) ووجه مناسب خلافتند تفضیل اولی شد (منشوری) چون ملاک کرد
 از سفلی صفات * بر بر هم چون طیار صافات * و سوره المکده (اول بر او) ای محمد که در منظر تو نظر می کنی و کفار
 مکذبان (الی الطیر فوهم صافات) و زنده اولان قوشه که جو سجاده عند الطیران (بخه لری بسط ایدر) و بعضی
 و دخی قبض و ضم ایدر را بخه لری * کند باره حنا غنا است تظواهر الطیران (ما یسکهن الا الرحمن) پس انگری
 عند القبض و البسط حفظ و امسال ایا از الاول رجن که هر حق علی کل شیء واسع و شامله و كذلك جمع اشیا حفظ
 و امسال الاین اول رحمتد (اول کل شیء بصیر) تحقیق اول رجن کیفیات ابداع مبدعاته بصیرت و بدیات و احوال
 مصنوعاته علیدر معنای بیت چون که بی ملاک طویه بو عالم سفلی صفاتند یعنی عالم طبیعت و مرتبه بشر شدن پرواز
 ایدوب او حرم اوج اعلایه و جوعای معنایه طیار صافات کبی (می) بر من و سنت هم از ذات خویش * بر خفصام
 ذو بر من با برش * جعفر طیار را بر جابه است * جعفر طیار را بر عاریه است * طیار صافات کبی عالم حقیقه او حرم
 دعبندی اول مناسبه در که بنم برام شول مجاز عاریتی اولان اخیه مکر و حیل و تزویر و دغل و کدکدره و ایستد
 ملکه بنم برم برسته دریم قناد هم کندی ذاتند بتشدید که اول علم تحقیقی و ذوق و شوق و فو قید و بن جریسه
 کند عیبی قناد یا بشد در من که اول قوت علیه و قوت علیه در (کمان اهل التقلید و اصحاب التزویر ربطان علی
 انقسام علوم عقلیه و نقلیه یا هاون بها العلماء و عاریون بها السقه و یصرفون و جوعا الناس الیهم * کندی لاجنا حین
 بنظون طیار الهیه و لیسوا كذلك جعفر طیار که قنادی جاریه و انداز جعفر طیار که قنادی عاریه و عارضه در تحقیق
 و صادقین جعفر طیار کید و مقلدین و مزورین جعفر طیار کید و جعفر طیار که جاریه و بنفسه طیار در جعفر
 طیار حضرت عینک برادر برز کوارید و ناندن یاش زیاده و اسلامه آندن اول آماده اولش در و حضرت بی علیه
 السلام اول حضرت عینک حقه در جعفر ان شبه فی خلقا و خلقا یورمش در حقی و بشارتک سر شدن اول حضرت
 قاتقوب اول حنده رقص قیلش در و حضرت علیدن و کونه روایت اولنور که یوردر بر کون بن حضرت
 رسول الله صلی الله علیه و سلم حضورنده ایدم نماز قیلغه متوجه اولد یار اول حینه بیام ابوطالب کلدی
 و حضرت بی علیه السلام آتی صلاه نه رغیب ایدوب دیدیکه یا عی فو لیدی بکا اویدل و نماز قیلد لیا ابوطالب دیدیکه
 یا ابن اخی علف انک علی حق و لکن اسنی من العرب) پس جعفر متوجه اولوب دیدیکه یا جعفر سن ابن علف جناحی
 قشند نماز قیل پس جعفر حضرت رسولک با تسبیح نماز قیلوب تمام ایلد کد تسکیر حضرت بی علیه السلام
 اکالتهات ایدوب یوردر که (الا انبیک یا جعفر ان الله تعالی اعطی لک جناحین من نورک طیرم صافی لینه و اهذا
 اول حضرت نه ذوالجناحین دیتدی و طیار دخی تسبیح اولندی و منقبه زنده و دخی متقولدر احبابا و هاده طیران
 و طیار کبی سجاده سیران ایدر دخی و بعضی قوله اول حضرت روم دیارنده شهید اولد قدده لطف حقه اکابکی بشل
 قناد ظاهر اولوب عالم علوی جابه پرواز البشر بوا * لسن اکا جعفر طیار دوسو بشرلدر و الله اعلم
 اما جعفر طیار معین بر که اولی احتیایده واردر لکن معلوم و مشهور کدکدر که کونه کسدر بلکه هر مکار
 و غدار اولان کسدر امر اوله که انزل جناحین علم و عملی کند باره ملک اولیه بلکه عاریتی اوله و خلقه نمایش ایچون
 کندی بهر بو طبقه (منشوری) نزد آنکه لم یذق دعویستان * نزد سکان اقی معنیت این) اول که تلک قشند که
 بولندن نامقادی و بومعاندن ذوق ایتدی و سوزلر دعویدر که بوی ادعایه حل ایلمر اما اقی ساکن تلک قشند
 بومعانی صحیحدر یعنی سکان اقی معنایه قاعدان تنق سر پرده خدا اولنر قشند و سوزلر عین معاندن (می) لاف
 دعوی باشد این بش غراب * دیکتی و بر یکی بیش ذباب * غراب کبی اولان اصحاب صورتک اولکند بومعانی لاف
 و دعوی اولدی سکان قشند و بوش و طلوع و لک برابر در زیرا که کسه نهی و کر کسه طلوع ذباب * چو لکی فالدرمغه و فرق
 قیلغه قادر کد مسکر قشند دخی ولی و مرای بر ایدر (منشوری) چونکه در قوی شود لقمه کهر * بن مزین چند آنکه
 بتوائی بخور * اسکول و شراب اولد یعنی صفت او زده اعتراض جواب نا لدر کثرت اکل و شراب سدموم اولسی
 و انسانی حیوان صفت قیلسی و مبتلا کسل و کثافت ایلسی ایچوندر چونکه لقمه سنده کهر اوله و سنی طاعت
 و عبادت خفه جایک و جالاقه فارغ اوله اولقدر که قادر سن بی زبیر اندن سکا ضرر و فو لیدن یعنی جود قدر تن مزین
 چند آنکه می خواهی بخور دخی نسخه در یعنی طوره و با سیم او زوره اولد در که استرسک فی مشایخ عظامک برندن
 نقل او نور که اکل و شرابه مقید امش بعض احبابا و صدهای و نکند و اولنر آلتا کول و شراب اولد بخته باطننا
 نعریش البشر و بری ما بشده و شخیل کالی انیاعالیم السلام و اولیای عظام اکنه او عذوب سول بشر شیخ
 بولنر نشیره واقف اولوب و بر لکن استیوب بولنر لسنو منشی دفع ایچون لکن ایچرقی ایدادی لکن برادر اولدی

تسه کم یوردر (منشوی) شیخ روزی بهر دفع سوهن * در لکن قی کرد بر در شد لکن * سوهن دفع
 ایچکدن اوتری شیخ * کن لکن ایچنه قی ایلدی لکن بر داولدی (منشوی) کوهر معقول و محسوس کرد *
 بیرینا هر که عقلی (مرد) * کوهر معقولی محسوس ایلدی بیرینا هر که عقل اولدیغندن اوتری آنک کار و عله
 طعن و دق قیلد فلان دین اوتری (منشوی) چونکه در معده شود باکت پلید * نفل نه بر حاق و نه ان کن کلید *
 چونکم معده دستک باک و حلال اولان اقلک پلید اوله یعنی اقمه مع هطایب و حلال ایکن * کثافت
 و نفلت برله معده می ماوت و خبانت و کدورت درونه باعث اوله حلق و دهانک نفل قو و مفتاح و نهان ایل
 تا کم کل اویه سن و ما * کولات طبعی می مر دار قلیه سن (منشوی) هر که دروی اقمه شد نور جلال *
 هر چه خواهد تا خورد و ادر احوال * هر شول کسه ده که اقمه نور جلال اوله و حسن خصال و لطیف فعالی
 زیاده قیله هر نه ستر که سه کا حلال را کتر مشایخ عقیق اقمه به واقعه می بنه نظر ایچمشار بلکه اقمه خوارک
 کار و کردار نه باشلا کار و کرداری طاعت خدا و رضای حق ایچون ایه اقمه حرام دکدر و ا کاده اسراف و قدر
 دیشلر زرا حرام اقمه دن و اسراف اوزره بن طعامدن طاعت حقه میل و رغبت حاصل اولمز دیشلر و کرا کل اولانک
 کاری طاعت خدا اوزره و رضای حق ایچون کل قیاز البتّه اول اقمه ده شایه حرام مقرر در و لو کان فی زعم الا کل
 حلالا زرا مبدأ معاصی و آنام اقمه حرام در طعام حلالدن عصیانیه میل طو غر بدر پس کثرت کل و شربل منی
 اولسی * کثافت و معصیه سبب اولدیغنه نه در و نه خسه بجر کثرت کل و شربل معصیه دکدر و لا سیما ورجلال
 و حسن خصال اوله پس زندانکه لیدی دعویست این نزد سکان اقق معنیست این یورد قلیت یت شریفدن حاصل
 اولان و هم در شهیدی دفع ایچون تکرار و معنای * وید اولان کلامه رجوع ایدوب نفعیم ایچون بعض شرب امشاله
 شروع ایدوب یوردر (بیان دعوی که عین ان دعوی گواه صدق خویش (منشوی) گروهی آشنای جان من *
 نیست دعوی کت معنی لان من * ای بوسوزلری دعوی زعم ایلن کسه کرس بنم جائلک آشنای ایلک بنم
 معنایان اولان کتم دعوی دکدر بلکه عین دعوی نفس دعویست که گواهدر (منشوی) گریکویم نجب دیش قوم
 هین منرس از نب کمن خویش قوم * مثلاً کر نصف اللبده و ظلت شیده سنک قنده بدیم آکاول شدن
 خوف ابله که بن سنک قریب و اشنا لام (منشوی) این دودعوی دیش قومعی بود * چون شناسی بانک خویشاوند
 خود * یوایی دعوا سنک قنده دعوی معنادر چونکه * کندی خصمک بانک و آوازی آکلیه سن (منشوی)
 دیشی و خویشی دودعوی بود لیک * هر دوعوی بودیش فهم نیک * بیشلک و خویشلایکی دعوی اولدی یعنی سنک
 او کندیم و سنک خصمک دیک ایکی دعوی اولدی ولیکن هر ایدکی خوب و لطیف فهمک قنده معنی اولدی
 و نفس دعوی کندیشک هجت و صدقنه شهادت قیلدی (منشوی) قرب آوازش گواهی می دهد * کین دم از ندین
 یاری می جهده * آواز لک قری آکا طاعتل و بر زرا که * هم و آوازی بر ایلک قنده صاحب اولور پس آنک آواز لک قری
 اول بار سنک حضور که اولدیغنه شهادت قیلور (منشوی) لذت آوازه و بشاوندنیز شد کو بر صدق آن خویش
 عزیز * خصمک آواز لک لذتی دخی ای عزیز اول خصمک صدق اوزره شاهد اولدی زرا آشنا و اقربانک آوازی اجنبی
 و یکانه ناک آواز ندن فهم و عقل اولان کسه ناک قنده * بزا و نلش و فرق قیلنشدور (منشوی) بازاری الهام حق کو زجهل
 می ند آند بانک یکانه زاهد * که و الهام سراجقه اول الحق جهلندن یکانه ناک بانک و آوازی اهلنک بانک و آواز ندن
 بلز (منشوی) دیش اودعوی و دکتارا و * جهل اوشد ما به انکار او * آنک قنده آنک سوزی دعوا در آنک جهلی
 آنک انکار سنک سبب و ما به می اولدی (می) دیش زریک کاندروزش فور هاست (عین این آوازه معنی بود راست) زریک
 قنده که آنک باطن و درونته افوار الهیه دن نور و ادر و ادر و ادر زعینله راست و صحیح معنی اولدی (منشوی) بایبازی
 گفتنک تازی زبان * که همی دایم زبان تازیان * مثال آخر بالسان عرفی یلور برکسه لسان عربی ایله دیدیکه
 عرب طایفه سنک لسانی یلورم مثلاً نا عرف لسان العرب دیسه و دخی لسان عربی بیله که دلیل بعض لغات
 و کلمات عربی سور یسه (منشوی) عین تازی گفتن معنی بود * کرجه تازی گفتنش دعوی بود * آنک عین عربی
 سور یسه معنادر و صدق دعواسته دلیل و گواهد را کرجه آنک عربیچین تازی یلورم دیسی دعوی اولور لکن
 عین دعوا کندیتنک صدقنه شهادت قیلور (می) یا نو یسد کاتبی بر کاغدی * کاتب و خط خوانم و من ایچدی
 مثال آخر بار کاتب بر کاغذ اوزره یازسه کاتبم و خط خوانم بر اولور (منشوی) این نوشته کرجه خود دعوی بود
 هم نوشته شاهد معنی بود * و برقی اوزره یازش اگر چه خود دعوی اولور هم یازش معنایک شاهدی
 اولور بر یاز کاتب دیدیکه کاتبندن معلوم اولور و خط خوانم دیدیکه دخی آنک خطندن ظهوره کاور و ایچد اولسه

دخی حسن خطی و نظام کلامی دلالت قبولور (می) یا بنکو بد صوفی دیدی و دوش در میان خواب سجاده دوش *
 عین دعوی کندی نفسکی مصدق المسنه بر مثال دخی اولدر که ما خود بر صوفی سکا کله و سوبلیه که سن کوردل
 دون خواب ایچره سجاده می آموزنده بر کسبه بی و هم وجه دریا بر کسبه سکا دیسه که سن دون کجه دوشکده و اموزنده
 سجاده و ارموفی کوردل (منشوی) من بدم ان و آنچه کتم خواب دره باوندلر خواب در شر کنن * بن ایدم اول و اول
 نسنه بکه دیدم خوابده سکا خواب ایچنده شرح نظر و فیه بصر جهندن (منشوی) گوش کن چون حلقه اندر
 کوش کن * ان سخن را بدشوی هوش کن * آتی کوش ایله و حلقه زرین کنی قوا غنکه اول اول سوزی هوشکه
 پیشوا قبل (منشوی) چون ترابا دیدن خواب این سخن * همزه نوباشد و زکهن * چونکه اول دوش سنک یاد
 و خاطر که کله بوسوز سکا یکی مجز و اسکی التون اولور (منشوی) گرچه دعوی می نمایند ولی * جان صاحب واقعه
 کوید بی * اگرچه دعوی کور و نور و لیکن صاحب واقعه نل جانی بو کافر ارله بی دیر (منشوی) پس چو حکمت
 ضاله مؤمن بود * آن زهر که بشنود مؤمن بود پس چونکه حکمت مؤمنک ضاله سیدر حکمتی هر کجند که
 استماع ایده مؤمن و اعتقاد اید بیجی اولور یعنی (الحکمة ضاله المؤمن فیجئ و جدها فیه و احیها) حکمت و معرفت
 مؤمنک بتور بکید رآفی هر قنی کنسیدن که استماع ایله بلا شبهه مؤمن اولور (منشوی) چونکه خود را پیش او
 یاد فقط * چون بودشک چون کند خود را غلط * چونکم مؤمن کند بی اول ضاله سنک اوزکند حاضر بوله مطلقا
 و قطعاً آنچه شک اولور آکارنه حاله کند و بی غلط ایلر بر کسه یو کنی برآ نردن بعینه استماع ایله یله شک ایدوب
 غلط ایلر قیاف ضاله سنک حضورنده حاضر اوله توجه له شک و غلط ایلر سن دیمک اولور (می) نشنه را چون بکوی نو
 شتاب * در قدح آبست بستان زرد آب * مثلاً بر نشنه یسن چونکم ایدو یسن قد حده آب و در اولر ای فوری
 آلوب نشنه لکی دفع ایله (می) هیچ کوید نشنه کین دعویست روی از برم ای مدعی مجبور شو * هیچ نشنه در میکه
 بوسوز دعوی در بوری بنم قعدن ای مدعی دور و مجبور اول (منشوی) یا کواه و جی * بما که ان جنس آبست و از ان
 ما معین * یا برشاهد و جت کوسر که بواب جنسیدر و اول ما معیند غیدر (منشوی) یا بطفل شمر مادر بانیلر *
 که یامن مادر مغان ای ولد یا خود سودا در طفله مادری بانیلر اوردی بوله دو که کل بن مادر کم آگاه اولر ای ولد
 منشوی طفل کوید مادر را جت بیار * تا که با شیرت بکیرم من قرار * طفل دیری ای مادر بوضو و صده جت دلیل
 کنورنا که سنک سودا اوزره قرار طوتم و سندن قرار ایلم (منشوی) در دل مرا می کز می مرست * روی و آواز
 پیچر مجرست * هر برامتک قلبنده که حضرت حقدن ذوق و لذت وارد یغمیر لکویزی و آزاری مجرست (منشوی)
 چون پیچر از برون بانگی زند * جان امت از درون سجده کند * چونکم یغمیر علیه السلام طشر در بانیلر اوره
 و اسلامه دعوت اید امتنک جانی دروندن سجده ایلر و مطیع اولور و آکانقیاد قبولور (منشوی) زانکه جنس بانیلر
 اواندر جهان از کسی نشفیده باشد گوش جان * آن غریب از ذوق آواز غریب از زبان حق شنودانی قریب * زیرا که
 اول یغمیر کلامنک جنسی بوجهان ایچره بر کسبه دن استمندی جان قوایی اول غریب و عجیب و بدیع اولان آواز ک
 ذوقندن حق لسانندن (افق قریب) مفهومی اشتدی (کمال الله تعالی) و اذاسا لک عبادی عنی فانی قریب باجیب
 دعوت الداع اذاعانی (وضوح معنی هر کسبه الله تعالی حبلی و ریذندن و عقل و فائندن اقریدر ولیکن هر کس بوقرلک
 حقیقته واصل اولد قری جهندن کند بلی حقدن بعید نل ایدر و بوقرلک کالیله حقیقته واصل اولد لایا علمیم
 السلام بعده اولای عظامدر و لهذا خلیفه مستحلفک عیندر بر لر بر قوای (ان الله يقول علی لسان عبده) بن
 بر نینک یا خود بر بانیلر لسانندن عبادنه حق سوبله اول قریب حقیقندن غریب اولان امتنک جانی اول آواز عجیب
 الشانک ذوقندن زبان حقدن که اول زبان انبیا و اولیادر که بونلرک لسانی حق منزله سنده در (افق قریب) دیدی کلامک
 صدق معناسنی اشتدی و حقل آنله کال قریب بیادی پس امان و اقرار قیلدی و بونلرک قری و اسطه سله کندیده اولان
 قری بی لدی و بولدی (وهو معکم) سر نه آگاه اولدی (سجده کردن بیجی علیه السلام در شکم مادر عسی علیه
 السلام) (منشوی) مادر بیجی بر مرده نهفت * بیشتر از وضع حمل خویش گفت * بیجی یغمیر علیه السلام
 مادری تنهاده هر چه کندینک وضع حملندن اولرک دیدی (منشوی) که بقین دیدم درون فوشه است * کاوا اولو العزم
 و قول آکهمست * که بقین کوردم سنک درونکده بر شاه وارد که کاوا اولو العزمدر و زیاده کاوا سولدر سندن
 اولو العزم اول کسه لردر که حقدن کا کلاب نازل اوله و کندینک مستقلا شریعی اوله شرعنه نامی دعوت قیلد پس
 عیسی علیه السلام اولو العزم درو حضرت بیجی علیه السلام بی صالحد شرع موسی علیه السلام اوزره (منشوی)
 چون برابر اوقاتم با تو سن * کرد سجده حمل من از در زمین * چونکه بن سنک برابر مقابله که واقع اولدم بنم حمل

در حال سنگ جانشنه سجده ایلدی ذوالقطن دخی نسخه در یعنی زیر کاکل صاحبی **کدر** (منثوی) این چنین
 مر آن چنین را سجده کرد * که خودش در تن افتاد در * و فرغده اولان چنین اول تنکده اولان جنبه سجده
 ایلدی که بنم حاکم سجودند بنم تنه در دالم واقع ایلدی (منثوی) گفت مریم من درون خویش هم * سجده قدیم
 ازین طفل نکم (مریم یحیی یغمه لمادرنه ایلدی بدخی کندی دروغده هم و شکمده اولان طفلدن بر سجده کردم
 (اشکال آوردن برین قصه) (منثوی) ابلهان کونند کین افسانه را * خط نکش ز برادرغت و خطا ابله را بیدر
 بوقصه یه خط جک زرا کذب و خطادر یعنی ساده دل اولن لردن بعض کسه لر در لر بوقصه غیر واقعدر (منثوی)
 زآنکه مریم وقت وضع حمل خویش * بود از سیکانه دور و هم زخویش * زرا حضرت مریم **کندینک** جلنک
 وضعی و قنده اجنیدن و خصمدن یعنی جمیع خلقدن دور و بعد ایلدی (منثوی) از برون شهران شیرین فسون *
 نآشد فارغ نیامد خود درون * شهرک طشره سنده اول شیرین فسون مادام که فارغ اولدی شهرک اینجه گلدی مریم
 چونکه حضرت عیسی علیه السلاطی طوغردی اندن صکره حضرت عیسی علیه السلاطی قوجاغنده طودتی وقوم
 و قبیلهی قننه ایلندی (منثوی) مادری بکا دیش که نا * **کود** و این سخن در ماخرا * یحیی یغمه
 علیه السلام مادری مریمی قنده کوردی که نامصاحبتده بوسوزی مریمده (جواب اشکال) (منثوی)
 این بداند کانه اهل خاطرست * غایب آفاق اورا حاضرست * بونی سلور اول کسه که اهل خاطر و اهل الهامدر
 آفاق غایب آقا حاضر در قبی معدن الهام الهی و خواطر ربانی اولان کسه لر غایب حاضر دور و بعد و قریب برابر
 (منثوی) دیش مریم حاضر آید در نظر * مادر یحیی که دورست از بصر * مریم قنده نظرد حاضر * کوردی یحیی
 یغمه لمادری که بحسب الظاهر بصر دن دوردر (منثوی) دیده ایلسته بینه دوست را * چون مشبک کرده باشد
 بوست را * دوستی ماسودان بسته و فارغ اولان چشم کوردی و توکم اول کوزک صاحبی بوسی مشبک ایلش اوله
 بوستدن مراد وجود جسماند و آتی مشبک ایلکدن مراد مانع انوار الهی (اولان اوصاف تقیاسیه فی جابجا
 از الهادیوب خانه فائمه اول روزنه لردن انوار الهی و الهام ربانی دخول ایلکدر (منثوی) روزندیش از برون فی
 از درون * از حکایت کرمعنی ای زبون * نه چنانکه افسانه باشیده بود * هجوشین بر نشن ان جسدده بود *
 اکرمادر یحیی قزندی مریمی طشره دن کوردیدسه و درون علاندن دخی مکالمه قیلیدسه حکایه دن
 معنی طوط ای زبون که قصه دن مراد حصه در انجیلن دکل یعنی اول کسه کی اوله که افسانه لر ایشش ایدی
 و حرف شن کلش نقش اوزو باشیده کی کوی اول کسه لر دخی اول حکایه نک نقش و صورتده باشش اولدی
 (منثوی) نا همی گفت آن کایله فی زبان * چون سخن نوشد ز دمنه فی بیان * کایله بردلکونک احمد درمنه دخی
 بردلکونک نامیدر پس دایلم حکیم بوا یکسینک لسان حالندن ظاهر ایلین احوالی بزوب و سایر وحوش و طیورک
 لسنه احوالندن جاریه اولان احوالی و اناری سطح نحر بره در بزوب جمله سن برکاب عجیب دوزوب آنکر رکن اعظمی
 کایله دمنه حکایه سی اولد یغنه ناه آ کایله دمنه دیونام و بر مشدر فارسیده انوار سهیلی ترکیده هاهو نامه آنک
 ترجمه سیدر پس معنی تا کم بردی اول کایله فی زبان دمنه یه دمنه بی باندن توجهله سوزا شنیدردی تفکر ابله
 بوا یکسینک بری برمنه مکالمه سنه لسان حال دیر که عندالعارف اول انطق من لسان المقادیر عارف و عالم اولنر
 حیوانانک حالندن بوا کونه حصه اولب آتی صورت قصه یه کتور و پ تنبیه غافلین و ایشاق ناغمن ایچون آتی نقل ایدر
 (منثوی) و بریدنستندطن همدکر فهم آن چون کردی نطق بشر * ولئن سلم و حیوانات اگر بری برنک لحن
 و صوتی بلد یلرسه آنک لحن و اصواتی بلا نطق بشریه کونه فهم ایلدی (منثوی) در بیان شیروک آن دمنه چون
 شد رسول و خواند برهر دو فسون * شیرله شیریه دید کاری کاوله مایینده اول دمنه دید کاری و بر نهجه رسول اولدی
 بوا یکسینه کونه افسون او قودی (منثوی) چون ویر شیریه کا زویل * چون زعکس ماه ترسان کشت **یل** *
 وائل کا زویل اسدنک نیجه وزیر اولدی و فی لایر صولک ایچنده اولان ماهک عکسندن نیجه خوف ایلدی کا زکر
 هذه القصه فی الجلد الثالث (منثوی) این کایله دمنه جله اقترابست و زینه کی زاغاکلک زامرست * بو کایله دمنه
 جله افتاد و روگرد یعنی بو کایله دمنه نک جله صور و حکایاتی خود افتاد که فی الحقیقه آفاقده بواولش دکلد
 و اککر افترا اولد * دی زاغاکلک لحن خنک و خصومتی وارد یعنی لککایله زاغعه عناد و سوسنولکی یچن
 حقیقه متصور اولوردی همان قصه دن حصه آتی و حکایه دن منفعت بولق و آنکه اصلاح نفس قیلقدرد کرک
 صورت حکایه صحیح اولسون و **ککر** اولسون (منثوی) ای برادر قصه چون بیاهاست * معنی اندروی
 مثال دانه است * ای برادر قصه بیاهه کیدر قصه ایچنده معنی بیاهه ایچنده اولان دانه **کیدر** (منثوی)

دانه معنی بگردم در عقل * تکرار بیانها را که کشت ثقل * صاحب عقل اولان که سه دانه * که می مقبول
اولان معنای طوطی بیانها به نظر و التفات ایلان * که بر بیانها نقل و دفع اولاد به (منشی) ما برای بلبل و کل
کوش دار * که چه کفتی نیست آنجا آشکارا * بلبل و کلان ما بر آینه قوا طوطی اگر چه بلبل و کلده
بر سوز آشکاره و کل معنی بلبل ابله کلان ما متقدم معنوی حاله نیجه میگاهم واقع اولور حال بود که اصلا نقدن اثر
بود در لکن اهل حال اولان بوی اندک وجود زدن فهم قیلور * سخن کفتن بر زبان حال و فهم کردن آن (منشی)
ما برای شمع یا پروانه نیز * بشنوی معنی کزین کن ای عزیز * پروانه ابله شمع قصه سی دخی ای عزیز برایش
و معنای کزین اختیار ابله (منشی) که چه کفتی نیست سر کفت هست * هین یا لا پر مبر چون جغد بست * اگر چه
یونلر ما متقدمه بحسب الظاهر بر سوز بود در ولیکن سوز کسری و معنای وارد آگاه اول بود که اوج یا قوش
کی آبلغه او چه معنی یعنی جانبته پرواز ایدوب سفلی اولان لفظ و صورت جانبته میل آتجه (منشی) کفت در شرط
کن خانه رخست * کفت خانه آنجا آمد بدست * خانه را بجزید یا میراث یافت * فرح آنکس که سر معنی شتافت *
یعنی بر شرط یا زاید که شرط نخورده و خانه رخ خانه سید بر لب شرط نخورده و واقف اولین ابله دخی و خانه جفتی زعم
ایدوب آکاید که خانه رخ آنکه نقدن کادی اوی رخ صاف و آلدی و امیرا می وادی همان برای قیام فرسته
جواب محذوقدر یعنی نه آلدی و نه میراث وادی فرح و سعادت اول کیسه که اوبه معنی جانبته ایدوب (منشی)
کفت بخوی زید عمر و افد ضرب * کفت جوش کردی بری ادب * کفر اعرابی لغت عربی عالم کردی لبانی
اولاد یغنه شاه اما اصطلاحات نخوی به جاهل در چن قواعد نخوی بدن اصلاح الفاظ ایچون برتری متعبله
فائل و معقول تعلیم ایچون بوجه ضرب مثل ذکر اولن اعرابی آتی لغت معناسنه
حل ایدوب معنی * تحقیقی جانبته کیدر سه که بر نخوی زید عمر و افد ضرب و برتر کیدن اول نخوی زید لفظا
مر فوع مبتدا و عمر و افد ضرب مقدم مفعولیدر ضرب مع ماعیل فی جمله جمعی جمله فعلیه اعرابدن
مخلا مفعول خیرید و مبتدا ک شو معنای دلدی و لغت معناسنه عارف و و اصطلاحه غیر و واقف اولان که زدن بری
آکا دیدیم * نیچون اول عمر و فی جرم زید اوردی و نادب قلدی (منشی) عمر و بر مرش حه دن کان زید خام *
فی گاه اوزار زده معین غلام * اول عمر و لیرم و گاه بی آیدلی که اول ناچخته و بی انصاف زید گاه سزائی غلامی کی
اوردی (می) کفت این بیان معنی بود * کندی پستان که بیان مسترد * نخوی آکایدی که نور کب معنی اولدی
اولدی سن بغدادی آل نرا بیانورد اولشدر که معنای لغوی بی بومجله مراد کلدی (منشی) زیدو عمر و اهر
اعرابست و سازه کرد در غمت آن نوا اعراب سازه * بلکه زید و عمر و اعرابدن اوزری و دوزلشدر اگر چه دوزن و دوسن
اعرابله دوزل (منشی) کفت بی سن آن ندانم عمر و را * زید چون زدی گاه و بی خطا و اول جاهل نه دیدیم بوی
بویله کل بر آن بی نیلزم محصل عمر و زید * نیچون بی گاه و بی خطا اوردی بکاش و لفظدن مستفاد اولان معیندن سوله
(منشی) کفت آن ناچار و لای بر کشود * عمر و یکن وادی و زدن زید بود * آخر ابله نخوی ناچار دن دیدی و براغ
و لطیفه آجندی یعنی ناچار براغ آچوب و کندی یلدی که مر نه دن یکوب اول جاهله دیدیم که عمر و زیاده و اواغوش
ایدی (منشی) زید و واقف کشت دزدش و ایزد * چون که از حد برد حدش می سزد * زید بویله واقف اولدی
کند سنک دوزدنه کوکل اوردی چونکه عمر و حددن آتدی یعنی حدش رعیتد نجار و ایلدی سرقه سبیله عمر و
حد لا یکن اولور و س زید عمر و یکن و گاه سبیله نادب یا شش اولور اول خییث بوکر معنای فهم ایدوب قبول ایدلم
دید (بذر آمدن سخن باطل در دل باطلان (منشی) کفت سنک راست پذیرفت بجهان * کز نماند راست دریش
کزان * اول ابله نخوید چون که * بوسوی آشدی آکایدی آشته جاله بوی قبول ایدلم نادادن بولات
عجب کلدن زید * کولی قنده طوغری * کوی کور و نور * کوی دخی طوغری کور و نور (منشی) کربکی و احوالی را
مه یکبست * کوی دت این دوست در وجودت شکبست * مثلا اگر راجوله ماه پردردی سن احول سکادر
بر کیدر بر آلفده شک و اورد (منشی) و در بر و خند کسی کوید دوست * راسته داود این سزای بدخوست * و اگر
بر کسب شخضطر بشیله احول اوزره کوله و ما اید کیدر به احول بوکلنی راست طوطی بوکونه خصلت قیچمه بخوی
اولان کبک لا بقدر (منشی) در دوغان جمع ی ایدد و غ * ایلشمانه ایلشین زدن و غ * عین کذب اولن اوزره
کذب جمع کور و صبح اولور و زرا خییث اولان نسل ایچون خییث فرغ و نور اوردی یعنی خییث اولان شینلر خییثه
اولان نسله صفا و زدن و یردی دما اولور * کما قال الله تعالی الخیثات الخیثین و الخیثون الخیثات و الخیثات
للخیین و الخیثون و الخیثات یو آت کره نلر و رودی خاصدر که حضرت عایشه رضی الله عنها لایق حقیقتده در

ولکن حکمی عامد و لهذا علما و مفسرین در عشر دروآبت مثل بحر اسنه ابر اول و توبس مشایخ کرام بوی اکثر
 مثل موقعه ابراد باشد در (می) دل فراخ را بود دست فراخ * چشم کور را ترا عشار سنگ لاخ * دل فراخ اولنلر
 ایچون وسعت و دارد که (الطبیات لطین) درو کور کوز را ایچون سر نکون اولن و آینی قایق و ادرر سکتانده که
 (النبیات الغیثین) در (دریان جستن) پادشاهی آن درخت که هر که میوه آن درخت خورد غیر (منشی) گفت
 دانا بی برای داستان که درختی هست در همدستان * بردان داستان ایچون دید که هندستانه برد درخت و ادرر
 (منشی) هر کسی که میوه آن خورد و برد * فی شود او بی فی هر که برد * هر بر کسی که آنک میوه * سندن بدی
 و اشدی اول که نه پیرا دور و نه هر که زاولدی (منشی) پادشاهی این شنبه از صادق * برد درخت و میوه اش شد عاشق
 بر پادشاه بر صادق القولن بوسوزی اشدی درخت و آنک میوه سته زیاده عاشق اولدی (منشی) قاصدی دانا
 زد یوان ادب * سوی هندستان روان * کور دا طلب * دیواندن بردان قاصدی یعنی عالم و عامل بر رسول طلبدن
 اوتری هندستان جایند روان ابلدی (منشی) سالهای گشت آن قاصد از و * کرد هندستان برای جست و جو * اول
 قاصد اذن اوتری نجه دالر هندستانک اطرافنی دور ابلدی اول درختی جست و جو ایچون (منشی) شهر شهر ابر
 این مطلوب گشت * فی جزیره ماندنی کوه و نه دشت * اول قاصد بومطوبدن اوتری هندستانه شهر شهر کردی
 و طولدی اول قاصد دور و رشت ابلد که نه جزیره قالدی و نه طایغ و نه صحرای قالدی (می) هر که برسد کردش رشت خند
 کین که جوید جز مکر بچون بند * اول درختی هر که میوه صودی ایسه آکار رشت خند ابلدی و بوله بوسو بلدی که
 بود درختی غیر کیم است مکر بچون شد استر (می) پس کسان صفعش زدن در مزاج * پس کسان گفتندی صاحب
 قلاخ * چوق که لا رخ و لطیفه ده آکاسیل اورد دالر و چوق که لمر بر سیل تکم دید بلای صاحب قلاخ (منشی)
 جست و جو بی چون بوزر که سینه صاف * کی نمی باشد کتابا شد کراف * سنجیل سینه صاف * زبر کطلبی بچن خالی
 اولور بچن کراف و پیووده اولور (منشی) وین مرا عا نش یک صغی ذکر * وین رفیع آشکارا محف تر اول قاصده
 بومراعات برغری صفعدر یعنی خلقت بهضبتک و کونه رعایتلری آکا بر آخر طبعه ایدی و وصف آشکاره
 صفعدن شدید رکدر (منشی) می ستودنش بشخاری بزرگ * در فلا شجاید درختی بس سترک * آفی تمخض
 واسترا الله مدح ابلد بوله و کوی بزرگ فلا ن برد زاده عظیم برد درخت و ادرر (منشی) در قلان بیه درختی
 هست سیز * پس بلند و پهن و هر شاخیش کبر * فلا ن بیه دمییز برد درخت و ادرر زاده بلند و جسم و آنک هر شاخ
 بزرگ و عظیم در (منشی) قاصده بسته در جست کر * فی نغید از هر کسی نوی خبر * پادشاه قاصدی درختک
 طلبنه کر باغش هر بر کسی در بردوری خبر اشدی (منشی) پس سیاحت کرد آنجا سالها * فی فرستادن شهنشه
 ماه * پس نجه بلار اورداده سفر و سیاحت ابلدی پادشاه آکا مالر کوندردی (منشی) چون بی دید ادران
 غر بت تعجب عاجز آمد آخر الامر از طلب * قاصد چون که اول غر بتده زیاده چوق تعجب و مشقت کوردی آخر
 الامر طلبدن عاجز کادی (منشی) هیچ از مقصود اثر پیدا نشد * زان غرض غیر خبر پیدا نشد * مقصودندن هیچ
 اثر پیدا اولدی اول غرضدن خبردن غیری پیدا اولدی (می) رشتنه امید او یکسسته شد * حسته او عاقبت ناجسته
 شد * آنک امید رشتنه سی مقطوع اولدی آنک مطلوب و مقصودی عاقبت ناجسته و نایب اولدی (منشی) گرد
 عزیم باز گشتن سوی شاه * اشکی باریدوی بر دراه * قاصد شاه جان بنه کبر و دوغمل عزیم ابلدی کوز نایش باغدرودی
 و قطع مسافه ابلدی (شرح) گردن شیخ سر آن درخت را با آن طلب مقلد (منشی) بود شیخی عالم و قطعی کریم *
 اندران منزل که ایس شدند * زیاده عالم و غم قطب بر شیخ کریم و ارایدی اول منزل که ندیم ایس و نویسد
 اولدی (منشی) گفت من نویسد پیش او روم * زاستان او براماندر شوم * قاصد * کند سینه اشدی بن نویسد
 اولش که شیفک حضوره * کیده م آنک آستادن بوله کیده م (منشی) ناداعای او بود همراهم * چون که
 نویسد من از دلتواهم * ن آنک دعای من همراهم اله چون که کندی دلتواهم دن نویسد من یعنی کندی مطلوب
 و مقصود من چون که ماوس و مقطوب باری اول عزیم و اهرم و آنک خدعاسن الوب بعد آنک آستانه سندن بوله
 روان اله پدید (منشی) رفت بش شیخ با چشم بر آ * اشکی بارید ما ند * حباب * اول قاصد چشم بر آله شغل
 او کنه کندی * حباب کبی کوز نایش باغدرودی (منشی) گفت شیخا وقت رحم و وقتقت * نالیمدم وقت لطف
 این ما عشت * قاصد خدایندی ای شیخ رحم و وقتقت و قندرمطوبعدن نالیمدم لطف و قتی بوساعتدر (منشی)
 گفت و ما عشت * کورچه نویسد بت * جست مطلوب و نوریا جست * شیخ قاصده ایدی آشکاره دید که سنک
 نویسد لکن نذر سنک مطلوب کندن در سنک روی و فوجک نیمدر (منشی) گفت شا هنشاه کردم اختیار * از برای

جستن بک شاخسار * فاصد شجره ابتدی شاهنشاهی اختیار ایلدی بر درختی طلب ایلکدن اورتی (منشوی)
 که درختی هست نادر در جهات * میوفاو مایه آب حیات * جهانده نادر و عجیب بر درخت و وارد اول درختک
 میوه سی آب حیاتک ماه سیدر که آب حیات نفعیه میب حیوان ایسه و میوه و دخی سر ما به حیاطدر (منشوی)
 ساها جسم قدیم بک نشان * بر که طنز و تضرع این سرخوشان * نیچه بلر آفی طلب ایلدم آندن بر نشان کوردم که
 و سر خوشی که طنز و تضرع نیدن غیری (منشوی) شیخ خندید و گفتش ای سلم * آن درخت علم باشد در علم *
 اول شجره ثمره حیوانک اسم و رسته فرشته اولان کسیه شیخ عارف کولوا * کلا بد که ای سادله اول درخت علم
 اولدی علم اولان کسیه نک باغ وجودنده که (منشوی) پس بلند پس شکر و پس بسط * آب حیوانی ز دریای محیط
 اول علم درختی زیاده بلند و چوقا اولو و دخی بسط و پنهان در نه درخت بلکه دریای محیط الهیه دن آب حیاتدر
 (م) نویصورت رختمای بغیر * زان ز شاخ معنی بی بارور * سن ایلک صورت درخته کتد لای بغیر اول سیدن که
 شاخ معنیدن بی بار و بر سن اول شاخ معنا و شجره ثمت اعلا عالمک وجود میوه دار در نه تم و وحدت شرف
 و معنایه دلیل و رهنمادر (عن یونان رضی الله عنه قال قال علیه السلام اذا لقیت شجرة من اشجار الجنة فاقتدوا
 فی ظلها و کولوا من اثمارها قالوا کیف یکن هذا فی دار الدنیا یا رسول الله قال علیه السلام اذا لقیت عالما فکا انما لقیت
 شجرة من اشجار الجنة (منشوی) که درختش نام شده آفتاب * که بجزش نام کشو که حساب * علمک نای
 کاهمی درخت کاهمی آفتاب اولدی علمک نای کاهم دریاو کاهمی صاحب اولدی یعنی معنی برادر و لکن هر کس
 آ کسانس بر کوه اسم اطلاق ایدر مثلا کاه اول علم درخت نام اولدی بمعنی و معارف بنفسه اولدی اعتبارله
 و کاه آفتاب بندلی صورتلوب انسه اولدی اعتبارله و کاه آ کاد یادیدر محیط حقایق اشیا اولدی
 علایسه الله و کاه صاحب دیدر محیط قطرات مسائل روحانی و جسمانی اولدی و مسائل اله (منشوی) آن یکی کش
 صده هزار اماره است * بکترین آثار او عرش است * محصل اول بر مصادره که آنک صده هزار آثاری و لورد آنک بکترین
 آثاری عمر بقادر (منشوی) کرجه فرست او اثر در هزار * آن یکی نایم شادی شمار * اگر چه اول فرود او حد در
 من حیث المسمی و لکن هزار گونه آثار و خواص و کردار طو تر اول بریکه آثاری فراوان اولدی شمار وی عدد نام
 کرک یعنی اول بر ذاته بی شمار اسم الله تسبیح قبلت لایق و جابر در (یت) عبا و اسحق و حسن و واحد * و کل الی ذلک
 الجمل بشر * دین و معنایه فائز و مایه در شخص واحد اسمی * کثیر اسم الله تسبیح خلقی و تصحیح اولدی بنده ضرب مثل
 طریقه بر آج ایات یوردر (منشوی) در حق دیگر بود قهر و وعد و در حق دیگر بود لطف و نگو و مثلا اول بریکه
 سخته قهر و وعد و اولور بر غیری که نک سخته لطف و خوب اولور (منشوی) صده هزار نام اولک آدمی صاحب
 هر وصف از وصفی * برخصص صده هزار نامی و اردر و او ذات سده بر آدمیدر آنکه هر وصفک صاحبی بر وصفدن
 اعداد بر یعنی هر وصفی که باذنی بلکه قادر دکلر بلکه اکثر اوصافنه عالم ایسه بعض اوصافدن فاعلدر (منشوی)
 هر که اندر نام بعد کین نقه ست * هیو تو نومید و اندر تفرقه ست * هر شول که که نامه طو لشدی و یله دو که
 یوان ته و محکم درای جو بنده درخت حیات سنلک بی نامیددر و تفرقه در ز بر نامدن حقیقت ذوقی ظاهر اولور
 (منشوی) فوجه بر جغسی برین نام درخت * تا بماتی تلخ کام و شور ریخت * بود درختک نای اولور سن نه تعلق و تشبث
 ایلرس تا کم تلخ کام و شور ریخت فالور سن یعنی فی لذت و فی سعادت اولور سن (منشوی) در کدر زانام و بکدر در صفات
 تا صفات ره تا قید سوسی ذات * اختلاف خلقی از نام او فتاد * چون معنی رفت آرام او فتاد ذات و احده صفات
 مختلفه واسطه سیله اسمی * کثیره اطلاق ایدر منشأ اختلاف اسمی * اختلافات صفات اولور و آثار و افعال
 مختلفه دن عند المسمی تدلین صفات مختلفه به شعور قابل اولور و کترین اسمیا و صفات قاض و حدث ذات اولور و لکن
 ناقص المعرفة اولنله و اسمیا و صفاته نظر قبیلته بیجا ب اولور و انری اسمی * کثیر اسمیه میسی اولان ذات واحد دن کورو
 قیالورنم که ارباب متفرقه صاحبی اولان کفر رسول علیه السلام الله واحد دعوت ایلدی که حیدر دیدر
 اجعل الالهة الاله او احدان هذا لئلا یعجب (پس حضرت مولانا قدس سره طالب فوید الهی اولنله خطاب ایلدی و
 یوردر که نامدن کیم وصفاته نظر الله تا صفات ذات جانیسه سکا ول کوستره یعنی اسمی * مختلفه دن کیم وصفات
 مقتضیه نظر آج که هر بر اسم بر صفات مقابله سنده وضع اولنمشدر تا اول صفات متکثره سکا ول کوستره ذات
 موصوفه جانیته تا صفات مختلفه الله تمجیل و افعال متنوعه الله ظاهر اولان ذات واحد بی مشاهده قیلن سن
 و شهبان و شکو کدن بری اولن سن خلقن اختلافی نامدن دوشدی چونکه معنایه کشدی آرام واقع اولدی یعنی
 بو خلقن جناب حق خصوصنده اولان اختلافی اسمیدن واقع اولدی چونکم یولر معنایه ذاهب اولدی و معنا

نماید یکن بلدی و حقیقی بودی آرام و سکون حاصل اولدی و بر مساجد بحسب اللغات اصطلاحات مختلفه
اولسنده خی اشارت قیلوب بمعنای وضع ایمن اول چهار کسه تک بری برده اولان نزاعی حکایه ای دیوب سیورلر
منازعت چهار کس جهت انکوره که هر یکی بنام دیگر فهم کرده بودند انکورد (منشی) چار کس را داد مردی
یکدم * آن یکی گفت اینها انکوردی دهیم * بر آدم دیت کسه * بر اچیه وردی اول بر کسه مردانچی ایدی ابدی
بر اچیه بی انکوره و بریم (منشی) آن یکی دیگر بده بگفت لا * من عتب خواهم * انکوردی ده * اول بر غریبی
عرب ایدی ابدی لای حیله بازن عتب اسقم انکورد استرم (منشی) آن یکی ترک بدو گفت این بن * من نمی خواهم
عتب خواهم اوزم * اول بریسی ترک ایدی و ابدی و ابدی روئی ایدی ددی و کلانکی ترک ایدی یعنی سنک دیدی بگفت
بگفت این قبل را * ترک کن خواهم استافیل را * اول بریسی روئی ایدی ددی و کلانکی ترک ایدی یعنی سنک دیدی بگفت
اول بن استافیل اسقم (منشی) در تنازع آن نفر جنگی شدند * که زیر نامه ها غافل بدید * اول طاقه تنازع
و محاشفته بر بریه جنگ ایدی اولد یازیرا اول غلملرک * بر حقیقتندن غافل ایدیلر (منشی) سبت برهم
میزندن از ایلیمی * پریدن از جهل و از دلش نمی * ایلر لکوردن بر بریه سبت اوردیلر زیرا اول طاقه
جهلدن بر و علمدن خالی ایدیلر (منشی) صاحب سری عزری صدزبان * کوردی انجیلادی صلحشان *
چوق بدیلر بر عزری بر صاحب سرا کوراده اولیدی آنره صلح و بروردی (م) پس بگفتی او که من زین یکدم
آرزوی جلتا نای دهیم * پس اول صاحب سرا اولان عزری بر دیکه بن بر اچیه دن سرتک جیجکلرک آرزوی بریم
منشی) چون که بسیار بد را درانی دغل * این درمشان می کنند چندین عمل * چون که قلیکری حیل و خدعه سر صدقه
بکاسلی ایلیم سرتک بود بر کز * و قدر عمل ایلر (منشی) یک درمشان می شود چار ایلر * چار دین می شود
یک از آنجا * سرتک بود بر کز دیت مرد اولور یعنی دیت مرد حاصل اولور دیت دین اتحاد و میحبتن بر اولور زیرا
بودیت کسه که تنازع می عالم اولد قلدن نزاع قلی ایدی چون که بر اهل دل و نرلر مدافعی ظهوره کتورسه ایدی
و نرلر متحد اولوب جدال و خصومتلری زائل اولیدی (م) گفت هر یکان دهد جنگ و فراق * گفت من آردنملا
اتفاق * هر یک کزک سوزی سزه جنگ و فراق و پر دیم سوزم سزه اتفاق و اتحاد کتور (منشی) پس شمشاموش
باشد انصتوا * تا زمان من شوم در کف و کو * سوره اعرافک آخرنده اولان آینه اشاورندر (و انقاری القرآن
فاستعوا) سب نزوی و در که انصار دن بر کسه رسول الله صلی الله علیه و سلم اولد اولد اولد اولد اولد اولد
حضرت قرأت یوردیلر سه اولد دخی قرأت ایلد که بویات کریمه نازل اولدی اول و قدته که قرآن قرأت اولته پس
استماع ایلدنا استماع حقیق و قبوله (له) انی (و انصتوا) دخی ساکت و علموش اولولک (لعلکم ترجون) تا فائز اوله سز
اول من حقه که اقصای مقاصد در ظاهر نظم شریف و جواب استماع و انصاته دلالت ایدر حین قرأت فرانده لیکن
عامه علمات متفقد در که خارج صلواته مستجاب اند در معنای بت یعنی بر صاحب امر از نهان و عزری صدزبان
اولیدی اصحاب نزاع و ارباب جداله صلح و جواب و بریدی و دید که درهم قلیکز نکا تسلیم قیل بعد سز خاموش
و ساکت اولد که مقتدی و مؤتم حقیقه انصتوا بیورلدی پس قیل حقیقه متوجه اولان امامه اقتدایان
بریدلر ایمن دخی سکوت واجب اولدی تا کم سرتک زانکز بن اولم گفت و کو وجست وجوده (منشی) کرختشان
می نمایان نمط * در اثرمایه نزاعست و سخط * و وحدت مطلقه دن بی علم اولنلر و تفرقه قائله کلا اولور که کلاملر
بر غلط و بر قاعده و تفرقه واحد اوزره سیورلر نزاع و جدال دن حذر یارلر مع هذا سه مورث تفرقه و موجب اختلاف
و تفرقه در پس تبیه الهذا سیورلر و سه تفرقه قائله خطاب قیلور لای اصحاب تفرقه اگر چه سرتک سوزیکز
سبزه کوزل بلا اختلاف بر اسلوب اوزره کور شورلر کن اثر دما به نزاع و مضطرب زیرا اول کلامک نمط واحد اوزره
اعتدال بولسی و گرم اولسی حقیق دکل عاریتسید (منشی) گرمی عاریتی ندها شرم گرمی خاصیتی دارد هنرم
عاریتی و عاریتی اولان حرارت اثر و بر من خاصیت منسوب اولان گرمی هنر طو تر یعنی ذاتی و خاصیتی حرارت هنر و اثر
طو تر (منشی) سر که را کر کم کردی و ایش آن * چون خوری سردی فزاید یکان * مثلا سر که تک که طبعی باردرد
اگر آتشندن آتی کر کم طو تسک یعنی سر که ای اگر آتشندن کر کم ایلدک ایه و هم وجهه در سر که ای کر چه آتشندن کر کم
ایلدک چون کم آتش سبیل کر کم اولمش سر که ای سه یعنی ایجه سن شلک و کانسرا اولسر که برودن زیاد مالر (منشی)
زانکه آن کر می اورد هلزست * طبع اصلاش سردیست و نیزست * زیرا سر که تک اول حرارتی دهلزیدر یعنی
طشره به منسوب و بر ایدر دکلر ایلک اصل و طبعی برودن و وحدت در زیر کسر که تک طبعی بارد و وحدت اوزره در
(منشی) و رودنخ بسته دوشابای یسره * چون خوری گرمی فزاید در کور * بکمر که بالبع ساردر کور و ایش

اخو من تهنه سنی بولدی ته کی یورور (مثنوی) اولو اخوان شدن ان دشمنان * همه اعداد عنب در بوستان *
 وزم المؤمنون اخوه بند * در شکستند و تن واحد شدند * اولاول دشمن بری بری * اخوان اولد بولر بوستانده اولان
 عسک اعدادی کی بهی بوستانده اولان وعقدود واحد اوزره اجتماع قیلان اعداد عنب * کی اول بری برنه
 اعدا اولر اولو اخوان اولد بولر ناسا (اغما المؤمنون اخوة) دمندن اولان بند سیدله صندیلر وتعیق وانانینلرین قنسا
 قیلدیلر و تن واحد اولدیلر نه که الله سبارک و تعالی بعد الایمان والاتحاد بونلرک نعمته اتحاد فی باب الملک ایچون وغیری
 سونلره ارشاد قیلتی ایچون امر ایلوب سورة آل عمرانله یورور که (واذ کرامت الله علیکم) که انعمتک
 جله سندن بری اتحاد و اخوت و زوال بغض وعداوتیه مودی اولان اسلامه سری هدایت الیکدر (اذ کنتم اعداء)
 زیرا سز زمان جاهلیتده بری بریکزه اعدا واضد ایدیکز (خالف بین قلوبکم) پس الله تعالی سزلرک قلوبکزی الیق
 وایس قیلدی بری برنه اسلام و ارشاد سید الانام صلی الله علیه وسلم سیدله (فاصبحتم نعمته اخوانا) پس سز اول
 الایک نعمتله اخوة فی الله اوزره جمیعین و صحابین اولدیکز و بنیان هر صوص هر من سولدی بیکزه المؤمنون
 کالبنیان المرصوصدر (مثنوی) صورت انکور هار اخوان بود * چون فشر دی شیره واحد شود * اوزر لک صورتی
 بری برنه اخوان اولور که جله سیلرک و یک دلدر یعنی صورت اسلام و ایمانده اولنلری بری برنه اخوان اولور
 زیرا لک رنگ و یک دلدر و لکن اعداد و تعینانندن خالی دکالدر چونکه صقل بر شیره اولور یعنی چونک بونلر مقصدی
 اعداد اولان جسد لری صقل و تکسته قسقل بونلرک دروشتک روحانیقی و ایمان ومعرفی بر شیره اولور یعنی تفرقه
 ایلوبیک جنس و یک رنگ لک هر من سولور (مثنوی) غوره بانکور ضدا تئدلیک * چونکه غوره بخته شدشد
 یارینک * غوره و انکور بری بری ضد لدر اما چونکه غوره بخته و انکور اولدی ایوار اولدی زیرا جنسیت حاصل
 قیلدی یعنی کافر و فاسق غوره کیدر کسکه بره اصلدن حاصلد و اما بری برنه ضد لدر و لیکن چونک
 غوره بخته اوله یعنی کافر و فاسق مؤمن هر من سول ضدیت بر طرف اولوب مؤشله یارینک اولور و غوره هر من سول
 اولان کسکه لر حضرت رسول علیه السلام اخوان اولتی و ایمان اوزره اتحاد قیلتی امر ایلوب و تداریوشا غضدن نهی
 قیلوب یورور که (ولا تبغضوا ولا تحاسدوا ولا تدابروا و عباد الله اخوانا) (م) غوره کوسنک دست و نام ماند
 درازل حق کافر اصلش خواند * بر غوره که طاش کی قتی اولدی و خام قالدی یعنی اول کسکه لر که غوره سنک دست
 کی خام قالد بر غوره سنک دست من بعد اوزم اولمین ولدت ولین غوره به در لرحق تعالی بولکونه کسکه لر ازلده کافر
 اصلی او قودی که دنیاده سائر مؤمنلر کی تریه انبیاء و اولیا الله اصلاح اولز و ایمان و اسلامدن لذت یوز (مثنوی)
 فی اخو فی نفس واحد باشد و در شقاوت نفس ملحد باشد و ایوبی کافر اصلی نه برادر نه نفس واحد اولور کفر
 و شقاوت اول کسکه نفس ملحد اولور و نام و نایت قالد العیاذ بالله (مثنوی) کربکویم انچه اودار نهان * قشقه
 افهام خیزد در جهان * کسولیم اول سنه بی که اول کافر اصلی نهانده طور ترجمانده افهام و عقوله قشقه قاتلر
 و بعض کسکه ناکض المعرفة اولد یغندن ضلالتنه و یأس و قنوت برنه سبب اولور (مثنوی) سر کبر کور نامد کوربه
 دود و دوزخ ازارم مستور * کور کبر لک سر وازی نامد کور اولتی بکدر دوزخک و تنی باغ ارمندن دور و مستور اولتی
 یکدر بعض نسخه ده ارم برنه نظر واقعدر (مثنوی) غوره های نیک کاشان قالمند * ازم اهل دل آخر یکدلند
 ابو غوره که آنلر انکور لافله قالد ر اهل دلک نفسندن آخر یکدلدر (مثنوی) سوی انکور هی رانند تیز *
 نادوی بر خیزد کین و ستیز * انکور لافله قابل اولان غوره لر انکور لاتی جانبته تیز سورور و بخته اولوب کاله ارمکه
 او لر نا کیمیکل و کین و عناد قاتله و بونلر و اوصاف ذمه دن بالک اوله لر (م) پس در انکور هی دند پوست *
 تاکی کردند وحدت وصف اوست * دوست دشمن کردد ابراهیم دوست * هیچ یک با خویش جنکی در نیست پس
 انکور لاتی هر من سنده یعنی ایمان و اسلام مقامنده سوسی برتری بری کی موت اضطرابه و کی موت اختیاریه
 صورت ظاهره لرین وجودشیر یلرین فنا ایدر تا جیسع انکور ل شیر اولوب بر اوله لر که بر لک وصنی
 وحدتده یعنی وجودشیر یلرین فنا قیلد قد نصکره حتی و و واحد اولور و وحدت هر من سولور و وحدت انلرک
 صفت ذکاتیه سولور اما اول کسکه که وحدت هر من سولدی دوست کادشین اولور زیرا هم اول کسکه ایدیکدر هیچ
 بر کندی سیدله بر بختک بملدی ز برانک ایدیکده اولور برده اولز بهی دوستی غیر کورم سیدله هیچ برکسکند سیدله
 جنگ الیله پس صاحب وحدت اولنلر و اتحاد حقیقی هر من سول بونلر خلقی من حبس الحقیقه غیر کوروب آنلله
 اغراض نفسانیه دن اوتری جنگ طوعز بلکه جنگی که الله اولور که کندی اجر لری کی اولان خلقی وحدت حقه
 و اتحاد دعوت ایدر (مثنوی) آخرین بر عشق کل اوستاد * صد هزاران ذره را داد اتحاد * آخرین و صد هزار

محسن استاد کَلک عشقی اوزره یعنی استاد کَلک عشقی اوزره که اول حضرت سید انبیا در هجله استاد اولان انبیا
 و اولیا سالت کلی منزلت سنده در کجه ترکیب استاد کَلک عشقی اوزره دیک معناسی افاده ایلر و ایکن
 اولکی معنایوندا اولدر یعنی اول استاد کَلک و افضل رسالت عشقی اوزره آفرین اولسون که صدر هزاران ذره افشاد
 و بر دی و وحدت مرتبه سید ابر کوردی و عشق یعنی معشوق اولسه و مراد حضرت حق اولسه و دخی الطاف اولور
 و کلی استاد کَلک معشوق ایلر و اوار و احوه فی الحقیقه اتحاد و بر مرک انک شایندر (منثوی) همون خال معترف در ره کذر
 یکن سبوشان گردد دست کوزه کر * یکجک اولورده خال معترف کبی ایدر اول کوزه کر * باطنی الی بوجله بی رسو
 ایلدی و بو اتحاددن مراد اولان اتحاد اوار و احوه (می) کا اتحاد جسمهای آب و طین هست نافعین جان نماید
 بدین * زیرا آب و کادن نشو و نما اولان جسملر اتحادی صورت ظاهره ناعه صدر جانک اتحادی نوک بکزمز
 یعنی اتحاد اجسام که آب و کادن حاصله در ناقص و ایترا و لدی جان اتحادی بو اتحاد صوری به بکزمز (منثوی)
 کر نظار کر ویم ایجاد در شال * فهم راترسیم که ارداختلال * اکر بوجمله اتحاد ارواح ایچون فضا بر سو یلرسیم مثاله
 قورم که فهم خلقه اختلال کتور دپس بو قدره اکتفا اولندی (می) هم سلیمان هست کتون لیکما / انشاد دور
 یعنی در عا * شدی سلیمان دخی وارد لیکن رز دور یکنلر سر و زدن عماده بر سه که مشهور میندر چراغ دبی قرا کاق
 اولور درلر (منثوی) دورینی کوردار دمر در * همون خفته دوسرا کوراز سر ایدور بیک کشتی کور و نور زیرا
 بعیده نظار ایلکدن قریب کورمرن سر ایدر اوومش کسه سر ایدن کور اولدیغی کبی زیرا خولیده ایکن جسمی کتاده
 دکل که سرائی کورم که قادر اوله (منثوی) سولیم اندر سختمای دقیق * در که هاباز کردن ماعشوق * بویت اسلوب
 حکیم قاعده سی اوزره کند برینی اشخاص نصیح ایچون کلمات دقیقه دیکه سی ایدن لک و مشکلات عقه فتنه عقلی
 کیدن لک میبانه ادخال ایدوب علی طریق التعمیض و رورلر که سلیمان وقت و خلیفه حقدن نیزجه اگاه اولور و زانی
 توجه ایلور و نه کوه بولور * کدور بیک و تدقیق و تعمیق نشاطندن عماده بر الفاظ و عباراتده دور بیک مشاهده
 اولیادن کور و نور می دی او ایچر مخته اولان اودن کور اولدیغی کبی رز دقیق سوزلر حرص ایز عهده را جغه بر عاشق
 یعنی بر نور و رز دقیق سوزلر سو یلکده عقد و فتنه و مشکلات را جغه عاشق بر معشوق حقیقی فی نیجه بیلور و زانی
 دلیل اولان سلیمان و فنی توجه بولور (منثوی) تا کره ندیم و بکشایم ما * در شکل و در جواب آیین فرا / بر ناعده
 و غلبه وز و چوهره وز یعنی سختمای دقیق معانی عقی اراد ایدوب بنه آتی شرح و بیان ایلدی و زانی کمال و جوادده
 آیین زاده ایددی اولد بغمز حالده (منثوی) همون مرغی کوکشاید بندگان * کاه بند تا شود در فن غام و شلاشول
 بر قوش کبی که او مقید اولدیغی دامن بندنی آبر کاهی طوز اعلی بندنی بغل تافن و صنعتده غام اوله (می) او بود و حرم
 از صحرای مرج * عمر ایلر کره کار بست خرچ * اول مرغ صحرای مرج و حرم ایلر و زانی غم همان کره کار بقده
 خرچدر یعنی اول قوش که بندگان پای جان اولان مسائک حل و عقد نه مقید اوله حرم اولور صحرای حقیقته
 طبران و مرج رومانیته مسیران ایتکدن و آتک عزنا زنی کره کار بقده خرچ اولور (می) خود زبون او نکرده هیچ دام
 لیک پرش در شکست اقتدیم دام * خود اول قوشک هیچ زبونی اولمز مقید اولدیغی دام هر نه دانه ایکن اول
 مرغ لک بری دام شکسته دوشر یعنی آتک بر عقل و فکری شکسته لکه دوشر مدام (می) تا کره کر گوش تا بال و پرین
 نکسلدن بیک آفرین * و رفت * عقده چالشه تا سنک بال و پرک یعنی عقده فتنه و کره کشا اولغه از سعی اله
 و کندی کبی قیود عالمتدن خلاص الله تا بال و پر عقل و فکر لک بر مرتفع اولیه بو کور و غرور و کدن (منثوی)
 صدر هزاران مرغ برهانشان شکست * وان کن کاه عوارض و نیست * حال ایشان ازنی خوان ای حریص * بقوا
 فیما یحجران هل من محیص * سورة قافده اولان آیه اشارتدر (و کماله کابلهم من القرون) و چوق کسه لری بزنلرک
 قلیقلق بولردن اول یعنی سنک قوم کدن اول هر ترک اهلندن (هم اشد) یعنی بوقوم مقهور اشد ایلدی (منهم) بوسنک
 قوم کدن (بطشا) قوت و قدرت و قهر و غلبه بوندن (فتقوا فی البلاد) ای حقوق و نصرف و فانی یعنی اول قوم شهر زده
 تصرف ایلدیر و جولان ایدوب سفر را ایلدیر مودن حذر ایلدیر کندن و بوللری غر یفا ایدوب سفر لک کشد ایلر اهل
 تنقیب و تنقب ایلدیر بر شیدن بحث و تنقیب و طلب ایتکه درلر (هل من محیص) هیچ بونر ایچون بر محیص و بلجا
 وار ایدر که مودن و قضای حقدن بونلر آزاد و خلاص اوله یعنی بیت هدر هزاران مرغ کاتلرک قتالدر ای صندی
 و اول عوارض کتنک کاهنی برسی باغلدی یعنی نیجه یوزیک مرغ غانکه مراد دفع قضاده پرواز ایلدیر و بونلر پرواز
 حیل و مکراری شکسته اولدی و اول کن کاه عوارض و حوادث باغلدی بونلرک حالی قرائدن تواری دنیا حریصی
 اولان بونلر شهر زده تصرف ایلدیر و سفر را ایچون بوللری خرق ایلدیر و بونلر قیلدیر بغر خوان یعنی افرقه بونلر محیص

وخلص بولد بلی ای مدی قضایه رضادن غیری به چاره یوقدر (منشوی) از تراغ ترک وروی و عرب * حل نشد اشکال
انگور و عنب * ناسایان لسن معنوی * در نیاید بر تختزد این دوی * پس حضرت خداوند کار بست سابقده اولان
فندقوا فی البلاد) شهر لدمه مقصودری جانبیه یوللار ایدیلر و آتدن بحث ایدوب فتنه اقدام قیلدیلر مع هذا اول
جانبیه بر محض وخلص یولیوب سنازع لری بر طریقی اولدی دیمک معنایه آکوب بیورور که منازعه ترک وروی و عنب
و عربدن اوز و استافیل و انگور و عنب اشکالی حل اولدی یعنی قبل و قالده اولان تراغ وانسان واصطلاحانده عدال
فصل بولدی تا که سلیمان زبان دان معنوی کلمه و حقیقت حاله و اهل جدالی ارشاد قیلجه یونلر ما بیدنه اولان اندیفت
مر تفع و اوز و هیچ بری مر سه الاتحادی و لولر این صاحب لسان و سخن دان معنایه در پس اهل تراغ اولان قوشلره
خطاب ایدوب بیورور (منشوی) جمله مرغان منازع بازوار * بشنودیان طبلها ز شهر باره ای منازع اولان قوشلر
چلکتر طغان کبی استماع ایلک شهر باره حقیقتک و طبل بازی که اول دعوت مر شد کاملدر و آتی اشتک داعی حقه
اجابت ایتل و آنک بیوردیغی اوزره طریق توحید و اتحاد کیمکدر نه که بیورور (منشوی) تراختلاف خوبش
سوی اتحاد * هین زهر جانب روان کدیده شاد * کندی اختلاف کز دن فراغت ایدوب اتحاد جانبیه آگاه اولکتر
هر جانبند شاد و خندان روان اولکتر یعنی کندی اختلاف کز دن ای اهل تضاد جانب اتحاد ما کاه اولک و توجه و سرعت
قیلک شاد بیلکه (منشوی) حیث ما کنتم فولوا وجهکم * بنحوه هذا الذی لم یکنکم * و آیت سوره بقره در تفسیری
عن قرب رب بر مقدار بقیه قصه ابراهیم یاسنده مر و راستدی ای اصحاب تفرقه هر نه مجله اوله سوز بکزی اول قلمه
حقیق اولان سلیمان معنوی جانبیه دوندورک شود کراولان سلیمان معنوی و خلیفه الهی سزی کندی چنانندن
نهی ایلدی یوهم وجهه در هر قنده اوله سوز بکزی حضرت خدا طر قنده دوندورکتر یوگلامکه مر اد (فولوا وجهکم)
شول نشنه در که سزی نهی و منع ایلدی خدا طر قنه دوندورکتر مر اد حضرت خدان شول احساندر که کال
کشدن سزی کندی درگاه ندن نهی و منع ایلدی بلکه (یت) هر که خواهد کویا و هر که خواهد کویکوی کبر و ناز
حاجب و دیوان درین درگاه نیست * قولک مفعولی اوزره علی ای وجه کان کندی به دعوت قیلدی دیمک اولور (می
کور مر غایم و پس ناساختیم * کان سلیمان رادی نشناختیم * یعنی بر ایسک شول کور و قوشلر که زیاد
ناساخته بر یعنی دوزلمش و ترسه اولقمش از برای اول سلیمان حقیقی و حضرت الوهیتی بر دم کلمکد پس با
فارسه اوله دخی جانزد و یعنی کور مر غلر ز عاقبتی تدارک ایلدک بر نه لازم اولان دوزمکد لیر اول سلیمانی
بر نفس اقلکد یو مجله دوندو فکرمه سلیمانند مر اد حضرت رب العباد اولور و متوئی شرفکد اشدند خلیفه دن
مستخافه و بعض مناسبتله مستخلفدن خلیفه به انتقال ایدر نه که شوجو و مدطلق قافی غما یبندد مقدمه اوقاعه می
ذکر ایلدک (منشوی) هجیو جفغان دشمن بازان شدم * لاجرم و امانده و بران شدم * بایقه و نلر کی طغانلر دشمن
اولدی یو سجدن و برانه نلک و امانده و محبوس اولدی یعنی جفدر بازله دشمن اولد قلمی کبی بر ذی و برانه برست
اولان جفدر کبی بازان الهی اولنره دشمن اولدی لاجرم یو و برانه دیشلک و امانده لزند اولدی و نلک عود و ولتی
عزت و دولت صندوق (می) میکنیم از غایت جهل و عما * قصد از تراغ بران خدا بغایت جهالت و عما مر دن
عز بران خدانک خاطر لرین از ارور بخیده انکه قصد ایلر (منشوی) جمع مرغان کز سلیمان روشنشد * بروبال
بی کنه کی بر گشتد شول طیور لک جله سی که سلیمان حقیقتدن یعنی حضرت رویتدن روشنر و ولایت و کرامتله
میرهنلدر بی جرم و کاه اولان کسه نلک بروبالن بچن قور برلر یعنی قوای جسمانی و روحانی سن و بار بروبال
دشمنه و اخیره سن بچن از لاه قیلور (منشوی) بلکه سوی عاجزان چینه کشند * بی خلاف و کینه ان مرغان
خوشند بلکه در مدته و عاجز اولنر جانبیه یم چکچی و رعایت اید بی اولور و اول مرغان الهی بی خلاف و بی کینه
فی نفس الامر صفوت سینه اله خوشلدر (منشوی) هد هد ایشان بی تقدیس را * بی گشاید ایدر اصد بقیس را
یو طبر و الهیه نلک دهد بیکه مر اد رسولان الهی و مبلغان احکام ربایدن جناب حق تقدیس و تنزه ایتکدن
اوتری ملاقات سلیمان حقیقی به مستعده اولان صد بقیس راهی آجر نه سلیمان حقیقت جانبیه و اجر (منشوی)
زاغ ایشان کر بصورت زاغ بود * زاغ همت آدم و مازاغ بود * و مرغان الهینک زاغی اگر چه صورتده و ظاهرده
زاغ ایدی یعنی بحسب الظاهر سیاه ووش و احقر و کر به المنظر ایدی و لیکن فی الحقیقه شهاب زهمت کلدی
ما زاغ البصر و ماطنی) کلا نلک نه و نلک مظهری ایدی یعنی اول صوت زاغ * کبی اولنک قلب کوزی ما سوا به
میل ایلدی و دخی مشاهده و محبوب حقیقتدن بجا و قیلدی دیمک آنک شاندند نرودخی صحیح و لوردی دیمک اولور
(منشوی) لکلا ایشان کلا لک میزند * انش توحید درشک میزند * و یو طیور الهینک لکلی که داغمالک

صداسی اور ریشک و حید انشی اور تنه کم مرغزله یورولر بیت شیخ مر غانت لکک لککش دانی که چیست
 جدک والشکرک والملت لسان مستعان (منشی) وان کبوترشان زیاران نشکند باز سریش کبوترشان نه
 و بطور الهیه نیک کبوتری که مراد بالا پرده عالی تر اولان اولیای عظامک نیک کوهر لیدر دنیا زلزدن هیت طوقزل
 و نور زلر بلکه بازانلک کبوتری او کونده باش قوربعی بوعالم سوریده باز کبی و شکار کبی شکار ساز اولنلر
 و نزلک کبوترلر نیک اولنکه باش قور و تعظیم و انقیاد قیلور (منشی) بلبل ایشان که حالت ارداو و در درون خویش
 گلشن دارد او و بومرغان الهیتک بلبل که مراد عاشق کل حقیقت اولنلر که آنلرک کلامی صداسی انسانله وجد
 و حالت کورور اول بلبل کند بتک در و تنده کلشن طو ر دنیا کلشنه احتیاج طو غز خارجه اولان کلشنانی
 خاروخس کبی سیاه آتر (منشی) طوطی ایشان ز قند آزاد بود * کز درون قند ابد و ریش غود * اول مر غارک
 طوطیسی ظاهر افتدن از ادایدی ز رادر و نندن کا ابدی قندوز کوستردی یعنی بونلک سکر معارف و علوم بین
 طوطیلری قندصوری بیکندن آزاد اولدی زرا که درونلرندن خند ابدی یعنی حلاوت سمرمدی آنلر بوز کوستردی
 (منشی) بای طماوس ایشان در نظر * بهتر از طماوس پران در * و بونلرک طماوسلر نیک آتانی نظره ز نیت
 صوریه ایه تیز اولان کسه لردن دخی قدم سعادت نو آملری نظره فراده اول غیری طماوسک قنادندن بیکر کدر یعنی
 غیری کسه لک طماوس پرانلر من مجبو بلرندن بیکر بومر و جه و غیری پرواز و جولان ابدی بی طماوسدن بیکر کدر
 بوجوه از ره طماوس مضافدر (منشی) منطق الطیران خاقانی صداسی منطق الطیر سلیمان کاست * خاقانه
 منسوب اولان یعنی سلیمان بیغمه علیه السلامه و باخو دیاد شاهان جهانله مخصوص اولان قوشلرک منطق اشقی
 صیت و صدا و آواز و نوادر سلیمان حقیقتله منسوب اولان طیلورک منطق قنده در که آنلر هوان سو بلر و نلر خدادن
 سولر (کا قال الله تعالی فی فطی نیه) وما یخلق عن الهوی ان هو الا وحی (یس) نه مده تفاوت جو قدر و الله
 دعوت قیلان کسه لک منطق و تولدن احسن بر قول و صداسی بقدر (کا قال الله تعالی ومن احسن قولاهن دخی
 الی الله و عمل صالحا) مراد الله دعوت بلین انبیاء علیهم السلام و اولیا و علمای عظامدو (کا قال فی التفسیر الکبیر
 ان کل من دخی الی الله بطریق من الطرق فهو داخل فیه) (یس) و آیت کیمه تک معهودی معلوم اولیجی طیلور نفاقانیک
 منطق طیلور الهیه تک منطقته نیجه معادل اولور که بونلرک قوی احسن اقوالدر (می) فوجهدانی بانک مر غارله
 چون تفسیر سی سلیمانرادی * من مر غارک بانک صداسی نه یلورسن چونکه بر نفس سلیمان کورمده یعنی
 سن بو کراوانن مرغان الهیتک صداسی نه یلورسن و سوزلرنده اولان سوزور و زنه فوجهل عالم اولور سن
 چونک سلیمان حقیقتی بدم کورمده و آنی اول طیلور الهی کبی مشاهده قیلنک طیلور الهیه تک کلماتی سلیمان
 سلیمان حقیقتی مشاهده قیلنلر درو آنک علیه السنته انبیاء علیهم السلامه و اولیا و عظامه عالم اولنلردر (منشی)
 پران مر غیکه بانکس مطر بست (از برون مشرق قست و مغرب بست) اول بر مر غک قنادی که آنک بانکی طرب و شوق
 و بر بیدر مشرقک و مغربک طشره سندن در یعنی مرغان الهیتدن اول بر مر غک بر عقلی * که آنک صداسی
 و بر بچی و مر ح آتر بیدر مراد اول بر ولینک بر عقلی * که آنک صداسی مطرب ارواحدر اول بر عقلک صداسی
 مشرق و مغرب و راستدن و اطراف جهالتک غلا سندن در (منشی) هر یک آهنگش ز کبی تار بست * و زری
 ناعرش در کورف بست * اول بر عقلک هر بر آهنگی کسیدن ترانه دیکسدر و نراندن عرشه دکن زیاده کورفدر یعنی
 عرشدن فرشه و فرشدن عرشه دل اول مر غ الهی اولان عقلک حکم و آهنگی نافذ و جاری و کلال و ضعفدن عاریدر
 (منشی) مرغ کوی ابن سلیمان مبرود * عاشق ظلت جو خفاشی بود * مر غک بو کراوانن سلیمانسر کیدر
 برخفاشی کبی ظلمته عاشقدر سلیمانن مراد کرسه جناب الهی اولسون و کرسه خلیفه الهی اولان
 ولی کامل اولسون علی کلا التقدر برین کرسکه که بوسلانسز کیدر برخفاشی کبی ظلمته عاشقدر اول کسه
 مانند خفاشی عاشق ظلمات اولور و نور دین و یقیندن چقبوب ظلت کبر و کسبده فالور و بولایتک معهودی
 ماصدق حال اولور (والذین کفروا اولیا و هم الطاغوت یختر جو نهم من النور الی الظلمات) (منشی) باسلیمان خون
 ای خفاشی رد * کا که در ظلمت غامی نالیده ای مر دود خفاشی سلیمانله خوی اید تا که ابدی ظلمته قالمه سن یعنی
 سلیمان حقیقتله خوی اید و آنکله انس اول ای بد اولان خفاشی تا که ظلمات طبعیه به ابدی قالمه سن مادامکه
 سلیمان نسبت قلیبه سن ظلماتدن خروج و مر ته نورانی به عروج بولیمه سن (کا قال الله تعالی (الله ولی المؤمنین امسوا
 بخیر و هم من الظلمات الی النور والذین کفروا اولیا و هم الطاغوت یختر جو نهم من النور الی الظلمات) (منشی) بانک کوی
 ره که بد ان سوی روی * و هجو کز قطب مساحتی شوی * من تقرب الی زعاقتر بت البه باع حدیثک مصادقعه

اسرار فیکو و وحش بشر توصیف سببیه برتر در دیکر سوره که ده اولان اینه اشارت در تفسیری جلد اوله مفید
حکا به سند مده و رابندی (منثوی) قالب حاکی فتاده بر زمین * روح او گردان برین شرح برین * خاک که منسوب اولان
قالب زمین اوزره و شمش کشیف اوله یغیون و آلمن روحی و عالم فلان اوزره جولان و دور اید یصیدر (منثوی) ماهمه
خمر غایبیم ای غلام * بجز می داند زبان ما تمام * بزجیع صوفی و شلری بر ای غلام * بزجیع صوفی و شلری بر ای غلام
سلول و التام یوله دیکدنی وجه در بر زم * اتمزی در با تمام * سلوریز او قدر و شائق واقع اولمشدر (منثوی) پس سلیمان
بجز آمدنما چو طیر * در سلیمان تا ابداریم سر * پس سلیمان دریا کلدی بر طیر کبی کلدن تا ابدی سلیمان سلیمان سلوریز
یعنی سلیمان حقیقی فی الملک بجز کبی کلدی و برزم مثلث صوفی کبی اولدی سلیمان حقیقه تا ابد اباد بر سر طوریز
و هر حالده سیر مع الله ایدرز و هر کاری اشله سک و هر بره که کتسک بر غوی (و هو معکم انما کنتم) آنکله ایشلر و آنکله
کیدرز (منثوی) با سلیمان بای در دریا بنه * ناجو داود اب سازد صذرزه * ناجو داود اب دارد در زره * دخی نسخه در
سلیمان یعنی عون و هدایت رحمة الله درای روحانیت و ملکینة آباء قوتاکم حضرت داود علیه السلام کبی آب روح
سکا و زره دوز و آلام صوری و معتودن سنی حفظ ایدما خود معنی تا کم داود علیه السلام کبی آب حقیقت سنی
زهره طوبه یعنی حفظ و آمانده قله (منثوی) آن سلیمان بیش جله حاضرست * ابدل غیر چشم بند و سحرست
اول سلیمان حقیقی جله نلک او کند حاضر و هر شیشه ناظر و اول کالکس فی اوقات الهوا بر ناهر و با هر در
و لیکن غیرت الهی چشم بند و سحر در (منثوی) تا زجیل و خوانا کی و فضل و او پیش ما و اماری ملول
حتی جهل و خانا کلا و فضل و ملک اجلدن اورتی او برزم او کز دوز براندن ملول ایز (منثوی) آتشه را در دسر ارنالک
رعد * چون نداند کو کتا نذر بر سعد * و یونک ما قبله مناسبتی سوال مقدره جواب اولقله اولور کان دیک لازم
کدیک بر اول آب حقیقه و آتی بشیر اولان رعد و برقی کبی کلاه تشنه بر اندن نیجه ملول اولور جواب
یورور که نم تشنه به در دسر کور و بر آب حقیقی اولان رعد صدا ندای چون کم اول تشنه بلیله که اول نالک
رعد جگر سعادت ابری روح و بولونی (منثوی) چشم امانده دست در جوی روان * فی خبر از ذوق آب آسمان
ولهذا اول تشنه نلک چشی جوی روانه یعنی اسباب جهاتده فالشدر و آسمان معنوی آبله نوزدن و فضیلت
چاشنیستدن فی خبر اولمشدر (منثوی) هر کب هفت سوی اسباب راند * از سبب لاجرم محجوب ماند *
بر اجلدن مرکب هفتی اسباب چاینه سوردی و سبب الاسبابدن لاجرم محجوب فالدی (منثوی) آنکه یشد
اوسبب راعیان) که نهد دل بر سیمهای جهان * اول عاشق که مسبب الاسبابی عیان کور و رانی هر حالده می بر و قاع
مشاهده قیلور اول که جهانک سبیلری اوزره چن کوکل خور و نلک قلبی و وسائله نوبه جهل می بر و اولر نلک
اول بادیه نشین اولان زاهد اول بریه و یابانده عبادت قیلان عابد قطع اسباب و سایل ایلدی جمع اومورفی حضرت
حقه تقوی قیلش و عبادت حقه جان و دله مشغول اولش ایدی و آب و نان و غذای جائی اول پرده بولمشدی نه که
بو مناسبتله بو حکا بنه شروع ایدوب یورور (حیران شدن حاجیان در کرامات ان زاهد که در بادیه تنهاس
عابد بر سر بیک سوزان (منثوی) زاهدی به در میان بادیه * در عبادت غرق چون عبادیه * عبادیه بقع العین قیایل
شی در وطن عر بدن عبادیه اول قیایل متفرقه به منسوب اولان کساره در لر زاهدی عبادتده عبادیه تشبیه
یورملری اول طاقه اولار به تشبیه در و نا نیا کندی آشنلری اوزره عبودیت و یشده لکده میقد و مقدم در و لهدا
اول زاهدی بو طاقه به عبادتده تشبیه یوردر بمعنی بیت بادیه ایچنده بر زاهد اولر ایدی عبادیه کبی عبادت غرق
ایدی (منثوی) حاجیان انجیر رسیدن از بلاد * دیده مشان بر زاهد خنک افتاد * حاجیل اطراف بلاددن اواریه
ایر شیدار ازلک چشی خشک و بادیه زاهدی اوزره و یشدی یعنی حاجیل اول خشک مکانه زاهدی * و یشد
(منثوی) جای زاهد خنک بود او تر مزاج * از سبب بادیه بودش علاج * زاهد لیبای و سکای خشک ایدی و اوزاهد
مزاج ایدی یعنی مزاجی بوستدن بری ایدی آنک علاجی بادیه نلک * عومندن ایدی یعنی حق تعالی بادیه سوی آکا نافع
قیلشدی حتی مزاجنه و اعضا سسته اول بادیه عومندن علاج و قوت کلشدی (منثوی) حاجیان حیران شدند
از وحشت * و ان سلامت در میان آفتش * آنک وحدت و تهافتندن حاجیل حیران اولدر و آنک آفت ایچنده
سلامتندن حیران اولدر (منثوی) در غماز استاد به بر روی رین * رین کز تشش مجبوشد اب دیک * نمازده قولن
قوی اوزره طوموش ایدی بر ریکله که آنک تف و حر ایزدن چولمکده اولان صوفیتر ایدی (می) کفتی * سر مست
دوسره و کشت * با سواره بر اق و دل لست * دید که سیزه و کل ایچنده مست بر کسه در با خود دیدک براق و دل
اوزره سوار اولش بر سواردر (منثوی) یا که بایش بر حر و حله است * یا عوم اواریه از باده صباست * یا خود

دید که آنانی سر بروند و دریا خود سوم کباباد صبادن یکدور (می) ایستادند انتظار آورد نماز تا شود
درویش فارغ از نماز پس اول جماعت بنابر انتظاره قالدیلر تادرویش نماز درن فارغ اوله (می) چون راستغراق
باز آمد فقیر و زن جماعت زنده روشن ضمیر * چونکه فقیر عالم استغراقدن کبرو کلدی اول جماعت در روشن
ضمیر برزنده (مثنوی) دید که کاشی بی جکد از دست و رو به جامه اش تروید زانار و رو به اول روشن ضمیر اولان زنده کسه
کوردیکه اول درویشک آب طمرا لئدن و پوزندن آنک جامه سی یاش ایدی آیدستک انزل زندن (مثنوی) پس
بیرسدش که آب از اجاست دست را برداشت کرسوی سمات (پس اول کسه درویشه صور دیکه سنک آبلق قندندر
اللی قوری قالدردی بولدو که سما جابیندندر (مثنوی) گفت هر گاهی که خواهی می رسد * بی زچاه وی زحیل
من مسد و اول روشن ضمیر و زنده دل درویشه ایدی هر چن که استرسن آب ابرشوری چاه سز و لیقندن اوراش ایپ سز
(مثنوی) مشکل ماحل کن ای سلطان دین * تا بختد حال و ما را بقتن * ای دینک سلطانی بزمن مشکلمزی
حل ایلد تا سنک حال و کرامتک بزه یقین بغشلیه و اطمنان و بره (مثنوی) و تا سیری و امرا رت بما * تا بزم ازمیان
زنارها * سنک اسرار کندن بز آشکاره بر سر کوسرتا بلجیدن زنار زاری قطع ایدلم (مثنوی) چشما را کرسوی
آجان * که اجابت کن دعای حاجیان * درویش چونکه اول کسه دن بوسوزنی اشدی کوز زنی آجان جابینه ایلدی
بولدو بولدو الهی حاجیلر دعای اجابت ایلد (مثنوی) رزق جوی من زیلا خور کم * قوزیلا برگشود سی درم * الهی
رزق جوی بلغه بن بالادن خور کم یعنی رزق طلب اید بچیلد که عالم اعلان خوی طوغمش زراسن قیو بیکا آسماندن
آجیلد (مثنوی) ای غنوده تو مکان در لامکان * فی السما رزقکم کرده عیان * بوابت سورة دار ابد در تقبیری
سماده در سبب رزقکر یعنی امطار دخی سزک وعده اولند یقنر خنث و ابواب جناب عز نه خطایا بیورور که ای بر قادر
سنکه کوسرتمش سن لامکانی عدم سکانه و سبب کوسرندل (وفی السما رزقکم) قولی قولر که عیان ایلد ل حال
بو که سما را امطار و صحاب و ما اشیه ذلک هب آلت ملاحظه در پس ورن حقیقته منس سن (مثنوی) در بیان این
مناسبات ابرخوش * زود پیدا شد جویل آبکش * زاهد مناسبات ایچنده ایکن خوش حساب صو چکی فیل کبی
فوری پیدا و ظاهر اولدی (مثنوی) هجیو آب از مشک بایدن گرفت * در کوردی را هاسکن گرفت * مشک صوفی
کبی اول ابر یا غدر متی طوتمدی یعنی مشک صوفی نیجه جاری اولور سه اول ابرخوش دخی امطاری اوله اجرا ایلدی
چقور لده و غار لده اول آب مسکن طوتمدی (مثنوی) ابری بارید چون مشک اشکها * حاجیان جله کشاده
مشکها * ابر مشک کبی اشکارا غدری حاجیلر جله مشکرفی آچشار اول آیدن مشکرفی طولد مشلر (مثنوی)
یا کوروی زان بحجاب کارها * بریدند از میان زنارها * قوم دیگر را یقین در از دیاد * زین بحب و الله اعلم بالرشاد
قوم دیگر نا پذیرش و خام * ناقصان سرمدی تم الکلام * طاعتی حاج بوکرامت عظمی نلک ظهور فی مشاهده
قیلدر قنده اوج قسم اولد بربر کوروا و بحجاب کارلردن جلدن بری اول بیابان خشکست آنک تر ترازه اولمسندن
و دعای مسجحاب اولوب آسماندن در حال باران نزول قیلمسندن بلارندن زنار زاری کسیدلر یعنی میان جانلرندن
زنار کفری و انکار لری قطع ایدوب کرامت اولیا به اقرار قیلدیلر و خوارق عاده مؤمن اولدیلر بر قومک دخی و بحب
کرامتدن یقینی از دیاده اولدی یعنی بر قومک دخی مقدما کرامت اولیا به اقرار و خرق عادات اصفیایه ایمانلری وار
ایدی آنلر بو کرامت بحبیده یقینی از دیاده اولدی و الله تعالی مقصود بالذات موصول اولان طوعری بوله اعلدکره
از دیاد یقینی دخی اول معلوم الهی اولان ارشاد و سداد دندر و بر قوم دخی بو کرامت نا پذیرا یعنی قبول انجی
اکثر و خام اولد بر نا ناقصان سرمدی قالدیلر کلام تمام اولدی و سوزغایتن بولدی زرا متکر کرامت اولیا
اولنله کلام سو بلك مقتضای علم و حکمتدن عدول ایلد کدر و الله اعلم بالصواب * و الله المرحب و المأب * این چنین
فرمود مولای ما * کاشف اسرارهای کبریا * این نه یحتمست و نه رملست و نه خواب *

* وحی حق و الله اعلم بالصواب *

پنجم الجزء الثانی من شرح المثنوی الشریف و بلیه الجزء الثالث

Bibliotheca Alexandrina

0410587